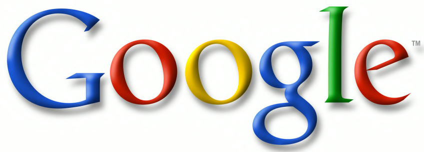
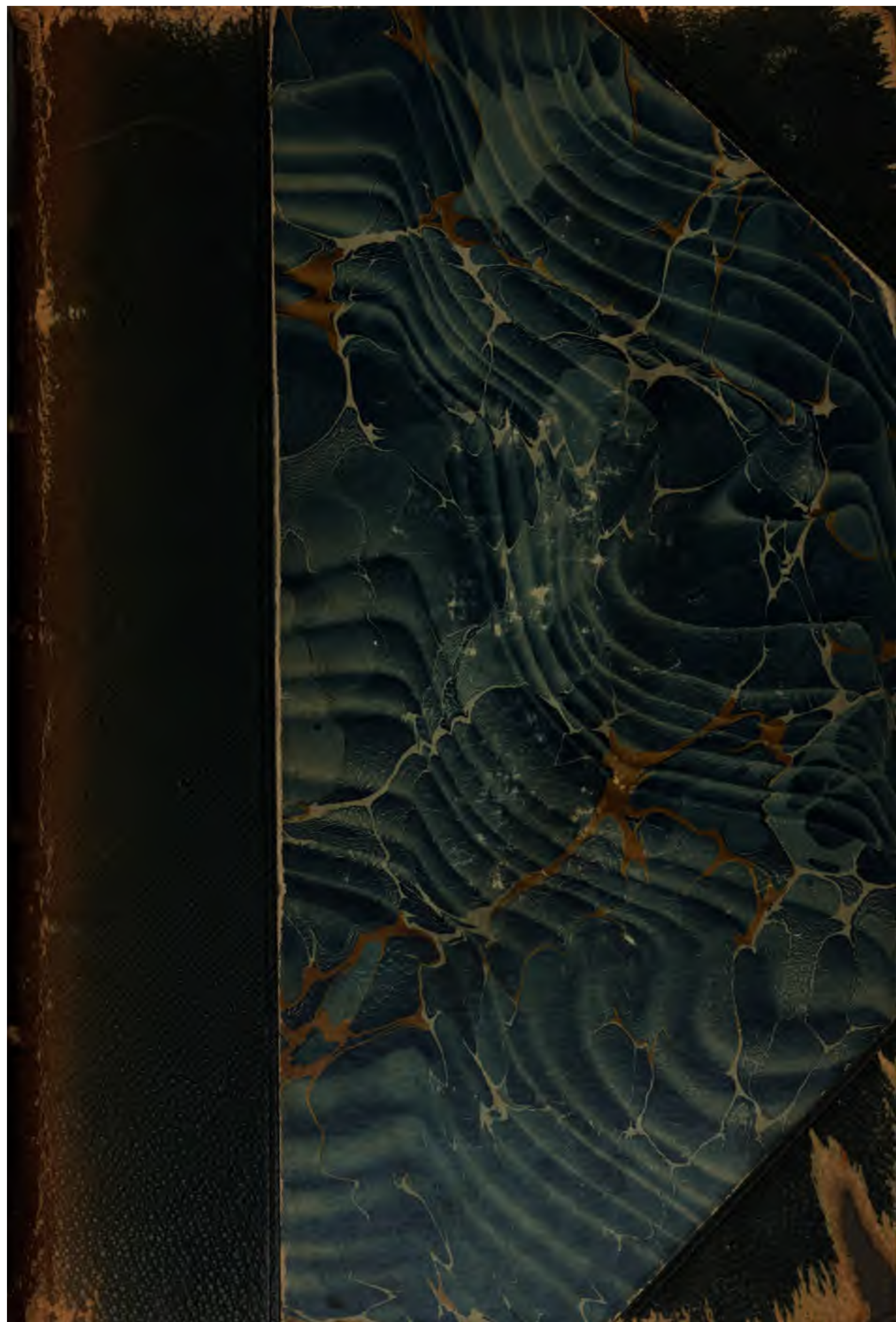
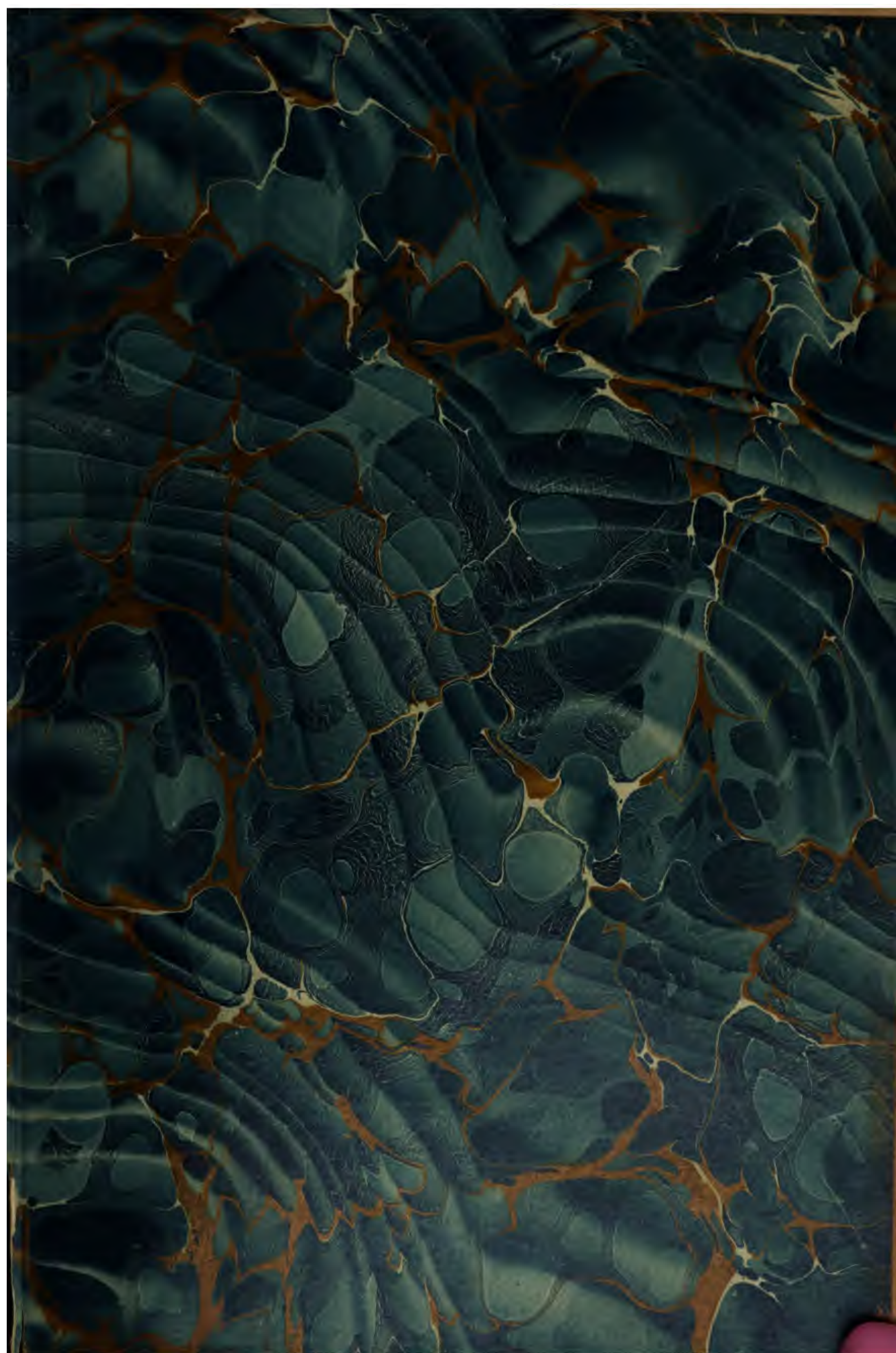

Herbert Weir Smyth.

Herbert Weir Smyth.

AESCHYLI

AGAMEMNON.

CUM ANNOTATIONE CRITICA

ET COMMENTARIO

EDIDIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCVIII.

VIRO AMICO

FRIDERICO BLASS, D.D.

PHIL. D. ETC.

LITERARUM GRAECARUM AC LATINARUM

IN UNIVERSITATE HALENSI

PRAELECTORI,

PHILOLOGO ERUDITO ET SAGACI,

HANC AGAMEMNONIS EDITIONEM

DEDICAT

AUCTOR.

PRAEFATIO.

Plurimi jam anni sunt ex quo primum me ad hanc fabulam edendam accinxi, sed ab studiis Aeschyleis ad Sophoclis editionem curandam avocatus sum, postea autem Aristophanis editio suscepta multos per annos mentem meam occupabat. Nunc tandem ad opus interruptum libenter redeo, pluribus copiis instructus quam quae antea praesto mihi erant. His enim temporibus plurimae aut hujus fabulae aut totius Aeschyli editiones prodierunt, ex quibus pleraeque bene, nonnullae optime, de poeta meritae sunt. Satis erit eas memorare quas curarunt G. Dindorf, Hartung, Klausen, Peile, Heusde, Karsten, Paley, Enger, Schneidewin, Davies, Hermann, Franz, Weil, Wecklein, Margoliouth, Verrall, Sidgwick. Praeterea critici non pauci, tum nostrates tum Batavi et praecipue Germani, textus emendationes fere innumeras proposuerunt, quae, quamvis maximam partem futiles et absurdae, aliquando admodum ingeniosae et felices sunt, qualis est palmaria illa Weyrauchii conjectura certissima v. 930. *ἔμπας τάδ' οὐ πράσσοιμ' ἂν εὐϑαρσὴς ἐγώ* (pro *εἰ πάντα δ' ὡς* —), et altera Madvigii non minus certa v. 1229. *φαιδρὸν οὖς* pro *φαιδρόνους*. Aliae plurimae egregiae emendationes, quarum non paucae adhuc immerito neglectae erant, in suis locis memorabuntur.*) Denique iterum diligentius excussi sunt codices nostri manuscripti, praesertim omnium praestantissimus Mediceus (M.). His auxiliis munitus novam hujus fabulae celeberrimae, dilectae criticorum arenae, editionem parare constitui.

---

*) In Weckleinii editionis Supplemento copiosa conjecturarum tum veterum tum recentiorum farrago est magno labore collecta, valde Aeschyli editoribus ac lectoribus studiosis utilis futura.

Scholia Graeca, quamvis aliquatenus utilia, ne dicam necessaria, non raro spem nostram in locis difficilioribus fallunt: quod non mirandum, quum corruptelas multas vel antiquitus exstitisse constet.

Quam autem rationem secutus sim breviter exponam. Primum quidem, ut par erat, codicum lectiones, praesertim Medicei, diligenter consulendas esse duxi, easque sub textu exhibui, non tamen etiam Medicei omnes, omissis levioris momenti lectionum discrepantiis. Parum tamen auxilii ex codicibus derivandum esse persuasum mihi est, quippe qui corruptelas et plurimas et inveteratas exhibeant. Itaque in locis difficilioribus (quid autem in Agamemnone non difficile est?) aut desperatis solam jam spem in conjectura positam esse intellexi. Quum autem admodum lubrica et periculosa sit haec textus emendandi ratio, propositum mihi est solam tutam viam sequi, nempe diligenti similium locorum comparatione sedulaque styli Aeschylei observatione mentem poetae assequi eoque modo manum ejus restituere conari. Quam ad rem maximam mihi opem contulisse fateri libet accuratum et eruditum Gul. Dindorfii Lexicon Aeschyleum, in quo dictio Aeschylea copiose ac luculente exhibetur.*) Hac ratione haud pauca nostri loca videor mihi restituisse.

---

*) Eo felix habendus est Aeschylus quod Lexica ejus, dictionem Aeschyleam plus minusve copiose exhibentia, non minus quam quattuor exstant, quae concinnarunt Aug. Wellauer, B. Beatson, W. Linwood, et G. Dindorf (Lips. 1870.): quorum postremum ex omni parte longe praestantissimum est. Valde profecto dolendum est Lexicon Sophocleum, summa diligentia ub Dindorfio confectum summaque doctrina illustratum, ab Teubnero Lipsiae anno 1870 prolatum, ob litigationem aliquam cum magno Graecarum literarum damno suppressum esse. Obiter admonere velim maximopere desiderari Lexicon in Poetas lyricos Graecos secundum egregiam Bergkii editionem, quod desiderium si quis supplendum susceperit, magnum se beneficium in philologiae Graecae studiosos collaturum esse sciat. Maxime autem optandum est, confusionis vitandae causa, in poetarum scenicorum editionibus et locorum ex iis citationibus Dindorfianum versuum ordinem (praeterquam in Fragmentis, in quibus editiones Nauckianam Tragicorum, Kockianam autem Comicorum, ut recentiores et copiosiores, adhiberi aequum est) observare velle editores et criticos. Tantum enim in hac re variant editiones ut in investigandis locis multa inutilis opera impendatur et tempus frustra consumatur.

Non nisi post longum tempus ingentesque multorum interpretum et criticorum labores gradatim constitutus est Aeschyli textus qualis nunc legitur. Utique nulla aut tragicorum aut comicorum singularis fabula tot editores et censores criticos nacta est quot Aeschyli Agamemnon. Attamen etiam nunc multum ad textus integritatem restituendam faciendum restat: quod facile quis cognoscet, si varias nostri editiones conferat largamque lectionum aut receptarum aut propositarum multitudinem ac diversitatem animadvertat.

Mihi quidem in re critica haec ratio proposita est, ut nullam difficultatem sciens praeterirem, sed omnes pro viribus tollere conarer. Et non raro, ut spero, veram mihi lectionem invenire contigit; ubi nodum solvere non potui, materiam criticam congessi pluraque tentamina proposui, quae fortasse aliis emendandi viam aperient. Dimidium enim medelae latentis corruptelae indicationem esse experientia doctus affirmare possum. Facillimae quaeque emendationes, ut exspectandum erat, jamdudum factae sunt ab editoribus aut criticis, Turnebo, Cantero, Victorio, Scaligero, Aurato, Stanleio, Casaubono, Abreschio, Schutzio, Blomfieldio, Hermanno, aliisque multis; quae vero faciendae restant longe difficiliores sunt. Non tamen vel in locis difficillimis et prope conclamatis desperandum esse ostendunt eximiae conjecturae quae identidem in lucem prodeunt. Correctiones locorum paene desperatorum haud paucae praesertim in melicis accuratae nostri legum metricarum observationi debentur. Ejiciendae autem erant nonnullae conjecturae in textum injuria receptae; contra recipiendae erant non paucae eximiae emendationes adhuc immerito neglectae. Longe quidem Schutziano aut etiam Blomfieldiano puriorem esse hodiernum Aeschyli textum fatendum est, tantos hujus saeculi dimidio posteriori, quae jure aurea studiorum Classicorum aetas appellari potest, progressus fecit Graecarum literarum cultus. Vix tamen etiam post tot eruditorum virorum conamina sperare ausim textum nostri unquam sine novorum ac meliorum codicum ope multo emendatiorem factum iri, adeo multi loci, etiam ubi nulla vitii suspicio suborta est, emendandi restant.

In illustrandis locis, praesertim obscurioribus, erunt fortasse qui me justo majorem similium locorum copiam apposuisse opi-

nentur: sed meminerint ii et propter abruptum sententiarum nexum et dictionis stylum turgidum inflatum et grandiloquum, audacemque ac violentum metaphorarum usum maxime perplexum et obscurum auctorem esse Aeschylum, ideoque explicatione multo majore quam plerosque auctores classicos egere. Rudis enim, incultus, fragosus, et incompositus (*ἀξύστατος*) est. Unde fit ut saepe non nisi ex totius alicujus loci contextus consideratione sententia elici possit. Praeterea vocabulis aut inusitatis aut sensu insolito adhibitis utitur Aeschylus, qualia sunt *αἰχμή* (483), *ὅρος* (485), *γίγας* (692), *γονίας* (Ch. 1067). Unde suspicari licet verum esse quod de nostro traditum est, plurimis eum vocabulis Siculis usum esse, quae in Sicilia degens didicisset. Praeterea notiones ejus de Fato, daemonibus sive geniis facinorum ultoribus, aliisque rebus profundis non sub oculis jacentibus sed ad mundum infernum pertinentibus, ad obscurandum ejus sermonem faciunt.

Aliorum laboribus libere me usum esse fateor, non tamen necessarium esse duxi in Commentario semper cujusque nomen memorare qui locum similem contulisset: id enim facere hoc volumen ad molem sane intractabilem auxisset.

Textum Dindorfianum ut in universum longe optimum maximeque fide dignum plerumque secutus sum. Dindorfius enim, quamquam aliquoties lectiones pravas aut dubias inconsulto servavit aut ascivit, plerumque mediam ac tutam viam tenens textum poetae magis correctionum crudarum et improbabilium immunem exhibuit quam ullus alius editor. Idem fere de Paleii editione praedicari potest. Itaque harum duarum editionum maxime rationem habui, ita tamen ut alias editiones, praesertim recentiores, non negligerem. Quod in iis editionibus deesse mihi videbatur ex meo ipsius aliorumque penu supplere conatus sum.

Ubicunque corruptelam aliquam latere aut videbam aut suspicabar, opemque aut nullam aut exiguam praebebant codices, diligenti sententiae consideratione potius quam servili literarum ductus observantia veram lectionem indagare studui. Ubicunque prorsus dubia et incerta est codicum lectio, plerumque servandam eam esse duxi; aliquando tamen, ut sententia loci constaret,

et oeconomia fabulae sustineretur, conjecturam aliquam satis probabilem recipere ausus sum. Tentamina mea in annotatione critica subjeci, ut lector sub uno conspectu tum aliorum criticorum tum meam ipsius sententiam haberet, sibique quod maxime probabile videretur eligere posset. Quod autem ad ipsius textus conformationem attinet, summa cautione usus sum, iis tantum correctionibus adscitis quas aut certas aut saltem valde probabiles esse judicarem. Utique nullum locum vexatum, quod sciam, aut tempori aut labori parcens sicco pede praeterii, sed singula vocabula, ne dicam singulas syllabas ac literas, sedulo perpendi. Ubi mihi manum Aeschyli restituere non contigerit, alii fortasse viri sagaciores eruere eam poterunt.

Inter difficiliores locos qui aut jam sanati sunt aut manum medicatricem exspectant hi praecipue commemoratione digni videntur esse.

251. *τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις προχαιρέτω.*

322. *ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει | διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις.*

366. *βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.*

717 sq. *ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον.*

1001. *μάλα γάρ τοι* (sic Fl. *γέ τοι δὴ* F.) *τᾶς πολλᾶς ὑγιείας | ἀκόρεστον τέρμα.*

1045. *ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.*

1052. *ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.*

1060. *εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον, | σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.*

1117. *στάσις δ' ἀκόρεστος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.*

1229. *γλῶσσα μισητῆς κυνὸς | λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους.*

1299. *οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέω.*

1324. *τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις | ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ —.*

1371. *τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.*

1395. *εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ.*

1409. *τόδ' ἐπέθου θύος δαμοθρόους τ' ἀράς.*

1442. *ναυτίλων δὲ σελμάτων | ἰσοτριβής.*

1523. οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην | οἴκοισιν ἔθηκ', | ἀλλ' ἐμὸν —.

1527. ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων.

1535. δίκη δ' ἐπ' ἄλλο. πρᾶγμα θήγει βλάβης | πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

Etiam sequentes locos plus minusve corruptos aut suspectos lectoris studiosi et ingeniosi considerationi commendo, vv. 14. 16. 19. 50. 54. 57. 69 sq. 78. 79. 87. 97. 103. 105 sq. 113 sq. 118 sq. 124. 129. 131. 135. 140—144. 170. 182. 187. 195. 196. 216. 245 sq. 249. 250 sq. 255. 280. 287 sq. 289. 301. 322 sq. 329. 345 sq. 350. 364 sq. 365. 367 sq. 374 sq. 378 sq. 386. 391 sq. 395. 397. 412 sq. 423—426. 429. 430. 432. 452. 455. 470. 474. 478. 484. 485. 520 sq. 536. 556. 557. 560 sq. 579. 615 sq. 626 sq. 640. 641. 649. 656. 675. 677. 685. 696. 714—716. 717—719. 746. 759. 763 sq. 766—770. 779. 798. 801. 804. 805 sq. 814. 817. 822 sq. 824 sq. 838 sq. 852. 864 sq. 868. 870. 875 sq. 930. 933. 934. 943. 961 sq. 983 sq. 995 sq. 1001 sq. 1008—1013. 1020. 1022 sq. 1026. 1027. 1045. 1056 sq. 1060 sq. 1068. 1091. 1092. 1094. 1098 sq. 1110. 1116. 1117 sq. 1122 sq. 1133. 1137. 1143 sq. 1152 sq. 1154. 1163. 1164. 1165. 1171. 1172. 1181 sq. 1196. 1225. 1228 sq. 1231. 1235. 1236. 1252. 1253. 1256. 1261 sq. 1268. 1269 sq. 1285. 1286. 1290. 1299. 1300. 1313. 1317. 1322. 1328. 1340. 1347. 1378. 1461. 1470—1474. 1479. 1481. 1493. 1498. 1511 sq. 1526 sq. 1549. 1566. 1590. 1595—1597. 1599. 1605. 1620. 1625. 1640. 1657. 1658. 1659. 1660. 1669. 1673.

1660. Non sollicitandum erat χηλῇ βαρείᾳ. Cf. Pers. 516. ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει. Eum. 372. μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα | ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ | καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Pers. 163. μὴ μέγας πλοῦτος (δαίμων recte Heimsoeth) κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον.

Hanc occasionem libentissime amplector gratias maximas viro amico docto Robinson Ellis, Latinarum literarum in Universitate Oxoniensi professori, hujusmodi literarum judici perito, agendi, qui benigne singulas editionis hujus plagulas ante impressionem recensuit et correctiones nonnullas ingeniosas proposuit. Operam mihi utilem in hac re praestitit etiam vir amicus doctus L. D. Dowdall. Denique libenter profiteor quantum viri optimi amici

sodalisque fidissimi, Arturi Palmer, Latinarum literarum in Universitate Dubliniensi nuper professori, benignitati et doctrinae debeam, qui ab initio hujus fabulae editionis saepe mihi consilium suum praestitit textusque emendationes felices aliquot suppeditavit. Hunc virum praestantissimum, summa bonitate cordis insignem, singulari ingenii acumine praeditum, largaque doctrinae copia ornatum, morbo insidioso ac diutino prostratum, paucis antea diebus lugentibus amicis plurimis mors eripuit.*) De viro carissimo intimo ex corde dicere possum, ut suavibus poetae Venusini verbis paululum immutatis utar,

'Multis ille bonis flebilis occidit,
Nulli flebilior quam mihi.'

Scribebam Brightoniae, Januarii die 24. 1898.

---

*) Obiit Decembris die 14. 1897.

AESCHYLI AUT HUJUS FABULAE CODICES MANUSCRIPTI.

M. Codex Mediceus, membranaceus, Bibliothecae Laurentianae Florentinae (Plut. XXXII. 9.), saeculi X. aut XI. Ut vetustissimus, ita praestantissimus et maxime fide dignus. Praeter reliquas Aeschyli fabulas insunt Agamemnonis fabulae vv. 1—310. et 1067—1159. Ceterae portiones (duae fere partes) perierunt. Insunt praeterea Sophoclis septem fabulae et Apollonii Rhodii Argonautica. Accuratas ejus collationes exhibent Franzii, Hermanni, et Weckleinii editiones.

G. Guelpherbytanus, chartaceus, saeculi XV. Eaedem Agamemnonis portiones atque in Mediceo insunt, cujus manifesto apographum est.

Ma. (sive Fl. 2.). Marcianus, bombycinus, nunc Bibliothecae Laurentianae Florentinae, saeculi XV., apographum et hoc codicis Medicei easdemque fabulae portiones continens.

B. (sive V. 2.). Bessarionis codex, chartaceus, Bibliothecae Marcianae Venetae (468. sive XCI. 4.), saeculi circiter XIII. Apographum Medicei, ante foliorum quae desunt interitum, ut videtur, factum. Insunt Agamemnonis vv. 1—348. Collatus, ut V. et F., in usum Hermanni a Bekkero.

V. (sive V. 1.). Bibliothecae Marcianae Venetae (616. sive XCI. 5.) membranaceus, saeculi XIII. Insunt vv. 1—45. et 1095. ad finem.

Fl. Chartaceus, Bibliothecae Laurentianae Florentinae (Plut. XXXI. 8.), saeculi XIV. Integram fabulam continet. Eo usus est Victorius. Bonae notae codex.

F. Farnesianus, bombycinus, Demetrii Triclinii manu scriptus, hodie in Museo Neapolitano servatus, saeculi XIV. Integram fabulam ex Triclinii recensione, qui plurimas ex conjectura emendationes, non raro felices, et scholia utilia addidit. Diligentissime collatus ab Elmsleio.

Quid discrimen auctoritatis inter tres posteriores, quas ejusdem familiae esse constat, et quattuor priores codices intersit accurate statuere difficile est; sed quin multae corruptelae manifestae omnium codicum qui supersunt communes sint dubitari non potest.

AESCHYLI AUT HUJUS SOLIUS FABULAE EDITIONES.

Ald.	1518.	Editio Aldina, Venetiis. In Orestea et Supplicibus expressa ex G.
Turn.	1552.	Turnebi editio Parisina. In hac et Aldina eadem fragmenta insunt quae in M. et G. Confusae autem sunt Agamemnon et Choephoroi.
Rob.	1552.	Robortelli editio Veneta. Eadem fragmenta insunt, sed separata. Antiquo codice (haud dubie M.) usus est Robortellus. Suas et Sophiani conjecturas in margine adscripsit.
Vict.	1557.	Victorii editio, prima integram hanc fabulam exhibens, 4 to. Parisiis. Insunt H. Stephani annotationes. Victorius interdum Mediceo codice, saepius Florentino et Farnesiano usus est.
Cant.	1580.	Canteri editio critica, Antwerpiae.
Stanl.	1663.	Stanleius, VII. voll. cum scholiis, fragmentis, et commentario, Londini.
Pauw.	1745.	Corn. Pauwius, II. voll. Hagae Comitum.
Ask.	1746.	Askew, Lugduni Batavorum.
Sch.	1782 sq.	C. G. Schutz, Ed. II. 1799 sq. V. voll. 8 maj. Halae. Ed. III. 1809 sq. Berolini.
Pors.	1795.	R. Porson, Glasgoviae, editio parata ignaro, ni fallor, Porsono. Repetita ab Dindorfio, paucis mutatis, Glasg. 1806.
Both.	1805.	F. H. Bothe, 8 maj. Lipsiae.
Butl.	1809.	S. Butler, VIII. voll. 8. IV. voll. 4 to. Cantabrigiae.
Blom.	1818.	C. J. Blomfield, Cambridge, 1818. ed. auct. Lips. 1823.
Tyrwh.	1822.	Tyrwhitt (ed. Elmsl.), Oxford.
Well.	1823.	Aug. Wellauer, Accedit Lexicon Aeschyleum, III. voll. Lipsiae, 1830.
Dind.	1827.	Guil. Dindorfius, Lipsiae. (ed. tertia 1857.). In Poetis Scenicis, Lex. 8. Lipsiae 1830. (sec. 1851. quinta auctior, Lond. 1869.). — Oxonii, ed. sec. (III. voll.) 1851.
Schaef.	1827. (1817.)	G. H. Schaefer, acc. coll. cod. Fl. 8 vo. Lipsiae.
Kenn.	1829.	James Kennedy D. D., 8 vo. Dublin.
Scholef.	1830.	J. Scholefield, ed. sec. 8 vo. Cambridge.
Bo.	1831.	F. H. Bothe, II. voll. 8 vo. Lipsiae.
Kl.	1833.	R. H. Klausen, 8 vo. Gothae.
Schneider,	1834 sq.	G. C. W. Schneider, IV. fasc. (Prom. Sept. Pers. Agam.), 8 vo. Leipzig.
Haupt.	1837.	C. G. Haupt, 8 vo. Berolini.
Ahr. E.	1842.	E. A. J. Ahrens, Lex.-8 vo. Parisiis.

Weise.	1843. (1812.)	C. H. Weise, 16. Lipsiae.
Peil.	1844.	T. W. Peile, Ed. II. 8 vo. London.
Pal.	1846.	F. A. Paley, Cantabr. (Agamemnonis editio emendatior, Cant. 1853.) Re-edited with an English commentary (in Bibl. Classica), third edition revised and corrected, London, 1870.
Fr.	1846.	(cum Cho. et Eum.) J. Franz, 8 vo. Leipzig.
Con.	1848.	J. Conington, Oxford.
Herm.	1852.	G. Hermann, II. voll. Berolini. Curavit Maur. Haupt.
Hart.	1853.	J. A. Hartung, II. voll. 12 mo. Leipzig.
Schoem.	1854.	Schoemann, Gryphiswaldiae.
Karst.	1855.	S. Karsten. 8 vo. Traj. ad Rhenum.
Eng.	1855.	R. Enger, 8 vo. Lipsiae. (Ed. II. curavit W. Gilbert, Leipzig, 1874. Ed. III. curavit Th. Plüss, 8 vo. Teubner, Leipzig, 1895.)
Schn.	1856.	F. W. Schneidewin, Berlin.
Weil.	1861.	H. Weil., II. voll. Giessae. (1884. 1889., Lipsiae, apud Teubner).
Keck	1863.	K. H. Keck, Leipzig.
Naegel.	1863.	Naegelsbach.
Eng.	1863.	R. H. Klausen (ed. R. Enger).
Heusde.	1864.	J. A. C. van Heusde, Hagae.
Dav.	1868.	J. F. Davies, Utrecht.
Weyr.	1868.	Weyrauch.
Gilb.	1874.	W. Gilbert. (v. Enger). Leipzig.
B.H.Kenn.	1878.	Prof. Kennedy, Cambridge.
Kirch.	1880.	Kirchhoff, Berolini.
Heyse.	1884.	(et Cho. Eum.), Theod. Heyse, Halis.
Marg.	1884.	D. S. Margoliouth, 8 vo. Oxford.
Weckl.	1885.	N. Wecklein, Berolini. (Aeschylos Orestie, III. fasc. 8 vo. Teubner, Leipzig, 1888.)
Verr.	1889.	A. W. Verrall, London.
Sidg.	1890.	A. Sidgwick (fourth edition), 12 mo. Oxford and London.

Lexica in Aeschylum aut Aeschyleae dictionis indices confecerunt Wellauerus (Lipsiae, 1823.), B. W. Beatson, 8 vo. (Cantab. 1830.), W. Linwood (Lond. 1847), et prioribus longe eruditius et copiosius criticorum princeps Guil. Dindorfius (Lipsiae apud Teubnerum, 1876).

COMPENDIA NOMINUM.

Abr. — Abresch.
Ahr. — H. L. Ahrens.
Aur. — Auratus.
Bamb. — Bamberger.
Cant. — Canter.
Cas. — Is. Casanbon.
Dobr. — P. Dobree.
Elmsl. — P. Elmsley.
Emp. — Emper.
Erf. — Erfurdt.
Fr. — Franz.
Kenn. — Dr. J. Kennedy.
Kenn. B. H. — Prof. Kennedy.
Lob. — Lobeck.
Port. — Portus.
Rob. — Robortelli.
Scal. — Scaliger.
Sch. — Schutz.
Schn. — Schneidewin.
Turn. — Turnebus.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.[1]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.[2]
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.[3]
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ὑπέσχετο,[4] *εἰ πορθήσοι*[5] *τὸ Ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημανεῖν διὰ τοῦ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα*[5b]*, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα, ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος*[6] *παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων*

1) Personarum indice caret M. 2) Confer nomina *Ὑπερμνήστρα* et *Πολυμνήστωρ*. Alii, ut Wecklein, *Κλυταιμήστρα* scribunt. Sic *θεομήστωρ* Pers. 654. Clytaemnestra Helenae soror fuit. 3) *Κασσάνδρα* scribunt Herm. et alii, probante Dindorfio, qui conferri jubet Thes. Gr. IV. 1005. 4) *ὑπέσχετο* om. M. add. Fl. V. 5) *πορθήσει* M. *πορθήσοι* Blomf. 5 b. *σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα* —] Paullo aliter Homerus Od. 4, 524. *τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς ὅν ῥα καθεῖσεν | Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν | χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν | μή ἑ λάθοι παρεὼν μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.* 6) *Ταλθύβιος*] Nulla hujus nominis mentio in ipsa fabula fit, sed apud epicos et tragicos poetas Talthybius praecipuus Agamemnonis praeco fuisse perhibetur.

δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς καὶ ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως[7] *δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ*[8] *σκηνῆς*[9] *ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε,*[10] *πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν ἑκάτερον δυσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἑνὶ κεφαλαίῳ,*[11] *τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου*[12] *ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.*

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ[13] *ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.*

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.[14]

7) *ἰδίως*] Peculiariter. "Hoc ipsum erat peculiare in hac re quod Aeschylus gemitum moribundi exhibuit. Si legeretur *ὑπό*, ineptum esset *ἰδίως*." (Klausen). 8) *ἐπὶ* mss. *ὑπὸ* conj. Stanl., quo non opus. 9) *σκηνῆς*. Leg. *τῆς σκηνῆς*. Pollux IV. 19. *ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς καὶ ἀγυιεὺς ἔκειτο βωμὸς πρὸ τῶν θυρῶν.* 10) *ἀπέδειξε* Fl. 11) *ἑνὶ κεφαλαίῳ*] I. e. uno argumento. (Enger) 12) *Θυέστου* V. *Ὀρέστου* M. *Αἰγίσθου* Fl. 13) *εἰκοστῇ ὀγδόῃ* mss. *κη̄* M. Correxit Meursius. 14) Haec desunt in M., sed post nomen fabulae haec sunt in M., *θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθείς* (Hom. Od. *δ'*. 524.).

Notandum est nullam Mycenarum, proprii Agamemnonis regni sedis, mentionem fieri in hac fabula, ideo, ni fallor, quod de Menelao praecipue infidaque ejus uxore Helena classisque ab Argo, communi, ut videtur, Agamemnonis et Menelai (619) regni sede, ad Trojam profectione et inde reditu agitur. Agamemnon Argi et Mycenarum, Menelaus Spartae rex fuisse traditur.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς τ' ἐτείας μῆχος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις 'Ατρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν].
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζει κέαρ,
ἦ τήνδε νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἐγὼ

2. *φρουρᾶς*] Malim *φρουρᾶς τ'*. *ἐτείας*] An *ἐτείου*? *μῆκος* M. *μῆχος* Stanl. Valck. (ad Herod. IV. 151.). Haupt. Cf. Eur. Andr. 536. *κακῶν μῆχος ἐξανύσασθαι.* Hom. Il. 2, 342. *οὐδέ τι μῆχος | εὑρέμεναι δυνάμεσθα.* Herod. II. 181. IV. 151. *κακοῦ μῆχος.* Theocr. II. 95. *χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος.* Malim *μῆχαρ*, quod legitur 199. *χείματος — μῆχαρ.* Pr. 606. Suppl. 394. 594. *δ' ἣν* M.

3. *στέγαις*] *στέγης* Schn. Eng. Dind. Keck. Cf. 518. *ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι.* 1186. *τὴν γὰρ στέγην τήνδ' —.* *ἀνέκαθεν* Franz.

5. 6. Hos versos affert Achilles Tat. Isag. in Arat. p. 122. Sedes eorum permutaverit A. E. Housman. vv. 5—7. delet Lowinsky.

6. *δυνάστας*] Qu. *πλανήτας.*

7. Versum spurium excludunt Valck. Porson. Dind. Pal. etc. Dactylum in primo pede senarii non videtur admisisse Aeschylus nisi in nominibus propriis. V. ad Ch. 216. *τηρῶ δ' ὅταν* Bergk. *τε τῶν*] Qu. *τ' ἴσως.*

10. *κρατεῖ — ἐλπίζον* M. *κρατεῖν — ἐλπίζει* recte Heath. Cf. 1363. *κατθανεῖν κρατεῖ* (i. e. *κράτιστόν ἐστι*). *κυρεῖ — ἐλπίζον* Margol. *κρατεῖν — ἐλπίζω* defendit Elmsleius. Pro *κρατεῖ* requiritur fortasse verbum *κελεύει* significans. Qu. *θέλει — ἐλπίζον.* (Cf. 256. *θέλει τόδ' —.*) Vel *κυρεῖ — ἐλπίζον.* Cf. Ch. 187. *πῶς γὰρ ἐλπίσω* (expect, believe, think) | *ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης* (*κόμης*?);

11. *ἀνδρόβουλον*] *ἀνδρόλημον* Mein. *ἐλπίζων* (o sup. ω) M. *ἐλπίδων* Weckl.

12. *εὖτ' ἂν δὲ* mss. *κοίτην δὲ* Bentl. *ταύτην δὲ* Keck. *ἦ τήνδε* Kock. *εὕδων δὲ* Wilam. *ἐκ τῶνδε* Heyse. Cf. 422. Ch. 743. *εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον.* Pers. 230. 364. Sept. 338. Qu. *ἀεὶ δὲ*, aut *ταύτην δὲ*, aut *τοιάνδε.* *ἔχω* mss. *ἐγὼ* Heyse.

εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἔχω· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῇ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλάω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα δεσποτουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων

13. *εὐνὴν — ἔχω*] *ἐμὴν — εὐνὴν* Karst.

14. *ἐμήν* mss. *ἐμοί* Keck. *ἐμοὶ* Aur. Bentl. Blom. *λύζω* Dind. (coll. schol. *ἢ περισσὸς ὁ γὰρ, ἢ λείπει τὸ ἀλύω*). *τί μήν;* Schn. *ἔτλην* Heyse. *ἀεὶ* Hart. *μύω* Zakas. De *ἐμὴν* sic collocato cf. 1226. *τῷ μολόντι δεσπότῃ | ἐμῷ.* 1592. *πατρὶ | τὠμῷ.* Sed mendosum videtur *ἐμήν*, pro quo dedi *ἔχω*. Qu. *ἀεὶ φόβος γὰρ*, vel *ἐμοὶ φόβος τις —*. *γὰρ*] *τότ'* Aur. Blom. *ἀνθ' ὕπνου*] *ἄγρυπνος* A. Palmer. *ἀντίπνους* Herw. c. Wecklein, coll. Prom. 917. *πύρπνουν.* 1087. *ἀντίπνουν.* Soph. Ant. 224. *δύσπνους.* Idem conjicit Herwerden, nisi spurius sit versus 15.

15. Versus fortasse spurius sec. Herwerden. *βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ*] Qu. *βλέφαρα συγκλῄειν ὕπνῳ.* Cf. Sept. 3. *βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.* *συμβαλεῖν* (*μ'*) Bentl. M. Schmidt. *ὕπνῳ*] *ἐμὲ* Sch.

16. *ὅταν δ' ἀείδειν*] Offendit forma soluta *ἀείδειν* in trimetro iambico. Fort. *ὅταν δὲ μέλπειν.* (Cf. 17. *ὕπνου ἀντίμολπον — ἄκος.*) Cf. 709. *ἀείδειν* (chor.). Phryn. trag. Fr. 12. *ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες* (?) *μέλη.* Cratin. 305. *καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει* (*Πολυμνήστειά τ' ᾄδει* aut — *γ' ᾄδει?*) *μουσικήν τε μανθάνει.* Cf. 709. *ἀείδειν* (mel.). Eupol. 139, 2. *ἀείδειν.* 3. *ἀείσματα.* Utique non *ἀείδειν* in senario posuit Aeschylus; neque credibile est eum *ὅταν* scripsisse, quum praecesserit *εὖτ' ἄν.* Vel *ὅταν τι δ' ᾄδειν* — (collocatione particulae *δὲ* satis frequenti), vel *ᾄδειν δ' ὅταν τι ᾖ* —. (Exciderat fortasse *τι*, et postea metri restituendi gratia a librario aliquo correctio facta est *ὅταν δ' ἀείδειν.*) *ὅταν δ'*] *ὅταν δὲ* (sup. *γε*) Fl. *εὖτ' ἂν δ'* Weil. *δοκῶ* mss. Qu. *δοκῇ* or *θέλω.* Cf. ad 1649. Sept. 650. Arist. Ran. 1220. *ὑφέσθαι μοι δοκεῖ.* Conferri non debent loci quales sunt Lys. 319. *λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν.*

17. *ἀντίμολπον*] Suspectum. *αἰνόμολπον* frustra Naber.

18. *κλαίω* mss. *κλάω* Dind.

19. *ὡς τὰ πρόσθε*] Malim *ὡς τὸ πρόσθε.* Cf. 1336. et ad Arist. Eq. 751. *διαπονουμένου* mss. *δεσποτουμένου* (i. q. *δεσποζομένου*) Duebner. Enger. Schmidt. Keck. Dav. Weckl. (Cf. Cho. 104. *καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.* Eum. 527. *μήτ' ἀνάρχετον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς.* 696. *τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.*) Qu. *διακοσμουμένου* (gubernati, administrati), vel *διανωμωμένου.* Ita etiam Peters. Cf. Plat. Prot. 318 E. *ὅπως ἂν ἄριστα τὴν αὑτοῦ οἰκίαν διοικοῖ.*

εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
αὐτὸς δ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

23. φάος] νῦν φῶς F. Fl. V.

25. ἰοὺ ἰού mss. ἰοῦ ἰοῦ Herm., qui ante 22. transponit.

26. σημαίνω M. G. σημανῶ B. F. V. Fl. Dind. Recte.

30. ἀγγέλλων] ἀγγέλων M.

31. αὐτός τ' mss. Leg. αὐτὸς δ'. φροίμιον χορεύσομαι] Qu. φροίμιον προᾴσομαι, vel φροίμιον κατάρξομαι. (Cf. Eur. Or. 958. κατάρχομαι στεναγμόν. Herc. 749. τόδε κατάρχεται μέλος. Hec. 684. κατάρχομαι νόμων βακχείων). Quod si sincerum est θήσομαι, Anglice reddas, I shall consider. Cf. Suppl. 415. πανώλεθρον θεὸν | βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα.

32. εὖ πεσόντα θήσομαι mss. εὖ — πεσόντ' ἀθρήσομαι conj. Karst. Gl. M. οἰκειώσομαι. Gl. F. δείξω. θήσομαι. Suspectum. Latet aliud quid. Qu. εὖ πεσόντ' (πεσεῖν) ἐπίσταμαι (vel ἐπῃσθόμην), vel εὖ πεσόντ' ἐπόψομαι.

34. γένοιτο δ' οὖν] Qu. γένοιτο νυν (vel δ' αὖ), vel γένοιτό μοι. εὐφιλῆ] Fort. εὐφιλοῦς. χέρα] Qu. χρόα. Mox enim sequitur χερί.

36—39. Post 19. transponit Herwerden.

36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν mss. κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ βέβηκεν probabiliter Naber. Cf. Fr. 307. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. Soph. Oed. C. 1053. χρυσέα κλῄς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν. φθόγγον Sch.

39. αὐδῶ κ**οὐ M. αὐδῶν οὐ V. Keck. Herw., quum ἑκὼν ad λήθομαι pertinere doceat sententia, coll. Herod. IV. 43. ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα ἑκὼν ἐπιλήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγήν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν,
οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων
ὑπὲρ ὧν λεχέων στροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
γόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.

40. *Πριάμου* Fl. V. *Πριάμω* (sic) M.

42. Suspectum habent Boiss. Karst. Eng.

44. *ἐχυρὸν* Dind. *Ἀτρειδᾶν* mss. *Ἀτρεῖδαι* (del. 42.) Eng. Leg. *Ἀτρειδῶν*. Cf. 123. 60.

45. *χιλιοναύταν* (*η* sup. sec. m.) M. *χιλιοναύτην* recte Blom. Cf. 47. 74. 99. etc.

47. *ἦιραν* M. *ἀρωγὰν* (*η* sup. sec. m.) M. 48. *κλάγξαντες* Fl. F.

50. *ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων* mss. *ἐκπατίων* — Wilam. *ἐκπάγλοις* — frustra Blom. Wecklein. (Cf. 862. *ἔκπαγλον κακόν*. Mosch. IV. 2. *ἐκπάγλως ἀχέουσα* (*ἀχέεσσι* al. fort. *ἐκπάγλοις ἀχέεσσι*). 72. *ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι*. 93. *δειμαίνω — ἐκπάγλως*.) Fort. *ἐκτοπίοις* vel *ἐκτοπίων* —. Cf. Oed. R. 166. Sed *ἐκ πάτου* est Hom. Il. 20, 137. et *ἐκπατίως* (supra modum) apud Hippocr. Cf. 1510. *ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων*. V. Comm. *παίδων*] Mire dictum de pullis. Qu. *τέκνων* aut *νεοσσῶν* (– –), cujus glossema fuerit *παίδων*.

51. *ὕπατοι λεχέων*] *κρύφ' ἀναρπαστῶν* Newman. Cf. Eur. Hec. 206. *χειρὸς ἀναρπαστὸν σᾶς*. Qu. *ἐπάνω* (*ἐπὶ τῶν*) *λεχέων*, vel *ὑπὲρ ὧν λεχέων*. Cf. 232. *ὕπερθε βωμοῦ*. 509. *ὕπατός τε χώρας Ζεύς*. *στροφοδινοῦνται* mss. *στρεφεδινοῦνται* (formam Homericam) L. Dind. prob. G. Dind.

52. *ἐρετμοῖσιν*] *ῥιπαῖσιν* H. Stadtmüller.

54. *πόνον* mss. (Cf. Eur. Suppl. 1135. *ἰὼ ἰώ· ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;* Phoen. 30. *τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον*. Herc. 1039. *ὁ δ' ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων* | *ὠδῖνα τέκνων*. Med. 1261. *μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων*. Suppl. 1135. *ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;* Aesch. Fr. 372. *ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνον*.) *γόνον* Musgr. Blom. Recte, opinor. Cf. Soph. Fr. 862. *ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων*. Mosch. IV. 32. *ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα* | — *ἐφοίτων*. Ch. 253. *πατροστερῆ γόνον*. 247. *ἰδοὺ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρός*. 258. *ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας*.

ὕπατος δ' ἀΐων ἤτοι Ἀπόλλων
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τόνδ' οἰκτείρων
ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.
οὔθ' ὑποκάων οὔθ' ὑπολείβων

55. *ὕπατος*] Fort. *ὑπάτων* (sc. *θεῶν*). Cf. 89. *θεῶν — ὑπάτων.* Suppl. 25. Fort. *ἐλεεῖ.* *ἤ τις Ἀπόλλων* mss. *ἦσται* (et mox *ὀξυβόαν· τῶν δὲ*) tentat Pal., coll. 184. Dedi *ἤτοι* —. Cf. 849. *ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως.*

57. *ὀξυβόαν* (*μέγα θυμοῦται*)*· τῶν δὲ* Herm. *ὀξὺ βοᾷ· τῶν δὲ* Keck. *τῶνδε μετοίκων*] *τῶνδε μετ' οἴκτων* Karsten (coll. Soph. Oed. C. 1632. *οὐκ οἴκτου μετὰ | κατήνεσεν τάδ'*). *τῶνδ' οἰκτείρων* Rauchenstein. *τῶν μαιψιτόκων* Naber. *τῶν αἰνοτόκων* Housman, coll. Hom. Il. *α'*. 414. *ὤμοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;* Oppian. Hal. V. 526. *μητρὶ παρ' αἰνοτόκῳ.* Nonn. Dion. II. 160. *αἰνοτόκοιο — νύμφης.* XLVIII. 428. *Ταντάλὶς αἰνοτόκεια.* et praecipue Mosch. IV. 27. *ὡς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς | ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας | θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίῃ· ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς | πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ | — ὣς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα | μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.*

60. *ὁ κρείσσων*] Malim *ὁ κραίνων* aut *ὁ κρείων* (Karst.). Cf. Suppl 574. *Ζεὺς δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.* Vel *δισσούς.*

62. *πολυάνορος*] *παλυδήριος* conj. Karst. *πολυδήριος* aut *λιπεσάνορος* (?) Herw. Qu. *πολυηράτου.*

64. *ἐρειδομένου*] *ἐρειπομένου* F. Fl. Keck. *κονίαις ἐνερειδομένου* Arnald. Fortasse recte. Cf. Theocr. VII. 8. *εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ.*

65. *διακναιομένου* H. L. Ahrens.

66. *θήσων | Δαναοῖς καὶ Τρωσὶν ὁμοίως* Porson. *θήσων | Δαναοῖσί τε Τρωσί θ' ὁμοίως* Wilam.

69. *οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων* mss. *οὔθ' ὑποκαίων* — Casaub. Dind. Schn. Heyse. Malim *οὔτε τι καίων* (*θύων*) *οὔτε τι λείβων.* *οὔτ' ἐπιλείβων* Sch. Wecklein.

ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἄτιτοι σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀΐσσων
ἰσόπρεσβυς, ἄρης τ' οὐκ ἔνι γήρᾳ·
ὁ δ' ὑπέργηρως φυλλάδος ἤδη

70. *οὔτε δακρύων* mss. Haec ut glossema ad *οὔθ' ὑποκλαίων* adscriptum excludunt Bamb. Weckl. Herm. Pal. Dind. "*ὑποκλαίων* minus quam *δακρύων.*" (Casaub.). *δακρύων* vitii suspectum. Qu. *οὐδ' ἄν τι διδούς.* *ἀπύρων ἱερῶν*] (*Πάρις*) *Ἡραίων ἀπύρων ἱερῶν* Keck. Fort. *ἀπύρων ἱερῶν* (*ἄν τις τοῦ Διὸς,* vel *τοῦ Διὸς ἕξεις*) *ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξαι.* Post h. v. nonnulla excidisse suspicatur Sch.

71. *παραθέλξει*] Desideratur subjectum (Paris?) ante *παραθέλξει.* Qu. *παραθέλξαι* (vel *-αις*). Post h. v. lacunam statuit Storch.

72. *ἀτίται* (i. e. *ἀτίτᾳ*, corr. ex *ἀτίτα**) M. *ἀτίται* Fl. G. Schn. *ἀτιταὶ* F. *ἀτίτᾳ* Rob. Herm. *ἄτιτοι* Blom. *ἀτίτῃ* conj. Weckl. (Sed ita *ἀτίτῳ* potius scribendum fuisset). Cf. Eum. 256. *μὴ λάθῃ φύγδα βὰς ὁ ματροφόνος ἀτίτας.* Ch. 67. *τίτας φόνος.* Hesych. *ἀτίτης: ἄτιμος, ἀτιμώρητος.* Annon *ἄτιτοι* aut *ἀτίτῳ*?

73. *ἀρωγῆς*] *ἀγωγῆς* Margol. Sed cf. 47. *ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγήν.*

75. *σκήπτροις ἰσόπαιδα νέμοντες* Arnald.

76. *ὅτε* mss. *ὅ τε* Auratus. *νεαρὸς*] *νεαρῶν* Enger. Suspectum. Qu. *γεραὸς,* aut *γεραῶν.* *στέρνων*] Qu. *γυίων, μελέων,* aut *ὀστῶν.* Prima in *μυελὸς* in anapaestis corripitur Eur. Hipp. 256. apud Homerum producitur.

77. *ἀνάσσων* mss. Pal. *ἀνᾴσσων* Herm. Blomf. Dind. etc. *ἐλάσσων* A. Palmer. *ἀΐσσων* recte Karsten, coll. Hom. Il. *ο'.* 18. *ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ* (*ἀναΐξῃ* ante Heyn.). Eur. Tro. 157. *διὰ δὲ στέρνων φόβος ἀΐσσει.* Pind. Nem. VIII. 40. *αὔξεται ἀρετὰ χλώραις ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει.* Anglice coursing.

78. *Ἄρης δ'* mss. Leg. *Ἄρης τ'.* *οὐκ ἔνι χώρᾳ* mss. *οὐκ ἔνι χερσίν* Karst. qui, "Pectus fortitudinis, manus roboris sedes habetur." *οὐκ ἐνὶ πείσῃ* (!) Weckl. Miror nemini criticorum in mentem venisse emendationem simplicissimam et certissimam *οὐκ ἔνι γήρᾳ.* Tentabam olim *οὐκ ἔνι γυίοις* (*χερσὶν,* vel *κώλοις*). Sic Pers. 914. *λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη.* Eur. Herc. 231. *γήρᾳ τρομερὰ γυῖα.* Cf. 888. *οὐδ' ἔνι σταγών.* Suppl. 749. *οὐκ ἔνεστ' ἄρης.* Pherecr. Fr. 248. *ὦ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ —· ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν,* etc. De hiatu cf. 355.

79. *τίθιπεργήρως* M. G. *τόθι περγήρως* B. *τόθιπεργήρως* Fl. V. *τό θ' ὑπέργηρων* F. *ὅ θ' ὑπεργήρως* Scal. Well. *ὁ δ' ὑπέργηρως* Franz. Praestat masculinam. *ὅ θ' ὑπέργηρως,* quum mox sequatur masculinum *ἀρείων.* Tenendum est aliud esse *γῆρας* (senectus), aliud *τὸ ὑπεργήρων* (decrepita senectus).

καταχαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος νεοχμόν; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' ἀγρονόμων τῶν τ' ἀγοραίων,

82. *ἡμερόφατον* M. *ἡμερόφαντον* F. Qu. *ἡμερόφοιτον* (ita H. L. Ahrens). Cf. Prom. 657. *νυκτίφοιτ'* (*νυκτίφαντ'* M.) *ὀνείρατα.* *ἀλαίνει*] Qu. *ἀλᾶται* (i. e. *περινοστεῖ*), aut *ἀλύει.*

83. *Τυνδαρέου* Herm.

84. Veram hujus nominis scripturam esse *Κλυταιμήστρα* contendit Herwerden Luc. Soph. p. 31.

85. *τί χρέος; τί νέον; τί δ' —*] *τί χρέος; τί νέον τόδ' —* Karst. Haec vitium alunt. Postulatur, ni fallor, verbum aliquid quale est *φέρεις.* Qu. *τι φέρεις* (*ἔχεις*) *νεοχμόν;* vel *τί νέον τόδ' ἔχεις;* vel *τί χρέος νεοχμὸν τόδ' —;*

87. *πειθοῖ* recte mss. Schn. *πευστοῖ* Voss. *πευθοῖ* Scal. Herm. Dind. Haupt. Karst. Schn. Heusde. Heyse. (Sept. 370. *πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει.* Nusquam alibi legitur.) Cf. 82. 106. 172. Ch. 726. et *Πειθώ* Ag. 385. Eum. 885. 970. Suppl. 523. 1040. Fr. 156. Verum est *πειθοῖ.* Cf. 591. *φρυκτωρῶν δία | πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;* 261 sq. *περίπεμπτα*] *περίπρεπτα* Karst. Qu. *πυρίφλεκτα* (*ἱερά*). *θυοσκινεῖς* (pr. *ι* in ras.) M. *θυοσκεῖς* Turn. *θυοσκοεῖς* v. l. in F. *θυοσκνεῖς* H. L. Ahrens. Keck. Cf. Eur. Bacch. 224. *μαινάδας θυοσκόους.* Ion. 511. *δόμων θυοδόκων.* Andr. 1158. *ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων.* 1025. *θυώδει καπνῷ.* Tro. 1061. *θυόεντα βωμόν.* Rhes. 68. *τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βουλάς.* Schol. F. *ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκόος, ὁ διὰ τῶν θυσιῶν τὸ μέλλον κοῶν ἤτοι νοῶν. θύος γὰρ τὸ θῦμα.* V. Hesych. s. v. *θυοσκεῖν.* Eund. *θεοσκνεῖ: θεοὺς τιμᾷ.* Schol. Arist. Eq. 62. *θυοσκόος παρὰ τὸ θύω καὶ τὸ κοῶ,* etc. Apud Homerum (Od. 21, 145. etc.) legitur *θυοσκόος.* "Derivatum a *θυοσκόος,* per syncopem *θυοσκός,* sicut *χείμαρρος* a *χειμάρροος, βοηθὸς* a *βοηθόος* factum." (Karst.) Cf. Telecl. 60. *λυχνοκῶσα* (*λυχνοκοοῦσα* Lobeck.). Hesych. *λυχνοκῶσαν.*

89. aut 90. delet Pauw.

90. *τῶν τ' οὐρανίων* mss. *τῶν τε θυραίων* Eng. Keck. Weckl. "*οὐρανίων* ist bereits in *ὑπάτων* enthalten." (I. e. *ἀντηλίων.* Tertull. de Idol. 15. 'Apud Graecos Apollinem thyraeum et antelios daemonas ostiorum praesides legimus.') Qu. *τῶν τ' ἀγρονόμων* (i. q. *πεδιονόμων,* Sept. 272.). Ita etiam Pal. Weil. Versus, ni fallor, interpolatus. Omittunt Heath. Karsten.

βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνᾴσσει
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν
παιὼν γίγνου τῆσδε μερίμνης,
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγαθὴ σαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον

91. *δώροις* M. *δώροισι* F.

92. *οὐρανομήκης δ' ἄλλοθεν ἄλλη* secundum Elmslei regulam probabiliter R. Klotz. Weckl. Cf. ad Pers. 47.

93. *ἀνίσχει* mss. *ἀνήκει* conj. Karsten. Qu. *ἀναίθει* (Cho. 536.), vel *ἀνᾴσσει.* Sed cf. *ἐξέχειν, εἰσέχειν, ἀνέχειν.*

94. *χρίματος*] *χρίσματος* al. Quare recentior est forma, ut *κέχρισμαι.*

95. post 93. posuerit Blom.

96. *πελάνῳ*] *πελανῶ* (sic) M. *θαλάμων* probabiliter Schwerdt. *βασιλείῳ*] *βασιλείων* Schwerdt. Pal.

97. *λέξασ'* M. Casaub. *λέξαις* Hart. Eng. Karst. etc. *λέξαι σ' — αἰνῶ* Margol. *λέξον θ'* Blom. *καὶ*] Qu. *σοι.*

98. *αἰνεῖν*] *εἰπεῖν* F. G. Schmidt. *αἰνεῖ* Schoem. *αἰνῶ* Margol. *αἴνει* Wieseler. *ἡμῖν* Weil. Qu. *αὐδῶ.*

99. *παιών τε γενοῦ* mss. *παιὼν γίγνου* H. Voss. Dobr. Keck. Fortasse recte. Cf. tamen Pers. 482 sq.

100. *τελέθει*] *πελάθει* Heyse. Schn.

101. *ἀγανὰ φαίνεις* M. *ἀγανὰ φαίνουσ'* Fl. F. Herm. *ἄγαν ἀφαίνεις* Ald. *ἀγανὰ φανεῖσ'* Rob. *ἀγανὰ φαίνεις* G. Turn. *ἀγανὰν — ἐλπίδ'* Dobr. Pal. Schn. *ἀγανὰ σαίνουσ'* Butl. Blom. Dind. (Fortasse recte.) *ἃς ἀναφαίνεις* H. L. Ahrens. Franz. *ἀγλαοφεγγὴς* Keck. *ἀγανὰ φανθεῖσ'* Pauw. *ἀγανὴ φανθεῖσ'* Welcker. Karst. Weckl. (Saepe primos aoristos in secundos mutant librarii. Cf. e. g. ad Ag. 736. Hec. 335.) *ἀγανὴ προφανεῖσ'* Weil. Dind. (Cf. Ch. 416. *ἐλπὶς — προσφανεῖσά μοι καλῶς.* Lectio *φαίνεις* ex altera lectione *φανεῖσ'* venit. Ipse malim *ἀγαθὴ σαίνουσ'*, vel *ἀγαθὴν φαίνουσ' ἐλπίδ' ἀμύνει —.* Cf. Soph. Tr. 125. *ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν.* 667. Aj. 606. Ch. 194. *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.* *ἐλπὶς ἀμύνει* mss. *ἐλπίδ' ἀμύνειν* Pal. *ἀγανὴν φαίνουσ' ἐλπίδ' ἀμύνεις* c. Weckl.

102. *ἐλπὶς ἀμύνει | φροντίδ' ἄπληστον φρενοδαλῆ* conj. Wecklein. *ἐλπὶς ἀμύνει | θυμοβόρον φροντίδ' ἄπληστον* Karsten. *ἄπληστον* Fl. *ἄπλειστον* M.

καὶ θυμοβόρον φρενὶ λύπην.

Stroph. *κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον τέρας αἴσιον ἀνδρῶν*
ἐντελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει
πειθὼ μολπᾶν
ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας

103. *τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα* mss. (*φρένα λύπης* Tricl.) *τὴν θυμοβόρον* (*θυμοβόρον* Turn.) *φρενὶ λύπην* Pauw. Pal. prob. Dav. *τὴν θυμοβόρον φροντίδ' ἄπληστον* Keck. *καινοῦ θυμοφθόρον ἄλγους* conj. Dind. *λύπης, θυμοφθόρον ἄτην* Franz. H. L. Ahrens. Weil. *τὴν θυμοβόρον φρενὸς ἄτην* Ahrens. *τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης* Heyse. *λύπης, ἄτην φρενοδαλῆ* c. Weckl. Leg. *καὶ θυμοβόρον φρενὶ* (*φρεσὶ*) *λύπην.* Hom. Il. 1, 456. *Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.* Od. 8, 525. Il. 5, 608. *ὃς λοιγὸν ἀμύνει.* 1, 67. *ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.* Eur. Med. 1275. *ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις.*) Aliter Il. 16, 75. *Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.* Od. 17, 538. Vel — *φρενὸς ἄτην.* Vel *τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης.* Cum *θυμοβόρος* confer *κουροβόρος* 1512. *παιδοβόρος* Ch. 1068. Correctionem · *τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην* (Blom. Schutz.) jure repudiat Karsten. Schol. *ἥτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός.*

104. *ὅδιον*] *ὅδιον* (v. l. *δσιον*) libri Arist. Ran. 1276. *ὅδιον κράτος*] *ὅδιον τέρας* Francken. Karsten. Heyse. Weckl. Recte. Cf. Hom. Il. 6, 183. *τεράεσσι πιθήσας. Πιστὸν πτερὸν* dicitur hujusmodi omen Soph. Oed. C. 98. Venit fortasse lectio *κράτος* a vicino versu 109. Schol. *τὸ συμβὰν αὐτοῖς σημεῖον ἐξιοῦσιν.* Schol. *τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν.* *ἐκτελέων* mss. *ἐντελέων* Aur. Herm. Sch. Eng. Recte. Idem vitium est Eur. Ion. 780. *ἤδη πεφυκότ' ἐκτελῆ* (*ἐντελῆ* Nauck. Herw.) *νεανίαν.* Cf. Soph. Ant. 67. *τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι.*

105 sq. *θεόθεν*] *Διόθεν* Schwerdt. *καταπνε.ει* (una lit. eras.) M. *καταπνεύει* Fl. B. F. *καταπνείει* recte Ald. Blom. etc. *καταπνεῖ μου* conj. Dind. *καταπνεῖ μοι* Margol., coll. Archestrato Athen. I. p. 5 C. *ὀρφὼν μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσιν καταπνείῃ.* Forma epica est *καταπνείει.* Cf. Ch. 621. *πνείονθ'.*

106. *πειθὼ* mss. Blom. Karst. etc. *πειθοῖ* Weckl., coll. Schol. *ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰὼν, ὅ ἐστι τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθὼ μολπήν μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ, ὅ ἐστιν, εἰ καὶ γέρων εἰμὶ, ὅμως μέλψω τὰ γεγονότα· πέποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ θεοί.* Cf. Ch. 237. *ἀλκῇ πεποιθώς.* *μολπᾶν* (corr. *μολπὰν*) M. *μολπὰν* (*μολπᾶν* corr. rec. m.) M. teste W. W. Goodwin. *μολπᾶς* Aur. *μολπᾶν* Blom. Haupt. Bamb. Karst. "*μολπᾶν ἀλκὰν* per appositionem ad vocem *πειθὼ* positum. Fiducia seu persuasio vocatur cantus robur, ut quae canentis pectus animat et roborat." (Karst.) Qu. *πολλάν.*

107. *ἀλκὰν* mss. *ἀλκᾷ* Sch. Both. Dind. Haupt. Fort. *ἰσχὺν,* coll. 287. *ἰσχὺς — λαμπάδος — πεύκη.*

109. *Ἑλλάδος ἥβαν* mss. *Ἑλλάδος ἥβας* Casaub. Et sic optimi codices Arist. Ran. 1276. etc.

ξύμφρονε ταγὼ,
πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλῆς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινὸς ὅ τ'
ἐξόπιν ἀργᾶς,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίνας ἐρικύμονα φέρματα γέννας

110. *ξύμφρονα τὰν γᾶν* M. *ξύμφρονα ταγὰν* Fl. V. F. *ξύμφρονα ταγὸν* Blom. *ξύμφρονε ταγὼ* feliciter emendavit Dind. Ita etiam Weckl. Nomen *ταγὸς* (dux) legitur Pr. 96. *ὁ νέος ταγὸς μακάρων.* Pers. 23. *ταγοὶ Περσῶν.* 324. *νεῶν ταγός.* 480. *νεῶν — ταγοί.* Soph. Ant. 1057. *ταγοὺς ὄντας.* Cf. etiam Sept. 816. *δισσὼ στρατηγώ.*

111. *σὺν δορὶ δίκας πράκτορι* mss. Correctum ex Arist. Ran. 1287. ibique schol. *δίκας* ex glossemate irrepsit et *καὶ χερὶ* extrusit.

112. *Τευκρίδ'*] Qu. *Τρῳάδ'*. Cf. Eur. Hel. 534. *Τρῳάδος ἐκ γᾶς.* 588. 1236. El. 3. 1001. *Τρῳάδος χθονός.* Andr. 971. *Τρῳάδα πόλιν.* Iph. T. 442. Nomen *Τευκρὶς αἶα* ab Teucro deducit Dind., coll. Thes. Gr. VII. 2095.

114. *βασιλεὺς* mss. *βασιλεῖς* Sch. Karst. Keck. *βασιλῆς* Dind. Davies, ut *βραβῆς* v. 230. *βασιλῆς* Aj. 189. *ὁ κελαινὸς*] *ὁ μὲν αἰθὸς* Karst. Hesychius *αἶθον* (*αἰθὸν*) per *μέλαν* inter alia explicat. Melius intelligerem *ὁ μέλας τε χὼ ἐξόπιν ἀργᾶς.* *ὅ τ'* recte mss. *ὁ δ'* Hart. Weckl. (Cf. Eur. Herc. 636. *ἔχουσιν, οἱ δ' οὔ.* Pind. N. VIII. 37. *χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι.* Astyd. Fr. 3, 4. *δύο δὲ χρυσᾶ, γρὺψ, τὸ δ' ἕτερον πήγασος.*) *ἀργίας* mss. *ἀργᾶς* Herm. Blomf. *ἀργᾷς* Thiersch. Dind. Praestat, ni fallor, *ἀργᾶς* (sic). Cf. Pind. Ol. XIII. 99. *ταῦρον ἀργᾶντα.* P. IV. 14. *πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῷ.* Achae. trag. 1. *ἀργᾶς* (*ὄφις*). Confer *τιμήεις, αἰγλήεις* (Eur. Andr. 286.).

116. *φανέντες* mss. Legerim *φάνησαν,* pleno puncto posito post *αἶαν* 112.

117. *δορυπάλτου* mss. Eng. *δοριπάλτου* Vict. Turn.

118. *παμπρέπτοισιν ἐν ἕδραις* Schwerdt.

119. *λαγίναν ἐρικύματα φέρματι γένναν* M. G. *λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι* — B. *λαγίναν ἐρικύμονα φέρβοντο* — F. Fl. *ἐρικυμάδα* (?) Seidler. Dind. Pal. *ἐρικύμονα φέρματι* Schneider. *ἐρικυματοφέρμονα* (ut *ἀσπιδοφέρμονα* Phoen. 798.) W. Headlam. *λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματα, γένναν* Weckl. et (*γέννας*) Beckmann. *λαγίνας ἐρικύμονι φέρματι γέννας* Margol., coll. Hippocr. de Aere § 5. *αἵ τε γυναῖκες αὐτόθι ἐρικύμονές εἰσι λίαν καὶ τίκτουσι ῥηϊδίως.* Confer *ἐρικύμων* (Hippocr.) et *ἐγκύμων* (Xen. Arist.). *Φέρμα* a *φέρω,* ut *δέρμα* a *δέρω, θέρμα* a *θέρω, κύρμα* a *κύρω, σύρμα* a *σύρω, φύρμα* a *φύρω,* etc. Legitur etiam Suppl. 690. *καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι* (schol. *κυήματι*) *γᾶν παρώρῳ.* *λαγίναν ἐρικύμονα φέρματα γένναν* Thiersch. Hart. Sidg. (ut *λαγίναν γένναν* foetum nondum partum significet). Dedi *λαγίνας ἐρικύμονα φέρματα γέννας* (prolis leporinae foetu gravida

βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ant. *κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήματι πιστοὺς*
Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
πομπᾶς ἀρχούς·
οὕτω δ' εἶπε τεράζων
"χρόνῳ μὲν αἱρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,

gestamina, i. e. leporem prole praegravidam. Cf. Ch. 247. *γένναν αἰετοῦ.* Locutio contorta sed Aeschyleum stylum redolens.) Ita *βλαβέντα* habebit ad quod referatur. Istud — *ονα* in *ἐριχύμονα* revera pertinet ad *ἐριχυματοφέρμονα.* Etiam in lectione *φέρβοντο* (Fl. F.) latet terminatio — *φέρμονα.* Scriptura *ἐριχύματα* orta est ex *ματα* supra *φέρματι* scripto, ut monuit Weckl. Tentabam etiam *λαγίναν ἐριχυματοφέρμονα γένναν,* vel *λαγίναν ἐριχύμονα φέρματι γένναν* (i. e. leporem praegravidam foetu). Scilicet *κυματοφέρμων* (quocum cf. *κυματόφθορος,* Eur. Fr. 636, 2.) valet foetu gravida, *ἐρικυματοφέρμων* foetu praegravida). Cf. Eur. Phoen. 802. *Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα.*

120. *βλαβέντα λοισθίων δρόμων*] Tentabam olim *δρόμων βλαβεῖσαν λοισθίων,* vel *βλαβεῖσαν ὑστάτων δρόμων,* quum postulari videatur feminini generis participium. Sed defendi potest *βλαβέντα,* si ad *φέρματα* referatur, aut si *λαγίναν γένναν* idem valeat quod *λαγών.* Cf. Hom. Od. *α'.* 195. *ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.*

121. *τὸ δ' εὖ νικάτω*] Qu. *τὸ δ' εὖ νικῴη,* ut in 350. *τὸ δ' εὖ κρατοίη.* Sed cf. 139. 159. 904. *φθόνος δ' ἀπέστω.*

122. *κεδνὸς δὲ*] *κεδνὸς ὅτε* conj. Pal. *κᾆτα κεδνὸς* Eng. Qu. *εἶτα κεδνὸς* —. Cf. v. str. 104. *λήμασι δισσοὺς* mss. *λήμασιν ἴσους* Dind. *λήμασι πιστοὺς* Lobeck. Praestat *λήματι πιστούς.* Cf. Pers. 55. *τοξουλκῷ λήματι πιστούς.* Ineptum foret *δισσοὺς* post *δύο.*

123. *Ἀτρείδας* mss. *Ἀτρεΐδας* Monk.

124. *πομποὺς* (sic) *τ' ἀρχάς* M. *πομπούς τ' ἀρχούς* Fl. F. conj. Haupt. *πομπούς τ' ἄγρας* conj. Schn. *σπερχνοὺς ἀρχοὺς* Keck. *πομπῆς τ' ἀρχούς* Musgr. *πομπᾶς ἀρχοὺς* Karst. Dind. Metzger. (Cf. Sept. 613. *τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν.* Pind. Isth. VI. 73. *πέμψεν θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.* Theocr. XXV. 43. *Αὐγείαν — ἀρχὸν Ἐπειῶν.*) *πομποὺς ἀρχᾶς* Rauchenstein. Wecklein. (Soph. Oed. C. 1548. *Ἑρμῆς ὁ πομπός.*) Fort. *πομποὺς στρατιᾶς* (duces exercitus). Cf. Pers. 25. *στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι.* 918. *βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς.* Ag. 799. *στέλλων στρατιάν.* Pers. 9. 534. 857.

125. *οὕτω δ'*] Fort. *οὕτω τ'.* *τεράιζων* (i. e. *τεράζων*) M. Cf. *ματᾴζειν, σφαδᾴζειν,* etc. *τεράζων* Herm., coll. Etym. M. p. 737, 11.

126. *ἀγρεῖ* mss. Cf. Archil. Fr. 5, 3. *ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρόν.* Sapph. 2, 14. Hom. Il. 5, 765. *ἄγρει μάν* —. Od. 20, 149. *ἀγρεῖτε.* Sed usitata forma est

πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
μοῦνον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον
μέγα Τροίας
στρατωθέν. οἴκτῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισι·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀετῶν.
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἀγρεύειν. Praestat, opinor, *αἱρεῖ.* Et sic Elmsl. ad Med. 888. Haupt. Blom. Cf. v. str. 108. *ὅπως Ἀχαιῶν (αἴ?) δίθρονον κράτος —.*

128. *πύργων* mss. *Τευκρῶν* Margol. *Φρυγῶν* Housman. Cf. ad v. str. 110. Suspectum.

129. *πρόσθε τὰ* Fl. F. *προσθετὰ* M. *πρόσθετὰ* B. *πρὸς δὲ τὰ* H. L. Ahrens. *πρός τε* (et insuper) *τὰ* Schwerdt. *πρόσθεν κτήνεα* Keck. Cf. Sept. 525. *πρόσθε πυλᾶν.* *δημιοπληθῆ* mss. *δήμιοπληθέα* O. Muller. Keck. Dav. *μυριοπληθῆ* Margol. Weckl., coll. Iph. A. 571. *κόσμος ὁ μυριοπληθής.* *κτήνη δήμια μυριοπληθῆ* conj. Weckl. Cf. vv. *ἀρσενοπληθής, γυναικοπληθής, θυμοπληθής, κενταυροπληθής, παμπληθής* (Xen. Ages. 1, 18. *παμπληθῆ χρήματα ἔλαβον*).

130. *μοῖρ' ἀλαπάξει* M. Ahrens. *μοῖρα λαπάξει* F. Elmsl. ad Prom. 240. Blomf. Eadem forma Ionica exstat Xen. Anab. VII. 1. 29. *ἐξαλαπάξομεν.*

131. *οἷον* (*οἶον* G.) mss. Schol. *μόνον μή.* Quo sensu nescio an nunquam usurpetur *οἷον* (alone). Dedi *μοῦνον* (only). Cf. Suppl. 1012. *μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός.* Ch. 244. *μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη — συγγένοιτό* (l. *συγγένοιντο*) *μοι.* Soph. Phil. 528. *μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς | ἡμᾶς.* Fatendum tamen est nullum Ionicae formae *μοῦνος* exemplum apud Aeschylum esse praeter compositum *μουνώψ* Pr. 804. Aliter est apud Sophoclem et Euripidem. *προτυπὲν στόμιον*] *τόδ' ἐπιστόμιον* Schwerdt.

132. *ἄτα* libri. *ἄγα* Herm. Dind. etc. Cf. Herod. VI. 61. *φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεόμενος.* *προτυπὲν*] *πρότυπον* H. L. Ahrens. *πρότερον* Kayser. Nescio an recte. Cf. 341. *Τροίας*] Qu. *Τροίᾳ*, for Troy.

134. *στρατωθέν* mss. *στρατευθέν* Turn. Vict. *στρατευθέν* (in expeditionem perfectum) tuetur Butler. Schol. *τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθέν.* Cum *στρατοῦσθαι* confer *ἐκδρακοντοῦσθαι* Cho. 549. *ἀποταυροῦσθαι* Ch. 275. *ἀνδροῦσθαι, βαρβαροῦσθαι, βροτοῦσθαι* (Hom. Od. 11, 41. *βεβροτωμένα τεύχεα.* Stesich. Fr. 42. *δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος ἄκρον*), *ἀνθρακοῦσθαι*, etc. Apud Homerum legitur *ἐστρατόωντο* (exercitum locarunt). *οἴκῳ* mss. Herm. *οἴκτῳ* Scal. Schoemann. *οὕτω* Wilam. Qu. *ἔστιν.*

138. *στυγεῖ* mss. *στυγῶ* conj. Weckl. *αἰετῶν* mss. *ἀετῶν* Porson.

Epod. *τόσον περ εὔφρων, καλὰ (Διὸς κόρα),*
δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν τε λεόντων
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά,
τούτων αἴτει ξύμβολα κρᾶναι. 144
ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενηΐδας αὔρας
τεύξῃ σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν' ἄδαιτον,

140. *τόσσων περ εὔφρων* M. *τόσον* — F. Fl. *ὅσσων παρ' εὐφρόνων* Dind. *τόσον γὰρ εὔφρων* Fritzsch. *ὅσσον* legitur Eur. Suppl. 59. *ὅσσα* Tro. 785. Soph. Phil. 508. *ὅσσας* Pers. 863. *εὔφρων* mss. *εὔφρον* Keck. Weil. *καλὰ* M. *ἁ καλὰ* Fl. Pauw. *Ἑκάτα* Badham. *ὦ καλὰ* Weil. Keck. *Δαλία* Fritzsch. *καλὰ (Διὸς κόρα)* supplevit Dind. (*ὦ*) *καλὰ* (*Διὸς κόρα*) Weckl. Cf. Suppl. 145. *ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα.* Sed articulum desidero. Qu. *ὦ καλὰ*, aut *ἁ θεά.* Gl. *ἁ καλά.*

141. *δρόσοισιν ἀέλπτοις* M. G. *δρόσοις ἀέπτοις* Fl. B. Casaub. Herm. Ahr. Symmons. prob. Schwerdt. *δρόσοις ἀέπτοισι* F. (Schol. *τοῖς ἕπεσθαι μητρὶ οὐ δυναμένοις.* Similiter Sophocles Oed. R. 17. *οὐδέπω πτέσθαι σθένοντας* infantes dixit.) *δρόσοις ἀλέπτοις* Blom. *δρόσοις ἀάπτοις* Sch. *δρόσοις ἀπέπτοισι* Aur. *δροσοῖσι λεπτοῖς* (?) Pal. Sidg. *δρόσοισι λεπταῖς* Weil. *δρόσοισιν ἀλπνοις* Weckl. Qu. *δρόσοισι λεπταῖς*, vel *δρόσοις ἀπέπτοις* (immaturis), vel *δρόσοισιν ἁπαλαῖς.* Hesychii glossa obscura est, *ἀέλπτοι: δεινοὶ καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ.* *μαλερῶν ὄντων* M. *μαλερῶν τε λεόντων* correxit Dind. ex Etym. M. p. 377, 37. *Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε.* "Ineptit scholiasta, qui non animadverterat *ἀέπτοις* (nam sic legit) nihil aliud esse quam *ἀεπτοῖς*, glossema vocabulis *πτανοῖς κυσὶ πατρὸς* (136.) adscriptum." (Dind.) *μαλερῶν λεόντων* Weckl. *μαλερῶν λειόντων* Ahrens. Keck.

144. *τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι* (*κράναι* M.) mss. *ξύμβολα κράναι* (opt., ejecto *τούτων αἰτεῖ*) Dind. *τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρῖναι* Herm. *ταῦτα ξύμβολα κρᾶναι* c. Weckl. Qu. *τὸν πατέρ'* (*Ζῆν'*) *αἴτει ξύμβολα κρᾶναι.* *αἰτεῖ* mss. *αἴτει* Blomf. *αἰνεῖ* Haupt. *αἰτῶ* Sch. *αἴνει* Gilbert. *αἰνεῖ* (assentitur) Lachmann. Campbell. *αἰτεῖ* ut glossema excludunt J. C. Schmitt. Weckl. alii. Scribendum foret potius *αἰτῶ.* Cf. 1. *θεοὺς μὲν αἰτῶ* —. Soph. Tr. 95. *Ἅλιον αἰτῶ.* Qu. *σ' αἰτῶ.* Cf. 146. *καλέω Παιᾶνα.* Post h. v. in M. sequuntur verba *δεξιὰ — φάσματα στρουθῶν,* quae emendata post v. 157. transposuit Dind. *κρᾶναι* Fl. F. *κράναι* M. *φάναι* conj. Pal. Schol. *φάναι.*

146. *ἰήιον δὲ καλέω παιᾶνα* M. *ἰήιον δ' ἐπανακαλῶ Παιᾶν', ἰὴ* Dind. *ἰήιον δὴ καλέω Παιᾶνα* Weckl. *δὲ*] *δὴ* H. Ahr. Weckl.

147. *τεύξῃ*] *τεύξῃς* legisse videtur schol. Addit enim *ὦ Ἄρτεμι.*

149. *χρονίας*] Delet Hart. Annon *χρονίους*? Cf. Sept. 706. *τροπαίᾳ χρονίᾳ* (*χρονίῳ*?). *ἐχενηΐδας* (om. *ἀπλοΐας*) Keck.

150. *ἀπλοίας τεύξῃ* mss. *αὔρας τεύξῃ* Dind. Weckl. *τεύξῃ ἀπλοίας* Enger. prob. Schn. *ἀπλοίας* delet Keck. *τεύξῃ* post *δεισήνορα* transponunt Hart.

νεικέων τέκτονα σύμφυτον (αἰνῶν),
οὐ δεισάνορα· μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος." 155
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖσιν ἔκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις,
δεξιὰ μὲν κατάμομφα δὲ φάσματα φαίνων.
τοῖσδ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω. 159

Str. 1. *Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ,*
οὐκ ἔχω προσεικάσαι, πάντ' ἐπισταθμώμενος 164
πλὴν Διὸς, εἰ τόδε πᾶν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Ant. 1. *οὐχ ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, παμμάχῳ θράσει βρύων,*
οὐδὲν εὔξεται πρὶν ὤν· 170

Weckl. *τεύξῃ* mss. *τεύξῃς* Weil. Keck. Recte, opinor. Ad lectionem *τεύξῃς* digitat scholiastae annotatio *ὦ Ἄρτεμι.* *σπευδομένα*] Ex *μαιομένα* (supr. *σπεύδουσα*) fortasse ortum esse suspicatur Weckl. *ἄνομόν τιν'*] *ἀθέμιστον* Schwerdt. *ἄνομον* delet Wilam.

152 b. *σύμφυτον* mss. *σύμφυτον (αἰνῶν)* Dind.

153. *δεισήνορα* mss. *δεισήνορα (φωτὸς)* Herm. *δεισήνορα (κρᾶναι)* Schoemann. Dedi *δεισάνορα.* *παλίνορτος*] *παλινόρσοις* (redeuntibus) Schwerdt. *παλίνορσον* (reducem) Blom. Butler. Cf. Hom. Il. *γ'*. 33. Arist. Ach. 1179.

154. *φοβερὰ*] *δνοφερὰ* conj. Weckl.

156. *ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν* mss. Leg. *ἀγαθοῖσιν ἔκλαγξεν.* Cf. 201. *χείματος ἄλλο μῆχαρ — μάντις ἔκλαγξεν.* 174. *ἐπινίκια κλάζων.* 1152.

157. *κατάμομφα*] Qu. *κατάμεμπτα.* *στρουθῶν* (*τῶν στρουθῶν* Fl.) mss. *νοσσῶν* Keck. *φαίνων* Dindorf., quem vide in Praef. p. LXXXVIII. *φάσματ' ἀνορθοῦν* Weckl. *φάσματ' Ἀτρείδαιν* Schoemann. *φάσματ' οἰωνῶν* Rauchenstein. *φάσματ' ἐπέμφθη* L. Kayser. *φάσματα κρίνων* Schwerdt. *φάσματ' ἀνάκτων* Storch. *φάσματι δαιτός* conj. Weckl. Interpolatum *στρουθῶν* aliud vocabulum expulit.

158. *τοῖς δ'* mss. *τοῖσδ'* (sic) Casaub.

161. *κεκλημένῳ*] Fort. *καλουμένῳ.*

163. *πάντ' ἐπισταθμώμενος*] Qu. *πάντα δὴ σταθμώμενος.*

165. *Διός. εἰ τόδε μάταν* (sic) F. *τόδε μάταν* mss. *τὸ μάταν* Pauw. *τὸ μάτας* Casaub. *τόδ' ἐμᾶς* Musgr. *τόδ' ἄγαν* Herw. Qu. *τόδε πᾶν.*

167. *οὐδ' ὅστις* mss. *ὅστις μὲν* Kenn. Qu. *οὐχ ὅστις,* vel *ὅστις γάρ.* *ὅστις πάροιθεν*] *ὃς τοῖς πάροιθεν* conj. Pal.

170. *οὐδὲν λέξαι* M. G. B. Fl. *οὐδὲν τι λέξαι* F. *οὐδὲ λέξεται* H. L. Ahrens. Eng. Schn. Dind. Schoem. Weckl. Weil. Dav. Sidg. *οὐ λελέξεται* Franz. Herm. *οὔτε λέξεται* Marckscheffel. *οὐδὲν ἀσχαλᾷ πίτνων* Keck. *νῦν ἂν ἀρκέσαι* conj. Pal.

ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ τριακτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλήζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,

Str. 2. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα, τὸν πάθει μαθεῖν
θέντα κυρίως ἔχειν.
ἵζει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις
βίαια σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Ant. 2. καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαιικῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαιικὸς λεὼς
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις·

* Fort. *οὐκ ἂν εὔξαιτ' ἂν πρὶν ὤν*, vel *οὐδὲν εὔξεται —*, vel *οὐκ ἐπαρκέσει παρών*, vel *οὐδὲν ἀρκέσει παρών*, vel *οὐκ ἂν εὔξαιτ' ἐκπεσών*. *πρὶν ὤν*] *τις ὤν* Schoemann. Qu. *τὸ πᾶν*.

174. *Ζῆνα*] Fort. *Ζηνί*. *ἐπινίκια κλάζων*] Fort. *ἐπινίκιον ᾄδων*. *κλάζων* mss. Dedi *κλήζων*. Cf. 631.

176. *ὁδώσαντα*] Fort. *διδάξαντα*, quod a codicum lectione parum differt. *τῷ* (*τῶ* sic M.) *πάθει* mss. *τὸν πάθει* recte Sch. *τῷ παθεῖν μαθεῖν* Arnald. *τὸν πάθη μάθη* Butler. Qu. *καὶ πάθει μαθεῖν*. *μάθος* mss. Correxi *μαθεῖν*.

179. *στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ* mss. *ἔστακεν δ' ὕπνῳ* Hartung. *θάσσει δ' ἔν θ' ὕπνῳ* Karst. *στηρίζει δ' ὕπνῳ* idem et Weckl. *στάζει δὲ κἀν ὕπνῳ* Eng. *στάζει δ' ἀνθ' ὕπνου* feliciter Emper. *ἀντᾴδει δ' ὕπνῳ* Keck. Qu. *στάζει δεῖμ' ὕπνῳ*. (Cf. Ch. 842. *δειματοσταγές*. Eum. 366.). Vel *στάζει δὲ φρέσιν*. Vel *στάζει δ' ὡς ἰὸς —*. (Cf. 834. *δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος* etc.) Vel *θάσσει* (*ἵζει*) *δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸς καρδίᾳ*. Cf. 14. *φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ*. Ch. 1024. *πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος*.

182. *δέ που —* mss. *δὲ ποῦ —;* Emper. Todt. Weckl. *δ' ἔφυ* Maehly. *βιαίως* mss. *βίαιος* Turn. Schoem. *βίαια* Sch. Haupt. Both. Herm. Gl. F. *βιαίως*: *κραταιῶς*. Cf. Suppl. 820. *φυγάδα — βίαια δίζηνται λαβεῖν*. Qu. *ἄνωθε*.

185. *Ἀχαιικῶν*] Cf. Antiph. 44, 6. *ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαϊκός* (l. *ἀρχαιικός*). Mnesim. 8, 4. et ad Arist. Nub. 821.

186. *ψέγων*] *ψέγει* conj. Haupt.

190. *πέραν*] Qu. *τόπους*. Si sincera vulgata scriptura est, *πέραν* substantivum esse videtur. *ἔχων*] Leg. *μένων* (sc. in Aulide.) aut *ναίων*.

191. *παλιρρόθοις* mss. *παλιρροίβδοις* Franz. *παλιρρόχθοις* H. L. Ahrens. Dind. Keck. Weckl. *παλιρροθίοις* Margol., coll. Hom. Il. *ε'*. 430. *παλιρρόθιον*

Str. 3. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
βροτῶν βλάβαι, νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
πολυμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τριβᾷ κατέξαινον ἄνθος Ἄργους·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξεν προφέρων Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν,

Ant. 3. ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν
"βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισι
ῥοαῖς πατρῴους χέρας πρὸ βωμοῦ.

δέ μιν αὖθις | πλῆξεν ἐπεσσύμενον (sc. κῦμα). Apoll. Rhod. I. 1170. ἄλλο δὲ πόντος | κλύζε παλιρροθίοισι φέρων (sc. τρύφος), neminem autem epitheto παλίρροθος usum esse admoneus. Confer παλίρρυτος, παλίρρους. Qu. ἁλιρρόθοις. Cf. Suppl. 262.

192. μολοῦσαι] Fort. πνέουσαι.

195. βροτῶν ἄλαι mss. Qu. βροτῶν βλάβαι (vel ἄχη). Hom. Od. μ'. 286. ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν. —. ναῶν καὶ mss. νεῶν τε καὶ Pors.

196. παλιμμήκη M. G. πολυμήκη (supr. παλιμ.) Fl. Dedi πολυμμήκη.

197. τρίβῳ mss. τριβᾷ Blom. Cf. 465. et ad 391. Schol. διατριβῇ. Aliud est τρίβος, semita, via. Ἀργείων mss. Ἄργεος Sch. Ἄργοις Herm.

198. ἐπεὶ δὲ καὶ] ἔπειτα καὶ Blom. Qu. ἔπειτα δή. καὶ] Ad ἄλλο referendum.

200. πρόμοισι mss. πρόμοισιν Casaub.

203. ἔκλαγξε mss. ἔκλαγξεν Porson.

205. ἄναξ δ' — mss. ἄναξ — Karst. Et sic schol. τὸ ἑξῆς, ἐπεὶ δὲ πικροῦ, ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπεν. Particulam requiri propter praecedens Ἀτρείδας sine causa opinatur Weckl. Haec continuantur a v. 184. καὶ τόθ' ἡγεμὼν —. τόδ' mss. τότ' Stanl. τάδ' Karst. Cf. 409. τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται. εἶπε φωνῶν] Fort. εἶπε φάσκων, coll. Soph. Aj. 757. ἔφη λέγων. Arist. Av. 472. ἔφασκε λέγων.

206. πειθέσθαι (sic) M. πιθέσθαι Turn.

210. πέλας πατρῴους χέρας ῥεέθροις Herm. χέρας πατρῴους πέλας βωμοῦ ῥεέθροις conj. Franz. ῥεέθροις M. ῥείθροις F. Porson. Blom. Weckl. ῥοαῖς (et πρὸ βωμοῦ) recte Schoem. Keck. Weckl. βωμοῦ πέλας mss. πέλας βωμοῦ Pal. πρὸ βωμοῦ Schoemann. Keck. Lindau. Sidgw. Cf. ad v. str. 197.

τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι
ξυμμαχίας θ' ἁμάρτω;
παυσανέμου γὰρ θυσίας παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιοργεῖ σφ' ἐπιθυμεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη."

Str. 4. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον,
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ
πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν

212. *τί πῶς λιπόναυς τε* mss. *πῶς λιπόναυς* Tricl. Fort. *μῶν —; λιπόναυς*] *φιλόπαις* conj. Karst.

214. Legerim *ξυμμαχίας θ' ἁμάρτω*. Ita etiam Rauchenstein. *ἁμαρτών*] *ἐμαυτοῦ* Margol.

216. *ὀργᾷ* M. *αὐδᾷ* F. *ὀργᾷ περιόργως* mss. *ὀργᾷ περιοργῶς* Blom. Dind. "Verba autem *ὀργᾷ — θέμις* vitii sunt suspecta. Schol. *ὀργᾷ: τῷ τρόπῳ. γρ.* (sic Herm. pro *γὰρ*) *αὐδᾷ, ὁ μάντις δηλονότι.*" (Dind.) *ὀργᾷ περιόργῳ σφ'* bene Bamberg. Schoem. Schn. Sidgw. *ὀργᾷν περιόργως τ' ἐπιθυμεῖν θέμις* Casaub. *ὀργᾶν περιοργῶς* (*στόλον ἀνδρῶν*) *θέμις* conj. Weckl. *ἀρχοὺς* — Todt. Glossema esse *ἐπιθυμεῖν* (ad *ὀργᾶν* adscriptum) animadvertit jam Auratus. Suspectum vero *περιοργῶς* post *ὀργᾷ* (pro quo *αὐδᾷ* v. l. in schol.). Qu. *περιθύμως* (gl. *περιοργῶς*). Cf. Cho. 454. *τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν* Epithetum *περιοργὴς* occurrit Thuc. IV. 130. Obscura est scholiastae annotatio, *τῷ τρόπῳ γὰρ αὐδᾷ ὁ μάντις δηλονότι.* *ἐπιθυμεῖν*] *ὀργᾷ* reposuerit Meinekius Vind. Arist. p. 72., coll. glossa Hesychiana, *ὀργᾷ: ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ.* *εὖ γὰρ εἴη* mss. *εὖ κυροίη* conj. Enger. *οὐκ ἂν εἴη* Rhode. Fort. *εὖ τάδ'* (aut *δ' ἂν*) *εἴη*. Cf. 349. *τὸ δ' εὖ κρατοίη*. Suppl. 454. *γένοιτο δ' εὖ*.

218. *ἐπεὶ δ' — ἔρκος*] *ἔπειτ'* — Stanl. De dispositione hujus chori agit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. p. 221.

219. *δυσσεβῆ*] *δυσσεβοῦς* Karst.

220. *τόθεν* mss. *ὅθεν* Casaub. *τόθ' ἓν* conj. Heusd. Schöne. Qu. *τότ' ἐς* (vel *αὖ*) *τὸ παντότολμον* —, vel *τόθ' ὥστε* —, vel *τόθ' ἕν τι* (Ch. 554. *ἕν τι ποιεῖν*) —.

221. *φρονεῖν μετέγνω*] Qu. *φρενῶν μετέστη*.

222. *βροτοῖς* mss. *βροτοὺς* Schutz. Dind. etc. *βροτοῖς. θρασύνει* — (sic) plura apographa. Schol. M. *ὅθεν ἔγνω πάντας τοὺς ἀνθρώπους τολμᾶν.* Quae ad *βροτοὺς* adscripta esse constat.

223. *παρακοπὰ τάλαινα* (et *περιπετῆ πέπλοισι* 233.) Heimsoeth.

224. *δ' οὖν*] Malim *γοῦν* aut *γάρ*.

θυτῆρ γενέσθαι θυγατρός, γυναικοποίνων πολέμων
ἀρωγὰν
καὶ προτέλεια ναῶν.

Ant. 4. *λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους*
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ
παντὶ θυμῷ προνωπῆ
λαβεῖν ἀέρδην στόματός τε καλλιπρῴρου φυλακᾷ
κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις

Str. 5. *βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.*
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς προσεννέπειν
θέλουσ'· ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους

226. *ἀρωγὰν*] *ἀρωγὸν* Turn. *ἀρωγὰ* Stanl.

229. *αἰῶνα παρθένειον* mss. *αἰῶνα παρθένειόν τ'* Cas. Elmsl. *αἰῶ τε παρθένειον* O. Müller. Dav. Weckl. (Cf. Cho. 350. *ἐπίστρεπτον αἰῶ* (*αἰῶνα* mss.) *κτίσας*. Bekk. Anecd. p. 363, 17. *αἰῶ: τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν.* *αἴαγμα* (lamentationem) Karsten. (*αἴαγμα* non semel usurpat Euripides, et *αἰακτὸς* apud Aeschylum occurrit.) *ὥραν τε παρθενείαν* conj. Weckl.

231. *ἀόζοις*] *ἐν ὄσσοις* (gl. *διὰ νεύματος τῶν ὀφθαλμῶν*) F.

236. *φυλακὰν κατασχεῖν* mss. Qu. *φυλακᾷ κατασχεῖν* (cum Blom. et Karst.), vel *φύλακας* (subj. custodes, custodientes, et sic Sch. Keck. Maehly). *φυλακὰν* (subjectum) Karst. Weckl. *φυλακὰν* (acc. cogn.) — Sidg. Cf. Pers. 591. *οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς* (*φυλακᾷ?*)· *λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν.* Conferri non debet Eur. Tro. 194. *τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα.*

239. Cf. Hec. 556—559. Dobraeus *χέουσα* explicat defluere sinens, et infulas cum Butlero intelligit. *χέουσα*] *χέουσ' ὧδ'* Herm. *χέουσ' ἄδ'* Kenn. *χέουσα δ'* (et *βαφὰς ἐς*) Schwerdt. Qu. *δικοῦσα*, vel *βαλοῦσα*, vel *καθεῖσα*. Sed cf. Hom. Il. 5, 734. *πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει.*

241. *πρέπουσά θ' ὡς*] *πρέπουσά γ'* Pauw. *πρέπουσα χ' ὡς* conj. Heusd. Qu. *πρέπουσα δ' ὡς*, vel *πρέπουσ' ὅπως* (Stanl. Wilam.).

243. *κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἔμελψεν*] *κατ' ἀνδρῶνα συντραπέζους ἔθελξεν* (hoc cum Nabero) T. Halbertsma. Sed cf. Cho. 712. *ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων.*

ἔμελψεν, ἁγνᾷ ϑ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
παιᾶνα φίλως ἐτίμα.

Ant. 5. *τἀνϑένδε δ' οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·*
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παϑοῦσιν μαϑεῖν ἐπιρρέπει, τὸ
μέλλον δ'
ἔστ' ἂν γένηται πάροιϑε χαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν.

244. *ἔμελψεν*] *ἔϑελξεν* Naber. Ipse malim *ἔτερψεν* (Mein.). *ἁγνὰ — αὐδὰ* M. *ἁγνᾷ — αὐδᾷ* Fl. F. Schutz. Haupt. Dind. Heusde. Schwerdt. Heyse. Cf. Suppl. 693. *ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσϑω φῆμα φιλοφόρμιγξ.* Eum. 287. *ἀφ' ἁγνοῦ στόματος.* Fort. *ἀγανᾷ — αὐδᾷ.* Cf. Mnesim. III. 570. *αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί.* *ἀταύρωτος*] *ἅτ' αὐλῳδὸς* Heyse. Sed addendum fuisset *οὖσα.*

245. *τριτόσπονδον*] Qu. *φιλόσπονδον.* Cf. Cho. 289. *οὔτε κρατῆρος μέρος | εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός.* Sed Soph. Fr. 375. *Ζεῦ πανσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου | σπονδὴ τρίτου κρατῆρος.* *εὔποτμον*] *εὔποτ*μον* M. *εὔποτμόν τ'* Elmsl. Delet H. Ahrens. Mendosum videtur. Requiritur, ni fallor, epithetum quale est *εὔφϑογγον, εὔυμνον,* aut *εὔμουσον.*

246. *αἰῶνα* mss. *παιῶνα* Hart. *παιᾶνα* Eng. Keck. Pal. Dind. Karst. Dav. Sidg. *παιᾶνι* Heusde. *ἐτίμα*] Qu. *ἄειδε.*

247. *τὰ δ' ἔνϑεν* mss. Leg. *τἀνϑένδε δ'* aut *τἀντεῦϑεν.* Cf. Soph. Oed. R. 1267. *δεινὰ τἀνϑένδ' ἦν ὁρᾶν.* Eur. Or. 1272. Noli *τὰ δ' ἔνϑεν* pro *τὰ δ' ἐντεῦϑεν* dictum accipere, namque *ἔνϑεν* relativum (unde) est. Cf. ad Eum. 403.

248. *τέχναι — ἄκραντοι*] Qu. *τέχνα — ἄκραντος.*

250. *Δίκα — ἐπιρρέπει*] Cf. 176. *Δίκα — ἐπιρρέπει.* Fort. *δίκᾳ*, jure. Idem suadet Haupt. *παϑοῦσιν μαϑεῖν*] *μαϑοῦσιν παϑεῖν*? Matth. Dind.

251. *τὸ μέλλον ., τὸ δὲ προκλύειν ἐπιγένοιτ'* (*ἐπεὶ γένοιτ'* Fl. V. F.) *ἂν κλύοις προχαιρέτω* M. (verbis *τὸ δὲ προκλύειν* in fine versus post breve intervallum colore viridiore et, ut videtur, ab alia manu scriptis," Dind.). *τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ | γένοιτ' ἂν κλύοις προχαιρέτω* Fl. *τὸ δὲ προκλύειν* om. F. *τὸ προκλύειν, πρὶν γένοιτο, χαιρέτω* Heims. Davies. Verba [*τὸ δὲ προκλύειν*] recentioris manus esse et atramento nigriore scripta esse monet W. W. Goodwin, qui *τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἂν κλύοις· πρὸ χαιρέτω* (?) corrigit. Ita etiam H. L. Ahrens. Keck. *τὸ μέλλον δὲ προκλύειν ἢ γένοιτο χαιρέτω* Enger. *τὸ μέλλον δ' ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις. τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ οὐ γένοιτ' ἂν λύσις, προχαιρέτω* Elmsl. Pal. Bonus evadet sensus, si correxeris *τὸ μέλλον δ', ἔστ' ἂν* (donec) *γένηται, πάροιϑε χαιρέτω,* vel *τὸ μέλλον δ', ὄφρ' ἂν* (Eum. 339. *τοῖς ὁμαρτεῖν ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλϑῃ* —) —, vel *τὸ μέλλον δέ, πρὶν γενέσϑαι* —. Connecte *τὸ μέλλον* cum *χαιρέτω.* Verba *τὸ δὲ — κλύοις* ut interpolatoris supplementum ejicit Dind. Qu. *ἕως ἂν ἔλϑῃ, πάροιϑε χαιρέτω.* Suspectum mihi est *προχαιρέτω.* *ἂν κλύοις*] *ἂν ἡ λύσις* V. Turn. *ἀνηλύσις* Ald. Qu. *ἔστ' ἰδεῖν.* *ἐπιρρέπει*] Fort. *ἀεὶ φέρει.*

τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὐπραξία·
θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς
κλύοιμ' ἂν εὔφρων, οὐ δὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

254. *συνορθὸν* M. B. G. *σὺν ὀρθὸν* G. Ald. *σύναρθρον* Fl. V. F. Cant. Sch. Herm. Blomf. Butl. Symm. (qui explicat, chiming with, proprie jointed with) Franz. *σύνορθρον* Well. Herm. Dind. Eng. Weckl. *σύνωρον ἄταις* Ahrens. *μάταις σύνωρον* Keck. *σύνορτον* conj. Heusd. (coll. *παλίνορτος, θέορτος, νέορτος,* et *συνορμένοις* 429.). *σύνορθρον* Well. Schn. Weckl. *ἀΰταῖς* M. F. Vict. *αὐταῖς* B. G. Ald. Blomf. *αὐτᾷ* (sc. *δίκᾳ*) Elmsl. *αὐγαῖς* Herm. Well. Dind. Eng. Schn. *ἄταις* vel potius *ἄτᾳ* Butler. *αὐδαῖς* suadet Heusde. Cf. 1123. *βίου δύντος αὐγαῖς.*

255. *πέλοιτο*] Fort. *γένοιτο.* Cf. 225. *εὔπραξις* mss. *εὖ πρᾶξις* Haupt. Herm. Keck. Eng. Karst. Lobeck. Mihi neque *εὔπραξις* neque *εὖ πρᾶξις* verum videtur. Qu. *εὐδαίμον'* (Eur. El. 1358. *εὐδαίμονα πράσσει*), aut *εὐπραξίᾳ* (om. *ὡς*). *θέλει τόδ'* —, aut *ἁ πρᾶξις* (Hense) *ἂν θέλει* —. Forma *εὐπραξία* legitur Sept. 224. Thuc. III. 39. *δυσπραξία* Pr. 966. Eum. 769. *εὐπραγία* Thuc. I. 84. IV. 65. V. 46. VII. 46. *κακοπραγία* II. 60. III. 39. IV. 79. VIII. 2. *εὔπραξις* vox monstrosa est et proculdubio corrupta.

256. *ἄγχιστον* mss. *εὔπιστον* Schoemann. *ἀρχηγὸν* (ex v. 259.) Mein. *ἄρχιστον* (?) malit Dind. Qui de sensu quidem recte judicat. Confer quae statim sequuntur Coryphaei verba.

261. *εἴτε* (corr. ex *εἰ τὸ*) M. *εἴ τι* Aur. Weckl. Verum videtur *εἴτε.* Cf. Cho. 852. Eum. 292. Suppl. 186. Ag. 491. 843. Cho. 683. Arist. Nub. 1243. *ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ χρήματα | ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.*

262. *εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν* (*ἐλπίσειν* M.) mss. Mendosa haec videntur. *εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν*] Qu. *εὐαγγέλοισι κληδόσιν.* Ch. 853. *εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.* Hujusmodi aliquid scripsisse poetam suspicor, *σὺ δ' εἴτε κεδνὰς εἴτε μὴ πεπυσμένη | εὐαγγέλους τε κληδόνας θυηπολεῖς.*

263. *οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος* mss. vulg. Scrib. *οὐ δὲ* —. Et sic Thiersch.

ΧΟ. πῶς φής; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν σέβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. πόσου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

270. δάκρυον] Fort. δάκρυ' (Is. Voss.).

271. εὖ γὰρ φρονοῦντος] εὖ γὰρ φρονοῦντά σ' — K. Kontos. Qu. εὖ γὰρ (γοῦν) φρονεῖν σε τοὔμμα σου —.

272. τί γὰρ τὸ πιστόν — mss. ἦ γάρ τι — Karst. Dind. Heyse. Weckl. Herw. (Recte. Cf. 1366. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν —; 276. Ita apte quadrat responsum ἔστιν· τί δ' οὐχί;) τί γάρ; τὸ πιστόν conj. Haupt. τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι — Prien. Sidg. Cf. Soph. Oed. C. 1488. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦσαι φρενί; Sed construenda videntur πιστὸν et τέκμαρ.

274. εὐπειθῆ (εὐπειθεῖ M. pr.) mss. εὐπιθῆ Blom. Dind. etc. εὐπιθὴς olim Blom. Verum est εὐπειθῆ (facile persuadentia, Angl. plausible). Cf. Ch. 259. σήματ' εὐπειθῆ. Suppl. 623. εὐπειθεῖς στροφάς. Eur. Andr. 820. τῶν ἠθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι. Contra passivum est εὐπιθής, Pr. 333. Ag. 982. σέβεις] λέγεις Stanl.

275. οὐ δόξαν] οὐκ ὄψαν' conj. Weckl., οὐδὲ requiri admonens. Cf. Ch. 534. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει. Qu. οὐδ' ὄψιν. λάβοιμι mss. Leg. σέβοιμι. Idem suadet Margol.

276. ἐπίανεν] Qu. ἐπῆρε νοῦν. ἄπτερος φάτις] ὄρνις ἄπτερος Keck. ἄπτερος] Suspectum. ἄκριτος H. Köbert. Qu. εὔπτερος (bene ominata).

278. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;] Leg. πόσου χρόνου —; Cf. Eur. Iph. A. 717. ποῖον (πόσον Monk, "sana poscente ratione") χρόνον | ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον; Hel. 111. πόσον χρόνον (l. πόσου χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; 773. πόσον χρόνον — ἐφθείρου; Or. 415. πόσον χρόνον (πόσου χρόνου?) δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί; Soph. Oed. R. 558. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον | ἄφαντος ἔρρει; Oed. C. 581. ποίῳ (sc. χρόνῳ) γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; Arist. Ach. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε; Av. 920. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου (πόσου Bentl. Dind. etc.) χρόνου; Eupol. 181, 1. πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ; Et sic Karst. Weckl. etc. καὶ πεπόρθηται] Fort. διαπεπόρθηται.

280. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;] τίς εἰς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν

ΚΛ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο·
ὑπερτελής δὲ, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν

ἀγγέλλων (Stanl.) *τάχους;* Naber. Fort. *τίς τοῦδ' ἂν ἐξίκοιτ' ἂν* (Anglice attain, reach) *ἀγγέλων τάχους;* Cf. Prom. 810. *ἕως ἂν ἐξίκῃ | καταβασμόν.* 792. *ἔςτ' ἂν ἐξίκῃ | πρὸς Γοργόνεια πεδία.* Ag. 303. *ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον.* Cho. 1033. *τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.* Herod. II. 34. *ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες — οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι.* Isocr. 80 B. *νῦν δὲ οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν* (*τῶν πραγμάτων*). Dem. p. 361, 25. *ὅλως δὲ οὐδ' ἂν εἷς ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναιτο τῶν ἐκεῖ κακῶν ὄντων.* *ἀγγέλων*] *ἀγγέλλων* Stanl.

282. *φρυκτὸν*] *φρυκτῷ* H. L. Ahrens. *ἀγγέλου* mss. *ἀγγάρου* Casaub. Canter. ex Eust. ad Od. p. 1384, 26. et Suida. Adde Etym. M. p. 7, 18. Anecd. Bekk. p. 212, 5. p. 325, 13. et Suid. v. *ἄγγαροι.* Idem error codicum est Herod. III. 126. Sed cf. 588. *νύχιος ἄγγελος πυρός.* *πυρὸς*] *πρόσω* Margol.

283. *ἔπεμπεν*] Malim *ἔπεμψεν.* *Ἑρμαῖον* apogr. *Ἕρμαιον* M.

284. *Λήμνου,* (*προσαιθρίζουσα — πεύκης·*) Heims. Davies., sc. *πεύκης* a v. 288. translato. *φανὸν* mss. *πανὸν* Casaub. etc. Correctum ex Athenaeo XV. 700 E. Ammonius tragicorum *πανὸς, φανὸς* comicorum esse statuit. Secundum Photium antiquior forma est *πανὸς,* recentior *φανός.*

285. Post h. v. lacunam indicant Casaub. Thiersch. Schneid. vv. 300. 301. inserit Wecklein. vv. 300 sq. interponit Thiersch.

286. *ὑπερτελής τε* mss. *ὑπερτελεῖ δὲ* Blom. Leg. *ὑπερτελὴς δέ.* *νωτίσαι*] *φωτίσαι* (to illuminate) Musgr. Haupt. Heyse. Fortasse recte, sed nil temere mutandum. Cf. Soph. Fr. 348. *Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός.* Eur. Hel. 774. *πόντου 'πὶ νώτοις — ἐφθείρου.* Iph. T. 1444. *ἀκύμονα | Πόντου τίθησι νῶτα.* Herc. 361. *ἐπινωτίσας* (i. e. *ἐπισκεπάσας*). Trag. adesp. 455, 1. *καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἡλίου χρυσωπὸν ἦν | νώτισμα θηρός* Hesych. *ἐνώτισε· τὰ νῶτα περιεσκέπασεν.* *ὥστ' ἐνώτισεν* Butler. *ὡς ἐνώτισεν* Karst.

287. *ἰσχὺς — λαμπάδος*] Cf. 296. *σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη* etc. *ἰσχὺς*] *ἰχθῦς* (!) H. L. Ahrens. Franz. Donaldson. *πεύκῃ* Eng. Ipse tentabam *λιγνὺς* (fuligo) —. Sed nil mutandum. Connecte *ἰσχὺς πεύκης.* Similiter *στομάτων ἰσχὺς* dicitur Cho. 721. Et sic *πειθὼ μολπᾶν ἀλκὰ* dicitur supra 106. *πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν*] Gl. F. *τοῦ ἐκ διαδοχῆς πορευομένου πυρσοῦ καὶ ἡδονὴν φέροντος.* *πορευτοῦ* non ab *πορευτὸς* sed ab *πορευτὴς* frustra deducit F. D. Morice, coll. *ἀγρευτής, θηρευτής, διφρευτής, παιδευτής,* etc. Cf. ad Prom. 592. et Lobeck. ad Aj. 224. *πρὸς ἡδονὴν πεύκῃ*] *πρὸς ἐκδοχὴν* — Sch. Enger. Heyse. *προσήνυσεν* Elmsl. Hart. *προήνυσεν* Campbell. *προηλάθη* Schoem. *πρὸς ἐκδοχὴν* Pearson. Sed cf. Pr. 492. *χροιὰν τίνα | ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν.*

πεύκη τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος
σέλας παρηγγάρευσε Μακίστου σκοπῷ·
ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδαμῶς μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων.

288. *πεύκη* mss. *πεύκης* Schutz. Herm. Dind. *ἦξεν* Davies (coll. Pers. 469. *παραγγείλας ἦϊξε*). *πέμπει* Eng. Sidg. *ἐπέσυτο* (pro *πεύκη τὸ*) Keck. *προύβη* Heyse. *ἤπειχτο* (?) Weckl. Verbum aliquid quale est *ἔβη, ἔπτη, ἤρθη*, aut *ὤφθη* substituerit Peile. Nil mutandum: *πεύκη* est *ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος*.

289. *παραγγείλασα* mss. *παρηγγάρευσε* Bamb Dind. Mein. Sed cf. 294. *οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω*. 316. *ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί*. 480. *φλογὸς παραγγέλμασιν*. Corrigendum suspicor *παραγγέλλουσα* vel potius *παρήγγειλ' ἐς τὸ Μακίστου λέπας*. Cf. 298. *πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας*.

Μακίστου σκοπάς] De hoc monte aut loco nihil, opinor, traditum est. Dignus est qui conferatur alius nostri locus Fr. 280. *καμίνου μάκιστον — σέλας*. Unde hic *μάκιστον* reponendum suspiceris. *σκοπάς* M. G. Fl. F. *σκοπᾶς* v. l. ap. Steph. *σκοπαῖς* Turn. *σκοποῖς* Sch. conj. Haupt. Cf. 309. *ἀστυγείτονας σκοπάς*. Suppl. 713. Ion. trag. 47. *πυργείαν* (*πυργήρη*?) *σκοπήν*. Strab. XVII. 18. *ἡ Περσέως σκοπή*. Malim cum Hermanno, Dindorfio et Weilio *σκοπῷ* (speculatori). Cf. 293. *φῶς — Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν· | οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω*. Tentabam etiam *Μακίστου 'ς σκοπάς*. Post h. v. *ἥκει προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα* inseri vult Heusde. Cf. ad 301.

290. *ἀφρασμόνως* mss. *ἀφραδμόνως*, ut vetustiorem formam, malint Pearson. Blomf. ad Pers. 423. Cf. 1401.

291. *παρῆκεν*] *προῆκεν* Keck. *ἀγγέλου*] *ἀγγάρου* Blom.

295. *ἐρείκης* M. *ἐρίκης* Weckl. sec. Herodian. II. 511. 1. Non assentior.

296. *οὐδέπω* mss. Leg. *οὐδαμῶς*.

297. *Ἀσωποῦ*] *Ὠρωποῦ* Turn.

300. 301. Post 285. transponit Weckl. Cf. ad 286.

300. *τηλέπομπον*] *τηλέπρεπτον* Keck. *τηλέφαντον* Stadtmüller.

301. *πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων* M. *προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα* Dind. (et Schn.) ex Hesychii glossa, *προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα: πρὸς*

λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος,
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ παρίεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν ἔςτ' ἀφίκετο

τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα, et collatis similibus Aeschyli verbis οὐρανίζειν et προσαυρίζειν (Fr. 402.). Probat Cobet. Librorum lectionem idem imbecilli interpolatoris commentum versum defectum utcunque explentis esse arbitratur. Utique codicum lectio inepta est. Qu. πλέον φαίνουσα —. τῶν εἰρημένων] Quam quae memoratae sunt. Tentabam φρουρὰ πυρὸς καίουσα παμπληθῆ πυράν.

302. 303. Post 299. transponit Wecklein.

302. φάος] θορὸν conj. Karsten.

303. δ' mss. Dedi τ'.

304. θεσμὸν μὴ] θεσμὸν εὖ Todt. χαρίζεσθαι mss. ῥαχίζεσθαι (dissecari, interrumpi) Dind. in Lex. χρονίζεσθαι (ne tardaretur) Martin. Franz. Schoem. Pal. (cf. Sept. 54.) μηχανήσασθαι Margol. παρίεσθαι (i. e. negligi) Musgr. Malim παριέναι (negligere). Cf. 291. ὁ δ' — παρῆκεν ἀγγέλου μέρος. Cho. 925. παρεὶς τάδε (his neglectis). 1032. παρέντι δ' (ταῦτα) οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν. Aperte vitiosum est χαρίζεσθαι.

305. ἀφθόνῳ μένει] Vitiosum. Corrigendum forsan ἀφθόνῳ χερὶ, ut legitur Eur. Med. 612., vel ἀφθόνῳ ξύλῳ. Vulgatam tuetur v. Heusde coll. 233. παντὶ θυμῷ. Plat. Resp. II. 371 E. ἰσχὺς ἱκανὴ ἐπὶ τοὺς πόνους.

306. καὶ] χὠς Karsten. τοῦ Franz. In καὶ offendit etiam Butler.

307. πορθμοῦ] Fort. πόντου, vel κόλπου. Eur. Hipp. 1200. πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. Sed cf. Pers. 69. πορθμὸν — Ἕλλας. 722. 799. Soph. Ant. 1145. στονόεντα πορθμόν. κάτοπτρον mss. κάτοπτον Canter. ex schol. (qui per κατόψιον explicat). Sch. Karst. Keck. Heyse. Eodem sensu κατόψιος Eur. Hipp. 30. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιαν | γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος καθείσατο. Confer ἄποπτος Soph. Oed. R. 762. El. 1489. Schol. F. τὸ κάτοπτρον τοῦ πορθμοῦ, ἤτοι τὸ ἀντικρὺ κείμενον καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ὡς εἰπεῖν τοῦ πορθμοῦ. Qu. κάτοπτρον, ὥσθ' (pro πρῶν') ὑπερβάλλειν —. ὑπερβάλλειν] ὑπερβάλλει Pearson. Sch. Kenn. ὑπερβάλλων (et φλέγουσαν εἶτ') Hart. Post h. v. versum intercidisse putat Blom. πρῶν'] Fort. ὥσθ'.

308. φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν] φλέγουσα, κᾆτ' ἔσκηψεν Sch. Karst. φέγγουσαν αἴγλην (Hart.) ἧξεν Keck. φλέγουσα δᾴς δ' — Rauchenstein. φλέγουσαν] Quasi praecessisset φλόγα (λαμπάδα). Sed corrigendum, ni fallor, φλέγουσιν, ut paulo ante πέμπουσι. εἶτ' — εἶτ' mss. εἶτ' — ἔςτ' recte Stanl. Sch. al. ἔςτ' — εἶτ' Schn. ἡ δ' — ἔςτ' Weil. Cf. Pr. 457. ἔςτε δή σφιν — ἔδειξα. 656. ἔςτε δὴ πατρὶ | ἔτλην γεγωνεῖν. Cum conjunctivo Pr. 376. ἔςτ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου. 697. 792. ἔςτ' ἂν ἐξίκῃ | καταβασμόν. Eum. 449.

Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τέ σοι λέγω
τἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. *θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·*
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διανεκῶς θέλοιμ' ἂν οὓς λέγεις πάλιν.
ΚΛ. *Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.*
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφάρ τ' εἰ 'γχέαις ταὖτ' ἐς κύτος,

310. *τόδε*] *τόγε* M. Post h. v. exciderunt vv. 311—1066. in M.

312. *τοιοίδ' ἕτοιμοι* (*ἕτυμοι* Fl.) mss. *τοιοίδε τοί μοι* Sch. Haupt. Verr. Lectionem *τοιοίδ' ἕτοιμοι*, ut "promptae speculatorum alacritati melius convenientem" praefert Butler. Cf. 348. *τοιαῦτά τοι* —. 644. *τοιῶνδε μέντοι* —. 886. *τοιάδε μέντοι σκῆψις* —. Soph. Fr. 114. *τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν — λέγω.*

313. 314. Transponit Davies, ut syntaxis recte procedat.

313. *ἄλλος παρ' ἄλλου*] *ἄλλον παρ' ἄλλου* Ahrens. *ἄλλου παρ' ἄλλου* malit Enger. *παρ' ἄλλος ἄλλου* Weil. *πληρούμενοι*] *τηρούμενοι* Keck. Cf. Eur. Iph. T. 298. *πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.*

314. *καὶ*] *χὠ* Sch. Schneid. Versum delet Maehly. Nil mutandum. V. comm. Gl. F. *ὁ ἀρξάμενος ἐν Ἴδῃ καὶ σημήνας ἡμῖν τοῖς ἐν τῷ Ἀραχναίῳ.*

315. *τέκμαρ τοιοῦτο*] *τοιοῦτο τέκμαρ* olim Dind. Fortasse recte. *τε σοὶ* vulg. Scrib. *τέ σοι.*

316. *ἀνδρὸς* mss. et vulg. Dedi *τἀνδρός.*

317. Personae nota carent mss. *μὲν αὖθις*] *μὲν αὐτίκ'* Karst. Qu. *μεταῦθις* (by and by). Idem suadet Heimsoeth.

319. *διηνεκῶς* mss. *διανεκῶς* Blomf. etc. Atticum esse *διανεκεῖ*, Hellenicum *διηνεκεῖ* docet Moeris p. 129. Homerica forma est *διηνεκέως*, Attica *διανεκῶς.* Sic Plat. Hipp. maj. 301 A. *διανεκῆ σώματα.* Anaxandr. 6, 1. *τὰ μὲν διανεκῆ* (supr. *η*) | *σώματος μέρη.* Nec *διηνεκῶς* nec *διηνεκὴς* alibi apud tragicos legitur. Aeschylo placere potuit forma Homerica *διην* —. *ὡς λέγεις* B. *ὡς λέγοις* Fl. F. *εἰ λέγοις* Blom. Weckl. *οὓς λέγεις* recte Both. Herm. Dind. Karst. Connectendum autem *πάλιν* cum *ἀκοῦσαι.*

320. Nulla personae nota in mss.

321. *ΚΛ.* praef. mss. *οἶμαι βοὴν* mss. Sed requiri videtur particula. Qu. *οἶμαι δ' ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν βοήν.*

322. *ἄλειφά τ'* (*ἀλείφατ'* V.) mss. *ἄλειφάρ τ'* Pearson. Haupt. Cf. vv. obsoleta *ὄνειραρ* (unde *ὀνείρατα* Cho. 929.) et *πεῖραρ* (unde *πείρατα*). Cf. Hom,

διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως εἰς ἓν ῥέοι.
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυτάλμιοι
παίδων γέροντες οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
στόματος ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·

Od. γ'. 408. *λευκοὶ ἀποστίλβοντες ἀλείφατος.* Herod. II. 87. 94. Cur non *ἔλαιον* posuerit poeta difficile dictu est, quum praesertim *ὄξος* et *ἔλαιον* saepe una commemorentur. Vox nihili est *ἄλειφα.* *ἐκχέας* mss. Well. Heusd. (coll. Eum. 653. *αἷμα ἐκχέας πέδῳ.*) *ἐγχέας* Cant. *εἰ 'γχέαις* Heyse. Cf. Hippocr. II. 142. *εἴ τις ὕδωρ καὶ ἄλειφαρ ἐς χαλκεῖον ἐγχέαι.* *ταὐτῷ κύτει* mss. Leg. *ταὔτ' ἐς κύτος.*

323. *οὐ φίλως προσεννέποις* mss. *οὐ φίλω* — Aur. Staul. Dav. Weckl. *οὐ φίλως προσόντ' ἴδοις* Maehly. *οὐ φιλοῦντε προσβλέποις* Margol. *οὐ φίλως πρὸς ἓν ῥέποι* (*ῥέοι* melius Maehly) Heyse. Qu. — *οὐ φίλως εἰς ἓν ῥέοι,* vel *διχοστατοῖ τ' ἂν κοὐ φίλως εἰς ἓν ῥέοι.* Cf. Ch. 299. *πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι.* Eur. Ion. 1016. *εἰς ἓν κραθέντ' — ἰχῶρα.* Tro. 1155. *εἰς ἓν ξυνελθόντ'.* Her. 404. *πάντας εἰς ἓν συναλίσας.* Herc. 489. *εἰς ἓν ἐνεγκοῦσα.* Fr. 246, 2. *ταὖτ' εἰς ἓν ἐλθόντ'* etc. Phoen. 465. *εἰς ἓν συνελθών.* Iph. A. 1127. *πάντες εἰς ἓν ἥκετε.* Iph. T. 1016. *συνθεὶς τάδ' εἰς ἕν.* Hel. 1551. *εἰς ἓν ἦν.* Optativus *ῥέοι* est Eur. Suppl. 520. Vel *οὐ φίλως συνόντ'* (*μιχθέντ', μιγέντ'*) *ἴδοις.* Vix sanum est *προσεννέποις* (compellares). Ad rem cf. 650. *ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν | πῦρ καὶ θάλασσα —.*

324. *καὶ*] *ὡς* Maehly. Nihil opus.

326. *πεπτώκοτες*] *πεπτωκότων* Aur.

327. *φυταλμίων παῖδες γερόντων*] *φυτάλμιοι παίδων γέροντες* Heyse. Weil., coll. Herod. I. 87. *φυταλμίων πατέρων γερόντων* Zakas. Recte. Qu. *φυταλμίων πολιῶν γερόντων.*

328. *γερόντων*] *τεκόντων* Herm. Quod ferri nequit. *παῖδες γέροντες* Aur. (ut *νέοι ἠδὲ γέροντες* apud Homerum). *παῖδες γέροντές τ'* Bamberg. *γερόντων* recte tuetur Davies, "quum et senes interfici oporteat, ut nemo nisi pueri mulieresque supersint." "The poet wishes to remind us of such scenes as the death of Priam." Qu. *τοκήων* (ut in 728.). *ἐξ ἐλευθέρου δέρης* mss. *ἐλευθέρας* scribendum foret, si sincerum est *δέρης.* Sed corrigendum *ἐξ ἐλευθέρου στόματος.* Femininum est *ἐλευθέρα,* Sept. 74. Eum. 603. Quae forma restituenda est Eur. El. 868. Cf. Pr. 180. *ἐλευθεροστομεῖς.* Suppl. 948. *ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης.* Praeterea minime hic convenit *δέρης,* quum non *ἐκ δέρης* sed *ἐκ στόματος* lugeant homines. Frequens autem est locutio *ἐλεύθερον στόμα* et *ἐλευθεροστομεῖν.* Itaque glossema esse *δέρης* suspicari licet. Verae lectionis indicium est neutrum *ἐλευθέρου.* De collis captivorum devinctis *δέρης* accipit Paleius.

329. *δέρης* mss. Conferunt Eur. Or. 41. *οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο.* Quidni

τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασι
ναίουσιν ἤδη τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὥς τ' εὐδαίμονες
ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
ἢν δ' εὖ σέβωσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὔ τἂν ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ

στόματος (ut in gloss.)? Cf. Suppl. 948. *ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης.* Pr. 180. *ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.*

331. *νήστεις* F. *νῆστις* Fl. Pal. *νήστισι* B. V. *ὧν ἔχει πόλις*] *ὧν γέμει πόλις* frustra Naber. Qu. *ὧν ἔχοι* (*ἔχῃ*) *πόλις.*

333. Post *πάλον* plene pungunt Pauw. Eng. Kenn. Dav. Sidg. Recte.

334. *ἐν* mss. *ἐν δ'* Pauw. Eng. Weil. Keck. Sidg. Recte. *αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς* mss. Qu. *αἰχμαλώτων Τρωϊκῶν.* *οἰκήμασιν* mss.

335. *ναίουσιν*] Qu. *ναίοντες.* *τῶν*] *τῶν θ'* Stanl. Haupt. *τῶν δ'* Sch.

336. *ἀπαλλαγέντες* Fl. F. *ἀπαλλαχθέντες* Weckl. *ὡς δυσδαίμονες* mss. *ὡς δὲ δαίμονες* Herm. *ὡς δ' εὐδαίμονες* Stanl. conj. Haupt. Weckl. *ὥστ' εὐδαίμονες* Halm. *ὥστ' ἀδείμονες* (Herm.) Todt. Leg. *ὥς τ' εὐδαίμονες.* Cf. 1304. *οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.* Ch. 700. *ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι.* Herod. I. 133. *οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ὄνον — προτιθέαται.* Qu. *ὡς εὐδαίμονες*

338. *εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς* — mss. *εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς* Scal. Blom. Peil. *εἰ δ' εὖ σέβουσι πρὸς* — Valck. Leg. *ἢν δ' εὐσεβῶσιν εἰς* —, *ἢν δ' εὐσεβῶσι περὶ* —. Jure distinguntur inter *εὐσεβεῖν* (pie se gerere) et *εὖ σέβειν* (rite revereri). Cf. Sept. 596. *δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.* Suppl. 671. *Ζῆνα μέγαν σεβόντων.* Eum. 1019. *μετοικίαν δ' ἐμὴν εὖ σέβοντες* (*εὐσεβοῦντες* mss.). 545. *τοκέων σέβας εὖ προτίων.* Soph. Ant. 166. *σέβοντας εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη.* 730. *ἔργον* (*πρέπον?*) *γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;* | *ΑΝΤ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.* Eur. Phoen. 1331. *χθόνιον εὐσεβεῖν* (*εὖ σέβειν* Valck.) *θεόν.*

340. *οὐκ ἄν γ' ἑλόντες* Fl. F. *οὐκ ἀνελόντες* V. *οὔ τἂν ἑλόντες* Herm. Recte. *ἂν θάνοιεν* V. *αὖ θάνοιεν* Fl. F. *ἀνθαλοῖεν* Aur. *ἀνθαλῷεν* Blom.

341. *μή τις πρότερον* (*πρῶτον* V.) mss. *μὴ πονηρὸς* Herw. Maehly, quum non habeat *πρότερον* quo referatur. Mendosum videtur *πρότερον.* *ἐμπίπτῃ* (*ἐμπίπτοι* corr.) Fl. *ἐμπίπτει* B. V. *ἐμπίπτοι* F. Dind. Requiri videtur optativus. Cf. 947. *μή τις — βάλοι φθόνος* (*με*). Sed cf. 131. *μή τις ἄγα — κνεφάσῃ* etc. 377. *ἔστω δ' ἀπήμαντον* —. Eum. 864. *θυραῖος ἔστω πόλεμος.* Suppl. 663. *ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω.* 686. *εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσᾳ νεολαίᾳ.*

πορθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους·
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τεύχοι κακὰ
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἱλόμην.
ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' ἐμφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

342. πορθεῖν] ποθεῖν Vict. νικωμένους] Fort. νικωμένοις.

343 sq. Hoc ordine disponit Wecklein, 343. 345. 344. 347. 346. 348.

344—347. Legebantur hoc ordine, κάμψαι — | θεοῖς — | ἐγρηγορὸς — | γένοιτ' — κακά. Transposuit Ahrens.

344. θεοῖς] Fort. θεῶν. θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος recte mss. θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος Stanl. Cf. Soph. Tr. 120. ἀλλά τις θεῶν αἰὲν ἀναμπλάκητον (ἀπλάκητον mss.) Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει. Gl. F. ἀναμπλάκητος: ἀναμάρτητος.

346. γένοιτ' ἂν] παύσαιτ' ἂν A. Ludwig. Fort. ὑπνοῖτ' ἂν aut κοιμῷτ' ἄν. Alitur hic vitium.

347. ἐγρήγορον mss. ἐγρηγορὸς Porson. παρήγορον olim Kirch. Cf. Eum. 709. ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς. τὸ πῆμα] Qu. μήνιμα. μὴ τύχοι mss. μὴ τεύχοι Franz. H. Ahrens. Dind. Weckl. πη τεύχοι Enger.

348. τοιαῦτά τοι mss. τοιαῦτα τἂν Blomf. ad Sept. 179. κλύοις Fl. F. κλύεις B. Martin. Dobr. Dind. Recte. Cf. 1046. Ch. 686. κλύεις τὰ πραχθέντ'.

349. τὸ δ' εὖ] τὸ δ' αὖ malit Herw., coll. 317. Frustra. Cf. Eur. Herc. 694. τὸ γὰρ εὖ — ὑπάρχει. Fr. 285, 16. τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος etc. Arist. Ach. 661. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ. ἰδεῖν] Fortasse corruptum.

350. πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν mss. πάντων γὰρ — Zakas. πολλῶν γὰρ ἄθλων conj. Schn. Heyse. τὴν mss. τήνδ' Herm. Dind. εἱλόμην] εὔχομαι Herw. Per προέκρινα, ἠθέλησα interpretatur Suidas. I. e. exopto, in votis habeo. Qu. εἰδόμην (video), vel ἔλπομαι, vel ἔσθ' ὁρᾶν, vel ᾐσθόμην, vel ηὑρόμην.

351. ΑΓΓ. praef. mss. εὐφρόνως mss. et vulg. Dedi ἐμφρόνως, i. e. prudenter. Idem suadent Spanh. Haupt.

353. εὖ mss. αὖ Pal. Dind.

354. ἄτιμος] Qu. ἄσημος aut ἄδηλος. εἴργασται] Corrigendum forsan εἴργεσθαι ex schol. metrico ad 258. Vel χάρις γὰρ οὐ σμικρά 'στ' ἀπηλλάχθαι πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν νεαρόν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι,
τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ αὐτὸν
σκήψῃ βέλος ἠλιθιωθέν.

355. *ΧΟ.* praef. mss.

359. *μήτ' οὖν*] Fort. *μήτ' αὖ.* *νεαρῶν* mss. *νεαρόν* Keck. R. Klotz.

360. *μέγα δουλείας*] Haec delent Schutz. et R. Klotz.

361. *ἄτης παναλώτου* mss. *ἄτης πανάλωτον* Pearson. Haupt. *ἄτην πανάλωτον* c. Weckl. Sed Pollux X. 132. vulgatam agnoscit. Epithetum *πανάλωτος* melius cum *δίκτυον* convenit quam cum *ἄτη*: sed, quum *δουλείας* substantivum sit, non adjectivum, post *γάγγαμον* recte virgula distinguere videtur Dind. Cf. Pr. 1078. *εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης*. Sept. 315. *ῥίψοπλον ἄταν*. 687. *δορίμαργος ἄτα*.

363. *ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ*] Desidero aut particulam conjunctivam aut articulum. Qu. *τὸν τάδε πράξαντ'* (vel *πέμψαντ'*) *ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ· | τείνει δὲ πάλαι τόξον, ὅπως ἂν — σκήψῃ* etc.

364. *τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν* mss. Qu. *τε πάλαι τείνοντα τὸ τόξον, ὅπως —.* *τείνοντα*] *τείναντα* Aur. et (*πάλιν*) Blom. *τείνοντα πάλαι* (*τε τὸ*) *τόξον, ὅπως* Herwerden. *ὅπως ἂν — σκήψειεν* mss. Soloecum est *ὅπως ἂν — σκήψειεν.* Qu. *ἵν' ἔς νιν —*, vel *τόξ', ἵν' ἐπ' αὐτόν.* Cf. 510. Vel (*τὸν*) *τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως* (om. *ἂν*) | *μήτε —.* Vel *ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τ'* | *ἰθύνοντα πάλαι τόξον, ὅπως —.* De *ὅπως ἂν* cum optativo cf. Thuc. VII. 65. Herod. I. 75. 99. Redde, in order that he might hurl.

365. *ὑπὲρ ἄστρων* mss. *ὕπερ ὥραν* Enger. *ὑπεραῖρον* Enger. Keck. *ὑπὲρ αἶσαν* Kenn. Herw. *ὑπὲρ ἄστρον* malit Heusde. *ὕστερον αὖ* probabiliter Herw. Mendosa videtur vulgata. Itaque propono *ὑπὲρ αἶσαν*, vel *ὑπὲρ αὐτόν* (*καιρὸν*, cf. Prom. 507. *καιροῦ πέρα*), vel *μήτε παρ' αἶσαν.* Cf. Suppl. 79. *παρ' αἶσαν.* Quod si forte recte se habet *ὑπὲρ ἄστρων*, cf. 576. *ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτώμενα* (*ἔπη*).

366. *βέλος ἠλίθιον σκήψειεν* mss. *σκήψῃ βέλος ἠλιθιῶσαν* Pors. (melius *ἠλιθιωθὲν* Butler.) *βέλος ἠλιθιοῦν σκήψειεν* Dobr. Locum manifesto corruptum integrum reddes, si corrigas *σκήψῃ βέλος ἠλιθιωθέν* (irritum redditum). Cf. Pr. 1061. *μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.* Pind. P. III. 21. *ἠλίθιος χόλος.* Ita versus innumerus et elumbis sanabitur, et

Str. 1. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν·*
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
ἔπραξαν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ' † οὖσ' ἄνους

soloecismus *ὅπως ἂν σκήψειεν* tolletur. Ita etiam *ἄστρα* pro *ἄστρων* legi poterit in v. prox. Cum hoc versu paroemiaco cf. Sept. 826. *πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι* et Suppl. 8. *ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.* Qui et ipsi fortasse vitio laborant. In anapaesticis Aeschyleis non eandem esse legis metricae severitatem quae in Sophocleis et Euripideis obtinet monuit Butler. *σκήψειεν* mss. *σκεδάσειεν* Both. et V. D. in Class. Journ. III. 288. Hic ait: "Equidem saltem non licuisse credo ut in fine versus paroemiaci spondaeus pro anapaesto poneretur. Loquor de puris anapaestorum systematibus." Cf. ad 983. Sept. 832. Pers. 32. Soph. Oed. R. 1311. [Fort. *ὅπως — σκήψει,* coll. 847.]

367. "*Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν*", *εἰπεῖν* | *πάρεστιν τοῦτο κἀξιχνεῦσαι* Blom. Boiss. et (*τοῦτό τ' ἐξ.*) W. Headlam. Qu. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσι δεινάν.* *ἔχουσαν* (*ἔχουσ'* corr.) Fl. *ἔχουσιν* F. *ἔχοις ἂν* Ahrens. Karst. Keck. Weckl. Schwerdt. *ἔχειν νιν εἰπεῖν πάρεστιν* O. Hense.

368. *πάρεστι τοῦτό γ'* (aut *τοῦτ'*) *ἐξιχνεῦσαι* mss. *πάρεστί που τόδ' ἐξιχνεῦσαι* conj. Ahrens. *πάρεστι* mss. *παρέστιν* Hart. Eng. Weil. Schwerdt. Sidg. (et *προβούλου* in v. ant. 386.) Weckl. *τοῦτό γ'* F. *τοῦτ'* Fl. Margol. *τοι τόδ'* Karst. *δ' οὖν τόδ'* Weckl.

369. *ὡς ἔπραξεν ὡς* mss. *ἔπραξαν ὡς* Franz. Herm. Eng. Boiss. *ἔπραξεν* (sc. Paris) *ὡς* Schwerdt. Herm. Weckl. *ἔκρανεν* mss. *ἔκραναν* Enger. *ἔχρῆν νιν* conj. Davies. Qu. *ἔδρασαν.* Vel *ἔπραξεν ὡς ἔπραξεν.* Cf. 1288. *εἶδον Ἰλίου πόλιν* | *πράξασαν ὡς ἔπραξεν.* 67. *ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι.* Eum. 679.

370. *ἀξιοῦσθαι μέλειν*] Vix placet medium *ἀξιοῦσθαι.* Qu. *ἀξιοῦν τημελεῖν.* Sic Eur. Iph. T. 311. *σώματός τ' ἐτημέλει.* Iph. A. 731. *παρθένους* (*παρθένων?*) *τε τημέλει.* Sed Eum. 425. *φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.* 367. *Ζεὺς — πᾶν ἔθνος τόδε λέσχας ἃς ἀπηξιώσατο.*

374. *πέφανται δ' ἐγγόνους* (*ἐκγόνους* sup. in Fl.) *ἀτολμήτων Ἄρη* mss. *πέφανται δ' ἔγγυος ἀτολμήτως* (impotenter) *ἄρης* Schwerdt. *πέφανται δ' ἐκτίνουσα τόλμα τῶν Ἄρη* — Hart. Sidg. *πέφανται δ' ἔργον οὖσα τόλμη τῶν Ἄρη πνεόντων* — Margol. (*τῶν Ἄρη* etiam Heyse, Maehly, Verrall.) Verba corrupta. Fort. *πέφανται δ' οὖσ' ἄνους* (stulta, vana) *ἁ τόλμα τῶν Ἄρη* —, vel *πέφανται δ' ἐγγενὴς Ἐρινὺς τῶν Ἄρη πνεόντων* —, vel *πέφανται δ'* – ◡ *οὖσα τόλμη τῶν* —. (Cf. 593. *πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.*) Vel *πέφηνε δ'* —. Cf. v. ant. 392. *ἐγγόνους* (*κ* supr.) F. *ἐγγόνοις* Scal. Stanl. Haupt. Herm. *ἐκγόνοις* Both. Fritzsch. *ἐγγενὴς* (et *Ἄρης* pro *ἄρη*) Karst. Dav. *ἀγχίνους* conj. Wecklein. *ἐγκονοῦσ'* Dippe. Sonny. *ἔκγονος — ἀρὰ* (pernicies) Bamberg. Requiri videtur epithetum aliquid vana, futilis significans. Dele, "Qu. – ◡ (*ὄγκος?*) *οὖσα* —."

ἀ τόλμα τῶν Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπήμαντον, ὥστ' ἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων ἔχοντι.
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.
Ant. 1. *βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθώ,*
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπές, σίνος·

375. *ἀτολμήτων ἄρη* mss. *ἀτολμήτως ἄρη* Bamberg. *ἀτολμήτῳ θράσει* Weil. Keck. *ἀτόλμητον ἄρη* conj. Haupt. Cf. Pind. Isthm. VII. 11. *ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον.* Dedi *ἀ τόλμα τῶν Ἄρη.* *Ἄρη*] *Ἄρης* Fritzsch. Weckl.

376. *πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως*] Qu. *πνεόντων μεῖζον* (vel *μείζον'*) *ἢ δίκαιον* (Voss.). Cf. Eur. Tro. 1277. *ὦ μεγάλα δή ποτε πνέουσα* etc.

378. *ὑπὲρ τὸ βέλτιστον* mss. *ὅπερ* — Herm. Schwerdt. Schn. *μέτρον τὸ βέλτιστον* Weil. prob. Dind. *ὑπὲρ τὸ βέλτιον* conj. Weckl. *ἐπεὶ τὸ βέλτιστόν ἐσθ', ὧδ' ἀπήμαντον* Todt. Postulatur aliquid *ὑπὲρ τὸ μέτριον* significans. Qu. *μέτρον δὲ βέλτιστον.* *ἔστω δ' ἀπήμαντον*] Haec vitio laborant. Qu. *ἔστω δ' ἀεὶ πλοῦτος* (*χρήμαθ'*), vel *ἔστω δ' ἐμοὶ μοῦνον,* vel *ἔστω δ' ἅλις μοῦνον.* *ἔστω*] *εἴη* requirit Blom. Sed cf. Suppl. 663. 686. Qu. *ἀεί.*

379. *ὥστ' ἀπαρκεῖν*] *ὥστε κἀπαρκεῖν* Tricl. *ὥστ' ἀπαρκέσαι* (del. *εὖ*?) Wilam. Qu. — *ἔστι τἀπαρκοῦν* —.

380. *εὖ πραπίδων λαχόντα* mss. *εὖ πραπίδων λαχόντι* Aur. Sch. Weckl. Leg. *εὖ πραπίδων ἔχοντι* (Hart.). Cf. ad Arist. Lys. 1125. *αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.* Eur. Hipp. 462. *κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν.* Lyric. incert. apud Plut. Mor. p. 504 D. *κἀκεῖνον γὰρ ἐγώ φαμι ἰσοπλοκάμων* (*ἰοπλ.*?) *Μοισᾶν εὖ λαχεῖν* (*ἔχειν*?). Infra 802. *εὖ πραπίδων οἴακα νέμων.*

381. *οὐ γὰρ ἔστιν*] *οὐκ ἔστιν γὰρ* Butler. Cf. v. ant. 399.

384. *μεγάλα* mss. *μέγαν* Cant. *μάταν* Keck. *εἰς ἀφάνειαν*] Malim *εἰς ἀσέβειαν* (i. e. *ἀσεβῶς,* ut *εἰς εὐτέλειαν,* etc.).

386. *προβουλόπαις* mss. *προβούλου παῖς* Hart. Keck. Sidg. Weckl. *πρόβουλος, παῖς* Karst. Weil. Dav. (qui "Res manifesta.") Schwerdt. Rauchenstein. prob. Pal. (Quae correctio etiam metro commendatur. Anglice suggester, prompter.) Qu. *πρόβουλος οὖσ'.* Confer *καλλίπαις* 762. *εὐφιλόπαις* 721. *αἰνοπάτηρ* Ch. 315. *κρεισσότεκνος* (?) Sept. 784. *ἄφερτος ἄτας*] *ἄφερτον ἄταν* Heath.

388. *ἄκος*] *ἄγος* Aur. Sch. *παμμάταιον* mss. *πᾶν μάταιον* Musgr. Mein. Weckl. etc. *οὐκ ἐκρύφθη*] *οὐ κέκρυπται* Metzger. Qu. *οὐδ' ἐκρύφθη.*

389. *φῶς*] *φὼς* Sch. *σίνος*] *σίνις* Karst. *σίνους* Musgr. *σέλας* Aur. *πίνος* H. L. Ahrens.

κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
τριβᾷ τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθείς, ἐπεὶ
διώκων παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμ' ἔθηκ' ἄφερτον.
λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν, τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδ'
ἄνδρα Δίκα καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός.

Str. 2. *λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας*
κλόνους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας ὁπλισμούς,
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν

390. *δὲ*] Qu. *τε.* *χαλκοῦ*] *χρυσοῦ* conj. Pal.

391. *τρίβῳ — δικαιωθεὶς* mss. Dobraeus (I. 35.) illustrari posse censet hunc locum obscurissimum ex Herodoto VII. 10. 30. *παρατρίψωμεν* ('rub it bright and compare it with good gold'). *τρίβῳ* (*τρίβῳ τε* F.) mss. *τριβᾷ* Blom. *τρίβοισι καὶ* Karst. Leg. *τριβᾷ* (frictione, attritu), aut *τριβαῖσι καὶ* —. Idem vitium est supra 197. Cf. 465. *τρίβος* valet semita. *προβολαῖς* mss. *προσβολαῖς* Pearson. Stanl. Spanh. Qu. *προσβολᾷ.*

392. *μελαμπαγὴς*] *μελαμλαμπὴς* Palmer. Qu. *μελαμφεγγής.*

394. *πτανὸν* Fl. *πτανόν* (*η* sup.) *τιν'* F. *πετεινὸν* Stanl. *ποτανὸν* Porson. Schutz. Gl. F. *ταχὺν, πτερωτόν.* Qu. *πετεινόν?*

395. *ἄφερτον θείς* Fl. *ἄφερτον ἐνθεὶς* F. Sed parum nic convenit *ἐνθείς.* Requireretur potius *προσθείς.* Adde quod praesens requiritur aut aoristus. *θεὶς ἄφερτον* Wilam. *διώκων — ἔθηκ' ἄφερτον* Metzger. Quod recepi. Qu. *ἔρδων,* vel *πόλει πρόστριμμά τ' ἔστ' ἄφερτον.*

397. *τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε* mss. *τῶνδ' ἐπίστροφον δὲ* Weyrauch. Dind. (Non assentior.) *τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν* Kl. *τὸν δ' ἐπίστροφον δὴ* Davies. *τοὐδ' ἐπίστροφον δὲ* Weckl. *τὸν δὲ τῶνδ' ἐπίστροφον* Wilam. *τῶνδε*] *τούτων* Haupt. Blom. prob. Pal. *τῶνδε φῶτ'* mss. *τῶν φῶτ'* Kl. Sidg. Qu. *τῶνδ' ἄνδρ'.*

398. *φῶτ' ἄδικον* mss. *φῶτα Δίκα* Blom. Weckl.

399. *οἷος*] *οἷα* Heusde. Cf. ad v. str. 381.

400. *ἐς δόμον* Fl. V. *εἰς οἶκον* F. *τὸν* F. Caut. *τῶν* Fl. V.

401. *ᾔσχυνε*] *ᾔκισε* Metzger. Cf. v. str. 384. *κλοπαῖς* Fl. *κλοπαῖσι* F.

405. *κλόνους λογχίμους τε καὶ* mss. *κλόνους τε καὶ λογχίμους* H. L. Ahrens. Franz. Keck. Weckl. *τε καὶ κλόνους λογχίμους* Enger. *ναυβάτας*] *ναυβάτας* (*θ'*) Herm. H. L. Ahrens. Eng. etc. Gl. F. *διὰ νηῶν γινομένας.* Qu. *ναυβατᾶν,* vel *ναυτικούς.* Cf. v. ant. 421.

βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν
ἄτλατα τλᾶσα. πολλὰ δ' ἔστενον
τάδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται,
"ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
πάρεστι σιγῶν ἀνὴρ ἀλοίδορος,
ἄδιστον ὀμμάτων ἰδεῖν.

407. *βέβακε ῥίμφα* Fl. Schn. *βέβακεν ῥίμφα* F. Dind. *βεβάκει* — Keck. Produci nequit ultima in *βέβακε* in thesi ante *ῥ* inceptivum. Cf. v. ant. 424. Fort. *ἔβα τάχιστα.* Aoristus enim melius hic convenire vidotur quam perfectum.

408. *ἄτλητα* mss. *ἄτλατα* Dind. *πολὺ δ' ἀνέστενον* Fl. *πολλὰ δ' ἔστενον* F. *πολλὰ δ' ἄνστενον* Housman.

409. *τόδ'* Fl. Vict. *τάδ'* Aur. Butl. Blom. Schn. Herm. Schwerdt. *τότ'* Franz. Cf. ad 205. *δόμων* mss. *δόμον* Stanl. *θεῶν* Weyrauch. Qu. *πόλεως* (disyll.). Gl. F. *τῆς πόλεως.* Sed cf. Ch. 33. *δόμων ὀνειρόμαντις* (*φόβος*). *ἐννέποντες*] Qu. *εἰσιδόντες.*

410 sq. "*ἰὼ — φιλάνορες*" Schwerdt, qui, "Falluntur, inquit, in eo interpretes omnes quod totam quae sequitur orationem usque ad v. 487. vatibus tribuunt, quibus tantummodo proxime sequentia concedi possunt. Trojanos vates hoc loco induci intellexit primus omnium G. Welckerus."

410. *ἰὼ δῶμα* Fl. *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα* F.

411. *στίβοι φιλάνορες*] *στίβοι φυγάνορες* Karst. *στίβοι λιπάνορες* Maehly. Fort. *τρόποι φιλάνορες* (coll. 856. *οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους*) —; vel *πόθοι φιλάνορες* (coll. Pers. 136. *πόθῳ φιλάνορι*).

412. 413. Horum versuum emendatio eo difficilior est quod non satis certa est lectio versuum ant. 429. 430.

412. *πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν* mss. Versus corrupti, quorum valde incerta est emendatio. *πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους* | *αἴσχιστ' ἀφειμένων ἰδεῖν* Herm. *πάρεστι σῖγ' ἄτιμος* — Sch. *πάρεστι σιγὰς ἀτίμως ἀλοιδόρως* — Dind. *πάρεστι σῖγ' ἀτίμως* (vel *ἀμώμως*) *ἀλοιδόρως* conj. Heusde. *πάρεστι* (vel *παρῆν δὲ*) *σιγὰς ἀθύμους* | *ἀλοιδόρους ἀπίστως ἀφειμένων ἰδεῖν* tentat Schwerdt, ista *ἀπίστως ἀφ.* ad Menelaum conjugem ab Helena derelictum pertinere admonens. Qu. *πάρεστι σιγῶσ'*, vel *πάρεστιν ἁμῖν.* Schol. *τῇ παλαιᾷ αἰδοῖ σώζομεν αὐτῆς τὴν παρουσίαν, καὶ πάρεστιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη καὶ πολύτιμος καὶ ἀλοίδορος. ἤγουν νομίζομεν ἔτι παρεῖναι αὐτὴν καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν.* Schol. *ἀφεμένων ἡμῶν τῆς σιγῆς.* *σιγᾶς ἄτιμος* Fl. *σιγῶσ'* — Aur. *κοίτας ἀτίμας* (*ἀτίμους*?) Housman. Cf. Ch. 90. *ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο* | *πατήρ.* *ἀτιμολοιδόρους* (?) W. Headlam, coll. v. *ἀτιμοπενθής* Eum. 796. 826.

413. *ἄδιστος* mss. *αἰσχρῶς* Franz. *αἴσχιστ'* Herm. Schoem. *ἄλγιστ'* Enger. *ἄδιστ'* Todt. *ἀστοὺς* conj. Dind. *ἄϊστος* conj. Blomf. in Gl. Prom. 946. *ἄπιστος ἐμφανῶν ἰδεῖν* ('disbelieving facts which stared him in the face') Margol. *ἀδίστων* Schwerdt. Qu. *ἄδιστον ὀμμάτων* (vel *εἰδώλων*) *ἰδεῖν.* *ἀφεμένων*

πόθῳ δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί,
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Ant. 2. ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
πάρεισιν δοκαὶ φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷ,
παραλλάξασα διὰ χερῶν

ἰδεῖν mss. ἀφειμένων — Herm. Schwerdt. Franz. Todt. ἀφειμένους — Schoem. ἀφημένων — Dind., qui de Menelao deserto desidente intelligit. Cf. Hom. Il. ο'. 106. ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει | οὐδ' ὄθεται. ϑ'. 207. λ'. 81. Herod. IV. 66. ἠτιμωμένοι ἀποκατέαται. Hesych. et Suid. ἀφέμενον· καταλείψαντα ἢ ἀναχωρήσαντα, ἀποστάντα. Lex. Seg. pp. 123. 469.

414. ὑπὲρ ποντίας mss. ὑπερποντίας Tricl. Herm.

415. φάσμα δόξει] φάσμ' ἔοικεν Heimsoeth. φάσμ' ἔδοξεν (vel φάσμα δοκεῖ cum Weilio, δὲ pro γοῦν reposito in v. ant. 432.) δωμάτων Schwerdt. ἀνάσσειν] ἀνάσσον malit Schn.

416. κολοσσῶν] νεοσσῶν Karsten. prob. Naber (coll. Cho. 256. 501. Eur. Alc. 403. Andr. 441. Tr. 746. Iph. A. 1248. Herc. 72. 224. 982.) et Herwerden. "Menelaus odit liberos quos Helena peperit." (Naber) Legitur vox κολοσσὸς Herod. II. 130. 149. Theocr. XXII. 47. σφυρήλατος οἷα κολοσσὸς etc.

417 sq. ἔχθεται] Qu. ἀνδάνει, vel ἔστι τις, vel οἴχεται, vel ἔχθεται χάρις ἀνδρὶ | ὀμμάτων (ὀφθαλμῶν) ἐν ἀχηνίαις· ἔρρει πᾶσ' ἀφροδίτα.

418. ὀμμάτων mss. Qu. ὀφθαλμῶν, vel τῶν ὄσσων. Cf. v. ant. 435. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις mss. δωμάτων ἐν ἐρημίαις F. G. Schmidt.

420. ὀνειρόφαντοι] ὀνειρόφοιτοι Housman, coll. Alc. 355? ἐν δ' ὀνείρασιν | φοιτῶσα etc. Cf. ad 82. ἡμερόφαντον (sic F. ἡμερόφοιτον H. L. Ahrens). Prom. 659. νυκτίφαντ' ὀνείρατα (sic M. νυκτίφοιτα δείματα Nauck. prob. Dind.). πενθήμονος] πειθήμονες Housman, coll. Tryphiod. 455. Weckl. Verrall. Cf. πένθημα, πενθητήρ, πενθητήριος.

421. πάρεισι mss. πάρεισιν Heath. δόξαι mss. δόκαι Herm. Haupt. δοκαὶ Dind. Ita enim scribi jubet Herodianus apud Arcadium p. 106, 21. Aliter Hesychius, δόκη: δόκησις.

422. μάταν γὰρ εἶδεν Maehly. ὁρᾶν γὰρ εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῇ μάταν — Schwerdt. Qu. μάταν γὰρ εἶδεν ἐσθλά (εἶδεν ἐσθλά Maehly) τις δοκῶν ὁρᾶν. Vel μάταν γάρ· εὖτ' ἂν — (sic). δοκῶν ὁρᾶν mss. Schn. Weil. δοκῶν ὁρᾷ Scholef. Eng. Dav. Dind. Fort. δοκῇ 'σορᾶν, vel δοκῇ βλέπειν, vel δοκοῦνθ' ὁρᾷ (Salzmann).

424. παραλλάξασα] παραλλαγεῖσα conj. Pal. παραλλαγαῖσι Herm. Suspectum. Fort. παραλλαγεῖσα. Cf. ad v. stroph. 407.

βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῦσσ' ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις."
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφεστίους ἄχη
τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερκοπώτερα.
τόπων δ' ἀφ' Ἕλλανος γᾶς συνορμένοις
πένθεια τηξικάρδιος
δόμοις ἑκάστου πρέπει.
πολλὰ γοῦν κιγχάνει πρὸς ἧπαρ·

425. *οὐ μεθύστερον*] *ἁ μεθύστερον* Stanl. Qu. *οὐκέθ' ὕστερον.*

426. *πτεροῖς* mss. Dobr. Schn. *πτεροῦσσ'* Herm. Cf. Suppl. 1000. *κνώδαλα πτεροῦντα.* 557. *ὀπαδοῖς* mss. *ὀπαδοῦσ'* (*ὄψις*) Dobr. Franz. Herm. Dind. Schn. Schwerdt. Dav. Weil. *κελεύθοις*] *κελεύθων* Karst. Weckl.

427. *ἐφ' ἑστίας* mss. Schn. *ἐφεστίους* Stanl. Voss. Weil. *ἐφέστι' ἦν* Wilam. Cf. 851. *δόμους ἐφεστίους.* Sept. 73. Rhes. 201. *ἐφέστιος* (*ἐφ' ἑστίας* A.).

428. *τάδ'* mss. *τὰ δ'* Halm. *ὑπερβατώτερα* mss. *ὑπερτερώτερα* Herw. (coll. Pind. Ol. IX. 98. et Fr. 107, 11.). Weil. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. ad Fr. 351 D. Qu. *ὑπερκοπώτερα* (quod suadet Housman), vel *ὑπέρτερ' αὖ 'τερα*, vel *ἔτ' ἄλλ' ὑπέρτερα.* Utique proclivis utraque corruptela fuit. Ch. 105. *λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ὑπέρτερον λέγοις.* Sept. 366. 530. Ch. 105. Fr. 65 a. 297. Cf. *κυντερώτατος.*

429. *τὸ πᾶν* mss. *τόπων* Karsten, coll. Pers. 782. *ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις.* Suppl. 237. *ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.* Idem mihi in mentem venerat. Adde Pers. 796. *ἐν Ἑλλάδος τόποις.* 448. *πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων.* *Ἑλλάδος αἴας* mss. *Ἕλληνος αἴας* Haupt. *Ἕλλανος αἴας* Franz. Bamb. Eng. Herm. *Ἑλλανίδος γᾶς* Herm. (Cf. Pers. 334. *νεῶν Ἑλληνίδων.*) *ἀπ' αἴας Ἑλλάδος* Pal. Cf. 1254. *Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.* Eur. Iph. T. 341. *Ἕλληνος ἐκ γῆς.* *συνορμένοις*] *συνορμένοισι* Schwerdt. *συνορμένων* Pearson. Fritzsch. Cf. v. Stroph. 412. Qu. *τότ' ὀρμένοις.*

430. *πένθεια τλησικάρδιος* mss. Gl. F. *ὀδυνηρὰ πένθησις.* Vox nihili est *πένθεια.* Qu. *πένθημα* (aut *πένθος τι*) *τηξικάρδιον* (aut *δηξ.*). Cf. Ch. 452. *ἄνευ πενθημάτων — ἄνδρα θάψαι.* *τλησικάρδιος* mss. *τηξικάρδιος* Auratus. (Gl. F. *τήκουσα τὴν καρδίαν.*) *δηξικάρδιος* Schn. *πληξικάρδιος* Schwerdt., coll. Herod. VII. 11. 6. *πληγαῖς κατακαρδίοις.* Gl. F. *τὴν καρδίαν τήκουσα.* Cujus auctor *τηξικάρδιος* legebat. Cf. Hom. Od. *τ'*. 263. *μηδέ τι θυμὸν | τῆκε πόσιν γοόωσα.* Eur. Fr. 900. *τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ.* Verum videtur *τηξικάρδιος*, aut *δηξικάρδιος*, quocum confer *δηξίθυμος* infra 743. et Arist. Ach. 1. *ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.* Compcsitum *τλησικάρδιος* occurrit Prom. 159. *τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν —;* Sed parum hic conveniret. Confer *ταραξικάρδιος* Arist. Ach. 314.

431. *δόμων* mss. *δόμῳ 'ν* Dobr. Halm. Eng. Dav. *δόμοις* recte Aur. Casaub. Cf. 436. *εἰς ἑκάστου δόμους.* *ἑκάστου* mss. *ἑκάστῳ* Eng. Dav.

432. *γοῦν*] *μου* Karst. Qu. *γάρ* (Blom.) *θιγγάνει πρὸς ἧπαρ* mss. *θηγάνει* (?) — Schn. Suspectum *θιγγάνει.* Dicendum enim fuisset *θιγγάνει ἥπατος.*

οὓς μὲν γάρ (τις) ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται.

Str. 3. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βραχὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντάνορος σποδοῦ γεμίζων
λέβητας εὐθέτους.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς
μάχης ἴδρις, τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός. τάδε σῖγά τις βαΰ-

V. 663. Sept. 44. 285. Ch. 70. 948. Eur. Alc. 107. *ἔθιγες ψυχῆς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.* Suppl. 1161. Tro. 1216. Annon — *κιγχάνει πρὸς ἧπαρ?* (Idem suadet Meinekius Fr. Com. IV. p. XI. Cf. 792. *δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται.* Sept. 563. *ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων.* Ch. 380. *τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκεθ' ἅπερ τε βέλος.* 376. *μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται.* Soph. Aj. 918. *χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.* Eur. Hipp. 1081. *αἶ αἶ· χωρεῖ πρὸς ἧπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε.* Rhes. 425.) *χρίμπτεται* pro *θιγγάνει* conj. Weckl.

433. *οὓς* mss. *οἵους* Schneider. Fortasse recte. *γὰρ* mss. *γάρ τις* Porson. *ἔπεμψεν* Fl. *πέμψεν* F. *ἔπεμψαν* Housman.

434. *οἶδεν* mss. *εἶδεν* Stanl. *οὐδὲν* Housman. *οὐκ εἶδεν* Aur. Haupt. Recte, opinor. Cf. v. str. 416. Fort. *οὐκέτ'*.

435. *ἑκάστου* mss. *ἑκάστους* Schneider. *ἑκάς που* H. L. Ahr. Housman. Sed cf. 443.

436. *εἰσαφικνεῖται* mss. *ἀφικνεῖται* Porson.

438. *ἐν μάχῃ δορὸς*] *ἐν τροπῇ δορὸς* Weckl. *ἐν ῥοπῇ δορὸς* Stadtmüller.

441. *βαρὺ* mss. *βραχὺ* Schutz. prob. Herm. Dobr., coll. Soph. El. 1113. *μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ | τεύχει θανόντος.* 757. 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Met. XII. 615. Recte.

442. *ἀντήνορος* mss. Correxi *ἀντάνορος*. Cf. *πειθάνωρ* (1639.), *φιλάνωρ* (411.), *δεισάνωρ, φυξάνωρ, τρυσάνωρ*, etc.

444. *εὐθέτου* mss. *εὐθέτους* Auratus. *εὐφόρους* Wilam. Lectionem *εὐθέτου* (bene conditi, bene compositi) frustra tuetur Heusde.

447. *ἴδρις*] *ἴδριν* Pauw.

448. *ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός*] Qu. *ἀλλοτρίας ὑπὲρ* (aut *χάριν*) *γυναικός.* Sed cf. 1453. *πολέα τλάντος γυναικὸς διαί.* 1133. *κακῶν γὰρ διαὶ —.* Fr. 440. *πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν* (*δέδοικεν?*) *Ἕκτορος τύχης διαί.* *διὰ* Fl. *γε διὰ* F. *διαὶ* Herm. ex Crameri Anecd. Oxon. I. 119. *χάριν* Hart. *γυναικός. τάδε* mss. *γυναικὸς, τὰ δὲ* Herm.

ζει, φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὐμόρφους κατέχουσιν, ἐχθρὰ δὲ γᾶ νιν ἔκρυψεν.

Ant. 3. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ·
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. κελαιναὶ
δ' Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ
τροπᾷ βίου τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀΐ-
στοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά. τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν

451. *προδίκοισιν* mss. *προδίκοις* Tricl. Qu. *προμάχοις*. Redde adversus ultores Atridas. Dativus pendet a praecedenti *φθονερόν*.

455. *εὔμορφοι* Fl. *εὐμόρφως* F. *εὔμοιροι* Valck. Wieseler. *ἔμμορφοι* Pal. *εὐμόρφους* Blomf. *εὔκαλοι* Davies (coll. Od. 14, 479. *εὗδον δ' εὔκηλοι*). Qu. *εὔδοξοι, εὔμοιροι, ἔμμοιροι, ἄκλαυτοι, εὐμόρφους* (Cf. 416. *εὐμόρφων — κολοσσῶν*. Ch. 490. *εὔμορφον κράτος*), *εὐδόξους*, vel *εὐχώστους* (Ch. 351. *πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον διαποντίου γᾶς*. Rhes. 414. *οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται πεσόντες*). Pro vulgata facere videatur Soph. El. 1158. *ἀντὶ φιλτάτης | μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ*. *ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν* mss. *ἐχθρὰ δὲ χθὼν ἀπέκρυψεν* Wakef. S. C. § 7. *ἐχθρὰ δὲ χθὼν κατέκρυψεν* Hartung. Qu. *ἐχθρὰ κόνις νιν ἔκρυψεν*, vel *ἐχθρὰ δὲ γᾶ νιν* (*σφας*) *ἔκρυψεν*, vel *ἐχθρὰ δὲ σώματ' ἔκρυψεν*, vel potius *ἐχθρὰ δὲ χείρ νιν ἔκρυψεν* (i. e. *ἔθαψεν*). Cf. v. ant. 473.

457. *δημοκράτου* mss. *δημοκράντου* Pors. (*τὸ*) *δημοκράντου* Dav. *δημαράτου* Heath. Kl. *δημόκραντον δ' ἀρὰ* — conj. Schn. *δημάρατος* Weil. *δημόκραντον δ' ἀρὰ τίνει χρέος* conj. Schn. *δημοκράντῳ δ' ἀρᾷ* — Rauchenstein. *δημόκραντον δ' Ἄρης* — Heyse. *δημοκράντους ἀρὰς τελεῖ χρόνος* Karst. *τίνει χρέος*] In his jure offendit Herwerden, cui *τίς ηὗρ' ἄκος* aut aliquid simile requiri videtur. Qu. *τί ἐστ' ἄκος;* vel *δημοκράντους δ' ἀρὰς τίς οὐ τρέμει;*

462. *ἄσκοποι* F. *ἀπόσκοποι* Fl.

463. *Ἐριννύες* mss.

464. *παλιντυχῆ* (*παλιντυχῆ* F.) mss. *παλιντυχεῖ* Scal. Cas. Karst. Gl. F. *ἐναντίᾳ, δυστυχεῖ*. *παλιντριβεῖ τύχᾳ βίου* Keck. *παλιντρόπῳ τύχᾳ* Maehly. Vocabulum non alibi legitur.

465. *τριβᾷ βίου* mss. *τροπᾷ βίου* conj. Karsten. Quod recipiendum videtur. Sed Soph. Ant. 1078. *οὐ μακροῦ χρόνου τριβή*. Fr. 586. *χρόνου τριβή*.

466. *τὸ δ'*] *τό θ'* Wilam.

468. *ὑπερκότως* mss. *ὑπερκόπως* Grot. Cas. Voss. Heath. Blom. Cf. Cho. 136.

εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄγκοις Διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης
μήτ' αὖτ' αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατέδοιμι.
πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου

Epod. πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος
τίς οἶδεν, εἴ τε θεῖόν ἐστιν ἤ ψύθος;
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθεὶς τὰν καρδίαν ἔπειτ'
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει

469. *γὰρ ὄσσοις* mss. *γὰρ ὄγκοις* Hart. Heyse. Dav. Cf. Eur. Fr. 506, 2. *γὰρ ὀξὺς* Schoemann. (Praestaret, opinor, *ὠκύς*.) *γὰρ ὄσσᾳ* Lobeck. *γὰρ ὄσσαις* conj. Haupt. *περισσοῖς* Faehse. Corruptum habet Dind. *γ' ὀρόγκοις* (!) H. Ahrens. et (*δ'*) Weckl. Qu. *δ' ἐπ' ὄγκους*, vel *τοιούτοις*, vel *περισσοῖς*.

470. Qu. *βάλλεταί δ'* (*γ'*) *ἐπ' ὄγκοις* (vel *ὄγκους*), vel — *ἄκροις* (*αὐτοῖς, αὐτῷ*).

473. *μὴ δ'* Fl. *μήτ'* F. *μήτ' οὖν* vulg. Malim *μήτ' αὖτ'*. Adde quod usitata structura est *μήτ' οὖν — μήτε*.

474. *ἁλοὺς*] *ἁλόνθ'* Margol. *ὑπ' ἄλλων*] *ὑπ' ἄλλῳ* Karsten. prob. Enger. *βίον κατίδοιμι* mss. *βίου χατίσαιμι* Heyse. *βίον κατέδοιμι* recto Valck. Keck. (Confer Homericum *ὃν θυμὸν κατέδων*.) *βίου χατίσαιμι* Heyse. Qu. *κέαρ* (vel *φρένας*) *κατέδοιμι*. Cf. Eur. Cycl. 244. *θερμὴν ἔδοντες δαῖτα*. Nisi forte *βίον κατίδοιμι* valet i. q. *ζώην*.

477. *ἐτητύμως* mss. *ἐτήτυμος* Auratus. Sub. *ἐστί*. Cf. Arist. Pac. 114.

478. *ἤ* (sup. *ει*) *τοι* Fl. *ἤτοι* F. *εἴ τοι* Stanl. *ἤ τι* Dind. *εἴτε* H. L. Ahrens. Schn. Pal. *εἴ τι* Herm. Keck. Heyse. *ἐστιν μὴ ψύθος* Fl. et (*ἐστι*) Vict. *ἐστι μὴ ψύθος* Herm. *ἐστιν ἢ ψύθος* Stanl. Heyse. *ἐστι ψύθος* Dind. *ἐστι δὴ ψύθος* Ahrens. Qu. *ἢ εἰ τὸ τέκμαρ ἐστὶ μὴ ψύθος*. Cf. 273. *ἔστιν· τί δ' οὐχί, μὴ δολώσαντος θεοῦ*. 1308. *τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος*.

479. *τίς δ'* Sch. *παιδνὸς* (*έ* sup. *α*) F. *κεκομμένος*] *τητώμενος* Nauck. Fort. *βεβλαμμένος* (i. e. *φρενοβλαβής*). Saepe enim confunduntur *β* et *κ*. Sed cf. 223. *παρακοπά*. Eum. 330. 342. Pr. 582. *παράκοπον*.

480. *παραγγέλμασι* mss.

481. *πυρωθέντα καρδίαν* mss. Dedi *πυρωθεὶς τὰν καρδίαν*. Non enim video quomodo altera constructio defendi queat. Idem proposuisse Stanleium nunc video. Cf. 603. Eur. Or. 566.

482. *λόγους* Fl. *λόγου* F. *καμεῖν*] Suspectum.

483. *ἐν γυναικὸς* mss. *γυναικὸς* Scal. Porson. *αἰχμᾷ*] *ἀκμᾷ* Aur. Haupt. Karst. Qu. *ὀργᾷ* (indoli), aut *ἤθει* (728.). Sed cf. Cho. 630. *γυναι-*

φρυκτοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος, ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.
τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὐκ ἄναυδον οὗτος ἀνδαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,

κείαν ἄτολμον αἰχμάν. Fortasse αἰχμὴ hic significat the impetuous disposition (ab ἀΐσσω, ut δραχμὴ a δράσσω), ut monuit Donaldson.

484. πρὸ τοῦ φανέντος mss. φρυκτοῦ φανέντος ingeniose Zakas. Qu. πρὸ τοῦ φανῆναι, aut saltem πρό του φανέντος. Gl. F. ἀγαθοῦ. χάριν] χαρὰν Pauw. Ahrens. Qu. (πρὸς) χάριν.

485. ὁ θῆλυς ὅρος — ταχύπορος] ὁ θηλύθροος — Herw. Qu. τὸ θῆλυ γένος — ταχύπορον. ὅρος] ἔρος Blomf. Weckl. θρόος Keck. Maehly. Fort. ὄχλος. Sed fortasse ὅρος valet sexus. ὅρος· ἐπινέμεται ταχύπορον Margol.

486. ταχύπορος, ut pravam lectionem vicinae vocis ταχύμορον, delendum suspicantur V. D. in Class. Journ. II. 653. et Dobr.

487. γυναικογήρυτον] γυναικοχήρυκτον Vict.

489. *ΚΛ.* praef. mss. *ΦΥ.* praef. Keck. Choro recte continuant Scal. Heusd. Haupt. Franz. Dav. Weckl. etc. Verba φαεσφόρων — πυρὸς ejici vult Emper.

490. φρυκτωριῶν] φρυκτωρίας Wilam. Weckl. καὶ πυρὸς] Suspectum.

492. τερπνῶν τὸ νύχιον φῶς F. W. Schmidt. ἐφήλωσεν] ἐφήλωσε mss. Cf. Eur. Suppl. 243. γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι. Sed nomen est φηλήτης (Ch. 1001. φηλήτης ἀνήρ. Rhes. 217. φηλητῶν ἄναξ).

494. ἐλαίας mss. ἐλάας Dind. μοι] καὶ Margol.

495. ξύνουρος] ξύνωρος Karst. Keck. ξυνῳδὸς Weil.

496. ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα mss. ὃς — Stanl. ὁ δ' — Keck. ὡς — οὗτος, οὐ δαίων φλόγα Wilam. ὡς οὐκ ἄναυδος οὗτος ἀνδαίων φλόγα ingeniose et, ni fallor, vere Housman, qui in pronomine σοι offendit. Malim tamen ἄναυδον (φλόγα). Cf. 305. πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες — φλογὸς μέγαν πώγωνα. σοι] του Herm. μοι Butler. Pronomen hic parum convenit, Clytaemnestram vulgo compellari putant, sed ea non amplius in scena est: intrat demum v. 587.

497. καπνῷ πυρὸς] Fort. φρυκτῷ (30. 282. 292.) πυρός, aut φρυκτωρίᾳ (33. 490.).

ἀλλ' ἦ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων —
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ὅστις δ' ἂν ἄλλως τῇδ' ἐπεύχηται πόλει
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς ὁ Πύθιός τ' ἄναξ
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τοὺς δ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ τόν τ' ἐμὸν τιμάορον

498. ἐκβάξει] Suspectum. Fort. ἐκφανεῖ.

499. ἀποστέργω mss. ἀποστυγῶ recte Karst. Herwerden. ἀποπτύω Arnald. R. Arnoldt. (Cf. Eur. Ion. 488. τὸν ἄπαιδα ἀποστυγῶ βίον.) ἀποστέγω (i. q. ἀποσιωπῶ) Verr., coll. Soph. Phil. 136. τί χρὴ στέγειν ἢ τί λέγειν; Oed. R. 341. ἥξει γὰρ αὐτὰ κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω. ἀποστέγειν valet arcere Sept. 234.

500. εὖ γὰρ] εἰ γὰρ Herw. προσθήκη] Qu. πρόσθ' ἤδη, vel πράγμασιν.

501. *ΧΟ.* praef. mss. delevit Scal. Novae personae tribuunt Weckl. Verr. ὅπτις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει mss. τάδ' ὅστις — malit Herm. ὅστις γὰρ — Margol. ὅστις δ' ἂν ἄλλως τῇδ' ἐπεύχηται πόλει Schn., coll. Prom. 35. ὅστις γ' ἂν — ἐπεύχηται Heyse. χὤστις τάδ' — Wilam. Qu. ὅστις δέ γ' —, vel ὅστις δ' ἂν — ἐπεύχηται. Hos vv. (501. 502.) spurios habet Schn.

504. δεκάτῳ mss. Schn. Weil. Weckl. δεκάτου Jacob. Haupt. Eng. Dind. Nihil opus. Recte. Se habet δεκάτῳ. Sic v. 575. τῷδ' (non τοῦδ') — ἡλίου φάει. Cho. 4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ etc. Soph. Phil. 663. ἡλίου τόδε — φάος. Ad rem cf. 40. δέκατον μὲν ἔτος τόδε. φέγγει] Qu. κύκλῳ. Quid sit ἡμέρας φέγγος sive φάος intelligo, non item ἔτους φέγγος.

509. ὕπατός τε χώρας] Qu. ὕπατος θεῶν τε, vel φύλαξ τε χώρας. Cf. 51. 55.

511. ἦλθ' (supr. ες) Fl. etc. ἦλθες F. ἦσθ' marg. Ask.

512. καὶ παγώνιος Fl. κἀπαγώνιος F. Vict. Aur. καὶ παιώνιος optime Dobr. H. L. Ahrens. Dind. etc.

513. ἄναξ Ἀπόλλων mss. Leg. ἄναξ Ἄπολλον. Cf. 1257. Λύκει' Ἄπολλον. Eum. 744. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον. et ad Cho. 1057. Eum. 85. 198. 574. τούς τ' mss. Leg. τοὺς δ'.

Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι
δέξασθε καὶ νῦν βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
ἀστοῖς θ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.

515. *φίλον κήρυκα* mss. *θεῶν κήρυκα* F. W. Schmidt, coll. Hes. Op. 80.

516. *τοὺς πέμψαντας*] Qu. *τοὺς σύμπαντας.* Sed cf. 853. *οἵπερ (θεοὶ) πρόσω πέμψαντες* etc.

520. Excludit Keck. *ἤπου* mss. *εἴ που* Aur. Stanl. Malim *εἴ ποτε,* ut in Hom. Il. *ε'.* 116. *εἴ ποτέ μοι — παρέστης —, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη.* Soph. Oed. R. 165. *εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας — ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ νῦν.* Apoll. Rhod. IV. 757. Sapph. Fr. 1, 5. etc. Idem suadet Herwerden. *φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι* Fl. Vict. Schn. *φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι* F. *φαιδροῖσιν οἴκαδ' ὄμμασι* Heyse. *φαιδροῖσι καὶ νῦν ὄμμασι* Dind. (Quod etiam mihi in mentem venerat.) *φαιδροῖς ἰδόντες* — Auratus. *φαιδροῖς προσείδετ'* — Weil. Participium aliquid ut *μολόντα, ἥκοντα,* aut *νοστοῦντα* postulari videtur dativis *πολλῷ χρόνῳ.* Qu. *φαιδροῖς ἐδέξασθ' ὄμμασι,* vel *φαδροῖσιν ἥκοντ'* —, vel *φαιδροῖσι νοστοῦντ',* vel *φαιδροῖσι τοῖσιν* —. "Forma *τοισίδε* suspecta est. In Aeschylo, excepto hoc loco, nusquam legitur; in Sophocle semel (Phil. 956.); plus semel apud Euripidem. Hic incommodum habet sensum." (Karst.) Versum delet Keck.

521. *δέξασθε*] *δέξαισθε* F. *δέξασθε κόσμῳ*] *δέξασθ' ἑτοίμως* (v. *ἑτοῖμοι*) malit Herw. Legendum proculdubio *δέξασθε καὶ νῦν.* Cf. Sapph. 1, 25. *ἔλθε μοι καὶ νῦν.* Soph. Oed. R. 168. etc. Tentabam olim *δέξασθε νόστον βασιλέως* —. *κόσμῳ*] Ordine, recte. Cf. Pers. 400. Fort. *νόστον βασιλέως.*

522. *ἡμῖν* Fl. *ὑμῖν* F. Vict.

523. *καὶ τοῖσδ' ἅπασι* mss. *κἀστοῖς ἅπασι* Herw. Malim *ἀστοῖς θ' ἅπασι* (ita etiam Stadtmüller). "Vocabula *Ἀγαμέμνων ἄναξ* ita sunt supervacanea ut dubitem an genuinus sit hic v." (Herw.).

525. *τοῦ δικηφόρου*] Fort. *τῇ δικηφόρου* (Herm.).

527. Spurium habet Karsten, ut illatum ex Pers. 811. *βωμοὶ δ' ἄϊστοι δαιμόνων θ' ἱδρύματα* —. Idem sentit Salzmann.

528. *ἐξαπόλλυται*] Fort. *ἐξανήλωται.*

τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἥκει. τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὐδὲ συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον·
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω τε τεθνάναι τ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

529. *τοιόνδε — ζευκτήριον*] An *τοιάνδε — ζευκτηρίαν*? Cf. v. *ζεύγλη*. *Τροίᾳ*] *Τρωσὶ* Keck.

532. *Πάρις γὰρ οὔτε* — mss. Leg. *Πάρις γὰρ οὐδὲ* —. Ita etiam Wecklein, coll. Herod. I. 215. II. 52. IV. 28. V. 92. Cf. ad Cho. 294. *δέχεσθαι δ' οὔτε* (l. *οὐδὲ*) *συλλύειν* (l. *συνθύειν*) *τινά*. Arist. Av. 694. Soph. Phil. 771. *ἑκόντα μήτ'* (l. *μηδ'*) *ἄκοντα*. Aj. 628. Oed. R. 817. Eur. Tro. 447. *οὓς Τρῳὰς οὐδ' Ἑλληνὶς* etc. Iph. T. 1368. Pind. P. X. 65. *νόσοι δ' οὔτε* (l. *οὐδὲ*) *γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γέννᾳ*. VI. 48. Simonid. Fr. 5. et Elmsl. ad Med. 452. et ad Oed. R. 817. *συντελὴς*] Fort. *παντελής*.

534. *ὄφλων* mss. *ὀφλὼν* Blom. *ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς*] Aliud est *ἁρπάζειν*, aliud *κλέπτειν*. Cf. ad Arist. Pl. 372. *μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἥρπακας;*

536. *αὐτόχθονον* mss. *αὐτόχθον ὂν* Blom. Verrall. prob. Dind. *αὐτοχθόνων* Haupt. Schn. *αὐτόχθον' ἀπὸ* — probabiliter Palmer. Fort. *καὶ πρέμνοθεν*. (Cf. Sept. 71. *πρέμνοθεν πανώλεθρον*.) Vel *αὐτόχθον' ἐξεθέρισε πατρῷον δόμον*. Parum enim hic convenit simplex *ἔθρισεν*, messuit. Cf. Etym. M. p. 173, 40. *αὐτόχθονοι, αὐτόκτιστοι*. *ἔθρισεν*] Malim *ἤρειψεν*, aut *ἀπέθρισεν*.

537. *διπλᾶ*] *διπλῇ* Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. R. 810. *οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν*. *θἀμάρτια*] Schol. *τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας*. Sed *ἁμάρτιον* Graecum esse negant Brunck. et Elmsl. Fort. *θἀμαρτίᾳ*.

538 sq. *ΚΛ.*] *ΧΟ.* praef. mss.

539. *χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ* (*οὐκέτ'* F.) *ἀντερῶ θεοῖς* mss. *χαίρω τι, τεθνάναι δ'* — Dind. *χαίρω· θανεῖν γὰρ* — Franz. *χαίρω γε· τεθνάναι δ'* — Eng. Heyse. Schn. *χαίρω· τὸ τεθνάναι δ'* — Schn. Karst. *χαίρω· τεθναίην δ'* Headlam. Leg. *χαίρω τε τεθνάναι τ'* —. (Ita etiam Heims. Weckl. Exciderat *τε* ante *τε* —.) Vel *χαίρω· θεοῖσιν οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θανεῖν*. Vel *χαίρω· τὸ τεθνάναι τ'* —. (Et sic schol. F. ad 550. Cf. 1290. *τλήσομαι τὸ κατθανεῖν*. 1196. *προυμόσας τὸ μὴ εἰδέναι*. 1425. *διδαχθεὶς — τὸ σωφρονεῖν*. 1354. *τὸ δρᾶν πάρεστι*. Eum. 85. *οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν*. 86. *καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε*. 691. *φόβος — τὸ μὴ ἀδικεῖν | σχήσει*.) Vel *χαίρω· θανεῖν* (550.) *νῦν οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς*.

ΚΗ. ὥστ' ἐκδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦσθα τῆσδ' ἐπήβολος νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός γ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος φρενῶν;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δή, κατθανεῖν πολλὴ χάρις.

541. *ὥστ' ἐνδακρύειν* Fl. *ὥστ' ἐκδακρύειν* F. Herm. Herw. Naber. Contra *ὥστ' ἐνδακρύειν* (illacrymari) praefert Schn. Legendum *ὥστ' ἐκδακρύειν γ'* (vel *ἐκδακρῦσαί γ'*). Cf. Eur. Orest. 1122. *ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην.* Phoen. 1353. *ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν.* Soph. Phil. 278. *ποῖ' ἐκδακρῦσαι — κακά;* *ὄμμασιν*] *ὄμμα νῦν* Keck. Fort. *ὄμμα μου.*

542. *ἴστε* Fl. *ἦτε* F. Vict. Schn. Weil. *ἦστε* H. L. Ahrens. Eng. Weckl. Leg. *ἦσθα* (Both.), quod legitur 511. 1211. Ch. 243. *ἐπήβολοι* mss. Schn. Weil. Leg. *ἐπήβολος* (Both. Hart.).

543. *πῶς δὴ διδαχθεὶς* mss. et vulg. olim. *πῶς δή; — διδαχθεὶς* Heusde, coll. Eum. 201. 431. *πῶς δή; δίδαξον.* 601. Suppl. 289. Soph. Oed. R. 1517. Ita etiam Schutz. Weckl. etc.

544. *πεπληγμένος* recte mss. Both. *πεπληγμένοι* Tyrwhitt. Sch. Weckl. etc.

546. *ὡς πόλλ' —*] Notandum *ὡς* pro *ὥστε* ut alibi apud nostrum positum. *φρενὸς* mss. *φρενός μ'* Scal. Schn. Weil. *φρενός γ'* Heath. Dind. Herwerden. Cf. 541. Qu. *φρενός σφ'.*

547. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ'; ἐπῆν —;* conj. Haupt. Heusde. Fortasse recte. Cf. 1308. *τί τοῦτ' ἔφευξας; ἔστι τι φρενῶν στύγος;* *στύγος στρατῷ* mss. *στύγος; φράσον* Jacobs. Karst. Weil. (Nescio an recte, nam vix bene diceretur *δύσφρον στύγος φρενῶν.* Cf. Pers. 350. *ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.* 717. *τίς δ' — ἐστρατηλάτει; φράσον.* Ch. 522. Suppl. 319. 464. Soph. Oed. R. 1037.). *στύγος φρενῶν* Emper. Herm. Dind. (Cf. 1308. *τί τοῦτ' ἔφευξας; ἔστι τι φρενῶν στύγος;* Ch. 81. *φρενῶν στύγος.* 392. *δριμὺς — θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.*) *τοῦτ' ἐπῆν ὑμῖν στύγος* Wilam. *στρατῷ* mss. Weil. *στρατοῦ* Aur. *φρενῶν* Herm. Schn. *λεῷ* Heims. *πόλει* (Kenn.) aut *πάτρᾳ* Housman. *χθονί* Weckl. *στύγος; φράσον* Jacobs. Weil. Fort. *φρεσίν.* *στρατὸς* non raro populus significat, hoc tamen in loco id non posse fieri jure contendit Enger.

549. *καὶ πῶς ἀπόντων —* vulg. *καὶ πῶς; ἀπόντων* Franz. Recte. Sic *πῶς δή;* Cf. 543. *τινά* Buckley.

550. *ὧν νῦν* mss. *ὡς νῦν* Scal Stanl. Aur. Recte. *τὸ σὸν δή*] Verba suspecta. Sensus hic videtur esse, 'According to your present report it would be a great pleasure for me to die.' Nisi hic potius sensus est, 'Know that now, as you said, it would be a great pleasure etc.', ut ad nuntii verba

ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. πάντα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας
σπαρνάς τε βρίξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
τείνοντες ἢ χαλῶντες ἤματος μέρον;

respiciat v. 539. *χαίρω τε τεθνάναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.* *καὶ θανεῖν* mss. *κατθανεῖν* jure malint Dobr. et Herw., coll. 539. Vulgatam tamen defendere videtur v. 1610. *οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί.*

551. *ταῦτα* mss. *τἄλλα* Aur. *ταὐτὰ* Haupt. Karst. *πάντα* Haupt. Martin. Herw. *πολλὰ* Dind. *ταῦτα· πολλῷ δ' ἐν χρόνῳ* Sch. *πέπρακταί γ'· οἷα δ' ἐν* — Weil. Mihi maxime arridet *πάντα.*

552. *εὖ* mss. *ἂν* Auratus. Recte. Glossema est *εὖ* ad *εὐπετῶς* adscriptum, quod librarius in mente habebat. *εὐπότμως* F. W. Schmidt.

553. et 558. *τάδ'* Fl.

555. *εἰ λέγοιμι*] Fort. *ἂν λέγοιμι* (vel *λέξαιμι*). Sed cf. 563.

556. *σπαρνὰς παρήξεις* mss. *σπαρνάς τε βρίξεις* (a *βρίζω*) optime Herwerden ad Soph. Oed. R. 72. Insolita vox *βρίξις* facile in *πάρηξις* mutari potuit, deinde metri gratia ejecta est particula *τε*, quae tamen hic aptissima est. Verbum *βρίζειν* (leviter dormire) occurrit 275. Ch. 897. Eum. 280. Redde, rarasque et incommodas dormiendi occasiones. Anglice, and scanty and uncomfortable snatches of sleep. Qu. *σπανίας τε βρίξεις*, vel *εὐνάς τ' ἀΰπνους*, vel *εὐνάς* (vel *κοίτας*) *θ' ὑπαίθρους*, vel *σκληράς τε κοίτας*, vel *στρωμνάς* (Cho. 671.) *θ' ὑπαίθρους.* *παρήξεις*] *παρείξεις* H. L. Ahrens. *παρέξεις* Jacob. Heyse. *παρίξεις* conj. Weckl. *τε λήξεις* Maehly. *τε ῥέγξεις* (!) Keck. *τ' ἀρήξεις* Emper. Suspectum. Gl. F. *παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος* (the deck) *τῶν νεῶν.* I. q. *παρόδους* (Athen. 203 F. Poll. I. 88.). *κακοτρώτους* Fl. V. *κακοστρώτους* recte F. Cant. Gl. F. *δυσκόλους* (*δυσκοίτους?*).
παρήξεις mss. *παρίξεις* (?) Weckl. Mendosum hoc videtur. Fort. *κατάρσεις* (landing-places, Thuc. IV. 26. *κατάρσεις τῆς νήσου*). Cui tamen parum conveniret epithetum *κακοστρώτους.*

557. *τί δ' οὐ | στένοντες οὐ λαχόντες* mss. *τί δ' οὐ | στένοντες, οὐ λάσκοντες* Franz. *τί δ' οὐ | στέλλοντες ἢ χαλῶντες* L. Dowdall (coll. Hom. Od. 3, 11. *ἱστία νηὸς ἐΐσης | στεῖλαν ἀείραντες.* 16, 353. *ἱστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.* Il. 1, 433. *ἱστία μὲν στείλαντο θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ.*) *στένοντες ἢ χαλῶντες* H. Ahrens. *στένοντας, ἀσχάλλοντας* Marg. Locum fere desperatum in litteris ad me nuper mandatis sagaciter sanavit vir amicus A. Palmer correctione *τί δ' οὐ | τείνοντες, οὐ χαλῶντες* (sc. *τὸν πόδα*) —; Malim tamen *τί δ' οὐ τείνοντες ἢ χαλῶντες* —; Cf. Soph. Ant. 715. *αὔτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα | τείνας ὑπείκει μηδὲν ὑπτίοις κάτω | στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.* Eur. Or. 706. *καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ | ἔβαψεν, ἔστη δ' αὖθις, ἢν χαλᾷ πόδα.* Trag. adesp. 413. *μικρὸν δὲ ποδὸς |*

τὰ δ' αὖτε χέρσον καὶ πλέον στύγος προσῆν·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δαΐων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμωνίας
δρόσος κατεψάκαζεν, ἔμπεδον πίνον
ἐσθημάτων τιθεῖσα κἄνθηρον τρίχα.

χαλάσαι μεγάλη κύματος ἀλκῇ. λαχόντες mss. κλαίοντες Stanl. (Cf. 18. κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων.) Tentabam olim λάσκοντες (cf. 596. ἔλασκον. Prom. 406. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα), vel κλάοντες, vel κάμνοντες, vel ἐλάσκομεν κἀστένομεν etc. Sed recipienda correctio χαλῶντες.

558. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ mss. τῷ δ' — Jacob. τοῖς δ' — Hart. Qu. τὰ δ' αὖ 'πὶ χέρσου. Cf. Suppl. 178. τἀπὶ χέρσου. Theocr. 31, 60. ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς (ὤμοσα). Hom. Od. 12, 27. ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς. 1, 192. ἐπ' ἀγροῦ. Pers. 871. κατὰ χέρσον. Suppl. 32. χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει. Legitur quidem Pers. 976. ἀσπαίρουσι χέρσῳ (ut πέδῳ), sed vix dici potest τὰ χέρσῳ pro τὰ ἐν χέρσῳ. Quare τὰ δ' αὖ 'πὶ χέρσου (aut τὰ δ' αὖτε χέρσου) legerim. Sed cf. 553. τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. καὶ προσῆν πλέον στύγος mss. Malim καὶ πλέον στύγος προσῆν (ita etiam Wilam.), vel προσῆν στύγος).

559. εὐναὶ —] Haec ut interpolata delet Karsten. δηΐων mss. δαΐων Dind. Schn. ᾐόνων M. Schmidt. Versum delet Karsten.

560. γὰρ mss. δ' αὖ Casaub. δὲ Heath. Pearson. Haupt. Schn. Dind. Dav. Recte. λειμώνιαι vulg. λειμωνίαι (sic) Fl. λειμωνίας malint Sch. Herm. Heusde. "Terram enim pratensem inprimis roscidam esse nemo ignorat." Redde, et ab roscidis pratis. Cf. Theophr. C. Pl. IV. 22. λειμωνία γῆ.

561. δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος | ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα mss. Similiter fere Hartung, δρόσω κατεψέκαζον ἔμπεδον πίνον | ἐσθημάτων τιθέντε κἀνθηροῦ τριχός. Melius intelligerem δρόσος κατεψάκαζεν, ἔμπεδον πίνον | ἐσθημάτων τιθεῖσα κἄνθηρον τρίχα. Cf. 1390. ψακάδι φοινίας δρόσου. 336. τῶν ὑπαιθρίων πάγων | δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες. Soph. Aj. 1208. πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας. 603. αἰὲν εὐνῶμαι (559.) δρόσῳ τρυχόμενος. Qu. ὄμβροι. Idem suadet Zakas. κατεψέκαζον mss. κατεψάκαζον Dind. Cf. 1389. ψακάδι — δρόσου. Arist. Nub. 576. ψεκάζομεν (ψακ. recte R.). Moeris, ψακὰς Ἀττικῶς· ψεκὰς Ἑλληνικῶς. ἔμπεδον σίνος mss. Leg. ἔμπεδος πίνος vel potius ἔμπεδον πίνον. Hoc suadet etiam Hart. Cf. Soph. Oed. C. 1259. ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς | γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος. 1597. εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς. Eur. El. 305. πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθα. 184. σκέψαι μου κόμαν πιναρὰν | καὶ πέπλων τρύχη τάδ' ἐμῶν. Or. 225. βοστρύχων πινῶδες — κάρα. Arist. Ach. 426. δυσπινῆ πεπλώματα. σίνος] I. e. βλάβος. Vulgatae tamen favere videatur v. 733. μέγα σίνος πολυκτόνον.

562. τιθέντες mss. Notandum τιθέντες cum δρόσοι conjunctum propterea quod metrum τιθεῖσαι non ferebat. "τιθέντες audax metaphora, quasi respiciens ὄμβροι quod in δρόσοι (sive in ἐξ οὐρανοῦ) latet. Rore enim campestri vix tangebantur crines." Mendosum videtur τιθέντες post δρόσοι positum. Sed cf. Theocr. XV. 119. σκιάδες — βρίθοντες. Fort. κἀτίθεσαν. Sed cf. ad 561.

χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νήνεμός θ' εὕδοι πεσών· —
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δὴ τοῖσι μὲν τεθνηκόσι
τὸ μήποτ' αὐτοῖς μηδ' ἀναστῆναι μέλειν·
[τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.]
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει,
ὡς κομπάσαι τῷδ' ἔστιν ἡλίου φάει

563. *εἰ λέγοι τις*] Fort. *ἂν λέγοι τις* (Aur.). Cf. ad 555.

566. *νηνέμοις* mss. Dedi *νήνεμός θ'*. *εὕδοι*] *ηὗδεν* Margol.

568. *παροίχεται δὲ* mss. Leg. *παροίχεται δή* (sc. *ταῦτα, πόνος*). Ita etiam Keck. et Rauchenstein. *τεθνηκόσιν* mss.

569. *αὖθις* mss. *αὐτοῖς* Aur. Maehly. Recte, opinor. Cf. 1250. *τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει*. 585. *δόμοις δὲ ταῦτα — μέλειν εἰκός*. 974. *μέλει δέ τοί σοι —*. Pr. 3. *σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς*. 332. *μηδέ σοι μελησάτω* 938. Sept. 200. *μέλει γὰρ ἀνδρὶ — τἄξωθεν*. Ch. 780. 946. *ἀναστῆναι*] *ἀναστένειν* Aur.

570—572. Tres versus haud dubie interpolati. Post 574 eos transposuerint Keck. Enger. Elberling.

570. *τί — λέγειν*] Qu. *τί — λέγω* (vel *τιθῶ*); Ita etiam Davies. *ἀναλωθέντας*] *ἀϊστωθέντας* Aur.

571. *τὸν ζῶντα δ'* mss. Incommoda hic est particula *δέ*. Legendum *τοὺς ζῶντας*, ut ostendit praecedens *τοὺς ἀναλωθέντας*. *ἀλγεῖν χρὴ τύχης*] *ἄλγους χρὴ τυχεῖν* frustra H. L. Ahrens. Cf. Eur. Hec. 1256. *ἀλγεῖς, τί δ' ἡμᾶς; παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;* *τύχης παλιγκότου*] Fort. *τύχας παλιγκότους*, vel *τύχαις παλιγκότοις*. Cf. Pers. 1045. *τόδ' ἀλγῶ*. Cho. 1016. *ἀλγῶ μὲν ἔργα* etc.

572. *συμφοραῖς καταξιῶ* mss. *συμφορὰς καταξιῶ* Blom. Dind. Suspectum mihi est *καταξιῶ*. Corrigendum, ni fallor, *συμφορὰς τάσδ' ἀξιῶ*, aut *συμφοραῖς πάσαις λέγω*. Gl. F. *καὶ πάλιν ἐπὶ ταῖς εὐποτμίαις χαίρειν*. Sensum hunc esse opinatur Karsten, 'Aequum censeo (par est) magnopere me laetari eventu.' *καταξιῶ*] Gl. F. *ἄξιον κρίνω*. Cf. Soph. Phil. 1095. *κατηξίωσας*. Qu. *καταξιοῦν*. Idem suadet Zakas.

575. 576. Hos vv. transposuerit Lachmann, *ἡμῖν* cum *ποτωμένοις* conjungens.

575. *ὡς*] Fort. *οἷς*. *τῷδ' εἰκὸς* mss. *τόδ' εἰκὸς* Dobr. ("ut *τάδε* et *ταῦτα* saepe usurpat Aeschylus.") M. Schmidt. *τάδ' —* Weil. Leg. *τῷδ' ἔχομεν* aut potius *ἔστιν* (licet, sc. *ἡμῖν*, cf. 325.).

ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτώμενα,
"Τροίαν ἑλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμων ἐπασσάλευσαν ἀρχαίων γάνος."
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. *νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·*
ἀεὶ γὰρ ἥβᾳ τοῖς γέρουσι μανθάνειν·
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δ' ἐπολολύζειν ἐμέ.
ΚΛ. *ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο*
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου κἀνάστασιν.

576. *ποτωμένοις* mss. *πονουμένοις* Wakef. *ποτωμένῳ* Heath. *ποτώμενοι* (ut etiam hic versus pars sit epigrammatis) suadent Blomf. Karst. *ποτώμενα* recte Weil. Weckl. Cf. Soph. Aj. 292. Pind. N. VI. 55. Theogn. 237. *σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον | πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος.* Cf. Sept. 84. *βοὰ ποτᾶται.* Suppl. 656. *ἐκ στομάτων ποτάσθω — εὐχά.* Ch. 390. Ag. 977. Soph. Aj. 292. *ὁ δ' εἶπε πρός με βαί' ἀεὶ δ' ὑμνούμενα.* Sic *ἔπεα πτερόεντα,* etc. Vide Comm.

578. *θεοῖς — τοῖς* mss. *θεῶν — τῶν* Valck.

579. *δόμοις* mss. *δόμων* Hart. Keck. Weckl. Recte, ni fallor. Causa corruptelae fuerit dativus *τοῖς καθ' Ἑλλάδα* male acceptus, postea *ἀρχαίων* in *ἀρχαῖον* transierit. *ἀρχαῖον* mss. *ἀρχαίων* Hart. Keck. *ἀρχαίοις* Pors. Suspectum *ἀρχαῖον.* Attamen cf. Fr. 233. *ἀρχαῖον στέφος.* Eum. 80. *μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν | ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.* Strab. IX. p. 396. *ὅ τε ἀρχαῖος νεὼς ὁ τῆς Πολιάδος.* Soph. Oed. C. 683. *νάρκισσος, ἀρχαῖον στεφάνωμα.* Virg. Aen. VIII. 339. 'portam, priscum Carmentis honorem.' Fort. *εἰς ἀεί.*

580. *κλύοντας* mss. *κλύοντά σ'* olim Eng. Fortasse recte. *πόλιν*] *στόλον* Schn. *στρατὸν* Enger.

581. *τιμήσεται*] Qu. *τιμητέα.*

584. *ἡβᾷ*] *ἥβη* frustra Margol. *τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν* mss. *νοῦς —* Enger. Keck. Heyse. Legendum esse constat *τοῖς γέρουσι μανθάνειν* vel *τοῖς γέρουσιν εὖ φρονεῖν.* Requiritur enim praesentis infinitivus, non aoristi. Cf. Fr. 292. *καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.* Idem suadet Herwerden.

585. *δόμοις*] *πρόμοις* Pauw. *Κλυταιμήστρᾳ* (sic) Weckl.

586. *σὺν δὲ πλουτίζειν*] *σὺν δ' ἐπολολύζειν* Herw. (Lucubr. Soph. p. 34., coll. Arist. Eq. 616.) et Mähly. Fortasse recte. Fort. *σὺν δ' ἀναλαλάζειν.*

587. *ἀνωλολύξαμεν*] *ἀνωλόλυξα μὲν* Steph. etc. non Heusde.

589. *ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν* mss. et vulg. Leg. *ἅλωσιν Ἰλίου κἀνά-*

καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε "φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ."
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην,
ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικεῖοι στόλοι
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις,
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,

στασιν. Cf. Ch. 206. *στίβοι — ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς* (*τοῖς ἐμοῖσι κἀμφερεις?*). Eum. 9. *λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε* (*καὶ?*) *χοιράδα.* Eur. Or. 406. *Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς* (*μητρὸς καὶ?*) *φόνον.* Elmsl. ad Her. 131. et ad Soph. El. 929.

593. *πλαγκτὸς οὖσ'*] *πλαγκτόνους* (*πλαγκτίνους?*) Herwerden. *τοιοῖσδ' ἔμπληκτος* Margol. Qu. *μαινὰς οὖσ'.* Cf. Pers. 277. *πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.* Post h. v. in Christ. pat. 75. *πεισθεῖσα τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν.*

594. *γυναικείῳ νόμῳ* mss. *γυναικεῖοι νόμοι* Margol. c. Weckl. (coll. 312.). *γυναικεῖοι χοροὶ* Gilbert. Leg. *γυναικεῖοι στόλοι* (ita etiam Hart.). Cf. Suppl. 933. *γυναικῶν — στόλον.* 944. *στόλον γυναικῶν.* Eum. 856. *παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων.* 1027. *στόλος πρεσβυτίδων.* Suppl. 29. *τὸν θηλυγενῆ στόλον.* 944. *στόλον γυναικῶν.* Pers. 121. *γυναικοπληθὴς ὅμιλος.*

595. *ὀλολυγμὸν*] *ὀλολυγμὸς* conj. Keck., coll. Pers. 358. Phoen. 1248. *παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγοις ἐθάρσυνον.* Non male. Cf. Pers. 388. *κέλαδος Ἑλλήνων πάρα | μολπηδὸν ηὐφήμησεν.* 605. *βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος.* 390. *ἀντηλάλαξε — ἠχώ.* *ἄλλος ἄλλοθεν*] Qu. *ἄλλος ἀλλαχοῦ.*

597. *κοιμῶντες*] *καίοντες* Casaub. *κοσμοῦντες* Dobr. *κοιῶντες* (?) Herm. *κινοῦντες* aut *φλέγοντες* conj. Schn. *καινοῦντες* (?) Davies. *κνισῶντες* Emper. Dindorfius cum Paleio vertit extinguentes (fortasse vino). Gl. F. *καταστέλλοντες* (mitigantes) *τὴν ἔξαψιν τῆς φλόγος ὥστε προσενεγκεῖν θυμιάματα.* Recte. Cf. Phryn. II. 590. *ἔπειτ', ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ,* etc. Virg. Aen. V. 743. 'sopitos suscitat ignes.'

598. *τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ*] In his offendit particula *μέν.* Corrigendum forsan *τὰ μάσσον' οὔτι δεῖ —.* Cf. Pers. 440. *κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.* *σ' ἐμοὶ* vulg. Leg. *σέ μοι.* Ita etiam Wieseler.

602. *ἥδιον δρακεῖν* mss. De constructione cf. ad 481. Qu. *ἔσθ' ἥδιον ἢ —.* Post *δρακεῖν* ponatur virgula.

ἀπὸ στρατείας ἀνδρί, σώσαντος θεοῦ,
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει.
γυναῖκα πιστὴν δ' ἔνδον εὑρήσει μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδε κόμπος πᾶς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
ΧΟ. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι

603. Fort. *ἢ ἀπὸ στρατείας* — (Aur.). *ἄνδρα* mss. *ἀνδρὶ* Aur. Blom. Haupt. etc.

604. *ἀνοῖξαι*] *ἀμεῖψαι* (servato *ἄνδρα*) Heyse.

605. *ἥκειν*] *ἥκειν δ'* aut *ἥκοι δ'* Weil. Versum delet H. Wolf.

606. *ἐν δόμοις εὕροι* mss. *ἂν δόμοις εὕροι* Madvig. *ἔνδον εὑρήσει* optime Sch. Cobet. Weckl. prob. Naber.

608. *πολεμίαν*] *δαΐαν* pro glossemate reponendum esse suspicatur Wecklein.

609. *σημαντηρίων* Hart. Fortasse recte.

611. *οὐδ'*] *οὐ δ'* Thiersch. *οἶδα*] Fort. *οἶδε*.

612. *χαλκοῦ βαφάς* mss. et auctor Christi pat. v. 64. *χαλκὸς βαφάς* Aurat. Hart. Karst. (Recte, opinor.) *κάλχης βαφὰς* (purpurae tincturam) Tyrwhitt. "Non magis novi voluptatem ex alio viro quam aeris tincturam, i. e. rem quae fieri nequit. Vel, si *χαλκὸς* legatur, quam aes tincturam (novit): ferrum enim aqua tinctum *στόμωσιν* accipit, non item aes, etiamsi Proclus (in Hesiod. Op. 142.) et Eustathius (ad Il. *α'*. 236.) tradunt aes apud veteres calidum in aquam frigidam demersum (immersum?) fuisse quo durius fieret." (Abresch.) Cf. ad Soph. Ant. 20. ibique schol. et Hesych. sub h. v. Res occulta Aeschyli aetate fuisse videatur *χαλκοῦ βαφαί*. Multo tamen magis sensui convenire videtur *χαλκὸς βαφὰς* (sc. *οἶδε*) quam *χαλκοῦ βαφὰς*, nisi regina tecte loquitur, in mente habens facinus quod in maritum suum meditatur. Cf. Pr. 863. *δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος*. Ch. 1011. *ἔβαψεν — ξίφος*. Soph. Aj. 95. *ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;* Ut in re incerta, codicum lectionem immutare non ausus sum. V. Comm.

613. 614. *ΚΗ.* praef. in mss. Clytaemnestrae continuant Herm. Eng. etc.

613. *τοιόσδ' ὁ κόμπος* mss. Leg. *τοιόσδε κόμπος*. Idem jure requirit etiam Enger. *τῆς* mss. *πᾶς* bene Mein.

614. *ὡς*] *ὧν* Margol.

615. *οὕτως*] *εὖ πως* Musgr. *μανθάνοντί σοι*] Qu. *μανθάνειν τινὶ* —.

τοροῖσί θ' ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον·
σὺ δ' εἰπὲ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
εἰς οὐ πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χείματος νιν ἄχος ἀφήρπασε στρατοῦ;

616. *τοροῖσιν* mss. *τοροῖσι θ'* Sch. Emper. Schn. *τοροῖς ἐν ἑρμηνεῦσιν* Seidenstuecker. V. Comm. *εὐπρεπῶς*] *εὐπρεπῆ* Aur. Cf. Eur. Tro. 951. *εὐπρεπῆ λόγον*. *λόγον* mss. *λόγων* H. L. Ahrens. Weckl. *λόγοις* Blom. Hart. Eng.

618. *γε* mss. *τε* Herm. Dind. Pal. Dind. Recte. Idem vitium est 1064. *σεσωσμένος*] *σεσωμένος* (?) Weckl.

619. *ἥξει* mss. Schn. *ἥκει* recte Karst. Dind. Weil.

620. *λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ*] — *κάλ' ἂν* male Madvig. Fort. *λέξαιμ' ἐγὼ ψευδῆ καλά* (et *κεδνὰ κἀληθῆ* 622.). Cf. Eur. Iph. A. 957. *ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει | τυχών*.

621. *ἐς τὸν πολὺν* mss. vulg. *ἐς οὐ πολὺν* Auratus. *ὥστ' οὐ πολὺν* Badham. Dedi *εἰς οὐ πολύν*. V. Comm. *φίλοισι*] *σφαλεῖσι* Stadtmüller.

622 sq. Sequentia disticha, quae Clytaemnestrae dabantur, Choro recte tribuit Stanleius.

622. *τἀληθῆ*] Fort. *κἀληθῆ*. Et ita Sch. Eng. Sed cf. 620. *τὰ ψευδῆ καλά*. *τύχης* mss. *τύχοις* Porson. Sch.

623. *εὔκρυπτα* mss. *εὔκαρπα* Weil. Fortasse recte. Qu. *οὔτι χαρτὰ*, aut *εὔπρεπτα*, *γίνεται* mss. *γίγνεται* Porson.

624. *ἀνὴρ* mss. *ἁνὴρ* Herm. Dind. Cf. Eum. 757. Sept. 509. Soph. Phil. 212. *Ἀχαΐκοῦ* Vict.

626. *πότερον*] *πρότερος* Heyse. *ἐμφανῶς*] *ἀσφαλὴς* Karst. *ἦλθε μόνος* F. G. Schmidt. Vix sanum est *ἐμφανῶς*. Requiri videtur adverbium seorsim (*χωρὶς*) significans. Fort. *μοῦνος* (*οἶος*) *ὤν*, vel *κατ' ἰδίαν*, vel *εἷς ἀνήρ* (ipse solus). Opponitur mox *κοινὸν ἄχος*.

627. *ἢ χεῖμα, κοινὸν* mss. *ἢ χεῖμ' ἐκεῖνον ἄλλοσ' ἥρπασ' ἐκ στρατοῦ* F. G. Schmidt, coll. Eur. Hel. 128. *χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν* (*ἥρπασεν*?). Cycl. 109. *ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ*. Leg. *ἢ χείματός νιν*. Alioquin incommode subaudiendum foret *νιν* aut *αὐτόν*. *ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ* mss. Leg. *ἄχος* (vel *πῆμ'*) *ἀφήρπασε στρατοῦ*, vel *ἢ χεῖμ' ἐπελθὸν* (635.) *ἥρπασέ σφ' ἀπὸ στρατοῦ*, vel *ἢ χεῖμα ναυτικοῦ σφ' ἀφήρπασε*

ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις; χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον καμεῖν·
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαλισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα —

στρατοῦ (coll. 634.). Magis hic convenit ἄχος (calamitas) quam ἄχθος (onus), et praeterea requiritur compositum ἀφήρπασε. Gl. F. ἐξέκοψεν, ἐχώρισεν. Cf. Ch. 419. πάθομεν ἄχεα (ἄχθεα mss.) —.

634. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα —;] Sic vulgo legitur. Distinguendum sic, πῶς γὰρ λέγεις; χειμῶνα —; Cf. ad 549. ναυτικῷ στρατῷ et δαιμόνων κότῳ permutaverint F. W. Schmidt et Mähly.

635. ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε] Haec admodum frigida sunt. ἐλθεῖν τε λυσσῆσαί τε Badham. Qu. ἐλθόντ' ἀφαρπάσαι σφε, aut ἐλθεῖν ἐπισκήψαντα, aut ἐλθόντ' ἀποφθεῖραί σφε, aut ἐλθεῖν τε καὶ φθεῖραί (652. φθείροντε — Ἀργείων στρατόν) σφε. Attamen cf. Ch. 1066. τρίτος αὖ χειμὼν — ἐτελέσθη.

636. 637. Post 647. et 648. 649. post 635. transponit Keck.

636. εὔφημον] εὐφεγγὲς Nauck.

637. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν] ὅστις ἐστὶ μὴ ἄθεος F. G. Schmidt. χωρὶς (sc. ἔστω), εἴ τι μὴ φίλον conj. Herwerden. Qu. ὅστις εὖ σέβει (τιμᾷ) θεούς.

640. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν mss. Haec vitio laborant. Fort. πόλιν μὲν ἕλκει καὶ τὸ δήμιον νοσεῖν. ἕλκος ἓν mss. Qu. ἄλγος ἕν. Sed v. Comm. Gl. F. λύπη μία. τὸ δήμιον τυχεῖν mss. τὸ δούλιον ζυγὸν Weckl. τυχεῖν mss. τυχὸν Blom. Schoem. πονεῖν aut καμεῖν Karst. Leg. πονεῖν, νοσεῖν, aut καμεῖν (670.).

641. ἐξαγισθέντας mss. et Vict. ἐκραπισθέντας Herwerden. ἐξανυσθέντας (confectos) idem, coll. Hom. Il. λ'. 363. υ'. 452. Qu. ἐξορισθέντας, vel ἐξαλισθέντας (i. q. ἐκκυλισθέντας, v. schol.). Ita etiam Emper. Schol. ἐξορισθέντας. Cf. Eur. Tro. 1106. ὅτι με πολύδακρυν γᾶθεν ἐξορίζει.

642. διπλῇ μάστιγι] διπλῆν μάστιγα conj. Pal. Rauchenstein.

643. δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα] Fort. ἄτῃ διλόγχῳ, φοινίᾳ ξυνωρίδι.

τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένῳ
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν —
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω λέγων
χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατὸν
ἐν νυκτί· δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά·
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶνι ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
ᾤχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.

644. *σεσαγμένων* mss. *σεσαγμένον* Sch. Haupt. Dind. Weckl. *σεσαγμένῳ* Herm. 645. *τόνδ'*] *τῶν* Stanl. *ἐριννύων* mss.

646. *εὐάγγελον ἥκοντα* mss. *εὐάγγελος ἥκων τε* Stanl. Quod etiam mihi in mentem venerat. Vulgatam defendit Karsten.

648. *κεδνὰ τοῖς κακοῖσι*] Exspectabam potius *κακὰ τοῖς κεδνοῖσι.* Qu. *δεινὰ τοῖς κεδνοῖσι.*

649. *χειμῶν' Ἀχαιῶν*] Verba vix sana. Qu. *χειμῶνα δεινὸν,* vel *χειμῶν' ἐπελθόντ'* (vel *ἐπελθεῖν*). *Ἀχαιῶν — θεοῖς* mss. Weckl. *Ἀχαιοῖς — θεῶν* (non expertem irae deorum in Graecos) Dobr. Blom. Franz. Herm. Schn. Weil. (Cf. 311. *φάος — οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.* Sic *ἄσκευος ἀσπίδων, ἀλαμπὴς ἡλίου,* et similia) Weckl. *χειμῶνα δᾷον* Karst. *χειμῶνα κλαίων* Weil. Qu. *χειμῶνα φανθέντ'* (*γεγονότ'*) vel *χειμῶνα δεινὸν* (*τοῦτον, κοινὸν*). *Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον*] Confer 1036. *ἀμηνίτως δόμοις.* Tentabam — *οὐκ ἄνευ κότου θεῶν.*

652. *στρατόν· | ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ'* vulg. Schn. Weil. Praestat interpungi sic, *στρατὸν | ἐν νυκτί· δυσκύμαντα δ'* —. Et sic Herm.

653. *δυσκύμαντα* mss. *δυσχείμαντα* Aur. *δυσπήμαντα* Kayser.

654. *ἀλλήλῃοι* mss. *ἀλλήλαισι* Tricl.

655. *κερωτυπούμεναι* mss. *κεροτυπούμεναι* Wassius.

656. *χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ* mss. — *σὺν ζάλαις ὀμβροκτύπῳ* Keck. Qu. — *σὺν ζάλαις* (*ζάλῃς* scriptum) *ὀμβροκτύποις,* vel *χειμῶνι τυφῶνι* (vel *τυφώδει*) *ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ.* Cf. Suppl. 555. *τυφῶ μένος.* Dativus *τυφῷ* legitur praeterea Arist. Lys. 974. Sic *ἥρῳ* Arist. Av. 1490.

657. *ποιμένος κακοῦ στρόβῳ*] Qu. *πνεύματος λάβρου στρόβῳ.* Cf. Pers. 110. *θαλάσσας πολιαινομένας πνεύματι λάβρῳ.* Suppl. 167. *χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.* Prom. 884. *λύσσης πνεύματι μάργῳ* (*λάβρῳ*? cf. Pers. 110.). 1086. *σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων.* 1047. Eum. 137. Si sincera est vulgata, Aeschyloo more turbo sive procella dicitur *κακὸς ποιμήν* (sc. *νεῶν*). Cf. Suppl. 767. *ναῶν ποιμένες.* Pers. 241. *τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι — στρατῷ;*

ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ νεώς τ' ἀκήρατον σκάφος
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξητήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην (σφ') ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες

660. *ναυτικῶν τ' ἐριπίων* (*ἐρειπίων* Vict.) mss. *ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις* recte Auratus. Errati causa obvia est.

661. *ἡμᾶς γε μὲν δὴ* mss. Malim *ἡμᾶς γε μέντοι.* *ναῦν τ'* mss. *νεώς τ'* — Aur. Casaub. Hart. *σκάφος*] *σάλου* conj. Dind. *σαφῶς* conj. Karst. Cf. Pers. 419. *ὑπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν.* Thuc. I. 50. *τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν.* Eur. Iph. T. 742. *ναὸς — σκάφος.* Rhes. 392. *νεῶν πρήσων σκάφη.* Soph. Aj. 1278. *ναυτικὰ σκάφη.*

662 sq. *θεός τις ἐξέκλεψεν οἴακος θιγὼν* (om. *ἢ — ἄνθρωπος*) Weckl.

662. *ἤτοι*] *σκήπτων* Keck. *ἥρως* nlim Weil. *ἤτοι τις ἐξέκλεψεν*] Qu. *ἤτοι τότ' ἐξέκλεψεν*, vel *ἤτοι παρεξέκλεψεν* (Hart.). Cf. Eum. 153. *τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.* *ἢ 'ξητήσατο* mss. Pal. (Gl. F. *ὥστε μὴ ἀποθανεῖν, τὸν Δία δηλονότι.* Sic Artemis Jovem *αἰτεῖ* v. 144.) *ἢ 'ξηγήσατο* Schutz. Keck. Dind. *ἢ 'ξῃρήσατο* Haupt. Herm. (Cf. Eur. Her. 972. *οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται* (*αὐτόν*). et ad Arist. Thesm. 761.) *ἐξέκλεψε κἀξερύσατο* conj. Mein. Qu. *ἢ 'ξερρύσατο.* Cf. Prom. 235. *ἐξερρυσάμην βροτοὺς τὸ μὴ — μολεῖν.*

664. *σωτὴρ*] *σώζειν* Aur. *ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο* mss. Schn. *ναυστολοῦσ'* — Cas. Dind. Weil. (I. e. navem dirigens. Eur. Suppl 474. *κυμάτων ἄτερ πόλιν | σὴν ναυστολήσεις.* Fr. 123. *πρὸς Ἄργος ναυστολῶν.* Soph. Fr. 123. *κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;* Arist. Av. 1229.) *ναῦν στελοῦσ'* Cant. Pors. Haupt. *νιν θέλουσ'* Bothe. Codicum lectionem, nescio an recte, tuetur Davies. Cf. Ch. 19. *γενοῦ δὲ* (*Ζεῦ*) *ξύμμαχος θέλων ἐμοί.* 765. *θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.* 793. Suppl. 144. *θέλουσα — μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα.* et Eum. 3. *ἣ δὴ — τόδ' ἕζετο μαντεῖον.* 446. *τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.* 409. *βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.* Fr. 158. *ἐφημένη τάφον.* Versum insiticium esse putant Sch. et (nisi post 666 transponendus sit) Karst.

665. *ἐν ὅρμῳ* mss. Schn. Weil. *ἄνορμον* olim Bothe. *ἀνόρμους* Butler. Lowinski. *ἀνόρμου* Keck. *ἐν ἁρμῷ* (quidni *ἁρμοῖς*?) Weckl. Fort. *ἐν ἄντλῳ.* *κύματος*] *κυμάτων* Hart. *κύματος ζάλην ἔχειν* mss. Mire frigida locutio. Qu. *κύματος ζάλῃ πονεῖν* (*καμεῖν*, coll. 670. Sept. 210. *νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι* (l. *ποντίων πρὸς κυμάτων*). Sed fortasse post *ἔχειν* subaudiendum *αὐτήν.* (Cf. 146. *ἐχενηΐδας αὔρας.*) Cf. Soph. Aj. 352. *ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται.* Qu. *κύματος ζάλην σφ' ἔχειν.*

λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν, ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μήν;
ἡμεῖς δ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα· Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα θανεῖν.
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα μηχαναῖς Διὸς

668. *οὐ* mss. *αὖ* Hart. *εὖ* Karst. "Quidni enim fortunae confiderent servati ex tempestate, postquam depulsa nox et lux reddita." Versum delet R. Klotz.

669. *νέον* mss. *νεῶν* Cas. Haupt. *νέαις* l. Bigot. Qu. *νεώς* (661.). Sed cf. 1101. *νέον ἄχος μέγα.* Ch. 13. *πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;* Pers. 665. *νέα τ' ἄχη.*

670. *κακῶς σποδουμένου* mss. Qu. *κατεσποδημένου.* Requiritur enim praeteritum. Cf. Sept. 809. *κατεσποδημένοι.* Idem suadet Mein.

671. *ἐστὶν ἐμπνέων*] Fort. *ἔστ' ἔτ' ἐμπνέων.* Cf. Soph. Phil. 883. *βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι.* Eur. Alc. 205. Hipp. 1246. Or. 155. Phoen. 1428.

672. *τί μή;* mss. et vulg. Leg. *τί μήν;* Ita etiam Linwood et Weckl. Cf. ad Eum. 203. Soph. Aj. 668.

673. *ἡμεῖς τ'* mss. *χἠμεῖς γ'* Eng. *ἡμεῖς δ'.* Sch. *ταὐτ'* mss. *ταὔτ'* Stanl.

674. *Μενέλεώ γε ναῦν* Keck.

675. *προσδόκα*] Qu. *χρὴ δοκεῖν,* vel *μὴ δόκει μολεῖν.* *μολεῖν* mss. *καμεῖν* c. Weckl. (coll. 670. *στρατοῦ καμόντος.* Sept. 210. *νεὼς καμούσης.*) *μολεῖν* adventasse explicat Madvig. *πεφευγέναι μάλιστα προσδόκα μόρον* conj. Eng. Miror neminem interpretum vidisse veram scripturam esse *θανεῖν,* id quod ostendunt sequentia, *εἰ δ' οὖν* (quod si) *τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ | καὶ ζωντα* etc. Cf. 630. *πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος | φάτις — ἐκλῄζετο;* (*θανεῖν,* ut nunc demum video, Hartung et Herwerden.) Plerumque post *προσδοκᾶν* et similia futuri infinitivus ponitur, ut in Eur. Herc. 727. *προσδόκα — κακόν τι πράξειν.* Arist. Thesm. 962. *εἰ δέ τις προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν — μ'* etc. Sed aoristi infinitivus est Sept. 367. *ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν.* Futurum est *μολεῖσθαι,* quod legitur Prom. 689. Soph. Oed. C. 1742.

676. *εἰ δ' οὖν*] Quod si. Ut locus vulgo explicatur, sensus requireret potius *εἰ γὰρ* aut *εἰ γοῦν.* *ἱστορεῖ*] *εἰσορᾷ* probabiliter F. W. Schmidt.

677. *καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα* mss. *σωθέντα* — Heyse. *χλωρόν τε καὶ* — Toup. ex Hesychii glossa, *χλωρόν τε καὶ βλέποντα: ἀντὶ τοῦ ζῶντα.* Quod receperunt Dind. Schn. Weil. Weckl. (Sic utique Theocr. XIV. 69. *ἇς γόνυ χλωρόν.*) *σωθέντα καὶ βλέποντα* probabiliter Heyse. Qu. *σῶν ὄντα καὶ βλέποντα,* vel *ἔτ' ὄντα καὶ βλέποντα* (*θάλλοντα*), vel *βλέποντα καὶ θάλλοντα.* Cf. Pers. 299.

οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαυτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων

Str. 1. *ΧΟ.* *τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —*
μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν, οὐ τύχᾳ, νέμων; —
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλέναυς, ἕλανδρος, ἑλέπτολίς τ'
ἐκ τῶν ἁβροπήνων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ κατ' ἴχνος πλατᾶν
ἄφαντον·
κέλσοντες Σιμόεντος

Ξέρξης — ζῇ τε καὶ φάος βλέπει. Hom. Il. 5, 515. *ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα.* Soph. Tr. 235. *καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα.*

680. *τοιαῦτ'* aut *καὶ ταῦτ'* Heimsoeth. *κλύων* (sup. *ειν*) Fl. *κλύειν* F.

681. *ὠνόμαξεν* Fl. Herm.

683. *μή τις* mss. Qu. *μῶν* (aut *ἦ*) *τις.* *προνοίαις* mss. *προνοίαισι* Pauw. Cf. 418. *ὀμμάτων — ἀχηνίαις* (pro *ἀχηνίᾳ*).

685. *ἐν τύχᾳ* mss. vulg. *οὐ τύχᾳ* Stanl. *εὔστοχον* Maehly. Cf. Ch. 950. *Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς.* 997. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν;* Unice vera est lectio *οὐ τύχᾳ* (non fortuito, sed *προνοίᾳ*).

687. *ἐπεὶ πρεπόντως* mss. *ἐπείπερ ὄντως* Schwerdt. Keck.

689. *ἑλένας* mss. Schn. Enger. *ἑλέναυς* Blom. Elmsl. Herm. etc. Recte. Confer *ἄναυς* (unde *νᾶες ἄναες* Pers. 680.) et *ἑλέπτολις* Iph. A. 1476. *τὰν 'Ιλίου καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν.* *ἑλέπτολις* mss. Dedi *ἑλέπτολίς τ'*. Cf. v. ant. 707.

690. *ἁβροτίμων* mss. *ἁβρομίτων* Wakef. *ἁβροπήνων* recte Salmasius. (Sic Lycophr. 863. *μήδ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους.*) Eur. Iph. T. 1465. *εὐπήνους ὑφάς.* 814. *εὐπήνοις ὑφαῖς.* Cf. *ἁβροχίτων* (Pers. 543) et *λεπτόπηνος* (Eubul. 67, 5. *ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας*). Lectionem *ἁβροτίμων* a glossemate *ἁβρομίτων* venisse suspicatur Weckl. Qu. *ἀνθοπήνων* (Eur. Hec. 468. *ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλουσ' ἀνθοκρόκοις πήναις.*) Cum *ἁβρότιμος* cf. *σεμνότιμος* Ch. 356.

692. *γίγαντος*] I. e. *μεγάλου.* "Nam venti ex Titanum sanguine nati esse credebantur", ait Dindorfius, nescio qua auctoritate nisus. *ζαέντος* Hart. Suspectum *γίγαντος.* Qu. *πνέοντος.* Cf. Hom. Od. δ'. 567. *Ζεφύρου λιγὺ πνείοντος ἀήτας.*

693. *πολύανδροί τε*] Fort. *πολύανδροι δέ.*

695. *πλάταν* mss. *πλάτας* Cant. *πλατᾶν* recte Heath. Dind. Weckl. *ἄφαντον*] *ἄφαντοι* (624) Kirch. *ἔφανθεν* Schoemann.

696. *κελσάντων* mss. *κέλσαντες* Aur. etc. *ἔκελσαν* (*κέλσαν*) *τὰς* idem. *κέλσαν τοῦ* Cas. *κέλσαν πρὸς* Hart. *κέλσαν τ' ἐς* Burgard. *κέλσοντες* Mein. Weil. *κέλσαν*

ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Ant. 1. *Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων* 700
μῆνις ἔκτισεν, τραπέζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφανῶς τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν 707
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις γεραιοῦ 710
πολύθρηνον μετά που στένει κικλήσκουσα Πάριν
τὸν αἰνόλεκτρον,

ναῦν Orelli. *κέλσαν πρὸς Σιμόεντος* | *ἀκτὰς ἀξιοθρήνους* tentat Herwerden (coll. Soph. Trach. 801. *πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις*). *κέλσαν Σιμόεντος* Wilam. Qu. *κέλσαν τοὺς* (*τὰς, τοῦ*) —; vel *κέλσοντες* (*ἔπλευσαν*) —. Cf. Eum. 10. *κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος.*

697. *εἰς ἀξιφύλλους* Fl. *εἰς ἀεξιφύλλους* F. *ἐς βαθυφύλλους* Schwerdt. *εἰς ἀκριτοφύλλους* Pal.

700. *τελεσίφρων* Fl. *τελεσσίφρων* F.

701. *ἔλασε* Fl. V. *ἤλασε* F. *ἤλασεν* Porson. *ἔπλασε* Wakef. Leg. *ἔκτισεν*. Cf. Cho. 1060. *ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.*

702. *ἀτίμως ἵν'* Fl. *ἀτίμως* F. *ἀτίμωσιν* Cant.

705. *πρασσομένα*] *πραξομένα* conj. Karst.

706. *ἐκφάτως* mss. *εὐφάτως* (i. q. *εὐφήμως*, fausta acclamatione honorantes) Karst. (Contrarium *δύσφατος*, pro *δύσφημος*, legitur 1152. *δυσφάτῳ κλαγγᾷ.*) *ἐμφανῶς* Stadtmüller. *ἐκφρόνως* O. Ribbeck. Fort. *ἐκφανῶς* (in a conspicuous showy way, with pomp). Nomen *ἐκφανής* legitur Pers. 398. Eum. 244. Qu. *ἐκνόμως* (1473.), vel *ἐμφανῶς* (cf. 626.), vel *αἶψα τοὺς τίοντας*. Desideratur articulus. Sed pro *τίοντας* requiritur, ni fallor, participium aliquid femininum (◡ — —) in -*οῦσ'* aut -*ῶσ'* desinens. *τίοντας* mss. Suspectum. *τίουσά θ'* conj. Haupt. *τίοντάς* (*γ'*) metri gratia Davies. *τίοντος* Sch. *τιόντων* Keck. *τίνοντας* Herm. *τελοῦντας* O. Ribbeck. *τιθέντας* H. L. Ahrens et Franz., coll. Pers. 999.

707. *ὑμέναιον, ὃς* mss. *ὑμέναιον οἷς* Herm. *ὑμέναιον ὡς* Weil. *ὑμέναιον ὃν* Schutz. Quod videtur praeferendum. Cf. ad 250. *ἐπέρρεπεν*] *ἐπέπρεπεν* F. improbat Heusde. Redde, contingebat.

710. *γεραιά* mss. *γεραιοῦ* Aur. Recte. Eur. Hipp. 1431. *ὦ γεραιοῦ τέκνον Αἰγέως*. Herc. 447. *λεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέους*. Alc. 470. *πατρὸς γεραιοῦ*. Suppl. 1032. *γεραιὸς Ἶφις*. Hec. 52. *γεραιὰ Ἑκάβη*. Tro. 462. *Ἑκάβης γεραιᾶς.*

711. *πολύθρηνον*] *πολύδακρυν* Sch. *πολύθρηνος* Heyse. *μέγα που* mss. *μετά που* Schn. Weckl., coll. Soph. Phil. 514. Eur. Andr. 814. Med. 291. Iph. T. 957.

παμπενθῆ πολύθρηνον
αἰῶνα διαὶ πολιτᾶν
μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

Str. 2. ἔθρεψεν δέ λέοντα
σίντην δόμοις ἀγάλακτον

714. παμπρόσθη mss. παμπενθῆ Aur. πάμπροσθεν Heath. παμπορθῆ Seidler. Herm. Keck. (Cf. 591. Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; 278. Sept. 583.) πάμπροσθ' ἤ Blom. τἄμπροσθ' ἤ Heusde. Qu. παμπενθῆ cum Aurato (cf. ἀπενθὴς Pr. 956. ἀντιπενθὴς? Eum. 782. ἀκροπενθὴς Pers. 135.), vel πάνδυρτον (Pers. 940. 944. Sept. 968.), vel πάγκλαυτον (Pers. 821.), vel δύσδακρυν. πολύθρηνον] Mirum est hoc epithetum post tam breve intervallum (v. 711.) repeti.

715. αἰῶν' ἀμφὶ mss. αἰῶνα, φίλον Herm. αἰῶνα διαὶ Emper. Dav. Sidg. αἰαῖ ὢν H. Ahrens. Franz. αἰῶν' ὢν Pal. Respondet in stropha v. 698. ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους. Fort. αἰῶνά τε καὶ —. πολίταν mss. πολιτᾶν Aur. Emper. Keck. Eng. Bamb.

716. αἷμ' ἀνατλᾶσα mss. Suspectum nonnihil ἀνατλᾶσα, quod verbum non alibi apud nostrum legitur. Sed cf. Eur. Phoen. 60. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα.

717. ἔθρειψεν δὲ] Qu. ἔθρειψ' ὧδε. λέοντα σίνιν mss. Schn. (Cf. Hom. Il. 11, 481. ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων | σίντην. 16, 353. λύκοι — σίνται. 20, 165. λέων ὡς σίντης. Nicand. Ther. I. σίνη τ' ὀλοφώϊα θηρῶν. Callim. H. Apoll. 92. βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο (λέοντα). Aesch. Ch. 446. πολυσινοῦς κυνὸς δίκην. Ag. 734. σίνος πολυκτόνον. Soph. Fr. 230. Arist. Rhet. III. 3. 2. σίνις ἀνήρ. Hom. Il. 1, 594. σίντιες ἄνδρες. Od. 8, 294. Recentior forma fuit σίνις, et fortasse glossema hic est σίνιν. Σίνις audiebat latro celeberrimus ὁ πιτυοκάμπτης dictus. Et epigonorum scriptor apud schol. ad Soph. Oed. Col. 378. Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ.) λεόντος ἶνιν (i. e. prolem, catulum) speciose Conington. Dind. Pal. Weckl. ἶνις de filio usurpatur Eum. 323. ὁ Λατοῦς ἶνις Suppl. 43. 251. Eur. Andr. 800. Tro. 570. Herc. 354. 1182. Iph. T. 1240. Iph. A. 1119. Sed vereor ut de leonis catulo dici queat ἶνις aut ἔρνος, quamquam fatendum est παῖδας de avium prole dici Ag. 40. Pers. 578. Fr. 305, 6. Itaque corrigebam λέοντος | σκύμνον. Cf. Arist. Ran. 1478. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν (Aeschyli ipsius verba). Herod. III. 32. 1. λέγουσι Καμβύσεα συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός. Hom. Il. 6, 282. 21, 483. 22, 421. Eur. Suppl. 1223. σκύμνοι λέοντων. Or. 1401. Plut. de Cohib. ira 14. σκύμνους λεόντων ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιφέροντες. Etym. M. p. 377, 37. Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (141.) τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε. Codicum lectio λέοντα σίνιν (σίντην Mein.) minus apta videri potest, quum non de adulto leone praedatore sed de tenello leonis catulo agatur. Sic in fabula ποιμήν τις ηὗρε νεόγονον λύκου σκύμνον. Quare λέοντος σκύμνον corrigendum suspicor. Quum tamen de finalis syllabae mensura dubitari posse videatur, tutius duxi λέοντα σίντην dare.

718. ἀγάλακτον] ἀγάλακτα (ab ἀγάλαξ?) βούτας ἀνὴρ Weckl. Quid si ἀνύποπτος οὕτως ἀνὴρ — corrigas? Ita utique optimus evadet sensus.

οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστόν τ'
ἐν βιότου προτελείοις 720
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα,
καὶ γεραιοῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν 724
φαιδρωπὸν ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις.

Ant. 2. *χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν* 727
ἦθος τρόπους τε τοκήων.

719. *οὗτος* (corr. *οὕτως*) Fl. *οὕτως* F. *βότας* Heusde. *βούτας* Weckl. recepit Dind. *οἶτας ἀνὴρ* Verrall, qui hujusmodi aliquid manifesto postulari, *οὕτως* autem futilem conjecturam esse, censet. Cf. Pr. 569. *τὸν μυριωπὸν — βούταν.* Eur. Hec. 646. *ἀνὴρ βούτας.* 944. *Ἰδαῖόν τε βούταν αἰνόπαριν.* Theocr. XX. 34. *ἐπ' ἀνέρι βώτᾳ.* Prom. 570. *μυριωπὸν βούταν.* Neque *οὗτος* neque *οὕτως* metro aut sententiae aptum esse censet Heusde, coll. v. 730. "Educabatur leo inter liberos et pecudes et oves. *ἀνὴρ πολύμηλος* (Hesiod. op. 306.) erat pastor." Sed cf. 60. *οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας* etc. De collocatione autem particulae *οὕτως* cf. Eum. 1046. *Ζεὺς παντόπτας | οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβαν.* Similiter *τότε* v. 18. Quod ad *ἀνὴρ* absolute positum, cf. 382. 417. Ch. 534. *οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.* 505. *παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι.*

φιλόμαστον] *φιλομάστων* Weil. Weckl. Requiritur fortasse epithetum cum *ἀνὴρ* consociandum quale est *φιλότεκνος.*

720. *ἐν* mss. Qu. *κἀν.*

722. *γεραροῖς* mss. *γεραοῖς* Margol. *γεραιοῖς* Blom. Housman, coll. Eur. Suppl. 42. *γεραρῶν* (*γεραιῶν* Markl.) *ἐκ στομάτων.* Nusquam alibi, ni fallor, legitur hoc vocabulum. Contra *γεραιὸς* saepe apud nostrum legitur. Sed cf. Suppl. 668. *γεραροῖσι — (προβούλοις).*

723. *πολέα*] Cf. 1453. Suppl. 745. *πολεῖ — ξὺν στρατῷ.* Fort. *θαμινά.* *ἔσχ'* mss. Haupt. Heyse. Dav. *ἔσκ'* Casaub. Pearson. (ut in Pers. 656., ubi schol. *ὑπῆρχεν.*) *ἦστ'* Dind. Redde, saepe tenuit. Cf. 243. *πολλάκις — ἔμελψεν.* Arist. Eq. 1100. *πολλάκις — ἐξηπατήθην.*

724. *νεοτρόφον* mss. *νεοτρόφου* Tricl.

725. *φαιδρωπὸς* mss. *φαιδρωπῶς* Heyse. Weil. *φαιδρωπὸν* recte Stanl. Aur. Schoemann. *σαίνων τε* mss. Dind. *σαίνοντες* F. in schol. *σαίνοντα* recte Aur. Stanl. Schoemann. Heyse. Weil. Weckl.

728. *ἔθος* mss. *ἦθος* Conington. Dind. Recte. Cf. Pind. Ol. XI. 22. *τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντ' ἂν ἦθος.* Theogn. 1261. *ἰκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος.* Prom. 184. Pers. 649. Soph. Aj. 595. Ant. 705. 746. Arist. H. A. IX. 44. *ἔστι δὲ τὸ ἦθος οὐχ ὑπόπτης οὐδενός* (*ὁ λέων*). Theogn. 967. *τούτων δ' ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.* Frustra *ἔθος* tuetur v. Heusde. *τὸ πρὸς* mss. *τὸ πρόσθε* Well. Dind. *τρόπους τε* sagaciter correxit Enger. recepit Davies. *πάραυτα*

χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων
μηλοφόνοισι σὺν ἄταις
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολύκτονον.
ἔκ του θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμοις
προσεθρέφθη.

Str. 3. † *πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν*

Todt. Redde, its disposition and ways (habits). Cf. 856. *τοὺς φιλάνορας τρόπους.* Arist. Vesp. 1103. *τοὺς τρόπους — σφηξὶν ἐμφερεστάτους.* Eq. 46. *καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους.* 390. *δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.* Eubul. 72, 2. *δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.* Aristophont. 4, 1. *βούλομαι δ' αὐτῷ (δέ σοι?) προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους.* Ad rem cf. 772. *εἰδομέναν τοκεῦσιν.* Cf. v. stroph. 719. *οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον.*

729. *γὰρ τροφᾶς* Fl. *τροφεῦσιν* F. Keck. *τροφᾶς γὰρ* Pearson. Heath. Well. Kl. Dind. *τροφᾶς ἀπαμείβων* Weil. Weckl.

730. *μηλοφόνοισιν ἄταις* Fl. *μηλοφόνοισιν ἄταισιν* F. Verrall. *μηλοφόνοισιν ἀὔταῖς* Heusde. H. L. Ahrens. Weckl. *μηλοφόνοισι σὺν ἄταις* Fix. Franz. Enger. Dav. Schn. Sidgwick. (Sic Sept. 855. *δόμους ἑλόντες σὺν ἀλκᾷ.*) *μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις* Haupt. Dind. Weil. etc. Cf. Eur. Hel. 154. *ἐν φοναῖς θηροκτόνοις.*) Qu. *μηλοφόνοισιν ὄνυξιν* (vel *ἁμίλλαις*, vel *ἐν ὁρμαῖς*), vel *μηλοφόνοισι φοναῖσιν*, vel *μηλοφόνοις γενύεσσιν.* Causa vitii patet. *ἄταις* tuetur Davies, coll. Soph. Aj. 307. Hunc versum post 731 collocat Keck.

731. *ἀκέλευστον* Spanheim.

733. *ἄμαχον δ'* mss. *ἄμαχον* Tricl.

735. *ἐκ θεοῦ* mss. *ἔκθυμος* (rabidus) conj. Herwerden. Tam metro enim quam sententiae repugnare vulgatam. Qu. *ὥσπερ θεοῦ* (mon.), vel *ἔκ του θεοῦ.* Cf. 725. *ἄτας* mss. Qu. *Ἅιδου.* Cf. ad 1235.

736. *δόμοις προσετράφη* mss. *δόμοις προσετρέφθη* Heath. *δόμοις προσεθρέφθη* Porson. Dind. Quod non satisfacit: parum enim hic convenit compositum *προσεθρέφθη.* Ipse propono *δόμοις προσετάχθη.* Requiritur, ni fallor, verbum significans constitutus est. Possis etiam *δόμοισιν ἐπέμφθη* (vel *ἐθρέφθη*). Aoristi forma *θρεφθῆναι* occurrit Hesiod. Th. 192. 198. Empedocl. (65.) 139. Eur. Hec. 349. 596. Plat. Polit. 310. Nicomed. Alex. 231. Compositum *προστρέφειν* legitur Teleti Stob. Fl. 97, 31. *ἄλλον προστρέφειν*, ubi tamen *πρὸς* valet insuper.

737. *πάραυτα δ'* Fl. *παραυτὰ δ' οὖν* F. *παρ' αὐτὰ δ'* Heath. Heusde. Dind. (Locutio recentioris aevi Graeculorum est *παρ' αὐτά*, ut monuit Cobetus. Schol. ad Ch. 282. *παρ' αὐτὰ γηράσομεν.*) *παραὶ τάδ'* Schn. *παρ' αὖ τάδ'* Wieseler. Keck. Heyse. *τοιαῦτα δ'* Aur. Haupt. Fort. *τοιάνδε δ'.*

738. *λέγοιμ' ἂν* mss. *λέγοιτ' ἂν* Aur. *λέγοις ἂν* Casaub. Karst.

λέγοιμ' ἂν φρόνημά νιν νηνέμου γαλάνας
ἀκασκαῖόν τ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος,
παρακλίνουσαν· ἔκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος συμένα Πριαμίδαισιν
πομπᾷ Διὸς ξενίου,
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Ant. 3. *παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος*
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
τέκνα μὲν πλείονα τίκτει σφετέρᾳ τ' εἰκότα γέννᾳ,

740. *λέγοιμ' ἂν* mss. Qu. *λέγοιτ' ἄν.* *φρόνημα μὲν* mss. *φόρημα μὲν* Schwerdt. Pal. *φρόνημά μιν* Schneider. Leg. *φρόνημά νιν.* Sed respondet fortasse *δὲ* in v. 744. In *φρόνημα* offendit Pal.

741. *ἀκασκαῖόν* (*τ'*) Herm. Schn. *ἀκασκαῖον* (*δ'*) Pors. Weckl.

742. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος*] Pro *βέλος* corrigebam *βλέπος.* Cf. Arist. Lys. 886. *νεωτέρα δοκεῖ | πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν.* Pl. 1022. *τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν* (l. *κἀγανόν*). Philetaer. com. III. 232. *ὡς τακερὸν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.* Sed cf. supra 240. *ἔβαλλ' ἕκαστον — ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ.* Fr. 238, 2. *βλεμμάτων ῥέπει βολή.* et ad Prom. 649.

743. *δηξίθυμον* mss. *θελξίθυμον* conj. Eng. Herw. *τηξίθυμον* Mein. Vulgatam defendit Dind. Qu. *δηξίθυμον ἔρωτος οἰστόν* (pro *ἄνθος*).

744. *παρακλίνασ' ἐπέκρανεν δὲ* Fl. *παρακλίνουσ'* — F. Haec vix sana sunt. Offendit inter alia collocatio particulae *δέ.* Correxi ut supra. *πικρὰς* (*πικροῦ* Fl. pr.) *τελευτὰς* mss. *πικρὰν τελευτὰν* Aur. Cf. Eur. Med. 1388. *πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.*

745. *Πριαμίδαισιν*] *Πριαμίδαισι* Fl. Prima ex usu epicorum producta.

746. *πομπᾷ*] *ποινὰ* Weil.

752. *μέγαν τελεσθέντα*] Fort. *μέγαν παχυνθέντα.* Cf. Sept. 770. *ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.* 756. *οἰζύν*] *ὀϊζύν* mss.

758. *τὸ γὰρ δυσσεβὲς* mss. *τὸ δυσσεβὲς γὰρ* Pauw. *ἔργον*] Qu. *ἦθος.*

759. *μετὰ μὲν* mss. Weil. *μέτα μὲν* Pors. Schn. *τέκνα μὲν* Aur. Qu. *μετόπιν* —. Cf. 752. *μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον τεκνοῦσθαι.* 763. Eum. 534. *δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος.* Ch. 648. 805. Fr. 306. *τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.* Idem, ut nunc video, proposuerunt Amatus et Karsten. Magis tamen placet *μετόπιν.*

760. *σφετέρᾳ δ'* mss. Leg. *σφετέρᾳ τ'.*

οἴκων δ' αὖ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος ἀεί.

Str. 4. *φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νέαν*
αὖ τιν' ἐν κακοῖς βροτῶν .
ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅταν ἐναίσιμον μόλῃ φάος τόκου,
δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμον ἀνίερον,
θράσος, μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
εἰδομένας τοκεῦσιν·

Ant. 4. *Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,*
τόν τ' ἐναίσιμον τίει·
τὰ χρυσόπαστα δ' ἕδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν παλιντρόποις

761. *γὰρ* mss. Schn. *δ' ἄρ'* Aur. Dind. Weil. *δέ γ'* Karst. Vulgatam tuetur Heusde. Qu. *δ' αὖ* vel *δέ γ'*.

764. *νεάζουσαν* mss. *νεάζουσα δ'* Margol. Leg. *νέαν αὖ τιν'*. Cf. Christ. Pat. 39. *φιλεῖ γὰρ ὕβρις ἡ πάλαι τίκτειν νέαν.*

767. *ὅταν τὸ κύριον μόλῃ* mss. *ὅτε* — Kl. Peil. H. Ahrens. Dind. Weckl. *εὖτ' ἂν* — conj. Haupt. et Herm. (Cf. 423.) Qu. *εὖτ' ἂν ὡραῖον* (vel *αἴσιον*) *μόλῃ* —, vel *εὖτε κύριον μόλῃ* —, vel *ὅταν ἐναίσιον* (*ἐναίσιμον*, vel aliquid simile) *μόλῃ*. Cf. Suppl. 732. *χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ* etc. Ch. 827. *σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων*, etc. *Εὖτε* cum conjunctivo construitur Sept. 338. *εὖτε πτόλις δαμασθῇ.* et *ἐπεὶ* Soph. Ant. 1016. Oed. C. 1226. *μόλῃ*] *μόλεν* (i. e. *ἔμολεν*) Karst. *νεαρὰ φάους κότον* mss. *φάος τόκου* H. L. Ahrens. Heims. Dav. Weckl. Sidg. prob. Dind. (Felix emendatio.) *φαέσκοτον* Schneid. *φάους σκότον* Casaub. Haupt. Heusde. *φάος σκότου* J. C. Schmitt. (Cf. Fr. 5. *πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος*. Ch. 319. *σκότῳ φάος ἀντίμοιρον*). *παλίγκοτον* Rauchenstein. *νεαρὰ* glossema (*νεαρὰν*) ad *νεάζουσαν* adscriptum esse intellexit Heimsoeth.

768. *τὸν* mss. *τὰν* Herm. *ἄμαχον ἀπόλεμον*] *ἄμαχον* om. F. *ἄμαχον ἄναγνον* Schwerdt. *ἀπόλεμον* et *τε* delet Stanl.

770. *μελαίνας — Ἄτας* mss. Dind. *μέλαιναν — Ἄταν* Aur. Schwerdt. *μελαίνα — ἄτα* olim Pal. *μελάθροις* Fl. *μελάθροισιν* F.

771. *εἰδομέναν* mss. Dind. (Quasi praecessisset *ἄταν*.) *εἰδομένας* Casaub. Sidg. *εἰδομένα* Haupt, Pal. *τοκεῦσι* Fl. *τοκεῦσιν* F.

772. *δώμασι* Fl.

775. *τὸν δ'* mss. *τόν τ'* Hart. Weckl. Recte. *τίει βίον* mss. *τίει* (om. *βίον*) H. L. Ahrens. Dind. Dav. Weckl. Cf. v. str. 765.

776. *ἐσθλὰ* mss. *ἕδεθλα* Aur. Dind. (Callim. H. Del. *ἦ καὶ ὑπὸ χρύσειον ἑδέθλιον ἷζε κύων ὣς* | *Ἀρτέμιδος*, etc.) *τὰ χρυσόπαστ' ἕδεθλα* (om. *δ'*) conj. Haupt. *ἕδρανα* malit Franz., coll. Suppl. 96. 832. Pers. 4. *ἆθλα* Keck, Heyse. Qu. *ἕδρανα*, vel *ἕδεα*, vel *μέλαθρα* (om. *δ'*). Media in *ἕδεθλα* corripitur ut in *γένεθλον* v. 784. Cf. ad Ch. 912.

ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσέμολε, δύναμιν οὐ
σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίξω
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες.
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.

778. *προσέβα τοῦ* mss. *προσέμολε* Thiersch. Herm. Dind. prob. Enger. (Cf. Sept. 576. *τὸν σὸν — προσμολὼν ὁμόσπορον*. Ch. 935. *ἔμολε*. Soph. Trach. 853. *ἐπέμολε*). *προσέδρακε* Bamberg. *προσέσυτο* Weckl., qui *προσέβα* glossema habet. *ὅσαπερ ἀσεβέα* Heyse. Cf. v. str. 769.

781. *πᾶν δ' ἔπι* (sic) *τέρμα νωμᾷ* Herm. Fort. *πάντ' ἐπὶ* — (Keck.)

783. *πολίπορθ'* mss. *πτολίπορθ'* Blom. Cf. 472. Pind. Ol. VIII. 35. *πτολιπόρθοις ἐν μάχαις*. Hesych. *πτολίπορθος*.

785. *σεβίξω* Fl. Weckl. *σεβίζω* F. Dind. Forma Dorica *σεβίξω*, ut *σφετεριξάμενον* Suppl. 39. Sic etiam *ἐπορθίαξεν* Ch. 954. Utique cum aoristo *προσείπω* melius convenit *σεβίξω* quam *σεβίζω*. Cf. 648. *πῶς — συμμίξω;* 1109. *πῶς φράσω τέλος;* 1490. *πῶς σε δακρύσω;* Ch. 844. *πῶς ταῦτ' ἀληθῆ — δοξάσω;* 88. *πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;* 187. *πῶς γὰρ ἐλπίσω —;* 858. *πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;* 855. 925. Sed cf. Ch. 855. *Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι;* Sept. 1057. *τί πάθω, τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;*

786. *ὑποκάμψας*] *ὑποκύψας* Aur.

788. *τὸ δοκεῖν εἶναι* mss. *τὸ δοκεῖν εὖνοι* Weil. *τὸ δοκεῖν ἐσθλοὶ* Karst. Fort. *τὸ δοκοῦν εἶναι*. Cf. Philemon. IV. 37. *ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν | εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.* *εἶναι*] *εὖνοι* Keyse. *ἐσθλοὶ* conj. Karst. Sed verbum substantivum abesse nequit.

790. *δ'* mss. *τ'* Herm. Schn. Eng. Weckl. *γ'* Margol. Qu. *τοῖς δυσπραγοῦσι ξυστενάχειν*.

791. *δεῖγμα* Fl. *δῆγμα* F. ut est apud Stobaeum Flor. 112, 12.

793. *καὶ ξυγχαίρουσιν* mss. vulg. *καὶ* (*καὶ* del. Herm.) *νυκτὶ δὲ χαίρουσιν* Stobaeus. *καὶ ξὺν χαίρουσιν* (part.) Davies. *κοινά* (vel *ξυνά*) *τε χαίρουσιν* Weil. *καὶ τοῖς χαίρουσιν* Karst. *ὁμοιοπρεπεῖς*] Fort. *ὁμοιοπρεπῶς*.

794. *βιαζόμενοι* mss. *βιῶνται* probabiliter Karst. Davies. Versum paroe-

ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα θωπὸς
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
κάρτ' ἀπόμουσός τ' ἦσθα γεγραμμένος
οὔτ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θράσος ἐκ θυσιῶν
ἀνδράσιν ὀκνοῦσι κομίζων·
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς ἀλλ' ἁπλῶς
εὔφρων γέγον' εὖ τελέσαντι.

miacum excidisse statuunt Hermann. Weil. prob. Enger, quum in fine sententiae aut paroemiacus ponendus esset aut hiatus devitandus.

796. *φωτὸς* mss. *θωπὸς* (i. e. adulatoris) Heyse. Quod recepi. Cf. Eur. Fr. 687, 4 N. *θῶπα — λόγον.* Adesp. 24 N. *μισῶ παρ' ἐχθρῶν. θῶπας εὐειδεῖς λόγους.* Aesch. Prom. 937. *θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.* Fr. 231. *θώψεις* (i. q. *θωπεύσεις*).

798. *ὑδαρεῖ*] *ἱλαρᾷ* Karst. Naber. Fort. *ἀφελεῖ.* *σαίνειν* mss. Schn. Dind. *σαίνει* Cas. Keck. Dav. Weckl. prob. Enger, qui *τὰ* pro relativo accipit. (Non assentior.) *σ' αἰνεῖν* Naber. *σαίνονθ' ὑδαρεῖ* Rauchenstein. Nil mutandum.

800. *οὐ γὰρ ἐπικεύσω* mss. *οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω* Musgr. Butler. al. *οὐκ ἐπικεύσω* Herm. Weckl. *οὐδ' ἐπικεύσω* Schn. Cf. Hom. Il. *ε'*. 816. *ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.* Od. *τ'*. 269. *νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.*

801. *ἀπομούσως — οὐδ'* mss. *ἀπόμουσός τ' — οὔτ'* Elmsl. ad Med. 102. Herw. (Recte, opinor.) *ἀπομούσων* -- conj. Blom. ed. Peil. (Sc. hoc sensu, you were set down under the head of very unwise persons.) *ἀπὸ μουσῶν — τετραμμένος* conj. Mein. Qu. *κάρτ' ἀπόνους ὤν*, vel *κάρτ' ὢν ἀπόνους* (*παράνους*). Cf. 1454. *ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα.* Schol. F. *ἔξω ῥυθμοῦ.*

803. *θράσος ἑκούσιον* Fl. *θάρσος ἑκούσιον* F. *θράσος ἀκούσιον* Cant. Haupt. *θράσος ἐτώσιον* Wecklein. *θράσος ἐκ θυσιῶν* (*ΕΚΘΥΣΙΩΝ*) optime Franz. H. L. Ahrens. Dind. Pal. Sidg. Palmaria emendatio. Cf. 930.

804. *ἀνδράσι θνήσκουσι* (*ἀνδράσιν εὖ θνήσκουσι* F.) mss. In *θνήσκουσι* jure offendit Blom. *ἀνδράσι νήφουσι* Emper. *ἀνδράσιν ἀέκουσι* (vel *ἀποκνοῦσι*) Schoem. Malim *ἀνδράσιν ὀκνοῦσι* (vel *ἄκουσι*) —. Tentabam etiam *ἀνδράσιν Ἕλλησι*, vel *ἀνδράσι Δαναοῖσι.* Cf. 1466. *ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα.* Eur. Hel. 396. *ἄρξας ἑκοῦσιν Ἑλλάδος νεανίαις.* *κομίζων*] Qu. *πορίζων.*

805. *οὐδ' ἀφίλως* mss. *οὐδ' ἀφιλοῦς* (?) Karst. *οὐδ' ἀφελῶς* H. L. Ahrens. Suspectum *ἀφίλως.* Qu. *οὐδ' ἀφίλου*, aut *ἀλλ' ἀφελοῦς* (genuine, sincere), aut *ἀλλ' ἀδόλου*, aut *ἀλλ'* (aut *εἰμ'*) *ἁπλῶς.* Cf. 1491. *φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;* et ad 806. Lacunam post h. v. indicat Schn.

806. *εὔφρων πόνος εὖ τελέσασι* mss. Sub. *εἰμὶ*, quod tamen aegre omitti

γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κρίνοντες ἀνδροκμῆτας Ἰλίου φθορὰς
εἰς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο, τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσῆστ' ἀχρεῖος οὐ πληρουμένῳ.
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.

potest. *πόνον* (*εἶμ'*) *εὔφρων τελέσασι* bene Herw. *εὔφρων πόνον εἶμ' εὖ τελέσασι* Hart. *εὔφρων πόνον εὖ τελέσαντι* Rauchenstein et (*τελέσασιν*) Heyse. Qu. *πόνον εἶμ' εὔφρων τελέσαντι* (*σοι*), vel *εὔφρων πόνον* (vel *γέγον'*) *εὖ τελέσαντι*, vel *εὔφρων πόνον εἶμ' ἀνύσαντι*, vel *εὔφρων πάλιν αὖ γεγένημαι.* (Cf. Theogn. 691. *χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου.*) Vulgata *τελέσασιν* debetur, ni fallor, scripturae *τελέσαντί σοι* (gl. *σοι*). *πόνος* mss. *πόνον* Aur. Karst. Rauchenstein. *νόος* probabiliter (ut in anapaestis) Heimsoeth. Dav. *τελέσασιν* mss. *τελέσαντι* Rauch. *τελέσασιν* (*ἐγώ*) Wilam.

807. *γνώσῃ* mss. *γνώσει* Porson.

808. *οἰκουροῦντα*] Qu. *οἰκονομοῦντα*, administrantem. *Οἰκουμεῖν* semper, ni fallor, intransitivum est. *ἀκαίρως*] Vitiosum videtur. Qu. *ἀεικῶς*.

809. Ante h. v. monometrum intercidisse putat Herm.

811. *δίκη προσειπεῖν*] Fort. *δίκῃ προσαυδῶ*. Notanda in tribus versibus continuis *δίκη*, *δικαίων*, *δίκας*.

814. *κλύοντες* mss. *κρίνοντες* Dobr. (cf. 1289. *ἐν θεῶν κρίσει.*) *τίοντες* conj. Haupt. *λύοντες* Schn. Bury. *ἀνδροθνῆτας* mss. *ἀνδροκμῆτας* Blom., coll. Ch. 889. Eum. 248. *μόχθοις ἀνδροκμῆσι*. 956. *ἀνδροκμῆτας — τύχας*. Suppl. 679. *ἀνδροκμὴς λοιγός*. Adde Soph. Aj. 325. *σιδηροκμῆσι* (schol. *τῷ σιδήρῳ φονευθεῖσιν, ὡς ἀνδροκμῆσιν*). Eur. Suppl. 525. *ἀνδροδμῆτας* Karst. Gl. F. *ἀνδροφθόρους*. *φθορὰς* mss. *φθορᾶς* Dobr. Emper. H. L. Ahrens. Weckl.

815. *ἐς* mss. *εἰς* Dind.

817. *ἐλπὶς προσήει* mss. *ἐλπὶς προσῆστ'* (i. e. assidebat) Keck. *προσείει χεῖρας* (?) Marg. *προίει χεῖρας* Hart. *προσίει χεῖρας* Schn. Cf. Eur. Or. 858. *οἴμοι, προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη | πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις.* *χειρὸς* mss. *χεῖλος* Casaub. *χρεῖος* Herm. Symmons. *χηρὸς* Heyse. *χῆρος* (vidua) Herw. *χέρσος* (sterilis) Davies. *ἀχρεῖος* Keck. Felix correctio. *πληρουμένῳ* mss. *κληρουμένῳ* suadet Heusde. *κληρουμένη* Schutz. Fort. *χεῖρας οὐ πληρουμένη*. Cf. 1220. *χεῖρας κρεῶν πλήθοντες* etc.

818. Post 820. transponit Heyse.

ἄτης θυηλαὶ ζῶσι, συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ χἀρπαγὰς ὑπερκόπους
ἐπραξάμεσθα καὶ γυναικὸς εἵνεκα
πόλιν διημάθυνεν ἄγριον δάκος,
ἵππος νεοσσῶν ἀσπιδηφόρων πλέως,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·

819. *θύελλαι* mss. *θυηλαὶ* Herm. Pal., coll. Soph. El. 1442. *φονία δὲ χεὶρ | στάζει θυηλῆς Ἄρεος*. Qu. — *ὅπως* (vel *ὥς τις*) *θύελλα βᾶσα*. *συνθνήσκουσα* mss. *δυσθνήσκουσα* Enger. Keck. Weil. (Cf. Eur. Rhes. 791. El. 843.) *δυσθνητοῦσα* (aut *συντήκουσα*) Herwerden. *ζῶσί σοι· θνήσκουσα* Bamberg. *ζῶσιν· ἀνθρώσκουσα* Karst. *ζῶσιν· αἰθαλοῦσσα* Naber (coll. Prom. 922. *αἰθαλοῦσσα φλόξ*). Consule doctam Paleii notam.

820. *πλούτου*] An *καπνοῦ*? Sed cf. 741. *ἄγαλμα πλούτου*.

822. *καὶ πάγας* mss. Dind. Pal. Schn. Weil. *κἀλλαγὰς* Ahrens. Keck. *χἀρπαγὰς* Tyrwhitt. Franz. Eng. Herw. ('quandoquidem insolentissimum raptum, sc. Helenae, ulti sumus'). Cf. 534. *ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην*. Qu. *καὶ δίκας*. *ὑπερκότους* mss. *ὑπερκόπους* Heath. *ὑπερκότως* Eng. *ὑπερκόπως* aut *ὑπερκότως* Kayser.

823. *ἐπραξάμεσθα* recte mss. Eng. *ἐφραξάμεσθα* Franz. Herm. Pal. Schn. et (*ἐφαρξάμεσθα*) Dind. Weil. prob. Mein. *ἐπράξαμέν τε* malit Herw. Cf. 704. *τραπέζας ἀτίμωσιν — πρασσομένα*. 812. *οὕνεκα* mss. Corr. *εἵνεκα*.

824. *Ἀργεῖον δάκος* mss. *ἄγριον δάκος* conj. Blom. (Quod recipiendum videtur. Cf. 827. *ὠμηστὴς λέων*.) *ἀγρίου δάκους* Dobr. Cf. 1232. *δυσφιλὲς δάκος*.

825. *ἵππου νεοσσὸς ἀσπιδηστρόφος λεὼς* mss. *ἵππου νεοσσὸς ἀσπιδηφόρων πλέως* Rauchenstein. *ἵππος νεοσσῶν ἀσπιδηφόρων πλέως* Heyse. Herwerden. *ἵππου κολοσσὸς* (cf. ad 416.) — dubitanter idem. Perridicule enim equi pullum vocari equum illum ingentem ligneum; contra non inepte pullos vocari juvenes armatos equi illius alvo inclusos. Adde quod aptius *δάκος* dicitur ipse *ἵππος* quam sensu translato *ἵππου νεοσσὸς* vim armatam significans. Mihi in mentem venit correctio *Ἀργείου δάκους | ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηφόρος λεώς*. Ita *ἵππου νεοσσὸς* erit equi pullus, i. e. cohors armata, *ἀσπιδηφόρος λεὼς* autem dicitur ut *ναυβάτης λεὼς, νηΐτης, θρανίτης, ἀσπιστὴς*, etc. Sed, quum *ὀρούσας* non de equi pullo sed de ipso equo dici constet (v. Virg. l. l.), praestare videtur Herwerdeni correctio. Vox *νεοσσὸς* de crocodili pullo usurpatur Herod. II. 68. *ἀσπιδηστρόφος* (*ἀσπιδοστρόφος* F.) *λεὼς* mss. Weckl. *ἀσπιδηστρόφου πλέως* Aur. *ἀσπιδηφόρων πλέως* Rauchenstein. *ἀσπιδηφόρος λεὼς* Blom. Dind. Schn. Weil. (Cf. Sept. 19. *οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους*. Eur. Phoen. 1103. Bacch. 780. Suppl. 390.) *ἀσπιδηφόρος λόχος* Karsten. ad Ag. 732.

826. 827. Inverso ordine legit Karst. Post 828. transponit Hart.

826. *δύσιν*] *φάσιν* H. L. Ahrens, quum constans fama fuerit vere captam esse Trojam, non auctumno. Cf. Dionys. Hal. I. 63. 1. *Ἴλιος μὲν γὰρ ἑάλω*

ὑπερθορὼν δὲ πέργαμ' ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημ' ἃ μέμνημαι κλύων,
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλων τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος
ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσου·

τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους (ἔαρος confidenter corrigit Herwerden), ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς, ὀγδόῃ φθίνοντος Θαργηλιῶνος etc.

827. πύργον mss. πέργαμ' optime Keck. prob. Weckl. Cf. Pr. 956. δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα. Eur. Phoen. 1176. κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν. Or. 1392. περγάμων Ἀπολλωνίων (sc. Τροίας) ἐρινύν. Iph. A. 586. ἔρις Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει ἐς πέργαμα Τροίας. Stesich. 26, 3. οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας. Virg. Aen. VI. 515. 'Fatalis equus saltu super ardua venit | Pergama et armatum peditem gravis attulit ('extulit' aut 'edidit'?) alvo.' Lucret. I. 477. 'Nec clam durateus Trojanis pergama partu | Inflammasset equus nocturno Grajugenarum.' Ennium Alex. Fr. 9. Pluralis πύργοι est 357. ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον. 128. 'Nam maximo saltu superavit gravidus armatis equus — qui suo partu ardua perdat Pergama'.

830. τὰ δ' mss. ἃ δ' Pal. φρόνημα] φρόνημ' ὃ Sch.

831. ταῦτα mss. ταὐτὰ Auratus.

832. παύροισι γὰρ σύνηθες ἀνθρώπων τόδε Nauck. σύγγονον]. Fort. συγγενὲς (ut in v. 884.), aut σύμφυτον, aut ἐστὶν ἐγγενές. Sed cf. 884.

833. φίλον mss. Leg. φίλων. Ita etiam olim Elmsl. et Haupt. φθόνων Fl. φθόνου F. ψόγου Stob. Flor. 38, 28. (Fortasse recte. Cf. 937. τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον.) πόνων Enger. λύπης Storch.

834. δύσφρων γὰρ ἰὸς —] δύσφρων φθόνος γὰρ — F. G. Schmidt. Qu. φθόνος γὰρ ἰὸς —. Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. 53. 12. ὥσπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναιψήχει. καρδίαν mss. καρδίᾳ Grot. Cas. Herm. Recte. Cf. 1191. δώμασιν προσήμεναι. 1617. νερτέρᾳ προσήμενος κώπῃ. Suppl. 383. τοῖς πέλας προσήμενοι. Cho. 183. κἀμοὶ προσέστη καρδίας (l. καρδίᾳ) κλυδώνιον | χολῆς. Pers. 879. νᾶσοί θ' αἳ — τᾷδε γᾷ προσήμεναι. Sept. 693. ἀρὰ | ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει. Eur. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσται etc. Eur. Fr. 1026, 2. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται. Infra 977. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. Hor. Ep. V. 95. 'inquietis assidens praecordiis pavore somnos auferam.'

835. πεπαμμένῳ νόσον mss. πεπαμένῳ — Pors. Dind. Qu. λελημμένῳ (πεπληγμένῳ) —. διπλοίζει] Cf. Eum. 1014. ἐπιδιπλοΐζω (ἔπος διπλοίζω Dind.). Prom. 817. ἐπαναδίπλαζε (f. ἐπαναδίπλοιζε). Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον (f. διπλοῖζον), ὦ γύναι, μεῖζον κακόν. Eur. Suppl. 791. καὶ στρατη-

τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα·τὰς πόλιν τε καὶ θεούς,
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους

λάταις δορὸς διπλάζεται (f. *διπλοίζεται*) *τομή.* Nisi hic potius legendum *διπλάζει* (Pearson). *νόσον* mss. *νόσου* (*ἄχθος*) Aur. Sic *πῆμα νόσου* 850.

836. *αὑτοῦ* Fl. Weckl. Cf. Elmsl. ad Her. 144.

838. *εἰδὼς λέγοιμ' ἂν*] *πλείστους λέγοιμ' ἂν* ingeniose et fortasse vere Herwerden. Qu. *εὖ δ' ἂν λέγοιμ' ἄν.* Alioqui tautologia foret. *ἐξεπίσταμαι*] *ἐξέπεισέ με* (aut *ἐξέδειξέ μοι*) *ὁμιλίας κάτοπτρον* conj. Herwerden, coll. Eur. Hipp. 428 sq.

839. *εἴδωλον σκιᾶς*] *εἰδώλων σκιὰς* Keck. Herw., qui verba *εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι κάτοπτρον* jungunt. Fort. *εἴδωλ' ἢ σκιάς.* Nonnulla excidisse videntur.

844. *πρὸς πόλιν* mss. Leg. *τὰς πόλιν.* Cf. 830. *τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα.* Eur. Fr. 496, 4. *τὰ δ' ἐς γάμους | οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν.* Sed Eur. Or. 421. *τὰ πρὸς πόλιν δὲ —.*

847. *εὖ μενεῖ*] *ἐμμενεῖ* aut *αὖ μενεῖ* F. G. Schmidt. Qu. *διαμενεῖ.* Cf. 854. *βουλευτέον*] *μελητέον* Heyse.

848. *ὅτῳ* mss. Fort. *ὅπου,* quod suadet etiam Naber. Sed cf. Soph. El. 612. *ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος, | ἥτις —;* Eur. Med. 552. *σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ —;* Eur. Fr. 16, 3. *ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ μεγάλα* (*κάρτα?*) *βουλεύσοντες εὖ.* Arist. Nub. 1034. *δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν.* *καὶ*] Fort. *δή.*

850. *πήματος τρέψαι νόσον* mss. *πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου* Porson. *πῆμ' ἀποτρέψαι νόσου* Heusde, coll. Herod. I. 207. *τὸ ἂν ὁρῶ σφάλμα ἐὸν οἴκῳ τῷ σῷ κατὰ δύναμιν ἀποτρέψω.* (Secunda brevi syllaba producta ante *τρ* ut in *ἱστοτριβὴς* v. 1443.)

851. *μέλαθρα καὶ δόμους*] Cf. 957. *δόμων μέλαθρα.* *ἐφεστίους*] *ἐφέστιος* Karsten. Cf. Hom. Od. *ψ'.* 55. *ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος.* Aesch.

ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δὴ προσεύξομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ', ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
ΚΛ. *ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,*
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ' ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ' ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεσθορεῖν κακοῦ

Eum. 577. *δόμων ἐφέστιος* | *ἐμῶν.* 669. *σῶν δόμων ἐφέστιον.* Sept. 852. Suppl. 365. Soph. Tr. 262. *ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον.* Oed. R. 32. Eur. Cycl. 371. *δωμάτων ἐφεστίους ξένους.* Rhes. 201. *ἐλθὼν ἐς δόμους ἐφέστιος.* Sed, quum alibi apud Aeschylum legatur *δόμοι ἐφέστιοι* (Sept. 73. et ad Ag. 427.), nihil mutandum censeo. Cf. ad 427.

852. *θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι* mss. *θεοὺς τὰ* (aut *γε*) *πρῶτα* — Pauw. *θεοῖς τὰ πρῶτα* — Vauv. ad Soph. El. 21. Qu. *ἐγὼ θεοῖσι πρῶτον εὔξομαι.* Vel *θεοῖσι πρῶτ' ἐγὼ* (vel *πρῶτα δὴ*) *προσεύξομαι.* (Cf. 317. *θεοῖς — προσεύξομαι.*) Vel *θεοὺς πρώτιστα δεξιώσομαι.* (Primum *πρώτιστα* in *πρῶτα* abierit, deinde metri gratia *θεοὺς* in *θεοῖσι* mutatum sit.) Cf. Soph. El. 980. *τίς γάρ ποτ' ἀστῶν — ἡμᾶς ἰδὼν* | *τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται —;* (Eur.) Rhes. 419. Arist. Pl. 753. *οἱ γὰρ δίκαιοι — αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ* | *ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.* Posidipp. IV. 517. *τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη.* Supra 353. *θεοὺς προσειπεῖν εὖ* (i. e. *δεξιώσασθαι*) *παρασκευάζομαι.*

854. *νίκη*] *τύχη* F. W. Schmidt. *ἐπείπερ*] *ὅπῃ περ* Zakas. *ἐμπέδως* mss. Dind. *ἔμπεδος* Cobet. Weckl. Nihil opus. Cf. 975. *τόδ' ἐμπέδως δεῖμα — ποτᾶται.* Eum. 335. *ἐμπέδως ἔχειν.*

858. *οὐκ*] *οὐδ'* Wilam.

859. *λέξω*] *δείξω* F. G. Schmidt. Cf. 857.

860. *ὅσονπερ — Ἰλίῳ χρόνον* (ejecto *τοσόνδ'*) Todt. Nescio an recte. Sed cf. Arist. Pac. 32. *μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων* | *τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.* Hom. Il. 22, 42. Versum suspectum habet Karsten.

862. *ἧσθαι δόμοις*] Fort. *ἧσθαι 'ν δόμοις.*

863. *κλύουσαν*] *κλύοις ἂν* Keck., qui hunc versum post 865. transponit. Versum ut spurium delet H. L. Ahrens. *ἡδονὰς* mss. *κληδόνας* Auratus.

864. 865. Hos versus fortasse spurios esse censet Weckl.

864. *καὶ τὸν μὲν ἥκειν* (*τῶν ἐπὶ στρατῷ* [*ἀπὸ στρατοῦ?*] *κακὸν* | *πεπυσμένον τι*), *τὸν δ'* — supplet Heyse. Et profecto excidisse aliquid probabile est.

κάκιον ἄλλο πῆμα λάσκοντ' ἐς δόμους.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τοσῶνδ' ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ' ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὡς δεύτερος

ἥκειν] Reducem esse. Cf. 1066. ἐπεισφέρειν mss. ἐπεσφέρειν Dind. ἐπέρχεσθαι Weil. ἐπεισθορεῖν Schutz. Enger. ἐπεισέρρειν Weil. Herw. coll. Suid. v. ἐπεισήρρησεν. Poll. IX. 158. ἐπεισφρεῖναι (?) Weckl. Cf. Ch. 648. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις αἱμάτων etc. Arist. Thesm. 1164. χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον; Melior sensus evadet si ἐπεσθορεῖν substitueris. Cf. Pers. 359. σέλμασι | ναῶν ἐπενθορόντες. Soph. Oed. R. 469. ἐπενθρώσκει. Tr. 917. ἐπενθοροῦσα. Sed fortasse post ἥκειν exciderent nonnulla hoc sensu, ἀγγέλλοντά τι δεινὸν κακόν. Sensus loci hic videtur esse, καὶ τὸν μὲν ἥκειν (λάσκοντα δόμοις κακόν τι), τὸν δ' ἐπεσθορεῖν λάσκοντα ἄλλο πῆμα κακοῦ κάκιον. Sententia tamen parum lucide exprimitur, et λάσκοντα potius quam λάσκοντας (quod et ad τὸν μὲν et ad τὸν δὲ refertur) exspectabam. Quare vitium aliquid latere suspicor. Ut enim hodie legitur hic locus, aegre eum Aeschylum scripsisse crediderim. Tentabam καὶ τὸν μὲν ἥκειν πῆμα, τὸν δ' ἐπεσθορεῖν | κακοῦ κάκιον ἄλλο —. (Et sic Sch.) Vel καὶ τὸν μὲν ἥκειν (δεῦρ' ἀπὸ στρατοῦ κακὸν | φέροντα πῆμα), τοὺς δ' ἐπεσθορεῖν κακοῦ | κάκιον ἄλλο πῆμα —. (Cf. 639. ὅταν — πήματ' ἄγγελος πόλει — φέρῃ.) Causa turbarum fortasse fuit homoeoteleuton κακὸν et κακοῦ.

865. Post πῆμα lacunam statuit Merkel.

865. λάσκοντας δόμοις mss. Qu. λάσκοντ' ἐς δόμους, vel λάσκοντα (λάσκοντε) στρατοῦ, vel λάσκοντ' ἐκ στρατοῦ.

866. τόσων mss. Leg. τοσῶνδ' (i. q. τοσούτων). Cf. 860. Aliud est τόσος.

867. ἀνὴρ mss. ἀνὴρ Herm. ὅδ' ὡς mss. ὅσων Mein. Keck. Qu. ὅδ' ὅσα.

868. τέτρωται mss. Schn. τέτρηται H. L. Ahrens. Weckl. Dind. Eng. Weil. Dav. Verr. Naber. Sidg. τέτρητ' ἂν Heyse. Qu. φήμη, 'τέτρητ' ἄν. Cf. 870 sq. et Arist. Vesp. 127. Pac. 21. τετρημένον. Lys. 681. Plat. Tim. p. 39. οἷα σπόγγον κατατετρημένας. δικτύου πλέω λέγειν mss. Schn. δικτύου πλέον λέγειν Dind. Weil. δικτύου πάλαι πλέον Naber. δικτύου πλέω δέμας Wilam. Haec vitiosa esse videntur. Qu. δικτύου πλέον πολύ. Vel δικτύου πλείους ὀπάς. Cf. Arist. Pl. 715. ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία (sc. τὸ τριβώνιον). Vesp. 350. Lys. 720. Vel δικτύου πλέω (vel πλείω, cf. 1068. 1299. sc. τραύματα) πολύ. Cf. Eur. Phoen. 1431. τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγάς. Quod ad infinitivum λέγειν (enumerare), cf. 266. πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.

869. ἐπλήθυνον mss. ἐπλήθυον Porson.

870. ὁ δεύτερος mss. ὢν δεύτερος Burges. Durum hoc videtur, nec articulo opus est. ὅδ' ἅτερος Palmer. Qu. ὅδ' ἂν ἕτερος, vel ὡσεὶ 'τερος (ut alter), vel ὡς δεύτερος. τ' ἂν mss. τἂν Weil. Recte.

[πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω]
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαχεῖν,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἀστοὶ πρὸς βίαν εἰλημμένης.
ἐκ τῶνδ' ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,

871. Ineptum versum uncinis recte includunt Sch. Weil. Enger. Sidg. Librarii oculus ad v. 875. videtur aberrasse. πολλὴν mss. μορφὴν conj. Haupt. Qu.-μεγάλην. Sed fortasse πολλὴν glossema est ad τρίμοιρον adscriptum.

872. λαβὼν mss. λαβεῖν Weil. conj. Pal. Sidg. Leg. λαχεῖν. Quod confirmat τρίμοιρον. Cf. Eur. Suppl. 504. φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διός.

875. ἄνωθεν] Suspectum. κρεμαστὰς conj. Karst. (coll. Soph. Oed. R. 1266. χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. Eur. Hipp. 802. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης. Non male.) ἀνάπτης (?) Heyse. ἀνῆπτον Herw. τεράμνων conj. Weckl., qui vulgatam a vicinis verbis πολλὰς ἄνωθεν (871.) venisse censet, et coll. Eur. Hipp. 768. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν ἅψεται ἀμφὶ βρόχον λευκᾷ καθαρμόζουσα δείρᾳ. Phoen. 335. ὑπὲρ τέρεμνά τ' ἀγχόνας. Or. 1036. βρόχους ἅπτειν κρεμαστούς. Hipp. 783. λῦσαί τ' ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων. Sed defendi potest ἄνωθεν (desuper). Cf. Ch. 447. χερὸς ὀρέγματα ἄνωθεν ἀνέκαθεν.

876. ἄλλοι mss. ᾅδου H. L. Ahrens, ἅμμα Weil. (coll. Eur. Hel. 136. βρόχῳ γ' ἅψασαν εὐγενῆ δέρην. Hipp. 802. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.) Ἄλλοι δ' ἔλυσαν Herw. Correxi ἀστοί. Cf. 402. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν etc. 1349. Eadem corruptela est Soph. Oed. R. 233. εἰ δ' αὖ τις ἄλλον (l. ἀστὸν) οἶδεν ἐξ (l. ἢ 'ξ) ἄλλης χθονὸς etc. λελημμένης mss. Schn. εἰλημμένης Aur. ἀνημμένης conj. Weckl. Stadtmull. ἐνημμένης Emper. Qu. ἠρτημένης, vel κεκλῃμένης. Eur. Andr. 502. χέρας — βρόχοισι κεκλῃμένα. 555. χέρας | βρόχοισιν ἐκδήσαντες (ἐγκλῄσαντες?). Rhes. 74. οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελημμένοι (κεκλῃμένοι?). Gl. F. ἤδη περιειλημμένης τῆς δέρης τῇ ἀρτάνῃ. Forma λέλημμαι legitur Soph. Fr. 794. Eur. Bacch. 876. 1102. Cycl. 433. Ion. 1113. Arist. Eccl. 1090. διαλελημμένον. Cf. Soph. Ant. 1221. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν | βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην, etc.

877. ἐκ τῶνδέ τοι παῖς mss. ἐκ τῶν δὲ — Sch. Both. Aliena hic est particula τοι. Qu. ἐκ τῶνδ' (vel ἔπειτ', vel ἐπὶ τοῖσδ', vel πρὸς τοῖσδ') ἐμὸς παῖς. Gl. F. ὧν εἶπον. Cf. 1223. τοι] σοι Both. Haupt.

878. κύριος] κῦρος ὢν Aur. πιστευμάτων mss. πιστωμάτων Spanh. Herm. Weckl. Recte. Gl. F. ἐκεῖνος γὰρ τὴν ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους βεβαιοῖ πίστιν. Cf. Eum. 219. Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. Ch. 977. ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι. Pers. 171. Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα. Versum post 880. transponit Madvig.

ὡς χρῆν, Ὀρέστης. μὴ δὲ θαυμάσῃς τόδε·
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρράψειεν, ὥς τε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασι βλάβας ἔχω
τὰς ἀμφὶ σοὶ κλάουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασι
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην

879. μηδὲ — vulg. Scrib. μὴ δὲ —.

881. ἀμφίλεκτα mss. οὐ φυλακτὰ aut δυσφύλακτα Kayser.

883. δημόθρους] δημόσους frustra Hart. Cf. 938. 1409. 1413.

884. βουλὴν καταρρίψειεν mss. Schn. βουλὴν καταρράψειεν Scal. Haupt. Weckl. βουλὴν κακὴν ῥάψειεν Schoemann. Cf. 1604. κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς. Eum. 26. λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον. Eur. Andr. 837. ἀλγεῖς φόνον ῥάψασα συγγόνῳ σέθεν. Iph. T. 681. ῥάψαι μόρον σοι. Alex. com. 98, 2. ῥάπτουσι δὲ | πᾶσιν ἐπιβουλάς. Hom. Il. ο'. 16. κακορραφίης ἀλεγεινῆς. ὥστε σύγγονον mss. et vulg. ὡς γε — Heyse. ὡς δὴ — Rauchenstein. Scrib. ὥς τε (sic) —. Monuit etiam R. Klotz. Fort. οἷα. σύγγονον] Fort. συγγενὲς, ut in v. 832. Ita etiam Weil.

885. λακτίσαι πλέον] λακτίσαι πέδοι Karsten, coll. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. Ch. 642. λὰξ πέδοι πατούμενον. Sed apte hic convenit πλέον (the more).

886. μέντοι mss. μὲν δὴ probabiliter Pal. σκῆψις] σκέψις frustra requirit Madvig. φέρει] τρέφει F. W. Schmidt. (Nescio an recte.) στέγει Metzger. Cf. Eur. Hel. 1070. οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει. Iph. T. 122. μόχθος οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

887. μὲν δὴ mss. μέντοι Pal. ἐπίσσυτοι] Fort. ἐπίρρυτοι. Cf. ad Eum. 924.

889. ὄμμασιν mss. ὄμμασι Dind. βλάβας] κλάβας Fl.

890. τὰς ἀμφί σοι] Malim τὰς ἀμφὶ σοί. Qu. τὰς ἐν δόμοις. Cf. Ch. 537. Lectio codicum venit forsan a v. 893. κλαίουσα mss. Schn. κλάουσα Dind. κάουσα Hart. μένουσα Weil. Qu. κοιμῶσα (597.), σώζουσα, τηροῦσα, βλέπουσα, vel λεύσσουσα. Sed κλαίουσα praecedente versu defendi posse videtur. λαμπτηρουχίας] Ne λαμπαδουχίας requiras, cf. Ch. 537. πολλοὶ δ' ἀνῆθον — λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.

891. ὀνείρασιν mss. ὀνείρασι Pors. ἀτημελήτους] Sententia requirere videtur contrarium εὐ τημελητούς. Sed sensus loci obscurior est. Vide Comm.

ῥιπαῖσι θωΰσσοντος ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε βουστάθμων κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
γαῖαν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασι.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα. νῦν δ', ἐμοὶ φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.

894. *ξυνεύδοντος*] *ξυνειδότος* conj. Haupt. ed. Heyse. Nihil opus.

895—902. Hos versus damnat Dind. Contra Herwerden, "Scire pervelim quo, his versibus ejectis, referendus sit v. 903. *τοιοῖσδε* etc."

895. *τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ*] Qu. *τλᾶσα πενθίμῳ φρενί.* Cf. Suppl. 549. *δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.*

896. *τόνδε τῶν*] *τῶνδε τῶν* c. Haupt. *τόνδε τὸν* Both. Keck. *τόνδ' ἐγὼ* Weil. *τῶν σταθμῶν* mss. *βουστάθμων* Herm. Schn. Weckl. Cf. Eur. Hel. 29.

898. *στόλον* Fl. *στύλον* (sic) F. *στολὴν* Heath. *στῦλον* Dind. al. *ποδήρη*] *πέδωρον* Karst. Fort. *πεδήρη*, in solo fixam (columnam).

899. Post 901 transponit Hart. *καὶ γῆν* mss. *γαῖαν* Blomf. Cf. Eum. 755. *καὶ γῆς* (*γαίας* Dind.) *πατρῴας*. *ἀκτὴν* (aut *ἀγὴν*) H. L. Ahrens.

900. *κάλλιστον ἦμαρ*] Qu. *καὶ λευκὸν* (aut *πάλλευκον*) *ἦμαρ*. Cf. Pers. 301. *καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.*

902. *τερπνὸν* —] Hunc v. in parenthesi post v. 817. inserendum esse putat Heusde. post 903. transposuerit Schutz. post 895. Franz. Enger. Keck. Dav. excludit Karsten.

903. *τοιοῖσδε — προσφθέγμασιν* mss. Qu. *τοιῶνδε — προσφθεγμάτων.* *τοίνυν* mss. *τοί νιν* recte Schutz. Dind. Cf. 162. 896. *δεξιῶ* (?) Margol.

904. *ἀπέστω*] Exspectabam. *ἀπείη*. Cf. 947. *μή τις πρόσωθεν ὀμμάτων βάλοι φθόνος* (*με*). Sed cf. 121. 139. 159. *τὰ πρὶν*] *τὸ πρὶν* malint Karst. Eng. Qu. *πρόσθεν*, vel *πάρος*, vel *πολλὰ γάρ τοι* (vel *γὰρ δὴ*) *πρὶν κακά.*

905. *δ' ἐμοὶ* mss. *δέ μοι* Both. Haupt. Scholefield. Dind. E. Ahrens. Weckl. Qu. *νῦν δ', ἐμοὶ φίλον κάρα,* —.

907. *ἄναξ* Fl. *ὦναξ* F. *πορθήτορα*] *πορθήτορος* Valck. ad Phoen. 1518. Fortasse recte. Cf. Arist. Nub. 1202. *ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν.*

δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος,
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὥς νιν ἡγῆται δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα.
ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόημα προσχάνῃς ἐμοί,
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοιοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσι
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων

908. *τέλος* Fl. *τάδε* F. *τόδε* Hart. Post *τέλος* virgula distinguendum.

909. *στρωννύναι* mss. *στορνύναι* Elmsl. ad Med. 1209. Haupt. Dind. etc. Cf. 921. *στρώσασα*. et ad Soph. Trach. 902. *δέμνια στορνύντα*.

910. *πόρος*] Via. Cf. 921.

911. *ἀέλπτως* Kayser. *ὡς ἂν ἡγῆται δίκη* mss. Leg. *ὥς νιν* —. Et sic Aur. *δίκη*] *δίκῃ* (jure) Dobr. Margol.

913. *σὺν θεοῖς εἱμαρμένα* mss. Schn. *σὺν θεοῖσιν ἄρμενα* Mein. Heyse. Weil. Weckl. prob. Enger. (Fortasse recte.) *σὺν θεοῖς εἰργασμένα* Karst. *σὺν θεοῖς εὐήμερα* F. G. Schmidt. Cf. Soph. Trach. 169. *τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα* etc.

916. *ἐναισίμως*] *ἐξαισίως* frustra Maehly.

918. *γυναικὸς ἐν τρόποις*] Qu. *γυναικείοις νόμοις*. Cf. Eur. Or. 1508. *νόμοισι βαρβάροισι προσπίτνων*.

920. *βόαμα* Fl. (sup. *η*). Vict. *βόημα* F. Sch. Eng. Recte. Cf. Dion. Cass. 51, 17. *βοήματα αὐλῶν*. Thuc. V. 65. 3. *ἐπιβόημα*. Dorica forma est *βόαμα*. Ch. 34. *ἀμβόαμα* (chor.).

922. *τοι τοῖσδε* mss. *τοιοῖσδε* Aur.

923. *ποικίλοις — κάλλεσιν*] *ποικίλοις — φάρεσιν* Wakef. S. C. § 40. Fort. *θνητὸν ὄντα μ' εἵμασι*. Sed cf. Eupol. 333. *τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα*. *κάλλεσιν* mss.

924. *ἐμοὶ μὲν*] *ἐμοί 'στιν* Wakef. l. c. *ἄνευ φόβου*] *ἄνευ ψόγου* Naber.

926. *τῶν ποικίλων*] *ποικιλμάτων* Karst.

κληδὼν ἀΰτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
ἔμπας τάδ' οὐ πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ.
ΚΛ. *καὶ μὴν τόδ' εἶκε καὶ παρὰ γνώμην ἐμοί.*
ΑΓ. *γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.*
ΚΛ. *ηὔξω θεοῖς δείσας τιν' οὐ δράσειν τάδε;*
ΑΓ. *εἴπερ τις εἰδὼς εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.*

927. *κληδὼν ἀΰτεῖ· καὶ* —] Verba suspecta. Qu. *κληδὼν ἅλις μοι*, vel *σέβειν ἐμὲ* | *χωρὶς* — *ποικίλων.* | *κληδὼν γὰρ ἐσθλὴ καὶ* —.

929. *εὐεστοῖ*] *εὐσοίᾳ* Nauck.

930. *εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγὼ* Fl. et (*ἄνευ θάρσους*) F. *εἶπον τάδ' ὡς πράσσοιμ' ἂν* (?) Weil. Keck. Dav. etc. *εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄνευ θράσους ἐγὼ* W. Headlam. *ἔμπας τάδ' οὐ πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγὼ* optime Weyrauch. Certissima emendatio, quam recipere non dubitavi. O, si sic omnes omnia corrigerent! Quod ad *ἔμπας*, cf. Prom. 48. *ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν*. 187. Ch. 389. Eum. 229. Suppl. 101. Eur. Cycl. 533. *ἔμπας οὔ τις ἂν ψαύσειέ μου*. Alc. 909. *ἔμπας* corruptum est etiam infra 1347. Ipse tentabam *οὐ τοῦτό γ' ἂν πράσσοιμ'* (*πράξαιμ', δράσαιμ'*) *ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ*, vel *οὐκ ἂν τάδ'* (*τόδ'*) *ἂν πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ*. Vulgata manifesto vitiosa est. In *ὡς* pro *οὕτως* posito jure offendit Karsten, quum *ὡς* hoc sensu perraro aut nusquam in Aeschylo legatur. Post *ἂν* virgula est in Fl. F. *πράσσοιμ' ἂν* mss. *πράσσοιμεν* — Herm. Dind. *εὐθαρσὴς*] Cf. Suppl. 968. 249. *λέγ' εὐθαρσῶς*.

931. *εἰπὲ* mss. Corrigo *εἶκε* (concede). Non enim de dicendo agitur, sed de agendo. Ita etiam Karsten. Margol. *μὴ παρὰ γνώμην* mss. *κἂν παρὰ γνώμην* Herwerden. "Ita, inquit, recte habet Agamemnonis responsum, *γνώμην* etc." Dedi *καὶ παρὰ γνώμην*. Cf. Eur. Med. 577. *κεἰ παρὰ γνώμην ἐρῶ*.

932. *μὲν ἴσθι*] Fort. *κάτισθι*. *μὴ διαφθεροῦντ' ἐμὲ* mss. *μὴ διαφθεροῦσ' ἐμοὶ* Porson. conj. Haupt. prob. Blom., quum *ἴσθι* cum participio ad eum qui compellatur plerumque referatur. Praestaret *μὴ δαφθεροῦσ' ἐμήν* (ita Schoemann). Sed nil mutandum.

933. *ηὔξω* (*εὔξω* F.) *θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν* (*ἔρδειν* Fl.) *τάδε* mss. *εὔξαιτό τις δείσας ἂν* conj. Weil. *ηὔξω θεοῖς ἢ 'δεισας* Wilam. *ηὔξω* — *ἐξερεῖν τάδε* Palmer. Qu. *ηὔξω θεοῖς δείσας τιν'* (*ἄρ', τάχ', ποτ'*) *ὧδ' ἔρξειν τάδε;* Vel potius *ηὔξω θεοῖς δείσας τιν' οὐ δράσειν τάδε;* Have you under the pressure of fear of any one vowed te the gods not to do this? Post *ηὔξω* requiritur futuri infinitivus. Eur. Iph. T. 21. *ὅ τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον ηὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ*. Ion. 423. Pro *τάδε* fort. *τινά* (*δείσας*). Interrogationis signum sustulit Blom. *δείσας*] *σωθεὶς* probabiliter Margoliouth. *ἂν*] *τιν'* Schn. *ἄρ'* Bamb. *νιν* Zakas.

934. *εἴπερ τις εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος* mss. Qu. *εἴπερ τις εἰδὼς εἰς τόδ' ἱκόμην τέλος* (*θέλων*), vel *εἴπερ* (*εἴ πού*) *ποτ' εἰς ἄλλ', ἐς τόδ' ἱκόμην*

ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ γὰρ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ κράτος τε δὸς παρεὶς ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.

θέλων, vel εἴπερ τί γ' ἄλλο καὶ τόδ' ἐξεῖπον θέλων. τις] τί γ' Karst. εἰδώς γ' mss. Malim εἰδώς (om. γ'). Fortasse in alienum locum irrepsit γε. ἐξεῖπον] ἱκόμην Margol. Qu. τόδ' ἔπος εἶπον. Cf. Eur. Or. 559. ἐμαυτὸν — κακῶς — ἐξερῶ. Ion. 1414. τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς. τέλος] Decretum. Angl. decision. Cf. Suppl. 603. ποῖ κεκύρωται τέλος; Suspectum. θέλων probabiliter Pauw. γ' ἔπος Heath. Conveniret ἔπος, si metrum sineret. Qu. γύναι, ταδ' (τόδ'), vel τί δρῶ (sc. εἰδὼς εὖ), vel εἶπον καὶ θέλων, vel τόδ' εἶπον, ὦ γύναι.

935. δοκῇ Fl. δοκεῖ F. Stanl. Recte. Cf. Arist. Vesp. 1198. 1405. Eur. El. 526. εἰς γῆν τήνδ' ἂν — δοκεῖς — εὐθαρσῆ μολεῖν.

936. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ] Qu. ἐν ποικίλοισι κάρτ' ἂν ἐμβῆναι δοκεῖ. Cf. 946.

937. μὴ νῦν Fl. αἰδεσθεὶς Fl. αἰδεσθῆς F. αἰδεσθῇς Casaub.

942. ἦ καὶ σὺ mss. ἡ οὐ καὶ σὺ Franz. et (ἦ) Herm. οὐ καὶ σὺ Hart. Weil. Herw. εἰκῇ σὺ Heyse. ἦ κάρτα Bamberger. Karst. Klaus. Pal. (Cf. 592. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.) Leg. ἦ γὰρ σὺ —; Ita etiam Mein. τήνδε mss. τῆσδε Aur. Herw. Nihil opus. τήνδε δήριος] τήνδε δήρεως (ut πόλεως) Both. τήνδ' ἀδήριτος conj. Butler. Fort. τήνδ' ἀδήριτον. Sed recte se habet τήνδε, hanc (talem) victoriam rixae (in rixa aliqua).

943. πιθοῦ] τί δ' οὔ; Schoemann. κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοὶ mss. κρατεῖς τοι τόδε παρεὶς ἑκών γε μοι (potius foret ἐμοί) Keck. (κρατεῖς et παρεὶς Weil.) κράτος μὲν σοῦ, πάρες δ' ἑκὼν ἐμοὶ Heyse. et (σὸν) Badham. κράτος μὲν σὸν παρεὶς ἑκὼν ἐμοὶ conj. Enger, μέντοι hic vix aptum esse monens. κρατεῖς μέντοι παρείς γ' Weil. κρατεῖς μέντοι παρεὶς melius Weckl. Plane vitiosa sunt verba μέν τοι πάρες γ'. Qu. κράτος μὲν σὸν, πάρες δ' —, vel πιθοῦ, κράτος γὰρ πᾶν σόν ἐσθ', ἑκὼν ἐμοί, vel πιθοῦ κράτος τε δὸς παρεὶς ἑκὼν ἐμοί, vel πιθοῦ· κρατεῖς τοι (vel κρατήσεις) τόδε παρεὶς —. Cf. Soph. Aj. 1353. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.

945. λύοι τάχος] Fort. λῦ' ὡς τάχος. Cf. Ch. 889. δοίη (f. δότω) τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος. Sept. 678. φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας. Ag. 27. Sed cf. Eur. Andr. 900. ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, πημάτων δοίης λύσιν. πρόδουλον ἔμβασιν ποδός] πρὸς ὀλβίαν βάσιν ποδὸς Herw.

καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς εἱματοφθορεῖν ποσὶ
πατοῦντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τοὐμὸν μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται·
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. *ἔστιν θάλασσα (τίς δέ νιν κατασβέσει;)*

946 sq. Post 949. transposuerit Herwerden.

946. *καὶ τοῖσδέ μ'* Fl. *σὺν ταῖσδέ μ'* F. Heath. *σὺν ταῖς δέ μ'* Pauw. *σὺν τοῖς δέ μ'* vulg. Dind. *σὺν ταῖσδέ μ'* Schutz. Bl. Well. Kl. *καὶ ταῖσδέ μ'* Haupt. Malim *κἂν τοῖσδέ μ'* —. Cf. 1271. *κἂν τοῖσδε κόσμοις* —. Vel *σὺν ταῖσδέ μ'* (sc. *ἀρβύλαις*). *ἐμβαίνοντ' ἁλουργέσιν* mss. *θεῶν*] *πέπλοις* Weckl., qui *θεῶν* glossema ad *φθόνος* adscriptum habet. Non male.

947. *μή τις*] *μή του* Margol. *ὄμματος βάλοι φθόνος*] Qu. *ὀμμάτων* —, vel *ἐκ θεῶν*. Gl. F. *μή τις τῶν θεῶν ἰδὼν βλάψῃ με ὑπὸ φθόνου.* Cf. Pr. 902. *θεῶν ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.* Eur. El. 902. *μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.* Arist. Th. 895. et supra 904. *φθόνος δ' ἀπέστω* (f. *ἀπείη*). 471. *κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.* *βάλοι*] *βάλῃ* Blom. *φθόνος*] *φθόνῳ* Keck. Cf. Eur. El. 902.

948. *σωματοφθορεῖν* mss. *εἱματοφθορεῖν* Franz. Dind. Weil. Weckl. (Cf. 949. 957. *πορφύρας πατῶν.* 960. *εἱμάτων βαφάς.* 963. *πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην.* 1383. *πλοῦτον εἵματος κακόν.* Ch. 1013. *πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.* Dem. p. 522, 26. *τῶν μὲν ἱματίων καὶ τῶν χρυσῶν στεφάνων διαφθορᾶς*, sc. *βλάβης δίκην.*) *δωματοφθορεῖν* Schutz. Herm. Enger. Schn. Heyse. Sidg. prob. Herw. Cf. 961 sq. Fort. *στρωματοφθορεῖν.* Cf. v. *οἰκοφθορεῖν* (Herod. I. 196. Plat. Legg. XI. 929 D. Eur. Fr. 1041. *οἰκοφθόρον — ἄνδρα*). *πόσιν* mss. *ποσὶν* Scal. Dedi *ποσί.*

949. *φθάροντα* Fl. *φθείροντα* F. vulg. Schn. *στείβοντα* Herm. Weil. (Theocr. 17, 121. *κονία στειβομένα* etc.) *πατοῦντα* conj. Dind. (coll. 957. *πορφύρας πατῶν.* 963. *πολλῶν πατησμὸν εἱμάτων*). *φαρέων τε* conj. Weckl. Qu. *πατοῦντι* aut *στείβοντι* (*μοι*). Vulgatam tuetur Pal.

950. *τούτων* mss. Dind. *τοὐμὸν* optime Emper. Keck. Eng. Dav. Weckl. Weil. Cf. Soph. Oed. R. 321. *ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ | κἀγὼ διοίσω τοὐμόν.*

954. *αὐτὴ* mss. *αὕτη* Auratus.

956. *κατέστραμμαι* Fl. *κατέσταμαι* F. *μετέστραμμαι* Zakas.

957. *δόμων*] *δόμους* (*ων* sup.) Fl.

958—974. Haec interpolata esse judicat H. Diels.

τρέφουσα πολλὴν πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
γέμων· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνουσα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν

959. *πολλῆς* mss. Malim *πολλήν*. *εἰς ἄργυρον* mss. *ἰσάργυρον* sagaciter Salmasius. *ἰσαργύρου* olim Sch.

960. *κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς*] *κηκῖδα, παγκαίνιστον εἱμάτων βαφὴν* (sic) Karsten. *παγκάλλιστον* (ut *παγκάκιστος*) — conj. Herwerden. Qu. *κηκῖδ' ἀεικαίνιστον*. Confer *ἀείμνηστος*. *βαφάς*] *βαφαῖς* Heyse.

961. *οἶκος* mss. *οἴκοις* Porson. Haupt. Schutz. Blom. Dindorf. Pal. Weil. *οἴκῳ — τῷδε* Blom. *ὄλβος* conj. Weckl. *ὄγκος* T. Mommsen. F. W. Schmidt. *ἅλις* Schwerdt. Karst. *ἅδην* Weyrauch. prob. Dind. *εἰκὸς* Maehly. Qu. *ἅλις*, vel *πλῆθος*, vel *ἔπειθ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς πλέως | οἶκος*. Cf. ad 962. Eur. Fr. 1051. *εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα*. Gl. F. *ὁ ἡμέτερος*. Vix tamen et *οἶκος* et *δόμος* simul memorasset poeta. *ὑπάρχει* Maehly.

962. *ἔχειν* mss. Weil. *ἔχων* olim Weil. Keck. Weckl. *ἡμῖν* F. W. Schmidt. *πλῆθος* (aut *πλοῦτον*) Maehly. *γέμων* Enger. Qu. *γέμων* (cf. 1012. *δόμος πημονᾶς γέμων*. 613. *κόμπος — ἀληθείας γέμων*), aut *ἔνδον*, aut *πλέως*.

963. *δειμάτων* mss. *δ' εἱμάτων* Aur. Cant. Recte. Cf. 960. 948. Offendit tamen particulae *δὲ* collocatio, quae fortasse ejicienda est. Qu. *πολλῶν δ' ἂν εἱμάτων πατησμὸν ηὐξάμην*. *εὐξάμην* mss. *ηὐξάμην* Franz. Dind. E. Ahrens.

964. *δόμοισι προυνεχθέντος*] *δόμοισι* ad *προυνεχθέντος* refert Wecklein (coll. Herod. V. 62. *τὴν Πυθίην — προφέρειν σφι τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν*). ad *ηὐξάμην* refert Weil. *δόμοισι*] *θεοῖσι* conj. Karst. *λογίοισι* Weil. *δοῦναί τι* ingeniose Heyse. *καὶ τοῦδε* (h. v. post 965. posito) Schwerdt. Post *χρηστηρίοις* virgula ponenda videtur.

965. *τῆσδε*] Qu. *σῆς γε*. *μηχανωμένης* mss. *μηχανωμένη* (virgula post *χρηστηρίοις* posita) recte Aur. Schn. Herw. (Alioqui addito pronomine *μοι* opus foret.) *μηχανωμένῃ* Abresch. Herm. Dind. Weil. Weckl. Sidg.

966. *ἵκετ' ἐς δόμους*] Vix sanum. Qu. *ἵκετ' αὖ πάλιν*, vel *ἐξανθεῖ πάλιν*, vel *ἵκετ' ἐκ νέου*.

967. *σκιὰν*] Fort. *σκέπην* (a shelter). *ὑπερτίνασα* Fl. *ὑπερτείνασα* F. *ὑπερτείνουσα* Aur. Cas. Margol. Recte. *κυνός*] *σκέπην* Keck.

968. *δωματῖτιν ἑστίαν*] Fort. *δωμάτων εἰς ἑστίαν*. Ch. 621. *ἑστίαν δόμων*. Eur. Andr. 593. *δώμαθ' ἑστίας λιπών*.

θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνει μολόν·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοί σοι τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

Str. 1. ΧΟ. *τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως*
δεῖμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων
θάρσος εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον;

969. *μὲν ἐν χειμῶνι*] *μέσῳ* (*μέσῳ 'ν?*) *χειμῶνι* A. Ludwig. *σημαίνεις μολὼν* mss. *σημαίνεις μολόν* Weil. *σημαίνει μολόν* H. Voss. Karst. (Quod melius congruit cum v. 971. *ψῦχος ἐν δόμοις πέλει.* Cf. 293. *σημαίνει μολόν,* sc. *φρυκτοῦ φῶς.*) *θερμαίνει δόμον* (*δόμους?*) F. W. Schmidt. Leg. *σημαίνει* (aut *θερμαίνει*) *μολόν.* Cf. 962. Mendosum esse *σημαίνεις μολὼν* ostendit praecedens *σοῦ μολόντος.* *μολὼν* mss. Well. Kl. Peil. (I. e. ipso tuo reditu). *μολὸν* H. Voss. Blom. Dind. *δόμοις* Schutz.

970. *τἀπ'* Fl. *τ' ἄπ'* F. *γ' ἀπ'* Stanl. Pors. *ἀπ'* Aur. Herm. Dind.

971. *τότ' ἤδη* mss. *τόθ' ἡδὺ* ('frigus amabile') Aur. Dav. Conjectura speciosa magis quam vera. Recte se habet *τότ' ἤδη.* Cf. Pr. 911. *τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται* (*ἀρά*). Ch. 819. *τότε δή.*

974. *μέλῃ* (*οι* sup.) *δέ σοι* Fl. *μέλοι δέ τοι·σοὶ* F. Dedi *μέλοι δέ τοί σοι.* Qu. *μέλοι δέ σοι τῶνδ' ὧνπερ —.* *μέλλῃς*] *μέλῃς* Aur. *μέλῃ* Schwerdt. Cf. Ch. 776. *μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι* (*τελεῖν?*). *τελεῖν*] *πέρι* Maehly.

976. *δεῖγμα* Fl. *δεῖμα* F. *δεῖγμα* frustra tuetur Paleius. *προστατήριον*] Fort. *προσστατήριον.* Cf. Ch. 183. *κἀμοὶ προσέστη καρδίᾳ κλυδώνιον | χολῆς.*

977. *τερασκόπον* Schwerdt. *ποτᾶται*] *πωτᾶται* Mein. Cf. ad v. ant. 990.

979. *ἀοιδά*] Qu. *ἐμὰ φρήν.*

980. *ἀποπτύσας* Fl. Vict. Enger. Weil. *ἀποπτύσαι* (gl. *ὥστε ἀποβαλεῖν*) F. Kl. Pal. Heusde. Sidg. *ἀποπτύσαν* Scal. Casaub. Pors. Haupt. Blom. Dind. Keck. Qu. *οὐδ' ἀποπτύσαν* (sc. *θάρσος*) *φόβον δυσκρίτων ὀνείρων —.* Cf. 1192. *δίκαν* mss. Well. *δόκαν* (*δοκὰν*) Karst. prob. Housman. *δοκὰς* Weil. Dind., coll. 421. *ὀνειρόφαντοι — δοκαί.*

982. *εὐπιθὲς* recte mss. Schn. *εὐπειθὲς* Jacob. Westphal. Dind. Keck. Weckl. Passivo sensu *εὐπιθὲς,* ut in Pr. 333. *πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν, οὐ γὰρ εὐπιθής.* Aliud est *εὐπειθής,* facile persuadens, quod legitur Ag. 274. Ch. 259. Suppl. 623. Cf. ad v. ant. 995. *ἵξει* aut *ἴξει* mss. *ἵζει* recte Scal. *ἴσχει* Karst. *ἴσχει φίλων φρενῶν θρόνος* Keck. Cf. 158. *στάζει* (*θάσσει*

χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς
ψαμμίας ἀκτὰς παρήμειψεν, εὖτ' ἐπ' Ἴλιον
ὦρτο, ναυβάτας στρατός.

Ant. 1. *πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων*
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτι ματᾴζει, πρὸς ἐμφόβοις φρεσὶν

Karst.) δ' — *πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.* Eur. Alc. 604. *πρὸς δ' ἐμῇ ψυχᾷ θάρσος ἧσται* etc. Soph. Oed. R. 161. *ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει.*

984. *χρόνος δ' ἐπεὶ*] *χρόνος δ' ἐπὶ* F. Herm. Madvig. Cf. ad v. ant. 995. *ξυνεμβόλοις* mss. Weil. *ξὺν ἐμβόλοις* Scal. *ξὺν ἐμβολαῖς* Casaub. Well. Herm. Schn. Rauchenstein. (Angl. together with the hauling up on board the anchor ropes. Sic 456. *βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ.*) *ξυνεμβολαῖς* J. G. Schneider. Dind. (Cf. Pers. 396. *εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ | ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον.*)

985. *ψαμμίας ἀκάτα* Fl. *ψαμμίας ἀκάτας* F. Vict. *ψαμμίας ἀκτὰς* Tyrwhitt. Karst. *ψαμμὶς ἀκτὰ* H. L. Ahrens. *ψάμμιν ἀκτὰν* W. Gilbert. *ψαμμίας ἀκτᾶς* Well. Peil. Heusde (in arenoso litore). Hartung. Madvig. *ψαμμίας ἀπὸ γᾶς* Maehly. *ψαμμίοις ἀκμὰ* Emper. Margol. *ψαμμίαις ἀκταῖς* conj. Blom. *ψαμμὸς ἀκτᾶς* Weckl. Cf. Prom. 573. *ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν* (*ψάμμον* al.). Eur. Iph. A. 165. *ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας.* Hipp. 1126. *ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς.* "Metrum postulat quattuor syllabas quales sunt *ψαμμὶς ἀκτά.*" (Dind.) Qu. *ψαμμίας ᾀόνας λεῖπεν.* Cf. 1158. *ἀμφὶ σὰς ᾀόνας.* Versus antistrophicus est 999. *εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς* (*ἀπ' ἐμᾶς τοι* F.) *ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν.* Qui sanus videtur. *παρήβησεν* mss. *παρέδησεν* conj. Symmons (coll. Il. α'. fin. *κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.* Eur. Hipp. 758. *Μουνύχου δ' ἀκταῖσιν ἐκδήσαντο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς*). *παρήμειψεν* (i. e. reliquit) Karst. Gilbert. (Cf. Eur. Iph. A. 146. *τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη.* Soph. Oed. C. 129. *ἃς — παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως.*) *παρήχησεν* Weckl.

986. *εὖθ' ὑπ' Ἴλιον* mss. Schn. *εὖτ' ἐπ' Ἴλιον* recte Casaub.

990. *ὅπως* mss. *ὅμως* Stanl. Aur. *ὑμνῳδεῖ* mss. *μελῳδεῖ* conj. Herm. Heimsoeth. *μονῳδεῖ* Davies. Qu. *ἀείδει.* Respondet *ποτᾶται* v. str. 977.

991. *ἐριννὺς* mss. *Ἐρινύος* Pors. Sch. Herm. Dind.

992. *οὐ τὸ πᾶν ἔχων* mss. Qu. *οὐκ ἔχων τὸ πᾶν.*

995. *οὔτοι* mss. *οὔτι* Casaub. et Abresch., servato *εὐπιθὲς* in v. str. 982. Recte. *ματάζει* mss. *μάταν ζεῖ* Schoemann. Metzger. *πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν*] Haec vitium alunt. Qu. *σπλάγχνα δ' οὔτι ματᾴζει. προσίσταται φρεσὶν —.*

996. *πρὸς ἐνδίκοις*] *πρὸς ἐκδίκοις* conj. Karst. Qu. *πρὸς ἐμφόβοις*, vel —. *προσιζάνει.* Cf. Pr. 881. *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.* *κυκλούμενον* mss.

τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἐξ ἐλπίδος ταῦτ' ἐμᾶς ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
Str. 2. μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιίας
ἀκόρεστον κτῆμα. νόσος γὰρ (ἀεὶ)
γείτων ὁμότοιχος ἐπείγει,

κυκλοῦταί μου Metzger. *κυκώμενον* optime W. Headlam, coll. Plat. Crat. 439. *ὥσπερ εἴς τινα δίνην ἐμπεσόντες κυκῶνται.* Tim. 66 A. Legg. 669 D. Arist. Mirab. 130. *τότε δὴ πάλιν σὺν μεγάλῳ μὲν βρυχηθμῷ μεγάλαις δὲ καὶ ταχείαις δίναις τὴν θάλασσαν ἀναζεῖν καὶ μετεωρίζεσθαι κυκωμένην* (*κυκλωμένην* E. *κυκλουμένην* Ald.) *ἐκ βυθῶν.* Trag. incert. apud Clem. Alex. p. 486. *οὗτοι γὰρ οὗτοι καὶ διὰ σπλάγχνων ἔσω | χωροῦσι καὶ κυκῶσιν ἀνθρώπων κέαρ.* Archil. 66, 1. *θυμὲ θύμ' ἀμηχάνοισιν κήδεσιν κυκώμενε.* Fatendum tamen est lectioni *κυκλούμενον* favere nonnihil *δίναις*.

997. *εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς* Fl. *εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τοι* F. *εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τάδ'* Stanl. *εὔχομαι τάδ' ἐξ ἐμᾶς* Blom. *εὔχομαι δὲ τάδ' ἐξ ἐμᾶς* Peil. Martin. Emper. *εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τοιαῦτ'* Karst. Kenn. Sidg. *εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς μάταν* Schwerdt. Qu. *εὔχομαι δ' ἐξ ἐλπίδος ταῦτ' ἐμᾶς —*, vel *εὔχομαι δὲ ταῦτ' ἐμᾶς —*. Cf. ad v. str. 985.

999. *ψύδη* mss. *ψύθη* Steph.

1001. *μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας* Fl. V. *μάλα γέ* (*γάρ* supr.) *τοι δὴ —* F. *μάλα γέ τοι τὸ τᾶς —* Well. Hart. *μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγεΐας* Pal. *μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας* Sidg. *μάλα τι γὰρ —* Headlam. *μάλα βροτοῖσι τᾶς πολλᾶς ὑγιέας* Housman. *μάλα γέ τοι* (*πικρὸν τὸ*) *τᾶς ἀκορέτου ὑγιείας τέρμα* Weil. Qu. *μάλα γε τοῦστ' ἀεὶ τὸ πλουθυγιίας.* (De *μάλα τοι* cf. Stesich. 50 B. *μάλα τοι — παιγμοσύνας — φιλεῖ.* Xen. Symp. I. 2. 46. Eumath. III. 14.) Cf. 1331. *τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ | πᾶσι βροτοῖσιν.* *πολλᾶς ὑγιείας* mss. *ἄκρας* (aut *ἄγαν*) *ὑγιΐας* conj. Heusde. *ἄγαν ὑγιίας* Schoem. (*ὑγιίας* Herm. Heusde. Schoem. Maehly. *ὑγιέας* Heyse. Housman.) *πλέας ὑδαρίας* (?) Hart. Lectio corrupta. Respondet v. 1018. *τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν* (*πεσόνθ' ἅπαξ* mss.) *θανάσιμον.* Qu. — *φίλας ὑγιίας* (aut *ὑγιέας*, ut *νηπιέη* est Hom. Il. 9, 487. *ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ*). Formam *ὑγιέας* aut *ὑγιίας* jure suspectam habet Wecklein, qui glossema alius nominis id habet. Cf. Eum. 535. *ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος — ὄλβος.*

1003. *ἀκόρεστον*] *ἀχάριστον* Auratus. (Non male. V. Eur. Med. 659. Hec. 140. 254. Ion. 880. Phoen. 1745.) *ἀχόρευτον* Sch. *ἀκαρὲς* Maehly. Weckl. Cf. ad v. 1020. *τέρμα*] Qu. *κτῆμα.* *γὰρ* (*ἀεὶ*) Blom. Herm. Schwerdt. Dind. Weckl. *γὰρ* (*ὅμως*) Kl. *δ' ἄρ'* (*ἀεὶ*) Hart. *μογερὰ* Lachmann. *στυγερὰ* H. L. Ahrens. *ἀφανὴς* Rauchenstein.

1004. *γείτων*] *βιοτὰν* c. Weckl., cui *γείτων* glossema videtur. Cf. v. ant. 1021. *ἐρείδει* mss. *ἐρείπει* Schwerdt. *ἐπείγει* F. W. Schmidt, coll. Lucian. Pseud. 31. *εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον.* Achill. Tat. IV. 7. 4. *ἐπείγει τὸ τραῦμα.* Aristaen. Epist. II. 5. *τὸ πάθος ἐπείγει.* Post h. v. lacunam statuit Klausen.

καὶ πότμος εὐθυπορῶν –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – 1005
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ μέρος τι χρημάτων
κτησίων τις ἐκβαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου 1010
οὐκ ἐπόντισε σκάφος, 1013
οὐδ' ἔδυ πρόπας δόμος 1011
πημονᾶς γέμων ἄγαν.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλό-
κων ἐπετειᾶν 1016

1005. Lacunam (–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –) indicavit Heath. "Incertum tamen est utrum lacuna ante *καὶ πότμος* statuenda sit, an post *εὐθυπορῶν*, an post *ἔπαισεν* (quae Ahrensii sententia est." (Dind.) Ahrensius conj. *καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἔπαισεν (ἄφνω | δυστυχίας) ἄφαντον ἕρμα*, coll. Plat. Resp. VIII. 533 A. *ἐξαίφνης παίσαντα ὥσπερ πρὸς ἕρματι τῇ πόλει.* Lacunam unius versus post *ἀνδρὸς* posuit Klausen, ita ut *ἔπαισεν* eundem locum occupet quem *ἔπαυσεν* in v. ant. 1024.

1006. *ἔπαισεν (ἄφνω δυστυχίας) ἄφαντον* H. L. Ahrens. *ἔπαισεν* * * * *(εἰς) ἄφαντον* Blom. *ἔπαισεν (ἄφνω | πολλάκι δὴ πρὸς) ἄφαντον ἕρμα* Franz. Housman. *ἔπαισεν (πρὸς) ἄφαντον ἕρμα* Davies, coll. v. ant. 1024. *ἔπαισ' ἐς ἄφαντον* Rauchenstein et *(εἰς)* Bamb. Fortasse recte. Eur. Bacch. 703. *ἔπαισεν εἰς πέτραν* Unius versus lacunam indicat Sidgwick.

1008 sq. *καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων* mss. *καὶ τὸ μέν τι χρημάτων* (portionem aliquam) conjicit Dind. *καὶ γόμον πρὸ — βαλὼν* Housman. *καὶ τὸ μὲν πρόπρυμνα* (quibus *τοῦ κτησίου γόμου* addit Burgard) Stenzel. *καὶ πρόπρυμνα* — Enger. *καὶ τὰ μὲν πρόχειρα τῶν χρημάτων ὄκνος βαλὼν* Schoem. Qu. *καὶ πρὸ μέν τι* — (Ahrens. Eng. Herw. Cf. 164. *ἀπὸ .... βαλεῖν.*), vel *καὶ μέρος τι* — (cf. 1574.). Cf. 1573. *κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ.*

1009. *ὄκνος* mss. *γέμος* Karst. *μέρος* Todt. *ὄκνῳ* Kenn. Newman. Ludwig. Qu. *κτησίων τις ἐκβαλὼν* —. Cf. Sept. 769. *ἐκβολάν.*

1011. *οὐκ ἔδυ* mss. Leg. *οὐδ' ἔδυ.* *δόμος* mss. Qu. *βίος* (ut apud Hesiod. Op. 687. *μηδ' ἐπὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι*), vel potius *γόμος* (cargo). Ita etiam Blom. Heyse. Sed cf. Eur. Phoen. 624. *ἐρρέτω πρόπας δόμος.* Med. 114. Post v. 1010. Schwerdt et Engerus collocandum censent v. 1013. *οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.* Notandum autem anacoluthon.

1012. *πημονὰς* mss. *πημονᾶς* Vict. *πλησμονᾶς* conj. Schutz. *παμονᾶς* (?) Housman.

1013. Post 1010. transposuerint Schwerdt. Keck. Herw., *οὐκ* pro *οὐδ'* reposito, et *οὐδ'* pro *οὐκ* 1011. Recte, opinor. Ita enim incommodum anacoluthon tollitur et sententia bene procedit.

1015. *πολλά τοι δόσις* mss. *πολλὰ τὰν* — Herm. *πολλὰ γὰρ* — Burgard. "Cum corruptissimo loco aeque corruptum cf. Suppl. 437 sq. Adde Eur.

νῆστιν ὤλεσεν πόνον·

Ant. 2. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ θανάσιμον
προποθέν τ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
εὖ δὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς κατέπαυσ' ἐπ' εὐλαβείᾳ.

Suppl. 775 sq. (Dobr.) ἐκ om. F. ἀμφιλαφής mss. ἀμφιλαφοῦς Schwerdt. Fort. ἀμφιθαλής. Cf. 1144.

1016. τε καὶ mss. Vitiosum hoc videtur. Qu. τόκου (proventûs), vel πέλει, vel χερὸς, vel τεθαλυῖ' (pro τε καὶ ἐξ). κἀξ Fl. καὶ ἐξ F. ἀλόκων ἐπετειᾶν] Qu. θερέων ἐπετείων.

1017. νῆστιν] Qu. νήστιδ'. Cf. 1621. νήστιδες. 193. νήστιδες. Pr. 600. νήστισιν. Sed νῆστιν est Pr. 573. ὤλεσεν] Verbum parum aptum. ἤλασεν Sch. Herw. Weckl. prob. F. W. Schmidt. et (ut videtur) Dind. in Lex. p. 429 b. Sed ἀπήλασεν scribendum foret. νόσον mss. Qu. πόνον. Cf. 330. πόνος νῆστις. 1621. αἵ τε νήστιδες δύαι. et ad Eur. Hec. 945. Sed, quum saepe apud nostrum (ut 542.) sensu non proprio usurpetur νόσος, fortasse nil mutandum.

1018. ἐπὶ γᾶν] ἐπὶ γᾷ Karsten, convenienter poetae consuetudini, coll. Sept. 403. Pers. 506. Suppl. 90. Cho. 47. Soph. Ant. 134. ἐπὶ γᾷ πέσε. Adde 1172. ἐγὼ δὲ θερμὸν ῥοῦν (ita Musgr.) τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρυέντων. πεσόνθ' ἅπαξ mss. πεσὸν ἅπαξ Aur. Pauw. Pal. ἅπαξ πεσὸν Porson. Dind. Weil. Metrum paeonicum esse censet Paleius.

1019. θανασίμου Aur. Housman. Sed cf. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων.

1020. πρόπαρ Fl. προπάροιθ' F. (Cf. Sept. 334. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν.) προποθέν τ' optime Badham. τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' Fl. V. Dind. τίς τ' ἀγκαλέσαιτ' F. τίς τ' ἀγκαλέσαιτ' (om. πάλιν) Turn. τίς ἂν τοῦτ' — Davies. τίς ἂν ἀγκαλέσαιτ' (om. πάλιν) Musgr. Heusde.

1021. ἀγκαλέσαιτ'] Qu. ἀγκομίσαιτ' (recuperare posset).

1022. οὐδὲ mss. οὔ γε Hart. εὖτε Schwerdt. Weil. ἄνδρα conj. Symmons. εἴ γε Schoemann. εὖ δὲ optime conj. Weckl. (Cf. Eur. Hec. 1137. εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ. Phoen. 1466. εὖ δέ πως προμηθίᾳ.) οὔτιν' ἐνερθ' Ἀΐδου | τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἀνυστὸν (aut δύναιτ' ἄν, aut θεμιστὸν) conj. Karsten. Ζεὺς δὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἔπαυσεν (ceteris deletis) Herm. οὐδὲ τὸν Ὀρφέα δὴ Heyse. Qu. οὐδέ τιν' ἐξ Ἀΐδου —, vel οὐ δὲ —;

1023. τῶν φθιμένων] Qu. 'κ τῶν φθιμένων, vel τοὺς φθιμένους (ita Sch. et, om. τούς, Hart.).

1024. Ζεὺς αὔτ' ἔπαυσ' Fl. F. et (αὔτ') Vict. Ζεὺς ἂν ἔπαυσεν Franz. Heusde. Ζεὺς ἀνάγειν ἂν εἶρξεν Davies. Ζεὺς ἀπέπαυσεν Hart. Weil. Sidg. Ζεὺς ἀνέπαυσεν (cohibuit, coercuit) Kl. Ζεὺς ἀπέπαυσ' H. L. Ahrens. Ζεὺς ἀπέπαυσε βέλει δαμέντα (vel πυρὶ βλαβέντα) Weil. Ζεὺς κατέπαυσεν — Wecklein, coll. Suppl. 586. In fine versus interrogationis notam ponunt H. L. Ahrens. et Franz. Quarum correctionum nulla satisfacit. Qu. Ζεὺς ἂν ἐφῄη (sineret) ἐπ' εὐλαβείᾳ (vel ὑπ' εὐλαβείας, from caution). "Verba ἐπ'

εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέω θροεῖν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει·
νῦν δ' ὑπὸ σκότου βρέμει
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον
ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.

εὐλαβείᾳ (ab Triclinio in *Ζεὺς αὔτ' ἔπαυσ' ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε* mutata) ab glossatore vel interpolatore lacunam explente illata esse animadvertit Canterus. Nam sensus tale quid postulat quale Weilius conjecit, *εὖτε τόν — Ζεὺς ἀπέπαυσε βέλει δαμέντα.*" Dind. in Lex.). "Explicationis gratia Graeculus aliquis adscripsit *Ζεὺς γὰρ αὐτὸ ἔπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ* (hoc prohibuit cavendi gratia), quod deinde in textum irrepsit." (Karst.) *ἐπ' εὐλαβείᾳ* Fl. Hart. *ἐπ' εὐλαβείᾳ γε* Vict. *ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε* F. *ἐπ' ἀβλαβείᾳ* Blom. olim Enger. H. L. Ahrens. Weil. J. C. Schmitt. *ἐπ' εὐλαβείᾳ* tuetur Heusde. *ἐπ' ἀβλαβείᾳ* videtur legisse Schol., qui *ὥστε μὴ ἕτερον βλαβῆναι* interpretetur. Schol. Ven. et Farn. *ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.* Fort. *ὑπ' εὐλαβείας.*

1026. *μοῖρα μοῖραν* mss. *μοῖρα μοῖρά μ'* Schoemann. Herwerden. *μοῖρα πρόσθεν* Margol. *τεταγμέναν Μοῖρα μοῖραν* olim Enger. Qu. *μοῖρά μ'* — ⏑, aut — ⏑ *μοῖρά μ'.* *ἐκ θεῶν*] Qu. *ἐκ θεῶν* (*μ'*).

1027. *πλέον φέρειν* mss. *πλέον φρονεῖν* Maehly. *πλέω θροεῖν* optime Herw. Ipse olim tentabam *πλέω λέγειν* (aut *φράσαι*). Cf. ad 1068. *πλέω ῥίψασ'.*

1028. *καρδία γλῶσσαν* — mss. *καρδίαν γλῶσσα* — Sch. Schn. Schoemann. Herw. prob. Dind. in Lex. p. 426., quum verbum *ἐξέχει* aptum *γλώσσῃ* sit, non *καρδίᾳ.* Cf. Soph. Fr. 668, 3. *πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην.* et Isocr. c. Dem. p. 41. *πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας.* Quem locum apte apposuit Herwerden. Veram lectionem esse *καρδία γλῶσσαν* ostendit quod sequitur *θυμαλγὴς*, quod epithetum *καρδίᾳ* apte convenit, non *γλώσσῃ.* Ceterum post *ἐξέχει* ponatur colon. *ἂν τάδ' ἐξέχει* mss. *ἂν τάχ' ἐξέχει* Bamb. *πάντ' ἂν ἐξέχει* Sch. Schn. Schoemann. *ἂν τιν'* — Margol. *ἂν παρεξέχει* Schwerdt. Weil. Qu. *γλῶσσαν αὔτ' ἂν ἐξέχει.*

1030. *ὑπὸ σκότῳ* mss. Leg. *ὑπὸ σκότου.* Cf. Soph. Ant. 692. *ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε.* Eur. Or. 1456. *ὑπὸ σκότου | ξίφη σπάσαντες.* Phoen. 1214. *κακόν τι — στέγεις ὑπὸ σκότῳ* (l. *σκότου*). Xen. Cyr. IV. 6. *κατέσχεν ὑπὸ σκότου τὸν φθόνον.* Sic *ὑπὸ μάλης, ὑπὸ ζώνης, ὑπὸ γῆς, ὑπὸ σκιᾶς, ὑφ' εἱμάτων, ὑφ' ἥπατος* (Eur. Suppl. 919.), etc. *βρέμει*] *βλέπει* Fl. pr. m. Fort. *τρέμει.*

1033. *ἐπελπομένα — ἐκτολυπεύσειν* mss. Qu. *ἂν ἐλπομένα — ἐκτολυπεῦσαι.* Sed vocabulum Homericum est *ἐπέλπομαι.*

1034. *ζωπυρουμένας φρενός*] Qu. *ζωπυρουμένα* (sc. *καρδία*) ⏑ —.

ΚΛ. εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασσάνδραν λέγω,
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτοις δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου Διὸς πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε μηδ' ὑπερφρόνει·
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης θιγεῖν.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῇδ' ἐπιρρέπει τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς
ὠμοί τε δούλοις πάντα κἀπαράσταθμοι.
ἕξεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

1035. *Κασάνδραν* mss. *Κασσάνδραν* Herm. prob. Dind. V. Thes. IV. 1005.

1036. *ἀμηνίτως δόμοις*] *ἀμηνίτοις δόμοις* Aur. Kenn. Keck. *ἀμήνιτος* — Fuhr. Cf. 649. *χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν*. Suppl. 975. *ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει.*

1038. *κτησίου βωμοῦ* mss. *κτησίου Διὸς* jure corrigunt Naber. Weckl. Cf. Suppl. 445. *κτησίου Διὸς χάριν.* Glossula in textum irrepserat. Idem atque *Ζεὺς ἑρκεῖος* (Od. 22, 334.).

1041. *δουλείας μάζης βία* Fl. *καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ* F. *δουλίας τροφῆς τυχεῖν* Eng. Dind. (coll. Soph. Aj. 499. *νόμιζε κἀμὲ — δουλίαν ἕξειν τροφήν*). *δουλίας μάζης βίον* Blom. *δουλίας μάζης θιγεῖν* Keck. Davies. Heyse. et (*κυρεῖν*) Weckl. et (*φαγεῖν*) Todt. Qu. *δούλιον φέρειν ζυγόν* (1226. 1072.). Triclinii interpolatio est *πραθέντα τλῆναι καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ* secundum Dindorf.

1042. *εἰ — ἐπιρρέποι* Fl. Vict. *εἰ — ἐπιρρέπει* F. Quod probat Naber. Leg. *ἢν — ἐπιρρέπῃ.* *τῆσδ'* mss. Malim *τῇδ'* (in this direction). Sed cf. 1071. *εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε* etc.

1043. *δεσποτῶν*] *δωμάτων* probabiliter Hartung.

1044. *οἵδ'* mss. *οἳ δ'* Fl. F. *οἱ δ'* Vict. *οἳ δ'* Stanl. Dind. etc.

1045. *ὠμοί τε δούλοις*] Qu. *δούλοισιν ὠμοί.* *πάντα* mss. Qu. *κάρτα.* *καὶ*] Fort. *κοὐ.* Tentabam *ὠμοί τε δούλοις πάντα* (*κάρτα*, vel *εἰσὶ*) *κἀσυγγνώμονες* (*κἀξ.*), vel — *πανταχοῦ κἀγνώμονες.* *παρὰ στάθμην* F. *παραστάθμων* Fl. *πανταχῇ πέρα στάθμης* conj. Karst. *κοὐ παρὰ στάθμην* Eng. *παράσταθμοι* Verrall, coll. *παράνομος.* Adde *παράσπονδος, παράσιτος, παράσημος, παράσειρος, παράρρυθμος, παράξενος, παράνομος, παράλογος, πάραλος.* Post *στάθμην* nonnulla excidisse videntur, nisi pro *παρὰ στάθμην* reponendum epithetum aliquid. Idem sentit Hartung, qui lacunam indicat. Leg. *κἀπαράσταθμοι* (cf. *ἀπαράσκευος, ἀπαράμυθος, ἀπαράγραφος, ἀπαράλογος, ἀπαράβλαστος*), aut *κοὐ παράσταθμοι*, aut *κἀπαρήγοροι*, aut — *δούλοις εἰσὶ πάντα κἄσταθμοι* (irregular, capricious). Cf. Eur. Ion. 1514. *παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου.* supra 931. *παρὰ γνώμην.* et praeterea vide Comm.

1046. *ἔχεις* mss. *σχήσεις* F. W. Schmidt. *οἴσεις* Naber. *ἕξεις* Aur. Fort. *ἔσται.*

ΧΟ. *σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.*
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως.
ΚΛ. *ἀλλ', εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην*
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
εἴσω φρενῶν λέγων σὺ πεῖθέ νιν λόγῳ.

1047. *οὐ τόνδ' ἀκούεις, ὦ γύναι, σαφῆ λόγον;* F. G. Schmidt.

1048. *ἂν οὖσα* recte mss. *ἁλοῦσα* Haupt. Keck. Weil. F. G. Schmidt. Weckl. *ἀγρευμάτων*] Retium. Fort. *ἀρκυστάτων*. Cf. 1375. Eum. 112. Med. 1278. *ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους*. Sed Eum. 460. *ποικίλοις ἀγρεύμασι κρύψασαι*. Sept. 608. *ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος*. Ch. 998. *ἄγρευμα θηρός*.

1049. Post *πείθοι'* ponatur tantum virgula. *ἀπειθοίης*] Eadem forma est Eur. Orest. 31. *οὐκ ἀπειθήσας θεῷ*. Alibi, ubi longa secunda syllaba opus est, forma *ἀπιστεῖν* utebantur, ut Aeschylus Prom. 640. Quare hic facile *ἀπιστοίης* (cujus glossema fuerit *ἀπειθοίης*) reponi posset. Apud Homerum semper *ἀπιθεῖν* legitur. Qu. *ἀπειθήσεις*.

1050. Sensus loci obscurioris hic videtur esse, 'Nisi Graece loqui (et intelligere) nescit, i. e. nisi Graecam linguam ignorat, verba mea in mentem suam condet iisque auscultabitur.' Cassandram Graecam linguam nescire suspicatur. Cf. 1152. 1254. *εἴπερ ἐστὶ*] *εἴπερ εἰμὶ* M. Schmidt. A. Ludwig.

1052. *ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ* mss. *εἴσω φρενῶν λέγων σὺ πεῖθέ νιν λόγῳ* (vel — *γεγωνὰ πεῖθέ νιν λέγων*, vel — *γέγωνε πείθων νιν λόγῳ*) conj. Weckl. Hujusmodi aliquid desiderat Dindorfius (coll. v. 1060.), *εἴσω φρενῶν ξυνεῖσα* (*κλύουσα*, vel *ἑκοῦσα*) *δέξεται λόγον*. *εἴσω* (ut in v. 1035.) — *πεῖθέ νιν* Elmsl. *εἰ σωφρονεῖ, λέγουσα* — Schoemann. *ἔσω φρενῶν γεγῶσα πείθοιτ' ἂν λόγῳ* conj. Enger. *ἔσω φρενῶν βαλοῦσα πείθοιτ' ἂν λόγῳ* Keck. *εἴσω φρενῶν λαβοῦσα πείθοιτ' ἂν* (vel *πείσεται*) Herwerden. Cassandrum linguam Graecam bene loqui et intelligere constat e v. 1254. Legerim *εἴσω φρενῶν γ' ἂν οὖσα πείθοιτ' ἂν λόγῳ*. (Cf. Ch. 233. *ἔνδον γενοῦ* etc. Eur. Her. 708. *τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὢν | λιπεῖν μ' ἔρημον* —;) Vel *ἔσω φρενῶν κλύουσα* (vel *λαβοῦσα*, quod proxime ad *λέγουσα* accedit) *πείσεται λόγῳ* (vel *δέξεται λόγον*), vel *εἴσω φρενῶν βαλοῦσα* (*λαβοῦσα, τιθεῖσα*) *πείσεται λόγῳ*, vel *εἰ σωφρονεῖ, κλύουσα* (*θέλουσα*) *πείσεται λόγῳ*, vel *εἰ σωφρονεῖ γ', εἴκουσα* (1071.) *πείσεται λόγῳ*. (Cf. Ch. 781. *σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις*.) Haec autem dicit ad Chori verba respiciens *ἀπειθοίης δ' ἴσως*. De sensu loci cf. 1060. Pr. 706. *τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε*. Soph. Phil. 1325. *καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω*. Soph. El. 1347. *οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω*. S. Luc. Evang. IX. 44. *θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους*. De *ἀλλὰ* cum imperativo in jubendi formula cf. Pr. 71. *ἀλλ'* — *βάλε*. 315. *ἀλλ'* — *ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες*. Eur. Iph. T. 1053. *ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους | εὕρισκε*. *πείθω νιν λόγῳ* mss. *πεῖθέ νιν λόγῳ* Elmsl. *πείθοιτ' ἂν λόγῳ* Eng. Keck.

εἰ δ' ἀξυνήμων ἐστὶ μηδ' ἔχει λέγειν, 1060
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνως χερί. 1061
ΧΟ. ἕπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. 1053
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.
ΚΛ. οὔτοι θυραίᾳ τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα 1055
τρίβειν· πρὸ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου

1060. 1061. Post 1052. transponendi videntur, κλύει pro δέχει reposito. Transponunt Keck. M. Schmidt. Heyse. A. Ludwig.

1060. μὴ δέχῃ λόγον mss. μὴ δέχει λόγον Pors. μὴ δέχοιτ' ἔπος Keck. μὴ δεχθῇ — M. Schmidt. μηδ' ἔχει — Heyse. Qu. μὴ κλύει (στέργει, 'παινεῖ) λόγον, vel εἰ δ' ἀξυνήμων ἐστὶ μηδ' ἔχει λόγον, | σὺ δ' (σὺ δὲ ad Chorum dictum: parum enim probabile est σὺ δ' bis ad eandem personam dictum esse). Vel — δέχεται μὴ λόγον. (Aliquando enim μὴ postponitur verbo). Vel — ἐστὶ μηδ' ἐπαΐει. (Cf. Suppl. 758. θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντος. Glossema forsan est λόγον.) Corruptum forsan δέχει ex δέχεται glossemate ad κλύει adscripto. Nunc demum, loco vexatissimo diu perpenso, sic mihi corrigendum videtur, εἰ δ' ἀξυνήμων ἐστὶ μήδ' ἔχει λόγον (vel λέγειν), | σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς —. Prima corruptela facta μὴ δέχει pro μηδ' ἔχει, altera necessario facienda erat, οὖσα pro ἐστί. Ob eandem corruptelam λέγειν in λόγον transiit. Tertia persona requiri videtur. Cf. 1050. ἀλλ', εἴπερ ἐστὶ μὴ — κεκτημένη, etc. Inepta forent haec verba ad ipsam Cassandram dicta. Redde, Quod si neque intelligere neque loqui potest, tu vero indica manu more barbarico (καρβάνως) quid eam facere oporteat. Primum quidem regina Coryphaeum jusserat argumentis Cassandrae persuadere ut currum relinqueret; nunc, quum frustra id fecisset, jubet eum captivae manus motu significâre quid eam facere oporteat. Cf. Herod. IV. 113. καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, etc.

1061. σὺ δ'] ὧδ' Weckl. Mirum est σὺ δ' tam brevi intervallo repetitum. Qu. ἀλλ' (saltem). Idem suadet Mein. Vel — ἤδ', ἀντὶ φωνῆς etc. καρβάνῳ χερί] Suspectum. Qu. καρβάνως χερὶ, vel καρβάνῳ τρόπῳ (κάρβανον τρόπον, καρβάνων τρόπον), vel καταβαίνειν (sc. ἐκ τῆς ἀπήνης) χερί.

1053. 1054. ἕπου et πείθου permutat Enger. Dav. Nescio an recte.

1053. ἕπου· τὰ λῷστα] ἐπεὶ τὰ λῷστα Heims. Dav. τὰ λῷστα mss. Malim κράτιστα, ut in Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν etc.

1054. πείθου mss. πιθοῦ Blom. Dind. etc. πείθου tuetur Heusde.

1055. θυραίαν mss. Dind. θυραίᾳ recte Casaub. τήνδ' mss. τῇδ' (i. e. τῇ γυναικὶ) Musgr. Dind. etc. τήνδ' (et σχολὴν) Wieseler. Cum positione pronominis τῇδ' confer 645. πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' (hunc hominem) 'Ερινύων. σχολὴ mss. Dind. σχολὴν Dobr. Weil. Weckl.

1056. τὰ μὲν γὰρ ἑστίας mss. πρὸ μὲν γὰρ ἑστίας Bamberg. Qu. πάρος γὰρ ἑστίας, vel τὰ γὰρ μῆλ' ἑστίας (et mox πρόσθε pro μῆλα). ἑστίας μεσομφάλου] Pro genitivo loci habet Heusde, coll. Ch. 1034. Sept. 747.

ἕστηκεν ἡμῖν μῆλα πρὸς σέλας πυρὸς
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
ΚΛ. ἦ μαίνεταί τε καὶ κακῶν φρενῶν κλύει,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω γ' εἰποῦσ' ἀτιμασθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

Soph. El. 900. *πυρᾶς ἐσχάτης*. Eur. Ion. 462. Hom. Il. 9, 219. *ἷζεν τοίχου τοῦ ἑτέροιο*. Fort. *ἑστίᾳ μεσομφάλῳ*.

1057. *ἕστηκεν ἤδη μῆλα* mss. Qu. *ἕστηκεν ἡμῖν* (Kenn., unde mox *ἐλπίσασι*) *μῆλα*, vel *ἕστηκε μῆλ' ἕτοιμα*, vel *ἕστηκεν ἤδη 'τοιμα*. *σφαγὰς* mss. *σέλας* Kayser, coll. Fr. 339. *ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας | κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι | εὔξασθε*. Fortasse recte. *πυρὸς* mss. *πάρος* Musgr. Dind. *πάλαι* Rhode. Qu. *πέλας* (*ἑστίας*). Cf. 210. *πέλας βωμοῦ*.

1058. *ἐλπίσασα — ἕξει* Margol. Versum delet Wilamowitz.

1059. *σχολὴν τίθει* mss. et vulg. Sententia requirere videtur *σχολὴν τίθου* (i. e. *σχόλαζε*) cunctare. Cf. Eum. 226. *σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον* (l. *πλείω*) *τίθου*. Sed Sept. 201. *μὴ βλάβην τίθει*.

1063. *νεαιρέτου*] *νεαγρέτου* Mein. Librarii oculus fortasse aberravit ad *νεαίρετον* v. 1065.

1064. *ἦ* Fl. etc. *ἢ* F. *γε* mss. *τε* recte Herm. Idem vitium est v. 618. *φρενῶν κλύει* Fl. pr. Fortasse recte. Cf. ad 1106. *κλύει*] *βρύει* conj. Haupt.

1067. Hic rursus incipit M. *μένος*] Qu. *ῥέος*. Cf. Pr. 400. etc.

1068. *οὐ μὴν πλέω ῥίψασ'* mss. Qu. *οὐ μὴν πλέω γ' εἰποῦσ'*. Requiritur enim, ni fallor, particula *γε*. Sic v. 1279. *οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν*. Sept. 538. Soph. Oed. R. 810. *οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν*. Praeterea parum hic convenit verbum *ῥίπτειν*. Cf. tamen Pr. 1068. *εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίψεις* etc. Suppl. 484. *μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος | ἐμοῦ* (*ἐπιρριφθῇ ψόγος ἐμοὶ* Herw.). Eur. Hipp. 232. *τί τόδ' — ἔρριψας ἔπος;* Eur. Fr. 598. *οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ | ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον*. *πλέω*] *πλέον* (ut in v. 868.) conj. Dind. Usitatior forma est *πλείω*. Cf. ad 868. 1299.

1070. *ἐρημώσασ' — καίνισον*] Fort. *ἐρήμωσόν τ' — καἴνεσον*.

1071. *ἐκοῦσ'* M. G. Fl. *ἕκουσ'* Vict. Casaub. *εἴκουσ'* Rob. Sophian. Recte. *ἀνάγκῃ τῇδε*] *ἀνάγκης τῆσδε* Casaub. Cf. 1056. *καίνισον*] *καἴνησον* Cant. *καἴνεσον* Emper. Fort. *τοῦτό γ' αἴνεσον ζυγόν*. Sed vox Aeschylea est *καινίζειν*. Cf. Ch. 490. *μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας*.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Str. 1. *ὀτοτοτοῖ τοτοῖ δᾶ.*
Ἄπολλον Ἄπολλον.
ΧΟ. *τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;*
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ κλύειν

Ant. 1. ΚΑ. *ὀτοτοτοῖ τοτοῖ δᾶ.*
Ἄπολλον Ἄπολλον.
ΧΟ. *ἥδ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ*
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

Str. 2. ΚΑ. *Ἄπολλον Ἄπολλον*
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὖν μ' ὅλως τὸ δεύτερον.
ΧΟ. *χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.*
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

An 2. ΚΑ. *Ἄπολλον Ἄπολλον*
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

1072. 1076. *ὀτοτοτοτοῖ* M. *ὀτοτοτοῖ* Fl. F. *ποποῖ* mss. *τοτοῖ* Dind.

1073. 1077. 1080. 1085. *Ἄπολλον Ἄπολλον* apogr. *ὤπολλον ὤπολλον* M. sed *ἄπολλον ἄπολλον* 1080. 1085. *Ἀπόλλων Ἀπόλλων* Bothe.

1074. *ἀνωτότυξας*] *ἀνωλόλυξας* Sch. ex schol. Phoen. 1035. (1028.).

1075. *τυχεῖν* mss. Correxi *κλύειν*. Ita etiam Margol. Schn.

1078. *ἡ δ'*] Malim *ἥδ'*. Et sic Pal. Fort. *τί — καλεῖς;*

1079. *προσήκοντ'*] Fort. *προσῆκον* (sc. *αὐτῷ*). Et sic Mein.

1080. *Ἄπολλον Ἄπολλον* mss. Correxit Herm.

1081. 1086. *ἀγυιᾶτ'* (aut *ἀγυιάτ'*) M. Fl. *ἀγυιάτ'* G. F. Quidni *ἀγυιεῦ* aut *ἀγυιεὺς*, quae usitata forma est? Ita etiam Stanl. Sed Steph. Byz. v. *ἀγυιά*: *καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγυιεὺς καὶ ἀγυιάτης, τούτεστιν ὁ ἐφόδιος.*

1082. *ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις* mss. *ἀπώλεσας γάρ μ'* — Karst. *ἀπώλεσας γὰρ οὖν μ' ὅλην* F. W. Schmidt. Malim *ἀπώλεσας γὰρ οὖν* (vel *αὖ*) *μ' ὅλως*, vel — *μάλ' αὖ*. Sed requiritur pronomen. Cf. Eur. Fr. 1041, 2. *κρινεῖ τις αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν, | ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον;* De locutione *οὐ μόλις* cf. Eum. 853. *θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών.* Eur. Hel. 334. *θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.*

1083. *χρήσειν*] *χράειν* Ald. *κλάειν* Turn. Unde *λάσκειν* Burges. ("Sed debuit *λακήσεσθαι*", Dobr.) *αὐτῆς* mss. *αὑτῆς* Turn.

1084. *παρεν* M. pr. *παρ' ἓν* M. corr. G. *παρὲν* Fl. *παρὸν* F. Pal. (coll. Eur. Orest. 1180. *τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν*). *περ ἐν* Schutz. Cf. 1571. *δύστλητά περ ὄνθ'.*

ἆ, ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. *πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,*
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.
Str. 3. ΚΑ. *μισόθεόν γε καὶ πολλὰ συνίστορα*
αὐτόφονα κακά τε κἀρτάμου
ἀνδροσφαγεῖον αἵματος ῥαντήριον.

1087. *ἆ ποῖ —*] *ποῖ ποῖ*, vel *ποῖ δὴ* conj. Elmsl. ad Iph. T. 1435., coll. 1203. *μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;* 1147. *ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;* *ποίαν*] *τίνα* conj. Dind.

1089. *καὶ τάδ'*] Qu. *ταῦτά γ'*.

1090. Ante h. v. *ἆ ἆ* M. om. Fl. F. *μισόθεον μὲν οὖν* mss. Parum hic conveniunt particulae *μὲν οὖν*. Qu. *μισόθεόν γε καὶ —*. *συνίστορα* Fl. F. *ξυνίστορα* M. *συνίστορ', ἆ,* Heyse. Qu. *συνίστορά (τ')*. De hiatu cf. Pers. 39. 52. Ch. 365. Eum. 992.

1091. *αὐτοφόνα (αὐτὸ φονὰ* M. pr.) *κακὰ καρτάναι* M. G. Fl. *αὐτόφονα — Ald.* *αὐτοφόνα κακά· κἀρτάνας* (cf. 1096.) F. (*κἀρτάναι* Casaub.) *αὐτόφονά τε κακὰ κἀρτάνας* Pauw. Dobr. Herm. Franz. *αὐτόφονα κακά τε κἀρτάνας* Seidler. *αὐτοφόνα κακὰ καρατόμα* (*καρατόμον* jam Emper.) Kayser. Enger. et (*κρεατόμα*) Weil. *αὐτοφόνα κακὰ κἀρτάμου ἀνδρὸς σφαγεῖον* Schn. (*κακαρτάμου* Heyse.) *καὐτοφόνα κακὰ κάκ', ἀρτάνας,* Karst. Dind. *αὐτοφόνα κακὰ καὶ ἀρτάνας* Sidg. (*κἀρτάμου* olim. Emper. *κρεατόμα* Weil.) Qu. *καρατόμ' ἠδ' —*, vel *αὐτοφόνα κακά τε κἀρτάμου —*. Verbum *διαρταμεῖν* legitur Prom. 1023. Gl. M. *ἀγχόναι*. Gl. F. *ἀγχόνας*. Nominativum exclamationis, ut aptiorem vati res intuenti, tuetur Heusde. Nominativus debetur librariis qui constructionem non intelligerent.

1092. *ἀνδρὸς σφάγιον* (*σφαγεῖον* pr.) M. *ἀνδροσφάγιον* Casaub. *ἀνδροσφαγεῖον* Dobr. Dind. Butl. Symm. Weckl. *ἀνδρὸς σφαγεῖον* Heyse. *αἱμοσφαγεῖον* (aut *παιδοσφαγεῖον*) Weil. Confer *ἀνδροκτονεῖον* Phryn. Bekk. p. 28, 9., et ipsum ex tragoedia sumptum. Anglice, a man-shamble-house. Cf. 209. *παρθενοσφάγοισι ῥείθροις*. Simplex *σφαγεῖον* teste, Etym. M. p. 737, 41., est *τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται.* et Suidas *τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς* (Od. 3, 444.) *ἄμνιον.* *πέδον* (*ν* ex *ρ* corr.) *ῥαντήριον* M. Unde *πεδορραντήριον* parum feliciter Herm. Dind. Weil. *πέδου ῥαντήριον* Karsten. *φονορραντήριον* Enger. (qui *πέδον* glossema esse putat). Dav. (Recte, opinor. *ἀπορραντήριον* est Eur. Ion. 435.) *καὶ φόνου* — Sch. *θ' αἱμάτων* — Kenn. *παιδίων ῥακτήριον* Heyse. Post *ῥαντήριον* requireretur, ni fallor, genitivus aliquis: absolute enim stare non potest. Itaque *αἵματος ῥαντήριον* (sanguine conspersum) vel *χαἱματορραντήριον* reponendum suspicor. Ita *ῥαντήριος* (ut *λυμαντήριος* 1438.), quod proprie activum sensum habet, passivo usurparetur. Sic *πτώσιμος* et *ἁλώσιμος* apud nostrum sensu modo activo modo passivo (Ag. 639. 1122. et Ag. 10. Sept. 635.) adhibentur. Cf. 209. *παρθενοσφάγοισι ῥείθροις*. 1589. *αἱμάξαι πέδον*. Ipse

ΧΟ. ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι ματεύειν τ' εἴ τιν' εὑρήσει φόνον.
Ant. 3. ΚΑ. μαρτυρίοισι γὰρ τοισίδε πείθομαι·
κλαόμενα τάδε βρέφη σφαγάς τ'
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
ΧΟ. ἤδη κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦμεν, προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

Agamemnon interfectionem suam Ulyssi exponens (Od. 12, 419.) dicit, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. Cf. vv. αἱματοσταγής, αἱματόφυρτος, αἱμόρρυτος.

1093. εὖρις M. F. εὔριν R. εὖριν V. εὔριν malit Blomf.

1094. μαντεύει δ' M. G. Ald. ματεύει δ' Fl. F. Vict. Stanl. Pors. etc. ματεύειν δ' Turn. Blomf. Well. etc. Leg. ματεύειν τ', vel ματεύει γ', vel ματεύουσ'. ὧν ἂν εὑρήσῃ M. G. Rob. ὧν ἐφευρήσει Fl. F. Vict. ὧν ἂν ἀνευρήσει Turn. ὧν ἀνευρήσει Pors. Dind. Weil. ὧν ἐρευνήσει conj. Karst. ὡς — Margol. Leg. εἴ τιν' εὑρήσει (to see if she can find any murder), vel ἥν τιν' ἐξεύρῃ φόνον. Schol. M. ἔοικεν ὡς κύων εὑρίσκοι ἀναζητεῖ (εὖρις εἶναι καὶ ἀναζητεῖν?) εἰ γέγονεν ἐνθάδε παλαιὸς φόνος.

1095. μαρτυρίοις mss. μαρτυρίοισι Pauw. Porson. τοῖσδε πιπείθομαι M. τοῖσδε πεπείθομαι apogr. τοῖσδ' ἐπιπείθομαι Abresch. Dind. etc. Leg. τοισίδε (vel τοῖσδέ γε) πείθομαι, vel τοῖσδε πέποιθ' ἐγώ. Parum hic convenit compositum ἐπιπείθομαι (ἀναζητειν?).

1096. κλαιόμενα mss. τάδε (ταδὲ pr.) βρέφη M. τὰ βρέφη Fl. V. F. (βρέφη ut πάθη 1176.) Fort. τά τε βρέφη. σφαγὰς mss. Leg. σφαγάς τ', vel σφαγέντ', vel θ' ὁρῶ.

1098. ἤμην (sup. ἦμεν) M. ἦμεν M. sec. Merkel. ἦμεν Fl. G. Vict. ἢ μὲν F. ἢ μὴν Pors. Dind. ἦμεν (et τούτων pro ἦμεν 1099.) Weil. Keck. Dav. ᾖσμεν Sch. ἤδη Heyse. Malim καὶ μὴν cum Paleio. Gl. F. ἢ μὲν· ἤτοι ἐσμέν. Qu. ᾖσμεν. (Cf. Eur. Hec. 1119. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν | πύργους πεσόντας ᾖσμεν. Arist. Fr. 198, 4. ᾖσμεν. ᾖστε legitur Soph. Fr. 316. ᾖσαν Eur. Cycl. 230. Rhes. 855. ᾖστην Arist. Av. 19.) Vel καὶ μὴν, vel potius ἤδη. πεπυσμένοι (πεπυσμένον pr.) M. Cf. 1178.

1099. ἦμεν M. sec. m. Fl. F. Vict. Pal. Heyse. ἢ μὲν (sup. ἣν) G. ἢ μὴν M. pr. m. Ald. Turn. ᾖσμεν Pors. Sch. ἴσμεν Cobet. conj. Weckl. τούτων Keck. Dav. Weil. Margol. Eng. Sidg. τῶν πρίν Weckl. Cf. 801. ἦσθα γεγραμμένος. 958. ἔστιν — τρέφουσα. Suppl. 460. γηρυθεῖσ' ἔσει. Soph. Oed. R. 126. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. Menand. 406, 3. ὢν — τεταγμένος. Philem. 99, 3. ἐσόμεθ' ἐστερημένοι. Philem. 123, 4. πεπορισμένος — ἐστι. Apollod. com. 13, 16. εἰσιν ἀνατετραμμέναι. Cf. 1050. ἐστὶ — κεκτημένη. 1179. ἔσται δεδορκώς. 346. ἐγρηγορὸς — γένοιτ' ἄν. 869. ἦν τεθνηκώς. Ch. 136. φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. 696. ἦν — ἔχων. Eum. 191. ἐστ' — ἔχουσαι. Arist. Lys. 1038. ἐστ' — εἰρημένον. Herod. VII. 194. ἔμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγὼν ἔσεσθαι. VIII. 37. ἦν — ἐσέχων.

προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν] προφήτου δ' οὔτινος χατεύομεν [volebat, opinor, χατίζομεν] Karsten. μαστεύομεν mss. ματεύομεν Schutz.

Str. 4. *ΚΑ.* ἰὼ (ἰὼ) πόποι, τί ποτε μήδεται;
τί τόδ' ἄχος νέον [μέγα];
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλκὰ δ'
ἑκὰς ἀποστατεῖ.
ΧΟ. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων,
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Ant. 4. *ΚΑ.* ἰὼ (ἰὼ) τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς;
τὸν ὁμοδέμνιον [πόσιν]
λουτροῖσι φαιδρύνασα — πῶς φράσω τέλος;
τάχ' ἔργον τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
χερὸς ὀρεγομένα.

1100. 1107. ἰὼ semel mss., bis Blom.

1100. πόποι M. sec. m. ποποῖ M. τί ποτε μήδεται;] Qu. τί τόδε φαίνεται; Cf. 1114. ἒὲ ἒὲ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;

1101. τί τόδε νέον ἄχος mss. τί τόδ' ἄχος νέον Herm. Eng. Weckl. prob. Karst. ἄχος] ἄχθος (ἄχος sup. sec. m.) M. βάρος Keck. μέγα (et πόσιν v. 1108.) delet Enger. Recte, opinor.

1102. μέγ'] Qu. τί aut τί δ', interrogationis nota posita post μέγα, si sincerum est μέγα 1101. δόμοισι mss. Qu. δόμοισιν. Cf. v. ant. 1109. μήδεται] Fort. φαίνεται, ut in 1113. κακόν] κακῶν Keck.

1103. φίλοισι M. Fl. φίλοισιν F.

1106. πόλις βοᾷ M. βοᾷ πόλις Fl. V. F. Cf. ad 1064.

1107. τελεῖς] Fort. τελεῖ. Cf. 1100. 1102.

1108. πόσιν delent Eng. Weil. Weckl. Cf. 1116. ἡ ξύνευνος.

1109. λουτροῖσι mss. λόγοισι Margol. Cf. v. str. 1102. φαιδρύνασα] Qu. φαιδρύνουσα.

1110. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται mss. τάχ' ἔργον τόδ' ἔσται conj. Karsten, coll. 1650. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Recte, opinor. Fort. τέλος (ἄχος) γὰρ τάχ' ἔσται. χεῖρ' (χεὶρ pr.) ἐκ χειρὸς M. G. Schn. χεὶρ ἐκ χερὸς Fl. V. F. Stanl. Herm. Haupt. Blom. Kl. Dav. Weil. χεὶρ ἐκ χειρὸς Vict. Quum omnis hic sermo de Clytaemnestra sit, nulla Aegisthi mentione facta, praestat, opinor, lectio χεῖρ' —. Locutio προτείνειν χεῖρα occurrit Soph. Trach. 1184. Phil. 1292. Eur. Alc. 194. 1117. et ὀρέγειν χεῖρα Oed. C. 846. 1130. Phoen. 103. 1710. Med. 902. Her. 844. Cf. Eum. 313. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ' etc. Hom. Il. 23, 99. ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν. Eur. Phoen. 103. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα. 1710. ὄρεγε χέρα φίλαν. Her. 844. ὀρέξας δεξιάν. Med. 902. ἆρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; Phoen. 314. ὄρεγμα παρηΐδος. Pind. P. IV. 240. φίλας ὤρεγον χεῖρας. δὲ] Qu. γε.

1111. ὀρεγομένα (ὀρεγόμενα pr.) M. ὀρεγμένα Fl. F. V. Keck. Heusde. (Quocum cf. ὄρμενος.) ὀρέγματα (qua voce utitur schol.) Herm. Haupt. Dind. Dav. Weil. Sidg. ἐπορμένα Herw. "I. e. protendit manum post manum

ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα, νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.
Str. 5. ΚΑ. ἐὲ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
ἦ δίκτυόν τόδ' Ἅιδου;
ἆρ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου; στάσις δ' ἀκόρετος γένει.
κατολολύξατ' ὦ δώματος πτωσίμου.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει

(i. e. repetitis vicibus manum, cf. Iph. T. 362.) irruens!" Sed vix bene *ὀρέγματα προτείνειν* dicitur manus. Contra apte dicitur regina *προτείνειν χεῖρα* etc. Cf. Ch. 425. *ἀπριγδόπλακτα πολυπλάνητά τ' ἦν ἰδεῖν | ἐπασσυτεροτριβῆ τε χερὸς ὀρέγματα κάτωθεν ἀνέκαθεν.* 799. *βημάτων ὄρεγμα.*

1112. *οὔπω*] Qu. *οὐδέν.* *νῦν*] *νοῦν* Emper. Karst. Fort. *καὶ γάρ.*

1114. *ἐὲ* mss. *ἐὴ* Dind. Weil.

1115. *τί γ'* mss. *τι* Dind. Fr. Schn. *τόδ'* Karsten. conj. Pal. Fortasse recte. Cf. Ch. 996. *ἀΐδου* mss. *Ἅιδου* Schutz.

1116. *ἀλλ' — φόνου* mss. vulg. *ἆμ' —* conj. Heusde. Leg. *ἆρ' — φόνου;*

1117. *στάσις*] Dissidium, discordia. Cf. Eum. 977. *τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.* Pr. 207. 1087. Pers. 188. 714. Suppl. 661. Eur. Med. 639. *ἀκόρεστα νείκη.* *ἀκόρεστος* mss. *ἀκόρετος* Both. Cf. ad 1143. *δ'* mss. Qu. *γ'.* *γένει*] *γέννᾳ* (et in v. ant. *τεύχει*) H. L. Ahrens. Qu. *γόων*, vel *κακῶν*, vel *γένους.* (Cf. 1143. *ἀκόρετος βοᾶς.* Pers. 999. *αἰχμῆς ἀκόρεστον.* 545. *πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις.*) Sed Ag. 756. *ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.* Vel *στάσις δ' ἀκόρετος φόνων | ἐπολολυξάτω δώμασι πτωσίμοις.* Cf. 1236. Sept. 953. *αἱ δ' ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους.* Soph. Oed. C. 1233. *φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι.* Utique non potest dativum regere *κατολολύζειν.*

1118. *καταλολυξάτω* mss. *κατολολύξατ' ὦ* olim Both. Mein. Haupt. Dind. Bamberg. Simili modo *ἐπολολύξατ' ὦ* in *ἐπολολυξάτω* corruptum est Ch. 942. *ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων ἀποφυγὰς κακῶν.* *ἐπολολύξεται* legisse scholiastam suspicatur Pal. Qu. *ἐπολολυξάτω.* (Cf. 1119. *ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει | ἐπορθιάζειν;* 28. *ὀλολυγμὸν — τῇδε λαμπάδι | ἐπορθιάζειν.* Ch. 386. Eum. 1043.) Cf. 825. *πότερον χαίρω κἀπολολύζω | πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι τύχᾳ —;* Soph. Tr. 205. *ἀνολολυξάτω δόμος* etc. *θύματος λευσίμου* mss. *θύματος κλαυσίμου* Keck. *λευσίμου θύματος* Mein. *θύματος λυσίμου* (expiatory of the crimes of Atreus) sagaciter Dobr. (Cf. 1616. *δημορριφεῖς — λευσίμους ἀράς.*) Qu. *θύματος φοινίου*, vel potius *δώματος πτωσίμου.* Quae conjectura confirmatur versu prox. 1119., nisi *δώμασιν* ad *γένει* spectat. Cf. 1532. *πίτνοντος οἴκου.* 1108. 1122. 639. *πτωσίμου στρατοῦ.* Eum. 515. *πίτνει δόμος Δίκας.*

1119. *ἐρινὺν* aut *ἐριννὺν* apogr. *ἐρινῦν* M. Qu. *ποίας Ἐρινῦς τάσδε*, ut respiciatur ad praec. *κατολολύξατ' ὦ.* *κέλῃ* mss. *κέλει* Porson.

ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καιρία πτωσίμοις
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς·
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Ant. 5. *ΚΑ.* *ἆᾶ, ἰδοὺ ἰδού· ἄπεχε τᾶς βοὸς*
τὸν ταῦρον. ἐν πέπλου νιν
μελαγκρόκῳ λαβοῦσα μηχανήματι

1121. *ἔδραμε κροκοβαφὴς* mss. *κροκοβαφὴς δράμε* (*δράμε* jam Abresch.) Enger. Davies. Weil. Weckl. (Augmento omisso ut in v. 1147. *περίβαλον.*) Cf. v. ant. 1132.

1122. *καὶ δορία* M. Vict. *καὶ δωρία* Fl. G. V. *καὶ διρία* Rob. *δωρίᾶ* (om. *καὶ*) F. *καὶ δορὶ* Casaub. Weil. *καιρίᾳ* Schn. *καιρία* Dind. prob. Enger., qui, "Nihil dicitur de sanguine effuso, sed ad cor recurrit sanguis frigidus prae timore eadem ratione qua hoc fieri solet in momento mortis. Cf. Sept. 834. *κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.* Signum mortis est frigor in cor pertinens (penetrans?), idem sensus in timore." *πτώσιμος* mss. Dind. *πτωσίμοις* Cas. Stanl. Sch. Blom. Schn. Eng. Weil. Madvig. Merkel. Recte. Redde, caducis (inclinatis) radiis occidentis vitae (tanquam solis). *πτωσίμους* conj. Haupt. *πτωσίμοις* (*αὐγαῖς*) tuetur etiam Symmons, qui vertit paces away together with the rays of setting life. Cf. 639. *πτωσίμου στρατοῦ.*

1123. *ξυνανυτεῖ* (*ξυνανυτὶ* pr.) M. *ξυναντεῖ* Ma. *ξὺν ἀντεῖ* G. Ald. Rob. Turn. *ξυνανύτει* Porson. Sch. Suspectum. *αὐγαῖς*] *αὐγὰς* Blom.

1124. *πέλει*] *τελεῖ* aut *πελᾷ* F. W. Schmidt, coll. 1107. 1110.

1125. *ἆ ἆ* mss. *ἆᾶ* Dind. Interpunxerim sic, *ἄπεχε τᾶς βοός. τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισιν* —. Ita etiam Karst. Heyse. Keck. Cf. Arist. Pac. 1053. *κἄπαγ'* (*κἄπεχ'*?) *ἀπὸ τῆς ὀσφύος* Eum. 350. *ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας.* Suppl. 756. *οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται.* *τῆς* mss. Leg. *τᾶς.*

1126. *ἐν πέπλοισιν* mss. *ἐν πέπλου νιν* Weil. *ἐν πέπλων νιν* Merkel. Weckl. *ἐν πεπλώδει* Kock. Fortasse recte. Sed cf. 1580. *ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων | τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον.*

1127. *μελάγκέρωι* (*ν* sup. *ι*, et prior accentus a m. recentiore) M. *μελαγκέρῳ* (*ν* sup. *ῳ*) Marc. *μελαγκέρω* R. *μελαγκέρῳ* (i. e. funesto et pernicioso) Cas. Sch. Herm. Kl. *μελάγκερων* (*ταῦρον*) Pors. Blom. Boiss. Scholef. Kock. *μελαγκότῳ* Schoemann. *μελαγκρόκῳ* Bamberger. Hartung. Francken. *μελαμπλόκῳ* Rauchenstein. *μελαγκόρῳ* H. L. Ahrens. Utraque lectio in scholiis memoratur, *μελάγκερων* (*ταῦρον*) et *μελαγκέρῳ* (*μηχανήματι*, i. e. *κεχρυμμένῳ*). Quum epithetum nominis *μηχανήματι* requiri videatur potius quam nominis *ταῦρον*, et *ταῦρος* vix apte *μελάγκερως* dici queat, corrigere ausus sum *μελαγκρόκῳ*, quod epithetum apprime lethali Clytaemnestrae dolō (*μηχανήματι*) convenit. (*μελαγκρόκῳ* etiam Francken.) Charonis cymba *μελάγκροκος θεωρὶς* appellatur Sept. 857. Apte etiam *μελαγχίμῳ* corrigi posset, quod suadet Bamberg.

τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ κύτει.
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ πλέαι
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδῶν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Str. 6. *ΚΑ.* ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ὑπ' ἔγχεος.

Cf. Ch. 11. *φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα.* Eur. Phoen. 375. *πέπλους μελαγχίμους.* Alc. 215. *μέλανα στολμὸν πέπλων.* 819. *μελαμπέπλους στολμούς.* Schol: *τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανήματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἐὰν δὲ γράφηται μελαγκέρῳ μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένῳ.*

1128. *τύπτει*] *θένει* (*θείνει*?) Herm. *πίτνει* M. pr. *πίπει* (sic) M. corr. *πιτνεῖ* apogr. *ἐνύδρῳ* mss. *ἐν ἐνύδρῳ* Schutz. *τεύχει* mss. *κύτει* Blom. Haupt. Herm. Eng. Weckl. Cf. Eur. Cycl. 399. *λέβητος ἐς κύτος χαλκηλάτου.*

1129. *τύχαν* mss. *τυχών* (i. e. ad rem, recte) Keck. conj. Karst. *τέχναν* Weil. Heyse. (Fortasse recte. Cf. ad 1230.) Cf. 1428. *φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.* *λέγω;* (sic) Keck. conj. Karst.

1130. *θεσφατογνώμων ἄκρος* (ut *προβατογνώμων ἀγαθὸς* 795.) conj. Davies.

1133. *στέλλεται* mss. Pal. Sidg. *τέλλεται* Emper. Keck. Dind. Weil. Weckl. Quod legisse videtur scholiasta, qui per *γίνεται* explicat, ut Hesychius *τέλλεται* per *γίνεται* et *ἀνύεται.* Fort. *πέμπεται.* *διὰ* M. *δὴ αἱ* Fl. F. V. *διαὶ* Herm. Dind. (Cf. 447. 1453. 1485.) (Quod parum placet.) *λίαν* Keck. *πλέαι* Rauchenstein. Fortasse recte. *κακῶν γὰρ διά —*] *κακᾶν γὰρ δυᾶν* — F. W. Schmidt. Weckl. *κακὸν γὰρ δυᾶν — θρόον* (pro *φόβον*) idem. Fort. *κακῶν δὴ γὰρ αἱ — θεσπιῳδῶν.* (Idem proponit Haupt.) Vel *κακῶν γοῦν ἀεὶ —.* Vel *κακᾶν γὰρ δυᾶν —.*

1134. *πολυεπεῖς*] *πολυπλεκεῖς* (?) Weil. Fort. *πολύπλοκοι.* *θεσπιῳδὸν* mss. *θεσπιῳδοὶ* Herm. Dind. Dav. *θεσπιῳδῶν* Cas. Karst. Heusde. Recte. Cf. Eur. Hel. 145. *τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην.* 515. *ἤκουσα τὰς θεσπιῳδοὺς κόρας* etc. 859. *ἡ θεσπιῳδὸς Θεονόη.* Soph. Fr. 401, 4. *τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερίας Δωδωνίδας.* Infra 1161. *ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.*

1135. *φόβον*] *φόνον* conj. Haupt. Fort. *γόμον* (a load). *φέρουσι* Fl. *φέρουσιν* F. *μαθεῖν φέρουσιν φόβον* Keck. *μαθεῖν* mss. *μάταν* Bothe.

1136. 1146. Alterum *ἰὼ* delet Butler. *ταλαίνας*] Qu. ⏑ – (*ἐμοῦ*?). *ταλαίας* fortasse corruptum est ex *τάλανες* gl. ad *κακόποτμοι.* Sed *λιγείας* in eadem sede est v. ant. 1146. etiam 1100. 1107. 1114. 1125.

1137. *θροῶ* mss. Schoem. Weil. *θροεῖ* recte Franz. Marg. *θροεῖς* Herm. Dind. Pal. Weckl. Verum esse *θροῶ* ostendit sequens *θροεῖς* 1141. Qu. *τὸ*

τί δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην; τί γάρ;
ΧΟ. *φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμφί θ' αὐτᾶς θροεῖς* 1141
νόμον ἄνομον οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, φιλοίκτοις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδὼν φίλον.

γὰρ ἐμὸν θέλω (vel *πρέπει*) *πάθος ἐπεγχέαι.* Sed cf. 1141. *θροεῖς νόμον ἄνομον.* Vel *τὰ γὰρ ἔμ' ἀθρόως πάθε' ἐπεγχέω.* *ἐπεγχέασα* M. G. *ἐπαγχέασα* Fl. F. V. *ἐπεγχέας* Franz. Herm. Keck. Dind. Pal. Weckl. Wilam. Maehly. *ἐπεγχέαι* anon. a. 1834. Margol. Campbell. Sidg. *ἐπέγχεα* Emper. *ἐπεγχέω* H. L. Ahrens. *ἐπαγχίσαν* Karst. Dav. prob. Heimsoeth. *ἐπέγχυτον* Schoem. Eng. "Tam sententia quam metrum postulat *ὑπ' ἔγχεος.* Cf. 1140. *ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.* Ex qua emendatione duo prodibunt dochmii, quales exstant in v. ant. 1147." (Herw.) Scholiasta per *συναναμίξασα* explicat (*τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος πάθει*). Cf. 1260. *ὡς δὲ φάρμακον* | *τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει ποτῷ.* Ipse olim tentabam *ἐπεγχυθέν* (et *θροῶ*), vel *ἅτ' ἔγγυς ὄν.* Cf. v. ant. 1107. Sed recipienda videtur palmaria Herwerdeni conjectura *ὑπ' ἔγχεος.* Cf. Soph. Aj. 287. *ἄμφηκες λαβὼν ἔγχος.* 95. 658. 907. Agamemnonis futuram in balneo caedem ejusque modum jam descripserat 1125 sq., nunc praeterea suam ipsius per gladium (1149 sq.) interfectionem vaticinatur. Displicet conjectura *θροεῖ* aut *θροεῖς*, nihil enim de Cassandrae caede dixerat Chorus.

1138. *ποῖ δή* mss. *τί δή* Heimsoeth. *ἆ, ποῖ* Kenn. Non male. *ἤγαγες* mss. *ἤγαγεν* Herm. Dind. Weckl. Verum est *ἤγαγες.* Cf. 1087. 1276.

1139. *οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ —*] Qu. *οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ —*, ut glossema sit *εἰ μή.* Cf. Arist. Vesp. 984. *οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.* Interrogationis nota post *ξυνθανουμένην* ponatur, non post *ἤγαγες.*

1141. *ἀμφὶ δ'* mss. Leg. *ἀμφί θ'.* *αὐτᾶς* M. Fl. *αὐτᾶς* F.

1142. *οἷά τις*] *οἷα τις* M. Fortasse recte. Sic 399. *οἷος καὶ Πάρις.* Pers. 21. 866. 884. 957. Cf. ad v. ant. 1152.

1143. *ἀκόρεστος βοᾶις φεῦ ταλαίνας* (*ταλαίναις* pr.) *φρεσὶν* M. Turn. *ἀκόρεστος βοᾶς φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσὶν* Fl. G. V. *ἀκόρεστος βοᾶς φιλοίκτοισι φρεσὶν* F. *ἀκόρεστος βοᾶς φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσὶν* Vict. *ἀκόρετος βοᾷ, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν* Karst. Cf. ad 1117. Cum *ἀκόρετος* (*ᾱ*) confer *ἀδάματος, ἀθάνατος, ἀκάματος*, etc. *βοᾶις* (sic) M. *βοᾶς* Fl. Marc. Keck. Weil. Kayser. *βοᾷ* Karst. *ταλαίνας* (*ταλαίναις* pr.) M. Marc. *ταλαίναις* Vict. Dind. *πανταλαίναις φρεσὶν* (del. *φεῦ*) Kayser. *φιλοίκτοις* Dobr. Herm. Heusde. *εὐφιλοίκτοις φρεσὶν θρηνεῖ* (*θρηνεῖ* schol.) Keck. *ἐκ ταλαίνας φρενὸς* Weil. *φοιταλέαις* (om. *φεῦ*) Weckl. *φεῦ* delet Butler. Gl. F. *φιλοίκτοισι φρεσίν.* Praestat, ni fallor, lectio *φιλοίκτοις* (lugubribus, moestis). Cf. 240. *ἔβαλλ' ἕκαστον — βέλει φιλοίκτῳ.* Glossema est *ταλαίναις*, non *φιλοίκτοις.*

1144. *στένουσ'*] *λαχοῦσ'* Hart. *ἀμφιθαλῆ*] *ἀμφιθαλὴς* conj. Haupt.

1145. *βίον* mss. *φίλον* optime Karsten, coll. Od. *τ'.* 54. *ἦτε θαμὰ τρω-*

Ant. 6. *ΚΑ.* ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος
περίβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις ματαίους δύας;
τί δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς ἄμουσ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακορρήμονας;

πῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν | παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον. Idem mihi in mentem venerat. Tentabam etiam γόνον, et λιγύ.

1146. ἰὼ ἰὼ λιγείας mss. ἰὼ λίγειας Butler. Qu. ἰὼ ἰὼ, λέγεις. Cf. ad v. ant. 1136. ἀηδόνος μόρον mss. μόρον ἀηδόνος Herm. Dind. Weckl. ἀηδοῦς μόρον V. D. in Class. Journ. II. 653. Dobr. Martin. μόρον mss. Qu. μόρου, aut μόρος. (Cf. 1186. ἰὼ — κακόποτμοι τύχαι. 1156. ἰὼ γάμοι γάμοι —. 1166. ἰὼ πόνοι πόνοι.) Nisi forte subaudiendum λέγεις.

1147. περιβαλόντες mss. περεβάλοντο Herm. περιβάλοντο Turn. Dind. περίβαλον Blom. Martin. Karst. Heyse. Pal. περέβαλον Wieseler. Eng. Heusde. Weckl. Kayser. Cf. Eum. 637. περεσκήνωσεν (sic M.). ubi schol. πρὸς τὴν συναλοιφὴν τῆς περί καὶ τὴν συζυγίαν τοῦ ῥήματος πτεροφόρον γάρ οἱ περὶ δέμας βάλοντο (βάλον Weil.). (Recte, namque activa vox hic postulatur potius quam media. Cf. 1559. περὶ χεῖρε βαλοῦσα. 529. τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον.) παρέβαλον περέβαλον Schn. Weckl. De augmento omisso cf. 231. φράσεν. 1553. κάππεσε, κάτθανε. Eum. 634. περισκήνωσεν. γάρ οἱ mss. Blom. Karst. Weckl. Weil. et olim Herm. γέ οἱ Eng. τέ οἱ Kayser. τέ σοι Keck. οἱ Herm. Dind.

1148. αἰῶνα] ἀγῶνα (γρ. αἰῶνα fortasse eadem m.) M. Qu. μέν οἱ. κλαυμάτων] Qu. πημάτων (troubles). ἄτερ mss. διαὶ Weil. ἄγειν olim id.

1149. σχισμὸς mss. Vix sanum. Qu. σφαγμὸς aut θάνατος.

1150. θεοφόρους τ' mss. θεοφόρους Herm. Karst. Dind. Dav. Weckl. Recte.

1152. τὰ δ' M. τάδ' — Ald. Hart. Karst. Dedi τί δ'. ἐπιφόβωι M. Vict. ἐπί φόβα (sup. ω) Fl. F. ἐπὶ φόβῳ G. Ald. ἐπίφοβα Aur. δυσφάτῳ] Cf. ἐκφάτως 705. Suspectum. Qu. δυσφάμῳ. Cf. ad v. str. 1142. Cf. Eur. Andr. 1145. κραυγὴ δύσφημος. Hec. 195. δυσφήμους φήμας.

1153. μελοτυπεῖς M. μελοτυπεῖς (ο sup. ε) Fl. μολοτυπεῖς (ε sup.) F. μελοτυποῦσ' Karst. μελοτύπῳ στένουσ' Hart. ὁμοῦ τ' mss. Suspectum Hermanno, defendit Karsten, coll. Ch. 502. Soph. Phil. 185. ἄμουσ' optime Schoemann. (Cf. Eur. Alc. 762. ἄμουσ' ὑλακτῶν. Cycl. 425.) νόμοις τ' ὀρθίοις ἐκνόμοις conj. Davies. (Non male.) σὺν ὀρθίοισιν νόμοις J. C. Schmitt. Qu. στένουσ' (Herm. Hart). νόμοις τ' ὀρθίοις Butler, qui φεῦ omittit v. 1143.

1154. ὅρους] ὁδοὺς Burges. Emper. θεσπεσίας ὁδοῦ mss. θεσπεσίας ὁδοὺς Karst. θεσπεσίας ὀπὸς Burges. Qu. θεσπεσίας τέχνας (et ὁδοὺς pro ὅρους.) κακορρήμονος Musgr. Emper.

Str. 7. *ΚΑ.* *ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.*
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' ηὐξανόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθας ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.
ΧΟ. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;*
νεογνὸς ἂν ἀκούων μάθοι.
πέπληγμαι δ' ἅπερ πλήγματι φοινίῳ

1156 sq. *ἰὼ*] *ὢ* Lachmann.

1159. *ἠνυτόμαν* mss. Scribendum erat *ἀνυτόμαν,* sed verum videtur *ηὐξανόμαν* (*αὐξ.*). Schol. *ηὐξόμην.* Cf. Eur. Hec. 20. *τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην τάλας.*

1160—1673. Exciderunt in M.

1160. *Κωκυτόν*] Qu. *Κωκυτοῦ.* *κἀχερουσίους* mss. *κἀχερουσίας* Blom.
1161. *ὄχθους* mss. *ὄχθας* Casaub. Blom. Haupt. Dind. Mein. Weckl.

1163. *νεογνὸς ἀνθρώπων* mss. *νεογνὸς ἂν βροτῶν* Vauv. ad Soph. El. 830. *καὶ νεογνὸς* — Badham. *καὶ παῖς νεόγονος ἂν* Herm. Dind. *νεογνὸς ἂν βροτῶν* Franz. Martin. *νεογνὸν ἂν βρέφος* Hart. *νεογνὸς ἂν κλύων* olim Dind. *νεόγονος ἂν ἀΐων* Karst. Weckl. Sidg. Leg. *νεογνὸς ἂν ἀκούων* (aut *ἀΐων* ut in v. 55.), aut *νεογνὸν ἂν βρέφος.* Cf. Eur. Ion. 280. *βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις.* 31. *βρέφος νεογνόν.* Fr. 316, 7. *παίδων νεογνῶν.* Ion. 1001. *παιδὶ νεογόνῳ.* 1431. 1339. *νεόγονον βρέφος.* El. 495. Adesp. 383, 2. *παῖς δ' ἂν νεογνὸς — κλίνοι.* Manifesto requiritur particula *ἄν.* Cf. v. ant. 1174.

1164. *ὑπὸ* Fl. *ὑπαὶ* F. *ἅπερ* Franz. Karst. Heyse. *ὅπως* Herm. Dind. Weckl. Dav. (Recte. Cf. Ch. 381. *τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.*) *ἐγὼ* Keck. *ἧπαρ* Cant. prob. Valck. Dobr. Haupt. Cf. 432. 792. Fort. *ἔσω,* ut in 1343. *δήγματι* mss. *δείματι* Stanl. *δάκει* (? Pind. P. II. 97.) Herm. Dav. *πλήγματι* Enger. Idem ipse conjeceram. Cf. Soph. Ant. 1283. *τέθνηκε — νεοτόμοισι πλήγμασιν.* 250. Tr. 522. Vel *ξίφει* (*βέλει*). Cf. Ch. 184. *ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.* Cf. v. ant. 1175.

1165. *δυσαγγεῖ* mss. *δυσαλγεῖ* Cant. *δυσαυγεῖ* Keck. *δυσαλγεῖς τύχας* Sch. Qu. *διαλγεῖ.* Cf. v. *διώδυνος* Soph. Tr. 777. Cf. Ch. 69. *διαλγὴς* (*δυσαλγὴς?*) *ἄτα.* *μινυρὰ κακὰ* mss. *μινυρὰ* Sch. Blom. Dind. Heyse. Weil. Weckl. Cf. v. ant. 1176. Parum satisfacit *μινυρά.* Gl. F. *θρηνητικά.* Hesychius *μινυρὸν* per *μικρὸν, ὀλίγον* explicat, qui sensus hic minime convenit. Leg. *φοβερὰ* (sic Sept. 78. *νεόκοτα θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.* Eur. El. 743. *φοβεροὶ μῦθοι.*), vel *γοερὰ* (coll. 1176. Eur. Hec. 84. *μέλος γοερόν.* Ph. 1560. *δάκρυα γοερά.* El. 126. *γοερᾶς φρενός.* Hel. 189.), vel *λιγυρὰ,* vel *λιγέα* (cf. 1146. Pers. 332. *λιγέα κωκύματα.* 468. *ἀνακωκύσας λιγύ.* Suppl. 112. *πάθεα μέλεα θρεομένα — λιγέα βαρέα* etc.), vel *μέλεα,* vel *τὰ κακά.* *θρεομένας* mss. *θρευμένας* Seidler. Eng. Dav. *θρουμένας* Blom. ad Sept. 78.

δυσαλγεῖ τύχᾳ γοερὰ θρεομένας, θαύματ' ἐμοὶ κλύειν.
Ant. 7. *ΚΑ.* *ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.*
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν
τὸ μὴ οὐκ ἔχειν πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει·
ἐγὼ δὲ θερμὰ νάματ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

1166. *θραύματ'* Fl. *θαύματ'* F. Aur. Tyrwhitt. Dind. *θραύμα δ'* (et *τέρμα δ'* in v. ant. 1177.) Enger. *θρᾶγμα δ'* Weckl. (Similiter *θραύματα* pro *θαύματα* in glossis Photii et Etym. M.) *τραύματ'* Cant. Sch. Haupt. *θράγματ'* Pallis. *θραύματ'* (heart-breaking sorrows) tuentur Butler et Heusde, coll. Arist. Av. 465. *ἔπος ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν.* Clem. Alex. I. p. 220. Contra Davies, "Ne forte dubites, *θαύματ' ἀκοῦσαι* est apud Hesiod. Th. 834." Cf. Eur. Ion. 1142. *θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.* Iph. A. 1581. *θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν.*

1167. *ὀλωμένας* Fl. V. *ὀλουμένας* F. *ὀλομένας* Cas.

1168. *πρόπυργοι*] Fort. *πρὸ πύργων.* Cf. 128. *πύργων — πρόσθεν.*

1169. *ἄκος δ'*] *ἄκος γ'* (vel *ἄκεσμ'*, Pr. 482.) Keck. Weckl.

1170. *ἐπήρκεσαν* mss. *ἐπήρκεσεν* Blom. Haupt. Dind. Weil. Butler. *ἐπήρκεσαν* (sc. *θυσίαι*) tuetur Karsten.

1171. *τὸ μὴ* mss. *τὸ μὴ οὐ* Blom. Herm. olim. Herw. *τὸ μὴ οὐκ* Stadtmüller. Headlam. Cf. Prom. 918. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως.* 787. Eum. 914. Soph. Aj. 728. *ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.* Tr. 90. *πόλιν μὲν* mss. *ἔχειν μὲν* Stadtmüller. *ἔχειν πόλιν μὲν* Headlam. Qu. *πόλιν ἐμὴν*, vel *πόλιν κάχ'*. *ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν* mss. *ὥσπερ οὖν ἔχει πόλιν* Stadtm. *ὥσπερ οὖν ἔχει* Headlam. Leg. *οἷάπερ πάσχει παθεῖν.* Sed cf. 607. *γυναῖκα — εὕροι μολὼν | οἵανπερ οὖν ἔλειπε.* 1427. Ch. 888. *δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.* 96. *ὥσπερ οὖν ἀπώλετο | πατήρ.* Archil. Fr. 27 B. *ἄναξ Ἄπολλον — σφέας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.*

1172. *ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ* mss. *ἐγὼ δὲ θρόμβους ἐν πέδῳ* (*ἐν πέδῳ* Cas.) *βαλῶ τάχα* conj. Weckl. Qu. *ἐμὲ δ' αὖτε θερμὸν ῥοῦν τάχ'* (vel *ῥεῖθρον*, coll. 210. vel *κρουνὸν*) *ἐν πέδῳ βαλεῖν*, vel *ἐμὲ δὲ τάχ' αἷμα θερμὸν ἐν πέδῳ βαλεῖν.* (Ita apte .inter se respondent *πόλιν μὲν* et *ἐμὲ δέ.*) Vel *κἀγὼ τάχ' αἷμα θερμὸν ἐν πέδῳ βαλῶ.* Notanda subita constructionis mutatio qualis est 611. et 1172. *ἐγὼ*] *κἀγὼ* Heims. Davies. *θερμόνους* mss. *θερμὸν ῥοῦν* Musgr. Karst. Keck. (Cf. 1278. Rhes. 790. *θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς | βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.*) *θερμὰ νάματ'* — Martin. (Cf. Eur. Phoen. 127. *Λερναῖα νάματα.* 663. *νάματ' ἔνυδρα.* Herc. 625. *νάματ' ὄσσων.* Cycl. 96. *νᾶμα ποτάμιον.*) *αὐτὴν δὲ θερμὰς σταγόνας ἐν πέδῳ βαλεῖν* Donaldson. Pal. *θρόμβους ἐν πέδῳ βαλῶ τάχα* Weckl. Qu. *θερμὰ ῥεῖθρα* (coll. 210., vel *ῥεύματ'*, vel potius *νάματ'*), vel *θερμὸν αἷμά γ'*, vel *θερμὰς σταγόνας* —, vel *θερμὸν κρουνὸν ἐν πέδῳ βαλῶ* (coll. Rhes. 790.), vel *θερμὸν ῥεῖθρον* —, vel *θερμὸν νασμὸν* — (cf. Eur. Hipp. 225. *κρηναίων νασμῶν.* 653. *ῥυτοῖς νασμοῖσιν*), vel *νᾶμα*

ΧΟ. ἑπόμενα προτέροις τάδ' ἐπεφημίσω,
καί τίς σε κακοφρονεῖν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
μελίζειν τ' ἄχη λιγυρὰ θανατοφόρα· τέρμα δ' ἀμηχανῶ.
ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσᾴξειν, ὥστε κύματος δίκην

θερμὸν, vel ἐγὼ δὲ φονίας σταγόνας —. Cf. Ch. 400. φονίας σταγόνας | χυμένας ἐς πέδον. Tutissima correctio est θερμὰ νάματ'. Cf. Soph. Trach. 919. δακρύων ῥήξασα θ ε ρ μ ὰ ν ά μ α τ α. τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ mss. ἐν πέδῳ βαλῶ Casaub. τάδ' (δεικτικῶς) — Blom. Butler. πέδῳ βαλῶ τάχα conj. Heusde. Weckl. et (πέδοι) Keck. Burgard.

1173. προτέροις τάδ' mss. προτέροισι τάδ' Pauw. προτέροις τάδε γ' H. L. Ahrens. προτέροις σὺ τάδ' Eng. ἐφημίσω mss. ἐπεφημίσω Pal. Weil. Dind. Heyse. Cf. Ch. 458. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. | *ΗΛ.* ἐγὼ δ' ἐ π ι φ θ έ γ γ ο μ α ι κεκλαυμένα. Herod. III. 124. ἐπεφημίζετο. Thuc. VII. 75. 7. ἐπιφημίσματα (malo sensu).

1174. καὶ τίς σε κακοφρονεῖν Fl. V. καὶ τίς σε καὶ κακοφρονεῖν F. Vict. καὶ τίς σε κακοφρονῶν male Sch. Blom. Dind. Herm. Eng. Karst. Weil. Weckl. καί σε κακοφρονῶν H. L. Ahrens. τίς καί σε —; Heims. κακοφρονεῖν jure tuetur Heusde, coll. 1064. ἦ μαίνεταί τε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν. 1140. φρενομανής τις εἶ —. Adde 100. κακόφρων (μέριμνα). Ita ἀσυνδέτως inferetur μελίζειν. Sed cf. ad 1176.

1175. ὑπερβαρὴς Fl. ὑπερβαρὺς F. ὑπέρβαρυς c. Eng. τις ὑπέρβαρυς H. L. Ahrens. ὑπέρβριθυς Mein. ὑπὲρ βριθὺς (sic) Keck. ὑπέρφευ βαρὺς Franz. Karst. Cf. Eum. 161. περίβαρυ κρύος. Confer v. γυιοβαρής 63. ὑπερβριθής (Soph. Aj. 951.), μελαμβαθής, κνημιοπαχής (Phot.), ἀβριθής (Pind. Eur.), ἀβαρὴς, ὁμοιοβαρὴς, ὑποβαρὴς, ὀπισθοβαρής. ἐμπίτνων Fl. ἐμπιτνῶν F. ἐπεμπίτνων Eng. Mein. Keck.

1176. μελίζειν πάθη mss. (πάθη ut βρέφη 1096.) Leg. μελίζειν τ' ἄχη. γοερὰ mss. μογερὰ F. W. Schmidt. Dedi λιγυρά. θανατοφόρα Fl. θανατηφόρα F. Eng. (Ch. 369. θανατηφόρον αἶσαν.) θανάσιμ', ὧν τέρματ' — Kenn. Qu. θανάσιμά τε. Cf. 1276. θανασίμους τύχας. 1017. θανάσιμον — μέλαν αἷμα. 1445. τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. Soph. Oed. R. 959. εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα. Cf. ad v. str. 1165. Glossema videtur θανατοφόρα. Analogiae enim repugnat forma θανατοφόρος. Confer στεφανηφόρος, βαλανηφόρος, καλαθηφόρος, ξιφηφόρος, ἀσπιδηφόρος, αἱματηφόρος, θεοφατηλόγος, ἐλαφηβόλος, στεφανηπλόκος, θυηπόλος, etc. Post θανατοφόρα ponatur colon.

1179. νύμφας mss. νύμφης Tricl.

1180. πρὸς ἀντολὰς] Ut πρὸς ὄρθρον, ἕω, ἡμέραν, ἑσπέραν, etc.

1181. ἐς ἥξειν mss. ἐσήξειν Vict. ἐσᾴξειν Both. Haupt. Dind. Karst. Weil.

κλύζειν πρὸς ἀκτὰς πῆμα πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.

Weckl. *ἔθ' ἥξειν* Heyse. Cf. Pr. 143. *προσῆξε.* *κύματος δίκην* mss. *κύματος ζάλην* Keck. Cf. 665. *κύματος ζάλην.* Recte, opinor.

1182. *κλύειν* mss. *κλύζειν* Auratus. Cf. Lycophr. 288. *οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν.* *κλύειν* frustra tuetur Heusde. Homerum noster plane ante oculos habuit. Aptum hic est *κλύζειν*, quum ab eo veniat vocabulum *κλύδων.* *αὐγὰς* mss. Weil. *αὐτὰς* Blom. *ἀγὰς* Ahrens. Karst. Keck. *ἀκτὰς* recte Aur. prob. Enger. Cf. Hom. Il. 2, 394. *Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα | ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ.* 23, 61. *κεῖτο — ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον* (alluebant). 14, 392. *ἐκλύσθη δὲ θάλασσα | ποτὶ κλισίας τε νέας τε | Ἀργείων.* Od. 9, 484. Pind. Ol. XI. 10. *ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον.* *τοῦδε πήματος πολὺ* mss. *πῆμα πήματος* — Eng. Weil. Recte, opinor. Qu. *πῆμα τοῦδε πήματος.* Glossema videtur esse *τοῦδε.*

1184. *συνδρόμως* mss. *συνδρόμων* I. Voss.

1186. *ἐκλείπει* mss. Fort. *ἐκλείψει.*

1187. *σύμφογγος* Fl. *ξύμφογγος* V. *ξύμφογγος* F. *σύμφωνος* Schn. *δύσφθογγος* recte Karsten, coll. Sept. 867. *τὸν δυσκέλαδον ὕμνον Ἐρινύος.* *οὐ γὰρ εὖ λέγει* mss. *οὐ γὰρ εὖ λέγειν* Dobr. (coll. Eur. Or. 404. sed cf. 1190.). *οὐ παιώνιος* Hart. *οὐ γὰρ εὐαγὴς (ἡ στέγη)* Herwerden ad Oed. R. 921. Qu. *οὐ γὰρ εὖ λέγω;* Cf. 1194. Sed Eur. Fr. 773, 77. *εἰ γὰρ εὖ λέγω.*

1188. *καὶ μὴν πεπωκώς γ'* mss. *καὶ γὰρ πεπωκὼς* Hart. Parum hic conveniunt particulae *καὶ μὴν — γε.* Qu. *καὶ δὴ πεπωκώς.*

1189. *μένει* mss. Fort. *μενεῖ.*

1190. *συγγόνων* mss. Leg. *δυσμενῶν* aut *δυσφρόνων.* *ἐριννύων* mss.

1191. *ὑμνοῦσι δεῖπνον, δώμασιν προσημμένην* — ingeniose Heyse. Cf. 1566. *δώμασι* mss. *δώμασιν* Pors. *πτώμασιν* Weckl. At cf. 1217.

1192. *πρώταρχος* Fl. *πρώταρχον* F. *ἄτην*] Qu. *ἄτης* (Wilamowitz).

1193. *δυσμενεῖς*] Suspectum. Fort. *δυστυχεῖς, δυσπότμους, δυσμόρους* aut *δυσχερεῖς* (sc. *εὐνάς*).

ἥμαρτον, ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι, θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προυμόσας τὸ μὴ εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
ΧΟ. *καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆγμα γενναίως παγὲν*
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σε
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
ΚΑ. *μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.*
ΧΟ. *μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;*

1194. *τηρῶ* mss. *θηρῶ* Cant. Dind. *κυρῶ* recte H. L. Ahrens. Weckl. Herw. *ἢ 'κύρησα* (pro *ἢ κυρῶ τι*). Cf. 628. *ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ.* 1201. *κυρεῖν λέγουσαν.* Soph. Oed. R. 398. *ἔπαυσά νιν | γνώμῃ κυρήσας κοὐκ ἀπ' οἰωνῶν μαθών.*

1195. *ἢ* mss. *ἦ* Both. Weckl. *οὐ* Hart. *εἰ* Enger.

1196. *ἐκμαρτύρησον προυμόσας* — mss. (*καὶ μαρτύρησον* F.) *καὶ μαρτυρῶ σοι προυμόσασα μὴ εἰδέναι | λόγῳ* — Hart. *ἐκμαρτύρησον ἀπομόσας τὸ μὴ εἰδέναι | λόγῳ* — Karst. *ἐκμαρτυρήσω προυμόσασα μὴ εἰδέναι* Stanl. Heyse, cf. 1184. 1317. *τό μ' εἰδέναι* Fl. F. Dind. *τὸ μὴ δέναι* V. *τὸ μὴ εἰδέναι* Both. Dobr. Haupt. Karst. Herm. Pal. Weil. Recte.

1197. *λόγῳ*] *νόῳ* Keck. (Quod *νῷ* scribendum foret.) *τορῶς* L. Schiller. Schu. Qu. *κλύων*. Sed recte se habet *λόγῳ* (by report, by hearsay).

1198. *ὅρκος πῆμα* mss. *ὅρκου πῆγμα* optime Aur. Porson. Dind. Weil. *ὅρκοις πῆμα* Keck. *πῆμα* tuetur Davies, coll. Hesiod. Op. 802. Th. 232. 784. 792. "*ὅρκος* quater apud Hesiodum *πῆμα* dicitur, et *πῆμα* multo meliorem sensum praebet."

1199. *παιώνιος* F. *παιώνιον* V. Fl. *ἀνεμώλιον* tentat Madvig. "Latet sub illo *παιώνιον* vox quae aut vanum aut vile significet." Qu. *μάταιον ἂν γένοιτο*. Sed contrarium potius, ni fallor, requiritur. *σου* mss. Herm. *σε* Aur. Weil. Recte, opinor. Cf. 1399. *θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος.* et ad 1611.

1200. *πέραν*] *πέρα* Elmsl. Nihil opus. *ἀλλόθρουν πόλιν*] *ἀλλόθρουν* (Cassandram, coll. 1051.) *τάδε* malit Dind. (Qui *πόλιν* interpolationis supplementum pro *τάδε* habet. Sed apud v. prox. 1201.) *ἀλλόθρῳ 'ν πόλει* Eng. Keck. Dav. Weckl. *ἀλλόθρουν πάνυ* Schoemann. *ἀλλόθρουν τὸ πᾶν* Weil. Non male. Fort. *ἀλλόθρουν πάθη*.

1201. *εἰ παρεστάτεις*] Qu. *εἰ 'νθάδ' ἐτράφης*. Lacunam unius versus post h. v. et v. 1203. indicant Weil. Keck. *κυρεῖν λέγουσαν*] Qu. *κακῶς λέγουσαν* (sc. *ἀλλόθρουν πόλιν*). Cf. Arist. Ach. 558. *ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν —;* 580.

1203. 1204. Inverso ordine in mss. (1203. *ΚΑ.* 1204. *ΧΟ.* in Fl.). Transposuit Herm., *στιχομυθίαν* inducens. Quem sequitur Weil.

ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. ἀλλ' ἦν πελαστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;
ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;
ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότου;
ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν ὡς τάδ' ἤμπλακον.
ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. ἰοὺ ἰού. ὢ ὢ κακά.
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος

1203. προτοῦ μὲν —] Qu. πρὸ τοῦ δέ γ' — (cf. ad Nub. 654.), vel πρὸ τοῦ δὲ τοιάδ' ἦν λέγειν αἰδὼς ἐμοί.

1204. 1205. Transposuerit Haupt.

1204—1206. Transponere malit Dobraeus, προτοῦ — τάδε, | ἁβρύνεται —. | ΧΟ. μῶν καὶ —; | ΚΑ. ἀλλ' ἦν —.

1205. ἁβρύνεται Fl. βαρύνεται F. πᾶς] πως Eng. εὖ πράσσων mss. εὔμορφος Scal.

1206. παλαιστὴς mss. (Cf. Pr. 920.) πελαστὴς bene Housman. (Cf. Soph. Oed. R. 1101.) ἀΐτης (i. e. amator) A. Palmer. Mihi maxime arridet ἐραστής.

1207. ἤλθετον mss. ἠλθέτην Elmsl. (ad Med. 1041. et Ach. 733.) Haupt. Dind. Weil. Weckl. Cf. Soph. Oed. R. 1511. σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην (εἴχετόν γ'?) ἤδη φρένας, etc. νόμῳ] ὁμοῦ Haupt. Blom. Butler. Herw. γάμῳ Schoem. Fort. ποτέ. Cf. 594. γυναικείῳ νόμῳ. et v. Comm.

1209. ᾑρημένη] ἠσκημένη (ornata, instructa) Karst. κεκασμένη vel κεχρημένη Rauchenstein.

1211. ἄνακτος mss. ἄνατος Cant. ἄθικτος Margol. ἄναπτος Abresch. Recte, opinor. Cf. Soph. Oed. C. 786. ὡς πόλις — κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ. Qu. ἀθῷος (coll. Arist. Nub. 1413. πληγῶν ἀθῷον). Λοξία Schaefer. κότῳ mss. κότου Blom. Recte. Cf. schol. ἤγουν πῶς (οὐκ addit Weil.) ὀργῆς ἐπειράθης τοῦ Ἀπόλλωνος. Soph. Oed. C. 786. κακῶν ἄνατος.

1212. οὐδὲν οὐδὲν mss. οὐδέν' οὐδὲν Cant. Cf. Antiph. Or. IX. p. 69. οὐδενὶ οὐδὲν προστρόπαιον. Alex. 212, 4. οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδείς. Corrigendum suspicor ἔπειθον οὐδέν' ἐξ ὅτου —.

1214. ἰοῦ ἰοῦ ὢ ὢ κακά mss. Ultima verba ὢ ὢ κακά ad v. 1216. pertinere intellexit Weil., ubi ἐφημένους (jam a Butlero ejectum) irrepserat repetitum ex v. 1217. ὢ ὢ mss. ὠὼ Dind.

1215. δεινὸς mss. δεινοῖς Keck. Weil. Wilam. δῖνος Weckl. (Fortasse recte.) δίναις Stadtmüller. πόνος] κλόνος Stadtmüller. πόνων Weckl.

στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι.
παῖδες θανόντες ὥσπερ οἷς πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροισι σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
καὶ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
[*ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν*]·
νεῶν δ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης

1216. *φροιμίοις ἐφημένους* Fl. F. (sup. *οις*). *ἐφημένοις* V. *φροιμίοις δυσφροιμίοις* Herm. *φροιμίοις ἐφυμνίοις* Blom. *φροιμίοις φαντασμάτων* Franz. Ahr. Karst. *φροιμίοις ἐπισσύτοις* Kenn. *φροιμίοισι φοινίοις* Halm. *φροιμίοισι δυσφάτοις* Donaldson. *φροιμίοις εἰθισμένοις* (*εἰωθόσιν*?) Margol. *ἐφημένους* illatum est ex v. 1217. Lacunam indicavit Butler. Excidit adjectivum aliquid. Cf. Sept. 7. *φροιμίοις πολυρρόθοις.*

1218. *μορφώμασιν* mss.

1219. *παῖδες θανόντες — πλήθοντες* mss. Qu. *παῖδας θανόντας — πλήθοντας.* *ὡσπερεὶ* mss. *ὡς πόρεις* Hart. Martin. (*πόρις*). Heusd. Karst. *πῶς ἐρῶ;* Bamberg. "Exspectas *ὡσπερεὶ πρὸς φίλων* (ut in Eur. Or. 762. *ὡσπερεὶ πρὸς ἐχθρῶν*), quo notaretur *πρὸς τῶν δοκούντων μὲν εἶναι φίλων, ὄντων δὲ ἐχθίστων.* Nam Atreus amicitiam simulans fratrem coena exceperat. V. Paus. II. 18. Ergo praestat legere *ὡς πόρεις.* Cf. 1415." (Heusde) *νηλεῶς* (*ὡσπερεὶ* ex *προσφερεῖς* ortum putans) Maehly. *φασγάνῳ* Zakas. *ὥσπερ οἷε* (?) *πρὸς φίλων* Kock. Qu. *ὥσπερ οἷς* (tanquam oves, cf. Eur. El. 513. *οἰν.*), vel *πῶς ἐρῶ;* (Bamb.), vel *προσφάτως*, vel *ἐκ χερὸς φίλων.* Cf. 1415. *ὡσπερεὶ βοτοῦ.* Ch. 733. *ὡσπερεὶ βοτόν.*

1220. *χεῖρας κρεῶν πλήθοντας* mss. Qu. *χεῖρας πλέας ἔχοντας.* *κρεῶν*] *πατρὸς* Martin. prob. Herw. Glossema videtur *κρεῶν* ad *οἰκείας βορᾶς* adscriptum, quod in textum irrepserit.

1221. *ἐντέροις τε* mss. Qu. *ἐντέροις τὰ* — (Dav.), vel *ἐντέροις δὲ*, vel *ἐντέροισι.* *γέμος*] *γέμ* (sup. *ο*) Fl. *γε* Ma. Vox non alibi reperta. Qu. *γόμον.*

1223. *ἐκ τῶνδε ποινὰς* mss. *καὶ* — Herw. Qu. *καὶ τῶνδ' ἄποινα.*

1224. *λέοντ'* mss. *χλίοντ'* Stadtmüller. Non male. Versum delet Wilam.

1225. *οἴμοι* mss. Qu. *ὠμὸν*, vel *οἴκοι* (*οἴκοις*), vel *ἔνδον.*

1226. Delent Herw. A. Ludwig. Delendus videtur.

1227. *νεῶν τ'* mss. *νεῶν δ'* Ger. Voss. Sch. Karst. Herw. *ἄπαρχος* mss. *ἔπαρχος* Cant. Cf. ad Pers. 327. Ch. 664. *ἀναστάτης* mss. *ἀναστατὴρ* Spanheim. Karst. Cf. Ch. 303. *Τροίας ἀναστατῆρας.* Sept. 1015. *ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός.* Sic *κατοπτὴρ* Sept. 36. *ἀναλυτὴρ* Ch. 159. *ποδιστὴρ, μασχαλιστὴρ,*

οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λείξασα κἀκτείνασα φαιδρὸν οὖς δίκην
ἄτης λαθραίου τεύξεται κακῇ τέχνῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς

ἐπαμβατὴρ (Ch. 280.) *καταισχυντὴρ* (Ag. 1363.) *κομιστὴρ* (Eur.), *θηρατὴρ*, *λυμαντὴρ*, *κολυμβητὴρ* (Suppl. 408.) *ἐποπτὴρ* (Sept. 640.) *καρανιστὴρ* (Eum. 186.) *τευχηστὴρ* (Pers. 902.), *ἀσπιστὴρ* (Eur. Her. 277.). Contra confer *ἐπιστάτης*, *παραστάτης*, *ἐπόπτης* Pr. 299. Fr. 305, 1. (Rhes. 817.) *καρανιστὴς μόρος*, *ἀσπιστής* (Eur. Ion. 198.) *τευχηστής* (Sept. 644.) *πωλητής*, *κομιστής*, *θηρατής*. Poetae utraque forma usi videntur prout metrum hanc aut illam requireret.

1228. *οἷα* mss. *οἵα* Margol. Madvig. Herw. Fort. *οἵαν* (*ἄτην*) Weil. Weckl. Cf. ad 1230. Qu. *οὐκ οἶδεν οἷον σφόδρα μισητὴ κύων* etc. Cf. Soph. Fr. 508, 3. *ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με | ἔσαιν' Ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον.* *γλῶσσα μισητῆς κυνὸς*] Qu. *δόλια μισητὴ κύων.* Quum *δόλια* in *γλῶσσα* corruptum esset, ulterior corruptela facienda erat. *μισητῆς* mss. *μισήτης* (sic) Pal. *μισητὴ* Kirch. Weckl. Post *κυνὸς* excidisse versum ab *ἔλεξε* incipientem suspicatur Herwerden: non satis enim commode jungi *οἷα* cum *δήξεται*, et praeterea displicere locutionem *γλῶσσα δήξεται.*

1229. *λέξασα* mss. *λείξασα* Tyrwhitt. Madvig. Herw. Kock. *καὶ κτείνασα* mss. *κἀκτείνασα* Cant. *καὶ σήνασα φαιδρωπὸς* Wakef. S. C. § 26. (coll. 725. *φαιδρωπὸν ποτὶ χεῖρα σαίνοντα* etc.) *καὶ κλίνασα* (i. e. *καταβαλοῦσα*, demittens) Ahrens. prob. Dind., coll. Hom. Od. 16, 302. *οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω.* Xen. Cyr. IV. 3. *ἐμμειδιῶσαι μὲν πρὸς τὰ ἴχνη.* *φαιδρόνους* mss. et vulg. *φαιδρωπὸς* Blom. *φαιδρὸν οὖς* optime H. L. Ahrens. Madvig. Weckl. (Cf. Arist. Pac. 156. *χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.* Soph. Fr. 619. *ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω.*) *λείξασα κἀκτείνασα φαιδρὸν οὖς — δήξεται* sagaciter restituit Madvig, qui haec apte admonet, "Significantur aures blande jactatae et motae. — Et *ἐκτείνασα* et *δήξεται* sic dicuntur ut *γλῶσσα μισητῆς κυνὸς* intellegatur ipsa canis." Cf. 828. *ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.* Eum. 116. *ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε.*

1230. *ἄτης λαθραίου*] *ἄτην λαθραῖον* H. L. Ahrens. Weil. Weckl. Cf. ad 1238. *τεύξεται* mss. *'τευξε σὺν κακῇ τύχῃ* Hart. *τεύχεται* Weil. Qu. *'τευχε σὺν κακῇ τέχνῃ.* (Cf. Ch. 730. *ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.* Eum. 125. *τεύχειν κακά.* 802. *τέξεται* Herw. (Eur. Fr. 1132. *λέοντα τέξεται.*) *δήξεται* optime Burges. Madvig. Kock. Cf. Arist. Ach. 325. *δήξομἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.* Futurum verbi *τεύχειν* est *τεύξω* (Eum. 668.), non *τεύξομαι.* Attamen Hesych. *τευξομένη· ποιήσουσα.* Ipse tentabam *μήσεται*, aut *πορσυνεῖ*, aut *φθέγξεται.* Cf. Hom. Od. λ'. 430. *κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον.* *κακῇ τύχῃ* mss. *κακῇ τέχνῃ* Burges. Keck. prob. Dind. Pal. Herw. Naber. Recte. Cf. Soph. Oed. R. 643. *δρῶντα γάρ νιν — κακῶς | εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.*

1231. *τοιάδε τολμᾷ* (aut *τολμᾶ*) Fl. *τοιαῦτα τολμᾷ* F. V. Cant. Elmsl. Burges. *τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς· | ἔστιν τί νιν* — Tyrwhitt. *τοιᾶδε*

ἔσται. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν Ἅιδου μαινάδ' ἄσπονδον φίλοις
Ἄρη πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλόλυζέ τε
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ,
ἐδόκει τε χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει, καὶ σύ μ' ἐν τάχει παθῶν
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

τόλμῃ Martin. et Karst., coll. Aj. 46. *ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει (τόδ' ἐξέπραξεν); τοιάδε τόλμα* H. L. Ahrens. Dind. Eng. Dav. Weil. Weckl. *τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς* (aut *ἔσται* in v. prox.) Elmsl. ad Her. 387. (Cui tamen magis Aeschyleum videtur *τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς.* | *εἶεν· τί νιν* etc.) *τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλύς ἐστιν ἄρσενος* | *φονεὺς* probabiliter Keck. *τοιάνδε τολμᾷ — τίσιν* Heyse. Cf. 886. *τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.*

1232. *ἔστιν* mss. *ἔσται* recte Elmsl. Enger. (Cf. 1096.) *εἶεν* idem. *τίσιν* Heyse. *τί νιν, τί νιν* Lachmann. *ἔστιν — τί νιν* Tyrwhitt.

1233. *ἀμφίσβαιναν*] Fort. *ἢ μύραιναν.* V. Gloss. Ch. 981.

1235. *θύουσαν ᾅδου μητέρ'* mss. *θύουσαν Ἅιδου μαινάδ'* olim Weil. Qu. *θυιάδα τιν' Ἅιδου μῆνιν —.* (Cf. Sept. 498. *βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.* 836. *ὡς θυιάς.* Suppl. 564.) Eur. Hipp. 549. *δρομάδα τὰν (τιν'?) Ἄϊδος ὥστε βάκχαν.* *ἀρὰν* mss. *ἄρην* anon. apud Blom. Haupt. Butler. Well. *ἄρη* Franz (ut in 48.). *ἄσπονδον φίλοις* | *Ἄρην πνέουσαν* Keck. Dind. Weil. prob. Weckl. *ἀρὰν* tuetur Pal. Cf. 375. *Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως.*

1236. *ὧς δ' —* mss. Scrib. *ὡς δ' —.* Ut vero! Anglice, And how! Cf. Arist. Vesp. 900. *ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.* *ἐπωλολύξατο* mss. Leg. *ἐπωλόλυζέ τε* (et mox *ἐδόκει τε*). Cf. Sept. 825. *πότερον χαίρω κἀπολολύξω* | *πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι τύχῃ;* Ch. 942. *ἐπολολύξατ' ὦ — ἀναφυγὰς* (l. *ἀποφυγὰς*) *κακῶν.* Vel *ἐπωλόλυζ' ἅμα.* Offendit forma media.

1237. *ὥσπερ ἐν*] *ὡσπερεὶ* Mein. (Fortasse recte.) *ὥσπερ ἐκ* Karsten. *ἐν μάχης τροπῇ*] Cf. Soph. Aj. 1275. *ἐν τροπῇ δορός.* Qu. *ἐν μάχῃ δορός.* Cf. 439. *ἐν μάχῃ δορός.* Eur. Cycl. 5. Soph. Ant. 674.

1238. *δοκεῖ δὲ* mss. *ἐδόκει δὲ* Keck. Dav. *δοκοῦσα* Enger. Dedi *ἐδόκει τε.*

1239. *τῶνδ'*] Qu. *ταὐθ'* *εἴ τι μὴ πείθω*] Cf. 1212. *ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν* etc. *πείθω*] Qu. *πείσω.*

1240. *τὸ μελλον ἥξει*] Fort. *ἥξει τὸ μέλλον.* Cf. Soph. Phil. 1254. *ἔστω* (*ἔσται* recte B.) *τὸ μέλλον.* Oed. R. 1458. *σὺ μὴν τάχει* mss. *σύ μ' ἐν τάχει* Aur. Cas. Abresch. Dind. Weil. *σύ γ'* (et mox *ἄγαν μ'*) Blom. *σύ μ', ἣν τύχῃ παρὸν* H. L. Ahrens. Franz. *παρὼν* mss. *παθῶν* Maehly.

1241. *ἄγαν γ'* mss. *ἄγαν μ'* Blom. *ἄγαν* Both. Dind. Weckl. etc.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῆ κοὐδὲν ἐξῃκασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΑ. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
ΧΟ. οὔκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. σὺ μέν γ' ἀπεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;
ΚΑ. ἦ κάρτα νοῦν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

1242. *παιδίων* mss. *παιδείων* Schutz. *παιδικῶν* Jacob. Sed cf. 1593.

1243. *φόβος*] *θάμβος* Weil. *τάφος* (stupor) Weckl., coll. Herod. II. 156. *τέθηπα ἀκούων.*

1244. *κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν* mss. Weil. *κλύοντ' ἀληθῶς οὖσιν* Schoemann. *κλύοντα μύθοις οὐδὲν* Franz. H. L. Ahrens. *κλύοντα λήροις* Keck. *κλύοντ' ἀληθῆ κοὐδὲν* Schn. Herw. Cf. 1131. *κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.* Ch. 12. Sept. 431.

1245. *ἀκούσας* mss. *ἀκούων* bene Margol.

1247. *κοίμησον* Fl. *κοίμισον* F. Quae forma non legitur apud nostrum. Qu. *σύγκλησον.*

1248. *οὔτι* mss. Qu. *οὐχί.*

1249. *εἰ παρέσται γ'* mss. *εἰ τάδ' ἔσται γ'* Aur. *εἴπερ ἔσται γ'* Schutz. Pors. Blom. Haupt. Dind. Heyse. Weil. Weckl. Sidg. Redde, Non, si quidem eveniet (sc. hoc verbum, haec res). *πως*] *πω* malit Pal.

1250. *σὺ μὲν κατεύχει* mss. Qu. *σὺ μὲν τάδ' εὔχει,* vel *σὺ μέν γ' ἀπεύχει* (Rauchenstein). Cf. Eur. Hipp. 891. *ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν.* *κατεύχῃ* mss. *κατεύχει* Porson. Qu. *τάδ' εὔχει.*

1251. *ἄχος* mss. *ἄγος* Aur. Sch. Blom. Scholef. Dind. Weil. Weckl. Sed *ἄγος* apud Aeschylum significat semper a pollution, a curse, non a polluted, a cursed thing (Suppl. 375. 376. Sept. 1017. Ch. 155. Eum. 168.), ut monuit Peile. Contra *ἄχος* ubique significat malum aliquid plerumque vi inflictum (427. 1101. 1480. 1579. Ch. 586. 635. Sept. 948. 973.). *ἄχος* tuetur Heusde.

1252. *ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπης* (*ει* sup. *η* in Fl. et Ven.) *χρησμῶν ἐμῶν* mss. *ἦ κάρθ' ὅρον παρεσκόπεις* — Musgr. Karsten. *ἦ κάρτα χρησμῶν ὅρον ἐμῶν παρεσκόπεις* conjicit Dind. ed. Oxon. *ἦ κάρτα τἄρ' αὖ παρεκόπης* — Mein. *ἦ κάρτα χρησμῶν παρεκόπης* (deceptus es) *κλύων ἐμῶν* satis audacter Dind. ed. Lond. *ἦ κάρτ' ἀρὰν παρεσκόπεις* — Aur. Cant. prob. Heusde. *ἦ κάρτα τἄρα παρεκόπης* Hart. Dav. *ἦ κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις* Pors. Blom. *ἦ κάρτ' ἀρὰν παρεσκόπεις* Madvig. *ἦ κάρτ' ἄρ' αὖ* — conj. Haupt. et (*ἄρ' ἂν*) Weckl. *ἦ κάρτα νοῦν* (i. e. sensum) *παρεσκόπεις* — optime Schoem. Requiri videtur substantivum *δύναμιν* aut *σκοπὸν* significans. Qu. *ἦ κάρθ'*

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόχρηστα, δυσμαθῆ δ' ὅμως.
ΚΑ. παπαῖ (παπαῖ).
οἷον τὸ (θεῖον) πῦρ μ' ἐπέρχεται τόδ' αὖ.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον, οἴ 'γώ, ποῖ φύγω;
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη

ὅρους (aut *ὅρον*) *παρεσκόπεις*. Cf. 1154. *πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακορρήμονας;* Sed praestat, opinor, Schoemanni correctio *ἦ κάρτα νοῦν παρεσκόπεις* —, in quam et ipse incideram. Verbum *παρασκοπεῖν* accusativum regit: alioquin apte corrigeretur *ἦ κάρθ' ὅλως* —. *Παρεσκόπεις* jure tuetur Madvig. V. Comm. Cf. Suppl. 452. *ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι* (i. e. *ἐκτὸς οἴχομαι, ἐκτός εἰμι*). Fort. *ἦ κάρτα νοῦν παρασκοπεῖς* (sic) —.

1253. *τοῦ γὰρ τελοῦντος* mss. *τοὺς γὰρ τελοῦντας* recte Heims. Dav. Weckl. Post *τελοῦντος* interrogandi signum ponit Weil. *οὐ ξυνῆκα μηχανήν* mss. *οὐ ξυνῆκ' ἀμηχανῶν* Weil. Qu. *οὐ ξυνῆκ'· ἀμηχανῶ.* Sed cf. 1609. *πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.*

1254. *ἄγαν γ'* mss. *λακεῖν γ'* anon. Qu. *καλῶς γ'*, aut *ἐγώ γ'*. *Ἕλλην' — φάτιν* mss. *ἐμὴν — φατιν* (meum vaticinium) Elmsl. ad Her. 131. ad Iph. T. 340. et in Quart. Rev. XIV. 463. *ἐπίσταμαι* mss. *ἐπίστασαι* Markland. Pors. Elmsl. 'You have heard my prophecy very fully.' (Elmsl.)

1255. *πυθόκραντα* mss. *πυθόχρηστα* recte Blom. (Cf. Ch. 900. *μαντεύματα | τὰ πυθόχρηστα.*) *πυθόφαντα* tentat Herw. *δυσπαθῆ* mss. *δυσμαθῆ* Cant.

1256. *παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι* mss. *παῖ, τόδ' οἷον* — Herm. *παπαῖ παπαῖ. | οἷον τόδ' ἕρπει πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι* Weil. Dav. *παπαῖ παπαῖ, | οἷον τὸ θεῖον αὖ με πῦρ ἐπέρχεται* olim Weil. *παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται τόδε* conj. Butler. *παπαῖ· οἷον μοι πῦρ ἐπέρχεται τόδε* conj. Haupt. *παπαῖ· | οἷον τόδ' αὖ με πῦρ ἐπέρχεται δέμας* Thiersch. *παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεται τόδ' αὖ* Schn. *παπαῖ, τόδ' οἷον πῦρ ἐπέρχεται δέμας* conj. Weckl. *παπαῖ· νέῳ τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται μένει* F. W. Schmidt. *παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεται* (del. *δέ μοι*) Wilam. Qu. *παπαῖ, τόδ' οἷον πῦρ ἐπέρχεταί τί μοι.* Vel *παπαῖ παπαῖ, τὸ πῦρ ἐπέρχεται τόδε* (gl. *μοι*). Vel — *τόδ' αὖ.* Vel *παπαῖ παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται.* Vel *παπαῖ. | οἷον τὸ πῦρ με τοῦτ' ἐπέρχεται δέμας.* Vel *παπαῖ· | οἷον τὸ πῦρ μοι (με) τοῦτ' ἐπέρχεται πάλιν.* Cf. Pers. 845. *ὥς με πόλλ' ἐπέρχεται κακὰ | ἄλγη.* Suppl. 559. *ὄντ' (λειμῶνα) ἐπέρχεται τυφῶ μένος.* Soph. Fr. 607. *ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται.* Oed. R. 199. *τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται* (hoc dies aggreditur). El. 1297. *νῷν ἐπελθόντοιν δόμους.* Ant. 153. *θεῶν δὲ ναοὺς — ἐπέλθωμεν.* Cum dativo Trach. 135. *τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν* etc. *δέ μοι* mss. *δέμας* Casaub. Stanl. Thiersch. *τόδ' αὖ* conj. Sch.

1257. *οἶ ἐγὼ ἐγώ*] *οἶ 'γώ· ποῖ φύγω;* Heyse. Versum interpolatum habet Dind., quum *οἶ 'γὼ* (non *οἶ ἐγὼ*) tragici dicere soleant.

1258. *δίπλους* mss. *δίπους* Vict. Cant. *διπλοῦς* frustra tuetur Heusde.

λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθεῖσ' ἐν ποτῷ,
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσεσθαι φόνον.[1]
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλων ἔχω τάδε,
σκῆπτρόν τε καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σφὼ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ·
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἐγὼ δ' ἅμ' ἕψομαι.
ἄλλην τιν' ἄταις ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

1260. ὡς δὲ mss. Qu. ὥς τε.

1261. κἀμοῦ mss. κἀμοὶ Scal. (Fortasse recte.) κἀμὲ Aur. μισθὸν (μνείαν sup. in F.) mss. μικτὸν aut πιστὸν Scal. μῖσος Kock. Herw. Qu. μῖξιν (misturam), vel κρᾶσιν (cf. Prom. 481. ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων), vel κύαθον, vel θάνατον. In μισθὸν allusio esse potest, ad vatum mercedem. Cf. 979. ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά. Ch. 733. λύπη ἄμισθος. ἐνθήσει Fl. V. F. pr. ἐνθήσειν F. corr. Mein. corr. ἐνθήσειν κότῳ | ἐπεύχεται Herm. ἐνθεῖσ' ἐς κύτος Maehly. ἐνθεῖσ' ἐν ποτῷ Heimsoeth. ἐνθεῖσα σκύφῳ Kock. Leg. ἐνθήσειν ποτῷ (κύτει, σκύφῳ), aut ἐνθεῖσ' ἐς ποτὸν (κύτος, σκύφον). Cf. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροεῖ πάθος ἐπεγχέας. Qu. ἐμμίξειν —. κότῳ mss. ποτῷ Scal. Aur. Stanl. Musgr. Dav. Weil. Weckl. Heims. (Cf. Hom. Od. 4, 232. φάρμακον ἐνέηκε ποτῷ.) κύτει Scal. Karst. σκύφῳ Kock. Utique mendosum est κότῳ.

1262. ἐπεύχεται mss. ἐπεύξεται Kock. κἀπεύξεται Hart. κἀπεύχεται olim Dind. ἢ 'πεύχεται Franz. εἶτ' εὔξεται Enger. ἡ δ' εὔχεται conj. Pal. φωτὶ mss. Qu. τἀνδρί. Cf. ad Soph. Aj. 807.

1263. ἐμῆς mss. Qu. ἐμῆς τ'. ἀντιτίσασθαι mss. ἀντιτίσεσθαι Blom. Dav. Weil. etc. Recte. Cf. tamen 1292. ἐπεύχομαι — τυχεῖν. Gl. F. ἀντιδοῦναι.

1264. καταγέλωτ' mss. Leg. καταγέλων. Cf. 1271. Arist. Ach. 76. ἆρ' αἰσθάνει τὸν καταγέλων τῶν πρέσβεων.

1265. καὶ σκῆπτρα mss. τόδε | σκῆπτρόν τε Heyse. Qu. τὰ σκῆπτρα. περὶ δέρῃ] Qu. περὶ κάρᾳ.

1266. σὲ mss. σφὲ Aur. Dav. Weil. τὰ olim Dind. σφὼ Thiersch. σφὼ aut σφὲ reponendum esse confidenter contendit Enger. Malim σφὼ aut τάδε. Gl. Fl. ὦ στολή. Gl. F. πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἐσθῆτα τοῦτο λέγει σχίζουσα τὰ ἑαυτῆς ἱμάτια. Versum inutilem, haud dubie interpolatum, jure ejiciendum esse suspicatur Dind. Aptissime enim verba τ' ἐς φθόρον πεσόντα sequi post v. 1265.

1267. ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι (ἀμείβομαι Fl. pr.) mss. ἐγὼ δ' (ἐγὼ δ' Heath.) ἅμ' ἕψομαι sagaciter anon. (Selwyn?) apud Scholef. Herm. Dind. Weil. Weckl. Verrall. ἄγι' ὧδ'· ἅμ' ἕψομαι Pal. Cf. Soph. Oed. R. 471. δειναὶ δ' ἅμ' ἕπονται Κῆρες.

1268. ἄλλην τιν' ἄτην mss. Kl. Franz. Dind. Pal. ἄλλην τιν' ἄλλην I. Voss. ἄλλην τιν' ἄτης (aut ἄλλην τιν', ἄλλην) Haupt. Weckl. μάντιν τιν' ἄλλην Halm.

ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύει τέ με
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύει τέ με
ἐν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην.
ἀλωμένη δὲ φοιβὰς ὡς ἀγύρτρια
πτωχὸς τάλαινα λιμοθνὴς ἠνειχόμην.

ἄτῃ τιν' ἄλλην Maehly. ἄτην mss ἄτης Stanl. Herm. Dind. Karst. Peil. Con. Dav. Weil. Ἄτην H. Voss. ἄτῃς Porson. ἄταις Sch. Blom. ματαίαν (pro τιν' ἄτην) Weckl. πλουτίζετε mss. πλουτίζετον Thiersch. Si γεμίζετε (et ἄτης) corrigas, omnia plana erunt. Cf. 443. σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους. Dem. p. 569, 4. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων. Thuc. VII. 53. Eur. Cycl. 505. Quae emendatio altero nostri loco confirmatur, Suppl. 444. ἄτης γεμίζων καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον (ut hodie correctus legitur. schol. τοῦ Διὸς ἐμπιμπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης τὸν γόμον). Cf. etiam 1012. δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν. 613. τοιόσδ' ὁ κόμπος πᾶς ἀληθείας γέμων. Suppl. 444. ἄτης γεμίζων καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον (γέμος?). Eur. Herc. 1245. γέμω κακῶν. Lectio πλουτίζετε fortasse glossema est. Quod si sincerum est πλουτίζετε, conferre licebit 586. σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ (?). Soph. Oed. R. 30. Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. Tentabam etiam φορτίζετε (ἄταις). Versum suspectum habent Weckl. et Wilamowitz.

1269. ἰδοὺ, Ἀπόλλων Gilbert. ἐκδύων ἐμὲ mss. οὐκδύων ἐμὲ Enger. Qu. ἐκδύει με νῦν, vel ἐκδύει τέ με.

1270. ἐπόπτευσας Fl. Vict. ἐπώπτευσας F. ἐποπτεύσας V. Halm. Weil. ἐπώπτευσας idem. ἀποπτύσας Karst. ἐπώπτευσας legebat schol. F. Qu. ἐποπτεύσει (aut ἐποπτεύων) τέ με | ἐν τοῖσδε —. δέ με mss. ἐμὲ Enger. Halm. Weil. Weckl. τέ με Heims. Keck. δ' ἅμα Weil.

1271. κἀν mss. Qu. ἐν. μέτα Fl. V. F. μετὰ Vict. μέγα Herm. Dind. Karst. Franz. Peil. Con. (Idem vitium est Ch. 137.) μ' ἐᾷ conj. Heusde. μ' ἔτλη Kenn. με τλὰς Lachmann. μάτην conj. Weckl. ἐμὲ Wilam. Qu. μετὰ φίλων (Agamemnona dicit) ὑπ' ἐχθρῶν (Clyt. et Aeg.).

1272. φίλων ὑπ' ἐχθρῶν] Qu. φίλων ὑπ' ἐχθρῶν τ' (Ahrens. Eng.), vel φίλων ὑπ' ἀνδρῶν (de Choro dictum), vel ἀνδρῶν ὑπ' ἐχθρῶν, vel ἐχθρῶν ὑπ' ἀνδρῶν. Cf. 1345. ἐχθροῖς — φίλοις | δοκοῦσιν εἶναι, vel φίλων θ' ὕπ' ἐχθρῶν τ'. μάτην mss. μαθεῖν Halm. Keck. conj. Weckl. Qu. ἰδεῖν (vel κλύειν). Cf. 349. οὐ διχορρόπως ἰδεῖν.

1273. καλουμένη mss. κακουμένη Tyrwhitt. Butler. prob. Naber, coll. Med. 515. κἀλωμένη Heath. Qu. ἀλωμένη (ita etiam Mehler. prob. Naber), vel γελωμένη. φοιτὰς mss. (Cf. Soph. Trach. 980. φοιτάδα δεινὴν νόσον.) φοιβὰς Spanh. Blom. Schn. et (οὖσ' pro ὡς) Enger. Cf. Eur. Hec. 815. ἡ φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασσάνδραν Φρύγες. ὡς] Qu. ἠδ' aut οὖσ'.

1274. πτωχὸς τάλαινα] πτωχός τ' ἀλαζὼν Keck. Malim πτωχός τ' ἀλήτης. πτωχὸς] Annon πτωχή? Cf. Soph. Oed. C. 751. πτωχῇ (πτωχῶι, supr. ῆι L. πτωχῷ vulg.) διαίτῃ. Oed. R. 1506. πτωχὰς — ἀλωμένας. λιμόθνης mss.

καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει
θερμὸν κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν ἄτας τοῖσδε θριγκώσων δόμοις·
ἄραρε γάρ (τις) ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
πράξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ μέτοικος ὧδ' ἀναστένω,

λιμοθνὴς Elberling. *ἠνεσχόμην* mss. *ἠνειχόμην* Keck. Ka. Cf. 905. *πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν (τὸ πρὶν?) κακὰ | ἠνειχόμεσθα.*

1275. *καὶ νῦν ὁ —*] Qu. *καὶ νῦν γε —. ἐκπράξας*] Suspectum. Qu. *ἐκπράξων* (confecturus), coll. Soph. Oed. C. 1659. Idem suadet Weil. ed. Wecklein.

1276. *ἀπήγαγ' ἐς — τύχας*] *ἀπήγαγεν — ὁδοὺς* conj. Herwerden. *ἀπήγαγ'*] Exspectabam simplex *ἤγαγ'* aut *εἰσήγαγ'*.

1277. *δ'* mss. *μ'* Hemst. Burges. *ἀντεπίξηνον* (aut *ἄντ.*) mss. *ἀντ' ἐπίξηνου* Aur. *ἀλλ' —* Burges.

1278. *θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι* mss. *θερμῷ κοπεῖσαν —* Aur. Dind. *θερμῷ κοπείσης —* Franz. *θερμὸν κοπείσης —* Schutz. Eng. Dav. (Recte.) *θερμῷ κοπείσης φοίνιον προσφάγματι* conj. Haupt. Heyse. Weil. *κοπείσης* mss. *κοπεῖσαν* Aur. *κοπείσῃ* Abresch. Pors. Blom. Dind. Gl. F. *τυφθείσης, σφαγείσης.* Sc. *ἐμοῦ.* 1172. *φοινίῳ* mss. *φοίνιον* (cruentatum) Haupt. Weckl. *προσφάγματι*] *προσσφάγματι* Cas. Sch. Fort. *σταλάγματι.* Cf. 1390. *ψακάδι φοινίας δρόσου* (i. e. *αἵματος*). Sept. 737. *αἷμα φοίνιον.* Ch. 402. *φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον.* Eum. 247. *αἷμα καὶ σταλαγμόν.* Soph. Ant. 1225. *φοινίου σταλάγματος.* Non alibi apud nostrum occurrit *πρόσφαγμα.*

1283. Post 1284. ponendum conj. Haupt. *ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις*] Leg. *ἄτας τοῖσδε θριγκώσων δόμοις.* Cf. Eur. Herc. 1280. *δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.*

1284. Post v. 1290. olim lectum huc transposuerunt Herm. Dind. Weil. etc.

1285. *ἄξειν νυν* Fl. V. *ἄξει νιν* F. *ἄξειν νιν* Maehly. (Cf. Eum. 230. *ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον*). *ἥξειν τιν'* Karst. Dind. *πράξειν* (i. e. *τίσεσθαι*, ulturum esse) *νιν* Schoemann. Herw. Weil. *πράξειν τιν'* malit Dind. Fort. *ἥξειν τίν' ἀρκέσοντα κειμένῳ πατρί.* Cf. 1280. *ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος.* Eum. 623. *τὸν πατρὸς φόνον πράξαντα* (ultum). Eur. Med. 1305. Or. 406.

1286. *κάτοικος* mss. *κάτοικτος* (?) Scal. Dind. Dav. Weil. (Cf. v. *ἔποικτος* (?) 1614. et *κατοικτίζεσθαι* Pr. 36.) *κάτοχνος* Wakef. Keck. *μέτοικος* H. L. Ahrens. (Recte, ni fallor.) *κάτοικος* per *κατοικίδιος, ὕπαυλος* explicat

ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἷλον πόλιν
οὕτως ἀπαλλάσσοντας ἐν θεῶν κρίσει;
ἰοῦσ' ἀτρέστως τλήσομαι τὸ κατθανεῖν·
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων

Heusde, coll. Hesych. *ἐνδόμυχος· κάτοικος*. Qu. *κατ' οἶκον*. Cf. 427. *τὰ — κατ' οἶκον*. 1313. *ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ δόμοισι* (vel *'ν δόμοισι*) *κωκύσουσ' ἐμὴν — μοῖραν*. Soph. Oed. C. 343. *κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι*. Simili modo *καθ' ὕπνον* in *κάθυπνον* corruptum Soph. Tr. 970. Vel *φίλοικτος* (240). Vel *'ποίκτιστος*. Cf. 1221. Nusquam alibi legitur *κάτοικτος*. Cf. *ἔποικτος* 1614. et *ἐποίκτιστος* 1221.

1287. *ἐπεὶ τὸ πρῶτον*] Qu. *ἥτις γε πρῶτον*, vel *ἐπεὶ* (vel *ἥτις*) *πατρῴαν*.

1288. *εἶχον* mss. *εἷλον* Musgr. Keck. Dav. Heyse. Weil. Herw. etc. Recte. Non intelligi videntur *οἱ πολισσοῦχοι θεοί* (338.), sed Agamemnon. Cf. 29. *εἴπερ Ἰλίου πόλις | ἑάλωκεν*. 577. *Τροίαν ἑλόντες*. 1335. *πόλιν — ἑλεῖν — Πριάμου*. 818. *ἁλοῦσα — πόλις*. Sept. 1019. *ᾕρει πόλιν*. Sept. 218. *τῆς ἁλούσης πόλεως*. Mirum est *πόλιν* sic repetitum. *ἀπαλλάσσουσιν* mss. *ἀπαλλάσσοντας* (sc. *εἶδον*) Pauw.

1289. *ἐν*] *ἐκ* Fl.

1290. *ἰοῦσα πράξω* mss. *ἰοῦσα κἀγὼ* Heath. Dind. *ἰοῦσα πόρσω* (Orelli) Karsten. (Ita *πόρσω* in vulgarem formam *πρόσω* mutatum postea in *πράξω* corruptum sit.) *ἰοῦσα πράως* H. L. Ahrens. *ἰοῦσ' ἄθρακτος* Herw. *ἄραρ'· ἰοῦσα* Enger. (Quam conjecturam tantum non certam esse arbitratur Davies.) *ἰοῦσ', ἄραρε, —* conj. Weckl. *ἰδοῦσ'* (praestaret *εἰδυῖ'*) *ἃ πράξω* Metzger. *ἰοῦσ' ἀτρέστως* probabiliter Maehly. (Cf. Suppl. 240. *μολεῖν ἔτλητ' ἀτρέστως*. Ag. 1402. *ἀτρέστῳ καρδίᾳ — λέγω*. Pr. 416. *μάχας ἄτρεστοι*.) *λιποῦσ' ἅμαξαν* Keck. (Cf. 1054. *πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον*. 906. *ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε*. 1039. Sed currum reliquisse videtur Cassandra v. 1330. *Πράξω* nemo dum commode explicare potuit. Qu. *ἰδοῦσα* (cf. 1287) *ταῦτα*, vel *ἰοῦσ' ἔσω* (coll. 1313.). Cf. Ch. 779. *ἄγγελλ' ἰοῦσα —*. *τλήσομαι τὸ κατθανεῖν*] Conjicias *τλήσομαι τὸ μόρσιμον*, cujus glossema fuerit *κατθανεῖν*. Sed cf. ad 539. Hunc v. post 1283. transponunt Herm. Weil. Sidg.

1291. *ὀμώμοται γὰρ ὅρκος* mss. *ἄραρε γάρ τις ὅρκος* Dind. ex Crameri Anecd. Oxon. I. 88, 8. et Etym. M. p. 134, 35. cod. Voss. ubi anonymi poetae versus affertur *ἄραρε γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας*. Cf. Prom. 60. *ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως*. (Audacior aequo correctio.) *ἄραρε μὲν γὰρ ὅρκος* Schn. Hunc v. post 1283. transponunt Herm. Dav. Weil. al. *δὲ* mss. *δὴ* recte, opinor, Keck. conj. Pal. *τὰς λέγω* mss. *τάσδ' ἐγὼ* Aur. Cant. *τάσδε νῦν* (aut *τάσδ' ἔχω*) *προσεννέπειν* conj. Pal.

1293. *εὐθνησίμων* mss. *εὐθνησίμως* Bothe. Fortasse recte.

ἀποῤῥυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, ὦ ξένοι, χρόνου πλέω.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γέ που χρόνος πρεσβεύεται.
ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΚΑ. ἰὼ, πάτερ, σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.

1295. δὲ Fl. Ma. δ' αὖ F.

1299. οὐκ ἔστ' ἄλυξις οὒ (οὐ), ξένοι, χρόνῳ πλέω mss. Ubi incommode interponitur ξένοι. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι· χρόνοι πλέῳ Dav. Qu. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, ὦ ξένοι, χρόνου πλέῳ. Vel — ὦ ξένοι· χρόνος πλέως (the time is up). οὐ ξένοι Fl. Vict. οὔ ξένοι F. Ven. ὦ ξένοι Casaub. Dind. οὐδέ μοι Herw. ὦ ξένοι, χρόνῳ πλέῳ conj. Haupt. Heyse. Cf. 1315. ἰὼ ξένοι. χρόνῳ πλέω Fl. Ven. Vict. | χρόνῳ πλέῳ F. | χρόνου πλέων Aur. | χρόνον πλέω Herm. χρόνῳ πλέον Voss. H. L. Ahrens. Dind. Herw. Schmidt. prob. Eng. χρόνοι πλέῳ Keck. χρόνου πλέον Weckl. χρόνοι πλέῳ Margol. Weil. χρόνος πλέως Todt. οὔ· τί μοι χρόνῳ πλέον; Rauchenstein. τί, ξένοι, χρόνῳ πλέον; conj. Weckl. χρόνου πλέω Heller. Qu. χρόνου πλέῳ (ei cui plenum tempus advenit), vel χρόνου πλέω (pleni temporis, cf. Virg. Aen. IX. 107. Ergo aderat promissa dies et tempora Parcae | Debita complerant.'), vel χρόνος πλέως (sc. ἐστί Anglice, my time is full up, cf. 1301. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ). Davies apte confert Theogn. 817. Hesiod. Op. 790. πλέῳ ἤματι.) (Cf. Pr. 42. θράσους πλέως. 953. φρονήματος πλέως. 696. φόβου πλέα. Sept. 603. πανουργίας πλέως.) Vel τοῦ μορσίμου. Vel οὐκ ἔστ' ἄλυξις οὐδὲ τῷ χρόνῳ πλέον (nor is any advantage to he gained by delay). Vel οὐδ' ἔχω χρόνῳ πλέον (nor do I gain by delay). Vel οὐδέ μοι πλέον χρόνῳ.

1300. τοῦ χρόνου mss. τῷ χρόνῳ Sch. τῶν χρόνων melius Margol. Leg. που (surely) χρόνος. Ita etiam Enger. (Scilicet που in τοῦ corrupto altera corruptela facile secuta est, χρόνου pro χρόνος.) Vel τὸ δ' ὕστατον γε τοῦ χρόνου. Vereor ut ὁ ὕστατος τοῦ χρόνου, quod vix bene Graecum sonat, dici queat, ut πολλὴ τῆς γῆς, πολλοὶ τῶν λίθων, et similia.

1303. 1304. Hos vv. transposuit Heath., inversis etiam personarum vicibus. Codicum ordinem (ΚΑ. οὐδεὶς —. | ΧΟ. ἀλλ' —.) restituit Keck. Hunc ordinem (1305. 1304. 1303.) malit Wecklein.

1305. τῶν mss. σῶν Aur. Dind. etc. Recte.

ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; ἤ τί σοι φρενῶν στύγος;
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἰὼ ξένοι.
οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ
ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.

1306. *τίς σ' ἀποστρέφει φόβος*] Qu. *τίς σε νῦν στροβεῖ φόβος*, cf. 1216. *ὑπ' αὖ με — πόνος | στροβεῖ ταράσσων*; vel *τίς σ' ἔχει φρένας φόβος*; vel *τίς φρένας σ' ἔχει φόβος*;

1307. *φῦ φῦ* et mox *ἔφυξας* Heyse. Nescio an recte. Cf. Arist. Lys. 295.

1308. *τοῦτ'*] Fort. *ταῦτ'*. Cf. 1074. *εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος* mss. *ἔστι μὴ* (?) *φρενῶν στύγος*; Keck. *ἤ τι — στύγος*; Thiersch. Malim *ἔστι σοι φρενῶν στύγος*; vel *ἤ τί σοι* (*που*) *φρενῶν στύγος*; vel *οὔτι που —*; (sic Arist. Pac. 1211. *οὔτι που λοφᾷς*; Eccl. 339.) vel *ἆρα μὴ —*; Cf. 547. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ*; Sed nil temere innovandum. Cf. Soph. Oed. R. 969. *ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε | ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ | κατέφθιθ'*.

1309. *φόβον* Fl. Ma. Vict. *φόβον* (sup. *ν*) F. *φόνον* Cant.

1310. *καὶ πῶς τόδ'* mss. *καὶ πῶς τάδ'* Dobr. *καὶ πῶς; τόδ'* Pauw. Haupt. Heusde. Weil. (Cf. Ch. 776. *καὶ πῶς*;) *ἤ που τόδ' ὄζει* Karst. *καπνὸς τόδ' ὄζει* Heyse. *καὶ πῶς; προσόζει* Herw. Qu. *καπνός γ' ὅδ' ὄζει*, vel *ἤ που τάδ' ὄζει* (vel *προσόζει*) *θυμάτων ἐφεστίων*. Cf. Arist. Lys. 616. *τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ*. 206. Fr. 246. Vesp. 38. Philem. IV. 13.

1312. Qui post h. v. legebantur versus, *ἀλλ' εἶμι — βίος*, post 1326. transponunt Weil. Keck. Quos secutus est Dind. Post 1305. transponunt Enger Dav., quum Cassandram loqui aliquid oporteat unde eam in aedes introituram esse intelligatur.

1316. *θάμνον*] *θάνατον* Karst. Todt. Post h. v. unum versum excidisse sine idonea causa suspicatur Dind.

1317. *ἀλλ' ὡς θανούσῃ* mss. Dind. Weil. *ἄλλως· θανούσῃ* Herm. Haupt. Dav. Weckl. Sidg. *ἄλλως· λαχούσῃ* Keck. *ἄλλως· φθανούσῃ* Heyse. *ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρῆτε* — Orelli. Enger. Weil. *ἁλούς· θανούσῃ* Karst. Latet fortasse participium aliquid ut *φεύγων* aut *ταρβῶν*. *τόδε* mss. *ποτε* Hart. Eng. *τότε* Weil. conj. Heusde. Rauchenstein.

ἐπιξενοῦμαι ταῦτά γ' ὡς θανουμένη.
ΧΟ. *ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.*
ΚΑ. *ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν † ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω*
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
φανεῖσιν ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίνειν φόνον

1320. *ἐπιξένιά μοι ταῦτα δὸς θανουμένῃ* ingeniose et fortasse recte Karsten. Heyse. *ταῦτα δ'* mss. *ταῦτά γ'* Aur. *ταῦτά σ'* Todt. Redde, Haec saltem vobis ut amicis moritura ego commendo. Qu. *ἐπιξένιά μοι ταῦτα δότε θανουμένῃ*, aut *ἐπιξένιά μοι τάδε δόθ' ὡς θανουμένῃ*.

1322. *ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω* mss. *ῥύσιον θρῆνον* conj. Herm. *ῥῆσιν ἐκ φρενῶν* Heyse. *ὡσπερεὶ θρῆνον* anon. *ῥῆσιν ὡς θρῆνον* Hart. Eng. *ῥῆσιν, οὐ θρῆνον* Herm. Pal. Sidg. Rauchenstein. (Sed ita *ἐμὴν τὴν αὐτῆς* sequi oportere monet Wecklein.) Epithetum aliquid in *ῥῆσιν ἢ* latere suspicatur Well. Qu. *ὕστατον* (*θνήσιμον*) *θρῆνον*, vel *χρή με θρῆνον πρὶν θανεῖν*, vel *χρή με πρόσθε πρὶν θανεῖν* | *θρῆνον τὸν αὐτῆς*, vel potius *θρῆνον οὐ θρῆνον λέγω* (ut *γάμος οὐ γάμος* Eur. Hec. 949.) Ipsa vox *ῥῆσιν* grammaticum prodit, ut monuit Davies. V. schol. Aj. 815. In *ῥῆσιν* offendit etiam Sidgwick.

1323. *ἐμὸν τὸν αὐτῆς* mss. *ἐμὸν τὸν αὐτῆς* Vict. *αὐτὴ τὸν αὐτῆς* anon. Qu. *ἐγὼ τὸν αὐτῆς*, vel *τὸν ἁμὸν αὐτῆς*, vel *αὐτὴ 'ς ἐμαυτήν* *ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι*] Qu. *ἡλίῳ* (vel *ἡλίου*) *γὰρ εὔχομαι*. *ἡλίῳ* mss. *ἡλίου* Jacobs. Dind. Weil. Recte. Cf. 575. *τῷδ' — ἡλίου φάει*. 508. *ἡλίου φάος*. Suppl. 213. *αὐγὰς ἡλίου*.

1324. *τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις* recte mss. Sch. Haupt. Emper. Dind. *δεσποτῶν τιμαόρους* Dav. *τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους* (Orestem) Musgr. Franz. Pal. Karst. *τοῖς τ' ἐμοῖς* — Pauw. Rhode.

1325. *ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς* (*τοὺς* Fl. pr., ut vid.) *ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ* mss. *ἐχθροὺς φονεῖς τε τοὺς ἐμοὺς τίνειν ἐμοῦ* conj. Haupt. *ἐχθροὺς φονεῖς τ' ἐμοὺς δίκην* — Sch. *ἐχθροὺς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν φόνον* (vel cum Donaldsono *ἐχθροῖς φονεῦσιν ἀξίαν τίνειν δίκην*) Pal. *ἐχθροὺς φόνευσιν* (sic) — Bothe. *ἐχθροῖς φόνευσιν τοῖς ἐμοῖς τίνειν ἐμοῦ* Karst. *χρέος φονεῦσι δεσποτῶν τίνειν* — Wilam. *φανεῖσιν ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίνειν φόνον* | *ἐμοῦ θανούσης* probabiliter Maehly. Loci corrupti et paene conclamati veram hanc emendationem reperisse mihi videor, *τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις* | *ἐχθροὺς φόνευσιν* (Bothe) *τοὺς ἐμοὺς τίνειν ἐμοῦ* | —. Corruptelae causa fuerit *φονεῦσι* pro *φόνευσιν* scriptum, unde correctio *ἐχθροῖς* — *τοῖς ἐμοῖς* pro *ἐχθροὺς* — *τοὺς ἐμοὺς* facienda erat. Porro, quum non amplius haberet unde penderet, *ἐμοῦ* in *ὁμοῦ* transierit. Quod ad *ἐχθροὺς τοὺς ἐμούς*, cf. Prom. 864. *τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι κύπρις*. 973. *χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ* | *ἐχθροὺς ἴδοιμι*. Eum. 66. *ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων*. *φονεῦσι* mss. *φόνευσιν* Both. Karst. Heller. Verrall. Housman. (Nomen *φόνευσις* Lexicis quidem ignotum est, sed recte juxta analogiam formatum est a *φονεύω*, ut *φόνος* a *φένω*. Praeterea nomen *φόνευμα* legitur alicubi.) *φανεῖσι* probabiliter

δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος. 1326
ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοις ἐμὴν κωκύσομαι 1313
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος. 1314
ΧΟ. ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν 1327
σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν, ἣν δὲ δυστυχῇ,

H. L. Ahrens. *φανεῖσιν* Maehly. *φόνοισι* Enger. Rhode. *φοναῖσι* Weil. Legendum *φανεῖσι*. Cf. Ch. 143. *τοῖς δ' ἐναντίοις | λέγω (αἰτῶ?) φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον, | καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκῃ*. (Ubi schol. *τοῖς δ' ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι τιμωρόν*.) Eum. 320. *πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν*. Ag. 899. *καὶ γῆν φανεῖσαν* (in eadem sede) *ναυτίλοις* —. Soph. El. 1155. *ὡς φανούμενος | τιμωρὸς αὐτὸς* (*αὐτοῖς*?). Eur. Andr. 892. *ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς*. *τίνειν ὁμοῦ* mss. *τίνειν ἐμοῦ* olim Herm. Qu. *τίνειν φόνον*, vel *τίνειν μόρον* (Ch. 18.), vel *ποινὰς τίνειν*, vel *τίνειν ἐμοῦ* (et *φόνευσιν*). Tentabam etiam *ἐχθροὺς ἄποινα τοὺς ἐμοὺς τίνειν φόνου*, vel *τιμωρίαν φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν*. *Τίνειν* valet luere (solvere) poenas. Contra medium *τίνυσθαι* valet ulcisci. Cf. 1338. *αἷμ' ἀποτίσει*. 1430. *τύμμα τύμματι τῖσαι*. 1529. Ch. 651. *αἱμάτων παλαιτέρων | τίνει μύσος | χρόνῳ* — *Ἐρινύς*. 313. *ἀντὶ δὲ πληγῆς* — *πληγὴν τινέτω*. Eum. 268. 435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει* etc. Soph. Phil. 960. *φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας*. Pr. 112. *τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω*. 177. *πρὶν* — *ποινὰς* — *τίνειν*. 620. *ποινὰς* — *τίνεις*. 984. *τίνειν χάριν*. Eur. Herc. 1169. *τίνων ἀμοιβάς*. Ag. 1263. *ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσεσθαι φόνον*. Ch. 18. *ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον | πατρός*. 142. *τοῖς δ' ἐναντίοις | λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον, | καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν* (*ἀντιτίσασθαι*?) *δίκην*. Quare constat mendosam esse lectionem *ἐχθροῖσι τοῖς ἐμοῖς*. *Τίνειν* hic rependere significare censet Franz, coll. Soph. Oed. C. 230. 1203. Cum hoc loco cf. Eur. El. 89. *φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ*.

1313. *ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν* mss. Leg. *ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ* (vel *ἔσω*) *'ν δόμοισι* —, vel potius *ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοις ἐμὴν κωκύσομαι*. Futurum enim est *κωκύσομαι*, non *κωκύσω*. Cf. Arist. Lys. 1222. *κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά*. *δόμοισι*] *θανοῦσι* Karsten. *δαμεῖσι* Weil. *χαμοῦσι* Schmidt. coll. Suppl. 231. Qu. *φθιτοῖσι* (Eum. 97.) aut *νεκροῖσι*. Sed cf. Soph. El. 282. *ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας | κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς | τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην | αὐτὴ πρὸς αὑτήν*. Ubi loquitur Electra.

1314. *ἀρκείτω βίος*] Suspectum. Fort. *ἀρκεῖ μοι βίος*.

1327. ΧΟ. hic addunt et in v. 1331. delent Weil. Dav. Quem sequitur Keck.

1328. *σκιὰ* mss. *σκιᾷ* Wieseler. Herm. Dind. Weil. etc. *ἀντρέψειεν* mss. *ἂν τρέψειεν* Pors. *ἀντρέψει' ἂν* Dobr. *ἂν στρέψειεν* Bamb. *ἂν κρύψειεν* Karst. *ἂν πρέψειεν* Boisson. ex Photio p. 447, 14. *πρέψαι: τὸ ὁμοιῶσαι Αἰσχύλος* (Fr. 405.). Quod receperunt Wieseler. Herm. Dind. Weil. Con. Dav. Pal. etc. repudiat Heusde. Verbum *πρέπειν* intransitivum est Suppl. 301. *πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας*. *εἰ δὲ δυστυχῇ* mss. Dind. *εἰ δὲ δυστυχῇ* Vict.

βολαῖς ὑγρώσσων σφόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν, δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
"μηκέτ' ἐσέλθῃς" τάδε φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου,
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.

εἰ δὲ δυστυχεῖ Porson. εἰ δὲ δυστυχοῖ Blom. Weil. Malim ἢν δὲ δυστυχῇ. Aegre subaudiri posset ἐστί.

1329. βολαῖς] δλην Maehly. σπόγγος mss. σφόγγος Both. Haupt. Dind. ὤλεσε mss. γραφήν] μόλις conj. Stanl. Kock.

1330. καὶ ταῦτ' ἐκείνων mss. Sensus requirit, ni fallor, κἀκεῖνα τούτων.

1331. πράττειν mss. πράσσειν Porson.

1332. πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν δ' mss. πᾶσι βροτοῖσιν· — Pauw. Qu. πᾶσι βροτοῖς· τὸν δακτυλόδεικτον δ'. Aegre enim abesse potest articulus. δακτυλοδείκτων δ' Sch. Dind. Karst. Weil. δακτυλόδεικτον δ' Casaub. Heusde. Heyse. δακτυλόδεικτος requirit Heusde, coll. Il. 14, 320. πάντων ἀριδείκετος ἀνδρῶν (Περσεύς). Od. 8, 382. Hor. Od. IV. 3. 22. Pers. I. 28. Martial. IX. 98. 3.

1333. οὔτιν' — εἴργεις A. Ludwig. ἀπειπὼν mss. Qu. ἀπαυδῶν, vetans, vel ἀπ' ἰδίων, vel οὔτις ἀπείργειν ἐθέλει μελάθρων.

1334. μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε, φωνῶν (sic) Dind. μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν (sic) Dobr. Herm. Heyse. Eng. Weil. Recte. Cf. Cho. 314. "δράσαντι παθεῖν", τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Scilicet lex metrica versus paroemiaci requirit ut finalis anapaestus puncto non dispescatur, ne tardior ad aures veniat, ut monuit Butler. τάδε φωνῶν (vel φ. τ.), "μηκέτ' ἐσέλθῃς" malit Herw. Cf. 409. τάδ' ἐννέποντες — "ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι —." Eum. 508. μηδέ τις (ἡμᾶς) κικλησκέτω, τοῦτ' ἔπος θροούμενος, "Ὦ Δίκα, —." Pers. 126. ὀᾶ, τοῦτ' ἔπος ἀπύων. Cratin. 51. "οὗτος, καθεύδεις; οὐκ ἀναστήσει;" βοῶν. Diph. 43, 36. "οἰμώξει μακρὰ | πρῶτος μαγειρῶν," φησίν. Theocr. XIV. 22. "οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες," ἔπαιξέ τις. Anth. P. XVI. 136. "ἀρκεῖ δ' ἁ μέλλησις," ἔφα σοφός. Philem. IV. 47. "καλὸν τὸ θνήσκειν" ἔστιν ἐπὶ τούτῳ λέγειν. Arist. Nub. 1206. "μάκαρ ὦ Στρεψίαδες, — οἷον τὸν υἱὸν τρέφεις," φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι etc. Men. IV. 205. οἱ — "σκέψομαι" λέγοντες. Eur. Alc. 1004. "χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης," τοῖαί νιν προσεροῦσι φᾶμαι. Adesp. trag. Fr. 382, 9. γέλωτα δή με ποιοῦνται χόροι | θύοντες (βρύοντες?) ὕβρει, "τυφλὸς οὔτι γνώσεται," | οὕτω λέγοντες. μηκέτι δ' εἰσέλθῃς mss. μηκέτ' ἐσέλθῃς Herw. Dind. etc. τάδε (τὰ μέλαθρα) intelligit Heusde. Fallitur vir doctus.

1336. Πριάμου (διὰ παντὸς) Herm. Nonnulla videntur excidisse.

1337. θεοτίμητος δ' mss. θεότιμος δ' Weil. Keck. Herw.

νῦν δ', ἢν προτέρων αἷμ' ἀποτίσῃ
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἐπικράνῃ,
τίς ποτ' ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

1338. εἰ mss. Dedi ἤν. αἷμ' ἀποτίσει mss. Dedi αἷμ' ἀποτίσῃ. Ita etiam Zakas. Fort. σφ' αἷμ' ἀποτῖσαι, et mox θανόντ' (pro θανὼν), et aliud quid pro ἐπικρανεῖ, quale est θεόκραντον. Qu. αἵματα τίσει. Cf. Ch. 650. αἱμάτων παλαιτέρων τίνει μύσος.

1339. τοῖσι θανοῦσι mss. τοῖσι κτανοῦσι Cant. τοῖσι κανοῦσι Davies. ἄλλων mss. ἄλλος Weckl.

1340. ἐπικρανεῖ Fl. V. Dind. ἄγαν ἐπικρανεῖ F. ἐπικραίνει Herm. Weil. ἀντεπικραίνει Bamberg. ἐπικράναι Keck. ἐπικραίνοι Weckl. ἄταν τε κρανεῖ H. Voss. Blom. Kl. Requiritur quidem futurum aliquid, penultima autem in ἐπικρανεῖ brevis est. Sic Ch. 1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ; Cf. tamen Eum. 950. ἐπικρανεῖ (ᾱ). Nempe penultima in κρανῶ (κραανῶ, a κρααίνω) aliquando produci videtur, ut in φανῶ (φαενῶ, a φαείνω), ἀρῶ (ἀερῶ, ab ἀείρω, cf. Pers. 795. ἀροῦμεν). Sed fortasse corruptum est ἐπικρανεῖ. Corrigebam ἐπιτίσει vel ἔτι τίσει (Locutio ποινὰς τίνειν occurrit Prom. 112. 177. 620.), vel ἀποδώσει (ἐπιδώσει), vel ἀποδοῦναι δεῖ. Cf. ad 1338. Sed, re bene perpensa, dedi ἐπικράνῃ (ita etiam Zakas). Cf. ad 1338.

1341. τίς ἂν εὔξαιτο mss. — τίς ποτ' ἂν — Herm. E. Ahrens. Dav. Weil. τίς ἄρ' ἂν — Haupt. τίς τίς ἂν Heyse. τίς ἂν οὐκ Casaub. τίς ἂν ἐξεύξαιτο Schneid. Keck. τίς ἔτ' εὔξαιτ' ἂν βροτὸς ὢν Margol. Leg. τίς ἂν εὔξαιτ' ἂν θνητῶν —, vel τίς ἂν αὐχήσειε βροτῶν —. Cf. Arist. Lys. 962. ποῖος γὰρ ἔτ' ἂν νεφρὸς ἀντίσχοι; βροτὸς ὢν Both. Margol. Sidg.

1343—1371. Hos versus delent Rossbach et Westphal.

1343. καιρίαν πληγὴν ἔσω mss. καρδίας πληγὴν ἔσω Mein. πληγὴν mss. δέρης Keck. πλευρῶν probabiliter Weil., quod extruserit glossema πληγὴν ad καιρίαν adscriptum. στέρνων ἔσω conj. Weckl. Sed cf. 1292. ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν. ἔσω mss. ἔχω Blom. (Cf. 367. Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν.) ἐγώ Karst. ἒ ἒ (ἐέ aut ἐή?) Zakas. Qu. ἐγὼ, vel ξίφει (Rhes. 794. παίει νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει). Sed nil temere innovandum. Cf. Hom. Il. 21, 116. Ἀχιλεὺς — τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἴσω | δῦ ξίφος ἄμφηκες. 16, 340. πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος. Eur. Or. 1472. παίειν λαιμῶν εἴσω ξίφος. Eur. Ion. 767. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω. Rhes. 749. οἵα μ' ὀδύνη τείρει φονίου τραύματος εἴσω. Soph. Aj. 235. ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, etc. Trag. incert. apud Clem. Alex. p. 486. οὗτοι γὰρ οὗτοι καὶ διὰ σπλάγχνων ἔσω | χωροῦσι καὶ κυκῶσιν ἀνθρώπων κέαρ. Menand. 541, 8. ὁ πληγεὶς δ' εἴσω δὴ (ἔνδοθεν Dorv. αὐτόθεν Mein.) τιτρώσκεται.

ΧΟΡΟΥ ὁ ά.

σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίαν οὐτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπλήγμεθα.
β'. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασι.
γ'. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἔμπας ἀσφαλῆ βουλεύματα.
δ'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
ε'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορράντῳ ξίφει.
ϛ'. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαι τὸ δρᾶν τι· μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ζ'. δρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

1344. 1346. "His versibus et distichis 1348—1371. *ΧΟ.* praescriptum in libris. Inter quindecim Chori personas distribuit Hermannus, qui numerus etiam in scholio traditus est quod Triclinius servavit. Inter duodecim personas distribuit Ad. Mullerus, versibus 1344. 1346. 1347. 1370. 1371. Coryphaeo tributis." (Dind.)

1344. *καιρίως* mss. *καιρίαν* recte Karst. Cf. 1343. *πέπληγμαι καιρίαν πληγήν*. Ch. 640. *διανταίαν οὐτᾷ* (*ξίφος*). Sed 1372. *πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων*.

1345. Virgulam post *αὖθις* recte ponit Karsten. *πεπληγμένος* mss. *πεπλήγμεθα* recte Nauck. Librarii oculus ad vicinum *οὐτασμένος* aberravit.

1346. *οἰμώγματι* Fl. Vict. Dind. *οἰμώγμασιν* V. F. Quod praeferendum. Cf. 1366. *ἐξ οἰμωγμάτων*. 1384. Sept. 8. 1023.

1347. *κοινωσώμεθ' ἄν πως* mss. *κοινωσαίμεθ' ἄν πως* Porson. et (*ἂν πῶς*) Blom. *κοινωσώμεθ', ἄνδρες,* — Keck. (Non male, nisi quod malim *ὦνδρες*.) *κοινωσώμεθ' ἔμπας* Emper. Heyse. Weckl. (Similis corruptela est v. 930.) *κοινωσώμεθ' αὐτίκ'* Martin. Qu. *κοινωσώμεθ' ἡμεῖς* (*ἔμπας, αὐτίκ', εὐθύς*).

1349. *πρὸς δῶμα δεῦρο*] Qu. *πρὸς δῶμαθ'* (1673.) *ὧδ'*. *βοήν* mss. Qu. *βοᾶν* (i. e. *βοηθεῖν*), vel *δραμεῖν*, vel *τρέχειν*.

1351. *σὺν νεορρύτῳ ξίφει* mss. Malim *σὺν νεορράντῳ ξίφει*, ut in Soph. Aj. 30. 828. Ita jam Spanheim. Epithetum *νεόρρυτος* nonnisi de rebus liquidis usurpari potest. (Sic Soph. El. 894. *ὁρῶ νεορρύτους πηγὰς γάλακτος*).

1353. *ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή* mss. et vulg. *ψηφίζομαι τὸ δρᾶν τι· μὴ μέλλειν δ' ἀκμή* Musgr. Karst.

1354. *δρᾶν*] *τὸ δρᾶν* Schutz. *γὰρ ὡς* mss. *τορῶς* Wilamowitz. Non male.

1355. *σημεῖα πράσσοντες πόλει*] "Non expedio. Intelligerem *σημεῖον αἴροντες*." (Herw.) Fort. *σημεῖα φαίνοντες* (*δεικνύντες*) *πόλει*, vel *σημεῖ' ἐπαίροντες πόλει*. Sed cf. Arist. Ach. 760. *τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλει,* | *ὅπως κάκιστα καὶ τάχιστ' ἀπολοίμεθα*.

η'. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τὴν μελλοῦς χάριν
πέδοι πατοῦντες οὐ βραδύνουσιν χερί.
θ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι γὰρ τὸ βουλεῦσαι πάρος.
ι'. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ια'. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τῶνδ' ἡγουμένοις;
ιβ'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ιγ'. ἦ γὰρ τεκμήρι' ἐστὶν, ἢ 'ξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ιδ'. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε κοινοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ιε'. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς 'Ατρείδην εἰδέναι πῶς νῦν κυρεῖ.

1356. *τῆς μελλούσης* Fl. Ma. *τῆς μελλούς* (sup. *ης*) V. *μελλούσης* F. *τῆς μελλοῦς* correctum ex Tryphone in Walzii Rhet. VIII. 741. Dedi *τὴν μελλοῦς χάριν*. Cum *μελλὼ* confer *πειθώ* (suadela), *πευθώ*. *κλέος* mss. *χάριν* Tryphon. Herm. Bothe. Fort. *σέβας*, coll. Eum. 885. *πειθοῦς σέβας*.

1357. *πέδον* mss. *πέδοι* Herm. *ποδοῖν* Butler. Qu. *ποσίν*. *οὐ καθεύδουσιν* (*σι* Fl.) *χερί* mss. Fort. *οὐ βραδύνουσιν χερί*. Cf. Sept. 604. *ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται* etc.

1359. *ἐστι καὶ*] Qu. *ἐστί τοι*, aut *ἐστι γάρ* (Herw.). *πέρι* mss. Dind. Weil. *πέρα* Sch. Herm. Schn. *πάρος* Aur. Stanl. Voss. Haupt. Martin. Herw. Weckl. (Recte.) *τί μή* (*μήν*?); Wilam.

1362. *ἦ καὶ*] Qu. *ἦ γάρ* (ut ln 1366). *κτείνοντες* mss. *τείνοντες* recte Cant.

1363. *τοῖσδ'* mss. Dedi *τῶνδ'*. Cf. Ch. 764. *ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον | οἴκων*. Causa vitii patet.

1364. *κράτει* mss. *κρατεῖ* Casaub. Cf. 10.

1365. *γὰρ μοῖρα*] Fort. *δ' ἡ μοῖρα*.

1366. *ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ* mss. *ἦ γὰρ τεκμήρι' ἔστιν; ἢ 'ξ* — Weil.

1368. *μυθοῦσθαι* mss. *θυμοῦσθαι* E. Ahrens. Dind. Keck. Weil. Weckl. Sidg. (Correctio parum probabilis.) *μυθεῖσθαι* Schneider. Karst. Pal. Donaldson. Corrigo *κοινοῦσθαι* (male *κυν*. scriptum in mss.). Cf. 1347. *ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἔμπας ἀσφαλῆ βουλεύματα*.

1370. *πληθύνομαι*] *πληθύνομεν* Hart. Keck. *κρατύνομαι* conj. Karst.

1371. *κυροῦνθ' ὅπως* mss. *κυροῦντα πῶς* Karst. *κυροῦνθ' ὅπως* per enallagen pro *ὅπως κυρεῖ* poni opinatur Blom. Quae constructio nullo modo stabiliri potest. Frustra sic locum explicat Peile, *κυραῦνθ' ὅπως* (*κυρεῖ*), coll. Aj. 103. *ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου* (*ἠρώτας*?) *μ' ὅπου;* 890. *ἀμενηνὸν*

ΚΛ. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φάρξειεν ὕψος κρείσσον' ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον·
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος καλόν.

ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. Oed. R. 926. μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ' εἰ κάτισθ' ὅπου. Oed. C. 1218. τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου. El. 1424. πῶς κυρεῖτε; 1409. ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖ. Phil. 440. τί νῦν κυρεῖ; Eum. 301. ἔρρειν τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Men. 533, 5. ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι. Sensus est ἐν ποίᾳ ἐστὶ καταστάσει (schol.), Anglice his whereabout. Requiritur igitur ποῦ νῦν (aut τί δρῶν) κυρεῖ. Lectio vulgata inaudita et monstrosa est. Nihil melius habeo quod proponam quam πῶς (ποῦ, τί) νῦν κυρεῖ, vel τί δρῶν κυρεῖ. Cf. Ch. 214. τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

1372. πάροιθεν] πάροιθε Pors. Haupt. Solennis forma est πάροιθεν, nisi ubi metrum πάροιθε requirit, ut in Pers. 471. καιρίως] An καιρίων? Cf. Sept. 1. χρὴ λέγειν τὰ καίρια 619. Ch. 582. Suppl. 446.

1374. πῶς γάρ τις mss. πᾶς γάρ τις conj. Haupt. Herm. πῶς ἄν τις Keck. πῶς δ' ἄν τις Pal. οὐ γάρ τις —; Herw. Fort. πῶς δ' ἄν τις.

1375. πημονὴν ἀρκύστατον mss. πημονῆς — Cant. Aur. πημονὴν ἀρκυστάτων Wakefield. πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν Elmsl. Blom. Cf. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων | ὤρουσεν. Soph. El. 1476. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ (πέπτωκα?) τλήμων;

1376. φράξειεν mss. φράξει' ἂν Vauv. ad Soph. El. 830. φάρξειεν Dind. κρεῖσσον mss. κρείσσον' recte Haupt. Karst. Heyse. Halm.

1378. νίκης mss. Heusde. νείκης Heath. (auctoritate fretus Suidae et Etym. M., apud quos νείκη· ἡ φιλονεικία. Locupletiores testes jure desiderat Blom.). Dind. δίκης τελείας — γέμων Karst. Weil. (coll. 1432. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην). Δίκης παλαίειν Margol. Qu. ἔριδος, cujus glossema fuerit νείκους, unde lectio νίκης. παλαιᾶς] πάλαισμά τ' conj. Haupt.

1380. οὕτω δ' ἔπραξα] Praestat, opinor, οὕτως ἔπραξα. καὶ τάδ'] Qu. τοῦτό γ'. Post ἀρνήσομαι colon ponit R. Klotz. Ipse malim post μόρον.

1381. ἀμύνασθαι F. Fl. V. Kl. ἀμύνεσθαι Vict. Dind. etc. Hunc versum post 1383 transposuerit Wilamowitz.

1383. περιστοιχίζων Fl. V. περιστιχίζων Ma. περιστιχίζω F. κακόν mss. καλόν Casaub. Fort. πολύν, aut μέγαν (Herod. II. 121. πλοῦτος ἀργύρου μέγας).

παίω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν,
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει 'κπνέων.
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου

1384. *οἰμώγμασιν* mss. *οἰμωγμάτοιν* Elmsl. Herm. Dind. Weil. Weckl. "*Δυοῖν*, ni fallor, apud Atticos duali semper jungitur, *δύο* vero interdum plurali." (Elmsl.) Recte. Cf. Ch. 304. *δυοῖν γυναικοῖν*. 945. *δυοῖν μιαστόροιν*. 1047. *δυοῖν δρακόντοιν*. Eum. 600. *δυοῖν — μιασμάτων* (*μιασμάτοιν* Elmsl.). 428. *δυοῖν παρόντοιν*. Pers. 720. *δυοῖν στρατευμάτων* (*-οιν* Elmsl.). 736. *γαῖν δυοῖν*. Sept. 922. *δυοῖν ἀνάκτοιν*. Soph. Ant. 13. *δυοῖν ἀδελφοῖν*. Oed. R. 640. *δυοῖν κακοῖν*. Oed. C. 496. *δυοῖν κακοῖν*. Eur. Andr. 516. *δισσαῖν — ἀνάγκαιν*. Or. 1555. *δισσοῖν λεόντοιν*. Hel. 731. *δυοῖν κακοῖν*. Med. 1289. *δυοῖν — παίδοιν*. Ion. 1585. *ἠπείροιν δυοῖν*. El. 536. *δυοῖν ἀδελφοῖν*. Suppl. 146. *δισσοῖν κνωδάλοιν*. Cycl. 460. *διπλοῖν χαλινοῖν*. Hel. 571. *γυναικῶν* (*γυναικοῖν* Elmsl.) — *δυοῖν*. Arist. Eq. 318. *δυοῖν δοχμαῖν*. Eccl. 1096. *δυοῖν κακοῖν*. Arist. Fr. 115 D. *δυοῖν λυχνιδίοιν*. Eupol. 303, 3. *τοῖν τρόποιν*. Amips. 3. *δυοῖν ὀβολοῖν*. Plat. com. 174, 13. *παραστάταιν δυοῖν*. Eubul. III. 262. *δυοῖν ποδοῖν*. Philippid. 9, 5. *δυοῖν ὀβολῶν* (*ὀβολοῖν* recte Dind.). Philem. 78, 2. *λίτραιν δυοῖν*. Com. adesp. 123, 1. *δυοῖν θαλάτταιν*. Herod. I. 11. *δυοῖν ὁδοῖν*. Lycurg. c. Leocr. p. 168. *δυοῖν καδίσκοιν κειμένοιν*.

1385. *αὐτοῦ* mss. *αὑτοῦ* I. Voss. Schutz. Haupt. Cf. 1388. 1543.

1387. *ᾅδου* mss. *Ἅιδῃ* Wakef. *Διὸς* recte Enger. Dind. Pal. Dav. Weil. Weckl. prob. Nauck. *Ζηνὸς τρίτου* Zakas. *Ἅιδου* glossema esse in textum illatum perspexit Enger. Cf. 1023. *τῶν φθιμένων — Ζεύς*. Suppl. 158. *τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων*. 231. *Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν*. Supervacanea forent verba *τοῦ κατὰ χθονὸς* cum *Ἅιδου* conjuncta. *εὐκταίαν χάριν* mss. Qu. *εὐκταίαν λίβα*, ut in Fr. 52. *Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα*.

1388. *αὐτοῦ* mss. *αὑτοῦ* Sch. *ὁρμαίνει πεσών* mss. *ὀρυγάνει* — Herm. (coll. Hesych. *ὀρυγάνει· ἐρεύγεται*.). Dav. (Admodum incerta correctio.) *ὀργαίνει* conj. Heusde. *ἐξέπνει* Butler. *ὁρμαίνει πνέων* Wakef. *ἀσθμαίνει 'κπνέων* conj. Herwerden. Gl. F. *μετὰ ὁρμῆς ἐκβάλλει*. Qu. *ὁρμαίνει 'κπνέων*, vel *ἐκβάλλει πνέων*. Cf. Sept. 394. *ὅστις* (*ἵππος*) *βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει κλύων* (*μένων* mss.). Soph. Ant. 1233. *καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος*). Vel *ἀσθμαίνει 'κπνέων*. Cf. Eum. 651. *οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει*. Sept. 393. *ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει*. Eur. Bacch. 620. *θυμὸν ἐκπνέων*. "Versus aut spurius est aut graviter corruptus." (Herw.) *πεσών* mss. *πνέων* Maehly. Qu. *'πνέων*. Ita etiam Karst. Herw. Heimsoeth. Cf. tamen 1385. *πεπτωκότι*.

1389. *σφαγὴν* mss. *βαφὴν* temere Schn. *ζάλην* Keck. Qu. *πνοήν*, ut in Soph. Ant. 1238.

χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρέπον πάντως ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν·
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
ΧΟ. *θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος,*
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

1391. *διὸς νότῳ γᾶν εἰ* mss. *διοσδότῳ γάνει* sagaciter Porson. Cf. Sept. 948. *διοσδότων ἀχέων*. Eum. 626. *διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον*. Confer v. *θεόσδοτος* Hesiod. Op. 318. Pind. Fr. 42. et Pers. 483. *κρηναῖον γάνος*. Eur. Hel. 462. *τὸ Νείλου — γάνος*.

1392. *σπόρητος* mss. Et sic scribi oportet, si recte distinguit Ammonius inter *ἄμητος (τὰ θερίσματα, ὁ καρπὸς)* et *ἀμητός* (ut *τρυγητός, ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν*). Contrarium docet Herodianus (de Pros. p. 93.), *τρυγητὸς (τὸ τρυγώμενον)* et *τρύγητος (ὁ καιρὸς)*, et similiter *ἄμητος* et *ἀμητός*.

1394. *ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι*] *ἐγὼ δέ γ'* (vel *μέγ'*) *ἥδομαι* F. W. Schmidt. Qu. *ἔγωγ' ἐπεύχομαι* (*ἐφήδομαι*, i. e. *ἐπιχαίρω*), vel *ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι*.

1395. *εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ'* mss. *εἰ δ' ἦν πρεπόντως* — Blom. *εἰ δ' ἦν πρέπον τόδ'* — Karst. *εἰ δ' ἦν πρέπον τῷδ'* — Herm. *εἰ δ' ἦν πρεπόντων* (?) *ὥστ'* Weckl. (De *ὥστε* sic posito cf. Eum. 228. *οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν*. Eur. Hipp. 701. *ἀλλ' ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι*. Soph. Phil. 656.) *εἰ δ' ἦν πρέπον τοιῷδ'* (deleto *ὥστ'*) Schneidewin. prob. Dind. *εἰ δ' ἦν πρέπον νόμος τ'* — Zakas. Qu. *εἰ δ' ἦν πρέπον τόδ' ὥστ'* —, vel *εἰ δ' ἦν πρέπον πάντως* (at all) —, vel *εἰ δ' ἦν πρέπον χοὰς* — (cf. Ch. 149. *τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς*. Scilicet *χοὰς* tumulis infundebant, non cadaveribus mortuorum.) *Πρεπόντως* legitur 687. *ἐπισπένδειν* mss. Hoc vitiosum mihi videtur: sensus enim requirit *ἐπεμβαίνειν, ἐπεμπηδᾶν, ἐπισκιρτᾶν* aut aliquid simile. Qu. *ἐπεύχεσθαι*. Cf. Hom. Il. 22, 411. *ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μηδ' ὀλόλυζε· | οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν. εὐχετάασθαι*. Ita *ἐπεύχομαι* (*ἐφήδομαι*?) corrigendum erit v. 1394. Cf. Arist. Nub. 550. *κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ*. Soph. El. 456. *ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί*. 835. *κατ' ἐμοῦ — ἐπεμβάσει*. Sept. 634. *πύργοις ἐπεμβάς*.

1396. *τάδ' ἂν δικαίως ἦν* mss. Pal. *τόδ'* — Karst. *τῷδ'* — Tyrwhitt. Haupt. Weckl. Qu. *τόδ' ἂν δίκῃ σφ' ἔδρασ'*, vel *τῷδ' ἂν δίκῃ 'πέσπεισ'* (vel *'ποίησ'*). Subaudiendum *πρέπον*.

1397. *τοσῶνδε* recte mss. Weil. *τοσόνδε* Blom. Dind. Weckl.

1398. *πλήσας*] *στήσας* conj. Weckl., coll. Dionys. Hal. VII. 44. *κρατῆρα αἵματος πολιτικοῦ στῆσαι*. Hom. Od. *β'*. 431. *στήσασθαι κρητῆρα*. Il. *ζ'*. 528. Non assentior. *μολών*] Redux veniens. Angl. on his return. Qu. *πάλιν*.

ΚΛ. *πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·*
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέξω· σὺ δ' αἰνεῖν μ' εἴτε καὶ ψέγειν θέλεις
ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δ' ἐκ τῆσδε δεξιᾶς χερός,
ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.
ΧΟ. *τί κακόν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς ἐδανὸν*
ἢ ποτὸν πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὅρμενον
τόδ' ἐπέθου θύος δαμοθρόους τ' ἀράς;
ἀπόδικος ἀπότομος ἀπόπολίς τ' ἔσει,

1401. *ἀφράδμονὸς* Blom. Adverbium *ἀφρασμόνως* legitur Ag. 290. Pers. 417.

1403. *λέγω* mss. Leg. *λέξω* aut *ἐρῶ.* *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτέ με ψέγειν θέλεις* mss. Leg. *σὺ δ' αἰνεῖν μ' εἴτε καί* —. Cf. Demosth. de Cor. p. 156. Sch. *εἴτε ἀληθῆ — ταῦτα — εἴτε καὶ ψευδῆ.* Ibid. *εἴτε ἄξιός εἰμι τοῦ στεφάνου εἴτε καὶ μή.*

1405. *νεκρὸς δὲ τῆσδε* mss. *νεκρὸς δ' ἐκ τῆσδε* Butler. Qu. *νεκρὸς δ'* (*γ'*) *ἐκ* —, Cf. 1496. *δολίῳ μόρῳ δαμεὶς ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.*

1406. *ἔργον*] Qu. *κεῖται* (1438. 1492.)

1407. *χθονοτρεφὲς*] Qu. *χθονοτραφές.*

1408. *ῥυσᾶς* (*ῥύσας*) mss. *ῥυτᾶς* Stanl. *ἐξ ἁλὸς*] *ἢ 'ξ ἁλὸς* Musgr. Qu. *ῥυτᾶς ἢ 'ξ ἁλός* (ejecto *ἢ ποτόν*). *ὀρώμενον* mss. *ὀρόμενον* Cant. *ὅρμενον* Abresch. Cf. Suppl. 421. *τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὁρμέναν.* Gl. F. *κινηθέν, γεγονός.*

1409. *τόδ' ἐπέθου* mss. *τόδ' ἐνέθου* Musgr. *τόδε τ' ἔθου* recte Karst., coll. Oed. C. 541. *ἔθου φόνον — πατρός;* Pers. 1004. *ἰὼ ἰὼ δαίμονες, ἔθεσθ' ἄελπτον κακόν.* Qu. *τόδ' ὑπέδυς* (suscepisti). *θύος* mss. *μύσος* (scelus) Keck. Rauchenstein. Idem ipse conjeceram. Malim *στύγος.* Cf. 1413. *μῖσος ἀστῶν.* Ch. 991. *ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.* Ag. 558. Prior syllaba in *θύος* corripitur. Aliud est *θῦμα* (sacrificium) Ag. 1118. 1310. Schol. *ἔμαθες τοιαῦτα ποιεῖν θύματα.* *δημοθρόους τ' ἀρὰς ἀπέδικες ἀπέτεμες* mss. *δαμόθροός γ' ἀρά | σ' ἀπέδικέ σ' ἀπέταμεν* Weil. *δαμόθροός σ' ἀρὰ | ἀπέδικεν ἀπέταμεν* malit Dind. *δημοθρόους* mss. *δαμοθρόους* — recte Dind.

1410. *ἀπέδικες ἀπέταμες* (aut *ἀπέτεμες*) mss. *ἀπόδικος, ἀπότιμος* Karst. *ἀπέδικέ σ', ἀπέταμέν σ'* Wieseler. Weckl. *ἀπόδικος, ἀπόδαμος* Wilam. *ἀπόδικος ἀπόθεμίς τ' ἀπόπολίς τ' ἔσει* Herwerden, coll. Homerico illo (Il. *ι'*. 63.) *ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος* etc. Qu. *ἀπόδικος* (*ἀθέμιτος, ἄφιλος ἄρ'*), vel *ἀπόδικος ἄφιλός τ'.* Vel *ἄφιλος* (cf. 1429. *στερομέναν φίλων*), *ἀπόδικος,* —. Vel potius *ἀπόδικος* (cast off), *ἀπότομος* (cut off), *ἀπόπολίς τ' ἔσει.* Gl. F. *ἀπέρριψας, οὐδὲν ἡγήσω τὰς τοῦ δήμου ἀράς.* Cf. 1429 sq. Cf. v. *ἀπάνθρωπος* Pr. 20. *ἀπόξενος* Ag. 1282. *ἀπέταμες* (sup. *ε*) Fl. *ἀπέτεμες* (sup. *α*) F. *ἀπέταμες* Ven. Vict. *ἀπέδικες; ἀπετάμης* — Weil. Dav. Male, opinor. Cf. v. ant. 1428. *ἄπολις* M. *τάχ' ἄπολις* (servato *ἀτίετον* in v.

μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.
ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων,
ὃς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλοις φλεόντων εὐπόκοις νομευμάτων,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένῳ

ant. 1429.) Enger. ἀπόπολις Seidler. Herm. Dind. Weckl. ἀπόπολίς τ' recte Karst. Todt. ἔσῃ mss. ἔσει Porson.

1411. ὄμβριμον mss.

1412. φυγὴν ἐμοὶ mss. Qu. φεύγειν ἐμέ.

1413. ἀστοῖς mss. Fort. ἀστῶν (Weil. Weckl.), Ch. 1038. θεῶν στύγος. ἔχειν mss. ἐκχεῖς Maehly. Fortasse recte. Cf. 1029.

1414. οὐδὲν τόδ' mss. οὐδὲν τότ' Is. Voss. Stanl. Blom. Butler etc. τῶνδ' οὐδὲν Heimsoeth. Fortasse recte. Qu. οὐδὲν πρὸς ἄνδρα τόνδ'. φέρων] Fort. θροῶν.

1415. μόρον mss. μόρῳ Jacob. γόνου Hart. Qu. μόρου, aut τέκνου. Vel ὡσπερεὶ βοτοῦ μόνον (ἔθυσεν), aut ὡσπερεὶ βοτὸν μόνον (ἔθυσεν). Cf. Ch. 753. ὡσπερεὶ βοτόν. Sed cf. Eum. 640. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον. 739. γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον. Eur. Alc. 155. πόσιν προτιμῶν. Her. 883. τὸ σὸν προτιμῶν. Hipp. 48. τὸ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν.

1416. μήλων — νομεύμασιν mss. μήλοις — νομευμάτων Sch. Idem mihi in mentem venerat. εὐπόκοις Fl. F. Vict. εὐτόκοις Ma. pr. (ut vid.). Schn.

1417. αὑτοῦ mss. αὑτοῦ Cant. Blom.

1418. ἐπῳδὸν mss. ἐπῳδὴν Karst. Keck. Cf. 225 sq. ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός, κτλ. θρηκίων mss. τε λημμάτων mss. ἀημάτων Cant. Stanl.

1419. τῆσδε χρὴ F. V. τῆσδε χρῆν Fl. Pors. et Elmsl. ad Her. 959. τῆσδ' ἔχρη Sch. Dedi τῆσδ' ἐχρῆν.

1422. Versum jam ab Engero ut spurium notatum secludunt Dind. Weckl. Fortasse recte. τοιαῦτ' ἀπειλεῖν] λήγοντ' ἀπειλῶν Stadtmüller. παρεσκευασμένης mss. παρεσκευασμένον Casaub. Madvig. (I. e. "Jubeo te talia minari ut paratum, i. e. jubeo ita tantum talia minari si paratus es.") παρεσκευασμένη Well. Keck. παρεσκευασμένῃ Karst. παρεσκευασμένῳ Scal. Schoemann. Leg. παρεσκευασμένον (ut mox νικήσαντα), vel potius εὖ (pro ὡς) παρεσκευασμένῳ (σοι). ὡς] Qu. εὖ.

κἀκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντί μου
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κράνῃ θεός,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.
ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ περίφρονά τ' ἔλακες.
ὡσπερεὶ φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται·
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἱματόεν πρέπει.
ἄτιτον ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τῖσαι.
ΚΛ. καὶ τήνδ' ἄκουσον ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην

1423. ἐκ τῶν ὁμοίων mss. Qu. κἀκ τῶν ὁμοίων.

1424. ἄρχειν recte mss. ἄρξειν σ' Dind., futurum postulari judicans. Ita etiam Weil. κραίνῃ mss. κράνῃ Herwerden. Weckl.

1425. γνώσῃ mss. γνώσει Porson.

1426. περίφρονα δ' mss. παράφρονα δ' conj. Haupt. Leg. περίφρονά τ'.

1427. ὥσπερ οὖν mss. (ὥσπερ οὖν legitur 1171. Ch. 96. 880.) Leg. ὡσπερεὶ aut ὥστε σου. τύχᾳ] Fort. τέχνᾳ. ἐπιμαίνεται] Qu. ἔτι μαίνεται. Sed cf. Sept. 155. δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.

1428. λῖπος (λίπος Fl.) mss. λίβος (a λείβω) Casaub. λίπος Porson. Dind. Karst. Weil. etc. Cf. Soph. Ant. 1022. αἵματος λίπος. Cf. Ch. 448. λίβη (lacrymas). λίπος tuetur Karst. αἵματος ἐμπρέπειν — Herm. Pal. Kenn. αἵματος εὖ πρέπειν — E. Ahrens. Weckl. αἵματος εὖ πρέπει ἀντίετον F. αἵματος εὖ πρέπειαν τίετον Fl. αἵματος εὐπρέπειαν τίετον Vict. αἵματος ἐμπρέπει ἀτίετον Cant. Aur. Casaub. Schn. („Debebat ἄτιτον vel ἀτίετ' ut Bothius", Dind.). Cf. Ch. 24. πρέπει παρηὸς αἱματοῦσσ' ἀμυγμοῖς. 468. Suppl. 1045. Sept. 348. 755. Ag. 698. Correxi αἱματόεν πρέπει.

1429. τίετον Fl. Vict. ἀντίετον V. ἀτίετον F. Aur. (Quae mira forma in quattuor aliis locis ab Aeschylo usurpatur.) ἄτιτον recte Salzmann. Franz. Dind. Aut ἄτιτον aut ἀτίετ' (Both.) requirit Karsten.

1430. τύμμα τύμμα mss. τύμμα τύμματι G. Voss. Scilicet exciderat -τι ante τῖ —. τίσαι mss. τῖσαι Porson.

1431. καὶ τήνδ' mss. καὶ μὴν Keck. Herw. cui displicet καὶ τήνδ'. ἀκούεις mss. ἄκουσον Casaub. Dind. ἄκουέ γ', ἄκουσον, aut ἀκούσαθ' Herw. καὶ τῶνδ' ἀκούοις (quidni ἄκουσον?) ὁρκίων ἐπῶν, Θέμι Housman, in ὁρκίων offendens. καὶ τήνδ' ἀκούειν ὁρκίαν φήμην θέμις Margol. Qu. ἄκουσον, aut ἄκου' ἔθ' (cf. 1412. 1419. 1420. 1425.). Cf. Ch. 500. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ. Chorum enim alloquitur. θέμιν mss. θέσιν Haupt. Karst. Sic θέσθαι ὅρκους τινὶ dicitur (1570.). Sed nil mutandum. Cf. Eur. Med. 208. τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν θέμιν.

1432. τέλειον — δίκην mss. τελείαν — Karsten. Cf. 1458. Sept. 832. τελεία γένεος — ἀρά. Sept. 766. τέλειαι — ἀρᾶν — καταλλαγαί. Suppl. 739. τελεία

Ἀράν τ' Ἐρινύν θ', αἶσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὔ μοι φόβος μέλαθρα ταῦτ' ἔστ' ἐμπατεῖν,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντὴρ ἀνὴρ,
Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ,
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε [καὶ τερασκόπος,
ἡ κοινόλεκτρος τοῦδε] θεσφατηλόγος,

ψῆφος Ἀργείων. Altera forma metro requiritur Fr. 41, 7. *δενδρῶτις ὥρα — τέλειός ἐστι.*

1433. *Ἄτην* mss. *Ἄτην τ'* Butler. Weckl. *καὶ τὴν* probabiliter Maehly. Qu. *Ἀράν τ' Ἐρινύν θ'.* (Cf. Sept. 70. *Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής*. 1055. *ὦ Κῆρες Ἐρινύες.* Soph. Aj. 1390. *τοίγαρ σφε — μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακοὺς κακῶς φθείρειαν.* Tr. 808. *ὧν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινύς τ'.* Eur. Med. 1386. *ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων | φονία τε Δίκη.*) Vel *πότνιάν τ' Ἐρινύν.* (Cf. Eum. 951. *πότνι' Ἐρινύς.* Sept. 587.) Vel *σεμνήν τ' Ἐρινὺν,* vel *καὶ τὴν Ἐρινύν* (om. *θ'*). *Ἄτην* fortasse glossema est ad *Ἐρινύν* adscriptum. *ἐριννύν* mss.

1434—1437. Cancellis includit Wecklein.

1434. *οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ* mss. *οὔ μοι — ἐμπατεῖν* Vict. Herm. *οὔ μοι μελάθρων ἐλπὶς ἐμπατεῖν φόβον* Weil. Dind. Locus nondum emendatus. Qu. *οὔ μοι φόβος τὰ μέλαθρα ταῦτ' ἔστ' ἐμπατεῖν.* Vel *οὔτοι φοβοῦμαι μέλαθρα ταῦτ' ἔτ' ἐμπατεῖν.* Vel *οὔτοι φοβήσομαι μέλαθρα ταῦτ' ἐμπατεῖν.* Vel *οὔτοι φοβοῦμαι μέλαθρα βασίλει' ἐμπατεῖν.* Gl. F. *οὐ φοβοῦμαι.* Cf. Suppl. 893. *οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.* Locutio *ἐμπατεῖν νεκροὺς* occurrit Joseph. B. J. VI. 9. 4. *Ἐλπὶς* mendosum esse videtur. Porro nusquam alibi singularis *μέλαθρον* apud Aeschylum occurrit, sed semper pluralis *μέλαθρα.* Cf. 957. *εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα.* 851. *ἐς μέλαθρα.* 851. *ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους | ἐλθών.* *φόβου* mss. *φόνου* Voss. Weckl. conj. Herw. *ἐμπατεῖ* mss. *ἐμπατεῖν* Vict. Cant.

1435. *ἐμὰς* mss. *ἐμῆς* Porson.

1437. *μικρὰ* mss. Dedi *σμικρά.*

1438. *γυναικὸς τῆσδε*] I. e. *ἐμοῦ.* Cf. Eum. 122. *λυμαντήριος* mss. *λυμαντήριον* Hart. *τῆσδ' ὁ λυμαντήριος* Kayser. *λυμαντὴρ πικρὸς* Keck. *λυμαντὴρ* exspectabat etiam Herm. Qu. *λυμαντήρ τε καὶ —,* aut *λυμαντὴρ ὃς ἦν,* aut *λυμαντὴρ, ὃς ἦν —.* aut *λυμαντὴρ ἀνὴρ,* coll. Ch. 753. *ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον | οἴκων.* Scilicet *λυμαντὴρ ἀνὴρ* in *λυμαντὴρ* mutatum postea metri gratia in *λυμαντήριος* corruptum est. Ante aut post h. v. versum excidisse, in quo *ἀνὴρ* aut aliud substantivum lectum fuerit, putabat Hermann.

1440. Verba *καὶ τερασκόπος — τοῦδε* cum Nauckio delet Wilamowitz.

1441. *καὶ κοινόλεκτρος* mss. *ἡ κοινόλεκτρος* Karst. Eng. Dind. Weckl.

πιστὴ ξύνευνος, ναυτικῶν δὲ σελμάτων
ἴστωρ τριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ του κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τήνδ' ἐμῆς χλιδῇ.

1442. *ναυτίλων* mss. *ναυτίλοις* Herm. *ναυτικῶν* Casaub. Well. Lachm. Fortasse recte Cf. 660. *ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.* 634. *ναυτικῷ στρατῷ.* Pers. 383. 728. Suppl. 764. Fr. 273. Soph. Aj. 3. *σκηναῖς ναυτικαῖς.* 1277. *νεῶν — ναυτικοῖς ἑδωλίοις.* 1278. *ναυτικὰ σκάφη.* *Ναυτίλος* (i. q. *ναύτης*) valet navita, nauta, Ag. 631. 899. 1234. Ch. 202. Soph. Aj 1146. *πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.* Aliquando tamen *ναυτίλος* adjectivum est. Sic Soph. Phil. 220. *ναυτίλῳ πλάτῃ.* Eur. Fr. 846, 2. *ναυτίλῳ πλάτῃ.*

1443. *ἱστοτρίβης* mss. *ἰσοτριβής* Pauw. Dind. Karst. etc. (Producta antepenultima ut in Prom. 24. *ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀπο̄κρύψει* (f. *τόδ' ἀποκρύψει*) *φάος.* Eurip. Phoen. 586. *ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ'* (f. *τῶνδε γ'*) *ἀπότροποι κακῶν.*) *ἴστωρ τριβῆς* Wieseler. *ἴστω, τριβάς* (accus.?) conj. Haupt. *ἱστὸν* (?) *τριβάς* Keck. Gl. F. *ἡ περὶ τὸν ἱστὸν τῆς νεὼς συνοῦσα αὐτῷ* (*ναύταις*?). Hermannus reddit, 'nautis vero aeque cum transtris trita.' Cum *ἱστοτριβής* (aut *ἰσοτριβής*) cf. *ἀτριβής, ἐντριβής, συντριβής, περιτριβής, παλιντριβής, νεοτριβής, λειοτριβής, ὠμοτριβής,* et activo sensu *παιδοτρίβης, οἰκοτρίβης, φαρμακοτρίβης.* Ipse tentabam *ναυτίλοις δὲ σελμάτων* | *ἴσως τρίβων,* i. e. equally with the sailors familiar with the benches. Vel *χἰστῶν τρίβων.* Cf. Arist. Vesp. 1429. *τρίβων — ἱππικῆς.* Eur. Fr. 473, 3. *λέσχης ἀτρίβωνα.* Sed recipienda videtur Wieseleri conjectura *ἴστωρ τριβῆς.* Cf. Hom. H. 32, 2. *ἴστορες ᾠδῆς.* Soph. El. 850. *κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ.* Eur. Iph. T. 1431. *τὰς τῶνδ' ἴστορας βουλευμάτων* | *γυναῖκας.* Plat. Crat. 406 B. *ἀρετῆς ἴστορα τὴν θεὸν ἐκάλεσεν.* Hesiod. Op. 790.

1444. *ἡ δέ τοι κύκνου δίκην* mss. Leg. *ἡ δέ του* (i. e. *τινος*) —. Cf. ad 1452. et 1472. Particula *τοι* hic non convenit.

1446. *φιλήτωρ*] *φιλήτως* Fl. Fort. *φίλημα* (deliciae), ut *μείλιγμα* (1439.), *μέλημα,* etc. *τοῦδ'* mss. *τῷδ'* Herm. (ex schol. *ἐκ ψυχῆς φιλούμενον τῷ Ἀγαμέμνονι*). Pal. Sidg. *ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν εὐνῆς* mss. *ἐμῇ δ' ἐπήγαγεν εὐνῇ* Schoemann. Qu. *ὁ δέ σφ' ἐπήγαγεν,* vel *τοῦδέ γ', ὅς σφ' ἐπήγαγεν,* vel *τοῦδ', ἐπεί σφ'* —, vel *τἀνδρός, ὅς σφ'* —. Ferri non potest personae mutationis omissio. Cf. tamen 1596.

1447. *εὐνῆς* mss. *εὐνῇ* Pauw. Schoemann. *εὐνὴν* I. Voss. Weckl. *θοίνης* Karst. *ἀνὴρ* (*ἀνὴρ*?) Wilam. Fort. *οὗτος.* Sed vix mitti potest *εὐνῆς.* *παροψόνημα* mss. *παροψώνημα* Cas. *τῆς ἐμῆς* mss. *τήνδ' ἐμῆς* I. Voss. conj. Weckl. *χλιδῆς* mss. *χλιδήν* Aur. *χλιδῶν* Stanl. Newman. *χλιδῇ* Musgr. Blom. Recte, opinor. Cf. Pr. 436. *μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ* | *σιγᾶν με.* 466. Suppl. 833. *βλοσυρόφρονι χλιδᾷ.* Pers. 608. Eur. Tro. 975. *αἱ παιδιαῖσι*

Str. 1. *ΧΟ.* φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει μὴ περιώδυνος μηδὲ δεμνιοτήρης
μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσα χἠμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
πολέα τλάντος γυναικὸς διαί;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα,
μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλάς,
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
νῦν δὲ τελείαν * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *

καὶ χλιδῇ — ἦλθον πρὸς Ἴδην. Redde, prae luxu. Qu. τήνδε τὴν χλιδήν, vel εὐνῇ — τήνδ' ἐμῇ χλιδήν.

1450. τὸν αἰεὶ mss. τὸν Ἅιδου conj. Karst. τὸν ἀεὶ μόλοι Wilam. Latet fortasse epithetum aliquid. φέρουσ' ἐν ἡμῖν mss. φέρουσ' ἐφ' ἡμῖν Herm. Dind. Karst. (Quod parum satisfacit.) φέρουσ' ὄνησιν Weckl. φέρουσ' ἰαύειν Weil. Leg. φέρουσα κἀμοί (vel potius χἠμῖν), quod dedit olim etiam Weil. Cf. Eum. 1003. χαίρετε χὐμεῖς. Pers. 917. εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

1453. καὶ πολλὰ mss. Herm. πολλὰ (om. καὶ, et μοι 1472.) Franz. Dind. πολέα (ut in 774.) Haupt. Keck. Wieseler. Eng. Dav. Schn. Weil. Weckl. Sidg. (Quum κόρακος legatur v. ant. 1473.) διαί Fl. διά F. Qu. χάριν aut πέρι.

1454. ἀπέφθισεν βίον mss. ἀπειψύχη βίον Dav. βίον delet Karsten, ἀποφθίνειν βίον de occisore, non de occiso, dici admonens. Cf. Hom. Il. VI. 407. φθίσει σε τὸ σὸν μένος. Ita ἀπέφθιτο legendum foret cum Lachmanno. Sic Soph. Aj. 1027. ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανόντ' ἀποφθίσειν. Tr. 709. τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων. Oed. R. 1197. κατὰ μὲν φθίσας τὰν — παρθένον. Fort. ἀπώλεσεν βίον, aut ἀπέψυξεν βίον, aut ἀπέπνευσεν (1493.) βίον.

1455 sq. Si haec stropha aut systema revera cum vv. 1537 sq. aequanda est, plures versus post τελείαν excidisse constat. Quum tamen nihil ad sensum complendum deesse videatur, non improbabile videtur anapaestos, quamvis carminibus antistrophicis insertos, per se separatim stare. Cf. ad 1521.

1455. ἰὼ mss. ἰὼ ἰὼ Blom. Herm. παρανόμους mss. παράνους Herm. Karst. (Non alibi occurrit παράνους.) ἰὼ Ἑλένα κατ' ἐπωνυμίαν conj. Keck. ἰὼ σὺ παρώνυμος οὖσ' Ἑλένα Weckl., coll. Eum. 8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

1458. νῦν δὲ τελείαν πολύμνηστον ἐπηνθίσω δι' αἷμ' ἄνιπτον mss. νῦν δὲ τέλειον ἐπήνθισεν αἷμ' ἄνιπτον Karst. νῦν δὲ τέλειον (τοῖσδε μελάθροις), |

ἢ πολύμναστον ἀπανθίσω αἷμ' ἄνιπτον.
ἦ τις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἐρίδματός τις ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
αἰκέστατον ἄλγος ἔπραξε.

Ant. 1. ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι τοῖς τε διssοῖσι Ταντάλίδαισιν,

φεῦ, πολύμναστον ἐπήνθισας αἷμ' ἄνιπτον Karsten. Post τελείαν lacunam indicant Herm. Keck. Dind. Weil. Exciderunt versus quibus respondebant vv. 1541—1546. δὲ τελείαν mss. δὲ τέλειον Aur. δὲ τελεία conj. Haupt. δὲ τέλεον Wilam. δὲ λίαν Weckl. δὲ τελείαν ejicit Enger.

1459. πολύμναστον mss. (ἢ) πολύμναστον Herm. Franz. (φεῦ) πολύμναστον Karst. Qu. ἢ πολὺ σύγγονον ἠνθίσω (?) —. Secunda in πολύμναστον vix corripi potest. Cf. v. ant 1547. Lacunam post πολύμναστον indicat Seidler. post ἐπηνθίσω Kl. ἐπηνθίσω mss. Dind. ἀπηνθίσω Cas. Pors. Blom. etc. ἀπήνθισεν Aur. Stanl. Weckl. ἐπήνθισεν Heath. Qu. ἀπανθίσω, aut ἀπάνθισας, aut ἀπάνθισεν. Cf. Ch. 143. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. Sept. 924. πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισι γενεάν. δι' αἷμ' mss. αἷμ' Herm. Well. Keck. Dind. Weil. Weckl.

1460. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις | ἔρις ἐρίδματος ἀνδρος mss. ἦ τις — Eng. Sidg. στᾶσα τότ' ἐν δόμοισιν ἐρίδματός τις ἀνδρὸς Herm. οὖσα τότ' — Schneidewin. ἥ τε τότ' ἐν δόμοις ἦν Heimsoeth. ἥτις ἄρ' — Davies. εἴ τις ποτ' — Karst. Verba nondum emendata. Qu. ἦν τότ' ἦν τότ' ἐν δόμοις —.

1461. ἔρις mss. Ἐρινὺς Weil. Keck. ἔρις, (sic) conj. Haupt. ἐρίδματος mss. ἐρίδματός τις Herm. ἐρίδμαντος Scal. conj. Blom. (coll. Il. 16, 260.). δύσδματος Thiersch. Weckl. ἐρωτόδματος Bamberg. ἐρίκλαυτος aut περίκλαυτος Karst. ἐρινὺς δάμαρτος Margol. Qu. ἐριδμῆτος (ut ἀνδροκμής, σιδηροκμής, etc.). Cf. 1451.

1464. ἐκστρέψῃς mss. Qu. εἰστρέψῃς.

1467. ἀξύστατον mss. αἰκέστατον probabiliter Hart. (Cf. Pr. 472. πέπονθας αἰκὲς πῆμα.) Invictum reddit Herwerden, coll. 733. ἄμαχον ἄλγος. Requiri videtur epithetum ἀκόρεστον, ἀκατάπαυστον, vel ἀνήκεστον significans. Sic Ch. 470. ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος. ἔπραξε mss. Qu. ἔθηκε aut ἔπεμψε. Cf. 1524. δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκ'.

1468. ἐμπίπτεις mss. ἐμπίτνεις Cant.

1469. καὶ διφυεῖσι mss. καὶ διφυίοισι Herm. Dind. Well. Kl. Weil. Cum δίφυιος confer δεκάφυιος et τρίφυιος. V. Thes. II. 1578. Forma parum cognita.

κράτος θρασύψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν του
κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖς ἀπεύχετον (δόμοις)
ΚΛ. νῦν γ' ὤρθωσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπάλαιον

Qu. τοῖς τε διασοῖσι, vel δώμασιν ἠδὲ διασοῖσι, vel aliquid simile. Cf. Soph. Ant. 971. διασοῖσι Φινεΐδαις. Ταντολίδαισιν] Fort. Πλεισθενίδαισι. Cf. 1569.

1470. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν] Haec non intelligo. Qu. κράτος τ' ἰσωθὲν δυοῖν γυναικοῖν — κρατύνεις. κράτος mss. Karst. κράτος (δ') Pearson. κράτος (γ') Pauw. κράτος (τ') Herm. ἰσόψυχον mss. θρασύψυχον Karst. κακόψυχον Weil. Weckl. Rauchenstein. ἰσόψηφον Hart. φθισίψυχον Herw. Cf. v. str. 1450. ἐκ γυναικῶν mss. ἐκ γυναικὸς Schutz. Hart. Eng. Dav. ἐκ γυναικοῖν Keck. Weckl. ἐκ delet Pors. Fort. αὖ (aut ὂν) γυναικῶν.

1471. καρδίᾳ δηκτὸν mss. καρδιόδηκτον Abresch. κρατύνεις] Imperium (κράτος) exerces. Suspectum. Fort. πορίζεις.

1472. ἐπὶ δὲ mss. ἐπί τε Keck. σώματος] δώματος conj. Karst. Qu. δωμάτων aut δώμασιν (1468.) δίκαν μοι mss. δίκαν Franz. Dind. prob. Weckl. Leg. δίκαν του — cf. ad 1444. Malim Δίκα — σταθεῖσ' — ὑμνοῦσ' (pro ὑμνεῖν). Alioqui transitus parum elegans a secunda persona ad tertiam erit.

1473. σταθεὶς mss. Pal. Karst. Dind. Herw. σταθεῖσ' Stanl. Porson. Sch. Herm. Blom. Franz. Weil. (De Clytaemnestra intelligentes. Cf. 1379. 1394.) Verum est σταθείς (sc. ὁ δαίμων). ἐννόμως Fl. V. Dind. ἐκνόμως (i. e. absone) F. Vict. Herw. Sidg. Recte, opinor. ἔκνομον Voss.

1474. ὕμνον ὑμνεῖν mss. Herw. Dind. ὕμνον ὑμνεῖς Dav. Maehly. Cf. 1191. ὑμνοῦσι δ' ὕμνον. ἐπεύχεται mss. ἀπεύχετον Herw. (Ch. 624. δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις. 155. ἄγος ἀπεύχετον.) ἀπεύχετον (μόρου) Dav. ἀπεύχετον (δίκας) Maehly. ἐπεύχεται (φόνῳ) Schutz. ἐπεύχεται (μύσος) Herm. ἐπεύχεται (γυνή) olim Weil. (Utique facile excidere poterat γυνή ante νῦν δ'.) ἐπεύχεται (δόμοις) Butler. ἐπεύχεται (νεκρῷ) Enger. ἐπεύχεται (νέον) Lindau. ἐπεύχεται (δάμαρ) Weil. ὕμνον ὑμνεῖν βοᾷς ἐμοὶ Δίκας Keck. Qu. ὕμνον ὑμνεῖς ἀπεύχετον (δόμοις). Cf. 1468. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι. 1481. Vel ἐπεύχεται (φόνον). Post hunc versum vv. 1455—1461. ut ephymnium inserit Burneius.

1475. νῦν δ' mss. Malim νῦν γ'. Ita etiam Aur. στόματος γνώμην] Qu. στόματος φήμην, vel στόμα καὶ γνώμην.

1476. τριπάχυιον mss. τριπάχυντον Bamb. Herm. Dind. Weil. (Cf. Sept. 771. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Suppl. 618. πόλιν παχῦναι, i. e. αὐξῆσαι. Haec conjectura confirmatur Eum. 264. ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δέ σου βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου. 302. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιάν. 304. ἐμοὶ τραφεὶς τε καὶ καθιερωμένος, καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς. Intelligerem melius

δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρᾳ τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος νέος ἰχώρ.

Str. 2. *ΧΟ. ἦ μέγαν οἰκονόμον*
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς δύας ἀκορέστου,
ἰὴ ἰή, διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα·
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;

τρίπαχυν, formatum ut *τριγέρων, τριτάλας, τρίδουλος τριφάλης*, etc.) *τριπάλαιον* conj. Blom. Schwerdt. Kl. et legisse videtur schol. Cf. 1501. *ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως* etc. Et *τρίπαλαι* legitur Arist. Eq. 1153.

1477. *γέννης* (*ας* sup. *ης*) Fl. Ma. *γέννας* F.

1479. *νείρει* mss. *νείρῃ* Casaub. *νείρᾳ* Well. Kl. Dind. Weil. Weckl. (Hesych. *νεῖραι· κατώταται. οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα.* Id. *νειρή· κοίλη, κοιλία ἐσχάτη.* Cognatae voces sunt *νέρθε*, Lat. ren, et Germ. niere, nier.) *νείκει* Scal. Heyse. *δήρει* (contentione, coll. 942.) Herw. *νέρθεν* Rauchenstein. *τρέφεται καὶ νᾷ* [quidni *ῥεῖ*?] *πρὶν καταλῆξαι | τὸ παλαιὸν ἄχος νέος ἰχὼρ* ingeniose corrigit Housman. Cf. Hom. Il. 5, 539. *νειαίρῃ δ' ἐν γαστρί.* 16, 465. *νείαιραν* (*νειαίρην* Ernesti) *κατὰ γαστέρα.* Rhes. 794. *νείαιραν εἰς πλευράν.* Poll. II. 209. *καὶ* (*ἡ*) *κάτω κοιλία, ἣν Ὅμηρος νειαίρην καλεῖ.* Qu. *δεινός.* Cf. Eum. 865. *δεινὸς εὐκλείας ἔρως.* Post *τρέφεται* plenum punctum aut colon ponendum videtur.

1480. *ἄχος* mss. *ἄγος* Auratus.

1481. *ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε* mss. *ἦ μεγάροισι μέγαν* Dav. *ἦ μέγαν ἐν μελάθροις* bene Schoemann. (Cf. Pers. 725. *μέγας δαίμων.*) *ἦ μέγαν οἰκέταις* Keck. *ἦ μέγαν οἰκονόμον* Kenn. Schn. Karst. Sidg. (Cf. 150.) *ἦ μέγαν* (*ἦ μέγαν*) *οἴκοις* Weil. Weckl. *ἦ μέγαν* (vel *μέλαν'*) *Ἀτρεΐδαις* Kayser. Qu. *ἦ μογερὸν μελάθροις*, vel *ἦ μελάθροισι μέγαν*, vel *ἦ μέγαν* (vel *μέλαν'*) *οἰκογενῆ* (vel *οἰκονόμον*). Cf. v. ant. 1505. *ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ. οἴκοις τοῖσδε*] Metrum requirit – ◡ ◡ –.

1483. *κακὸν αἶνον* mss. *κακὸν αἰνὸν* E. Ahrens. *κακὸν οἶτον — ἀκόρεστον* Todt. Mendosum hoc videtur. Qu. *κακὸν αἰνὸν* (aut *ἄχθος*). *ἀτηρᾶς τύχας* mss. Leg. *ἀτηρᾶς δύας.* Cf. Prom. 746. *δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.*

1484. *ἀκορέστου* mss. *ἀκόρεστον* Todt. Weckl. Post *ἀκορέστου* ponatur virgula.

1485. *ἰὼ ἰὴ* mss. *ἰὴ ἰὴ* Hart. Dind. Qu. *ἰὼ ἰώ. διαὶ* mss. *δύα* Hart. *δύαι* olim Enger. *Δίκα* Rauchenstein. *πανεργέτα* mss. *πᾶν ἔρδεται* Burgard.

1486. *πανεργέταν* Fl. *πανεργέτα* F. et sic auctor Christi pat. 1465. Qu. *πανεργάτου.* Cf. v. *ἐργάτης.*

τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνεύσας,

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὖργον ἐμόν·
μὴ δ' ἐπιλέξῃς
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.

1489. 1513. ἰὼ ἰὼ F. ἰὼ semel Fl. Ma. ἰὼ βασιλεῦ semel Hart. Cf. 410. ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα. 1125. Pr. 694. ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα.

1493. 1517. βίον ἐκπνέων (ἐκπνείων F.) mss. βίον ἐκπνεύσας Hart. Karst. et (add. ἐρικυδῆ) Keck. Qu. ἐκπνεύσας, aut ἐκπνεῖς (virgula posita post τῷδ'). Cf. 1454. ἀπέφθισεν βίον. In fine versus virgula tantum ponatur.

1494. 1518. μοι delet Hart. κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον mss. κοίτας τᾶσδ' ἀνελευθέρας Butler. κοιτᾶν τᾶνδ' ἀνελευθέρων Blom. κοίταν τάνδ' ἀνελευθέρῳ δολίῳ τε μόρῳ conj. Karst. Qu. κοίτας τᾶσδ' ἀνελευθέρου. κοίταν] Connecte cum κεῖσαι. ἀνελεύθερον Fl. ἀνελεύθερα (cum gl. ἀνελευθέρως, δουλικῶς) F. ἀνελευθέρου Aur.

1495. 1519. δολίῳ μόρῳ mss. δουλίῳ μόρῳ Blom. δολίῳ τε μόρῳ Hart. Qu. δολοφόνου. δαμεὶς mss. δαμεὶς (δάμαρτος) aut δαμεὶς (τῆσδ') Enger. δάμαρτος (pro δαμεὶς) Todt. Weckl. Fort. 'δάμης, puncto post ἀνελεύθερου posito.

1497. αὐχεῖς mss. αὐχῶ γ' Todt. τοὖργον τόδ' ἐμὸν Butler.

1498. μήδ' (sic) F. Fl. Ven. Scrib. μὴ δ'. Cf. 920. μηδ' ἐπιλεχθῇς mss. μηκέτι λεχθῇ δ' Herm. Schn. (ὀρθῶς αὐχεῖς), τὸ δὲ μὴ λέξῃς Rauchenstein. μὴ δ' ἐπιλέξῃς (noli autem addere.) Ger. Voss. Franz. Karst. Dav. Weckl. (Cf. Eur. Hec. 906. σὺ μέν, ὦ πατρὶς Ἰλιάς, | τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξει.) μὴ τόδε λέξῃς H. L. Ahrens. Eng. L. Schmidt. "Daemon, inquit, meam formam indutus hoc facinus patravit; ne ei Clytaemnestrae nomen indideris." Itaque non concedit suum esse facinus. Cf. Suppl. 49. ὄντ' ἐπιλεξάμενα — ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια. Fort. μηκέτι λέξῃς δ'. Epicum esse μηδὲ (sed non), Atticos autem hoc sensu semper ἀλλὰ μὴ dixisse opinatur Sidgwick. Fallitur, ni fallor, vir doctus. Non raro δὲ pro usitatiori ἀλλὰ positum observavi.

1499. Ἀγαμεμνονίαν] Qu. Ἀγαμεμνονέαν, quae Homerica forma est, Od. γ'. 264. Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον. εἶναί μ' ἄλοχον mss. κτεῖναί μ' — L. Schmidt. καίνειν — F. W. Schmidt. (mss.) κτεῖναί σφ' ingeniose Maehly.

εἰκαζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Ant. 2. *ΧΟ.* *ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ*
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων
πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης ὅποι δίκαν προβαίνων

1500. *φανταζόμενος* mss. *εἰκαζόμενος* Todt. Quod et ipse conjeceram. Cf. Eur. El. 979. *ἀλάστωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ.* Vulgata vix defendi potest loco Pers. 354. *φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.* *γυναικὶ νεκροῦ*] Corrigendum suspicor *γυνὴ νεκροῦ*, appearing as the wife of the dead man. Vehementer enim dubito num *φανταζόμενος* significare possit i. q. *εἰκαζόμενος*, quod ipsum fortasse restituendum est, aut *ἰνδαλλόμενος* (Theocr. 22, 39.). *νεκροῦ* delet Mein.

1501. *δριμὺς ἀλάστωρ*] Acer vindex. Cf. Arist. Eq. 808. *εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος.* Pac. 349. *δικαστὴν δριμύν.*

1502. *θοινατῆρος*] Expectabas, opinor, *θοινητῆρος.* Sic Herod. I. 129. *τὸ δεῖπνον τό μιν ἐκεῖνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς ἐθοίνησε.* Hom. Od. δ'. 36. *θοινηθῆναι.* Sed Eur. Cycl. 547. *θοινάσομαι.* El. 836. *θοινασόμεσθα.* Ion. 1496. *θοίναμα.* Or. 812. *θοινάματα.*

1503. *τόνδ' ἀπέτισεν τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας* mss. Qu. *τόνδ' ἀποτῖσαι νεαροῖς τάδ' ἄποιν' ἐποίησεν.* *τόνδ'*] Fort. *κεῖν'.*

1504. *νεαροῖς*] *νεκροῖς* Stanl.

1505. *εἶ* mss. Dind. *εἶ* (*σὺ*) Schutz. Blom. Karst. Weil. Weckl. Housman.

1507. *πῶ πῶ* mss. (Hesych. *πῶ· πόθεν. Δωριεῖς.*) *πῶς πῶς* marg. Ask. Aur. Dind. *ποῦ ποῦ* Both. *βᾶ βᾶ* Karst. Qu. *φεῦ φεῦ* (cf. 1483. Eur. Suppl. 463. et alibi).

1510. *βιάζεται* mss. *βρυάζεται* Karst. Keck. *λιάζεται* Weckl. Qu. *βιάζεταί θ'.* *ἐπιρροαῖσιν*] An *ἀπορροαῖσι*? Cf. 1293. *αἱμάτων — ἀπορρυέντων.*

1511. *μέλας* mss. *μέλεος* Both. Butler. Blom. Requiritur iambus. Qu. *ἐκεῖσ'*, vel *μέλαιν' Ἀρά.* Cf. Sept. 832. *ὦ μέλαινα — γένεος Οἰδίπου τ' Ἀρά.* 977. 988. *μέλαιν' Ἐρινύς.* Eum. 52. *μέλαιναι δ'* (leg. *τ'*) *ἐς τὸ πᾶν* (*Εὐμενίδες*). *ὅποι δὲ καὶ* mss. *ὅποι δίκην* (*δίκαν* Scholef.) optime Butler. (coll. Eur. Andr. 1106. *τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας* | *δίκας παρασχεῖν.* Hipp. 49. *τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ* | *δίκην*). Scholef. Dav. Weckl. *ὅμοια δ' αὖ προβαίνων ποινᾷ* Schoemann. *ὅποι δοκεῖ* — Keck. Heyse. *ὅποι σκότῳ* Karst. *δίκαν δ' ἀεὶ* Rauchentsein. Qu. *δίκας* (Eum. 230. *δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα*), vel *ἄποινά τ' αὖ —.* *προσβαίνων* mss. *προβαίνων* Cant.

πάχνας κουροβόρου παρέξει.
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνεύσας,

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. *[οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι.]*
οὐ γὰρ χοὖτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ';
ὅς γ' ἐμὸν ἔκτειν' ἔρνος ἀερθὲν,
τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν.

1512. *πάχνα κουροβόρῳ* mss. *πάχνᾳ* — Herm. Dind. etc. *πάχναν κουροβόρον* Aur. *ποινᾷ κουροβόρῳ* Schoemann. *φάτνᾳ* — Karst. *πάχνας κουροβόρου* Butler. *θοίνᾳ κουροβόρῳ* Hart. Qu. *δαιτὸς* (*θοίνης*, *δείπνου*) *κουροβόρου* (aut *παιδοβόρου*). *παρέξει*] *'παρήξει* Schoemann. Mendosum videtur. Fort. *μέτεισιν*. Cf. Eum. 230. *δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα.*

1513—1520. Hos vv. delent H. L. Ahrens. Seidler. Franz. Peil. Dind. Herm. Weckl. Pal. Cf. ad 1455 sq.

1513. *ΧΟ.* praef. in Fl. *'Ημιχ.* in Ma.

1521. *οὐδ'*] *οὐκ* Sch.

1523. 1524. *οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι* mss. *οὐκ* — Schutz. *οὐδ' ἀνελεύθερον ἄν μοι θάνατον* | *τοῦδ' ἐγκαλέσαις* Heyse. Haec Aeschylo abjudicant Seidler. Herm. Dind. Weil. etc.

1523. *οὐδὲ γὰρ οὗτος* — *ἔθηκ'* mss. *ὧδε* — Stanl. Qu. *οὐ γὰρ χοὖτος* (vel *ἐκεῖνος*, cf. ad 1451.) —. Haec mendosa esse patet, neque quid reponendum sit perspicio. Post *ἔθηκ'* interrogationis signum ponunt Schn. Dind. Weil. etc. Sed post *οὐδὲ γὰρ* interrogari nequit, neque post interrogationem apte sequeretur *ἀλλ' ἐμὸν* etc. *δολίαν*] Suspectum. Fort. *φονίαν*.

1525. *ἀλλ' ἐμὸν* — mss. Non convenit hic *ἀλλά*. Sensus requirit, ni fallor, *ὅς γ' ἐμὸν* —. (Idem, ut postea vidi, suadet Todt.) Vel *δοὺς ἐμὸν* —. *ἐκ τοῦδ'* mss. *ἔκτειν'* optime Todt.

1526. *πολύκλαυτόν τ'* mss. *πολυκλαύτην* Pors. Dind. Hart. (Ut *ἀδμήτη* Suppl. 140. Soph. Oed. C. 1321. El. 1239. *ἀταυρώτη* Arist. Lys. 217. *εὐφιλήταν* Sept. 108. et similia.) *τὴν πολύκλαυτον ἀνάξια δράσας* (del. *τ' Ἰφιγένειαν*) Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. *τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας* Herm. Weckl. Qu. *τὴν πολύκλαυτόν γ'* —. *Ἰφιγενείαν* (sic) Dind. *Ἰφιγένειαν τὴν πολυκλαύτην* Karst. *παῖδ' Ἰφιγόνην* H. L. Ahrens.

νηλέα δράσας νηλέα πάσχει.
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν.
Str. 3. *ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς*
εὐπαλάμων μεριμνᾶν
ὅποι τράπωμαι πίτνοντος οἴκου.

1527. *ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων* mss. (Cf. Eur. Ion. 1515. *παθεῖν ἀνάξια.*) *ἄξια δράσας* — Herm. Dind. *ἄγρια δράσας, ἄγρια πάσχων* L. Dowdall. (Cf. Arist. Th. 455. *ἄγρια γὰρ ἡμᾶς — δρᾷ κακά.*) *ἀσεβῆ* (aut *ἔκδικα*) conj. Pal. Mihi corrigendum videtur *νηλέα δράσας, νηλέα πάσχων* (aut *πάσχει*). Cf. Ch. 242. *καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.* Pr. 240. *ἀλλὰ νηλεῶς* (*ἀλλ' ἀνηλεῶς* multa apogr.) | *ὧδ' ἐρρύθμισμαι.* Ita offensionis causa in ultima nominis *Ἰφιγένειαν* syllaba producta tolletur. *Ἰφιγένεια,* correpta ultima legitur 1555. Tentabam etiam *ἀσεβῆ δράσας, ἀσεβῆ πάσχων.* (Cf. 1493. *ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνεύσας.*) Vel *ἔκδικα δράσας, ἔκδικα πάσχων.* Vel *νηλέα δράσας, ἄξια πάσχων.* *πάσχων* —] Malim *πάσχει.* | *μηδὲν* —.

1528. *μηδὲν*] Qu. *μή νυν.* *μεγαλαυχείτω*] Qu. *μεγάλ' αὐχείτω.* Sed *μεγάλαυχος* legitur Pers. 533. Sept. 1054.

1529. *ἦρξεν* mss. Verrall. *ἔρξεν* Spanh. Naber. Dind. Keck. Heyse. Weil. Weckl. (Sc. ut distinguatur ab *ἦρξεν* ab *ἄρχω.* Imperfectum tamen *ἦρδον* a grammaticis traditur V. Thes. III. 1986. Cf. 1542. *ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει —;* 1564. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα.* 1658. *πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα.* Sept. 924. *ὡς ἐρξάτην* (non *ἠρξάτην*) *πολλὰ μὲν πολίτας* etc. Eum. 467. *ἔρξαιμι.* Pers. 236. *ἔρξας.* 786. *Ἦρξεν* legisse videri Euripidem monet Housman, coll. Herc. 1169. *τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς.* Fr. 825 D. *τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν.* Soph. El. 552. *ἄρξασά τι | λυπηρόν.* Hom. Il. 3, 351. *Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε.* Hesiod. Fr. 84. *εἴ κε πάθοι τά τ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.* Quum *ἅπερ,* non *ὧνπερ,* hic legatur, corrigendum videtur *ἔρξεν.* Alioquin *ἦρξεν* praeferendum foret. Vix conferri debet Thucydidis locus II. 67. *τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι οἷσπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν.* et 74. *φροντίδος* Fl. *φροντίδων* F. V. Vict.

1531. *εὐπάλαμνον μέριμναν* mss. *εὐπάλαμον μέριμναν* Porson. *εὐπαλάμων μεριμνᾶν* Eng. Karst. Dind. Weil. Weckl. *μέριμναν* cum *στερηθεὶς* connectit Sidgwick. Qu. *μεριμνᾶν θ'.* Cf. Sept. 289. *μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.* Eum. 360. *ἀφελεῖν — τάσδε μερίμνας.*

1532. *ὅπα* mss. *ὅποι* Elmsl. ad Her. 595. Cf. Pers. 459. *ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο.* Pr. 564. *σήμηνον ὅποι* (*ὅπη* apogr.) — *πεπλάνημαι.* Sept. 659. *τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι* (*ὅπη* apogr.) *τελεῖ.* Eur. Hec. 1099. *ποῖ τράπωμαι;* Or. 634. *ὅπη* (l. *ὅποι*) *τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ.* Med. 502. Bacch. 1363. Rhes. 871. Hipp. 1066. *ποῖ τρέψομαι;* Alcest. 940. Cycl. 308. Her. 441. 595. Plat. Parm. p. 135. *οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει.* mox ibid.

δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγεται βλάβας.
πρὸς ἄλλᾳ θηγάνᾳ μάχαιραν.

πῆ (l. *ποῖ*) *τρέψει ἀγνοουμένων τούτων;* Hipp. maj. 297 D. *οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι.*

1533. *ὄμβρου κτύπον* mss. Qu. *ὀμβρόκτυπον.* Cf. 656. *ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ.* *δομοσφαλῆ*] Qu. *δομοσφαλοῦς.*

1534. *τὸν αἱματηρόν* mss. Qu. *τιν' αἱματηρὸν* (ita Karst.), aut *χἆιμ' αἱματηρὸν*, aut *τε χαἶματηρόν.* *ψεκὰς* mss. *ψακὰς* Attice Blom. Dind. etc. Cf. 1390. *ψακάδι* (ita mss.) Arist. Pac. 120. *ψακάδος* (mss.?).

1535. *δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης* mss. *ἀκὰν — θηγάνει ξίφους* Keck. *Δίκᾳ δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα δὴ θήγει βέλος* — Heyse. *Δίκα δ' ἐπ' ἄλλου πράγματος θήγει βλάβας | πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοίρας* conj. Pal. Qu. *δίκᾳ δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγεται ξίφος* (vel *βέλος*) *πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.* *Δίκη* Emper. Pal. *δίκῃ* Heusde. *δίκη* Fl. *δίκα* (sup. *η*) Ma. *δίκᾳ* (sup. *η*) F. *δίκην* Aur. *δίκης* Haupt. Karst. *ἀκὰν* Keck. *Δίκα* Musgr. Housman. *Δίκας* olim Weil. Cf. 249. *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει.* 1607. *τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν.* 911. *ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς νιν ἡγῆται Δίκη.* 1611. *ἰδόντι τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν.* Ch. 61. *ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας.* 884. *πρὸς Δίκης πεπληγμένος.* Et *Δίκης ξίφος ὀξυπευκὲς* memoratur Ch. 639. Fort. *ξίφος*: post *θήγει* enim requiritur nomen aliquid ensem significans. *πρᾶγμα θήγει*] *πρᾶγμ' ἄορ* conj. Heusde. *θήγει* mss. *θηγάνει* Herm. Dind. Weckl. (Quod Hesychius per *ὀξύνει* explicat. Sed contra analogiam peccare videtur forma *θηγάνειν.*) *θήγεται* probabiliter Emper. Margol. *δὴ θήγει* Heyse. *βλάβης* mss. *βλάβας* recte Weil. *ξίφους* Keck. *βέλος* Karst. *ξίφος* olim Weil. (Sic Eur. Or. 1036. *ξίφος θήγειν χερί.* Tro. 1030. *φάσγανον θήγουσα.* Cycl. 251. *κοπίδας θήξεις μαχαίρας.* El. 1112. *τεθηγμένη σφαγίς.*) Nisi connectenda sunt verba *πρᾶγμα βλάβας.* Non tamen temere sollicitandum est *βλάβας.* Cf. Eum. 859. *σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς | μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας.* Et cum toto hoc loco cf. Ch. 647. *Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν* (*βάθρον*?)*· | προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός.* 911. *καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.* Ag. 130. Pers. 101.

1536. *ἄλλαις*] *Ἄτας* — Keck. Wilam. Qu. *ἄλλᾳ θηγάνᾳ.* Codicum lectio, ni fallor, debetur scripturae *ἄλλαι θηγάναι.* *θηγάναις* mss. *θηγάναισι* Pauw. Abresch. Porson. Dind. Pal. Heusde. Keck. Emper. etc. *θηγάναισιν ἄορ* Housman. *μοῖρα* mss. *Μοῖρα* Abresch. Keck. Heusde. (Cf. 130. Ch. 910. *ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.* 911. Eum. 335. 1046.) *Μοίρας* Aur. Pal. *μάχαιραν* (et *Δίκα*) Musgr. Weil. Weckl. Wilam. prob. Eng. Cf. Eur. Cycl. 241. *οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν | θήξεις μαχαίρας —.* Arist. Fr. 551. *ὦ — πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας.* Eur. Suppl. 1205. *ὀξύστομον μάχαιραν.* Supra 1262. *θήγουσα φωτὶ φάσγανον.* Fort. *βέλεμνον* (1520.).

ἰὼ γᾶ γᾶ, εἴθε μ' ἐδέξω
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χαμεύνην.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἢ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκωκῦσαι
ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
σὺν δακρύοισιν αὐδῶν
ἀλαθείᾳ φρενῶν ποθήσει;

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν

1537. Ἡμιχ. praef. in Fl. Ma. εἴθ' ἔμ' Fl. Ma. εἴθε μ' F. Herm. Pal. etc.
1540. δροίτας — χαμεύναν mss. δροίτης — χαμεύνην malit Dind. Weil.
1542—1546. Hos versus excludit Karsten.
1542. ἢ Fl. V. ἤ F. τόδ' mss. τάδ' Blom.
1543—1546. post 1550. collocat Hartung. expungit Karst.
1544. ἀποκωκῦσαι ψυχὴν —] Qu. ἀποκωκῦσαί σφ' (τ') αὐτῷ τ' —. ἀποκωκύσαι mss.

1545. ψυχὴν mss. ψυχῇ τ' Herm. Keck. Pal. Weil. Weckl. Qu. καὶ τήνδ' —.
1546. μεγάλων mss. μυσαρῶν aut μιαρῶν Maehly. μελέων conj. F. W. Schmidt. Cf. Ch. 1007. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων. Weckl. ἀδίκως mss. ἀδίκων bene Casaub. αἰκῶς F. W. Schmidt.

1547. Ἡμιχ. praef. in Fl. Ma. ἐπιτύμβιος αἶνος mss. ἐπιτύμβιος οἶκτος Keck. ἐπιτύμβιον αἶνον I. Voss. Stanl. Sch. Blom. Quam veram lectionem esse ostendunt quae sequuntur 1551. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο.
1549. σὺν mss. ξὺν Pors. Sch. δακρυ (supr. οιν, ν corr. ex σ) Fl. δακρύοις G. V. F. Herm. Dind. Weil. Weckl. δάκρυσιν Porson. Keck. Bamberg. δακρύοισιν Oberdick. δάκρυσι legitur Pers. 539. δακρύοις ἰάπτων mss. (Cf. Rhian. Stob. Flor. IV. 34. μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπτει | ἀχνύμενος.) δακρύοις ἰακχῶν Hart. δακρύοισιν ὤζων Rauchenstein. Mendosum videtur ἰάπτων. Qu. δακρύοισι θρηνῶν, vel δακρύοισιν αὐδῶν (vel αἰνῶν, coll. 1482.), vel σὺν δακρύοις ἐπαινῶν (vel περαίνων), vel σὺν δάκρυσιν συνάπτων.
1550. ἀληθείᾳ mss. ἀλαθείᾳ Dind. Weil. Recte. Sic Sept. 946. ἀλαθῆ. φρενὸς I. Voss. πονήσει mss. (Pind. Ol. VI. 17. καλὸν εἴ τι ποναθῇ.) Suspectum. Leg. ποθήσει (Xen. Oecon. 8, 10. nota est locutio de mortuis ὁ ποθεινός), vel θροήσει, vel ποιήσει (componet, panget).
1551. μέλημα λέγειν recte mss. μέλημ' ἀλέγειν Karst. Schneid. Keck. Dav. Heyse. Weil. Weckl. Non assentior. Genitivum regit verbum ἀλέγειν. Sic Suppl. 751. βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν. Qu. μέλημα μέλειν.

τοῦτο. πρὸς ἡμῶν
κάππεσεν, ἡμεῖς καί νιν θάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
* * * * *
* * * *
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμα νεκρῶν
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Ant. 3. *ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ἐκείνου*
δύσκριτα δ' ἐστὶ κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.

1553. *κάππεσε, κάτθανε, καὶ* — mss. *κάππεσεν, ἡμεῖς καὶ* — probabiliter Pal., id quod ostendit ipsa sententia loci. Vitiosam esse vulgatam jam intellexerat Elmsleius. *ἡμεῖς* ex- pulisse glossema *κάτθανε* opinatur Pal. Equidem *κάτθανε* potius restituendum censeo quam *κάππεσε,* quod ex Homero sumptum cum *κάτθανε* composuerit librarius aliquis. *καὶ καταθάψομεν*] Qu. *καί νιν θάψομεν.* Cf. 1555.

1554. Post h. v. duo versus exciderunt quibus respondebant vv. 1571. 1572. Indicavit Hermann.

1555. *Ἰφιγένειαν ἶν' — φιλήσῃ* mss. *Ἰφιγένειά νιν — φιλήσει* Stanl. Aur. Jacob. Dind. etc. Recte.

1557. *ὠκύπορον*] *ὀξυγόων* Mein. Qu. *ὠκύροον.*

1558. *πόρθμευμ' ἀχέων* mss. (Cum allusione fortasse ad nomen *Ἀχέρων.*) *πόρθμευμα νεκρῶν* Herm. conj. Karst. Qu. *πόρθμευμα κάτω.*

1559. *χεῖρα* mss. *χεῖρε* Porson. Herm. Dind. Heyse. Weil. Recte. Cf. Arist. Ran. 1322. *περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.* Eur. Andr. 115. *πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα.* Hel. 640. *περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον.* Hom. Od. 5, 374. *χθονὶ κάππεσε χεῖρε πετάσσας.* *χεῖρα* tuentur Klausen et Wecklein, tragicos formam dualem *χεῖρε* studiose evitasse admonentes. Sic Eur. Suppl. 272. *ἀντίασον γονάτων ἐπὶ χεῖρα* (f. *χεῖρε*) *βαλοῦσα.* *φιλήσῃ* aut *φιλήσῃ* mss. *φιλήσει* recte Abresch.

1560. *ὀνείδους* mss. Leg. *ἐκείνου.* Glossema, ni fallor, est *ὀνείδους.*

1561. *δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι* mss. *δυσπάλαμ'* (om. *δ'*) — Weckl. Leg. *δύσκριτα* —. (Cf. Ag. 981. Prom. 458. 486. Suppl. 397. *οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα.* Arist. Ran. 1434. *δυσκρίτως ἔχω.*) Vel *δύσκολα,* vel *δύσπορα.*

1562. *φέρει φέροντ'* mss. *φένει φένοντ'* H. L. Ahrens, coll. Suida, *φένω· φονεύω.* Haec vitiosa esse videntur, nisi forte proverbialis locutio fuit. Non enim significare possunt i. q. *ὁ φέρων φέρεται* (qui spoliat spoliatur). Nexus loci hujusmodi aliquid requirere videtur, *δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι δόξας* (i. e.

μένει δὲ θάσσοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληταί γένος πρὸς ἄτᾳ.

ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβη σὺν ἀληθείᾳ
χρησμός. ἐγὼ δ' αὖτ'
ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν

ὑπονοίας, φαντασίας, Angl. surmises) φέροντ', i. e. "Difficile est cum eo contendere qui opiniones vel suspiciones tantum, non argumenta (τεκμήρια, ἐλέγχους), affert. Ut in re desperata tentabam φόνον δ' ὀφείλει τίνειν ὁ καίνων, vel φόνοι φόνων (blood for blood). Fortasse post κρῖναι tollendum punctum. Cf. Sept. 352. ξυμβολεῖ (i. e. συντυγχάνει) φέρων φέροντι. 340. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει.

1563. μίμνει mss. μένει Heimsoeth. Dind. Weckl. δὲ μίμνοντος mss. Vix sanum est μίμνοντος. Qu. γὰρ ἵζοντος, vel δὲ θάσσοντος. Librarius μίμνει in mente habuisse videtur. Cf. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Ag. 955. θάρσος εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον. χρόνῳ mss. θρόνῳ Sch. Haupt. Dind. Weil. Weckl. Recte.

1564. Post θέσμιον γὰρ plenius interpungendum, hoc sensu, ita enim divina lege constitutum est.

1565. ῥᾷον mss. ἀραῖον Haupt. Herm. etc. θυραῖον Schn. Non male. Qu. ἀρᾶν ἂν —. Cf. tamen 236. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. 1398.

1566. γένος mss. γένους Karsten. Qu. γέ τοι, aut γέ πως, aut γὰρ εὖ. προσάψαι mss. πρὸς ἄτᾳ sagaciter Blom. Haupt. Herm. Dind. etc. Sed ἄτη potius πρὸς γένει κεκόλληται (i. e. γένει προσκεκόλληται) dici oportebat. Conferatur omnino Dionysius Hal. 7. apud Suid. v. ἀφάψαι. ἐκείνῳ ὁ δαίμων ἄτας προσῆψεν (hujus loci haud dubie memor). et Hom. Il. β'. 15. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται. Soph. Oed. R. 668. τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ | προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῷν. Qu. πρὸς αὐτᾷ (τῇ γονᾷ), vel πρὸς αὐτοῖς (δόμοις), vel ἅπασ' ἄτα γένει προσῆπται. Post h. v. ephymnium repetit Burneius.

1567. ἐνέβη mss. ἐνέβης Cant. Heath. Herm. Well. Franz. Pal. Peile. Heyse Dind. Weil. Weckl. Paleius vertit, 'you have rightly entered into this topic of the divine law of retribution.' (Cf. 1475. νῦν γ' ὤρθωσας στόματος γνώμην etc.) Cf. 1175. 1468. Pers. 911. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ. Fort. θεσμόν (1564.). σὺν Fl. ξὺν F. Vict.

1568. χρησμὸν mss. χρησμὸς recte Casaub. Cf. 1178. λαμπρὸς δ' ἔοικεν — πνέων ἐσᾴξειν (ὁ χρησμός). Nisi allusio in his est ad Chori verba quae deperdita sunt. Qu. σκηπτός (fulmen), aut μῆνις. ἐγὼ δ' οὖν mss. Leg. ἐγὼ γοῦν, aut ἐγώ νῦν, aut potius δ' αὖτ'.

1569. δαίμονα τὸν Πλεισθενιδᾶν | πιστωσαμένα Schwerdt. Πλεισθενιδᾶν Fl. V. Πλεισθενιδᾶν (sup. ων) F. Πλεισθενιδῶν Dind. etc. Πλεισθενιδᾶν tuetur Wecklein, tragicos alteram terminationem devitare solere admonens.

ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν
δύστλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων σφ' ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
κτεάνων δὲ μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ ζῆν ἀπόχρη 'μοί γ'
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου,
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,

1570. *θεμένη* mss. *θέσθαι* Karst. Fortasse recte. *στέργειν*] Sub. *αὐτόν.*

1571. *ἰόντ' — τρίβειν* mss. *ἰὼν — τρίψει* Hart. *ἰὼν — τρίβοι* Pearson. Butler. Rauchenstein.

1573. *αὐθένταισιν* mss. *αὐθένταισι* Weil.

1574. *τε* mss. *δὲ* Aur. Is. Voss. Schwerdt. *γε* Casaub. *τι* Karst.

1575. *πᾶν ἀπόχρη μοι δ'* mss. *πᾶν ἀπόχρη τάσδ'* Herm. *πᾶν ἀρκεῖ μοι* Erf. *πᾶν ἀπόχρη μοι* Dind. *πᾶσ' ἀπόχρη μοῖρ'* Wieseler. *πᾶμ'* (?) *ἀπόχρη μοι κτεάνων τε μέρος* Housman. Dedi *ζῆν ἀποχρὴ 'μοί γ'*. Fort. *ζῆν μοι ἀπαρκεῖ*, vel *βαιὸν ἔχειν, οὐ πᾶν, —.* *ἀπόχρη* mss. I. q. *ἀπαρκεῖ. ἀποχρῇ* scribendum esse censet Elmsleius. Quam antiquam Atticam scripturam fuisse testatur Etym. M. s. v. Scilicet ab *ἀποχρᾶν* (*ἀποχρῆν*). Sic *χρᾶσθαι* et Attice *χρῆσθαι.* *μοι δ'* mss. *μοί γ'* Heyse. *τῶνδ'* Haupt. *τάσδ'* Herm. Dedi *'μοί γ'*.

1576. *ἀλληλοφόνους μανίας μελάθρων* mss. *μανίας μελάθρων ἀλληλοφόνους* Erfurdt. Dind.

1577. *ἀφελούσῃ*] Qu. *ἐλασάσῃ.*

1578. *ἤδη νῦν*] Fort. *νῦν ἤδη*, quod legitur Arist. Nub. 295. 327. etc.

1579. *ἄνωθεν*] Fort. *πρόσωθεν.* *γῆς*] Qu. *πάντ'.* *ἄχη* mss. *ἄγη* Aur. Haupt. Karst. Weil. *πάθη* conj. Weckl. Recte se habet *ἄχη*, i. e. **mala mortalium**. Cf. 1251.

1580. *πέπλοις* mss. *πάγαις* Nauck. Weckl. *ἐριννύων* mss.

1582. *χερὸς* Fl. *χειρὸς* F.

1584. *τὸν ἐμὸν*] *ἁμὸν* Leeuwen. Verba *τὸν ἐμὸν — ἀδελφὸν* expungit H. Wolf.

αὐτοῦ δ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὗρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον.
ἀστοξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
'Ατρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τὠμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔκρυπτ' ἄνευθεν ἀνδρακὰς καθήμενος,

1585. *αὐτοῦ τ'* mss. *αὐτοῦ δ'* Elmsl. ad Med. 940. Dind. etc. *αὐτὸς* Blom. Weckl. *αὐτοῦ* tuetur Peile.

1587. *ἑστίας* mss. *ἑστίαν* Aur. Casaub.

1588. *μοῖραν*] Requiri videtur nomen sedem (Angl. abode) significans. *εὗρετ'* mss. *ηὗρετ'* Dind. Weil. etc. Scripturam *εὗρετ'* tuetur Karsten, grammaticorum praeceptis fretus. V. Ellendt. Lex. Soph. v. *εὑρίσκω* p. 710.

1590. *αὐτοῦ ξένια* mss. *αὐτοῦ ξένια* Elmsl. *ἀστοξένια* (i. e. *ξένια ἀστοξένου*) Herm. Haupt. Well. Peil. Dind. improbat Schn. (Frequens hoc vitium esse docuerunt Ruhnken. ad Tim. p. 57. et Valck. ad Ammon. p. 113.) *γαίας· ξένια* Schn. *πέδον* | *"Αργους· ξένια δε* Hart. Martin. (Non male.) *αὐτός. ξένια* Blom. Dind. olim. Dav. Heyse. Weil. Cf. Eust. p. 405, 33. *οἱ ἐκ προγόνων μὲν ἀστῶν αὐτοὶ δὲ ξένοι καὶ ἀνανεώσεως δεόμενοι, ὁποῖος 'Αγαμέμνων ἐν Λυδίᾳ.* Quae explicatio apprime Thyesti ab exilio reduci convenit. Cf. Suppl. 356. *εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων* (schol. *τῶν νῦν μὲν ξένων, πρώην δὲ συνημμένων τῷ ἄστει*). De Danaidibus ab Argiva Io prognatis dictum. Qu. — *αὐτοῦ· ξένια* —. Verba *αὐτοῦ* et *'Ατρεὺς — φίλως* delet Schutz. Recte, ni fallor.

1591. *προθύμως*] *προσηνῶς* Housman. *μᾶλλον ἢ φίλως*] *δῆθεν ὡς φίλος* Rauchenstein. (Probabilis conjectura). Hunc versum ut interpolatum ejiciunt Sch. Eng. Dav. Weil. Herwerden.

1594. *ἄκρους κτένας*] Fort. *ἄκρας ἀκμάς.* Cf. Soph. Oed. R. 1034. *διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.*

1595. *ἔθρυπτ'* mss. Keck. Weil. Dind. Weckl. *ἔκρυπτ'* Stanl. Casaub. Tyrwhitt. Blom. Haupt. Karst. Si similem Herodoti locum (I. 119.), quem haud dubie poeta in mente habebat, cum hoc compares, non dubitabis quin vera scriptura sit *ἔκρυπτ' ἄνευθεν.* Historici verba haec sunt, *τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ αὐτῷ 'Αστυάγεϊ παρετιθέατο τράπεζαι (ἀνδρακὰς) ἐπίπλεαι μηλέων κρεῶν, 'Αρπάγῳ δὲ τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ πλὴν κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν τἄλλα πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς ἐκέετο ἐπὶ κανέῳ κατακεκαλυμμένα κτλ.* Nunc demum, toto loco diu et perpense considerato, video legen-

τἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
ᾤμωξεν ἀμπίπτει τ' ἄγος σφαγῆς ἐμῶν,

dum esse, τὰ μὲν ποδήρη — | ἔκρυπτ' (celabat, Anglice, he kept concealed) ἄνευθεν ἀνδρακὰς (seorsim) καθήμενος, | τἄσημα δ' αὐτῶν —. Ita omnia plana fiunt. ἄνωθεν mss. Dind. Pal. Weckl. ἄνευθεν Blom. Karst. Weckl. (Cf. Hom. Il. 22, 367. Od. 1, 192. ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ.) ἄπωθεν Weil. Fuhr. Fort. ἔκρυπτεν ὀστᾶ τ'. ἀνδρακὰς] In hoc immerito offendit Housman, qui, "In no tongue save the tongne of Soli can one person καθῆσθαι ἀνδρακάς, any more than he can form himself in square to receive cavalry. Because Suidas quite correctly renders ἀνδρακάς by χωρίς, we should not therefore jump to the conclusion that, whenever we mean χωρίς, we can say ἀνδρακάς." καθήμενος mss. Pal. καθημένοις Casaub. Haupt. Herm. Dind. Weil. καθημένῳ Keck. καθημένων A. Ludwig. Weckl. δατούμενος conj. Weckl. Hunc senarium omnium infelicissimum et vexatissimum merito dicit Peile.

1596. ἄσημα δ' αὐτῶν mss. Pal. ἄσημ'· ὁ δ' αὐτῶν Herm. Dind. Weil. Corrigo confidenter τἄσημα δ' αὐτῶν (sc. μέρη, i. e. partes quae non agnosci poterant) etc. Ita, ut nunc video, etiam Burges. Pahle. τἄσημα δ' apte respondet praecedentibus τὰ μὲν ποδήρη etc. Qu. τἄσημα δ' ὁ πατὴρ —, (ut αὐτῶν glossema sit) nisi potius κεῖνος pro αὐτίκ' corrigendum. (Cf. 1097. ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. Aegre enim excusari potest personae mutatio, cf. ad prox. v. 1597.) αὐτίκ'] οὗτος Heath. αὐτὸς Pauw. μηρί' Hart. Suspectum propter subitam personae mutationem. Qu. κεῖνος, aut αὖ κρέ' aut λείψαν'. Attamen αὐτίκα aliquatenus confirmatur Euripidis loco Cycl. v. 244. σφαγέντες αὐτίκα | πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν etc.

1597. ἄσωτον — γένει mss. Suspectum. Scripsit poeta, ni fallor, ἀραῖον — γένει. Cf. 1601. 237. κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. 1398. τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε | πλήσας ἀραίων. 1565. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων; Neque absonum foret ἄνολβον. Epithetum ἄσωτος valet ἐξώλης (Soph. Aj. 190. τῆς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς), ἄνολβος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. Qui sensus huic loco parum convenit. Qu. ἄσωτος οἰζυρὰν γένει. Quod si lectio tradita est sincera, notanda est personae mutatio vix excusabilis ante ἔσθει. ὡς ὁρᾷς, γένει mss. ᾠζυρὸς conj. Both. ᾧ σορὸς γένει (!) Heyse. Qu. ὁ σπείρας γονεύς (vel πατήρ). Jure in vulgata haeserunt Both. Karst.

1598. οὐ καταίσιον] Fort. οὐκ ἐναίσιον (aut ἐναίσιμον). Cf. 775. τὸν δ' ἐναίσιμον (βίον) τίει. Fr. 178. ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίμους. Ag. 916. ἐναισίμως αἰνεῖν. Hesychius tamen καταίσια per καταίσιμα explicat. Vocabulum non aliunde cognitum.

1599. ἂν πίπτει mss. ἀμπίπτει Canter. δ' mss. Leg. τ'. ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶν mss. ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν Hart. Karst. Dav. Weil. ἀπὸ σφαγὰς ἐρῶν Heyse. ἀπὸ σφαγῆς κρεῶν Mein. Qu. ἀπὸ σφαγὰς (aut σφαγὴν) ἐμῶν, ut tmesis sit. σφαγῆς mss. Schn. σφαγὴν Aur. Hart. Weil. Sidg. σφαγὰς Sch. Karsten

μόρον τ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξενοδόκου τιθεὶς ἀρὰν,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα παῖδά μ' ἀθλίῳ πατρὶ

ἀπὸ σφαγῆς cum ἀμπίπτει connectit, vomendi mentionem (ἐμῶν) sufficere opinatus. Qu. ἄγος σφαγῆς ἐμῶν. Cf. Ch. 155. ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον. Apoll. Rhod. IV. 478. ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος, | τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων, | ἣ θέμις αὐθέντῃ σι δολόπτασίας ἱλάασθαι. Qu. ἀμπίπτει τε τῆς σφαγῆς (τὴν σφαγὴν, τὰς σφαγὰς) ἐμῶν. Fortasse sensus est ἀπὸ σφαγῆς (post cruentam coenam) ἐμῶν. Sic ἀπὸ δορπηστοῦ Arist. Vesp. 103. ἐρῶν mss. Weil. ἐμῶν Aur. Spanh. Schn. et plerique editores hodierni. χρεῶν Mein. Vulgatam tuetur W. W. Goodwin. Cf. Pherecr. II. 318. ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν (l. ἐξεμῶν), ἀναπνέων δ' ὑάκινθον. Eum. 184. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου. 730. ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν (l. οὐκέτ') ἐχθροῖσιν βαρύν. Ag. 1389. ἐκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν. Eum. 184. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου. Hom. Il. ο'. 11. αἷμ' ἐμέων. Cratet. 14, 8. τὴν χύτραν χρῆν ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα. Alciphr. III. 7. 2. ὁ ἰατρὸς ἀπερᾶν ἀπηνάγκασεν (ἐπ.?). Unde vocabulum medicinae proprium id fuisse suspicari licet.

1600. μόρον] Suspectum. Fort. μοῖραν. δ' mss. Leg. τ'.

1601. λάκτισμα mss. αἴκισμα δείπνου Hart. Qu. ὕβρισμα (injuriam, contumeliam) —. ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ (ἐρᾶ ma.) mss. ξύνδικον (adjutricem) τιθεὶς ἀρᾷ Karst. ξενοδόκῳ τιθείς τ' ἀρὰν Heyse. et ('πιθεὶς) Maehly. (Melius foret — τιθεὶς ἀράν). τήνδε προστιθεὶς ἀρὰν (del. ξυνδίκως) Maehly. ξυνδίκῳ 'ντιθεὶς ἀρᾷ Mein. Qu. ξὺν δίκῃ (vel πανδίκως, cf. Ch. 241. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται) τιθεὶς ἀράν (vel 'ντιθεὶς ἀρᾷ). Vel ξενοδόκου (δείπνου) τιθεὶς ἀρὰν, vel ξύνδικον τιθεὶς ἀρᾶς. Nusquam alibi legitur συνδίκως, saepe autem ξὺν δίκῃ (Eum. 610. Sept. 444. etc.) et ἐν δίκῃ (Ag. 1615.), et analogia adverbii ἐνδίκως (ab ἐν δίκῃ) defendi posse videtur ξυνδίκως. ἀρᾶ Fl. ἀρᾷ F. Vict. ἐρᾷ V. ἀρὰν Abresch. Porson. Karst. Schoem. Veram scripturam jam tandem reperisse mihi videor, τιθεὶς ἀράν (execrationem faciens). Cf. Sept. 946. Ἄρης ἀρὰν πατρῴαν τιθεὶς ἀλαθῆ.

1602. οὕτως] Qu. αἰκῶς. ὀλέσθη mss. ὀλέσθαι corr. ex Tzetza in Crameri Anecd. Oxon. III. 378, 10. ubi ἀρᾶτ' ὀλέσθαι. Versum uncinis includit Enger.

1603. σοι mss. τοι probabiliter Herm.

1604. δίκαιος] Fort. δικαίως. Sed cf. 1406. τῆσδε δεξιᾶς | χερὸς δικαίας τέκτονος.

1605. ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ mss. (Cf. Prom. 774. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.) ὄντα μ' ἐπὶ δύ' ἀθλίοιν Schn. ὄντα μ' ἐπὶ δυσαθλίῳ πατρὶ Schneider. Schoemann. Karst. Keck. ὄντα μ' ἔλιπε κἀθλίῳ πατρὶ Weil.

συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθίς μ' ἡ Δίκη κατήγαγε.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ
ἰδόντι τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν.
ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
εἰ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἀπὼν κατακτανεῖν,
μόνος τ' ἐπ' αὐτῷ τόνδε βουλεῦσαι φόνον·

ὄντα μ' ἐπὶ τρισαθλίῳ Mein. ὄντα μ' υἱὸν ἀθλίῳ Herw. αὐτὸν ὄντα μ' conj. Weckl. ὄντα μ' ἔλιπε κἀθλίῳ Marg. ὄντα παῖδά μ' ἀθλίῳ Herw. ὄντα μ' ἔρνος ἀθλίῳ F. W. Schmidt. ὄντα μητρὶ κἀθλίῳ Zakas. Numerus justo major: nam tres tantum Thyestae filii fuerunt, ut monuit Dind. Corrigendum ὄντα παῖδά μ' ἀθλίῳ, vel αὐτὸν ὄντα μ' ἀθλίῳ, vel ὄντα μ' ἅμα τρισαθλίῳ, vel μετὰ δυσαθλίου πατρός (sed ita desideraretur promen).

1607. Qu. αὖθίς (μ'). κατήγαγεν mss.

1608. καὶ τοῦδε mss. ἐκ τοῦδε Eng. ἐκ τῶνδε potius scribendum foret.

1609. δυσβουλίας] εὐβουλίας Karst. Recte, ni fallor.

1610. καλὸν δή μοι] καλὸν δοκεῖ Haupt.

1611. ἰδόντα Fl. Ven. Vict. ἰδόντι F. conj. Haupt. Qu. τοῦτόν γ' ἰδόντι. Cf. Ch. 1030. τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ | πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς | εἶναι. Cf. Hom. Il. 22, 109. ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι. Ch. 408. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ τόνδε κλύουσαν οἶκτον. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος ἁδυπνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων. Eur. Med. 814. σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν | τάδ' ἐστὶ μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς. Xenarch. com. 5. ἐμοὶ γένοιτο — ἐλευθέριον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν. Elmsl. ad Her. 693. Cf. ad 1199 sq. et me ad Soph. Aj. 1007.

1612. ὑβρίζειν mss. ὑβρίζοντ' Heyse. κακοῖσιν] θανοῦσιν Abresch. (coll. Soph. Aj. 1091. μὴ — ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ). καμοῦσιν Pors. νεκροῖσιν conj. Weckl. Frustra. Cf. Soph. Aj. 1118. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ. 1151. ἐν κακοῖς ὑβρίζειν. Post h. v. unius versus lacunam indicat Herm. σέβω mss. Qu. φιλῶ aut θέλω.

1613. σὺ δ' mss. εἰ δ' Franz. Quod recepi. τόνδ' ἔφης mss. τόνδε φῂς Pauw. Dind. Keck. ἑκὼν mss. μὲν οὐ J. C. Schmitt. ἑκὰς Weckl. ἀπὼν recte Eng. Karst., coll. 1608. καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν. Qu. κατακτανεῖν μὲν οὔ, | μόνον δ' —.

1614. μόνος δ' mss. et vulg. Leg. μόνος τ' aut μόνον δ'. ἔποικτον mss. Vix sanum. ἐπακτὸν Musgr. Blom. Gl. F. ἄξιον οἴκτου. Gl. Fl. ἐλεεινόν. Aliud est ἐποίκτιστος, quod legitur v. 1221. Corrigendum, ni fallor, μόνος τε θνητῶν, vel μόνος τ' ἄπευκτον, vel potius μόνος τ' ἐπ' αὐτῷ. τόνδε mss.

οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν κεχρημένῳ.
δεσμοὶ δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.
ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων

Qu. *τῷδε.* Cf. 1609. et 1627. *ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον.* 1634. *ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον.*

1619. *γνώσῃ* mss. *γνώσει* Porson.

1620. *εἰρημένον* mss. *κεχρημένον* Elmsl. ad Her. 801. Karst. Qu. *κεχρημένῳ* (Weckl.). Cf. Pers. 829. *πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον | πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι.* Sed *κεχρημένῳ* potius postularetur. Cf. 1611. *οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ | ἰδόντα* (imo *ἰδόντι*). Utique parum convenit *εἰρημένον*, quum nullum hujusmodi jussum accepisset Chorus.

1621. *δεσμὸν* Fl. Ma. *δεσμὸς* F. *δεσμοὶ* Karst. *τὸ γῆρας*] *τὸ ῥῖγος* speciose corrigit Margoliouth, coll. Plat. Euthyphr. p. 4 D. *ὑπὸ γὰρ λιμοῦ καὶ ῥίγους καὶ τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει.* Plaut. Most. I. 3. 36. 'Di deaeque omnes me pessumis exemplis interficiant | nisi ego illam anum interficio siti fameque atque algu.' Sed meminerit lector senes esse choreutas (72 sq.).

1622. *ἐξοχώταται* mss. Annon *ἐξοχώτατοι?*

1624. *πήσας* mss. *παίσας* schol. cod. Gotting. Pind. P. II. extr. *πταίσας* Pors. Butl. Blom. Kl. Peil. Well. Heyse. Weil. Weckl. Cf. Prom. 926. *πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται —.* Xen. Anab. IV. 2. 3. Tentabam *μὴ παθὼν μάθῃς* (cf. 1658.), vel *μὴ δεθεὶς στένῃς.* Sed cf. 1006. *ἔπαισεν ἐπ' ἄτας ἄφαντον ἕρμα.* Pers. 409. *ναῦς — χαλκήρη στόλον ἔπαισεν.* Pr. 885. Eur. Bacch. 703. *ἔπαισεν εἰς πέτραν.* Soph. Ant. 855. *ὑψηλὸν εἰς Δίκας βάθρον προσέπαισας.* Pr. 926. *πταίσας* (*παίσας?*) *δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται* etc.

1625. *γύναι, σὺ* mss. *γύννις, σὺ* Mein. Keck. Dind. dubitanter, (qui *γύναι* supplementum interpolatoris Clytaemnestram compellari opinantis esse suspicatur. Idem cum Schneidewino de *γύναι, σὺ δὴ* reponendo cogitat). *σὺ δή, σὺ* Schn. (coll. Soph. Ant. 441. *σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν —.*). *τί δαὶ* (*δή?*) *σὺ* Wieseler. *γυνὴ σὺ* Karst. Herm. Weil. prob. Weckl. Cf. Ch. 306. *τὸ μὴ — δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν· | θήλεια γὰρ φρήν* (Aegisthi). *τοὺς ἥκοντας* mss. Weil. Sidg. *τοῦδ' ἥκοντος* Stanl. Pors. Blom. Haupt. Herm. Dind. Pal. Schn. *γνοῦσ' —* conj. Heusde. *νέον* mss. *μένων* (sc. *οἴκοι*) recte Wieseler. Keck. Dav. Weil. Weckl. Sidg. Qu. *πάλιν.*

οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνων ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
ΑΙ. *καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.*
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει, κρατηθείς θ' ἡμερώτερος φανεῖ.
ΧΟ. *ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,*
ὅστις γ', ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
ΑΙ. *τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς,*
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι

1626. *αἰσχύνουσ'* mss. *αἰσχύνας* Butler. Herm. Schn. Dav. Wieseler. *αἰσχύνων* recte Keck. Weil. Weckl. Primum quidem *αἰσχύνων* in *αἰσχύνουσ'*, postea in *αἰσχύνας*, mutatum est.

1627. *ἀνδρὶ* mss. *φωτὶ* Karst. propter praec. *ἀνδρός*. Recte, opinor. *τόνδ'* mss. *τῷδ'* Blom. Recte. Cf. 1634. *μόρον*] Qu. *φόνον*.

1628. *ἀρχηγενῆ*] *ἀρχηγετεῖ* probabiliter Nauck. Trag. dict. ind. p. XXVIII. Cf. Lycophr. 1350. *πημάτων ἀρχηγέτις*.

1630. *πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ*] Fort. *πάντα τῆς —*, aut *πάντα δὴ —*, aut *πάνθ' ὑπὸ —*.

1631. *ἐξορίνας* mss. *ἐξορίνεις* Weidner. Fortasse recte. Qu. *ἀγριώσας*. *ἠπίοις* mss. *ὑπτίοις* frustra Franz. *ἠπίους* Pauw. *νηπίοις* recte Jacob. Karsten etc. Cf. 1672. *ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων*. Cf. 1662. *ματαίαν γλῶσσαν*.

1632. *ἄξῃ — φανῇ — ἔσῃ* mss. *ἄξει — φανεῖ — ἔσει* Porson. *ἄξει*] Fort. *κνίζεις*, provocas, irritas. *δ'* mss. Leg. *θ'*.

1633—1648. Hos vv. sic transponit Enger, 1643—1648. 1636—1642. 1633—1635.

1633. *ὡς δὴ* mss. *πῶς δὴ —;* Hart. Keck. *σύ μοι* mss. Qu. *σύ ποτε*.

1634. *ὃς οὐκ* mss. *ὃς οὐδ'* Hart. Leg. *ὅστις γ'*. Ita etiam Karst. Cf. 1400. *ἥτις τοιόνδ' — κομπάζεις λόγον*. Soph. Phil. 1266. *οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα, | ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαθὼν | ἀπεστέρηκας*.

1635. *αὐτοκτόνως*] *αὐτοστόλως* Karsten. Cf. *μονόστολος*.

1636. *σαφῶς*] *σοφῶς* Boissonade. Qu. *σοφῆς*.

1637. *ἢ* mss. *ἦ* Porson. (Cf. Ch. 523. *παρῆ*.) *ὡς* Karst. Praestaret *ὢν* (Herw.) Post h. v. lacunam unius versus indicant Herm. et Schn., cujus sensus fuerit *ὃν* (*ὥστ'*) *ηὐλαβεῖτ' ἄν· νῦν δ' ἐγὼ κρατῶν δόμων —*.

1638. *ἐκ τῶνδε* mss. *ἐκ τῶν δὲ* Jacob. Weil. Weckl. *κρατῶν δὲ* Dind. Weil. Cf. 1673. *κρατοῦντε*.

ἄρχειν τὸ λοιπόν· τὸν δὲ μὴ πειθήνιον
ζεύξω βαρείαις οὔτι δὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον, ἀλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.

1639. πολιτῶν mss. τὸ λοιπὸν Scal. Nescio an recte. Vulgatam praefert Casaubon. πειθάνορα mss. Fort. πεισάνορα. Confer δεισήνωρ (154.), ῥηξήνωρ, φυξάνωρ, τρυσάνωρ, φθισήνωρ, ὀλεσήνωρ (Theogn. 399.), Στησήνωρ, στυγάνωρ (Pr. 724.), φιλάνωρ etc., πεισίβροτος (Ch. 357.), Πεισίστρατος, Πεισέταιρος (Πειθ. et Πεισθ. al. duabus lectionibus confusis, apud Aristophanem). Sed πείθαρχος est Pers. 374. τερπικέραυνος (non τερψ.) est Il. β'. 782. πειθήνιον aut πειθήμονα (quod recentioris aevi est in Anthol.) proponit Schn. πειθήνιον exspectabant etiam Heyse et Heusde. Quod certe longe melius hic convenit quam πειθάνορα, quod non alibi reperitur. Epithetum πειθήνιος de equo usurpatur Plut. Mor. 592 B. 90 B. etc. Cf. Prom. 465. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους | ἵππους. Πειθάνωρ significaret homines suadons, ut στυγάνωρ, φιλάνωρ, etc.

1640. οὔτι μὴ σειραφόρον mss. οὔτι μὴν — Wieseler. Karst. Weckl., οὔτι μοι — Pauw. Pors. Blom. Con. Dind. Nunc, loco bene perpenso, unice veram lectionem suspicor esse ζεύξω βαρείαις (sc. ζεύγλαις) ζύγιον, οὐ σειραφόρον etc. Poll. I. 141. οἱ μὲν ὑπὸ τῷ ζυγῷ ἵπποι ζύγιοι (ζυγηφόροι Eur. Hipp. 1183.), οἱ δὲ ἑκατέρωθεν παρήοροι καὶ παράσειροι καὶ σειραφόροι καὶ σειραῖοι. Latine jugales et funales. Cf. Eur. Hel. 1306. θηρῶν — ζυγίους ζεύξασα. — σατίνας. Iph. A. 221. τοὺς μέσους ζυγίους. Satis facile ζύγιον οὐ in οὔτι μὴ corrumpi potuit. σειραφόρον F. V. Pollux VII. 24. σειρασφόγον Fl. Scilicet ζεύγνυσθαι etiam σειραφόροι dicebantur (842. ζευχθεὶς — σειραφόρος. Herod. III. 102. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν etc.), sed multo durior erat sors τῶν ζυγίων, ut qui sub ipso jugo ponerentur. Possis etiam οὔτι δὴ (δὴ emphaticum). Vel οὐδαμῶς. (Cf. Ch. 190. οὐδαμῶς ἐπώνυμον. 840. οὐδαμῶς ἐφίμερον. Suppl. 280. οὐδαμῶς ἐγχωρίαις. 924. οὐδαμῶς φιλόξενον.) Vel οὐχέθ' ὡς σειραφόρον. Vel οὐχ ἑλῶ —. (Cf. Arist. Nub. 1299. ᾄξεις; ἐπιαλῶ (ὡς ἑλῶ?) | κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.) Ellipsin in βαρείαις (ζεύγλαις) tuetur Karsten (coll. καιρίαν παίειν, ἴσην τίνειν, εὐθεῖαν κρίνειν, τροπαίαν πνεῖν, τρίτην ἐπενδίδωμι, διανταίαν οὐτάζειν, εὐθεῖαν ἕρπειν, etc.) Cf. Pr. 462. κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα | ζεύγλαισι δουλεύοντα. Frustra in litteris ουτιμη latere substantivi alicujus dativum cum βαρείαις construendum suspicatur Madvig, id quod ostendit sequens ἀλλά. Ad rem cf. Ch. 794. ζυγέντ' ἐν ἅρματι πημάτων.

1641. δυσφιλὴς mss. δυσφιλεῖ Scal. Porson. Dind. Sch. Wecklein. conj. Karst. Cf. Hesiod. Op. 647. λιμὸν ἀτερπῆ. κότῳ mss. σκότῳ Scal. Aur. Stanl. Pearson. Dind. Weckl. etc.

1642. σφ' ἐπόψεται mss. σφε πέψεται Karst. Heyse, coll. Arist. Vesp. 645. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶναι χαλεπὸν etc. Qu. σφ' εἶναι κτίσει, aut σφε τεύξεται. Sed cf. 1642. ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟ. *τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς*
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλά νιν γυνή,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν'; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;
ΑΙ. *ἀλλ', ἐπεὶ δοκεῖ τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα,*
ΧΟ. * * * * * * * * * * * * * *
ΑΙ. *εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.*
ΧΟ. *εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.*
ΑΙ. *ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.*
ΧΟ. *δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα.*

1643—1648. Post 1627 transponunt Heimsoeth. Weckl.

1644. *ἀλλὰ σὺν* Fl. F. V. (Cf. Soph. El. 302. *ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.*) *ἀλλά νιν* recte Spanh. Heath. Haupt. Herm. Weckl. Weil. *ἀλλά σοι* Franz. H. L. Ahrens. Sch. Karst. *ἀλλ' ἡ σύζυγος* (vel *σύγγαμος*) tentat Schn. Hunc versum deleverit A. Ludwig.

1646. *Ὀρέστης* (*δ'*) Karst. *ἆρα* hic non interrogativum sed bethewernd? esse (coll. *ἦ ῥα*) censet Franz. Anglice, It may possibly be that etc.

1648. Post *φονεὺς* interrogationis signum ponendum.

1649. *δοκεῖς* mss. *δοκεῖ* recte Aur. Cf. Sept. 635. *σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς* (l. *δοκεῖ*). et ad Soph. Ant. 1102. *καὶ λέγειν* mss. *κοὐ λέγειν* Aur. Herm. Weckl. Qu. *ἐμὲ κρατεῖν,* vel *καὶ αἴσχρ' ἔπη λέγειν.* *γνώσῃ* mss. *γνώσει* Porson. Post h. v. lacunam unius versus (*ΧΟ.*) ponunt Boisson. Herm. Dind. Dav., plurium versuum Keck. Todt:

1650. Choro dant mss. Aegistho Stanl. Both. Kl. Weil. Weckl. etc. "De convicio illo inertiam suam tangente Aegisthus cavillari potuit; hoc de Oreste ad vim et arma eum instigat." (Davies)

1652. *ἀλλὰ κἀγὼ μὴν* mss. *ἀλλὰ μὴν κἀγὼ* recte Porson. Dind. Weckl. Weil. Similis corruptela est Arist. Ach. 428. Cf. Eur. Or. 1549. *ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω* etc. *πρόκωπος* V. *πρόκοπος* Fl. *πρόκοπτος* F. *ξιφήρης* Herw.

1653. *δεχομένοις λέγεις τὸν ὄρνιν* (gl. *θανεῖν σε?*) Herw. ad Oed. R. 52. *τὴν τύχην δ'* mss. *τὴν τύχην* Bamberg. *τῆς τύχης* Hart. *ἐρούμεθα* mss. *αἱρούμεθα* Aur. Cant. Tyrwhitt. Haupt. Dind. Heusde. Bamberg. Karst. *ἐρώμεθα* (i. e. *ἐρωτήσωμεν,* Phot.) Schutz. Blom. Scholef. Peil. (I. e. 'let us enquire of fortune. Hom. Od. 8, 133. *δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα.* Sept. 506. *θέλων | ἐξιστορῆσαι μοῖραν.*) *πειρώμεθα* Haupt. Hart. *καρπούμεθα* Keck. Bene, sed melius foret *καρπώμεθα.* Mihi quidem placet *τὴν τύχην αἱρούμεθα,* vel potius *τῆς τύχης πειρώμεθα* (Hart.). Cf. 1663. *δαίμονος πειρωμένους.* Ch. 513. *τὰ δ' ἄλλ' — ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.* Qu. *τοῦτ' ἔπος θ' αἱρούμεθα.* Cf. Sept. 263. *σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.* |

ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
καινά· καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι κάρτα δύστηνον θέρος·
πημονῆς ἅλις δ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στεῖχε καὶ σὺ χοἱ γέροντες πρὸς δόμους † πεπρωμένους

ET. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνου τοὔπος *αἱροῦμαι* σέθεν. 506. θέλων | ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης. Ch. 551. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι. 933. τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα, etc. Eum. 353. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν ἀνατροπάς etc. Suppl. 380. φόβος μ' ἔχει — τύχην ἑλεῖν (schol. τοῦ συμφέροντος ἐπιτυχεῖν).

1654. ἄλλα] ἕτερα Schwerdt. καινὰ conj. Karst. Malim ἄλλα δράσωμεν κακὰ | καινὰ (pro ἀλλὰ) —. Fort. ἔστι. Utique ἀλλὰ hic parum convenire videtur. δράσομεν mss. δράσωμεν Vict.

1655. πολλὰ δύστηνον mss. πολλὰ corruptum habet Weckl. Legerim κάρτα —. τάδ'] Malim τόδ' (θέρος). Ita etiam Wilam. ἐξαμῆσαι] Qu. ἐξαμᾶσθαι. ὁ ἔρως mss. θέρος Schutz.

1656. πημονῆς δ' ἅλις γ' mss. πημονῆς ἅλις δ' Herm. Weil. Qu. πημονῆς ἅλις θ', vel πημονῆς ἤδην. Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Pr. 585. Eur. Ion. 975. καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. ὕπαρχε mss. ὑπάρχει Scal. μηδὲν mss. μηκέθ' Aur. μηδ' ἔθ' Blom. Sed nondum effusus erat sanguis. μηδὲν ἡματώμεθα mss. μηδὲν αἱματώμεθα Stanl. Haupt. Jacob. μηδ' ἔθ' αἱματώμεθα Blom. Karst. Cf. 1462. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου. 1528. Pr. 128. μηδὲν φοβηθῇς.

1657. στείχετε δ' οἱ γέροντες mss. στείχεθ' οἱ γέροντες εἴσω Scal. στείχεθ' οἱ γέροντες (ἤδη) — probabiliter Porson. στεῖχε καὶ σὺ χοἱ γέροντες Herm. Franz. Schwerdt. Dind. Weckl. ("Sed Aegistho quae dicenda erant superioribus versibus absoluta sunt; hae minae et jussa nihil omnino ad eum pertinent", ut monuit Madvig.) στείχετ' ἠλεοὶ γέροντες A. Palmer. στείχετ', αἰδοῖοι γέροντες, Ahrens. στεῖχε δὴ σὺ χοἱ γέροντες Weil. στείχετ' ἐνθένδ', ὦ γέροντες, — Heyse. Vel φρουρᾶς ὕπο. (Sic Suppl. 934. οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο | Ἄρης:) Vel — τούσδε πρὸς δόμους (cf. 1673. τῶνδε δωμάτων) τάχα. Vel πρὸς δόμους· πρέπει γὰρ οὖν —. Vel στείχεθ' οἱ γέροντες εἴσω (ἤδη) —. Vel στείχεθ' ὑμεῖς οἱ γέροντες —. πεπρωμένους τούσδε mss. πεπρωμένους Scal. Franz. al. πεπρωμένοις (i. e. rebus fato decretis) Madvig. Sidg. πρὸς δόμους, τετρωμένους [τετρωμένοι?] | πρὶν παθεῖν — conj. Haupt. Symmons. (Cf. Soph. Oed. R. 637,?) τετραμμένοι Weyrauch. πεπαυμένοι Karst. Qu. τυραννικοὺς (828. ad Aegisthum enim praecipue haec spectare videntur στεῖχε σὺ —), vel τεταγμένους (appointed), vel ὡρισμένους, vel ἐρρωμένως, vel φρουρούμενοι, vel παλίντροποι. Cf. Aristid. I. p. 24. τῇ Λητοῖ πλανωμένῃ — ἡγεῖται (Athene) πρὸς τὸν *εἱμαρμένον* χῶρον, οὗ μόνον ἦν αὐτῇ τεκεῖν. Jure miratur Karsten non offendisse criticos in δόμους πεπρωμένους. Eur. Or. 1678. χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἷ προστάσσομεν | νείκους τε διαλύεσθε. Soph. Oed. R. 637. οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους (l. εἴσω) σύ τε, Κρέων, κατὰ στέγας —;

πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
εἰ δὲ τῶν μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄκος, δεχοίμεθ' ἂν
δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυσμενοῦς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀκοντίσαι

Ant. 1087. σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους. Oed. R. 861. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους. Contra Eur. Hel. 477. ἀλλ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων.

1658. πρὶν παθεῖν. ἔρξαντες καιρὸν Fl. πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν F. Ma. Vict. (Unde ἔρξαντας in M. fuisse suspicari licet.) πρὶν παθεῖν. στέρξαντας αἰνεῖν Heath. πρὶν παθεῖν ἔρξαντες· αἰνεῖν Lobeck. et (ἔρξαντες. ἀρκεῖν) Herm. Franz. Schn. Madvig. πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἄκαιρα olim Herm. πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρον E. Ahrens. et (ἄκαιρα) Weil. πρὶν παθεῖν ἄρξαι τ' ἀκαίρων Davies. πρὶν παθεῖν εἴξαντες Madvig. Sidg. (εἴξαντε καιρῷ jam Sch. ἔρξαι Scal.) Qu. πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα, vel πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ'. ἀπαρκεῖν —. ἄκαιρον Musgr. Weckl. et olim Weil. Cf. 1564. μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. καιρὸν mss. ἀρκεῖν Herm. Madvig. Sidg. αἰνεῖν Heath. Lobeck. Dind. Metro adversatur καιρόν. χρῆν mss. χρὴ Hart. ὡς ἐπράξαμεν] Qu. ἅπερ (ἅσσ') ἐπράξαμεν, vel ἀξεπράξαμεν. ἐπραξάμην F. Ma.

1659. εἰ δέ τοι mss. εἰ δέ τῳ Aur. εἰ δέ τις Casaub. Sch. εἰ δ' ἄκος — τῶνδ', ἅλις πεπληγμένοι | δαίμονος — δυσμενοῦς, δεχοίμεθ' ἂν probabiliter J. W. Schmidt. Qu. εἰ δέ πως (τις), aut εἰ δὲ τῶν. τῶνδ' ἅλις mss. τῶνδ' ἄχη Karst. τῶνδε παῦλ' Zakas. Qu. τῶνδ' ἄκος (Donaldson), vel τῶνδε λύσις. Cf. 1673. γένοιτο] Qu. γένοιτ' ἄν. γ' ἐχοίμεθ' mss. δεχοίμεθ' Herm. Martin. Weil. etc. (Cf. 1653.) ἑλοίμεθ' Zakas. Qu. τῶνδε λύσις, ἑλοίμεθ' ἄν. Cf. 1653.

1660. χολῇ Vict. Schn. Weil. χηλῇ Fl. Ma. F. Heyse. Weckl. Cf. Eum. 368. ἁλομένα ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Ira χόλος potius quam χολὴ (bilis, Angl. annoyance) dicitur. Sed Eum. 801. βαρὺν κότον. Hom. Il. χ'. 94. χόλος αἰνός. δυστυχῶς mss. διπτύχως Keck. δυσμενοῦς F. W. Schmidt. Quod recipiendum duxi.

1662. ἀλλὰ] Qu. ἔστι. τούσδε μοι mss. τούσδ' ἐμοὶ Stanl. ἀπανθίσαι mss. ἀκοντίσαι recte Wakefield. Karst. Weckl. Cf. ad Suppl. 446. γλῶσσα τοξεύσασ' ἃ μὴ 'στι καίρια. Soph. Ant. 1033. πάντες ὥστε τοξόται | τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε. 1085. τοιαῦτά σου (l. σοι) — ὥστε τοξότης | ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα. Trag. adesp. 442. αἰσχρόν γ' ὅταν τις — γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίζῃ λόγους. Pind. Isthm. V. 59. γλῶσσα — τοξεύματα ἔχει. Eur. Hec. 603. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. Qu. γλῶσσαν ἐξακοντίσαι. Ant. Pal. VII. 405. 6. ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη. Eur. Suppl. 456. καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισα. Tro. 114. ἀλλὰ γάρ τί τοὺς 'Οδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; Eur. Iph. T. 362. ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα. Ion. 256. Andr. 365. Hec. 603. Ipse tentabam ἀφιέναι. Sic Eur. Hipp. 1324. ἀρὰς ἀφῆκας παιδί. Suppl. 242. εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακά.

κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης ϑ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά (ϑ' ὑβρίσαι)

* * * * * * * * * * * * * * *

ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευϑύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσϑι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
ΧΟ. κόμπασον ϑαρσῶν ἀλέκτωρ ὥστε ϑηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· (ἐγὼ)

1663. 1664. Transposuerit Weckl.

1663. *δαίμονας* mss. *δαίμονος* recte Casaub. Hart. etc. Cf. 1401. *πειρᾶσϑέ μου* —. Herod. VI. 86. *τὸ πειρηϑῆναι τοῦ ϑεοῦ.* Theogn. 126. *πειρηϑείης ὥσπερ ὑποζυγίου.*

1664. Hunc versum post 1656 transponunt Herm. Keck. etc., Clytaemnestrae tribuit Franz. *γνώμης δ'* mss. Leg. *γνώμης ϑ'* Stanl. *ἁμαρτῆτον* mss. *δ' ἁμ.* om. (lacuna relicta) Ma. *ἁμαρτεῖν τὸν* Casaub. *τὸν κρατοῦντα (δύσφορον)* supplet Stanl. *τὸν κρατοῦντα (δ' ὑβρίσαι) τὸν κρατοῦντ' (οὐ χρὴ φέρειν)* Karst. *τὸν κρατοῦντ' (οὐ δεῖ φέρειν)* Heyse. *τὸν κρατοῦντ' (αἶσχος φέρει)* Franz. *τὸν κρατοῦντ' (αἶσχος μέγα)* Herm. Dav. *τὸν κρατοῦντα (πῶς πρέπει;)* Keck. *τὸν κρατοῦντά ϑ' ὑβρίσαι* Blom. Sidg. *τὸν κρατοῦντ' ἀνασχετόν;* Weckl. *τὸν κρατοῦντ' ἀρνουμένους* W. Headlam, coll. 1615. 1633. Qu. *τοὺς κρατοῦντας οὐ πρέπει.* Post h. v. sequebatur, opinor, alius versus sic desinens *οὐκ ἀνασχετόν*, qui interciderit propter sequens simile *οὐκ ἂν ἀργείων.*

1665. *προσσαίνειν* F. V. *προσαίνειν* Fl. Vict.

1666. *ΚΛ.* praef. in Fl.

1668. *οἶδ' ἐγὼ*] Fort. *οἶδα γάρ.* *φεύγοντας ἄνδρας*] *φεύγοντος ἀνδρὸς* (et *σιτουμένου*?) Auratus.

1669. *πρᾶσσε*] Suspectum. Qu. *πρᾶσσ' ὅσ' ἁνδάνει*, vel *πρᾶσσ' ἅπερ ϑέλεις*, vel *πρᾶσσ' ἃ σοι δοκεῖ.* Cf. Prom. 939. *δράτω, κρατείτω — ὅπως ϑέλει.* Nisi *πρᾶσσε* valet prosper.

1670. *χάριν* mss. *ποτέ* Wilam. *φρενῶν* Stadtmüller. *χρόνῳ* Weckl., coll. 1666. Suppl. 732. Ch. 935. 295. Ag. 702. Eum. 498. ut *μωρίας* ab *ἄποινα* pendeat, coll. 1420. Pers. 810. Eur. Alc. 7. Bacch. 516. El. 1181. *τῆσδ' ἐπηρείας, γέρον* F. W. Schmidt. Mendosum videtur *χάριν.* Fort. *χρόνῳ*, sed magis placet *γέρον.* Cf. 1666. *ἀλλ' ἐγώ σ'* (sing.) —.

1671. *ϑαρρῶν* mss. *ϑαρσῶν* Porson. *ὥσπερ*] *ὥστε* Scal. Cant. Cf. 628. Pr. 452. Sept. 62. Pers. 424. Ch. 421. Eum. 628. Fr. 55. 322.

1672. *ἐγὼ* add. Cant. Heath. etc. ex schol. *ὑλάγμαϑ', ὡς ἐγὼ* — Rauchenstein. Cf. ad 1415. Eum. 640. *πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον* (*μόρου*?). 739.

καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε πημάτων (ἄκος).

γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον (*μόρου?*). Aliud est *προτιμᾶν τι* aut *τινα*. Eur. Alcest. 765. *τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν* | *οὐδὲν προτιμῶν*. Alioqui probabilis foret correctio *μάταια ταῦθ' ὑλάγμαθ', ὡς ἐγὼ* — (coll. 1631.).

1673. *τῶνδε δωμάτων* mss. *τῶνδε δωμάτων* (*καλῶς*) Aur. *τῶνδε πημάτων* (*τέλος*) Karst. Leg. *τῶνδε πημάτων* (*ἄκος*). (Ita etiam Rauchenstein. Cf. Ch. 539. *ἄκος — πημάτων*. Suppl. 451. *πημονῆς ἄκη*. 268. *τούτων ἄκη — πράξας*. Eum. 645. 987. Ag. 1659. *μόχθων — ἄκος*. 17. *ὕπνου — ἄκος*.) Facile post — *άτων* excidere potuit *ἄκος*. Vel *τῶνδε πημάτων* (*τέλος*, vel *λύσιν*). Vel *τῶνδε τῶν μόχθων ἄκος*. Cf. 1659. Eur. Andr. 900. *πημάτων δοίης λύσιν*. Tentabam etiam *πάντα τὰν δόμοις* (*καλῶς*). Quod ad *δωμάτων*, cf. 1119. *δώμασιν*. 1468. *δαῖμον, ὃς ἐμπίπτεις δώμασι*. 585. *δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν* | *εἰκὸς μάλιστα*. 1036. *δόμοις*. 1576. *μελάθρων*. Schol. *ἐγὼ καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ' αὐτοὺς καλῶς*. (*καλῶς*) ex schol. add. Cant. Aur. Heath. Herm. Dind. Weil. etc. (*τέλος*) Karsten. Excidit fortasse *ἄκος* aut *τέλος* (propter subjecta verba *τέλος Ἀγαμέμνονος*). Cf. 912. Eur. Hec. 863. *τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς*. Hipp. 521. *ἔασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς*. Supra 912. *τὰ δ' ἄλλα φροντὶς — θήσει δικαίως*.

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Etiam Ionis tragici tragoediae titulus hic fuit.

1. Repetitio hujus voti fit v. 20. *νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων.*

ἀπαλλαγήν] Discharge (relief) from.

2. *φρουρᾶς ἐτείας*] Hom. Od. 4, 524. *τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς ὅν ῥα καθεῖσεν | Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν | χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν | μή ἑ λάθοι παριὼν μνήσαιτο δὲ* (*τε*?) *θούριδος ἀλκῆς.* Aliter hanc rem tractat Aeschylus, qui Clytaemnestrae, convenienter naturae ejus masculinae (10. 11. 14.) et audaci, hujus speculationis curam et administrationem tribuit. Cf. 1401 sq. 1422 sq.

φρουρᾶς] Custodiae. Pr. 143. *φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.*

ἐτείας] Per annum durantis. *Ἐπέτειος* autem singulis annis occurrens significat. Pariter *ἐνιαύσιος* (Od. 16, 544. Eur. Hipp. 37.), 'menstruus' (Cic. Fin. IV. 12. 30. 'vita menstrua').

μῆχος] I. q. *μῆχαρ, μηχανήν.* Cf. 199. *χείματος — μῆχαρ.* Eur. Andr. 535. *τί δ' ἐγὼ κακῶν | μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν;* Alc. 221. *ἔξευρε μηχανήν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.* Theocr. II. 95. *χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος.*

κοιμώμενος] Excubando transigens. Angl. keeping. Sic *ἀποκοιμᾶσθαι* Arist. Vesp. 213. Cf. Sept. 22. Est autem *κοιμηθῆναι ἀναπεσεῖν καὶ ὡς εἰς ὕπνον κατακλιθῆναι* (Eust. ad Il. 7, 482.).

3. *στέγαις Ἀτρειδῶν*] Cf. 1088. *τὴν Ἀτρειδῶν* (*στέγην*).

ἄγκαθεν] Cf. Plut. Thes. 33. *τὸ ἄνω τοὺς Ἀττικοὺς ἀνεκὰς ὀνομάζειν καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν.* Cf. Ch. 425. *ἀνέκαθεν* (praecessit *κάτωθεν*). I. q. *ἐπάνω, ὕπερθε,* superne. Aliter Paleius vertit 'with head on hand' (*ἐπ' ἀγκῶνος*), coll. Il. 10, 80. *ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας | Ἀτρείδην προσέειπε.* Od. 14, 494. Rhes. 7.

ἄγκαθεν] Cf. Eum. 368. *ἁλομένα ἄγκαθεν* (*ἀνέκαθεν* Pearson.) *βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.* Ch. 422. Contractum ex *ἀνέκαθεν.* Sic 305. *ἀνδαίοντες.* 1180. *ἀντολάς.* Ch. 383. *ἀμπέμπων.* 820. *ἀμφέρειν.* 280. *ἐπεμβατῆρας.* Sept. 535. *ἀντέλλουσα.* Suppl. 829. *ἀμφαίνω.* Eum. 1014. *ἐπανδιπλοίζω.* Eum. 262. *δυσαγκόμιστος.* Suppl. 126. *δυσάγκριτος.*

κυνὸς δίκην] Cf. 581. *δωμάτων κύνα.* 863. *βουστάθμων κύνα.*

4. *ἄστρων*] Meminerit tiro *ἄστρον* sidus significare, *ἀστὴρ* stella.

κάτοιδα] Novi. Cf. Pers. 744. *οὐ κατειδώς.*

ὁμήγυριν] I. e. *ἄθροισμα.* Ch. 10. *ὁμήγυρις — γυναικῶν.* Hom. Il. 20, 142. *θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.* Mus. Her. et Leand. 9. *ἔννυχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων.* Cf. *πανήγυρις.*

6. *λαμπροὺς δυνάστας* —] Cf. Simonid. Eleg. 68, 7. *ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων* (i. e. sol.).

ἐμπρέποντας αἰθέρι] "Cf. Ch. 356. *κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων σεμνότιμος ἀνάκτωρ.* Soph. El. 1187. *ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.* Fr. 706. *γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.* Sept. 390. Hom. Il. 8, 551 sq. Eur. Hel. 215. *Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος*". (Heusde).

7. *ἀντολάς*] Cf. Pr. 457. *ἀντολὰς ἐγὼ | ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.* Eur. Fr. 482, 2. *ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.* 707. *ἡλίου πρὸς ἀντολάς.* 791. *πρὸς ἀντολὰς — ἡλιοστιβεῖς.* Similis constructionum confusio est Prom. 489. *διώρισα οἵτινές τε (οἰωνοὶ) δεξιοὶ φύσιν εὐωνύμους τε.*

ἀντολάς τε τῶν] Sic Sept. 385. *ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ | χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.*

τῶν] Cf. Suppl. 343. *τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.* 422. *ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν.* Sept. 178. *χὤτι τῶν μεταίχμιον.* 366.

8. *καὶ νῦν*] Cf. 622. 1183. Eur. 30. 287. Pr. 325. 332. Soph. Aj. 3.

τὸ σύμβολον] The signal. Cf. 315. *τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τέ σοι λέγω.* Arg. Graec. *εἰς Ἴλιον ἀπιὼν (Ἀγαμέμνων) τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσει τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν* (l. *σημανεῖν*) *διὰ πυρσῶν.*

9. *αὐγὴν πυρὸς*] I. e. *λαμπάδα* sive *λαμπτῆρα.* Hom. Od. 6, 305. *ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ.* Pers. 710. *αὐγὰς ἡλίου.* Suppl. 213. Pers. 504. Cratin. 459. *λαμπάδος αὐγάς.* Incert. apud Diog. L. VII. 163. *τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν; τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;* Anth. Pal. VI. 266. 4. *ἐφάνη γάρ οἱ — ὡς αὐγὰ πυρός.* Ad rem cf. 588. *ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς | φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν* (l. *Ἰλίου κἀνάστασιν*).

φέρουσαν — φάτιν] Cf. Soph. El. 56. *ἡδεῖαν φάτιν | φέρωμεν.* Aliter Oed. R. 519. *φέροντι τήνδε βάξιν.*

10. *ἁλώσιμον — βάξιν*] Famam captionis ejus. Angl. the announcement of its being taken. Cf. Sept. 635. *ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας.* Similiter Ag. 639. *πτωσίμου στρατοῦ.* 1122. Eum. 296. *ὕμνον δέσμιον.*

ὧδε γὰρ κρατεῖ —] Ita enim imperat (jubet) etc. Cf. Pers. 738. *λόγος κρατεῖ σαφηνής.* Suppl. 294. *φάτις πολλὴ κρατεῖ.* Nisi corrigendum *ὧδε γὰρ κρατεῖν — ἐλπίζει,* ita enim praestare opinatur etc. V. annot. crit.

11. *γυναικὸς ἀνδρόβουλον — κέαρ*] Cf. Ch. 626. *γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν.*

ἀνδρόβουλον] Virilia consilia moliens. Cf. Xen. Mem. 10. *ἀνδρικήν γε ἐπιδεικνύεις τὴν διάνοιαν τῆς γυναικός.* Soph. Fr. 680. *κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.* Vell. Pat. I. 1. 'Electra virilis animi femina.' Ovid. Fast. II. 847. 'animi matrona virilis.' Hom. Od. γ'. 266. *δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.* Contra Aegisthi *φρὴν θήλεια* dicitur Ch. 305. Cf. etiam Eur. Fr. 372, 34. *γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.*

ἐλπίζον] I. q. *νομίζον*. Cf. Sept. 76. Suppl. 800. Eur. Or. 1069. Andr. 718. Similiter sperare dicunt Latini. Ad rem cf. 485 sq.

12. *νυκτίπλαγκτον*] Noctivagum. Vox Aeschyli propria. Cf. 330. *νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος*. Ch. 524. *νυκτίπλαγκτα δείματα*. 751. *νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων*. Soph. Aj. 695.

ἔνδροσον — εὐνὴν] Cf. 542 sq. *ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίας | δρόσος κατειψέκαζεν ἔμπεδον σίνος | ἐσθημάτων τιθεῖσα κἄνθηρον τρίχα*. Soph. Aj. 1208. *κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας*.

ἔνδροσον] Roscidam. Cf. v. *ἔνυδρος* (madidus).

13. Cf. Virg. Aen. VII. 458. 'Olli somnum ingens rumpit pavor.' Job. IV. 13. 'In thoughts from the visions of the night, when deep sleep falleth upon men, fear came upon me and trembling, which made all my bones to shake.'

14. *ἐμὴν*] In eadem sede cum interpunctione Eum. 578. Suppl. 366.

φόβος] Ne somno indulgens detegatur et supplicium sumatur. Schol. *ἢ περισσὸς ὁ γάρ, ἢ λείπει τὸ ἀλύων* (*ἀλύω*?).

15. *τὸ μὴ* —] Ita ut non, quominus. Cf. 569. 1589. Pr. 236. 865. *μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύνευνον*. Pers. 292. Ch. 302. Eum. 220. 941.

βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ] Cf. 1294. *ὡς ἀσφάδαστος — ὄμμα συμβάλω τόδε*. Sept. 3. *βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ*. Xen. Mem. I. 4. 6. *βλέφαρα ἐν τῷ ὕπνῳ συγκλείεται*. Eur. Bacch. 747. *ξυνάψαι βλέφαρα*. Ion. 241.

16. *ὅταν δ'*] Repetitio praecedentis *εὖτ' ἂν δὲ* v. 12.

ᾄδειν] Cf. Arist. Nub. 721. *φρουρᾶς ᾄδων | ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι*. ubi schol. *οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν παραμυθεῖσθαι ᾖδον*. Schol. Prom. 576. *Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ᾄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει*. Lucret. V. 1404.

μινύρεσθαι] Angl. to hum. Cf. Arist. Eccl. 880. *μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος*. Vesp. 219. *μινυρίζοντες μέλη*. Thesm. 100. *τί διαμινύρεται;* Theocr. XIII. 12. *ὀρτάλιχοι μινυροί* (schol. *μινυρίζοντες καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες*. Soph. Oed. C. 671. *ἁ λιγεῖα μινύρεται ἀηδών*. Aelian. V. H. IX. 11. *καὶ ᾖδε καὶ ὑποκινυρόμενος τὸν κάματον τὸν ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐπειρᾶτο ἐπελαφρύνειν* (sc. Parrhasius pictor).

17. *ὕπνου — ἀντίμολπον — ἄκος*] I. e. remedium contra somnum (ad somnum pellendum), cum allusione ad v. *ἀντίτομον*. Sic *ἀντίφερνος* 406. *ἀντίμισθος* Suppl. 270. Cf. Eur. Med. 1176. *εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν | κωκυτόν* (i. e. fletum ejulatûs loco). Soph. Tr. 640. *αὐλοῦ καναχὰν θείας ἀντίλυρον μούσας*. Iph. T. 180. *ἀντιψάλμους ᾠδάς*. Alc. 922. *ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος*. Eum. 136. *τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται*. Paleius explicat 'song-like' (in place of a *μολπή*), coll. *ἀντίπαις, ἀντίδουλος, ἀντίμισθος, ἀντήνωρ*.

ἐντέμνων ἄκος] Remedium parans (quaerens). Ch. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων*. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας*. Eur. Andr. 121. *εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν*.

Alc. 970. *οὐδ᾽ ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσιν.* Hom. H. in Cer. 229. Pind. P. IV. 394. *σὺν δὲ ἐλαίῳ φαρμακώσαισ᾽ ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι.* Confer *ἀντιπενθής* Eum. 782.

19. *διαπονουμένου*] Administrati. I. q. *διοικουμένου* sive *διοικονομουμένου.* Plat. Prot. 318 E. *ὅπως ἂν ἄριστα τὴν αὑτοῦ οἰκίαν διοικοῖ.* Sed corrigendum videtur *δεσποτουμένου.*

20. Repetitio voti jam expressi in v. 1. *θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων.*

21. *εὐαγγέλου — πυρός*] Cf. 475. *πυρὸς δ᾽ ὑπ᾽ εὐαγγέλου πόλιν διήκει θοὰ βάξις.* 588. *νύχιος ἄγγελος πυρός.* 262. 264. 646.

ὀρφναίου] Tenebrosi, per tenebras lucentis. Cf. Eur. Or. 1225. *νυκτὸς ὀρφναίας.* Suppl. 994. Fr. 593, 3. *ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως.*

22. *ὦ χαῖρε*] Haec luce facis accensae derepente visa exclamat.

ἡμερήσιον φάος] Diei lucem. Cf. 255. Herod. IV. 101. *ὁδὸς ἡμερησίη.* VIII. 98. Plat. Resp. 616 B. *ἡμερησίαν ὁδόν.* Alcib. I. 123 B. *ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν.* Polyb. IX. 14. 8. *διάνυσμα ἡμερήσιον.* Plut. Cic. 43. *σχεδὸν ἡμερήσιον ἀνήλωσαν χρόνον.* Confer *νυκτερήσιος* (Lucian. Alex. 53. *χρησμὸς νυκτερήσιος*), *βροτήσιος, ἐτήσιος.* 'Of orient dawn | the harbinger and of the festal choirs.' (Kenn.)

23. *πιφαύσκων*] Ostendens. Cf. Pers. 661. Ch. 279. Eum. 620. Verbum epicum, quo tragicorum solus usus est Aeschylus.

χορῶν κατάστασιν] Cf. Arist. Thesm. 958. *ἐπισκοπεῖν δὲ | πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.* Nub. 271. Soph. El. 280. Eur. Iph. A. 676. Alc. 1155. *χοροὺς ἐπ᾽ ἐσθλαῖς ξυμφοραῖσιν ἱστάναι.* Callim. L. P. 66. Demosth. p. 531. (orac.).

27. *εὐνῆς ἐπαντείλασαν*] Cf. Ch. 282. *λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ᾽ ἐπαντέλλειν νόσῳ.* Sept. 535. *ἀντέλλουσα.* Fr. 304, 6. *ἀντέλλει.* Eum. 768. *παρβαίνουσι.* Ch. 383. *ἀμπέμπων.* 34. *ἀμβόαμα.* 280. *ἐπαμβατῆρας.* Pr. 606. *ἐπαμμένει.* Ag. 1180. *ἀντολάς.* 305. *ἀνδαίοντες.* 1599. *ἀμπίπτει.* Eur. Herc. 1053. *ἐπαντέλλει.* Oppian. Ven. II. 563. *εἴτ᾽ αὐτόχθονές εἰσιν ἐπαντέλλουσί τε γαίης.* Soph. Oed. R. 142. Eur. El. 786. Phoen. 104. *ποδὸς ἴχνος ὑπερτέλλων.*

δόμοις] In aedibus regis. Gl. F. *ἐν.* Dativus loci, ut in 558. 578. 718. Ch. 885. etc.

28. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα —*] Cf. 595. *ὀλολυγμὸν — κατὰ πτόλιν | ἔλασκον εὐφημοῦντες.* Sept. 268. *ὀλολυγμὸν — παιάνισον.* Ch. 386. Eur. Or. 1137. Arist. Pac. 96. *εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρύζειν, ἀλλ᾽ ὀλολύζειν.* Sept. 825. *πότερον χαίρω κἀπολολύξω* (schol. *μετὰ χαρᾶς παιωνίσω*). Eust. ad Od. 4, 767. *τὸ ὀλολύζειν γυναικεία εὐχὴ λιγύφωνος.*

29. *τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν*] Cf. 1120. *ποίαν ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει | ἐπορθιάζειν;* Pers. 1050. *ἐπορθίαζέ νυν γόοις* (*γόους*?). Ch. 386. *ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι — ὀλολυγμὸν* etc. Sept. 617. *παιᾶν᾽ ἐπεξιακχάσας.*

30. *ὁ φρυκτὸς*] Fax accensa, signorum dandorum causa. Angl. the beacon. Cf. 282. 292. et Thuc. II. 94. *εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας φρυκτοί τε ἤροντο*

πολέμιοι. III. 22. *φρυκτοί τε ἤροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι, παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως φρυκτοὺς πολλοὺς παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ.* Herod. VII. 182. *ταῦτα πυνθανόμενοι παρὰ (διὰ?) πυρσῶν ἐκ Σκιάθου.* IX. 3. *πυρσοῖσι διὰ νήσων βασιλέϊ δηλώσειν.* Confer *φρυκτωρία* (33. 490.), *φρυκτωρὸς* (590.) et *παραφρυκτωρεῖν* Lys. Or. XII.

ἀγγέλλων πρέπει] Is seen announcing. Cf. 1222. *σπλάγχν' — πρέπουσ' ἔχοντες.* Eum. 995. *πόλιν* (l. *βίον*) *ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες.*

31. *φροίμιον χορεύσομαι*] Praeludium saltabo. Cf. Eur. Phoen. 797. *κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.*

32. *εὖ πεσόντα*] Angl. to have fallen (turned up, turned out) well. Cf. 552. *τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν.* Ch. 969. *τύχαι — μετοίκοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.* Eur. Med. 54. *χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν | κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.* Monost. 755. *ὡς εὐκόλως* (*εὐβόλως*?) *πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.* Soph. Fr. 686 D. *στέργειν δὲ τἀκπέσοντα* (*τἀμπ.*?) *καὶ* (*κεὖ*?)*· θέσθαι πρέπει | σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.* Plat. Resp. 604 C. *ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα.* Eur. El. 1101. *τύχη γυναικῶν εἰς* (l. *τὰς*) *γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ, | τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.* 843. Hipp. 718. *αὐτὴ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.* Or. 603. *οἷς γάμοι μὴ πίπτουσιν εὖ.* Proverbium apud Eust. p. 1379, 18. *ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.* Cf. ad Ch. 696. *ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων* (for he was in luck) et ad Soph. El. 1466.

θήσομαι] Angl. I shall reckon (assume, consider). 'I will set down my master's fortunes as having fallen out well.' (Peile) Cf. Plat. Resp. 604 C. *ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ πράγματα.* Eur. Or. 609. *καλὸν πάρεργον αὐτὸ θήσομαι πόνων.* Eur. Med. 532. *ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν.* Plat. Alcib. II. 151 C. *οἰωνὸν τίθεμαι.* Soph. Fr. 686.

33. *τρὶς ἓξ βαλούσης*] Diogenian. V. 4. *τὸ μὲν τρὶς ἓξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἧτταν.* Epich. Fr. 139. *τὸ δὲ γαμεῖν ὁμοῖόν ἐστι τῷ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς μόνους* (l. *κύβους*) *| ἀπὸ τύχης βαλεῖν.*

φρυκτωρίας] I. e. facium accensionis. Angl. signalling (by beacons). Cf. 490. *φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς.* Rhes. 55. *σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.* Thuc. III. 22. *ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ.* 80. *ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν* (were signalled) *ἑξήκοντα νῆες Ἀθηναίων.* Soph. Fr. 379, 5. Arist. Av. 1161.

34. *δ' οὖν*] Angl. however, in any case. Cf. 224. 255. 676. Pr. 226.

μολόντος] Sc. *πάλιν* (601. 1587.). Cf. 1225. 345. 606. 968. *τῷ μολόντι δεσπότῃ* etc.

εὐφιλῆ] Amatam. Sed Eum. 197. *ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς* (amans) *θεῶν.* Contra *δυσφιλής* (odiosus) 1232. etc.

35. *βαστάσαι*] Contrectare. I. q. *ψηλαφῆσαι.* Eur. Alc. 917. *φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων.* Cycl. 397. Infra 486. *ναυβάτας στρατός.* 405. *ναυβάτας ὁπλισμούς.* Cf. Pr. 1019. Soph. Phil. 657. El. 696. 905. 1129. Oed. C. 1105. 1164.

36 sq. *βοῦς — ἂν λέξειεν*] Haec parenthetice accipienda sunt.

36. Cf. Eur. Iph. T. 37. *τὰ δ' ἄλλα σιγῶ τὴν θεὸν φοβουμένη.*

βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν] Vide scholia. Gl. F. *παροιμία ἐστὶ τὸ Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει.* Cf. Fr. 307. *ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.* Soph. Oed. C. 1052. *χρυσέα κλῄς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν.* Theogn. 850. *βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσῃ κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων | ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον* (39). Stratt. 67. *βοῦς* (*βοῦς γὰρ* aut *βοῦς τις*?) *ἐμβαίνει μέγας.* Men. IV. 74. *παχὺς ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.* Anth. Pal. X. 42. *ἀρρήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω.* *Βοῦς μέγας* ingens silentii praemium dicitur, quia olim didrachmis *ἐπίσημον* imprimebatur bos (schol. Arist. Av. 1106.). Similiter ancillae garrulitas ostenditur Arist. Eccl. 1112 sq.

37. *βέβηκεν*] Lies, rests. Soph. Oed. C. 1052. 52. *χῶρος ἐν ᾧ βεβήκαμεν.* 313. *ἐπὶ πώλου βεβῶσαν.*

εἰ φθογγὴν λάβοι] Cf. Soph. El. 548. *φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσ' ἄν, εἰ φωνὴν λάβοι.* Eur. Iph. T. 52. *φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.* Hipp. 417. *οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην | τέρεμνά τ' οἴκων μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ* (*λάβῃ*?); 1074. Andr. 923. *ὡς δοκοῦσί μοι | δόμοι 'ξελαύνειν* (?) *φθέγμ' ἔχοντες οἵδε με.* Hec. 836. Phoen. 1342 sq. Demosth. p. 246, 18. *καί, εἰ φωνὴν λάβοι, εἰπεῖν* etc. p. 362, 1. *εἰ λάβοιεν αἴσθησιν.* Lucian. de Luctu 13. *πρὸς ἃς ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρίναιτ' ἄν, εἰ λάβοι φωνήν· φήσει γὰρ* etc. Cic. pro Caelio 24. 'Nonne ipsam domum metuet ne quam vocem ejiciat? non parietes conscios —?' Juven. Sat. IX. 102. 'Servi ut taceant, jumenta loquentur | Et canis et postes et marmora.'

39. *οὐ μαθοῦσι λήθομαι*] Cf. Herod. III. 75. *ὁ δὲ τῶν μέντοι* (*μὲν*?) *ἐκεῖνοι προσεδέοντο αὐτοῦ, τούτων μὲν ἑκὼν ἐπελήθετο.* IV. 43. *χρήματα ἀνὴρ Σάμιος κατέσχε, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα ἑκὼν ἐπιλήθομαι.* III. 147. *τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπελανθάνετο.* I. 51. II. 123. Simile fere est illud Pythagorae (Stob. Fl. 41, 9.), *ἀείσω συνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.* et Orphicum illud, *φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.* Soph. Oed. R. 317. *ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ | εἰδὼς διώλεσ'* (i. e. *ἐπελαθόμην*). Hor. Sat. I. 10, 88. 'prudens praetereo.'

λήθομαι] Exspectabas *σιγῶ*, ut in Arist. Ran. 1158. Eur. Iph. T. 1063.

40 sq. Cum hoc anapaestorum systemate, quod proprie *πάροδος* est, confer anapaestos in exordio Supplicum et Persarum.

40. *δέκατον μὲν ἔτος*] Cf. 504. Rhes. 444. *ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος.* His respondent vv. 72 sq. *ἡμεῖς δ'* —.

ἐπεὶ] Ex quo. Cf. 983. Ch. 610. Soph. Aj. 490. Ant. 15. Eur. Med. 26. 137. Hom. Od. 1, 2.

ἀντίδικος] Adversary. Vocabulum forense. V. Demosth. p. 226, 5. 1025, 25. 1127, 6. Menelaus dicitur. Prius autem memoratur quia ei injuria illata erat, ideoque ut *ἀντίδικος* causam suam vindicat.

43. *διθρόνου — καὶ δισκήπτρου τιμῆς*] Cf. 109. *Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος.* Soph. Aj. 252. *δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι.* Suppl. 374. *μονοσκήπτροισι δ' 'ν θρόνοις.* Saepe conjunguntur *σκῆπτρα καὶ θρόνοι.* Redde, the strong pair of the sons of Atreus holding their throne and sceptre from Zeus.

Διόθεν] Secundum Hom. Il. 2, 197. *τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητιέτα Ζεύς.* 9, 98. Cf. Soph. Phil. 139.

44. *ζεῦγος*] Par. Eur. Herc. 1403. *ζεῦγός γε φίλιον.* Hel. 392. *Ἀγαμέμνον ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν.* Hor. Sat. II. 3. 243. 'par nobile fratrum.'

45. *στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην*] Cf. 799. *στέλλων στρατιάν.* Pers. 82. *πολύχειρ καὶ πολυναύτης.* Eur. Iph. T. 139. *ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους | ἐλθόντος κλεινᾷ ξὺν κώπᾳ | χιλιοναύτᾳ μυριοτευχεῖ* etc. Or. 352. *ὁ χιλιόναυν στρατὸν ὁρμήσας.* Andr. 106. *ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης.* Rhes. 262. *χιλιόναυν ἔχων στρατιάν.* Iph. A. 174. *ἐλάταις χιλιόναυσιν.* Homerus Graecorum naves ponit 1186., Thucydides (I. 10.) eandem classem *χιλίων καὶ διακοσίων* vocat.

47. *ἦραν*] Expediverunt, susceperunt. Angl. fitted out Cf. Pers. 795. *ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἄρουμεν στόλον.*

στρατιῶτιν ἀρωγὴν] Cf. Soph. Aj. 357. *ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας.* 201. *ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος.*

στρατιῶτιν] Cf. Eupol. II. 529. *λεχὼ στρατιῶτις.*

48. *ἐκ θυμοῦ*] Ex animo. Theogn. 62. *μηδένα — φίλον ποιεῦ — ἐκ θυμοῦ.* Sept. 903. *ἐκ φρενός.* 918. Pers. 372. Eur. Med. 108. Hom. Il. 9, 486. *ἐκ θυμοῦ φιλέων.* 9, 343. 10, 10. 23, 595.

κλάζοντες] Stridentes, clangentes. Hom. Il. 16, 428. *οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι | πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,* etc. Hesiod. Scut. 405. *ὥστ' αἰγυπιοὶ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην.* 412. *κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.* Soph. Ant. 112. *ὀξέα κλάζων | αἰετὸς ὣς γᾶν ὑπερέπτα.*

49 sq. 'Like vultures who have lost their cradled young, | The callow nurslings of their aerie steep, | In mazy melancholy sweep | with their wings' oary steerage wheel around | Their desolated beds, | Mourning apart in deep untroddem glades.' (Symmons) Cum his cf. Hom. Od. 16, 216. *κλαῖον δὲ λιγέως ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοὶ | φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες οἷσί τε τέκνα | ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι.*

αἰγυπιῶν] Cf. Plut. Quaest. Rom. 93. *τῶν ὀρνίθων ἥκιστα συνεχὴς καὶ συνήθης οὗτος, οὐδὲ γὰρ νεοττιᾷ γυπὸς ἐντυχεῖν ῥαδίως ἔστιν, ἀλλὰ πόρρωθέν ποθεν ἐξαπίνης καταίρουσι.* (Pal.) Cf. Hom. Il. 16, 428. Eur. Tro. 830. Aelianus (N. A. II. 46.) *ἐν μεθορίῳ γυπῶν καὶ ἀετῶν* eos esse dicit.

50 sq. Cf. Sept. 291. *δράκοντας ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας πάντροφος πελειάς.* 503. Soph. Ant. 423. *ἀνακωκύει πικρᾶς | ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς | εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος.* Hor. Epod. I. 17. 'Ut assidens implumibus pullis avis | serpentium allapsus timet | magis relictis.'

50. *ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων*] Schol. Fl. *ἐκπατίοις λεχέων ἀντὶ τοῦ ἔξω τῆς αὐτῶν οἰκίας.* Per hypallagen positum pro *ἐκπατίων παίδων ἄλγεσι,* i. e. prae dolore propter prolem abreptam, Angl. from grief on account of their brood having been removed (from their nest). Unde apte *μέτοικοι* (wanderers) dicuntur 57. Cf. 1509. *ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων.* 1168. *θυσίαι — πολυκανεῖς βοτῶν.* Eum. 326. *ματρῷον ἄγνισμα — φόνου.* 153. *νεικέων τέκτονα σύμφυτον.* Ch. 1070. *ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.* Sept. 348. *βλαχαὶ αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων βρεφῶν.* Eur. Cycl. 58. *ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ σμικρῶν τοκέων.* Arist. Pac. 155. *χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων.*

Hom. Il. ζ. 202. πάτον ἀνθρώπων ἀλεαίνων. Soph. Ant. 793. νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον.

Schol. ἐκπατίοις: τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ. δεὸν δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παίδων, ἐκπατίοις εἶπε πρὸς τὸ ἄλγεσι. Apud Hippocratem ἐκπατίως αἴθεται (supra modum ardet). Verbum ἐκπατεῖν hoc sensu de philosopho Epimenide usurpatur Diogeni Laertio I. 10. 7.

παίδων] De animalibus dictum, ut de epope Fr. 305, 6. Et pisces παῖδες ἀμιάντου (ἁλὸς) dicuntur Pers. 578.

51. ὕπατοι] *Schol.* ὕπατοι ὄντες ἐπὶ τῶν λεχέων στροφοδινοῦνται. Schol. F. ὑπεράνω τῆς καλιᾶς. Heusde ὕπατοι λεχέων significare putat οἱ κύριοι λεχέων, ut ὕπατος χώρας Ζεὺς 460.

στροφοδινοῦνται] Circumgirant. Angl. whirl about (in the air). Cf. Hom. Il. 16, 792. στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε. Seneca Cons. ad Marc. 7, 2. 'Aves cum stridore magno inanes nidos circumfremunt. Simile compositum τροχοδινεῖσθαι legitur Prom. 882. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην.

52. πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι] Cf. Lucian. Tim. 40. τεκμαίρομαι τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν. Arist. Av. 1229. τῷ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς; Athen. 669 A. εἰρεσίῃ γλώσσης. Eur. Iph. T. 289. πτεροῖς ἐρέσσει. Hom. Od. 11, 124. οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. Virg. Aen. I. 301. 'volat ille per aera magnum | remigio alarum.' VI. 19. Lucr. VI. 743. Ovid. Met. V. 558.

53. δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων mss. Anglice, their nestling brood, the object of their care. 'Who have lost their cradled young' (lit. 'their unfledged and bed-reposing cares') vertit Symmons. Cf. Eur. Herc. 1039. ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων | ὠδῖνα τέκνων. Huc, ut videtur, respiciens poeta nostras Spenser scribit: 'Right sorrowfully mourning her bereaved cares.' Sed corrigendum, ni fallor, γόνον pro πόνον. V. annot. crit.

δεμνιοτήρη] Confined to their nest. Paullo diverso sensu δεμνιοτήρης μοῖρα (confining one to bed) legitur 1449. Cf. v. λεχήρης, bed-ridden.

54. γόνον ὀρταλίχων] Pullorum sobolem. Cf. Ch. 247. γένναν — ἀετοῦ. 258. ἀετοῦ γένεθλα. Soph. Fr. 862. ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων.

55. ἀΐων] Cf. Suppl. 58. οἶκτον ἀΐων. Eum. 844. θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ. Pers. 633. ἦ ῥ' ἀΐει μου; 873. τοῦδ' — ἄϊον.

ἤ τις Ἀπόλλων —] Anglice, either it may be Apollo. Cf. Ch. 756. Arist. Ran. 912. Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην (καθεῖσεν). Eur. Med. 1171. δόξασά που | ἢ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν etc. "Vulturum miseretur Apollo quia augurum deus, Pan quia venatorum, Jupiter quia tyrannorum." (Stanl.)

56. οἰωνόθροον γόον] Cf. 1399. γλῶσσα θρασύστομος. Pr. 957. σεμνόστομος μῦθος. Sept. 53. σιδηρόφρων θυμός. Pers. 915. κακόφατις βοά. Ch, 616. γυναικόβουλοι μήτιδες φρενῶν. (Schn.) Cf. δημόθροος (δημόθρους).

57. μετοίκων] I. e. τῶν μετοικισθέντων, qui a nido in alias sedes ablati sunt. Schol. M. γόον αἰγυπιῶν ὑπὲρ τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν. Sic dicuntur pulli a nido ipsorum ut Helena abrepti. Cf. Ch. 971. τύχαι — πρευμενεῖς μετοίκοις δόμων πεσοῦνται (μολ.?) πάλιν. Soph. Ant. 851. οὔτ' ἐν βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν μέτοικος. Suppl. 609. ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς. Eur.

Hipp. 837. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν. Μετοίκους dici τοὺς αἰγυπιοὺς, qui ad deorum superorum tutelam confugerint, temere opinantur Schn. et Heusde. Μέτοικοι δόμων πατρῴων dicuntur Orestes et Electra Ch. 971., laribus paternis restituti. Hirundo πέδοικος dicitur Fr. 48. Cf. ἄποικος, Oed. R. 1518. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. Connecte autem τῶνδε μετοίκων Ἐρινύν. Sic Eur. Med. 1389. τέκνων Ἐρινύς.

58. ὑστερόποινον — Ἐρινύν] Cf. 700. 1666. Ch. 382. Ζεῦ Ζεῦ, κατώθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ χειρὶ etc. Soph. Ant. 1074. τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι | λοχῶσιν — Ἐρινύες. Tibull. I. 9. 4. 'Sera tamen tacitis poena venit pedibus.' Hor. Od. III. 2. 31 f. 'Raro antecedentem scelestum | deseruit pede poena claudo.' Anth. P. XII. 229. ὑστερόπουν — Νέμεσιν. Contra Sept. 740. παρβασίαν ὠκύποινον.

59. παραβᾶσιν] Schol. M. τοῖς παραβήσασι καὶ μετοικίσασιν αὐτούς. Ex epicorum usu pro τοῖς παραβᾶσι. Cf. 706. τίοντας. Ch. 360. πιπλάντων.

60. ὁ κρείσσων] Gl. F. ὁ θεός. Cf. Fr. 7. Eur. Iph. A. 597. Plat. Soph. 216 B. Symp. 188 D. Tim. 77 C. Resp. I. 339 E. Ipse Ζεὺς ὕπατος κρειόντων dicitur Il. 8, 31., nusquam vero ὁ κρείσσων κατ' ἐξοχήν. (Heusde)

62. πολυάνορος] Multos procos habentis. Gl. πολλοὺς μνηστῆρας ἐσχηκυίας. Ἕλανδρος dicitur 689. Cf. v. πολυμνήστη.

63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ] Cf. Soph. Tr. 1279. πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ. Theogn. 434. πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.

γυιοβαρῆ] Membra gravantia. Cf. v. ὑπερβαρὴς 1175.

64. γόνατος — ἐρειδομένου] Cf. Hom. Il. η'. 145. ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη. ψ'. 283. οὔδεϊ δέ σφιν | χαῖται ἐρηρέδαται. Eur. Fr. 545. Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ. Herod. IV. 152. κολοσσοὺς τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένους. Hom. Il. 5, 309. Γόνατος cum παλαίσματα connectunt Schn. Heusde. V. ann. crit.

κονίαισιν] Cf. Hom. Il. ε'. 585. ἔκπεσε δίφρου | κύμβαχος ἐν κονίῃσιν.

65. διακναιομένης] Cf. Prom. 94. αἰκείαισιν διακναιόμενος.

ἐν προτελείοις κάμακος] In hastae (i. e. in bellicis) praeludiis. Schol. κυρίως ταῖς πρὸ γάμου θυσίαις, νῦν δὲ ταῖς πρὸ τῆς ἁλώσεως μάχαις. Timaeus, προτέλεια: αἱ πρὸ τῶν γάμων τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί. Suidas v. τελεία: Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων· τέλος δὲ ὁ γάμος· διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. Praelia varia intelligenda sunt quae expugnationem Trojae praecesserunt. Cf. 720. ἐν βιότου προτελείοις. 227. προτέλεια ναῶν (sacrificia pro classe oblata). Eur. Iph. A. 718. προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ; 433. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνιδα.

66. κάμακος] Cf. Fr. 151. Eur. Hec. 1155. κάμακα Θρῃκίαν. Phoen. 1412. El. 852.

θήσων] Cf. 1524. Sept. 47. πόλει κατασκαφὰς θέντες. 192. Pers. 769. Hom. Il. β'. 39. θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν (Ζεὺς) ἐπ' ἄλγεα τε στοναχάς τε | Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Eur. Hel. 36 sq. Fr. 920. Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι | θέλων γενέσθαι ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ. Od. 8, 81. κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ | Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι.

67. *ἔστι δ' ὅπη νῦν ἐστί*] Cf. Aeschrion. Sam. I. *ἔγραψεν ἅσσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.* Infra Ch. 778. Eum. 679. Soph. Oed. C. 273. 336. 1129. Oed. R. 1458.

68. *τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον*] Res autem ad eum finem perducentur qui destinatus est.

τὸ πεπρωμένον] Cf. 684. *τοῦ πεπρωμένου.* Similiter *ἡ πεπρωμένη* (sc. *μοῖρα*) Pr. 518.

69. *ὑπολείβων*] Cf. Eur. Ion. 1032. *σπονδὰς θεοῖς λείβειν.* Sententia ambigua haec videtur esse, aut Trojanos non posse deorum suorum iram oblationibus sacris demulcere; aut Agamemnonem propter Iphigeniae immolationem non posse deorum iram placare. Sed sensus obscurior est.

70. *ἀπύρων ἱερῶν ὀργὰς —*] 'Will he charm the intensified wrath | which he roused by contempt of religion.' (Davies)

ἱερῶν ἀπύρων] Cf. Pind. Ol. VI. 88. *τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος.* Soph. Ant. 1006. Eur. Fr. 912, 4. *σὺ δέ μοι θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι.* Aeschin. p. 72, 16. *ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν.* p. 75, 12. Lys. p. 175, 33. 185, 6. Philon. II. p. 166. *βωμοῖς ἀπύροις — ἄθυτοι θυσίαι.* IV. 207. *ἄθυτοι θυσίαι.* IV. 218. V. 151. Eur. Hipp. 147. *ἀνίερος ἀθύτων πελάνων.* Hesych. *ἀπύρου· ἀθύτου.* Nefandam Iphigeniae immolationem (*θυσίαν ἄδαιτον* v. 140.) intelligit Hermannus; infaustas Paridis nuptias Enger.

71. *ὀργὰς*] Cf. Eur. Med. 1171. *καί τις γεραιὰ προσπόλων δόξασά που | ἢ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν* etc.

ἀτενεῖς] Resolute, inflexible. Soph. Ant. 826. Hesiod. Th. 661.

παραθέλξει] Demulcebit. Schol. *λείπει τὸ τὶς.* Non legitur alibi. Cf. *παρηγορεῖν.*

72—82. Prorsus similis Chori senum lamentatio est in Arist. Vesp. 1060—1065.

72. *ἀτίται*] Hesychius *ἀτίτην* per *ἀτιμώρητον — ἄτιμον* explicat. Cf. Ch. 67. *τίτας* (vindex). Eum. 256. *μὴ λάθῃ — ὁ ματροφόνος ἀτίτας* (impunitus). Corrigendum, ni fallor, *ἄτιτοι.* Forma Homerica est *ἄντιτος.*

σαρκὶ παλαιᾷ] Dativus causae. "Plat. Gorg. 518 D. *τὰς ἀρχαίας σάρκας.* Eur. Hipp. 1343. *σάρκας νεαρὰς — διαλυμανθείς.* Simplicius Hom. Il. 3, 150. *γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι.* Anth. P. VI. 25. *γηραλέον νῦν | ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.*" (Heusde)

73. *τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες*] Cf. Dem. c. Mid. p. 569. *ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου.* Thuc. VII. 75. *οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ὑπολειπόμενοι.* Eur. Epist. V. *τῶν ἄλλων δωρεῶν — οὐκ ἔσθ' ὅ τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα.*

74. *μίμνομεν*] Sc. *οἴκοι.*

ἰσχὺν —] 'Supporting a childlike strength on staves.' (Pal.) Si expeditionis tempore, quae ante decem annos suscepta erat, senes choreutae erant, nunc invalidos et decrepitos (*ὑπεργήρως*) fuisse eos constat.

75. *ἰσόπαιδα*] I. q. *ἀντίπαιδα* (Eum. 38.). Cf. 81. *παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.* Sic *ἰσόρροπος* et *ἀντίρροπος*, *ἰσόσταθμος* et *ἀντίσταθμος*, *ἰσόμοιρος* et *ἀντίμοιρος.* Cf. *ἰσόπρεσβυς* 78. *ἰσόψυχος* 1441. *ἰσόψηφος* Eum. 741., *ἰσόθεος*, *ἰσό-*

νεκυς, ἰσόμοιρος, ἰσόνειρος, ἰσοδαίμων, ἰσάργυρος, ἰσόσπριος, ἰσότιμος, etc. Legitur tantum Philon. II. 495, 13. ἰσόπαις — οἰκειότης.

νέμοντες] I. q. νωμῶντες.

ἐπὶ σκήπτροις] In baculis. Cf. 1265. Eur. Hec. 65. κἀγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα. Cratin. II. 88. ὦ πρεσβῦται πάνυ γηραλέοι, σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες. Soph. Oed. R. 456. σκήπτρῳ προδεικνύς.

76 sq. Cum his confer trium aetatum descriptionem brevem Sept. 10 sq.

76. νεαρὸς μυελὸς] Sic Eur. Hipp. 1343. σάρκας νεαράς.

77. ἀΐσσων] Anglice coursing. Eur. Tro. 156. διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν. Arist. H. A. III. 20. ἐν τοῖς νέοις (τῶν ζῴων) αἱματώδης πάμπαν ὁ μυελός.

78. ἰσόπρεσβυς] Gl. F. ἴσος τῷ τῶν γηραιῶν, ἤγουν ἀσθενής ἐστι. Cf. ἰσόπαις 75. ἰσόθεος, ἰσόνεκυς (Eur. Or. 200.).

ἄρης δ' οὐκ ἔνι —] Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' ἄρης. Fr. 230. σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἱμόρρυτοι | φλέβες. Ibid. καὶ τῶν θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς. Soph. El. 1243. ὅρα γε μὴν κἀν ταῖς γυναιξὶν ὡς ἄρης | ἔνεστιν. Eur. Suppl. 1116. λάβετ', ἀμφίπολοι, | γραίας ἀμενοῦς (οὐ γὰρ ἔνεστιν | ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους) etc. Phoen. 134. ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει. Infra 888. οὐδ' ἔνι σταγών.

79. ὅ θ' ὑπέργηρως] Et decrepita senectus. I. q. ἐσχατόγηρως (Euseb. Hist. Eccl. 116.). Aelian. V. H. IV. 1. ὑπέργηρων ζῆν αἰσχρόν. Aul. Gell. XX. 1. 'Aevitas est extremum senium.' Quae attulit Stanleius. Confer ὑπέρπικρος Pr. 944. ὑπέρδικος Pind. P. X. 67.

φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης] Gl. F. ξηρανθείσης. Cf. Archil. Fr. 76. οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη. Hom. Od. 13, 398. κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. 430. Hesiod. Op. 7. 575. Anth. P. XI. 374. ἐμαράνθης | γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρεϊ. Babr. 47, 1. Lucian. D. mort. 27, 9. etc. Hor. Od. I. 25. 19. 'aridas frondes.'

φυλλάδος] Foliage. Cf. 966.

τρίποδας — ὁδοὺς στείχει] Itinera intellige ad quae perficienda tribus pedibus opus est. Cf. Hesiod. Op. 534. τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι, | οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται. Eur. Tro. 275. ἁ τετραβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρου. Plat. Phaedr. 250 A. τετράποδος νόμον βαίνειν. Arg. Phoen. γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει.

81. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων] Cf. Eum. 38. ἀντίπαις γραῦς. Ἀρείων studiose ob praecedens Ἄρης. Subjectum est πρέσβυς, ex ἰσόπρεσβυς petendum. (H.)

82. ὄναρ ἡμερόφαντον] Cf. Prom. 657. νυκτίφαντ' (sic M. νυκτίφοιτ' apogr.) ὀνείρατα. Ch. 267. Aesch. Fr. 312, 3. νυκτέρων φαντασμάτων. Eur. Fr. 25, 3. ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα (οἱ γέροντες). Fr. 509. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ. Phoen. 1539. τί μ' — ἐξάγαγες — αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον ἢ νέκυν ἔνερθεν ἢ πτανὸν ὄνειρον;

ἀλαίνει] Vagatur, oberrat. Cf. Eur. Or. 531. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. Phoen. 1532. κατ' αὐλὰν ἀλαίνων. Tro. 1083. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος. El. 204. 589. Iph. T. 284. Cycl. 79.

83. *σὺ δὲ* —] Reginam ex aedibus regiis ad sacra facienda egressam compellat Chorus iteratque interrogationem factam v. 261. Regina respondet demum 263.

85. *τί χρέος;*] Quid rei est? I. q. *τί χρῆμα;* Eur. Her. 96. 646. Fr. 194. *τί χρέος ἔβα δῶμα;* Hec. 976. Hom. Il. 11, 606. 10, 85. 142. Od. 1, 225. 4, 463. Cf. Arist. Eq. 1320. *τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;*

86. *τίνος ἀγγελίας πειθοῖ* —;] Quo nuntio freta —? Cf. 106. Pr. 172. Ch. 726. Eur. Hel. 802. *τίς τοῦδε πειθώ;* Iph. A. 104. Arist. Nub. 1398. *σὸν ἔργον — πειθώ τινα ζητεῖν ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.*

87. *περίπεμπτα*] Angl. sending round in all directions. Gl. F. *πανταχοῦ διαπέμπουσα.* Cf. Suppl. 878. Non alibi legitur.

θυοσκεῖς] Sacra facis. A *θύος* (1409. Eum. 835.) et *καίω*. I. q. *θυηπολεῖς* (262.). Cf. Eur. Her. 401. *θυηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο.* Confer vv. *θυοσκόος* (Bacch. 224. *μαινάδας θυοσκόους*. Rhes. 68.), *θυοδόκος* (Ion. 511. Andr. 1158.), *θυόεις* (Tro. 1061.). Cum *θυοσκόος θυοσκεῖν* (a *κέω καίω*) Wecklein conferri jubet *βοηθόος βοηθεῖν*.

88 sq. Cf. Sept. 271. *ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς | πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις* etc. Suppl. 24. *ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι χθόνιοι.* Eur. Hec. 148. *κήρυσσε θεοὺς τούς τ' οὐρανίδας τούς θ' ὑπὸ γαῖαν* (l. *γαίας*). El. 1234.

88. *ἀστυνόμων*] I. q. *πολισσούχων* (Sept. 271.). Liv. 31, 30. 'urbem colentes deos.'

89. *ὑπάτων χθονίων*] Cf. Suppl. 25. *ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.*

90. *ἀγοραίων*] I. q. *ἀγορᾶς ἐπισκόπων* (Sept. 272.) et *ἀγωνίων* (infra 513.) Cf. Sept. 272. *ἀγορᾶς ἐπισκόποις* (schol. *τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσιν*). Eum. 973. Eur. Her. 70. Herod. V. 46.

91. *βωμοὶ δώροισι φλέγονται*] Cf. Arist. Ran. 344. *φλογὶ δὲ φλέγεται λειμών.* Soph. Oed. C. 1695. *φλέγεσθον.*

92. *οὐρανομήκης* —] Ut apud Homerum *σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκει.*

93. *ἀνίσχει*] Gl. F. *ἀναλάμπει.*

94. *φαρμασσομένη*] 'Fed (lit. drugged) with the soft genuine cordials of pure oil, the thick essence brought from the inmost stores of the palace.' (Pal.) I. e. *ἀλειφομένη*. Cf. Pind. P. IV. 393. *σὺν δὲ ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα* etc. Clem. Alex. I. 229. *δολερὸν ἔλαιον πεφαρμαγμένον.* Hippon. 35, 2. *οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων.*

χρίματος —] 'Olei casti mollibus sincerisque fomentis.' (Sch.)

95. *μαλακαῖς*] Angl. emollient, soothing, refreshing, reviving. Pind. P. III. 91. *μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς.*

ἀδόλοισι] Puris, sinceris. Cf. S. Petr. 1. Epist. 2, 2. *γάλα ἄδολον.* Eur. Suppl. 1029. *συντηχθεὶς ἀδόλοις αὔραις.* Clem. Alex. I. 229. *δεδολωμένον ἔλαιον.*

παρηγορίαις] Fomentis. Anglice, by restorative supplies. Cf. Musae. 39. *πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς.* Est autem *παρηγορία*

medicinae proprium vocabulum delinimentum sive fomentum significans, ut monuit Butlerus, qui simili ratione fomenta et solatia conjungi monuit Cic. Tusc. II. 24. Quam explicationem confirmant verba *φαρμασσομένη* et *χρίματος*.

96. *πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ*] I. e. *πελάνῳ ἐκ μυχοῦ βασιλείου*. Sic Ch. 1070. *ἀνδρὸς βασίλεια* (pro *βασιλέως*) *πάθη*.

πελάνῳ] Ita *πᾶν τὸ πεπηγὸς* (quivis liquor concretus, spissus) dicebant teste Etym. M. 659, 15. Cf. Pers. 524. *ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.* 204. *δαίμοσιν θέλουσα θῦσαι πέλανον.* Eum. 265. *ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον* (i. e. sanguinem concretum). Pers. 816. *πέλανον αἱματοσταγῆ.* Ch. 92. *χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.* Eur. Iph. T. 300. *αἱματηρὸν πέλανον.* Alc. 851. Or. 220. *ἀφρώδη πέλανον.* Fr. 350. *πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων.* Paus. Arcad. 237. *ἃ* (*πέμματα*) *πελάνους καλοῦσιν ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς Ἀθηναῖοι.* Mel *ξουθοπτέρου μελίσσης πέλανος* dicitur Eur. Fr. 467, 4. "The *πέλανος* is the *ἄλειφαρ* and *στέαρ* and the *ἔλαιον τεθυωμένον* of Il. 14, 172. 18, 351. Od. 21, 178., the 'blandum thus' of Propertius V. 5. 5." (Pal.)

μυχόθεν] Ex intimo penu. Angl. from the inner store. Schol. *λείπει κομιζομένῳ.* Cf. Ch. 798. *οἵ τ' ἔσωθεν δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε.* 35. *μυχόθεν ἔλακε.* Soph. Tr. 686. *τὸ φάρμακον τοῦτ' ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ.* Ant. 1293. Eur. Med. 398. etiam Pers. 524. *ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.*

98. *παιὼν*] Cf. Soph. Phil. 832. *ἴθι ἴθι μοι παιών.* Arist. Pl. 636. *Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.*

99. *αἰνεῖν*] Narrare. Cf. 1482. Fr. 290. Soph. Phil. 1380.

100. *κακόφρων*] Anxious, fraught with anxious foreboding. Cf. 1174. *κακοφρονεῖν.*

τελέθει] Cf. 466. *ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά.* Suppl. 691. *τελέθοι.* 1040. *τελέθει.*

101. *φαίνουσ'*] Conferunt Eur. El. 1234. *ἀλλ' οἵδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων φαίνουσί τινες δαίμονες.* Sed corrigendum videtur *σαίνουσ'*.

102. *ἀμύνει*] Angl. wards off. Gl. Fl. *ἀποσοβεῖ.* Gl. F. *βοηθεῖ.*

103. *θυμοβόρον*] Cf. Hesiod. Op. 796. *πεφύλαξο δὲ θυμῷ | ἄλγεα θυμοβορεῖν.* Theogn. 1323. *σκέδασον δὲ μερίμνας | θυμοβόρους.* 1129. *πενίης θυμοφθόρου.* Mimnerm. 2, 15. *ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον.* Clytaemnestra, praeparatis quae ad sacra peragenda necessaria sunt, hic videtur exire.

104. *κύριός εἰμι*] Competit mihi. Anglice, I am able (in a position) to announce etc. Schol. *δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβὰν αὐτοῖς σημεῖον* (*ἐν ὁδῷ*) *ἐξιοῦσιν* (*ἀγαθόν*). Thuc. VIII. 5. 3. *ὁ γὰρ Ἆγις — κύριος ἦν ἀποστέλλειν στρατίαν.*

ὅδιον τέρας] Gl. *τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν.* Cf. 158. *ἀπέκλαγξεν μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων.* Pr. 487. *ἐνοδίους τε συμβόλους.* Xen. Cyr. III. 3. 22. *τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν.* Mem. I. 1. 3. Schol. Arist. Av. 721. Infra 125. *τεράζων.*

αἴσιον] Gl. ἀγαθόν. Cf. Xen. Anab. VI. 5. 2. ὁρᾷ ἀετὸν αἴσιον ὁ μάντις Ἀρηξίων. Eur. Herc. 596. ὄρνιν δ' ἰδών τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις. Iph. A. 607. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα. Soph. Oed. R. 52. ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην | παρέσχες ἡμῖν.

105. ἐντελέων] Gl. F. τῶν ἐν τέλει ὄντων, ἢ τῶν βασιλέων. Cf. 972. ἀνδρὸς τελείου (i. e. ἐν τέλει ὄντος). Ch. 250. οὐ γὰρ ἐντελὴς | θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.

105 sq. ἔτι γὰρ —] Schol. ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰών, ὅ ἐστι τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθὼ μολπήν μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ, ὅ ἐστιν, εἰ καὶ γέρων εἰμί, ὅμως μέλψω τὰ γεγονότα· πέποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ θεοί. Cf. Eur. Herc. 678. ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς κελαδεῖ Μναμοσύναν. Arist. Lys. 550. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε. Unus schol. πείθει γάρ με ἡ παρὰ θεῶν πίστις μέλπειν. Redde, Etiam nunc divinitus (deorum ope et favore) aetas mea fiduciam, carminum robur, inspirat. I. e. non adeo senex sum ut canere nequeam. Choreutae satis vigoris sibi superesse ad canendum propter fausta omina aquilarum jactant.

θεόθεν —] Gl. πείθει γάρ με ἡ παρὰ θεῶν πίστις μέλπειν καὶ λέγειν ὅτι εὖ πράξουσιν οἱ Ἀτρεῖδαι ὅσον ἀπὸ τοῦ σημείου.

καταπνείει] Forma epica, in anapaestis locum habens. Cf. Arist. Lys. 552. ἤνπερ Ἔρως ἵμερον καταπνεύσῃ.

106. πειθὼ] Schol. τὴν εἰς θεοὺς (ἐκ θεῶν?) πειθώ.

μολπᾶν ἀλκάν] πειθὼ μολπᾶν ἀλκὰ dicitur more Aeschyleo, ut πεύκη λαμπάδος ἰσχὺς 287. Cf. Pind. Ol. I. 179. ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ (ἀλκᾶς?) τρέφει. Ἀλκὴ saepissime de robore hominibus ab diis suppeditato usurpari monuit Klausen, coll. Sept. 76. 215. Suppl. 351. 731. 832. Eum. 258.

107. σύμφυτος αἰών] Aetas congenita (i. e. senectus). Anglice, my time of life. Cf. 894. ἀμφί σοι πάθη | ὁρῶσα πλείω τοῦ συνεύδοντος χρόνου. Eum. 286. χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Soph. Oed. C. 7. χὠ χρόνος ξυνὼν μακρός. Oed. R. 1082. οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες. Eur. Herc. 1293. συγγενῶς δύστηνος ὤν. Pind. Isth. III. 23. ἀνδρῶν ἀρετὰν σύμφυτον. Aesch. c. Ctes. p. 472. τὰ σύμφυτα αὐτῷ νοσήματα. Pind. P. V. 21. συγγενὴς ὀφθαλμός (schol. ὁ ἴδιος σου).

108. ὅπως] Angl. how that. Cf. Soph. Oed. R. 548. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ' ὅπως οὐκ εἶ κακός.

109. δίθρονον κράτος] Cf. Sept. 816. δισσὼ στρατηγώ. 43. διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς. Ch. 973. χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα. Soph. Ant. 146. δικρατεῖς λόγχας. Aj. 252. δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι. 390. τούς τε δισσάρχας — βασιλῆς.

κράτος] Cf. 619. τῆσδε γῆς φίλον κράτος. Sept. 127. Suppl. 526. Ch. 973. τὴν διπλῆν τυραννίδα.

Ἑλλάδος ἥβας] Juventutis Graecae. I. e. juvenum. Cf. Pers. 512. ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός. 923. γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν.

110. ξύμφρονε ταγὼ] Gl. F. τὴν ὁμόφρονα τάξιν. Cf. Ch. 802. σύμφρονες θεοί. ταγὼ] Duces. Pr. 96. Pers. 23. 324. 480. Soph. Ant. 1057.

111. *χερὶ πράκτορι*] Sc. *δίκης*. Cf. Eum. 320. *πράκτορες αἵματος | αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν*. Suppl. 656. Soph. El. 953. *φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός*. Tr. 860. *Κύπρις φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ*. Schol. *πράκτορι· τῷ δίκην εἰσπραξομένῳ*. Infra 702. *τράπεζας ἀτίμωσιν — πρασσομένα*. Sic *χεὶρ ἐργάτις* Soph. Pl. 98.

113. Cf. Pind. Ol. XIII. 30. *οἰωνῶν βασιλεύς*.

114. *βασιλεῦσι νεῶν*] Cf. 184. *ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαιικῶν*. Connecte *βασιλεῦσι* cum *φανέντες*. Similis juxtapositio nominum est Pers. 24. *βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου*.

115. *ὁ κελαινὸς*] I. e. *ὁ μελανάετος* sec. Arist. H. A. IX. 32. 1. Alter *ὁ ἐξόπιν ἀργᾶς* (i. q. *ὁ πύγαργος*) secundum eundem. Prior memoratur Hom. Il. 21, 253. *αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος, | ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν*. Indicantur autem Agamemnon et Menelaus. Aquila nigra est Agamemnon ut vir bellicus et fortior (Arist. H. A. IX. 32. 1. *ὁ μελανάετος* (sive *λαγωφόνος*) *μέλας ἐστὶ τὴν χρόαν καὶ μέγεθος ἐλάχιστος καὶ κράτιστος τῶν ἀετῶν. ἐκτρέφει δὲ μόνος οὗτος τὰ τέκνα καὶ ἐξάγει.*), alba autem Menelaus. "Cum hac aquila comparatur hic Agamemnon, Achilles vero Il. 21, 252." (Heusde) *Πύγαργος ἀετὸς* memoratur Soph. Fr. 932 a. De constructione cf. Hom. Od. 12. 73. *οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει*, etc.

ἐξόπιν ἀργᾶς] Schol. *ὁ ἐξοπίσω λευκός· ὅ ἐστιν ὁ πύγαργος*.

116. *φανέντες*] Pro *φανεὶς* positum quia proxime duo aquilae memorantur, *ὁ κελαινὸς* et *ὁ πύγαργος*. Artemid. II. 20. *ἀετὸν ἰδεῖν ἐπὶ ὑψηλοτάτῳ τόπῳ ἀγαθὸν τοῖς ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶσι*. (Dav.) Nisi corrigendum *φάνησαν*. V. ann. crit.

ἴκταρ μελάθρων] Prope palatium. Cf. Eum. 998. *ἴκταρ ἥμενοι Διός*. (Hesiod. Th. 691.) Hom. Il. 10, 274. *δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο Παλλάς*. et proverbia *οὐδ' ἴκταρ βάλλει* (Plat. Resp. IX. 575 C.) et *οὐδ' ἴκταρ ἥκει* (schol. ibid.).

χερὸς ἐκ δοριπάλτου] I. e. *ἐκ τῆς δεξιᾶς*. Cf. 145. *δεξιὰ — φάσματα*. Contra *παρ' ἀσπίδος* (a parte sinistra) *γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ* Sept. 624. Cf. Hom. Il. 2, 353. *ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσια σήματα φαίνων*.

117. *παμπρέπτοις ἐν ἕδραισι*] In sedibus valde conspicuis. Cf. Eur. Herc. 596. *ὄρνιν δ' ἰδών τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις*. Aelian. H. A. I. 48. *οἱ συνιέντες τῶν ὀρνίθων καὶ* (*τὰς*?) *ἕδρας καὶ κλαγγὰς καὶ πτήσεις*. XVI. 16. *ὄρνιν οὐκ εὔεδρον*.

παμπρέπτοις] Valde conspicuis. Gl. F. *εὐπρεπέσιν*. Cf. Eum. 914. *τῶν ἀρειφάτων — πρεπτῶν ἀγώνων*. Suppl. 719. Cf. *εὐπρεπτος* Suppl. 722.

ἕδραισι] *Ἕδρα* de loco ubi aves conspiciuntur. Cf. Soph. Fr. 352. *τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων* (i. e. *οὐκ αἰσίαν*). Eur. Herc. 596. *ἐν αἰσίοις ἕδραις*. Contra *εὔεδροι ὄρνιθες* (Aelian. N. A. 16, 16.).

119. *λαγίναν γένναν*] Periphrastice *πρὸς τὸ σημαινόμενον* positum pro *λαγών*. Sic *βίη Ἡρακληείη, φίλτατ' Αἰγίσθου βία, φίλε τέκνον*, et similia. Schol. M. *λαγίναν γένναν τὸν λαγωιόν* (*λαγωόν* R.).

ἐριχύμονα φέρματι] Schol. *πολυχύμονα*. Tryphiod. 195. *ἐριχύμονος ἵππου*. Sic 'gravidus armatis equus' dixit Ennius apud Macrob. VI. 2.

φέρματι] I. e. κυήματι, foetu. Cf. Suppl. 690. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι (schol. κυήματι) γᾶν πανώρῳ.

γένναν] Trojam et Trojanos subintellige.

120. βλαβέντα] Quasi praecessisset λαγών. Cf. Hom. Od. 1, 195. ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. 4, 496. Theogn. 223. κεῖνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ. 705. ἥ τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόοιο. 937. οὐδέ τις αὐτὸν | βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει. Hom. Il. 7, 271. 19, 166. 23, 782. Tyrt. III. 40. Soph. Aj. 941. Proverbium fuit λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων (Zenob. IV. 85.). Schol. πρὸς τὸ σημαινόμενον τὸ βλαβέντα. Sic Eur. Tro. 531 sq. πᾶσα γέννα Φρυγῶν — δώσων (quasi praecedisset λεώς).

λοισθίων δρόμων] Cf. Ch. 500. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς. Eum. 734. ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην. Hom. Il. 23, 373. ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι.

121. αἴλινον αἴλινον εἰπὲ] Cf. Soph. Aj. 627. αἴλινον αἴλινον — ἥσει δύσμορος. Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου βάρβαροι λέγουσιν.

τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 135. 159. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Eur. Fr. 910, 3. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ. Iph. T. 580. τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' ὧδε (μάλιστα τῇδε?) γίγνεται. Demosth. Phil. I. fin. νικῴη δ' ὅ τι πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν. Exspectabam τὸ δ' εὖ νικῴη. Cf. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. 674. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα.

122. στρατόμαντις] Cf. πυθόμαντις (Ch. 1030.), ἰατρόμαντις (Ag. 1623.), μουσόμαντις, οἰωνόμαντις, ὀνειρόμαντις, κακόμαντις, ψευδόμαντις, etc.

λήμασι πιστούς] Cf. Pers. 55. τοξουλκῷ λήματι πιστούς.

123. ἐδάη] I. e. ἔμαθε, κατέγνω. Cf. Ch. 604. φροντίσιν δαείς. Soph. El. 169. ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔμαθ' ὧν τ' ἐδάη. Ag. 1022. τὸν ὀρθοδαῆ. Eur. Hec. 78. φοβερὰν ὄψιν ἔμαθον, ἐδάην. Phoen. 826. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην. Tragici solo aoristo hujus verbi utuntur, ἐδάην et δαείς.

125. τεράζων] Portentum interpretans. Schol. M. τὰ τέρατα διηγούμενος. Gl. F. τὸ τέρας ἑρμηνεύων. Cf. Plat. com. 257. τεράζεις (i. q. τερατεύει, Phot.). Cf. v. ματάζειν Soph. Oed. R. 891.

126—155.] Calchantis verba.

126. ἀγρεῖ mss. I. e. rapit (ut praedam). Praesens historicum. Cf. Soph. Phil. 113. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα. Herod. III. 153. ἤδη ὧν — αἱρέομεν Βαβυλῶνα. Usitatior forma est ἀγρεύειν, unde ἄγρευμα. Dedi tamen αἱρεῖ.

κέλευθος] Expeditio. I. q. στόλος.

127. πάντα δὲ —] Omnia autem armenta gregesque multos publicos qui ante moenia pascuntur fortuna belli per vim devastabit.

128. πύργων — πρόσθε] Connecte πύργων cum πρόσθε. Cf. 1168. πρόπυργοι θυσίαι. Pers. 447. πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων. Sept. 525. πρόσθε πυλᾶν. Eum. 46. πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε. Hom. Il. 7, 145. Alii πρόσθε antea interpretantur. V. annot. crit.

129. κτήνη — δημοπληθῆ] "I. e. κτήνη δήμια παμπληθῆ. Pers. 122. 316. Suppl. 30. Sept. 686. Eur. Alc. 958. Phoen. 1158. Iph. A. 571. Suppl. 1220. Arist. Eccl. 387. Euphorion. apud Eust. ad Dionys. 558. βουπληθέος ἐξ Ἐρυθείας. In Trojae excidio χρημάτων πλῆθος ἁρπαζόμενον memorat Dio Chr. Or. XI. p. 559." (Heusde) Idem fere quod δήμια. Sic Suppl. 29. ἀρσενο-

πληθῆ (i. q. ἄρσενα). Cf. Soph. Aj. 54. λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα. 145. βοτὰ καὶ λείαν. Hom. Il. 18, 512. κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει. 9, 401. οὐδ' ὅσα φασὶν | Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον, | τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθέμεν (ἐπ.?) υἷας Ἀχαιῶν. 18, 288. πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι | πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον. Virg. Aen. II. 762. 'Undique Troïa gaza | incensis erepta adytis.' Formatum ut μυριοπληθής, γυναικοπληθής, ἀρσενοπληθής (Suppl. 29.), κενταυροπληθής (Herc. 1273.), θυμοπληθής, ἀνδροπληθής, etc. Cf. vv. δημιόπρατα et δημιουργός.

130. ἀλαπάξει] Forma Homerica, in anapaestis praeferenda. Altera forma est Sept. 47. λαπάξειν. Sic μαυροῦν et ἀμαυροῦν.

πρὸς τὸ βίαιον] I. q. πρὸς βίαν, βίᾳ. Cf. Pr. 214. Soph. Phil. 90. 92. 103. Plat. Phaedr. 236 D. Arist. Ach. 622. πρός τὸ καρτερόν.

131. οἶον] Tantum. Ita mss. Quo sensu μόνον sive μοῦνον usurpari solet. Aliud exemplum hujus usus non novi. Οἶος valet solus. Quare corrigendum duxi μοῦνον. Schol. μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατωθὲν τῆς Τροίας στόμιον, ὅ ἐστι τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθὲν, ἄτη σκοτίσῃ.

μὴ — κνεφάσῃ] Cf. 341. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ | πορθεῖν ἃ μὴ δεῖ. Archestrat. apud Athen. I. p. 5 C. ὀρφὼν | μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσιν θεόθεν καταπνείῃ.

ἀγὰ θεόθεν] I. e. φθόνος, βασκανία (Etym. M.), ζήλωσις (Hesych.). Cf. Pers. 367. Fr. 81. ἄγαις (i. e. ζηλώσεσι). Eur. Suppl. 347. Or. 963. Iph. A. 1097. Alcest. 1154. Herod. VI. 61. φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεόμενος. III. 40. ἐμοὶ — μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἐστι φθονερόν. Thuc. VII. 77. Liv. V. 21. Haec ad Iphigeniae caedem spectare videntur.

κνεφάσῃ] I. e. ἐπισκοτίσῃ, ἀμαυρώσῃ (sc. τὸ τοῦ στομίου σέλας). Cum lupatis comparatur exercitus splendens armis." (H.) Angl. darken, cast a cloud over, tarnish (and so detract from the splendour of the achievement of taking Troy). Cf. 392. Eum. 378. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται. Ch. 52. δνόφοι καλύπτουσι δόμους.

προτυπὲν] I. e. προχαλκευθέν. Sc. πρὸ τῆς ἁλώσεως. Gl. ὑπὸ θεῶν. Cf. Ch. 647. προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός. Soph. Aj. 1034. ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος | κἀκεῖνον Ἅιδης —; Hor. Od. IV. 15. 19.

στόμιον μέγα Τροίας] Cf. 361. μέγα δουλείας γάγγαμον. Ch. 962. μέγα τ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἰκετῶν. Pr. 1009. δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος. Soph. Tr. 1263. Infra 529. τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον etc. Alio sensu occurrit Ch. 809. ὦ μέγα ναίων στόμιον.

135. στρατωθέν] I. e. in exercitus speciem redactum. Anglice, in the form of an army, embattled. Cf. 47. στρατιῶτιν ἀρωγήν (sc. τὸν στόλον). Cf. ἐκδρακοντοῦσθαι Ch. 549.

οἴκτῳ] Prae misericordia. Dativus causae. Sic Eur. Andr. 247. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ. V. annot. crit.

ἐπίφθονος] Gl. F. ὀργίλη ἐστὶν, ὡς ἔφορος τῶν τόκων (118). "Diana offensa erat his aquilis non quod leporem interfecerant, sed quod ipsam cum ipso

foetu ante partum mactaverant: nam Diana omnibus pullis avium et catulis ferarum benevola est." (Casaub.)

ἁγνὰ] Suppl. 1028. Hom. Od. 5, 123. *χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνή*. Catull. 34, 22. 'sancta Diana.'

136. *πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς*] I. e. aquilis. Cf. Prom. 803. *Ζηνὸς ἀκλαγγεῖς κύνας | γρῦπας φύλαξαι*. 1020. *Διὸς δέ τοι πτηνὸς κύων δαφοινὸς ἀετός*. 801. Soph. Fr. 815. *ὁ σκηπτοβάμων ἀετός, κύων Διός*. Apoll. Rh. II. 289. *μεγάλοιο Διὸς κύνας* (Harpyias). IV. 1665 sq. Arist. Ran. 1291. Soph. Oed. R. 391. El. 1388. Eur. Herc. 1277.

137. *αὐτότοκον*] I. e. *αὐτῷ τῷ τόκῳ*, una cum foetu. Anglice, young and all. Sic *αὐτόχθονος* 586. *αὐτόπρεμνος* Eum. 401. *αὐτόκωπος* (cum ipso manubrio) Ch. 163. *αὔτανδρος* (men and all) Polyb. I. 23. Cf. ad 536.

πρὸ λόχου] Ante partum. Gl. F. *πρὸ τοῦ τεκεῖν· ἐγκύμων γὰρ ἦν*. Plat. Theaet. 149 B. *Ἄρτεμις ἄλοχος οὖσα τὴν λοχείαν εἴληχε*.

πτάκα] Pavidum quodvis animal. Hic de lepore positum. A *πτήσσω* formatum ut *ῥὰξ* a *ῥήσσω*, *πλὰξ* a *πλήσσω*, *πτὼξ* (Eur. 325.) a *πτώσσω*. Hom. Il. 22, 310. *πτῶκα λαγωόν*. 10, 361. *ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωόν*. Od. 17, 294. *ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς*.

θυομένοισι] Frequens est media forma hujus verbi apud Herodotum. "Utitur hoc verbo de aquilis quia his intelliguntur Atridae. Contra proprie de aquilis *βοσκόμενοι* (118.). Pariter *δεῖπνον* (138.) eodem valet." (Heusde).

138. *στυγεῖ δὲ* —] Aversatur enim aquilarum dapes. Unde malum aquilis regiis (Atridis) similis sacrificii auctoribus auguratur vates.

δεῖπνον αἰετῶν] Cf. Prom. 1025. *Διὸς δέ σοι | πτηνοὺς κύων δαφοινὸς ἀετὸς λάβρως | διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος*.

139. *τὸ δ' εὖ νικάτω*] Cf. 352. *τὸ δ' εὖ κρατοίη*.

140. *τόσον περ εὔφρων*] Sub. *οὖσα*, although so kind. Cf. 1084. Sed lectio valde incerta est.

ἁ καλὰ] Cf. Eur. Hipp. 66. *ὦ κόρα Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός, καλλίστα πολὺ παρθένων*. "Cf. Od. 6, 108. 152. Iph. T. 36. Hipp. 66. 71. Arist. Ran. 1359. Paus. II. 29. 2. VIII. 35. 8." (Heusde)

141. *δρόσοις* —] Anth. P. V. 292. 4. *ὄρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων*.

μαλερῶν] Violent, destructive. Hom. Il. 9, 242. *μαλεροῦ πυρός*. Soph. Oed. R. 190. *Ἄρεα τὸν μαλερόν*.

142. *φιλομάστοις*] Cf. 719. *λέοντα — φιλόμαστον*. Schol. *τοῖς νεογνοῖς*.

143. *ὀβρικάλοισι*] Hesych. *ὀβρικάλοις· τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις* (*σκύμνοις*?). Phot. *ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα· τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκύμνα*. Aelian. H. A. VII. 47. Eodem sensu *ὄβρια* Fr. 43. Eur. Fr. 616.

144 sq. *τούτων* —] "Roga ut horum omina valida reddat. Cf. Herod. VII. 141. *οὐ δύναται Παλλὰς Δί' Ὀλύμπιον ἐξιλάσασθαι | λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνῇ*. Hom. Il. 22, 220. *οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων | προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο*. Sensus est: Tu, o pulcra, licet leonum catulis propitia sis, precare patrem tuum ut quae laeta sint in his auguriis rata faciat, quum fauste quidem sed non sine mali labe aves apparuerint." (Heusde)

αἴτει] Sc. *τὸν Δία*, qui aquilas miserat.

144. *ξύμβολα*] Gl. F. *τὰ σημεῖα.*

κρᾶναι] I. e. *ἐπιτελέσαι*. Cf. Eur. Phoen. 69. *τελεσφόρους τύχας κραίνωσι.*

145. *κατάμομφα*] Schol. *δεξιὰ διὰ τὴν νίκην, κατάμομφα δὲ διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος.* Cf. 552. *τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, | τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα.* Xen. Anab. VI. 1. 23. *μέγας μὲν οἰωνὸς — καὶ εὔδοξος, ἐπίπονος μέντοι.*

κατάμομφα] Reprehensioni obnoxia. Cf. 553. *τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα.*

φάσματα] Cf. 115. *φανέντες (ἀετοὶ) ἴκταρ μελάθρων.* Virg. Aen. III. 34. 'Nymphas venerabar agrestes | Rite secundarent visus (*φάσματα*) omenque levarent.'

146. *ἰήιον — Παιᾶν'*] Cf. Soph. Oed. R. 154. *ἰήιε Δάλιε Παιάν.* 1097. *ἰήιε Φοῖβε.* Arist. Vesp. 874. *ἰήϊε Παιάν.* Epithetum *ἰήιος* ab *ἰὴ ἰὴ* (*Παιῆον*) derivatum, ut *εὔιος* ab *εὐοῖ*. Cum nomine *Ἰαὼ* id connectit Symmons, coll. Diod. Sic. I. 59. *παρὰ δὲ τοῖς Ἰουδαίοις Μωσῆν τὸν Ἰαὼ ἐπικαλούμενον θεόν.* Macrob. Sat. XVIII. 'Oraculum Apollinis Clarii; aliud quoque nomen Soli adjicitur, qui in iisdem sacris versibus inter caetera vocatur Iao.' Gl. *ὡς μάντις.* Gl. F. *ὁ μάντις τοῦτο φησίν.* Sic Callimachus, *οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μάτηρ | ὁππότ' ἰὴ παιῆον ἰὴ παιῆον ἀκούσῃ.* Sensus est, Apollinis autem opem invoco ut sororis Artemidis iram avertat. "Apollo invocatur h. l. ut averruncus deus (*ἀποτρόπαιος*). *Αἴλινον* et *ἰήϊον* sibi opposita sunt." (Heusde)

ἀντιπνόους — αὔρας] Cf. Pr. 1087. *ἀνέμων — στάσιν ἀντίπνοον.* Forma soluta ut *δύσπνοος* (Soph. Ant. 587.), *δημόθροος, ἀλλόθροος*, etc.

ἐχενῇδας ἀπλοίας] Cf. Nonn. Dion. XIII. 114. *ἀήτης | ἄψοφα μαστίζων ἐχενηΐδος ἄκρα γαλήνης.* Anth. Pal. VI. 27. 5. *ἄγκυραν ἐχενηΐδα.*

150. *μὴ — τεύξῃ*] Ne faciat. Sc. *Ἄρτεμις.* Apollo jubetur sororem ipsius suadere ne classem Argivorum adversis ventis detineat. Gl. F. *ποιήσῃ ἡ Ἄρτεμις.* Aliter Gl. M. *ὦ Ἄρτεμι.*

151. *σπευδομένα*] Cf. Eum. 360. *σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινα τάσδε μερίμνας.* Hesych. *σπεύσαιτο· παρακαλέσειεν.* Rarissime occurrit vox media hujus verbi.

ἄνομον] Gl. F. *παράνομον.*

ἄδαιτον] Gl. F. *ἣν οὐδεὶς ἔδαισεν, ἤγοον ἔθυσεν ἢ ἔφαγεν.* Vox non alibi reperta. Sic *νόμος ἄνομος, νύμφος ἄνυμφος, γάμος ἄγαμος*, et similia.

153. *νεικέων τέκτονα σύμφυτον*] I. e. rixarum consanguinearum causam. Cf. ad 50. Soph. Ant. 793. *σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας.* Pind. P. 3, 11. *τέκτον' ἀνωδυνίας.*

σύμφυτον] Schol. *συγγενικήν.* Cf. 107. Peile vertit, 'a family worker of quarrels.'

154. *οὐ δεισήνορα*] I. e. homines (hominum sententiam) non verentem. Subindicatur futura Agamemnonis caedes.

παλίνορτος] I. e. *πάλιν ὡρμημένος, ἄψορρος.* Resiliens (in caput Agamemnonis) vertit Blom. Gl. F. *ὕστερον ὁρμωμένη.* Cf. Sept. 791. *καμψίπους*

Ἐρινύς. Eur. El. 1155. *παλίρρους δίκα. Παλίνορσος* valet retrocedens (Hom. Il. 3, 33. *ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη*) et redux (de aestu Apoll. Rhod. II. 577.). Cf. *νέορτος, θέορτος*.

155. *οἰκονόμος*] Domus custos, ut Furia vigil. Cf. v. *πολισσονόμος*.

δολία] Hoc ad Agamemnonis caedem per dolum patratam spectat.

μνάμων μῆνις] Cf. 180. Pr. 516. *Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες*. Eum. 383. *κακῶν τε μνάμονες σεμναί*. Soph. Aj. 1390. Virg. Aen. I. 4. 'memorem Junonis ob iram.'

τεκνόποινος] Poenam ob liberos occisos requirens (i. e. liberos occisos ulciscens). Gl. F. *δίκην εἰσπράττουσα τοῦ τέκνου*. Cf. *γυναικόποινος* 226.

156. *ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖσιν*] Una cum magnis bonis, sc. excidio Trojae. Schol. *διὰ τὴν νίκην*. Cf. 350. Hesiod. Op. 118. *σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν*. Herod. I. 207. *καλῶν μεγάλων ἀπαθέες*. Supra 145. *δεξιὰ μὲν κατάμομφα δὲ φάσματα φαίνων*.

ἔκλαγξεν] Cf. 201. *χείματος ἄλλο μῆχαρ — μάντις ἔκλαγξεν*. 1152. *τί δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ* (?) *κλαγγᾷ μελοτυπεῖς —;*

157. *ὀρνίθων ὁδίων*] Cf. 104. *ὅδιον τέρας αἴσιον*. Trag. adesp. 242. *ὅδιος οἰωνός* (i. e. *αἴσιος*, Hesych.).

160. *Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν*] Cf. Eur. Herc. 1263. *Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεύς*, etc. Tro. 885. Eur. Fr. 912, 3. *σοί, τῷ πάντων μεδέοντι, χοὴν πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος στέργεις*.

εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ] Cf. Plat. Crat. 400 E. *ἕνα μὲν τὸν κάλλιστον τρόπον, ὅτι περὶ θεῶν οὐδὲν ἴσμεν, οὔτε περὶ αὐτῶν οὔτε περὶ τῶν ὀνομάτων ἅττα ποτὲ αὐτοὶ ἑαυτοὺς καλοῦσι· δῆλον γὰρ ὅτι ἐκεῖνοί γε τἀληθῆ καλοῦσι. δεύτερος δ' αὖ τρόπος ὀρθότητος, ὥσπερ ἐν ταῖς εὐχαῖς νόμος ἐστὶν ἡμῖν εὔχεσθαι, οἵτινές τε καὶ ὁπόθεν χαίρουσιν ὀνομαζόμενοι, ταῦτα καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καλεῖν ὡς ἄλλο μηδὲν εἰδότας*. Tim. 28 B. *ὁ δὴ πᾶς οὐρανὸς ἢ κόσμος ἢ καὶ ἄλλο ὅ τι ποτὲ ὀνομαζόμενος μάλιστ' ἂν δέχοιτο, τοῦθ' ἡμῖν ὠνομάσθω*. Phileb. 12 B. *τὸ δ' ἐμὸν δέος ἀεὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον ἀλλὰ περὶ τοῦ μεγίστου φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον, ταύτῃ προσαγορεύω*. Phaedr. 273 C. Soph. Oed. R. 904. *ἀλλ', ὦ κρατύνων, εἴπερ ὀρθ' ἀκούεις, Ζεῦ*. Eur. Tro. 885. *ὅστις ποτ' εἶ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι, | Ζεύς*. Herc. 1263. *Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεύς*. Bacch. 220. Fr. 483. *Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεύς· οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ | κλύων*. Fr. 967. *Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος | στέργεις*. Orph. de Lap. 720. *μακάρων ἄρρητον ἑκάστου | τοὔνομα· τέρπονται γὰρ ἐπήν κέ τις ἐν τελετῇσι | μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων*. Athen. VII. 334 C. *ἢ Στασῖνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος*. Hor. Sat. II. 6. 20. 'Matutine pater seu Jane libentius audis.' Liv. I. 2.

τόδ'] Sc. *ὄνομα*.

162. *τοῦτό νιν προσεννέπω*] Sc. *τὸ ὄνομα*, sic (hoc nomine) eum compello. I. q. *προσαυδῶ*. Cf. Ch. 224. *τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω*. 997. *τί νιν προσείπω;* Eur. Med. 352.

163 sq. Cf. Soph. Fr. 524. *θνητὴν δὲ φύσιν χρὴ θνητὰ φρονεῖν | τοῦτο κατειδότας ὡς οὐκ ἔστιν | πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων | ταμίας ὅ τι χρὴ τετελέσθαι.* Prom. 912 sq.

προσεικάσαι] I. e. *προσομοιῶσαι*, assimilare, comparare. Gl. F. *προσόμοιόν τι εὑρεῖν.* Cf. 1131. Ch. 12. Sept. 431. "'Jovi quod comparem, assimilem (tanto numini omni ex parte congruum) non habeo praeter Jovis (nomen).' Plat. Soph. 264 A. *πλὴν δόξης ἔχεις ὅ τι προσείπῃς αὐτό;* Pind. Fr. 122. *Ζεὺς — αὐτὸς ἂν μόνος εἰπὼν ἃ χρὴ περὶ αὐτοῦ θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.* Hor. Od. I. 12. 17. Epist. ad Hebr. VI. 13." (Heusde)

164. *τὸ μάταν — ἄχθος*] Hanc meam inanem sollicitudinem.

167. Uranus et Cronus dicuntur, qui *δισσοὶ τύραννοι* appellantur Pr. 978.

169. *θράσει βρύων*] Cf. Suppl. 966. *ἀγαθοῖσι βρύοις.* Fr. 281, 6. *τὸ Φοίβου στόμα — μαντικῇ βρύον τέχνῃ.* Eur. Fr. 1056. *ἕλκεσιν βρύων.* Hom. Il. 17, 56. *ἔρνος — βρύει ἄνθεϊ λευκῷ.*

171. *ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ*] Cronus. Cf. Pr. 956 sq. Eur. Or. 970. 973.

τριακτῆρος] I. e. victoris. Gl. F. *νικητῆρος.* Cf. Ch. 339. *οὐκ ἀτρίακτος* (schol. *ἀνίκητος*) *ἄτα;* Eum. 589. *τῶν τριῶν παλαισμάτων.* Eur. Or. 434. *διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι.* Soph. Fr. 409, 13. *τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν (Κύπρις);* Suid. *τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν.* Poll. III. 30. *ἐπὶ πεντάθλου τὸ νικῆσαι ἀποτριάξαι* (*τρὶς τριάξαι*?) *λέγουσιν.* Etym. M. *τριάσσειν· τὸ νικᾶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστρῶν ἐν ταῖς τρισὶ πάλαις.* Confer vocis *παλαιστὴς* usum Prom. 920.

174. *Ζῆνα δέ τις — ἐπινίκια κλάζων*] Cf. Fr. 184, 3. *εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπευφήμησεν.* Arist. Ach. 1232. *τήνελλα καλλίνικον ᾄδοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.*

ἐπινίκια κλάζων] Cf. Pers. 947. *κλάγξω — γόον.* Ag. 201. *χείματος — μῆχαρ — μάντις ἔκλαγξεν.* Sept. 386. 205.

175. *τεύξεται φρενῶν*] Cf. Pr. 444. *φρενῶν ἐπηβόλους.* Eum. 518. *φρενῶν ἐπίσκοπον.* Soph. Ant. 492. Schol. *ὁλοσχερῶς φρόνιμος ἔσται.*

τὸ πᾶν] Omnino, prorsus. Cf. 429. 1167. Pr. 215. *ἐς τὸ πᾶν.* Ag. 681. Ch. 684. Eum. 52. 83. 200. 291. 401. 538. 670. 891. 1044. Plat. Legg. XII. 959 A. Tim. 72 B. Ch. 331. 434. Eum. 163. Suppl. 781.

176. *ὁδώσαντα*] Cf. Prom. 498. 812. Oed. C. 1435. Ion. 1050.

177. *τὸν — θέντα*] Who ordained. "Ch. 398. Eum. 484. *θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.* Suppl. 704. Eur. Tro. 1056." (Heusde)

τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 250. *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει* etc. 1564. Eum. 520. Herod. I. 207. *τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάριτα, μαθήματα γεγόνεε* (*γέγονε* aut *ἐγεγόνεε*?). Alcae. Fr. 105. *ἀπὸ παθέων μάθος.* Clem. Alex. Protr. 3, 43. *τῷ πάθει μεταμαθών.* Soph. Ant. 1024 sq. Tr. 143. Fr. 148. 741. Hom. Il. 17, 32. 9, 250. 20, 198. Pind. Isth. I. 56. N. IV. 52. Hesiod. Op. 218. *παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.* Plat. Symp. 222 B. *μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι.*

μάθος] Legitur etiam Aristoph. Fr. 814 K.

178. *θέντα κυρίως ἔχειν*] Cf. 1036. 1174. Eur. Herc. 221. *Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν.* Tro. 1056. *γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει.* Eur.

Fr. 1061, 3. *τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρως | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.* Aristarch. trag. 2, 4. *οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν | τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον.* Trag. adesp. 342, 1. *ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός.*

κυρίως ἔχειν] Cf. Ch. 773. Eum. 332. *ἐμπέδως ἔχειν.*

179. *στάζει*] Stillat. Angl. drops, falls, steals. Cf. Eur. Hipp. 526. *ὃ κατ' ὀμμάτων* (*ὃς ἐπ' ὄμμασι?*) *στάζεις πόθον.* Rhes. 566. *ψόφος | στάζει δι' ὤτων.*

πρὸ καρδίας] In praecordiis. Cf. 976 sq. 1121 sq. Ch. 181. 390. Sept. 834. Hor. Ep. 5, 95. 'Inquietis assidens praecordiis pavore somnos auferam.' (Heusde)

180. *μνησιπήμων πόνος*] Admonitor malorum (Herm.). Qui malorum memor est (memoriam fovet). Angl. the anguish arising from the recollection of past woes. Cf. v. *πρωτοπήμων* (224.). Cf. 155. *μνάμων μῆνις τεκνόποινος.* Eum. 383. *κακῶν τε μνήμονες* (l. *μνάμονες*) *σεμναί.* Pr. 516. *μνήμονές τ' Ἐρινύες.* Gl. F. *οἱ ἁμαρτήσαντες καὶ ἐν ὕπνοις πημονὰς καὶ πόνους φαντάζονται.*

καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν] Etiam ad invitos venire solet prudentia. I. e. *καὶ ἄκοντες σωφρονίζονται* (etiam inviti prudentiam discunt).

181. *ἦλθε*] Aoristus gnomicus.

182. *δαιμόνων* —] Deorum vero, qui augustam sedem (Justitiae) insident, haud dubie beneficium hoc est (haec mortalium per miseriam disciplina) et vim exercent, scilicet quod castigati homines, per mala sua docti, inviti discunt sapientiam.

χάρις] Angl. advantage, benefit, mercy. Cf. 371. *ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖθ'.* 1043. *ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.*

βιαίως] 'By the law of constraint.' (Pal.) Emphaticum est *βιαίως.*

183. *σέλμα σεμνὸν ἡμένων*] Schol. *ὑψίζυγος γὰρ ὁ Ζεύς.* Gl. F. *τῶν τὸ κράτος ἐχόντων.* Cf. 982. *θαρσὸς εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον.* 1618. *κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός.* Ch. 975. *σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι.* Suppl. 100. *ἥμενον ἄνω φρόνημα — ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.* Pr. 389. *τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας.* Eum. 3. *τὸ μαντεῖον ἕζετο.* Pers. 143. *τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος.* Soph. Oed. R. 161. *ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει.* Aj. 244. *θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον.* Eur. Orest. 956. *τρίποδα καθίζων.* Andr. 699. *σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι* etc. Rhes. 547. *Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας.* Herod. II. 173. *σὲ γὰρ ἐχρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα.* I. 14. *ἀνέθηκε — τὸν βασιλήιον θρόνον ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζεν.* 97. VI. 63. Infra 519. *σεμνοί τε θᾶκοι* (*βασιλέων*).

184. *ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς*] Cf. 205. 530.

ἡγεμὼν — νεῶν] Cf. 114. *βασιλεῦσι νεῶν.* 205.

186. *μάντιν οὔτινα ψέγων*] Not disparaging the soothsayer. Similiter 1099. *προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.* Cf. Soph. Aj. 1130. *ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;*

187. *ἐμπαίοις τύχαισι*] The fortunes which befel him. Schol. *ταῖς ἐμπεσάσαις* (*ἐμπαισάσαις* Dind.). Cf. Emped. Fr. 33. *πολλὰ δὲ δείν' ἔμπαια.*

Hom. Od. 21, 400. *κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.* Nusquam alibi legitur *ἔμπαιος.* Infra 347. *εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά* (schol. *προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς*). Soph. El. 902. *ἐμπαίει τί μοι | ψυχῇ σύνηθες ὄμμα.* Soph. Oed. C. 1404. Cf. *ἐπίσσυτος* (ingruens) 887. 1150. Eum. 924. *ἐπισσύτους βίου τύχας.*

συμπνέων] Conspirans, adnuens. Angl. falling in with, yielding to. Cf. 218. *φρενὸς πνέων τροπαίαν.*

188. *κεναγγεῖ*] Omnia vasa deplente (vacuante). Cf. Od. 4, 363. *νηῶν ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα.* Arist. Fr. 608. *τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.* Plat. com. II. 667. Hom. Od. 12, 329. Frequens apud Hippocratem est *κεναγγία.* Cf. vv. *κένανδρος* et *κενανδρία* Pers. 118. 730.

βαρύνοντ'] Premebantur. Cf. 836. *πήμασιν βαρύνεται.* 1463. *τοῖσδε βαρυνθείς.* Soph. Oed. R. 781. Hom. Il. 23, 156 sq.

βαρύνοντ' — λεὼς] Similiter 577. *Τροίαν ἑλόντες — Ἀργείων στόλος — ἐπασσάλευσαν.* 342. Eupol. 104. *ἅπασα γὰρ ποθοῦμεν ἡ κλεινὴ* (*Κραναὰ*?) *πόλις.*

190. *Χαλκίδος πέραν ἔχων*] Oram Chalcidi adversam tenens. Angl. occupying the shore opposite to Chalcis. *Πέραν* nominis vim habet, tanquam a nominativo inusitato *πέρα.* Cf. Suppl. 262. *Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας* (from the opposite coast of Naupactus). Hom. Il. 2, 535. *οἳ ναίουσι πέρην Εὐβοίης.* Stesich. 5, 1. *σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας* etc. Infra 1200. *πόντου πέραν τραφεῖσαν.*

191. *παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις*] Cf. Eur. Alc. 68. *Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.*

παλιρρόθοις] Frequentes sunt in Euripo aestus reciprocationes, de quibus v. Strab. IX. p. 403. Cf. Anth. Pal. IX. 73. *Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα, | πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον.* Soph. Ant. 1145. Eur. Iph. A. 81. 167. 1497. 1600. Nonn. Dion. XIII. 105. 112. Lucan. V. 236. Liv. XXVIII. 6. Pompon. Mel. II. 7. Plin. N. H. II. 100. Senec. Herc. Oet. 780. Eust. in Dionys. 473.

192. *πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος* —] Cf. 654. *Θρῄκιαι πνοαί.* Callim. in Del. 26. *Στρυμονίου Βορέαο.* Herod. VIII. 118. *ἄνεμον Στρυμονίην μέγαν καὶ κυματίην.*

μολοῦσαι] De vento. Catull. 68, 60. 'Lenius adspirans aura secunda venit.'

193. *κακόσχολοι*] Damnosam moram facientes. Schol. *ἐπὶ κακῷ ποιοῦσαι σχολάζειν.* Cf. Hor. Od. IV. 6. 14. 'male feriatos Troas.' I. 15, 3. 'obruit ingrato otio.'

δύσορμοι] Importuosi. I. e. *τὸ ὁρμεῖν* difficile reddentes. Cf. Pers. 448. *νῆσός τις βαιὰ δύσορμος ναυσίν.*

194. *δύσορμοι βροτῶν ἄλαι*] Quae homines in errores agunt (errare cogunt). 'Which cause mariners to lose their course and drift into harbourless seas.' (Pal.) Mira locutio. Cf. 1234. *ναυτίλων βλάβην.* Eur. Or. 56. *ἄλαισι πλαγχθείς.* Med. 1285. *ἄλη.* "*Ἄλαι* passim in Odyssea memorantur, ubi fame enecti vagantur venantes vel piscantes (4, 368 sq. 12, 329 sq. 15, 341 sq. Achivi dispersi venatum exibant ut ventri mederentur." (Heusde) Respici

forsan Hom. Od. 12, 330. *καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες* putat Schneidewin. Simile est Homeri illud Od. 12, 286. *ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν*. Cf. Lucian. II. 400. *ἐμπορικὰς ἅλας*.

195. *πεισμάτων*] *πείσματα* sunt *τὰ ἀπόγεια σχοινία* sive *πρυμνήσια*, secundum alios *τὰ ἀγκύρεια σχοινία*. Cf. 984. Hom. Il. 2, 135. *καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται*. Thuc. VII. 12. *νῦν δὲ αἵ τε νῆες διάβροχοι τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι* etc. Eur. Hec. 1080. *ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος στέλλων*. Pers. 113. Suppl. 765.

196. *παλιμμήκη*] Praelongam. Aliquando enim vim *ἐπιτατικὴν* habere *πάλιν* docet Hesychius v. *παλίσκιος*. Alii duplo longiorem explicant. Sed corrigendum suspicor *πολυμμήκη*.

χρόνον τιθεῖσαι] Moram inducentes. Cf. 1059. *μὴ σχολὴν τίθει*. Sept. 201. *μὴ βλάβην τίθει*. Alibi *χρόνον τιθέναι* significat to spend time, to suffer delay. Demosth. p. 392, 18. etc.

197. *τριβᾷ*] By the prolonged stay. Schol. *διατριβῇ*. Cf. 465. Soph. Ant. 1078. *φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβή*. Thuc. VII 42. *τρίψεσθαι τὴν στρατιάν*. 14. *τρίβειν προσκαθημένους*.

ἄνθος Ἀργείων] Cf. Pers. 255. *τὸ Περσῶν ἄνθος*.

198. *κατέξαινον*] Terebant. Cf. Soph. Aj. 728. *πέτροισι καταξανθείς*. Eur. Med. 1026. *κατεξάνθην πόνοις*. Phoen. 1145. *κατεξάνθαι βολαῖς*.

199. *χείματος — μῆχαρ*] Cf. ad 2. Pr. 606. *τί μῆχαρ ἢ τί φάρμακον νόσου;* Suppl. 394. 594.

ἄλλο μῆχαρ] Cf. 147. *θυσίαν ἑτέραν*.

βριθύτερον] Gravius. Vox Homerica, ut vicinum *πρόμοισιν*.

200. *πρόμοισιν*] Cf. 410. Eum. 399. Suppl. 904. Soph. Oed. R. 661. Oed. C. 884. Eur. Phoen. 1250. Tro. 31.

201. *μάντις ἔκλαγξεν*] Cf. 156. *τοιάδε Κάλχας — ἔκλαγξεν*. 48. 174. Sept. 205. 386. Pers. 947.

προφέρων Ἄρτεμιν] Bringing forward (pleading, alleging) Artemis, that she must be appeased. Cf. Herod. V. 63. de Pythia. Eur. Hec. 205. *Κύπριν προβάλλειν*.

203. *χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας*] Cf. Plut. Solon. 29. *σφόδρα τῇ βακτηρίᾳ τὴν γῆν ἐπάταξε*. Mor. p. 185 B. *τῇ βακτηρίᾳ δὶς ἢ τρὶς πατάξας ἀνεβόησεν ἰοῦ ἰοῦ*. Hom. Il. 1, 245. *ὣς φάτο Πηλείδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ*. Eur. Cycl. 327. *πέδον | κρούω Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν*. *βάκτροις*] Sceptris. Cf. Ch. 362. *πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ*.

205. *ἄναξ — ὁ πρέσβυς*] Cf. 184. 530.

τόδ'] Ut in 409.

εἶπε φωνῶν] Cf. Soph. Aj. 757. *ἔφη λέγων*. Arist. Av. 472. *ἔφασκε λέγων*. Hesiod. III. 156. V. 36. 49. IX. 2.

206 sq. Cf. Eur. Iph. A. 1257. *δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι, | δεινῶς δὲ καὶ μή*.

206. *βαρεῖα — κὴρ*] Cf. Soph. Tr. 454. *ὡς ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή*. Eur. Iph. T. 598. *τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα*. Soph. El. 575.

207. *δαΐξω*] Cf. Ch. 396. *δαΐξας*. Eur. Iph. T. 872. *ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χερῶν*. Hom. Il. 11, 497. 24, 393. *δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ*. Hinc *δαϊκτήρ, δαΐκτωρ, δαϊκτός*, etc.

208. *ἄγαλμα*] Decus, delicias. Angl. the delight, pride, glory. Cf. 739. *ἀκασκαῖον ἄγαλμα πλούτου*.

209. *παρθενοσφάγοισι ῥείθροις*] Cf. 215. *παρθενίου — αἵματος*. 1092. *ἀνδροσφαγεῖον*.

210. *χέρας*] Eadem forma est Ch. 378. (in anap.). Eum. 350. *χέρας* (in chor.). Pers. 563. (in chor.). Usitatior forma est *χεῖρας*.

211. Cf. Ch. 338. *τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;* 638. *τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;* Eur. Suppl. 527. *τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;*

212. *πῶς — γένωμαι —;*] Cf. 785. Sept. 297. *τί γένωμαι;*

λιπόναυς] Classem deserens. Lucian. Cont. 1. *μίαν ἡμέραν λειπόνεως* (*λιπ.*) *γενέσθαι*. Theocr. XIII. 73. *Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύτην*. Poll. VIII. 6. *λειποναυτίου* (l. *λιπ.*) *ἐκρίνετο ὁ τὴν ναῦν ἐλλείπων*. Alia forma fuit *λειπόνεως* (l. *λιπ.*).

213. *ξυμμαχίας θ' ἁμάρτω*] I. e. et socios amittam. Cf. 535. *τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε* etc. 1664. Eur. Alc. 879. *τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου;* 242. *ἀρίστης | ἀπλακὼν ἀλόχου*. Iph. A. 124. *λέκτρων ἀπλακών*. Orest. 1207. *τοιαύτης — ἁμαρτήσει — γυναικός*. Hom. Il. 6, 411. *ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη | σεῦ' ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι*.

214. *παυσανέμου — θυσίας*] Cf. Virg. Aen. II. 116. 'Sanguine placastis ventos et virgine caesa.' Lucr. I. 85 sqq. 'Aulide quo pacto Triviai virginis aram | Iphianassai turparunt sanguine foede | ductores Danaum.'

216. *ὀργᾷ περιοργεῖ*] I. e. *περιθύμως* (Ch. 40. *μέμφεσθαι — περιθύμως*. Sept. 723. *τὰς περιθύμους ἀράς*. Herod. II. 162.). Cf. Thuc. IV. 130. *ὁ δῆμος περιοργής* (schol. *ὑπὸ ὀργῆς*). Confer *περιχαρής*.

σφ'] Sc. *τοὺς συμμάχους*, ex *ξυμμαχίας* intelligendum.

εὖ γὰρ εἴη] Utinam bene vortat. Dictum ut Sept. 566. *εἴθε γὰρ θεοὶ ὀλέσειαν*. Cf. 500. *εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι*. Eur. Hec. 902. *γένοιτο δ' εὖ πως*.

217. *ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον*] Cf. Eum. 561. *τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδεῖν ἀμηχάνοις δύαις* (*ἀμηχάνου δύας?*) *λέπαδνον*. Pr. 276. *ἐπηνάγκαζέ νιν | Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε*. Ch. 796. *ζυγέντ' ἐν ἅρμασιν πημάτων*. Pind. P. IV. 234. *δῆσαι ἔντεσιν ἀνάγκας*. Eur. Iph. A. 443. *εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν*. Fr. 481. *τὸ τῆς ἀνάγκης ζυγόν*. Theogn. 195. *ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη | ἐντύει, ἥ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον*. Pr. 108. Soph. Phil. 1025.

λέπαδνον] Cf. Pers. 191. *ἅρμασιν δ' ὕπο | ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων | τίθησι*. Eum. 561. *τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδεῖν ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον*. Incert. *σᾷ δ' ὑπὸ σθεύγλᾳ κρατερῶν λεπάδνων*.

219. *τροπαίαν*] Sub. *αὔραν*. Schol. *μετατροπήν*. Cf. ad 1206. Sept. 703. *λήματος* (l. *χείματος*) *ἐν τροπαίᾳ*. Ch. 775. *τροπαίαν κακῶν* (schol. *μετατροπήν*). Sept. 706. Arist. Pac. 944. Hom. Il. 15, 203. Eur. El. 1154. *ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων*.

220. *τόθεν*] Inde, deinde. *Τόθεν* pro *ὅθεν* (unde) legitur Pers. 98. nisi ibi corrigendum *ὅθεν*.

221. *τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω*] I. e. sententiam mutavit ita ut (*ὥστε φρονεῖν*) rem longe audacissimam meditaretur. Infinitivus epexegeticus, ut in 307. 479. Ch. 289.

παντότολμον] I. q. *πάντολμον*. Cf. 1237. *ἡ παντότολμος*. Ch. 430. 597. 594. Sept. 671. Eur. Med. 1095. Confer *πανοῦργος*. Ch. 383.

μετέγνω] Cf. Suppl. 110. Thuc. I. 44. *ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν Κερκυραίοις ξυμμαχίαν μὴ ποιήσασθαι*. Eur. Med. 64. *μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα*. Iph. A. 1425. *ἴσως γὰρ κἂν μεταγνοίης τάδε*. Soph. Phil. 1270. *οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;* 962. Hom. Od. 5, 286. Apoll. Rh. III. 948. *Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλο νοῆσαι*.

222. *αἰσχρόμητις*] Malesuada. Cf. *μεγαλόμητις* 1426. *ποικιλόμητις* Soph. Fr. 521.

παρακοπὰ] Mentis aberratio (vesania). Cf. Eum. 330. *παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλής*. 342. Eur. Bacch. 33. *παράκοποι φρενῶν*. 999. *μανείσᾳ πραπίδι παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται*. Hipp. 238. *ὅστις — θεῶν — παρακόπτει φρένας*. Prom. 600. *παράκοπον ὧδε τείρεις?*

πρωτοπήμων] Primum malum inducens, mali origo (fons). Cf. 1192. *πρώταρχον ἄτην*. 1628. *καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ*. Virg. Aen. I. 45. 'Unius ob noxam et furias Ajacis Oilei.' II. 97. 'prima mali labes. Christ. pat. 48. *μήτηρ πρωτοπήμων* (Eva). Hom. Od. 8, 81. *κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ | Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι*. Il. 11, 603. Cf. 180. *μνησιπήμων*. Eur. Andr. 865. *πρωτόπλοος πλάτα*.

224. *ἔτλα δ' οὖν*] Utut hoc sit, ausus est etc. Angl. any how he ventured Cf. 34. 676. Prom. 226. *ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ'* etc. Eur. Ion. 408. *ἓν δ' οὖν εἶπε*. Secundum Eur. Iph. A. 97. *οὗ δή μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον | ἔπεισε τλῆναι δεινά*, Menelai precibus importunis cedens Agamemnon filiae neci assensus est. V. etiam Soph. El. 575.

ἔτλα] Hoc ad praec. *παντότολμον* referendum. Cf. 1542. *ἦ σὺ τάδ' ἔρξαι τλήσει;* Suppl. 240. 326.

225. *γυναικοποίνων πολέμων*] Cf. 58. Cic. p. Cael. 28, 67. 'alveusne an equus Trojanus fuerit qui tot invictos viros muliebre bellum gerentes tulerit ac texerit.' Cf. 155. *μῆνις τεκνόποινος*.

ἀρωγὰν) Cf. Ch. 200.

227. *προτέλεια ναῶν*] I. e. sacrificia pro classe oblata. Cf. ad 65. *ἐν προτελείοις κάμακος*. 720. *ἐν βιότου προτελείοις*. Lucret. I. 93. 'Exitus ut classi felix faustusque daretur. | Tantum religio potuit suadere malorum.' I. 96 sq. Eur. Iph. A. 1309. *ἐμὸν θάνατον προθύματ' ἔλαβεν Ἄρτεμις πρὸς Ἴλιον*. 433. 718. 'Lustrale classi Doricae caput' bene exprimit Seneca Agam. II. 1.

228. *λιτὰς — πατρῴους*] Schol. *πατρῴους, ἃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα*. Cf. Eum. 361. *ἐμαῖσι λιταῖς* (prayers addressed to me). Soph. El. 343. *τἀμὰ νουθετήματα* (your chidings of me). Thuc. I. 77. *τὸ ἡμέτερον δέος*. 69. *αἱ ὑμέτεραι ἐλπίδες*. III. 63. *ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ*.

κληδόνας πατρῴους] Invocationes patris (nominis paterni), aut invocationes quas ad patrem faciebat (Angl. appeals to her father). Cf. Ch. 829.

229. *παρ' οὐδὲν — ἔθεντο*] They set at naught. Cf. Eum. 213. 846. Eur. Or. 569. Iph. Taur. 371. *ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ — θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.* 732. Soph. El. 1327. *πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ'* (f. *τὸν βίον τίθεσθ'*) *ἔτι;* Oed. R. 983. Ant. 34. 466. Suid. *παρ' οὐδέν: — παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, καταφρονήσας, παραλογισάμενος.* Plat. Phaedr. 252 A. *καὶ οὐσίας δι' ἀμέλειαν ἀπολλυμένης παρ' οὐδὲν τίθεται.* Xen. VI. 6. 11. *ἔνιοι μὲν παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον.*

αἰῶνα] Vitam. Cf. 554. *τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.* Pr. 862. Eur. Fr. 798. *ἀπέπνευσεν αἰῶνα* (i. e. *τὸν βίον*). Eur. Andr. 1215. *τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἕξεις.* Hom. Il. 22, 58. *αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς.* Od. 9, 524. *ψυχῆς τε καὶ αἰῶνος — εὖνιν ποιήσας.* Cratin. II. 15. *ηὔχουν — αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν.*

230. *βραβῆς*] Duces. Cf. Pers. 302. *Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεύς.*

231. *φράσεν*] Augmentum omissum ut in 187. *βαρύνοντο.* 1147. *περίβαλον.* Sept. 775. *τίον.* Ch. 419. *πάθομεν.* 605. *μήσατο* (chor.). 610. *κελάδησε.*

ἀόζοις] I. e. *διακόνοις, ὑπηρέταις, θεράπουσι,* ministris. Fr. 50. *ἀοζήσω* (i. e. *διακονήσω*).

μετ' εὐχὰν] Cf. Hom. Il. 3, 275.

232. *χιμαίρας*] Capella (*χίμαιρα*) solenne sacrificium in *Ἀρτέμιδος ἀγροτέρας* sacris erat. V. Aelian. V. H. II. 25. Xen. Anab. III. 2. 7. Hor. Od. I. 36. 2.

ὕπερθε βωμοῦ] Cf. Iph. T. 26. *ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει.* Cum seqq. cf. Iph. A. 1540 sq. et Hec. 523 sq. (Heusde)

233. *πέπλοισι περιπετῆ*] Vestimentis circumfusam (i. e. ea colligentem, amplectentem). Schol. *περιεσκεπασμένην.* Cf. Soph. Ant. 1223. *τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον.* Aj. 907. *ἔγχος περιπετές* (schol. *ᾧ περιέπεσεν*). Lucian. Pseud. 1. *εἰ καὶ ὅ τι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς περιπετεῖς ἐσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ.* "It is curious to observe how the same manners are still preserved in the East after such a lapse of time. See in Hughes's Travels the affecting description of the execution of a young Turkish girl, who was brought up veiled, and was unveiled just before the barbarous execution (stoning) took place. Her face displayed great beauty, and her crime was an intrigue with a Christian, who refused to marry her and turn Turk." (Symmons)

234. *παντὶ θυμῷ*] Cf. Eum. 738. *ἅπαντι θυμῷ.* Connectendum, opinor, cum *λαβεῖν.*

προνωπῆ] Pronam. Schol. *προνενευκυῖαν.* Cf. Eur. Alc. 141.

235. *ἀέρδην*] Sublatam. Angl. held aloft. Ab *ἀείρω,* ut *ἄρδην* ab *αἴρω.* Soph. Ant. 414. *ἀείρας.* Cf. 1525. *ὅς γ' ἐμὸν ἔκτειν' ἔρνος ἀερθὲν | τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν.* Eur. El. 813. *κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὡς ἦραν χεροῖν | δμῶες.* 1022. *ἔνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς | λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνην παρηΐδα.* Lucr. I. 85. 'sublata virum manibus tremebundaque ad aram | deducta est.'

236. *φυλακᾷ —*] Cf. Pers. 592. *οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν | ἐν φυλακαῖς.*

στόματος — καλλιπρώρου] Cf. Sept. 533. *βλάστημα καλλίπρωρον*. Confer *ὀξύπρωρος* Pr. 424.

κατασχεῖν] Cohibere, comprimere. Angl. to restrain. Valde enim metuebant Graeci morientis alicujus imprecationem. Cf. 204. *δάκρυ μὴ κατασχεῖν*. Eum. 1008. Eodem sensu *στομῶσαι* de homine moribundo Herod. II. 69.

237. *ἀραῖον οἴκοις*] Cf. 1565. *τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;* Fr. 467 a. *ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς*. Eur. Med. 608. *καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις*. Iph. T. 760. *ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι*. Hipp. 1415. Soph. Oed. R. 1291. *μενῶν δόμοις ἀραῖος*. Tr. 1202. Hic versus in sequentem stropham transcurrit ut v. 175., sententia enim requirit ut non dissocientur vv. 237. 238.

238. *χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει*] Et frenorum vi tacita. Cf. Pers. 195. *βίᾳ ἄνευ χαλινῶν*. Plat. Legg. III. 701 C. *ἀχάλινον στόμα*. Eur. Hec. 1283 sq. Aesch. Fr. 124. *καὶ τούσδε κημοὺς στόματος*.

ἀναύδῳ μένει] Cf. Soph. El. 1283. *ἔσχον ὀργὰν ἄναυδον*.

239. *κρόκου βαφὰς — χέουσα*] Cf. 612. 960. *εἱμάτων βαφάς*. 1121. *ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών*. Ch. 1013. *πολλὰς βαφὰς φθείρουσα*. Eur. Herc. 1188. *ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας* (i. e. sagittis hydrae veneno tinctis). Eur. Phoen. 1492. *στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς*. Arist. Lys. 217. *κροκωτοφοροῦσα*. Pers. 660. *κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων*. 317. Pind. P. IV. 232. *ἀπὸ κροκέον* (l. *κροκόεν*) *ῥίψας Ἰάσων εἷμα*. Artemid. II. 3. *ἡ πορφυροβαφής* (*ἐσθής*). Eam vestem deinde commutare jussa est cum sacrificali.

χέουσα] I. e. *καθιεῖσα*, demittens. Angl. letting fall. Cf. Hom. Il. 5, 734. 8, 385. *πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει*. 16, 459. Claudian. XXXV. 33. 'Vestis — poplite fusa tenus.' Ovid. Art. am. II. 301. 'tunicisque fluentibus auras | excipit.' Eur. Bacch. 456. *πλόκαμος — κεχυμένος πόθου πλέως*.

240 sq. 'All felt the melting beams that came | With softest pity wing'd shot from her lovely eyes. | Like some imagined pictured maid she stood, | So beauteous look'd she, seeming as she would | Speak, yet still mute: though oft her father's halls | Magnificent among | She, now so mute, had sung | Full many a lovely air, | In maiden beauty fresh and fair.' (Symmons)

240. *ἔβαλλ' — ἀπ' ὄμματος βέλει*] Ut *λίθοις βάλλειν*, etc. Cf. 743. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος*. Suppl. 1003. *παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι | πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον | τόξευμ' ἔπεμψεν*. Prom. 649. *Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται*. Fr. 238. *βλεμμάτων ῥέπει βολή*. Eur. Phoen. 1440. *φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο | προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα*. Suppl. 982. Anacr. 16, 7. *στρατὸς καινὸς ἀπ' ὀμμάτων βαλών με*. Soph. Oed. C. 319. Fr. 644. *ὀμμάτων ἄπο | λόγχας ἀφίησ'*.

βέλει φιλοίκτῳ] With a piteous glance. Proprie *φίλοικτος* valet misericors (cf. *φιλοικτίρμων*, *φιλόξενος*, *φιλόμαχος*, *φιλόμαστος*, etc.), hic autem misericordiam movens. Cf. 1143. *φιλοίκτοις φρεσὶν — στένουσ'* etc. Pers. 136. Suppl. 800. Eur. Iph. T. 345. Hec. 566. (Heusde)

241. πρέπουσά θ' —] Connecte arcte πρέπουσα προσεννέπειν θέλουσα. Anglice, and looking, as in a picture, as though she wished to address them. Cf. 321. "Poeta significat puellam, ut fit in tabulis pictis, eo vultu fuisse ut loqui velle videretur." (Heusde)

ὡς ἐν γραφαῖς] As in pictures. Cf. 1329. σφόγγος ὤλεσεν γραφήν. Ch. 232. θήρειον γραφὴν (ὑφάσματος). Eur. Ion. 271. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται. Phoen. 129. ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν. Hipp. 879. Chaeremon. Fr. 14, 3. λαγόνα τὴν ἀριστερὰν | ἔλυσε, γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν | ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε. Eur. Hec. 556. λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος | ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλὸν | μαστούς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος | κάλλιστα. Allusio ad artem pictoriam fit etiam 801. 1329. "We are often reminded in the Greek tragedians of the works of painting and sculpture which enriched Athens. See vv. 416. 801. 1329. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως (l. Φινεΐδας) γεγραμμένας | δεῖπνον φερούσας. Eur. Hec. 564. στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος | κάλλιστα. 807. ὡς γραφεὺς ἀποσταθεὶς ἰδοῦ με. Hipp. 1009. Tro. 682. Arist. Ran. 537. γεγραμμένην εἰκόν' ἑστάναι. About fifty years after this play was acted a celebrated painter of Sikyon named Timanthes painted this very scene, and Agamemnon standing by with his face veiled (Plin. N. H. 35, 10.)." (Sidg.) Adde Arist. Ach. 991. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος (Ἔρως ἔχων στέφανον ἀνθέμων.)

προσεννέπειν] Sc. αὐτούς, τοὺς θυτῆρας.

243. ἀνδρῶνας εὐτραπέζους] Cf. Ch. 712. ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων.

244. ἔμελψεν] Hoc non canendi sed ludendi significatione dictum accipit Dind. Sic Hesychius μέλπει per παίζει explicat. Interpretatio dubia.

ἀταύρωτος] Nondum nupta. Est enim ταῦρος τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός (Suid.) Arist. Lys. 217. οἴκοι δ' ἀταυρώτη (quidni ἀταύρωτος?) διάξω τὸν βίον.

ἁγνᾷ —] "As it was a frequent custom to introduce dancing-girls and flute-players of light character at the conclusion of the banquet, the poet takes care to add ἀταύρωτος and ἁγνὰ (unmarried and chaste) to Iphigenia. Cf. Plut. Symp. 5. ἡμεῖς μὲν ἐσπείσαμεν, ἡ δὲ αὐλητρὶς ἐπιφθεγξαμένη μικρὰ ταῖς σπονδαῖς ἐκ μέσου κατέστη (ἀπέστη?)." (Pal.) Cf. Eum. 287. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ —. Suppl. 696. ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσθω φάμα.

245. τριτόσπονδον — παιᾶνα] Cf. ad 1386. τρίτην ἐπενδίδωμι. Eum. 760. Suppl. 27. καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, etc. Soph. Fr. 375. Διὸς σωτηρίου | σπονδὴ τρίτου σωτῆρος. Fr. 49. τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. Pind. Isthm. V. 7. εἴη δὲ τρίτον σωτῆρι — σπένδειν. Plat. Phileb. 95 A. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Pher. 131, 5. ἔγχει κἀπιβόα τρίτον παιᾶν', ὡς νόμος ἐστίν. Ch. 292. καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος | εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου (τριτο.?) λιβός. In conviviis Graecorum post mensas ablatas tres libationes solebant fieri, prima Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων, secunda ἡρώων, tertia Διὸς σωτῆρος. Dum postrema fiebat mos erat convivarum aliquem παιᾶνα cantare. Antiph. III. 5. Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο, | μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις. Plat. Symp. 176 A. ἔφη κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους καὶ δειπνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι καὶ ᾄσαντας τὸν θεὸν — τραπέσθαι πρὸς τὸν πότον. Arist. Vesp. 1217. δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ', ἤδη σπένδομεν. — αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. Xen. Symp. 2. init. ὡς δ' ἀφῃρέθησαν

αἱ τράπεζαι καὶ ἔσπεισαν καὶ ἐπαιάνισαν, ἔρχεται αὐτοῖς ἐπὶ κῶμον Συρακόσιός τις ἄνθρωπος ἔχων αὐλητρίδα τε ἀγαθὴν καὶ ὀρχηστρίδα.

246. *παιᾶν' — ἐτίμα*] Cf. 705. *τὸ νυμφότιμον μέλος — τίοντας.* Hesiod. Th. 36. *ταὶ Διὶ πατρὶ | ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου.* Paean hymnus *εὐχαριστήριος* erat. V. Athen. XV. 685 A.

εὔποτμον παιᾶνα] Cf. Ch. 343. *ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων | παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις | — φίλον κομίσειεν.* Mendosum videtur *εὔποτμον.*

247. *τἀνθένδε δ'*] Gl. F. *τὰ ἑξῆς.*

248. *τέχναι — οὐκ ἄκραντοι*] Cf. Ch. 869. *ἄκραντα βάζω.* Sept. 234. *θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.* Trag. adesp. 414. *ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός.*

τέχναι] Sc. *μαντικαί.* Pluralis ut in 1134. 1209.

250. *τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει*] Cf. 177.

ἐπιρρέπει] Facit ut contingat. Proprie inclinat. Anglico brings. Gl. F. *δίδωσι.* Cf. Eum. 888. *οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει | μῆνίν τιν'.* Theogn. 157. *Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως.* Neutro sensu 707. *ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.*

τὸ μέλλον δ'] Cf. Plat. Phileb. 39 D. *τὸ προχαίρειν τε καὶ τὸ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον.* Haec praecedentibus *τοῖς μὲν παθοῦσιν* aperte opponuntur. Senec. Epist. 98, 7. 'Nil est nec miserius nec stultius quam praetimere (*προταρβεῖν*). Quae ista dementia est, malum suum antecedere.' Cic. de N. D. III. 14. 'Quid igitur juvat aut quid affert ad cavendum scire aliquid futurum, quum id certe futurum sit?' Milton Comus 362. 'What need a man forestall his date of grief | and run to meet what he would most avoid?'

251. Cf. Soph. Tr. 92. 71. 631.

252. *προστένειν*] Cf. Prom. 696. *πρό (πρῴ M.) γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ.* Cum *προστένειν* cf. *προκάμνειν* (Eum. 78.), *προφοβεῖσθαι, προταρβεῖν, προκλάειν* (Eur. Alc. 521.).

254. *τορὸν*] I. e. *φανερόν.* Sc. *τὸ πεπρωμένον.*

ἥξει] Sc. *τὸ μέλλον.* Cf. 1240. *τὸ μέλλον ἥξει.* Suppl. 1048. *ὅ τι τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν.* Soph. Oed. R. 341. *ἥξει γὰρ αὐτὰ —.* 'The knowledge of tomorrow's events will come with tomorrow's light.' (Dav.)

255. *τἀπὶ τούτοισιν*] What is to follow. Cf. Arist. Pl. 57. *ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ;* Eur. Iph. A. 435. *τἀπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ.* Ion. 266. Or. 1453.

εὐπραξία] Legitur Sept. 224. *εὐπρηξίη* Herod. VII. 49. 5. VIII. 54. 1. Schol. *εὐπραγία.*

256. *ἄγχιστον*] Pind. P. IX. 64. *χάρμα φίλοις ἄγχιστον.* Sed corrigendum forsan *εὔπιστον.* 'This one sole defence of the Apian land, bound by closest ties.' (Sidg.) Nonnulli Clytaemnestram intelligunt, sed melius, ni fallor, de Choro accipies. Gl. *τὸ συγγενικὸν, οἱ ὁμόφυλοι.* Cf. Suppl. 1017.

Ἀπίας γαίας] Ita appellata est Peloponnesus ab Apide Phoronei, Jovis filii, filio (Eust. ad Il. 3, 49.). Cf. Suppl. 266. *αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε | πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.* 774. *Ἀπίας χθονός.* Soph. Oed. C. 1303. *γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας | πρῶτοι καλοῦνται.* Hom. Il. 1, 270. *τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης.* Prima syllaba apud tragicos producitur, apud Homerum corripitur. Sic *χώρα Πελοπία* Hipp. 374.

257. *μονόφρουρον* —] 'Sole-protecting tow'r of the land of Apis.' (Davies) Cf. Soph. Oed. R. 1418. *χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.* Schol. *ἐπειδὴ μόνοι οἱ γέροντες ἐφύλαττον τὴν Ἑλλάδα.* Similiter Eum. 949. *ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον;*

ἕρκος] Propugnaculum. Angl. bulwark. Hom. Il. 1, 284. *ἕρκος πολέμοιο.* 4, 299. Cf. Pers. 17. 89. 349. Soph. Aj. 1274. Eur. Her. 442.

258. Hic regina in proscenium egreditur, Chorus autem, salutans eam, eandem interrogationem quam supra fecerat (83) repetit. Respondet regina, expugnationis Trojae nuntium acceptum esse admonens, spemque exprimens res bene eventuras esse.

259. *δίκη*] I. e. *δίκαιόν ἐστι.* Cf. 811. Sept. 866. *ἡμᾶς δὲ δίκη — παιᾶν' ἐπιμέλπειν.* Eum. 277.

260. *ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου*] When the throne has been vacated by the male (the king). Cf. 1070. *τόνδ' ἐρημώσας ὄχον.* Pers. 298. *ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ | ταχθεὶς ἄναρχον τάξιν ἠρήμου λιπών.*

261. *σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη* —] Cf. Arist. Nub. 1243. *ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ χρήματα | ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος* (ita enim corrigo). Ch. 768. *εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.* Eum. 468. *σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην.* 612. *εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ | δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον.*

262. *εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν*] I. e. *ἐλπίσιν ἀγαθῆς ἀγγελίας.* Cf. 475. *πυρὸς — εὐαγγέλου.* 21. 646. Eur. Med. 1009. *δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου.*

θυηπολεῖς] Schol. F. *περὶ θυσίας διατρίβεις.* Cf. Pers. 202. *σὺν θυηπόλῳ χερὶ | βωμὸν προσέστην.* Eur. Her. 401. *θυηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο.* Cf. v. *ὀνειροπολεῖν.*

263. *οὐ δὲ σιγώσῃ φθόνος*] Nulla autem, etiam si taceas, invidia est. Cf. Pr. 628. *φθόνος μὲν οὐδείς,* etc.

264. Schol. *γένοιτο καλὴ ἡμέρα ὥσπερ ἡ νύξ.* Cf. 279.

ὥσπερ ἡ παροιμία] As the saying goes. Cf. Soph. Aj. 664. *ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία.*

265. *μητρὸς εὐφρόνης*] Cf. 279. Soph. Tr. 95. *ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα (ἀφανιζομένα?) τίκτει κατευνάζει τε φλογιζόμενον Ἅλιον αἰτῶ* etc. Theodect. ap. Athen. X. p. 451 F. et proverbium apud Apostol. VIII. 779. *ἕως ὁρῶσα τἄργα τῆς νυκτὸς γελᾷ.*

μητρὸς] Sub. *εὐαγγέλου.* Ut nox faustum nuntium attulit, ita lux affulgens aeque *εὐάγγελος* sit. Cf. 771. Hesiod. Op. 235. *τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν.*

266. *χάρμα*] Cf. Soph. Fr. 579. *τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις;*

μεῖζον ἐλπίδος κλύειν] Cf. Thuc. II. 50. *ἡ νόσος, πρᾶγμα — ἐλπίδος κρεῖσσον γεγενημένον.* Soph. Tr. 683. *θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.* Herod. II. 35. Xen. Mem. III. 11. 1.

267. Lysandri epistolam vere Laconicam *ἑαλώκαντι ταὶ Ἀθᾶναι* confert Davies.

268. *πέφευγε τοὔπος*] Secundum Homericum *ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;*

269. *Τροίαν — οὖσαν*] Sub. *φημί*.

οὖσαν] Usitatius fuisset *εἶναι*, sed vetat metrum. Cf. Soph. El. 676. *θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω*.

ἦ τορῶς λέγω;] Cf. 26. 632. 1584. Soph. Ant. 405. *ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;* Aj. 1158. *μῶν ἠνιξάμην;*

270. *χαρά μ' ὑφέρπει —*] Cf. 450. *φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει*. Ch. 464. *τρόμος μ' ὑφέρπει*. Soph. Oed. R. 786. *ὑφεῖρπε γὰρ πολύ*. El. 1230. *κἀπὶ συμφοραῖσί μοι | γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο*. 909. *χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων*. Phil. 1231. *φόβος μ' ὑπῆλθε*. Eur. Herc. 744. *χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς πάλιν*. Hel. 654. Hom. Od. 19, 471. *τὴν δ' ἄρα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλεν φρένας*. Pind. P. IV. 121.

δάκρυον ἐκκαλουμένη] Cf. Eur. Fr. 130, 1. *μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου (ἐκκαλοῦ* aut *ἐκκάλει?) δάκρυ*.

271. *εὖ γὰρ —*] For your eye (glistening from joy) convicts you of being glad (shows you are glad). Cf. Soph. Aj. 907. *ἐν γάρ οἱ χθονὶ | πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ*. Eur. Ion. 518. Similis locus est in Arist. Pl. 368. *ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει, | ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι* (sc. *αὐτῷ*).

εὖ — φρονοῦντος] I. e. *εὔφρονος ὄντος* (being glad). Cf. 263. 1436. Ch. 774. *ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;* Contra *κακοφρονεῖν* to be sad (1174.)

272. *πιστὸν — τέκμαρ*] Angl. sure (reliable) proof. Cf. Soph. Oed. C. 1474. *πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; | ΟΙ. καλῶς κάτοιδα*.

τέκμαρ] I. q. *τεκμήριον*.

273. *τί δ' οὐχί;*] Cf. Fr. 321. *λευκός, τί δ' οὐχί;* Sic Suppl. 918. *πῶς δ' οὐχί;* Ch. 754. *πῶς γὰρ οὔ;* Eum. 435. *πῶς δ' οὔ;* Sic etiam *τί γάρ; τί μήν;* etc.

μὴ δολώσαντος θεοῦ] I. e. *εἰ μὴ ἐδόλωσε θεός*, nisi me decipit deus. Schol. *εἰ μήπω (μή τις* F.) *θεός με ἀπατᾷ*. Cf. 1308. *τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος*. Soph. Ant. 1218. *θεοῖσι κλέπτομαι*. Oed. C. 628. Trag. adesp. 224. *οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς*.

274. *φάσματ'*] Cf. Sept. 710. *ἐνυπνίων φαντασμάτων*.

εὐπειθῆ] Angl. persuasive, plausible. Activo sensu. Ch. 259. *σήματ' εὐπειθῆ*. Suppl. 623. *δημηγόρους εὐπειθεῖς στροφάς*. Eur. Andr. 818. *τῶν γὰρ ἠθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι*. Alibi passivo sensu, 981. *θάρσος εὐπιθές*. Eum. 829. *σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοί*. Cf. Eur. Hel. 1195. *πότερον ἐννύχοις πεπεισμένη | στένεις ὀνείροις ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν | κλύουσα;*

σέβεις] Gl. F. *τιμᾷς*. Cf. Soph. Ant. 730. *ἔργον (πρέπον?) γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; | ΑΙΜ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς*.

275. 'I would not take belief from slumbering sense.' (Davies)

δόξαν] I. q. *φαντασίαν*. Cf. 421. *πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν*. Ch. 1052. *τίνες σε δόξαι — στροβοῦσιν;* 1053. Soph. El. 1013. *δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναῖκα*.

βριζούσης φρενός] Cf. Soph. Fr. 579, 3. *ὑπὸ στέγῃ | πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὑδούσῃ φρενί*. Ch. 897. *βρίζων ἅμα — ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα*. Eum. 280. *βρίζει γὰρ αἷμα*. Contra *φρὴν ὠμματωμένη* Ch. 852.

276. ἀλλ' ἦ —;] Cf. Ch. 220. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις; Eur. Hipp. 932. ἀλλ' ἦ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει; Soph. El. 879. ἀλλ' ἦ μέμηνας —;

ἐπίανεν] Laetificavit. I. q. ηὔφρανεν (Ch. 742. Suppl. 515.), ἐπῆρεν. Phryn. Bekk. 51, 6. λόγοις πιαίνειν· οἷον παραμυθεῖσθαι. Cf. 1669. πιαίνου μιαίνων τὴν δίκην. Xenophan. p. 61 K. οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως. Proverb. XV. 30. φήμη ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ. Prop. IV. 5. 3. 'laetitia tumefactum fallis inani.' Hinc πίασμα (nutrimentum) Pers. 806. Cf. λιπαίνειν, ὑγραίνειν. Klausen vertit, 'Num praesagitio aliqua te inflavit?' Proprio sensu Sept. 587. τήνδε πιανῶ χθόνα. Theocr. VIII. 39. τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε. X. 47. πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως. Eur. Cycl. 332. ἡ γῆ τἀμὰ πιαίνει βοτά.

ἄπτερος φάτις] Swift rumour. Quae significatio sumpta videtur ab alitibus per aera leviter sine remigio alarum volantibus, quo tempore volatus eorum velocissimus videtur, sive, ut Miltoni sermone utar, 'smooth gliding without step.' Schol. ἰσόπτερος, κούφη. Gl. F. κούφη. Hesychius per αἰφνίδιος explicat. Hom. Od. 17, 57. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. et alibi. Idem, ἄπτερα· ἰσόπτερα, ταχέα. Similiter Etym. M. p. 133, 26. Hermannus praematura (proprie implumis, Angl. unfledged) explicat. Cui assentitur Weil. Alii inominata (non ab omine nata) reddunt. Cf. Oed. C. 97· οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν | εἰσήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος. Eur. Ion. 377. σφαγαῖσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς. Proprio sensu Eum. 250. ἀπτέροις πωτήμασιν. 51. Fr. 299. Eur. Herc. 1033. ὁ δ' ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων | ὠδῖνα τέκνων.

277. παιδὸς νέας ὥς] Cf. 1194. θηρῶ τι τοξότης τις ὥς. Hom. Il. 20, 244. νηπύτιοι ὥς. ο'. 196. κακὸν ὥς. Arist. Thesm. 1106. ναῦν ὅπως.

παιδὸς —] Cf. 479. Prom. 986. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

278. Particula καὶ valet ut etiam hoc quaeram. Angl. And, pray, how long is it since the city was destroyed? "Il. 11, 690. 5, 523. Oed. C. 397. 821. Aj. 105. Phil. 1340. Orest. 1211. Hel. 110. πόσου χρόνου γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; Arist. Pl. 98. 1046. Ran. 594. Ach. 83. Plat. Phaed. init. Symp. 172 E." (Heusde)

279. Cf. 265. Gl. F. τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

280. καὶ πῶς;] Cf. Ch. 179. Soph. Oed. C. 73. 606. 1173. etc.

281 sq. "This description of the fire-signals is very finely imagined, and executed with great spirit and sublimity. Vossius has well observed, in his notes on Mela, that the stations are assigned by the poet with geographical accuracy so as to admit of the signals being seen." (Symmons) "The unity of time in this play would appear to be disregarded, for nothing but a miracle could have brought the herald home so soon, supposing the exhibition of the beacons to have taken place immediately on the taking of Troy. Sophocles presents in the Trachiniae a more glaring example in the mission of Hyllus and his return (a distance of 120 Italian miles), which takes place during the acting of a hundred lines. In the Eumenides Aeschylus opens the play at Delphi and ends it at Athens." (Symmons) Specularum stationes hae memorantur, Ida in Troade, mons Hermaeus in Lemno, mons Athos in Chalcidice,

mons Macistus in Euboea, montes Messapius et Cithaeron in Boeotia, mons Aegiplanctus in Megaride, mons Arachnaeus in Argolide. Junonis speculas (Il. 14, 225.), Olympum, Athon, Lemnum, Imbrum confert Davies. Simile quid de Xerxe narratur Herod. IX. 3. *πυρσοῖσι διὰ νήσων ἐδόκεε βασιλέϊ δηλώσειν* (*δηλῶσαι*?) *ὅτι ἔχοι* (*ἕλοι*?) *Ἀθήνας*.

281. *Ἥφαιστος — σέλας*] Cf. Soph. Phil. 987. *σέλας ἡφαιστότευκτον*. et ad Arist. Plut. 661.

λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Imitatur Euripides Fr. 330, 3. *οὗτος θέρει τε λαμπρὸν ἐκπέμπει* (*ἐκλάμπει* vulg.) *σέλας* etc.

282. *ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς*] Per nuntium ignem. Angl. by means of the courier fire. Cf. 299. *ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός*. De *ἀγγαρηΐῳ*, Cyri majoris invento, v. Xen. Cyr. VIII. 6. 9. et Herod. VIII. 98.

283. *Ἑρμαῖον λέπας*] Cf. 298. *Κιθαιρῶνος λέπας*. Eur. Phoen. 24. *ἐς Κιθαιρῶνος λέπας*. Bacch. 750. 1043. Andr. 296. *Ἰδαῖον — λέπας*. Rhes. 287. *οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας | οἰκοῦμεν*. 921. *εἰς λέπας Πάγγαιον*. Herc. 121. *πρὸς πετραῖον λέπας*. Eur. Fr. 415. *μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας | πρήσειεν ἄν τις*. Soph. Phil. 1459. *Ἑρμαῖον ὄρος*. Hom. Od. 16, 471.

284. Cf. Eur. Tro. 106. *πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξηῦρες λαβών;* Ion. 195.

285. *Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς*] Cf. 309. *Ἀραχναῖον αἶπος*. Soph. Fr. 229. *Θρῄσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου*.

286. *ὑπερτελὴς*] I. e. *ὑπερτέλλουσα, ὑπερβάλλουσα* (307), superans. Cf. 359. *ὑπερτελέσαι* (superare). Cf. Soph. Tr. 36. Eur. Ion. 1549. *οἴκων θυοδόκων ὑπερτελής*. Orest. 831. *χρυσεοπηνήτων φαρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδών*.

πόντον ὥστε νωτίσαι] I. e. *ὥστε ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης ἰέναι*, ut loquitur Homerus Il. 2, 159. Gl. *ὑπερβῆναι τὰ νῶτα*. Angl. so as to cover with its brightness the back (surface) of the sea. Schol. *ὑπερβῆναι*. Cf. Eur. Phoen. 663. *κισσὸς ὃν περιστεφὴς — ἐνώτισε* (schol. *ἐσκέπασε*) *βρέφος*. Herc. 361. *ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας δεινῷ χάσματι θηρός*, Trag. inc. ap. Stob. LXII. p. 403. *νώτισμα θηρός* (de Sphingis alis). Hel. 129. *τοίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός*. Alio sensu Soph. Oed. R. 193. *παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι*. Eur. Andr. 1141. *πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν*. Archipp. 5. *ἐπενώτισεν* (i. e. *ἐφώρμησεν*, Hesych.).

287. *ἰσχὺς*] Schol. *μεγίστη* (*ἡ γὰρ*?) *πεύκη ἰσχὺς πυρός*. Cf. 95. 296. *σθένουσα λαμπάς*. Ch. 721. *πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχὺν —;* Similiter *πειθὼ μολπᾶν ἀλκὰ* dicitur 106. et *πέλανος λαμπάδος παρηγορίαι* (fomenta) 95.

πορευτοῦ λαμπάδος] Angl. the speeding light. A *πορευτός*, non a *πορευτής*, ut opinatur Sidgwick. Cf. 299. *πομποῦ πυρός*.

πρὸς ἡδονὴν] I. e. ita ut voluptatem afferret. Angl. so as to give pleasure (i. e. welcome, conveying the welcome tidings). Cum *πορευτοῦ* jungunt Blom. et Kl. Sic *πρὸς χάριν λέγειν τινί*.

288. *πεύκη*] Per epexegesin additum. Scilicet *πεύκη ἰσχὺς λαμπάδος* poetice dicitur. Cf. Fr. 167. *κάμακες πεύκης οἱ* (*αἱ*?) *πυρίφλεκτοι*. Soph. Oed. R. 214. *ἀγλαῶπι πεύκᾳ*. Eur. Bacch. 146. *πυρσώδη φλόγα πεύκης*. Schol. *μεγίστη* (*φλογιστὴ*?) *πεύκη —?*

χρυσοφεγγὲς] Cf. Eur. Fr. 781, 11. *ὦ καλλιφεγγὲς* (*χρυσο* — al.) *ἥλιε*.

289. *παρηγγάρευσε*[Angl. passed it on. Vox militaris. Cf. 480. *φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις*. 294.

Μακίστου] Mons Euboeae prope Eretriam, ut videtur, situs, quod oppidum colonia a Macisto Elidis oppido ducta fuit teste Strabone X. 10. Macistus inter Lesbi montes a Plinio recensetur V. 31., et Macistum inter Arcadiae oppida IV. 6. Quorum neutrum huic loco convenit. Hic enim de monte inter Athon et Euripum sito agitur, de quo tacent qui supersunt geographi.

σκοπαῖς mss. I. e. speculis. Cf. 309. *ἀστυγείτονας σκοπάς*. Suppl. 713. *τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς | ὁρῶ τὸ πλοῖον*. Correxi *σκοπῷ*.

290. *ὁ δ'*] Sc. *ὁ σκοπός* (speculator). Cf. 300. Schol. *ὁ τόπος* (l. *σκοπός*). Heusde *ὁ δ'* ad Macistum refert, cujus ut Idae (283.) *φρουρὰ* intelligatur. Et sic Gl. F. *ὁ Μάκιστος*.

ἀφρασμόνως] Negligenter. Angl. inconsiderately. Gl. F. *ἀνοήτως, ἀμελῶς*. Cf. Pers. 417. *ἀφρασμόνως*. Ag. 1401. *ἀφράσμονος*. Hom. Il. 2, 272. *ξυμφράδμονες*. Quae antiquior forma videtur.

ὕπνῳ νικώμενος] Angl. overcome by sleep. Cf. 912.

291. *παρῆκεν*] Neglexit. Cf. ad 304. *ὤτρυνε θεσμὸν μὴ παρίεσθαι πυρός*. Ch. 925. *τὰς τοῦ πατρὸς δὲ* (sc. *ἀρὰς*) *πῶς φύγω παρεὶς τάδε;* 1032. *παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν*. Construendum *οὔτι* etiam cum *παρῆκεν*. Gl. F. *ἀπέλειψεν*. Ita Herm. etc. Alii (Eng. Schn. etc.) reddunt transmisit. Anglice, passed on. I. q. *παρήγγειλε*. 'Sent on his share of news.' (Davies) Fortasse recte.

293. *Μεσσαπίου*] *Μεσσάπιον* mons est Euboeam inter et Boeotiam, in Anthedonis regione situs, ita dictus secundum Strab. IX. 405 B. a Messapo (Virg. Aen. VII. 691.). Cf. Paus. IX. 22. 5. Steph. Byz. et Phot. h. v. V. Schol.

σημαίνει μολόν] Indicat adventum suum. Cf. 969. *θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνει μολόν*.

294. *παρήγγειλαν*] Cf. 316. 289. *παρηγγάρευσε*. 480. *φλογὸς παραγγέλμασιν*.

295. *γραίας ἐρείκης*] Cf. Soph. Fr. 748. *γραίας ἀκάνθης*. Theocr. V. 64. *δρυτόμος ξυλοχίσδεται τὰς ἐρείκας*. 121. Erica arborea intelligenda videtur. Nicand. Ther. 610. *ἀνθεμόεσσαν τανύφυλλον ἐρείκην*. XV. 19. *γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν*. VII. 17. *γέρων ἐσφίγγετο πέπλος*. XXI. 12. *γέρων — λέμβος*. Hom. Od. 10, 184. *σάκος γέρον*. Soph. Oed. C. 259. *γέρων πίνος*. Ag. 725. *γέρων λόγος*. Ch. 314. *τριγέρων λόγος*. 805. *γέρων λόγος*. Fr. 305. *γέρον γράμμα*. Eur. Ion. 1213. *γραῖαν ὠλένην*.

θωμὸν] Acervum. Cf. Arist. Lys. 973. Fr. 19. 67.

296. *σθένουσα λαμπὰς*] Cf. 287. *ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος*.

μαυρουμένη] Cf. 462. Eum. 358. *κρατερὸν ὄντα περ ὅμως μαυροῦμεν* (*αὐτόν*). Pers. 223. *μαυροῦσθαι σκότῳ*. Hesiod. Op. 303.

298. *φαιδρᾶς σελήνης*] Cf. Eum. 926. *φαιδρὸν ἁλίου σέλας*.

πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας] Cf. Eur. Phoen. 24. *ἐς Κιθαιρῶνος λέπας*. Bacch. 750. 1043.

299. 'Awoke a new relay of missive flame.' (B. H. Kenn.)

ἐκδοχὴν] Successionem. Cf. Fr. 194. *ἵππων — ὀχεῖα — πόνων ἐκδέκτορα*. Eur. Hipp. 866. *τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς | ἐπιφέρει θεὸς κακόν*.

πομποῦ πυρός] I. e. *ἀγγέλου πυρός*. Cf. 287. *πορευτοῦ λαμπάδος*. (301. *πόμπιμον φλόγα*.) 282. *ἀγγάρου πυρός*.

300. *οὐκ ἠναίνετο*] I. e. *οὐ παρίει*, did not disown (ignore).

301. *τῶν εἰρημένων*] Sc. *φρουρῶν*. Angl. than those described (mentioned). Intervallum enim inter Cithaeronem et Aegiplanctum, Megaridis montem, multo brevius est quam reliqua: unde flamma quae per hoc intervallum transiit multo major videri debebat. Monuit Paleius.

302. *λίμνην — Γοργῶπιν*] Lacus iste (hodie Vuliasmeni) prope Isthmum Corinthi situs est.

ἔσκηψεν] Cf. 310.

φάος] Nominativus.

304. *ὤτρυνε*] Incitabat, sc. *τοὺς φύλακας* (293). I. q. *ἤγειρεν* (299). Cf. Soph. Ant. 1060. *ὄρσεις με φράσαι*. Od. 2, 253. 7, 151. 9, 518.

θεσμὸν — πυρός] Mandatum de igne datum. Anglice, the instructions laid down about the beacons. I. q. *λαμπάδος σύμβολον* (8). Cf. 312. *λαμπαδηφόρων νόμοι*. Hom. Od. 23, 297. *λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο*. Soph. Tr. 682. *ὧν ὁ θήρ με — προυδιδάξατο | παρῆκα θεσμῶν οὐδέν'*.

μὴ παρίεσθαι] Ut non omitteretur (negligeretur). Corrigendum forsan *μὴ παριέναι*. V. annot. crit.

305. *ἀνδαίοντες*] Pro *ἀναδαίοντες*, ut *ἀντέλλουσα* pro *ἀνατέλλουσα* Sept. 535. Cf. ad 496.

306. *φλογὸς — πώγωνα*] Cf. Eur. Fr. 833. *πώγωνα πυρός*. Prom. 1048. *πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος*. Shakesp. 'the red and bearded fires.' Vossius (ad Pomp. Mel. II. 3.) dici putat sinum minorem, Troezeniorum portum, qui ipse quoque sinus Saronicus dictus a querno nemore (*σαρωνίδαι*), quod olim eum ambiebat teste Plinio IV. 9. 5. "Ad Pogonum (Mel. II. 3.) videtur allusisse Aeschylus, tanquam si a face Agamemnonia esset appellatus. *Πρῶνα* autem intellige montem vicinum Hermionae, qui eo nomine vocabatur (Paus. II. 34, 10. II. 36. 2.). Valde autem vicina sunt sinus Saronicus (minor) Pogon et Pron."

Σαρωνικοῦ πορθμοῦ] Cf. Callim. H. Del. 42. *Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου*. Eur. Hipp. 1200. *ἀκτὴ — πρὸς πόντων (κόλπον?) ἤδη κειμένη Σαρωνικόν*. Denotatur, ut videtur, fretum angustum in summa parte sinus Saronici situm, quod inter montes Aegiplanctum et Arachnaeum jacet.

307. *κάτοπτον*] Despicientem. Cf. Strab. III. p. 159. *Ἀρτέμιδος ἱερὸν — κάτοπτον ἐκ πολλοῦ τοῖς προσπλέουσι*. V. p. 222. *περικλείεται δ' ὁ λιμὴν ὄρεσιν ὑψηλοῖς, ἀφ' ὧν τὰ πελάγη κατοπτεύεται*. Eur. Hipp. 30. *κατόψιον γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος*. Soph. Oed. C. 1600. *Δήμητρος εἰς ἐπόψιον | πάγον μολόντε*. Ant. 1110. *ὁρμᾶσθ' εἰς ἐπόψιον τόπον*. Diod. Sic. IV. 62. Hom. H. XVIII. 11. *κορυφὴ μηλοσκόπος*. Sen. Ag. 562. 'Arx imminet praerupta, quae spectat mare utrinque geminum.' Stat. Silv. II. 2. 3. 'Celsa Dicarchaei speculatrix villa profundi.' Scironidas rupes, quae Arachnaeum inter et Megarida recta linea interjacent, poetam in animo habuisse suspicatur Butler.

ὑπερβάλλειν] Cf. Eum. 491. Schol. F. *φλέγουσαν καὶ λάμπουσαν ὥστε ὑπερβάλλειν πρόσω, ἤτοι διελθεῖν.*

308. *φλέγουσαν*] Quasi praecessisset *φλόγα* (306.)

ἔσκηψεν] It shot, reached (passed) on. Gl. F. *ἐπῆλθεν*. Cf. 310.

309. *Ἀραχναῖον* (sc. *ὄρος*, ab *ἀράχνης* haud dubie appellatum) Argolidis mons fuit supra pagum Lissam situs (Paus. II. 25. 9.). Antiquum jugi ejus nomen erat *Ὑσσέλινον* (*Ὑοσσέλινον*?) sec. Hesychium, *Σαπυσελάτων* (?) sec. Pausaniam. *ἀστυγείτονας*] Urbi vicinas. Cf. Suppl. 286. *χθόνα παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας*. Eur. Hipp. 1161.

σκοπάς] Cf. 289. *Μακίστου σκοπάς*.

310. *στέγος*] Cf. Pers. 141. *τόδ' ἐνιζόμενοι στέγος ἀρχαῖον*. Ag. 518. *ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι.*

311. *οὐκ ἄπαππον — πυρός*] Angl. not without a progenitor in (i. e. derived from) the Idaean beacon-fire. Cf. Soph. Aj. 321. *ἀψόφητος κωκυμάτων*. El. 36. *ἄσκευον ἀσπίδων*. Tr. 247. *ἡμερῶν ἀνήριθμον*. Oed. C. 1383. *ἀπάτωρ ἐμοῦ*. Eur. Or. 310. *ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος.*

312 sq. *λαμπαδηφόρων νόμοι*] Cf. 489. *λαμπάδων φαεσφόρων | φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς*. Plat. Legg. VI. 476 B. *καθάπερ λαμπάδα τὸν βίον παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων*. Herod. VIII. 98. *ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ — κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδηφορίη τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι.* Lucret. II. 78. 'et quasi cursores vitai lampada tradunt.' Pers. Sat. VI. 61. 'Qui prior es, cur me in decursu lampada poscis?' Fiebant *λαμπαδηφορίαι* Athenis Panathenaeis, Hephaesteis, Prometheis noctu. Haec certamina non inter singulos cursores sed inter aemulos ordines cursorum habita fuisse probabile videtur.

313. *πληρούμενοι*] Angl. their full number being completed.

314. Cf. Thuc. VII. 2. *Γόγγυλος — μιᾷ νηῒ τελευταῖος ὁρμηθεὶς πρῶτος ἀφικνεῖται ἐς τὰς Συρακούσας.* Victor Hephaestus intelligendus est, qui totum cursum ab Idae specula usque ad Argos feliciter cucurrit. Allusio est ad certamen *λαμπαδηφορίαν* appellatum. Certaminis rationem copiose exponit Pausanias I. 30. 2. *ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐστὶ Προμηθέως βωμὸς, καὶ θέουσιν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν ἔχοντες καιομένας λαμπάδας. τὸ δὲ ἀγώνισμα ὁμοῦ τῷ δρόμῳ φυλάξαι τὴν δᾷδα ἔτι καιομένην ἐστίν. ἀποσβεσθείσης δὲ οὐδὲν ἔτι τῆς νίκης τῷ πρώτῳ, δευτέρῳ δὲ ἀντ' αὐτοῦ μέτεστιν· εἰ δὲ μηδὲ τούτῳ καίοιτο, ὁ τρίτος ἐστὶν ὁ κρατῶν· εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἀποσβεσθείη, οὐδεὶς ἐστὶν ὅτῳ καταλείπεται ἡ νίκη.* Sensus est, Victor in hoc certamine est qui et primus et postremus cucurrit, i. e. facem suam a carcere (?) usque ad terminum, nulla interruptione facta, ardentem gessit.

315. *ξύμβολον*] Anglice clue. Cf. Soph. Oed. R. 221. Phil. 403. Pind. Ol. XII. 7.

316. *παραγγείλαντος*] Cf. 294. 289. 480. 495. *πυρὸς παραλλαγάς*.

317. *αὖθις*] Postea. Gl. F. *μετὰ ταῦτα*. Sc. 353. Angl. by and by. Cf. Eur Alc. 1152. *αὖθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγεσθαί με δεῖ.* Or. 900. Hipp. 896. 312. Hom. Il. 1, 140. *ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις.*

319. *διανεκῶς*] Sic *ναμέρτεια* Soph. Trach. 173.

321. *ἄμικτον*] Discordem. Schol. F. *μὴ ἡνωμένην, ἀλλὰ διῃρημένην. — οὐ γὰρ ὁμοία ἐστὶν ἡ τῶν ἁλόντων βοὴ καὶ (ἡ) τῶν κρατησάντων. οἱ μὲν γὰρ θρηνοῦσιν, οἱ δὲ ἐπινίκια ᾄδουσι.* Cf. Hom. Il. 8, 64. *ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν | ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων.* Lycophr. 263. *κλάζων ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοήν.* Eur. El. 756. *οὐκ οἶδα, πᾶν γὰρ μίγνυται βοῆς μέλος (γένος?).* Empedocl. 171. Tacit. Agr. 3. 'Res olim dissociabiles, principatus et libertas.'

ἐν πόλει] I. e. *ἐν Τροίᾳ.*

πρέπειν] Angl. is manifest (noticeable). Cf. 241. 1311. *ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.* Eur. Fr. 331. *φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ | πρέπει (ῥέπει* Nauck.) *χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.*

322. *ἄλειφαρ*] Unguentum. *ἄλειφαρ* est adeps liquidus ut oleum; *στέαρ* adeps spissus, ut nostrum 'dripping'; *πιμελή* adeps mollis, ut nostrum 'lard'. V. Suid. v. *πιμελή.* Monuit Davies. Cur non *ἔλαιον* potius dixerit poeta non video, quum consociari soleant *ὄξος* et *ἔλαιον,* et unguentum, res crassa, cum oleo vix queat commisceri.

323. *διχοστατοῦντ'*] Cf. Eum. 386. *λάχη θεῶν διχοστατοῦντα.* Eur. Med. 15. Plat. Resp. 465 B. Eur. Fr. 173, 2. *ἣν διχοστατῇ πόλις.* Soph. Fr. 745, 1. *διχοστατῶν λόγος. Διχοστασία* est Solon. 13, 37. Theogn. 78. Herod. V. 75. Contra *ἀστασίαστος μῖξις* Plat. Phileb. 63 F.

ἂν — προσεννέποις] Appellares. Cf. Ch. 110. *τοῦτό νιν προσεννέπω.* 224. *τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.* Plerumque *προσεννέπειν* valet alloqui, compellare. V. Annot. crit.

οὐ φίλως] Cf. Sept. 935. *διανομαῖς οὐ φίλαις.*

324. *καὶ*] I. e. *καὶ παραπλησίως,* Angl. and so.

τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων] I. e. — *καὶ τῶν κρατησάντων.* Notanda hic omissio articuli ante *ἁλόντων,* ideo, ni fallor, excusanda quod nulla de sensu loci dubitatio oriri potest. Similiter Ch. 124. *κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.* Eur. Iph. A. 761. *χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος.* Ad rem cf. Thuc. VII. 71. *ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατοπέδῳ — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι.* Hom. Il. 4, 450. *ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν | ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων.*

326 sq. Cf. Eur. Suppl. 721. *βοὴ δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν | νέων, γερόντων.* Plin. Epist. VI. 20. 14. 'Audires ululatus feminarum, infantum quiritatus, clamores virorum; alii parentes, alii liberos, alii conjuges vocibus requirebant, vocibus noscitabant.' (Pal.)

327. *φυταλμίων*] Cf. Soph. Fr. 957. *προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρί.* Oed. C. 150. *ἀλαῶν ὀμμάτων — φυτάλμιος.* Rhes. 920. *λέκτροις — φυταλμίοις.* Trach. 359. *τοῦ φυτεύσαντος πατρός.* Eodem sensu *φυτουργὸς* (Suppl. 592. *πατὴρ φυτουργός.* Soph. Oed. R. 1482. Eur. Tro. 481.), *φυτοσπόρος* (Soph. Tr. 359.), et *ὁ φιτύσας πατήρ* (Oed. R. 793. 1514.). Ad rem cf. Herod. I. 87. *οὐδεὶς οὕτω ἀνόητός ἐστι ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται· ἐν μὲν γὰρ τῇ οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας.*

328. *ἐξ ἐλευθέρου δέρης*] Ut *ἐκ καθαρᾶς φρενός,* etc. Sic *ἐξ εὐμενῶν*

στέρνων δέχεσθαί τινα Soph. Oed. C. 486. Ita mss. Sed corrigendum, ni fallor, ἐξ ἐλευθέρου στόματος. V. annot. crit.

329. ἀποιμώζουσι] Cf. Eur. Med. 31. αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποιμώζει φίλον. Aesch. Fr. 128. Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος | τὸν ζῶντα μᾶλλον. Antiphont. 134, 15. ἀπῴμωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀπολλυμένους.

330. αὖτε] Cf. 553. 512. 558. Ch. 410. 415. Eum. 49. 251. Suppl. 474. Sept. 5. 969. 1078. Pers. 183. Fr. 137.

νυκτίπλαγκτος] Noctivagus. Cf. 12. Ch. 751. νυκτιπλάγκτων — κελευσμάτων. Confer θαλασσόπλαγκτος Prom. 466.

ἐκ μάχης] Post pugnam. Cf. Arist. Vesp. 471.

πόνος] Labor dicitur noctu per ignotam urbem vagandi. Πόνος μάχης est Hom. Il. 16, 568.

331. ἀρίστοισιν] Prandiis sive jentaculis. Primus diei cibus fuit ἄριστον, ut constat ex Hor. Sat. I. 6. 127. 'Pransus non avide quantum interpellet inani | ventre diem durare.' II. 2. 7. 'Verum hic impransi (fasting) mecum disquirite.' Hom. Il. 24, 124. ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον. ubi schol. ἔστι δὲ τὸ ἄριστον τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα· τρὶς γὰρ τροφὰς ἐλάμβανον οἱ ἥρωες. Aesch. Fr. 168. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα, | ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρία (i. e. breakfast or lunch, dinner, and supper). Vox ἄριστον legitur semel in Iliade, item semel in Odyssea et in Eur. Cycl. 213. Connectendum πρὸς ἀρίστοισιν cum τάσσει. Sic Sept. 570. πρὸς πύλαις τεταγμένος.

πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις] Angl. to breakfast on what the city has to supply. Arist. Pac. 1281. ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι. Prima in ἄριστον antiquitus brevis (Il. 24, 124. Od. 16, 2.) postea producta est. (Heusde)

ὧν ἔχει πόλις] Cf. Eur. Tro. 1202. ὧν δ' ἔχω λήψει τάδε. Arist. Lys. 1184. ὅπως ἂν — ὑμᾶς — ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν. Deleatur virgula post ἀρίστοισιν vulgo posita.

332. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον] I. e. sine ullo ordinis discrimine, promiscue. Anglice, without any definite arrangement as to order. Gl. F. οὐ πρός τι σημεῖον κατ' ἀξίαν γινόμενον. Cf. Hom. Il. 11, 730. δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι. 18, 298.

333. ὡς ἕκαστος —] Cf. Arist. Eccl. 836. χωρεῖτ' — ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε.

ἔσπασεν] "Non dicit ἔλαχεν (ut Sept. 55. πάλῳ λαχὼν) quia vere ἀταξία et ἀναρχία erat." (Heusde)

335. ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τε] Cf. Prom. 113. ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι. Eur. Andr. 227. σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου | τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἐᾷς. Aristophont. com. III. 361. ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος. Herod. IV. 7. 3. ὃς δ' ἂν — ὑπαίθριος κατακοιμηθῇ. Soph. Ant. 355. καὶ δυσαύλων πάγων αἴθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη. Aj. 1206. κεῖμαι ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας. 605. αἰὲν εὐνῶμαι δρόσῳ τρυχόμενος (τεγγόμενος?). Simplex αἴθριος (ῐ) est Soph. Fr. 153, 3. πάγου φανέντος αἰθρίου.

πάγων δρόσων τ'] Cf. 560 sq.

336. *ὡς — εὐδαίμονες*] Tanquam si opulenti sint. Cf. 1304. Ch. 700. *ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν*. Infra 941. *τοῖς — ὀλβίοις*.

337. 'Sleep through the watches of th' unguarded night.' (Symmons)

πᾶσαν εὐφρόνην] I. e. *ὅλην*. Cf. Arist. Nub. 1129. *ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν*.

338. Cf. Soph. Phil. 1440. *τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν | πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς, | ὡς τἄλλ' ἅπαντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ | Ζεύς*. Eur. Tro. 69. *οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;* 75. *δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω*. (Ubi Athena loquitur).

πολισσούχους θεοὺς — γῆς] Cf. Sept. 104. *θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός*. Suppl. 502. *τῶν πολισσούχων θεῶν | βωμούς*. 1030. Sept. 106.

πολισσούχους] I. e. *πόλιν ἔχοντας*. I. q. *πολιούχους*. Cf. Sept. 69. 185. 271. Suppl. 493. Confer *θεόσσυτος αὐτόσσυτος, ἐπίσσυτος*.

θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς] Sept. 217. *θεοὺς | τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος*.

340. Cf. Hom. Il. 22, 253. *ἕλοιμί κεν ἤ κεν ἁλοίην*. Soph. Oed. C. 1025. *γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει, | καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ Δίκη*. Zenob. I. 35. *αἱροῦντες ᾑρήμεθα*. Hor. Epist. II. 1. 156. 'Graecia capta ferum victorem cepit.'

ἀνθαλοῖεν] Simile compositum *ἀνθησσᾶσθαι* (Thuc. IV. 19.) confert Blom.

341. Cf. Eur. Iph. A. 808. *δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι*. Hel. 1411. *ἐμπεσὼν πόθος*. Hipp. 1218. *πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος*. Thuc. VI. 24. *ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι*. Cf. 527 sq. Hom. Od. 3, 130. *αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν, | καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον | Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι | πάντες ἔσαν* etc.

μὴ — ἐμπίπτῃ] Cf. Fr. 280, 1. *καὶ μὴ καμίνου σχῶσι (κάμινος σχῇ τὸ?) μάκιστον σέλας*.

πρότερον] Sc. *τοῦ νόστου*.

342. *νικωμένους*] Intelligendum *στρατιώτας* ex *στρατῷ*.

343. *νοστίμου σωτηρίας*] Cf. 1238. *νοστίμῳ σωτηρίᾳ*. Pers. 797. *στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας*. 261. *ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος*. Ag. 618. *νόστιμος*. Eur. Hec. 940. *ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα*. Alc. 1156. *νόστιμος ἔλθοις δόμον*. Et *νοστίμου σωτηρίας* et *κάμψαι — πάλιν* a *δεῖ* pendere videntur.

344. *κάμψαι — κῶλον*] Ut *ἄκραν κάμπτειν* Arist. Ach. 96. Cf. Philon. IV. 171. *εἰ ἀνακάμπτοι πάλιν τὴν ἐπ' οἴκου*. VI. 8. *οἱ διαυλοδρομοῦντες ἀνακάμπτουσι τὴν αὐτὴν ὁδόν*. (Heusde)

διαύλου] Sc. *δρόμου* (Soph. El. 691.). Metaphorice, ut in Eur. Hec. 29. *πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος*. Herc. 660. *θανόντες εἰς αὐγὰς πάλιν ἁλίου δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους*. 1102. *Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς Ἅιδου*. El. 825. *δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε*. Sept. 600. *τείνουσι καμπὴν τὴν (δὴ?) μακρὰν πάλιν μολεῖν*. Eur. Fr. 868, 2. *θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν* (i. e. sedem unde reditus non est).

θάτερον κῶλον] Alterum membrum. Anglice, the other portion

(lap). Proprie membrum (ut crus aut brachium). Hic altera pars (alterum dimidium) stadii dicitur.

πάλιν] Retro.

345. *θεοῖς — ἀναμπλάκητος*] I. e. *ἀναμάρτητος* (Herod. V. 39.) *Κῶλον*. Angl. without committing wrong against (offending) the gods. Cf. 649. *χειμῶν' — οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς*. 1036. *οὐκ ἀμηνίτως θεοῖς*. Ibycus apud Plat. Phaedr. p. 242 C. *μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν παρ' ἀνθρώπων ἀμείψω* (Ibyc.). Thuc. VII. 77. *καὶ εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα*. Hom. Od. 4, 807. *θεοῖς ἀλιτήμενος*. Sic *ἀμπλακία* est *ἁμαρτία, ἀμπλάκημα ἁμάρτημα*.

θεοῖς] Deorum judicio. Cf. Soph. Oed. R. 436. Ant. 904.

ἀναμπλάκητος] Culpae expers. Cf. 1212. *ὡς τάδ' ἤμπλακον*. Suppl. 916. *ἠμπλάκηται*. Eur. Fr. 1076, 3. *τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν*. Fr. 806. *ἀμπλακών*. Soph. Tr. 120. *ἀναμπλάκητον*. Oed. R. 472. *δειναὶ δ' ἅμ' ἕπονται Κῆρες ἀναμπλάκητοι*. Eur. Andr. 948. *ἡ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει*. Alc. 247. *ἀπλακών* (anap.). Iph. A. 124. *ἀπλακών* (anap.) Hipp. 145. Aesch. Eum. 934. *ἀπλακήματα* (anap.) Aesch. Fr. 22, 2. *τἀμπλάκημα*. Adesp. 481, 2. *τἀμπλακήματ'*. Pr. 112. *ἀμπλακημάτων*. 386. *τἀμπλάκημα*. 620. *ἀμπλακημάτων*. Suppl. 230. *τἀμπλακήματα*. Fr. 283. *τἀμπλάκημα*. Pr. 563. *ἀμπλακίας*.

εἰ μόλοι] Si rediret.

346. *ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα*] Cf. Eur. Suppl. 1148. *οὔπω κακὸν τόδ' εὕδει*. El. 41. *εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος | φόνον*. Arist. Lys. 306. *τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ*. Av. 1413. *τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν*. Soph. Oed. C. 511. Eum. 280. *βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός*. Sic *γεγηθὸς* Soph. El. 1234.

ἐγρηγορὸς —] Angl. 'the dormant curse of those who have perished may yet rise up against them, even if no sudden reverses should befall them.' (Pal.) Sed v. annot. crit.

τὸ πῆμα —] Intelligitur piaculum ex tot virorum in bello peremptorum caedibus contractum. V. 460. Hom. Il. 1, 2. 4, 450. 16, 546—611. Heusde etiam ad Thyestae liberorum caedem et Iphigeniae immolationem respici putat. Non credo.

τῶν ὀλωλότων] Occisorum Graecorum in expeditione contra Trojam suscepta. Iphigeniam intelligit Paleius.

347. Cf. Sept. 5. *εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι*. Pers. 706. *ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς*. Pr. 346.

προσπαιὰ — κακὰ] Ingruentia (violenta, improvisa) mala. Schol. *πρόσφατα, νῦν (δὲ) προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς*. Arist. Nicom. IX. 5. *ἡ μὲν φίλησις μετὰ συνηθείας, ἡ δὲ εὔνοια καὶ ἐκ προσπαίου* (ex improviso). Cf. 188. *ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων*. Soph. Oed. C. 544. Hom. Od. 7, 195. Hesychius *πρόσπαιον* per *πρόσφατον, νέον* explicat. *Προσπαίειν εἴς τι* valet offendere in aliquid (Soph. Ant. 855.).

348. Cf. 1661. *ὧδ' ἔχει | λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν*. Eur.

Hel. 1049. *ἄκουσον, ἥν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν.* Suppl. 294. *ὡς πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφά.* (Pal.)

349. *τὸ δ' εὖ κρατοίη*] Cf. 121. *τὸ δ' εὖ νικάτω.* 139. 159. Nicom. trag. 1 a. *ὅ τι μὲν λῷστον, τόδε νικῴη.* Infra 674. *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα.*

μὴ διχορρόπως ἰδεῖν] I. e. *μὴ ἀμφιβόλως ἀλλὰ βεβαίως*, ut est in Gl. F. Cf. 1272. *οὐ διχορρόπως μαθεῖν.* Locutio Aeschyli propria, fortasse a Siculis derivata. Cf. 815. *οὐ διχορρόπως.* 1272. Suppl. 605. 982. Trag. adesp. 273. *διχόρροπος γνώμη.* Haec vox non legitur apud Sophoclem aut Euripidem.

350. *πολλῶν — ἐσθλῶν*] Schol. F. *ἀνθειλόμην. ὅτι πολλῶν χρημάτων προκριτέα ἡ ὄνησις.* Loci obscurioris hic videtur sensus esse, multorum enim bonorum fructum eligo (praefero). In *πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν* respicitur ad proxime praecedentia verba *μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.* Nisi hic potius sensus est, multorum enim bonorum hanc fructionem elegi (elego). I. e. hoc enim pro multis bonis habeo. Dicit autem salvi exercitus reversionem, ita ut virum ipsius ulcisci queat. Cf. Suppl. 490. *πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα.* Soph. El. 919. *πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.* Eur. Med. 395. *ἣν — ξυνεργὸν εἰλόμην. Πολλῶν ἐσθλῶν*, ut sexcenta alia in hac fabula, ex Hesiodo derivata esse opinatur Davies. Hesiod. Op. 118. *σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.*

τήνδ' ὄνησιν] *τήνδε* per attractionem ad *ὄνησιν* positum pro *τοῦτο.* Cf. Arist. Nub. 201. *ἀστρονομία μὲν αὐτηί.*

ὄνησιν] Cf. Plut. Mor. 1101 D. *πᾶσαν εὐπραξίας ὄνησιν ὡς ἐκ θεῶν οὖσαν εὐχόμενον καὶ δεχόμενον.* Dem. p. 442. *ἀνόνητον ἁπάντων εἶναι τῶν ἀγαθῶν.*

351. *κατ' ἄνδρα σώφρον'*] Like a wise mortal. Cf. 925. Sept. 425. Soph. Aj. 761. Ant. 768. Eur. Iph. A. 933. Med. 675.

ἐμφρόνως] Prudenter. Gl. F. *φρονίμως.*

353. *θεοὺς προσειπεῖν εὖ*] I. e. benedicere, laudare, honorare. Cf. 317. 524. *ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε.* Gl. F. *ἐπικαλέσασθαι, ὑμνῆσαι.*

354. *χάρις — οὐκ ἄτιμος*] Gratia enim laborum non indigna perfecta est. Angl. for no unworthy (inadequate) return for our labours has been wrought (obtained). Bene vertit Verrall, 'for there hath been wrought (by the gods) a return in full for our pains (not without the value of the trouble spent).' Cf. 581. *χάρις τιμήσεται | Διὸς τάδ' ἐκπράξασα.* 1443. *ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.* 1058. *ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.* "Eur. Iph. T. 593. Martial. I. 77. 'O mihi curarum pretium non vile mearum.' Ovid. Her. XVIII. 162. 'Pretium non vile laboris partum est.'" (Heusde) Connecte *χάρις* cum *πόνων.*

ἄτιμος] I. e. *ἀναξία*, ut *τιμὴ* i. q. *ἀξία*, pretium, valor.

355. *νὺξ φιλία*] Nox amica (fausta). Cf. 265. 279. "Pr. 128. *φιλία τάξις.* Soph. El. 226. *φιλία γενέθλα.* Eur. Tro. 849. *ἁμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος.*" (Heusde)

355—487. Primum stasimon. Sententia in universum haec est, Jovem excidii Trojae auctorem esse, ultionem a Paride seram quidem sed inevitabilem sumentem. (355—366.) Anapaestorum exordium. (367—384.) Jupiter est qui ictum Paridi inflixit. Impii quidem deos negant res humanas gubernare,

sed falli eos aperte ostendit supplicium a superbis et nimium opulentis sumptum. Res modesta optima est; divitiae injustos protegere non possunt. (385—401.) Scelestus homo mentis perversione ad exitium allicitur. Tunc cordis ejus intimi adulterinus status perspicitur. Vanas ille spes, ut puer avem, consectatur; preces autem ejus dii non auscultant. Talis homo fuit Paris. (402—419.) Infida uxor (Helena) domum suam reliquit, cognatis suis populoque suo bellum, Trojae autem exitium afferens. Vates regii infortunium praedixerunt; rex spretus silet dolore oppressus; somnians conjugis amissae imaginem cernere sibi videtur, sed mox omne ejus gaudium perit. (420—435.) Tristes phantasiae ei apparent venientes et deinde avolantes. Luget populus eos qui ad bellum profecti sunt, quorum tamen reliquiae solum cineres in urnis conditi reportati sunt. (436—455.) Bellum, crudelis arbiter, a Troja cineres pro viris remittit. Populus interfectos laudat et deflet, ducibus vero expeditionis maledicit. (456—474.) Gravis res est ira civium. Malum aliquid auguror. Dii malorum non immemores sunt. Homines injusti poenas solvunt, neque est qui auxilium iis afferat. Praestat profecto neque saevum victorem neque miserum captivum esse.

356. *μεγάλων κόσμων κτεάτειρα*] The winner of great treasures. Cf. Eur. Tro. 994. *τὴν Φρυγῶν πόλιν | χρυσῷ ῥέουσαν.*

κτεάτειρα] Paratrix. Gl. F. *ἥτις τὰ κτέανα καὶ τὰ κτήματα καὶ τοὺς μεγάλους ἡμῖν παρέδωκας κόσμους τῶν Τρώων.* Cf. v. *κτεατίζειν* (acquirere). Hom. Il. 16, 57. *δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα.* Od. 2, 102. *πολλὰ κτεατίσσας.* Theocr. XVII. 105. (med.) Il. 23, 829. *κτεάτεσσι.* Od. 14, 115. Eur. Fr. 791, 3. *Κτεάτειρα* formatum ut *δότειρα* a *δοτήρ, σώτειρα* a *σωτήρ*, etc.

357 sq. Cf. 529. *τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον.* Joseph. Ant. IX. 11. *δίκτυον ἐπιβαλὼν αὐτῷ διάβροχον — στραγγάλῃ διέφθειρε.*

ἥτ'] Forma epica pronominis in anapaestis locum habens.

ἐπὶ — ἔβαλες] Gl. F. *ἐπέθηκας.*

358. *στεγανὸν δίκτυον*] Hic activo sensu, sed passivo Soph. Ant. 114. *χιόνος λευκῆς πτέρυγι στεγανός.* Eur. Fr. 472, 6. *ναοὺς — στεγανούς.* Thuc. III. 21. *πύργων ἄνωθεν στεγάνων* (schol. *στέγην ἐχόντων*). Cf. Suppl. 851. Hom. Il. 5, 487. *μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου | ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε.* Plut. Syll. 6. *τὴν Τύχην δικτύῳ τὰς πόλεις περιβάλλουσαν.* Arist. Vesp. 132. 367.

μήτε — μήτ' οὖν] Cf. 472 sq. Similiter Soph. Oed. R. 90. *οὔτε — οὔτ' οὖν.* Phil. 345. *εἴτε — εἴτ' οὖν.* Sed *δούλειος* adjectivum est Eur. Hec. 56. *δούλειον ἦμαρ.* Tro. 99. 1311. *δούλειον ὑπὸ μέλαθρον.* 1330. *δούλειον ἁμέραν βίου.* Soph. Fr. 518. *τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκας.* Et fortasse etiam hoc loco adjectivum est *δουλείας* (*ἄτης*).

μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τιν'] Cf. Soph. Oed. C. 703. *τὸ μέν τις οὔτε νεαρὸς οὔτε γήρᾳ συνναίων* (ita correxi pro *σημαίνων*) *ἁλιώσει χερὶ πέρσας.*

μέγαν] I. e. *τέλειον* (1504.), adultum. Loquitur tanquam de piscibus in reti irretitis.

359. *μήτ' οὖν*] No nor yet.

νεαρῶν τιν'] Cf. 1504. τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας. 76. Soph. Oed. C. 702. οὔτε νεαρός. Eur. Iph. T. 835. βρέφος — νεαρόν. Hipp. 1343. σάρκας νεαράς.

ὑπερτελέσαι] Superare. Gl. F. διελθεῖν, ἐκφυγεῖν. Cf. 286. ὑπερτελής (superans).

360. μέγα δουλείας γάγγαμον] Cf. 131. προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας. 1375. πημονῆς ἀρκύστατα. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. Eum. 634.

δουλείας] Servitutis. Cf. Sept. 253. μή με δουλείας τυχεῖν. Adjectivum foret δουλίας (servilis). De duplici genitivo (δουλείας, ἄτης) cf. 43.

361. γάγγαμον] Cf. Oppian. Hal. III. 81. γάγγαμά τ' ἠδ' ὑποχαὶ περιηγέες ἠδὲ σαγῆναι.

ἄτης παναλώτου] Activo sensu. I. q. πανάγρου. Cf. Pers. 656. πολυφθόροισιν ἄταις. Eum. 268. ματροφόνου δύας. Eur. Or. 961. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων, αἱματηρὸν ἄταν, κτύπον τε κρατός. Hom. Il. 5, 487. μήπως, ὡς ἁψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, | ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε.

362. Δία — ξένιον] Gl. F. τὸν φίλιον. Cf. Hom. Il. 13, 624. Ζηνὸς — μῆνιν | ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.

αἰδοῦμαι] Gl. F. σέβομαι.

363. τὸν τάδε πράξαντ'] Cf. Eur. Phoen. 1032. φόνιος ἐκ θεῶν ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας (sc. Ἄρης φόνιος 1006.).

ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τείνοντα — τόξον] Cf. 60. οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας — ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς. Soph. Phil. 197. τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη. Eur. Suppl. 744. ὦ κενοὶ βροτῶν | οἳ τόξον ἐντείνοντες τοῦ καιροῦ (οὐρανοῦ?) πέρα etc. Hec. 263. Rhes. 875. Pind. Ol. II. 90. ἐπί τοι Ἀκράγαντι τανύσαις etc. Hom. Il. 15, 97. ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα. 11, 370. 583. 15, 464. Od. 22, 8. Ὑπὲρ τὸν καιρὸν legitur Xen. Mem. I. 3. 6.

364. τείνοντα] Imperfecti participium. Notanda articuli τὸν omissio, ut in Ch. 1030. καὶ φίλτρα (κέντρα?) τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι | τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν χρήσαντ' ἐμοὶ —. Haec enim per appositionem ad praecedentia addita sunt.

τόξον] Arcum vindicem intellige. Gl. F. τὴν τιμωρίαν.

ὅπως ἂν — σκήψειεν] Anglice, so as that etc. Ex epicorum usu. Sic Hom. Od. 8, 21. ὥς κεν Φαιήκεσσι γένοιτο. 24, 334. ὄφρ' ἂν ἑλοίμην δῶρα. In sententiis finalibus Attica consuetudo ἂν post ὅπως ante optativum respuit. V. annot. crit.

365. I. e. μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ καιρὸν (hoc posterius apud Xen. Mem. I. 3. 6.), nec citra nec ultra scopum. Cf. 786. πῶς σε σεβίξω | μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας | καιρὸν χάριτος; Soph. Fr. 728. ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς. Eur. Suppl. 745. ὦ κενοὶ βροτῶν, οἳ τόξον ἐντείνοντες ὡς (?) καιροῦ πέρα — φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι, etc. Soph. Oed. R. 1196. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου. Aesch. Suppl. 473. μίασμα οὐχ ὑπερτοξεύσιμον. 446. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Tacit. Hist. III. 23. 'Falso ictu tela hostium citra cadebant.' Proverbium apud Zenob. III. 46. ἄστρα τοξεύειν (ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούντων) et εἰς οὐρανὸν τοξεύειν apud Suidam.

πρὸ καιροῦ] Cf. S. Paul. I. Epist. 4, 5. *μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε.* Contra *ἐν καιρῷ*, i. e. *εὐκαίρως.*

366. *σκήψῃ*] Ingruat. Gl. F. *ἐπέλθοι.* Cf. 302. *λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.* 310. *ἐς τόδε σκήπτει στέγος.* Soph. Tr. 1087. *ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ.* Eur. Med. 1333. *τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί.*

βέλος] Subjectum verbi *σκήψειεν.* Cf. Hom. Il. 17, 633. Pind. P. III. 11. Soph. Phil. 1299. *ἣν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.*

ἠλιθιωθέν] Irritum redditum. Cf. Pr. 1061. *μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ | βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον* (item in anapaestis). Soph. Oed. C. 1469. *οὐ γὰρ ἅλιον* (schol. *μάτην*) *ἀφορμᾷ ποτε* (sc. *τὸ Διὸς βέλος*). Trach. 258. *κοὐχ ἠλίωσε τοὔπος.* Oed. C. 703. *ἁλιώσει.* Hom. Il. 21, 474. *τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον.*

367. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν*] Locutio ex arena sumpta. Bekk. Anecd. p. 111. *πληγὴν ἔχων, ἀντὶ τοῦ τετρωμένος. Ἀναξανδρίδης.* Cf. ad 1343. *καιρίαν πληγὴν ἔχω* (ita Blom.). Eur. Andr. 1071. *φασγάνων πληγὰς ἔχει.* Ter. Andr. I. 1. 55. 'Certe captus est, habet (i. e. letaliter vulneratus est.)' Cf. Ch. 468. *παράμουσος ἄτας αἱματόεσσα πλαγά.* Soph. Aj. 279. *δέδοικα μὴ 'κ Διὸς | πληγή τις ἥκῃ.* Virg. Aen. XII. 296. 'Habet.'

εἰπεῖν πάρεστιν] Cf. 1354. *ὁρᾶν πάρεστι.* Sept. 906. *πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν ὡς ἐρξάτην —.* Pers. 1049. *μέλειν* (*στένειν*?) *πάρεστιν.* Philem. IV. 47. "*καλὸν τὸ θνήσκειν*" *ἔστιν ἐπὶ τούτῳ λέγειν.*

369. *ἔπραξαν*] They have fared. Cf. 1443. *ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.*

ἔκρανεν] Sc. *Ζεύς.* Cf. 1424. *ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός.* Ch. 462. etc.

οὐκ ἔφα τις θεοὺς —] Haec Epicureorum sententia fuit. Cic. Div. I. fin. 'Ennius deos non curare opinatur quid agat humanum genus.' II. 104. 'Sed eos non curare opinor quid agat humanum genus.' (Ennii versus.) Cf. Hor. Sat. I. 5. 101 sq. Cf. Arist. Thesm. 672. *φήσει τε θεοὺς εἶναι φανερῶς | δείξει τ' ἤδη | πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας.* Axionic. com. 4, 12. *ἔφα τις ὡς ἅλμῃ θερμῇ* etc. Ch. 633. *ἤκασεν δέ τις τὸ δεινὸν αὖ* (*τὰ δείν' ἄχη*?) *Λημνίοισι πήμασιν.* Nos diceremus, Some one may deny. Est enim *ἔφα* aoristus gnomicus qui dicitur. Cf. Eur. Suppl. 196. *ἔλεξε γάρ τις ὡς τὰ χείρονα | πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων.*

οὐκ ἔφα] Negavit aut negat. Sic *οὐκ ἐῶ* veto.

370. *θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν*] Cf. 1578. Eur. Herc. 772. *θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν.* Soph. Aj. 689. *Τεύκρῳ — σημήνατε | μέλειν μὲν ἡμῶν* etc. El. 342. *δεινόν γέ σ' — κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.*

ἠξιώσατο] Cf. Eum. 417. *φονεὺς εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.*

μέλειν] I. q. *ἐπιμελεῖσθαι.* Rarior hic usus. Cf. Soph. El. 342. *τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.* Aj. 689. *μέλειν ἡμῶν.*

371. *ὅσοις*] Quibuscunque. Angl. by whomsoever.

ἀθίκτων] Rerum sanctarum. Cf. Soph. Oed. R. 891. *ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται* (l. *θίξεται*) *ματᾴζων.* Eur. Hipp. 652. *λέκτρων ἀθίκτων.* Hor. Od. I. 3. 24. 'Impiae non tangenda rates transiliunt vada.'

373. *πατοῖθ'*] Cf. Soph. Ant. 745. *τιμὰς — τὰς θεῶν πατῶν.* Hom. Il. 4, 157. Arist. Vesp. 377.

374 sq. Paleius vertit 'It is made known to the posterity (*ἐκγόνοις*) of those who presumptuously cherish a spirit of rebellion against the gods more than is permitted, when their houses teem with excessive wealth.'

374. *πέφανται*] Has been shown. A *φαίνω*. Hom. Il. 2, 122. *τέλος δ' οὔπω τι πέφανται*. Soph. Oed. R. 692. *πεφάνθαι*. Ant. 562. Aliud est *πέφανται* (occisi sunt), Hom. Il. 15, 563. *ἀνδρῶν δ' αἰδομένων πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται*. 15, 140. *πέφαται*.

375. *ἀτολμήτων*] Sic mss. Cf. Pind. Isthm. VII. 11. *ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον* (schol. *ἀνυπομόνητον*). Sed v. Annot. crit.

ἄρη πνεόντων] Cf. 1235. *ἄσπονδόν τ' ἄρη | φίλοις πνέουσαν*. 1206. *κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν*. 1309. Ch. 34. 952. Eum. 840. Dicuntur Paris et Trojani.

376. *μεῖζον ἢ δικαίως*] I. e. *δίκας πλέον* (Eum. 163.), *πέρα δίκης* (Pr. 30.).

377. *φλεόντων*] Abundantium. Cf. 1416. *μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασι*. Suppl. 669. Hesych. *φλεῖ· γέμει, εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ*. Hinc fortasse *φλέως* juncus aquaticus. Cf. Pr. 466. *ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς*. Solon. Fr. 8. *τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται*.

ὑπέρφευ] Per *ὑπεράγαν* explicat Hesychius. Cf. Pers. 820. *ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν*. Bis hac voce utitur Euripides, Phoen. 550. Herc. 1321. et Cratin. 359. Confer v. *ὑπέρευ* (non *ὑπερεῦ*).

378. *ὑπὲρ τὸ βέλτιστον*] 'Beyond what is best for them.' (Pal.) Cf. Plat. Phaedr. 233 A. *ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πραττόμενα ἐπαινοῦσι*. Plut. Gracch. 8.

ἔστω δ' —] 'Let there be what brings no woe, yet suffices for him whose heart is wise (i. e. a humble competence, sufficient but not entailing trouble, is best.' (Sidg.) Cf. Hesiod. Th. 955. *ὄλβιος ὃς ναίει ἀπήμαντος*. Theogn. 1155. *οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι, ἀλλ' ἐμοὶ εἴη | ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι πόνον*. (Dav.) Locus obscurior.

ἀπήμαντον] I. e. *ἀβλαβές*. Hom. Od. 19, 282. Hesiod. Th. 955. Suppl. 573. Pind. Ol. VIII. 115. Simon. Fr. 33.

379. *ἀπαρκεῖν*] Cf. Pers. 474. *κοὐκ ἀπήρκεσαν | οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν*. Soph. Oed. C. 1769. Eur. Fr. 849. *ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή*. Infra 1574 sq.

380. *πραπίδων*] Cf. 802. *εὖ πραπίδων οἴακα νέμων*. Suppl. 92. *πραπίδων — πόροι*. Ag. 173. *τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν*. Eur. Hipp. 462. *κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν*. Theogn. 351. *εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος*.

381 sq. "Sententia: 'Nullae divitiae efficere possunt ut lateat qui proculcanda Justitiae ara animam explevit." (Heusde)

381. *ἔπαλξις*] Praesidium. I. q. *ἀλκή*. Eur. Or. 1203. *σωτηρίας ἔπαλξιν* (schol. *βοήθειαν*).

382. *πρὸς κόρον*] Ut *πρὸς βίαν, ὀργήν, χάριν, ἡδονήν, ἰσχύν, εὐσέβειαν, τὸ βίαιον, τὸ καρτερόν*, etc. Connecte cum *λακτίσαντι*. Cf. Tyrt. 2, 10. *ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε*.

383. *λακτίσαντι*] Gl. F. *ἀνατρέψαντι*. Cf. 885. *τὸν πεσόντα λακτίσαι*.

Δίκας βωμὸν] Cf. Eum. 539. *βωμὸν αἴδεσαι Δίκας, μηδέ νιν κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς· ποινὰ γὰρ ἐπέσται*. Soph. Ant. 853. *ὑψηλὸν Δίκας βάθρον*.

Dem. p. 780. *Δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς εἰσὶν ἀνθρώποις βωμοί.* Athen. XII. 546 B.

εἰς ἀφάνειαν] I. e. in obscuritatem (Angl. out of sight). Gl. F. *ὥστε ἀφανῆ γενέσθαι καὶ φθαρῆναι.* Cf. Thuc. II. 37. *ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται* (*κεκόλουται*?). Pind. Isthm. 4, 52. *ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας.*

385. *βιᾶται — πειθώ*] Urget autem infelix Suadela, intolerabilis noxae consiliatrix. Cf. 1510. *βιάζεται δ'* (*Ἄρης*) *ὅποι δίκαν — παρέξει.* Theogn. 503. *καί με βιᾶται | οἶνος.* 486. *μή σε βιάσθω | γαστήρ.* Solon. Fr. 5, 41. *πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται.* (Dav.)

Πειθώ] Suada. Cf. Eum. 885. 970. Suppl. 523. Fr. 156 D. Soph. Fr. 287. *ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ.*

386. *προβουλόπαις*] Filia consiliatrix. Gl. F. *ἡ προβουλευομένη πλουτῆσαι τοὺς παῖδας.* I. e. proprie *πρόβουλος παίδων*, ut *πρόβουλος δήμου* Sept. 1006. Hic autem significare videtur simpliciter *πρόβουλος*. Sic Eur. Or. 964. *καλλίπαις θεά.* Alc. 906. *κόρος μονόπαις.* Herc. 689. *εὔπαιδα γόνον.* 839. *καλλίπαιδα στέφανον.* Blomfield explicat quae posteris intolerabili modo consulit, et Scholefield mala intoleranda posteris parans. Cf. *εὐφιλόπαις* 721. *δυσπαράβουλος* Suppl. 106. *εὐφιλόπαις* (723.), *μνησιπήμων, ῥυσίπονος, ἀξιόμισος, κένανδρος*, etc. *Πρόβουλος* significat qui providet (*ὁ προσκεπτόμενος*).

387. *οὐκ ἐκρύφθη*] Gl. *ἀλλὰ δῆλον ἐγένετο.* Gl. F. *ἡ θεραπεία τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν διάδηλος γίνεται, ὡς φῶς δὲ πρέπει τὸ αἰνολαμπὲς αὐτῶν σέλας.* 'The mischief is not concealed, but is conspicuously seen as a terrible bright light.' (Pal.)

388. *ἄκος δὲ πᾶν μάταιον*] Cf. 1170. *ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν.*

389. *φῶς αἰνολαμπὲς*] 'Shines as a balefully gleaming light' bene vertit Pal. Cf. Ag. 315. *ὦ πάτερ αἰνόπατερ.*

σίνος] Noxa. Angl. mischief. I. q. *βλάβος.* Cf. 561. 734. *σίνος πολυκτόνον.* et ad 561. Nicand. Ther. I. *ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε σίνη τ' ὀλοφώια θηρῶν.* Herod. VIII. 65. *μέγα τι σίνος ἔσται τῇ βασιλέος στρατιῇ.* Mire in scholiis explicatur *σέλας*.

390 sq. Bene vertit Schutzius 'adulterini aëris instar attritu et allisu exploratus atrum se prodit.' Cf. Herod. VII. 10. *ὥσπερ τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον αὐτὸν μὲν ἐπ' ἑωυτοῦ οὐ διαγιγνώσκομεν, ἐπεὰν δὲ παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ διαγιγνώσκομεν τὸν ἀμείνω.* Soph. Fr. 742. *λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐγενὴς* (*εὐπρεπὴς* al.) *χαλκὸς, χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσεν στέγος* (*ὤλεσεν σέλας*?). Theogn. 415. *οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν | πιστὸν ἑταῖρον ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος· | ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ | χρυσός.* Bacchylid. Fr. 22. *Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσὸν, ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἀλήθει' ἐλέγχει.* Pind. P. X. 105. Eur. Med. 516. Isocr. Panath. 240 D. E. Schaefer. ad Theogn. 409.

391. *τριβῷ τε —*] Angl. by use and hard rubs (rubbing).

392. *μελαμπαγὴς πέλει*] Anglice, becomes soiled, tarnished, rusty, dingy (thus showing its base alloy). Cf. Sept. 737. *μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον.* Cf. Theogn. 449. *ἄπεφθον | χρυσὸν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ, | τοῦ*

χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰὸς | οὐδ' εὐρὼς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν. "Intelligendum *τὸ ῥυπαρομέλαν, ὁ ῥυπόεις πίνος*, quem pravum aes usu non situ contrahit." (Heusde) V. annot. crit.

μελαμπαγὴς] Nigrore concreto obductus. Dorice pro *μελαμπηγής*. Cf. Sept. 737. *μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον.*

393. *δικαιωθεὶς*] Probatus. Anglice, having been proved (tried, tested). I. q. *βασανισθείς*. Sc. *τις*, ille de quo agitur.

ἐπεὶ —] 'Since he is no better than a boy running after a bird, while upon the state he lays an intolerable affliction.' (Pal.)

394. *διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν*] Locutio proverbialis. Cf. Eur. Fr. 271. *πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας, | οὐχ ἡ τύχη σε.* Plat. Euth. 291 B. *ἀλλ' ἦμεν πάνυ γελοῖοι, ὥσπερ τὰ παιδία τὰ τοὺς κορύδους διώκοντα ἀεὶ ᾠόμεθ' ἑκάστην τῶν ἐπιστημῶν αὐτίκα λήψεσθαι, αἱ δ' ἀεὶ ὑπεξέφευγον.* Euth. 4 A. Arist. Met. III. Hom. Il. 17, 75. Pers. Sat. III. 61. Clem. Alex. Strom. p. 317 B. Apostol. XII. 100. *ὄρνις ζητεῖς, ἀνέμους θηρεύεις, ἐπὶ τῶν μάτην κοπιώντων.*

ποτανὸν] Forma Dorica. Pind. Pyth. V. 153. VIII. 38. Nem. III. 140. VII. 31.

395. Cf. Hesiod. Op. 240. *πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα.* Eur. Hec. 640. *κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ ὀλέθριον ἔμολε.* (Weckl.)

πρόστριμμ'] I. q. *προσβολήν*. Gl. Fl. *κακόν τι προστριβὲν αὐτῇ.* Cf. 640. Pr. 329. Pers. 81. Eum. 238. *προστετρίμμενον μύσος.* Angl. an infliction. Vox vix alibi reperta. De verbo *προστρίβεσθαί τί τινι* cf. ad Prom. 329. et Arist. Eq. 5. Antiph. p. 127, 2. *ὑμῖν τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι.*

ἄφερτον] Gl. F. *ἀφόρητον*. Intolerabile. Cf. 1103. *κακὸν ἄφερτον.* 386. 564. 1600. Ch. 441. 469. Eum. 146. 479.

ἐνθείς] Gl. F. *ἐπαγαγών*. Exspectabam *προσθείς*. Cf. Ch. 482. *φυγεῖν με γᾶν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ* (*φθόρον*). V. annot. crit.

396. *λιτᾶν* —] Sc. *τῶν πολιτῶν*, ex *πόλει* intelligendum. Cf. Eum. 561. *καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ· γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ* etc.

397. *τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδ'*] Eum autem qui in his versatur (haec observat). Cf. Hom. Od. 1, 177. *ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.* Herod. I. 30. *ἐπιστρεφέως* (i. e. *ἐπιμελῶς*). Hesych. *ἐπίστροφος· ἐπιστροφὴν ποιούμενος καὶ φροντίζων, ἐπιμελητής.*

398. *καθαιρεῖ*] Delet, pessumdat. Sc. *θεός*. Cf. Soph. Tr. 1063. *μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.* Aj. 517. Ant. 1158. Eur. Fr. 420, 3. *ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν.* Thuc. III. 68. *καθελόντες τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος.* Subaudiendum *θεὸς* aut *θεῶν τις*.

401. *ᾔσχυνε* —] Cf. Il. 13, 627. *οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ | μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες* (*ἀπάγοντες*?), *ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ.*

ξενίαν τράπεζαν] The hospitable board. Gl. F. *φιλικήν*. Cf. 701. Archil. Fr. 81. *ὅρκον ἐνοσφίσθη μέγαν, ἅλας καὶ τράπεζαν.* Hesych. *τραπεζίτην Πάριν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμάσαντα τὴν Μενελάου.*

κλοπαῖσι] Cf. 534. Eur. Hel. 1191. *κλοπαῖς θηρώμενον* | *Ἑλένην*. Or. 1499. *θεῶν κλοπαῖς*.

403 sq. *λιποῦσα δ' —*] 'Daring th' undareable she fled | And is already past the gates, | Gliding soft with silent head; | But left behind her as she went | War and tumult's gathering din | To those her country's men.' (Symmons)

λιποῦσα] Gl. F. *ἡ Ἑλένη*.

ἀστοῖσιν] Gl. F. *τοῖς ἑαυτῆς πολίταις*.

ἀσπίστορας — κλόνους] Cf. Pers. 106. *ἱππιοχάρμας κλόνους*. Eur. El. 442. *ἀσπισταὶ μόχθοι*. 444. *ἀσπιστὰς μόχθους*. Soph. Aj. 1187. *δορυσσοήτων* (*δορυσσόντων* vulg.) *μόχθων ἄταν*. Theogn. 965. *δορυσσόος πόνος*. 987. *δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν*. Hom. Il. 5, 167. *βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων*.

404. *κλόνους*] Gl. F. *ταραχὰς, μάχας*.

λογχίμους] Gl. F. *διὰ λόγχης γινομένους*.

405. *ναυβάτας θ' ὁπλισμοὺς*] Cf. 987. *ναυβάτας στρατός*. 45. *στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν*. Pers. 107. *ἱππιοχάρμας κλόνους*. Suppl. 168. *ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον* | *λεύσσω*. Eur. El. 442. *ἀσπισταὶ μόχθοι*. Pind. Isthm. I. 23. *ὁπλῖται δρόμοι*. Herod. VI. 12. *τοὺς ἐπιβάτας ὁπλίζειν*. Heusde minus recte *ναυβάτας ὁπλισμοὺς* de navium apparatu intelligit, coll. Od. 17, 288. *νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίζονται* | *πόντον ἐπ' ἀτρύγετον*.

406. *ἀντίφερνον*] I. e. *ἀντὶ φερνῆς*, dotis vicem gerentem. Gl. F. *ἀντὶ προικὸς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν κομίσασα*. Cf. 442. *ἀντάνορος σποδοῦ*. Eur. Andr. 103. *Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλά τιν' ἄταν* | *ἠγάγετ'* (*ἤγαγεν*?) *εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν*. Sic *ἀντίπαις* (Eum. 38.), *ἀντήνωρ* (Ag. 442.), *ἀντίδουλος* (Ch. 135. Fr. 194.), etc. Cf. 686. Virg. Aen. VII. 318. 'Sanguine Trojano et Rutulo dotabere, virgo, | et Bellona manet tua pronuba.'

407. *βέβακε ῥίμφα*] Ut clam aufugiens. Cf. Hesiod. Scut. 223. *κοῦφα βιβάς*. Hor. Sat. II. 6. 98. 'domo levis exsilit.'

βέβακε] I. e. *οἴχεται*. Gl. F. *διῆλθε*. Cf. 425. *διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις*.

ῥίμφα] Angl. swiftly, lightly, recklessly. Suidas per *ῥᾳδίως, εὐχερῶς* explicat. Cf. Hesiod. Scut. 342. 378. Soph. Oed. C. 1062. Vox Homerica (Il. 6, 511.), a *ῥίμπτω* (Ionice pro *ῥίπτω*, quocum confer *χρίμπτω* pro *χρίπτω*, *λάμψομαι* pro *λήψομαι*) formatum. Cf. *ῥιμφαλέος* et *ῥιμφάρματος* (Oed. C. 1062.).

διὰ πυλᾶν] Argivas portas recte intelligunt Sch. Enger. Heusde. Nulla enim causa fuit cur per Ilii portas *ῥίμφα* iret.

408. *ἄτλητα τλᾶσα*] Theogn. 1029. *ἄτλητα πεπονθώς*. Theocr. XXV. 203.

409. *δόμων προφῆται*] Sic *δόμων ὀνειρόμαντις* (*φόβος*). Ch. 33. 37. Genes. 40, 8. Intelliguntur vates, somniorum et ominum interpretes, in aedibus Atridarum. Gl. F. *οἱ μάντεις*. Cf. 1099. Ch. 33. *δόμων ὀνειρόμαντις*. 37. *κριταὶ δὲ τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν —*. Sept. 611. Eum. 19. *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός*. Genes. XL. 8. XLI. 8.

410 sq. *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα*] Cf. 1488. *ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ*. 1125. *ἆ ἆ ἰδοὺ ἰδού*. Prom. 694. *ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα*.

πρόμοι] Viri principes.

411. στίβοι φιλάνορες] Vestigia amoris conjugalis (amorem uxoris erga maritum testantia). Mira sane locutio. Cf. 856. τοὺς φιλάνορας τρόπους. Pers. 136. πόθος φιλάνωρ (desiderium conjugum maritos amantium). Sic ἀνδρεράστρια (Arist. Thesm. 392.) et ἀστεργάνωρ Pr. 898. Ovid. Her. X. 53. 'Et tua qua possum pro te vestigia tango | Strataque quae membris intepuere tuis.' Prop. II. 29. 35. 'Apparent non ulla toro vestigia presso.' Στίβος de pedum vestigiis (impressione) usurpatur Ch. 197. 202.

412 sq. "Figmentum est poetae inducentis domesticos Menelai ipsumque Menelaum existimantes post raptum Helenae eam adesse, quasi in ea domo spectrum Helenae versaretur." (Casaub.) 'He is present (at the bed) in silence, dishonoured, yet without reproaching her, perceiving with deepest pain that she is gone.' (Pal.) Menelai indoles effeminata et uxoria bene nota et ab Euripide saepius notata in his tangitur.

412. πάρεστι] Sc. Menelaus, ut videtur.

σιγᾶς — ἀφεμένων] Gl. F. ἀφεμένων ἡμῶν τῆς σιγῆς. — τουτέστι καὶ παρρησιαζομένων καὶ φθεγγομένων τὶ διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὴν δέσποιναν, ὅμως τῇ παλαιᾷ αἰδοῖ σώζομεν (σέβομεν?) αὐτῆς τὴν παρουσίαν, καὶ πάρεστιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη καὶ πολύτιμος καὶ ἀλοίδορος, ἤγουν νομίζομεν ἔτι συνεῖναι ἡμῖν αὐτὴν καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν.

414. πόθῳ δ' —] 'For our regret for her that is beyond the sea will straightway conjure up her image to be mistress of the house.' (Peile) Cf. Shakesp. Hamlet I. 2. 'Methinks I see my father — in my mind's eye, Horatio.'

πόθῳ] Gl. F. τῷ φίλτρῳ τῷ πρὸς ἐκείνην. Cf. 545.

ὑπερποντίας] Trans mare vectae. Cf. Suppl. 42. δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον (Epaphum). Eodem sensu διαπόντιος Ch. 352. τάφον διαποντίου γᾶς. Thuc. I. 141.

415. φάσμα] Imago ejus (Helenae).

416. κολοσσῶν] Statuarum. I. q. ἀνδριάντων. Gl. F. τῶν ἀγαλμάτων, τουτέστι τῶν εὐειδῶν γυναικῶν. Herod. II. 130. εἰκόνας τῶν παλλακέων — ξυλίνους κολοσσούς. 143. 153. 175. 176. Theocr. XXII. 47. σφυρήλατος οἷα κολοσσός. "Ut supra (242) picturae ratio habita est ut in tacendo loquendi voluntas notaretur, ita hic statuaria adhibetur ut caecitas splendidae oculorum aciei qualis Helenae fuerat (740. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος) opponatur." (Heusde) Non inepte conferas Xen. Conv. 4, 22. ὅτι — ἡ μὲν αὐτοῦ ὄψις εὐφραίνειν δύναται, ἡ δὲ τοῦ εἰδώλου τέρψιν μὲν οὐ παρέχει, πόθον δὲ ἐμποιεῖ.

417. ἔχθεται] Exosa est Activa vox ἔχθειν est Fr. 801. Soph. Aj. 459. Phil. 510.

418. ὀμμάτων — ἐν ἀχηνίαις] Gl. F. ἤγουν μὴ ὁρωμένης ἐκείνης. Cf. Ch. 301. χρημάτων ἀχηνίᾳ. Arist. Fr. 91. νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ; Ch. 67. δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία. De statuis oculis carentibus recte accipit Klausen.

ἀχηνίαις] Gl. F. ἀπορίαις. Pro ἀχηνίᾳ propter metrum. Sic προνοίαισι pro προνοίᾳ 684. Theogn. 619. πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι (pro ἀμηχανίῃ) κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ.

ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα] Perit omnis venustas. "Cf. 371. Pr. 651. Eur. Bacch. 236. *ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων.* Iph. A. 1264. Menand. IV. 278. *ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης ἔχεις.* Iph. T. 187. *ἔρρει φῶς σκήπτρων.* Soph. Fr. 834. *ἀμνήμονος γὰρ πᾶσ' ἀπόλλυται (ἀνδρὸς ὄλλυται) χάρις.* Eur. Fr. 780. *μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν.* Tyrt. 7, 14. *τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.*" (Heusde) Adde Eur. Fr. 736, 5. *ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις | ἀπόλωλε.*

420 sq. Cf. Eur. Alc. 348 sq. *σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν | εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται, | ᾧ προσπεσοῦμαι —. ἐν δ' ὀνείρασι | φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἄν· ἡδὺ γὰρ φίλους | κἀν νυκτὶ λεύσσειν ὅντιν' ἂν παρῇ χρόνον.* "The visions themselves give joy while they stay; what gives sorrow is their evanescence." (Housman)

420. *ὀνειρόφαντοι — δόκαι*] Cf. 275. Eur. Herc. 111. *δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνειράτων.*

ὀνειρόφαντοι] Vox non alibi reperta.

πενθήμονες] Luctificae, lugubres. Cf. Anth. Gr. V. 1. 27. *πενθήμονι κόσμῳ.* Confer *ἐλεήμων, τλήμων, δαήμων, φιλήμων, οἰκτίρμων.*

421. *δόξαι*] Cf. 275. *οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.* Ch. 1051. *τίνες σε δόξαι — στροβοῦσιν;* 1053.

422 sq. *μάταν γὰρ —*] 'For all in vain! as with a man fancying that he sees something good, the vision, slipping through his fingers, is gone not a whit behind on wings following the flight of sleep.' (Peile) "Cf. Hom. Il. 23, 99. *ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν | οὐδ' ἔλαβεν.* 22, 199. *ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ | οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν.* (Weckl.) Imitari videtur Propertius IV. 11. 81. 'Sat tibi sint noctes quas de me, Paule, fatiges | somniaque in faciem credita saepe meam; | atque, ubi secreto nostra ad simulacra loqueris, | ut responsurae singula verba jace.' Cf. etiam Meleag. Anth. Gr. 5, 166. *ἆρα μένει στοργῆς ἐμὰ λείψανα, καὶ τὸ φίλημα | μνημόσυνον ψυχρᾷ θάλπετ' ἐν εἰκασίᾳ; | ἆρά γ' ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα κἀμὸν ὄνειρον | ψυχαπάτην στέρνοις ἀμφιβαλοῦσα φιλεῖ;* Eur. Alc. 354. Milton. Sonnet XVIII. 'But, oh! as to embrace me she inclined | I waked; she fled, and day brought back my night.' Hom. Od. 11, 206. *σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ | ἔπτατο.* Theocr. 27, 8. *τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.*

422. *μάταν*] Gl. F. *ἤγ. μάταιόν ἐστι.*

423. *δοκῶν ὁρᾷ*] Angl., sees in imagination. Idem fere quod *δοκῇ ὁρᾶν.*

424. *παραλλάξασα*] Intransitive, nt in Eur. Hipp. 935. *λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.* Infra 490. *πυρὸς παραλλαγάς.* Soph. Ant. 298. *τόδ' — παραλλάσσει φρένας | χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν.* Hesych. *παραλλάξας· παρελθών.*

425. *βέβακεν*] Gl. F. *ἀπέπτη.* Cf. 490.

ὄψις] Gl. F. *ἡ φαντασία.*

οὐ μεθύστερον] Gl. F. *ἀλλὰ παραχρῆμα.* Cf. Ch. 516. Sept. 581. *μεθυστέροις.* Sic mss. I. e. *αὐτίκα,* statim. Sed corrigendum suspicor *οὐκέθ'* (vel *οὐκ ἐς*) *ὕστερον.*

426. *ὕπνου κελεύθοις*] Cf. Suppl. 1042. *τρίβοι τ' Ἐρώτων.*

427. τὰ μὲν κατ' οἴκους —] Cf. Eur. Alc. 950. τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'. Soph. Aj. 1021.

οἴκους ἐφεστίους] Cf. 851. δόμους ἐφεστίους. Sept. 73.

428. ὑπερτερώτερα] Cf. Fr. 70, 2. Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

429. τὸ πᾶν] Ita mss. Gl. F. καθόλου. Correxi τόπων.

Ἕλλανος αἴας] Cf. 1254. Ἕλληνα φάτιν. Eur. Iph. T. 341. Ἕλληνος ἐκ γῆς. 495. πατρίδος Ἕλληνος.

συνορμένοις] Gl. F. τοῖς συνορμηθεῖσι. Sc. ad Trojam. Cf. Suppl. 187. τόνδ' ἐπόρνυται στόλον. Non Ἀχαιοῖς sed Ἀτρείδαις intelligit Housman.

430. τηξικάρδιος] Cf. Hom. Od. 19, 263. μηδέ τι θυμὸν | τῆκε πόσιν γοόωσα. Eur. Fr. 900. τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ. Cic. Tusc. IV. 36. 'tabificae mentis perturbationes.' (Weckl.) Cf. δηξίθυμος (741.), δακέθυμος, θυμοδακής, καρδιόδηκτος, δακεκάρδιος, θυμοβόρος. Infra 791. δῆγμα—λύπης.

431. δόμοις ἑκάστου] In singulorum domibus.

πρέπει] Cf. Sept. 124. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ etc.

432. θιγγάνει] αὐτῶν subaudit Blom. Ita mss., sed corrigendum videtur κιγχάνει. V. annot. crit. Cf. 792. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Eum. 135. ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν. Ch. 272. 380. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκεθ' ἅπερ τε βέλος. 55. Soph. Aj. 938. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ — γενναία δύη. 786. Eur. Suppl. 599. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει. Hipp. 1070. Eur. Fr. 969, 2. παίσει πρὸς ἧπαρ. Theocr. I. 59. ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν. Anacr. 3, 28. τύπτει (με) μέσον ἧπαρ ὥσπερ οἶστρος.

ἧπαρ] Sedem affectuum. Cf. 792. Eum. 135. Ch. 272.

434 sq. οἶδεν] Meminit, recordatur.

434. ἀντὶ δὲ φωτῶν —] 443. Ch. 687. Cf. Eur. Suppl. 1129. σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων δή ποτ' ἐν Μυκήναις (φέρεις). Soph. El. 755. καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς ἐν (ἐνθέντες?) βραχεῖ | χαλκῷ μέγιστον (λέβητι vel φλογιστὸν?) σῶμα (ψῆγμα?) δειλαίας σποδοῦ | φέρουσιν ἄνδρες etc. 1113. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ | τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, κομίζομεν (τάδ' ἥκομεν?). 1118. Ex Homero Il. 7, 333. ἄταρ κατακήομεν αὐτοὺς | τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος | οἴκαδ' ἄγῃ ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. Cf. Eur. Hel. 399. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' (σώματ'?) εἰς οἴκους πάλιν.

435. τεύχη καὶ σποδὸς] I. e. vasa cineraria, urnae cineris plenae. Cf. Soph. El. 757 sq. 1113 sq. 1118.

436. ὁ χρυσαμοιβὸς — σωμάτων] Who barters bodies for gold. "Qui aurum pensat pro eo argentum vel aliud quodvis pretium reddit. Sic Mars, praeliorum libripens, pro viris cineres rependit." (Butler) Sic Hectoris cadaver a Priamo ab Achille pretio redemptum est Il. 24, 478 sq.

437. ταλαντοῦχος] Libram (victoriae et cladis) tenens. A τάλαντον trutina (Pers. 346. Suppl. 823.) et ἔχειν. Gl. F. ὁ ζυγοστάτης. Cf. 1236. Suppl. 822. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου· τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν; Soph. Aj. 1275. Eur. Rhes. 82. Hom. Il. 19, 224. ἄμητος δ' ὀλίγιστος ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα | Ζεύς. 8, 69. Theog. 157. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει

ἄλλοτε ἄλλῳ. Cum ταλαντοῦχος cf. οὐρανοῦχος (Ch. 760.), πολιοῦχος, σκηπτοῦχος, ταγοῦχος.

ἐν μάχῃ δορὸς] Cf. Soph. Ant. 674. σὺν μάχῃ δορός. Eur. Cycl. 5. γηγενῆ μάχην δορός.

440 sq. Cf. Eur. Suppl. 1123. φέρω φέρω, τάλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρὸς πατρὸς | μέλη, βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ (l. ὕπο).

440. πυρωθὲν] Combustum. Cf. Pr. 497. ὀσφὺν πυρώσας. Fr. 280, 4. στέγην πυρώσω. Sensu improprio Ag. 481. πυρωέντα καρδίαν.

441. φίλοισι πέμπει —] Cf. Hom. Il. 7, 333. κατακήομεν αὐτοὺς (νεκροὺς) | τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶ ἕκαστος | οἴκαδ' ἄγῃ ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.

442. ψῆγμα] Ramentum, pulvisculum. Herod. I. 93. τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένου ψήγματος. Anth. P. IX. 310. ψῆγμ' ἄπυρον (l. ἀπύρου, i. e. non ἀπέφθου) χρύσοιο, Λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου, μῦς ὀλίγος, βαρὺ (l. βραχὺ) δεῖπνον, ἐδαίσατο. Herod. I. 93. III. 94. Plut. V. Dem. 4. Eur. Suppl. 1130. σποδοῦ πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων.

δυσδάκρυτον] Cf. Anth. P. V. 3. ψυχὴ δυσδάκρυτε. Hor. Od. I. 8. 14. I. 21. 13. Virg. Aen. VII. 604. Ovid. Her. XIV. 127. (Heusde) Contra εὐδάκρυτος Ch. 181.

ἀντήνορος σποδοῦ] Cf. 434. Soph. El. 1158. ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς | σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ. Imitari videtur Euripides Suppl. 1130. πᾶ δάκρυα φέρεις, — σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων δή ποτ' ἐν Μυκήναις (φέρεις);

ἀντήνορος σποδοῦ] Cf. 406. ἀντίφερνον — φθοράν.

σποδοῦ] Virg. Aen. VI. 228. 'Ossaque lecta cado texit Chorinaeus aheno (ἐν λέβητι χαλκῷ).' Prop. III. 12. 14. 'Neve aliquid de te flendum referatur in urna: | Sic redeunt illis qui cecidere locis.

443. γεμίζων] Cf. Eur. Cycl. 505. Theopomp. com. II. 804.

444. λέβητας] Cf. Ch. 686. νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα | σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός.

εὐθέτους] I. e. habiles, ideoque leves. Anglice, handy, convenient, portable. Cf. Sept. 642. εὔθετον (Gl. εὐβάστακτον) σάκος. Fr. 255. εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

445. εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν — τὸν δ' etc.] Cf. Ch. 1020. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. Arist. Eq. 75. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος | τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῃκκλησίᾳ. Av. 843. κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω, | ἕτερον δ' —. Phryn. Fr. 32. ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί.

446. ὡς μάχης ἴδρις] Sub. ἐστί. Cf. 1464. μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, ὡς ἀνδρολέτειρ'. 1399. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος. Pr. 293. γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμα. Soph. Oed. C. 1096. τῷ σκοπῷ (τὸν σκοπὸν?) μὲν οὐκ ἐρεῖς | ὡς ψευδόμαντις. El. 1289. 520. Eur. Andr. 646. Eubul. 116, 10. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή. Epicr. 9, 2. ἐπομνύουσα τὰν Κόραν — ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, | ὡς πῶλος ἀδμής.

μάχης ἴδρις] Cf. Hesiod. Scut. 351. ὀϊζύος ἴδριές εἶμεν.

447. *ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'*] Cf. Soph. Ant. 696. *τὸν — αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον.* 1314. Arist. Av. 1070. *ἐν φοναῖς ὄλλυται.* Tyrt. 1, 30. *καλῶς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.* Eur. El. 1207. Pind. P. XI. 37.

448. *διαὶ*] Gl. F. *ἕνεκα.* *γυναικός*] Gl. F. *τῆς Ἑλένης.*

τάδε] Gl. F. *ὅτι δι' ἀλλοτρίαν ἀπώλετο γυναῖκα.*

βαΰζει] Murmurat, queritur. Anglice mutters complaints. Arist. Th. 173. *παῦσαι βαΰζων.* Theocr. VI. 10. ubi schol. *τὸ βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν λέγουσι.* Hinc nostrum to bay.

449. *φθονερὸν —*] Cf. Soph. Ant. 700. *ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.*

ὑπ' ἄλγος ἕρπει] Cf. 270. *χαρά μ' ὑφέρπει.* Soph. Oed. R. 786. *ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.* 944. Ch. 460. *ξὺν δὲ γενοῦ.* Fr. 125. *ἀν' οὖς ἔχων.*

450. *προδίκοις —*] Justitiae vindicibus. I. e. champions, who have taken a prominent part in exacting justice. *Πρόδικοι* dicebantur apud Lacedaemonios *οἱ τῶν ὀρφάνων βασιλέων ἐπίτροποι* (Hesych., monente Blom.). Dativus quasi praecessisset *φθόνος.* Gl. F. *τοῖς δικαίοις, ἤτοι τοῖς δικαίως κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐστρατευκόσιν.*

αὐτοῦ] Illico. Angl. on the spot. Sic apud Homerum *αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ.*

453. *θήκας — κατέχουσιν*] Sepulcra tenent. Gl. F. *τάφους.* Cf. 1540. *δροίτης κατέχοντα χαμεύνην* (tanquam *τάφον* sive *θήκην*). Suppl. 26. *βαρύτιμοι* (*βαρυτίμους?*) *χθόνιοι θήκας κατέχοντες.* Pers. 405. *θήκας τε προγόνων.* Sept. 732. Soph. Aj. 1167. *τάφον καθέξει.*

454. *εὔμορφοι*] Ita mss. Gl. F. *εὔμορφοι ὄντες. ἔτι ζῶντες δηλονότι.* Cf. 416. *εὐμόρφων — κολοσσῶν.* Ch. 490. *εὔμορφον κράτος.* Suppl. 1003. *παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις* (*εὐμόρφων?*). Mendosum videtur. V. annot. crit.

456. *βαρεῖα*] Gl. F. *ἐπαχθής ἐστι.* Cf. 467. *τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ βαρύ.*

ἀστῶν φάτις] Cf. 938. *φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.* Soph. Oed. R. 495. *τὰν ἐπίδαμον φάτιν.* Aj. 138. *σὲ δ' ὅταν — λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ, | μέγαν ὄκνον ἔχω* etc. Mimn. Fr. 15, *καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.*

ξὺν κότῳ] I. e. *ἔγκοτος.* (Ch. 392. 924.). Gl. F. *μετ' ὀργῆς γινομένη.* Cf. 776. *τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν — λιποῦσ'* etc. 1549. *ξὺν δάκρυσιν.* 1351. *ξὺν — ξίφει.* 730. *μηλοφόνοισι σὺν ἄταις.* Pers. 776. *τὸν δὲ σὺν δόλῳ — ἔκτεινεν.* Eum. 555. *σὺν χρόνῳ.* Suppl. 183. *ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον.* Soph. El. 61. *ῥῆμα σὺν κέρδει.* Oed. R. 17. *οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς.*

457. *δημοκράντου — ἀρᾶς*] Cf. 938. *φήμη — δημόθρους.* 1409. *δημοθρόους ἀράς.* 1413. *δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς.* 1616. *δημορριφεῖς — ἀράς.* Pr. 943. *πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου — κρανθήσεται.* "Dem. p. 270, 20. *οὐχ ὧν ἔτυχεν ἦν ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται.*" (Pal.)

δημοκράντου] Gl. F. *τῆς δημοσίας.* Cf. v. *πυθόκραντος* 1255. et *μοιρόκραντος* Ch. 613. Eum. 392.

τίνει χρέος] Debitum solvit. Cf. 1325. Pr. 985. *καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.* Pr. 620. *ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;* Eum. 268. *ἀντίποιν' ὡς τίνῃς ματροφόνου δύας.* Ch. 313. "*Ἐκτίνειν χρέα* est Dem. 27, 49. 998, 25. *τὰ ὀφειλόμενα* Plat. Crat. 400 C." (Heusde)

459. *μένει δ' ἀκοῦσαι*] And anxiety on my part awaits to hear something wrapped up in darkness. Cf. Eum. 644. *μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.* Eur. Fr. 733, 1. *τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.*

460. *μέριμνα*] Gl. F. *ἡ φροντίς.*

νυκτηρεφές] Gl. F. *ἀφανῶς ἐπελθόν.*

461. *τῶν πολυκτόνων*] Cf. 734. *μέγα σίνος πολυκτόνον.*

462. *ἄσκοποι*] Anglice, unobservant, unmindful. Gl. F. *ἀπρόοπτοι, ἀλλ' ἐπισκοπῆς αὐτοὺς ἀξιοῦσι.* Activo sensu. Vulgo passive usurpatur, Ch. 816. Soph. Phil. 1111. Oed. C. 1681. El. 864. 1315. Aj. 21. Tr. 246.

κελαιναὶ — Ἐρινύες] Cf. Sept. 964. *μέλαιν' Ἐρινύς.*

464. *τυχηρὸν ὄντ'*] Gl. F. *τὸν εὐτυχῆ ἄνευ δίκης, τὸν ἀδίκως εὐτυχήσαντα, ὡς τὸν Πάριν.* Formatum a *τύχη* ut *ἀτηρὸς* ab *ἄτη.* Vox rarior. *τυχηρῶς* legitur Arist. Ach. 250. Th. 305.

παλιντυχεῖ] Adversam fortunam afferente. Non legitur alibi. Cf. Soph. Fr. 14. *ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν | πλάστιγγ' ἐρείσῃ (πλάστιγγα ῥέψῃ?) τοῦ βίου παλίντροπον, | τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα* (l. *εὑρ.*). Eur. Herc. 739. *θεῶν παλίρρους πότμος.*

465. *τριβᾷ βίου*] Vitae cursu. Cf. Soph. El. 602. *δυστυχῆ τρίβει βίον.* Arist. Av. 155. *βίος οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τριβήν.* Similis locus est Eum. 560 sq.

τιθεῖσ' ἀμαυρὸν] I. e. *ἀμαυροῦσιν,* they bring low. Gl. F. *ἀφανῆ.* Cf. Hesiod. Op. 323. *ῥεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοί.* Hesiod. Op. 6. *ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει.* "Hoc dicit: *τὸν αἰσχροκερδῆ αἱ Ἐρινύεις μεταλλαγῇ βίου ταπεινοῦσι καὶ ἀϊστοῦσιν.*" (Heusde)

ἐν δ' ἀΐστοις —] 'Among those who have been brought to nothing.' (Pal.) Cf. 527. Pr. 910. *ὃς αὐτὸν — ἄϊστον ἐκβαλεῖ.* Pers. 811. Suppl. 881. Theogn. 151 sq. Eum. 564. *ὤλετ' ἄκλαυτος, ἄϊστος.* Gl. F. *ἀφανέσιν. ἤγ. ἀμαυρωθέντος καὶ ἀφανισθέντος.* Linus Fr. 1, 3. *Κῆρες, αἵ τε βεβήλων ὄχλον ἀϊστῶσαι ἄταις περὶ πάντα πεδῶσι.* Hesych. *ἄϊστος· ἀφανής.* Id. *ἀϊστωθείς· ἀφανισθείς.*

οὔτις ἀλκά] There is no help forthcoming (to raise him up again). Gl. F. *βοήθεια. ἤγ. οὐδεὶς τοῖς τοιούτοις βοηθεῖ.*

468. *τὸ δ' —*] Gl. F. *ὁ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον (μέτριον?) εὐτυχῶν σφάλλεται.* Herod. VII. 10. *ὁ θεὸς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα ἀποσκήπτει τὰ βέλεα· φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν.* Hor. Carm. II. 10. 11. 'feriuntque summos fulgura montes.' Lucret. V. 1131. 'Invidia quoniam ceu fulmine summa vaporant | Plerumque et quae sunt altis magis edita cunque.'

ὑπερκόπως] Supra modum, superbe. Cf. Ch. 136. *οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.* Sept. 404. 455. Ag. 822. Eur. Herc. 1087. *ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὧδ' ὑπερκόπως;* Soph. Aj. 127. Per *ὑπερηφάνως* explicat Hesychius.

βαρύ] Gl. F. *αἱ γὰρ εἰς ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραί.* Hesiod. Op. 319. *εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἄρηται, | ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί.* Tecta allusio est ad recentem Agamemnonis victoriam.

470. *βάλλεται — κεραυνὸς*] Cf. Eur. Alc. 128. *διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς*

κεραυνίου. Tro. 92. *βολὰς κεραυνίους*. Phoen. 1534. *σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλών*. Soph. Phil. 67.

κεραυνός] Gl. F. *ἐφορῶντες οἱ τοῦ Διὸς ὀφθαλμοὶ τὴν τιμωρίαν ἐκπέμπουσιν*.

471. *κρίνω — ὄλβον*] Angl. I judge best, I prefer. Cf. Suppl. 396. *κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν*. Xen. Hell. I. 7. 38. *τούτων δὲ διαχειροτονουμένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου*. Eur. Tro. 928. *εἶ σφε κρίνειεν Πάρις*. Her. 198. *εἰ — λόγους κρινοῦσι σούς*. Rhes. 655. *κρίνας σέ*. Arist. Eccl. 1155. *ὑποθέσθαι — βούλομαι — κρίνειν ἐμέ*.

ἄφθονον ὄλβον] I. e. non invidiae expositum, invidia carentem, *τὸν ἀνεπίφθονον*. Cf. Pind. P. XI. 77. Hor. Od. II. 10. Aliud est *βίοτος ἄφθονος* (abundans) Fr. 196, 5. Et sic Gl. F. *πολύν*.

472. *μήτ' — μήτ' οὖν*] Cf. 359. Eum. 412. *οὔτε — οὔτ' οὖν*.

473. *πτολιπόρθης*] "Cf. 783. 908. In Iliade Achilleus et Oileus, in Odyssea Ulysses talis dicitur. Eur. Tro. 95 sq." (Heusde)

474. *πυρὸς — εὐαγγέλου*] Cf. 282. *ἀγγέλου πυρός*. 21. *εὐαγγέλου πυρός*. 588. *ἄγγελος πυρός*. 299. *ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός*.

476. *πόλιν διήκει θοὰ βάξις*] Cf. Prom. 663. *ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ*. Sept. 700. Soph. Aj. 998. *ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος | διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας*. Oed. C. 306. El. 642. Eur. Hel. 226. *διὰ δὲ πόλεας ἔρχεται βάξις*. Hec. 928.

478. Cum allusione ironica ad 273. *ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ*. Cf. Pers. 94 sq. Simile est Pr. 764. *θέορτον* (i. e. *ἀληθὲς*) *ἢ βρότειον* (i. e. *ψεῦδος*). Ipse Chorus explicat 491. *εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὀνειράτων δίκην* etc.

θεῖον ψύθος] Cf. Fr. 281, 5. *τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα*.

ψύθος] Mendacium. Cf. 999. 1089.

479. Cf. 602 sq. Oed. C. 790. Phoen. 380. Plat. Phaed. 70 C. Aliter Pr. 152. *τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν ὅτῳ —;* Trag. adesp. 118. *τίς ὧδε μῶρος ὅστις —;* (Heusde)

παιδνὸς] Puerilis. Angl. childish. I. q. *ἄφρων, νήπιος*.

φρενῶν κεκομμένος] Mente laesus. Gl. F. *παράφρων*. Cf. Eum. 330. *παρακοπὰ — φρενοδαλής*. Eur. Bacch. 33. *παράκοποι φρενῶν*. Arist. Thesm. 681. *λύσσῃ παράκοπος*. Qu. *φρενῶν βεβλαμμένος*. Sic Theogn. 223. *νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ*. 705. Cf. v. *φρενοβλαβής*.

480. *φλογὸς παραγγέλμασιν*] Cf. 289. 294. 316. Pers. 469.

φλογὸς —] Gl. F. *ὥστε*. Subaudiendum videtur *ὥστε* (*ὥστε πυρωθέντα καμεῖν*). Cf. 604. Eur. Or. 566. *εἰ γὰρ γυναῖκες εἰς τόδ' ἥξουσιν θράσους, | ἄνδρας φονεύειν*. Sed cf. Annot. crit.

481. *πυρωθέντα καρδίαν*] I. q. *θερμανθέντα* (sc. *χαρᾷ*). Inflammatum, accensum. Cf. Pr. 686. *μηδέ με μ' οἰκτίσας | ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν*. Ch. 1002. Soph. Aj. 478. *ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται*. Tr. 368. Eur. El. 405. *χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν*. Pind. Ol. XI. 91. *θερμαίνει φιλότατι νόον*. Arist. Ran. 844. *καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ*. Lys. 9. *ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν*.

482. ἀλλαγᾷ λόγου] Propter rumoris mutationem. Cf. Soph. Oed. R. 1206. ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου.

καμεῖν] Dolere, deprimi. Angl. to be distressed. Gl. F. λυπηθῆναι. Cf. Pind. Ol. 2, 15. καμόντες πολλὰ θυμῷ (schol. πολλὰ λυπηθέντες, ἀγωνιάσαντες). Thuc. II. 39. τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν.

483. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει] Schol. περιφραστικῶς ἡ γυνή. Cf. 941. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει. Ch. 629. τίω — γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.

αἰχμᾷ] The impulsive (hasty) character. Ab ἀΐσσω (ᾄσσω), ut θυμὸς a synonymo θύω. Monuit Davies. Cf. 592. ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. "Jam antiquitus disputatum est quid hic significaret αἰχμή. Mirum τὴν γλῶσσαν omitti, τὴν κατ' ἐξοχὴν γυναικὸς αἰχμήν." (Heusde) Pr. 418. Ζεὺς ὑπερήφανον ἐνδείκνυσιν αἰχμήν. Cf. v. ὀργή.

484. 'To acquiesce in what is pleasing to her.' (Pal.)

χάριν] Rem gratam, voluptatem, faustum nuntium. Cf. 421. δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.

ξυναινέσαι] Gl. F. ἐπαινέσαι, ἤγ. εὐφρανθῆναι. Comprobare, assentiri. Cf. 1208. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

485. πιθανὸς] Gl. F. εὔπειστος. Plerumque activo sensu usurpatur, Angl. persuasive. Shakesp. Hamlet III. 2. 'For women hope too much e'en as they love etc.' Tacit. Ann. XIII. 4. 'facili credulitate feminarum ad gaudia.' Xen. ap. Suid. s. v. πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον πρότερον πείθεσθαι.

ὁ θῆλυς ὅρος] Gl. F. περιφραστικῶς ἡ γυνή. Cf. 1154. ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ.

ἐπινέμεται] I. e. ἐπέρχεται, progreditur. Anglice goes on and on, encroaches. Thuc. II. 54. ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μάλιστα. Herod. V. 101. τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὸ ἄστυ ἅπαν. Soph. El. 1384. ἴθ' ὅποι προνέμεται — Ἄρης. Galen. de Compl. 3. ἡ φλὸξ ἐπὶ πᾶσαν ἐνεμήθη τὴν οἰκίαν. Aretae. de Cur. 1, 9. τὰ ἕλκεα ἐπὶ μᾶλλον νέμεται. Non alibi legitur apud tragicos.

486. ταχύμορον —] Cf. Ch. 845. ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι (δείματος μεστοὶ aut πλέῳ?) λόγοι | πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες (f. θνήσκουσι θρώσκοντες) μάτην. Empedocl. v. 35. ὠκύμοροι ἀπέπταν. Philon. IV. 65. ὠκύμοροι δέ εἰσι πάντες ἄνθρωποι.

γυναικογήρυτον] A mulieribus proclamatum. Verbum γηρύεσθαι significat alta voce clamare, Anglice to shriek. Cf. Pr. 73. Suppl. 460. Eur. Hipp. 213. οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσει; (Ubi nutrix Phaedram alloquitur.) Eum. 569. σάλπιγξ — ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.

ὄλλυται] Gl. F. φθείρεται.

κλέος] Fama, rumor.

489 sq. Cf. 312 sq. Sept. 640. τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπῃ τελεῖ. Soph. Ant. 631. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.

489. λαμπάδων φαεσφόρων] I. q. φωσφόρων. Cf. Eum. 1022. λαμπάδων σελασφόρων.

490. *φρυκτωριῶν*] Cf. 33. Thuc. VIII. 102. 1. *ὡς αὐτοῖς οἵ τε φρυκτωροὶ ἐσήμαινον καὶ ᾐσθάνοντο τὰ πυρὰ ἐξαίφνης πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ φανέντα.*

πυρὸς παραλλαγὰς] Gl. F. *τὰς διαδοχάς.* Sc. *τῶν φρυκτῶν.* Cf. 299. *ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.*

491. *εἴτ' οὖν — εἴτ'*] Cf. 843. Ch. 683. *εἴτε — εἴτ' οὖν.* Soph. Oed. R. 1049. El. 199. 560. Eur. Her. 149. *εἴτ' οὖν — εἴτε μή.* Plat. Apol. c. 15. *εἴτ' οὖν καινὰ εἴτε παλαιὰ (δαιμόνια φής με διδάσκειν).*

ὀνειράτων δίκην —] Cf. 424 sq.

ἀληθεῖς] Sub. *εἰσί.*

492. *ἐφήλωσεν*] I. e. *ἠπάτησεν.* Eur. Suppl. 243. *γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι.* Apoll. Rhod. III. 982. *μηδέ με τερπνοῖς | φηλώσῃς ἔπεσιν.* Ch. 1001. *φηλήτης ἀνήρ.* Rhes. 217. *φηλητῶν ἄναξ.* Soph. Fr. 672 D. *ἀνδρὶ φηλήτῃ.* Cognata vox videtur *σφάλλειν*, et Latina fallere.

493. *κήρυκ' —*] Exspectabam *κήρυκα γὰρ —.*

κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας] I. e. umbratum, velatum. Cf. Suppl. 354. *κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον — ὅμιλον — θεῶν.* Soph. El. 422. *ᾧ κατάσκιον | πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.* 345. Sept. 384. Eur. Phoen. 654. Andr. 1115. Soph. Oed. R. 82. *οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς | ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.* Virg. Aen. VI. 772. Lucret. II. 628. "Hesiod. Op. 511. Arist. Ach. 906. Soph. Oed. R. 812 sq. Philo VI. 10. *γῆν κλάδοις καὶ φυλλάσι κατάσκιον.* Est signum victoriae; inde Chaeremon Fr. 6. *στεφάνους τεμόντες (ἔχοντες?), ἀγγέλους εὐφημίας.*" (Heusde)

494. *μαρτυρεῖ —*] Cf. Suppl. 180. *ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ.* Sept. 81. *αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ' | ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.*

κάσις πηλοῦ —] Cf. Sept. 494. *λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.* 351. *ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες.* Pers. 614. Pind. Ol. XI. 3. *παῖδες νεφέλας (ὄμβροι).* Eur. Hec. 1092. *πέτρας ὀρείας παῖ — ἠχώ.* Hesiod. Th. 756. *ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ κασίγνητον Θανάτοιο.* Hippon. Fr. 33. *συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.* Eur. Tro. 1222. Hor. Od. I. 14. 11. 'Pontica pinus | silvae filia nobilis.'

495. *ξύνουρος*] Confinis. I. e. *συγγείτων.* Gl. F. *ἡ συνακολουθοῦσα αὐτῷ.* Sic *ξύνοικος* 1642. *ξύζυγος* Ch. 599. Confer *ὅμορος, πρόσορος.*

διψία κόνις] I. e. *ξηρά.* Sic a nuntio festinante excitata. Cf. Soph. Ant. 246. 429. "Oppian. Ven. III. 35. *ἐν Λιβύῃ διψάδι γαίῃ.* IV. 111. *Λιβύων πολυδίψιον αἶαν.* Lucr. II. 376. Virg. G. I. 114. 'bibula arena.'" (Heusde)

496. *ὡς*] Gl. F. *ὅτι.*

οὔτ' ἄναυδος] Sc. *ἔσται.* Cf. Sept. 82. *αἰθερία κόνις με πείθει, ἄναυδος — ἄγγελος.* Suppl. 180. *ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ.* Theogn. 549. *ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει, | Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς* (i. e. *πυρσός*).

δαίων] Gl. F. *καίων.*

φλόγα] Gl. F. *πυρσόν.*

497. *καπνῷ πυρὸς*] Ut in luce diei. Nocturnum signum est flamma.

498 sq. Cf. Cic. ad Fam. XII. 6. 2. 'Si conservatus erit, vicimus; sin — quod dii omnes avertant, omnis omnium cursus est ad vos.'

498. ἐκβάξει] Eloquetur, declarabit. Similis aposiopesis est infra 647. Ch. 194.

499. ἀποστέργω] Odi, abominor. Corrigendum videtur ἀποστυγῶ.

500. εὖ γὰρ —] For I pray that to what has already happened auspiciously there may be an addition of happiness. 'To good already come may good be added.' (Sidg.) Haec dicit Chorus Clytaemnestram in mente habens. Cf. 216. εὖ γὰρ εἴη.

501. Cf. Sept. 452. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Ch. 112.

502. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο —] Cf. 621. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Prom. 851. καρπώσεται — χθόνα. Adesp. 352, 2. εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων | κακὰς ἀμοιβὰς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς. Plat. Symp. 183 A. τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὀνείδη. Sept. 582. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.

503. Cf. Soph. Aj. 859 sq. Tr. 243. Eur. Fr. 558. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον. "The unity of action is preserved in this play, but the unity of time would appear to be disregarded, for nothing but a miracle could have brought the herald home so soon, supposing the exhibition of the beacons to have taken place immediately on the taking of Troy." (Symmons)
οὖδας] Cf. Eur. Her. 770. Emped. v. 17. οὖδας χθονός.

504. φέγγει — ἔτους] Decimo hoc anno qui illuxit. Quid sit φέγγος ἡμέρας intelligo, non item ἔτους. Cf. 1577. ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου. Digna lectu sunt quae ad h. v. annotavit Verrall, qui vertit 'with this tenth annual dawn' (i. e. after all these weary years). Pro δεκάτου τοῦδε ἔτους λαμπρῶς φανέντος accipit Heusde.

505. ῥαγεισῶν] Schol. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγκυρῶν. Cf. Eur. Hel. 277. ἄγκυρα δ' ἥ μου τὰς τύχας ὤχει μόνη, — ἀφ' οὗ τέθνηκεν οὗτος οὐκέτ' ἔστι δή. Epist. ad Hebr. VI. 18. Socrates Stob. I. 86. οὔτε ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὁρμιστέον.

506 sq. Lucian. Encom. Patr. 9. ἕκαστος γοῦν τῶν γεγηρακότων καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καταλῦσαι τὸν βίον ἐπὶ τῆς πατρίδος, ἵνα ὅθεν ἤρξατο βίου ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα παρακατάθηται τῇ θρεψαμένῃ γῇ καὶ τῶν πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων.

506. οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν] I. q. ἤλπιζον. Anglice, for I never expected (thought). Sic οὔ φημι (369), οὐκ ἐῶ, οὐκ ἀξιῶ, οὐ δικαιῶ. Cf. Pers. 741. τάρ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς. Suppl. 329. ἐπεί τις ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν | κέλσειν; Eum. 561. τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις δύαις λαπαδνὸν etc. Soph. Ant. 390. Phil. 869. Eur. Her. 931. Hel. 1619.

507. μεθέξειν — τάφου μέρος] Cf. Ch. 291. καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος | εἶναι μετασχεῖν. Eur. Suppl. 1019. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος. Iph. T. 1299. μέτεστι χὐμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος. "Soph. El. 1135. Ant. 917 sq. Eur. Suppl. 309. 1078 sq. Iph. T. 1299. Thuc. I. 73. 2. Arist. Vesp. 972." (Heusde)

509. ὕπατος — χώρας] Supreme over the country. Cf. 51. Soph. Phil. 989. Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν. Paus. I. 26. 6. πρὸ τῆς εἰσόδου Διὸς

ἔστι βωμὸς ὑπάτου. Ζεὺς ὕπατος κρειόντων dicitur Il. 8, 31. Summum apud Romanos magistratum consulem *ὕπατον* a Graecis vocatum fuisse omnibus notum est.

510. *ἰάπτων — εἰς ἡμᾶς βέλη*] Respici videtur ad Hom. Il. 1, 44 sq. Cf. Hom. Il. 1, 53. *ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο.* Sept. 531. *ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.*

511. *ἀνάρσιος*] Infestus. Hom. Il. 24, 365. *οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν.* Soph. Tr. 853. 641. Theocr. XVII. 101. II. 6.

512. *παιώνιος*] Cf. Pers. 605. Fr. 142. Soph. Oed. R. 150. *Φοῖβος — σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος.*

513 sq. De constructione cf. Pr. 88. Soph. Aj. 859.

513. *ἀγωνίους θεοὺς*] I. q. *ἀγοραίους θεούς* (90). Valet enim aliquando *ἀγὼν* i. q. *ἀγορά.* (Suppl. 355. *ἀγωνίων θεῶν.* 189. 242. 332.) Cf. Sept. 272. *τοῖς πολισσούχοις θεοῖς | πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.* Iidem *ἐναγώνιοι,* Fr. 384. *ἐναγώνιε — Ἑρμᾶ.* Arist. Pl. 1157. Pind. P. II. 10. Ol. VI. 79. Paus. V. 14. 7.

514. *τόν τ' ἐμὸν τιμάορον*] Gl. F. *βοηθόν.* Hermes enim nuntiorum patronus erat.

515 sq. Cf. 973. Eum. 90. *Ἑρμῆ, φύλασσε, κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος | πομπαῖος ἴσθι.* Sept. 8. 125. 131.

515. *κηρύκων σέβας*] The worship of heralds. Cf. Pr. 1091. *ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας.* Ch. 157. Suppl. 776. Eur. Alc. 1000. *σέβας ἐμπόρων.* Soph. El. 685. Poll. IV. 91. *τὸ τῶν κηρύκων γένος ἱερὸν μὲν Ἑρμοῦ, κατεκήρυττε δὲ ἡσυχίαν ἔν τε ἀγῶσι καὶ ἱερουργίαις.* Eur. Suppl. 121. *κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος.* Soph. Tr. 620. *Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην* (ubi loquitur praeco Lichas).

516. *ἥρως τε τοὺς πέμψαντας — δέχεσθαι*] Cf. 853. *οἵπερ (θεοὶ) πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.* Suppl. 206. *ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξιάσθω χθονί* (*Ποσειδῶν*). Quinam sint isti heroes ambigitur.

δέχεσθαι] Quasi praecessisset *αἰτῶ* (non *προσαυδῶ*). Cf. Pers. 216 sq.

εὐμενεῖς] Gl. Fl. *εὐμενῶς.*

517. *στρατὸν — τὸν λελειμμένον*] I. e. *τοὺς λοιποὺς Ἀργείων στρατοῦ* (573). Cf. Pers. 480. *ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων.* "Pr. 856. Aj. 543. Ant. 548. Hel. 1246. Ion. 680. Il. 19, 230." (Heusde)

519. *σεμνοί τε θᾶκοι*] I. e. *θρόνοι,* sedes regias, ante fores palatii vulgo positae. Hom. Od. 2, 14. *ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.* 3, 406.

δαίμονές τ' ἀντήλιοι] Cf. Eur. Fr. 538. *ἀντήλιοι θεοί.* Ion. 1550. *ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεός.* Soph. Aj. 805. *οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους* (i. e. orientem spectantes, *ἑῴους*) | *ζητεῖτ' ἰόντες.* Hesych. *ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι.* Iidem *θεοὶ προστατήριοι* dicuntur Sept. 449. El. 637. Trach. 209. "There is frequent mention of the statue of Zeus being similarly placed. Paus. V. 23. 1. *ἄγαλμα Διὸς τετραμμένον πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον.* 22, 4. *Δία πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου.* Cic. in Catil. III. 4. 'Simulacrum Jovis contra atque antea fuerat ad orientem convertere.' Id. de

Div. I. 20. 'Sancta Jovis species claros spectaret ad ortus'" (Pal.) Confer *ἀπηλιώτης*, *ἐπηλίς*, *λεύκιππος*.

520. *εἴ που* —] Cf. Soph. Oed. R. 165. *εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας — ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, — ἔλθετε καὶ νῦν*. Arist. Eq. 347. *εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ — ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν*. Th. 1158.

φαιδροῖς ἐδέξασθ' ὄμμασι] Cf. 725. *φαιδρωπόν*. Ch. 565. *καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ | δέξαιτο*. Eur. Med. 1039. *ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων*. Orest. 894. *τὸ δ' ὄμμ' ἀεὶ | φαιδρωπὸν ἐδίδου*. Soph. Oed. C. 319. *φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων | σαίνει με προσστείχουσα*. Lucian. alicubi, *καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ φαιδρῷ καὶ κεχαρισμένῳ*. Alciphr. I. 38. *ἡ δὲ οὐκέτι φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα*.

521. *κόσμῳ*] Gl. F. *ἐν κόσμῳ*. Pariter *ὀργῇ*, *βίᾳ*, *δίκῃ*, etc. Cf. Pers. 406. *ἡγεῖτο κόσμῳ*. Corrigendum videtur *καὶ νῦν*.

πολλῷ χρόνῳ] Post longum tempus. I. q. *διὰ πολλοῦ χρόνου*. Cf. Soph. Tr. 227. El. 1273. *χρόνῳ μακρῷ*. Aliud est *ἐν πολλῷ χρόνῳ* (551).

522. Cf. Pers. 300. *φάος μέγα | καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου*. Hor. Od. IV. 4. 38.

ὑμῖν] Chorum dicit.

524. *καὶ γὰρ οὖν πρέπει*] Namque hoc decet. Cf. Soph. Ant. 489. *καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον | ἐπαιτιῶμαι*. 771. *εὖ γὰρ οὖν λέγεις*. Oed. C. 980. *οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι*. De particulis *γὰρ οὖν* cf. 674. Eum. 369. Fr. 305.

525 sq. Cum his cf. Pers. 811 sq.

525. *κατασκάψαντα*] Cf. Sept. 46. *πόλει κατασκαφὰς | θέντες*. Ch. 50. *ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων*. Soph. Oed. C. 1421. Phil. 998. Thuc.IV. 109. *τὰ μακρὰ τείχη — κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος*.

δικηφόρου] Cf. 1577. *ἡμέρας δικηφόρου*. Ch. 120.

526. *Διὸς μακέλλῃ*] Cf. Arist. Av. 1239. *δείσας ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον | Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψει Δίκη*. Soph. Fr. 767. *χρυσῇ* (?) *μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ*.

μακέλλῃ] Ligone. Schol. *σπάθῃ*. Scilicet *μάκελλα* est *σκαλὶς μονόθεν κέλλουσα* (Eust.), sive *σπάθη* (Angl. a spade), vocabulum a *μεὶς* (*μία*, *μὲν*) et *κέλλειν* formatum (*ἡ μονόθεν κέλλουσα*); *δίκελλα ἡ διχόθεν τέμνουσα* (Theon in Arat. Phaen. 2.).

κατείργασται] Subversum est. Passivo sensu. Eur. Hel. 107. *ἤδη γὰρ ἧπται καὶ κατείργασται πυρί*. Alio sensu apud Theophr. H. Pl. VIII. 7. 7. *γῆ κατεργαζομένη*. C. Pl. III. 23. 4. *κατεργασία τῆς γῆς*. IV. 7. 3. *γῆ εὐκατέργαστος*.

527. *βωμοὶ δ' ἄϊστοι* —] Idem fere versus est Pers. 811.

528. *σπέρμα* —] "Eur. Or. 1383. *Ἴλιον καλλίβωλον*. Circa Vergiliarum occasum (826) auctumni finis erat." (Heusde)

ἐξαπόλλυται] Herod. VI. 37. 3. *πίτυς ἐκκοπεῖσα — πανώλεθρος ἐξαπόλλυται*.

529. *ζευκτήριον*] Jugum. I. q. *ζυγὸν*, ut videtur. Nisi potius *ζυγὸν* subaudiendum. Cf. 126. 194. 332. 744. 1548. Pers. 50. *ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι*. 72. *ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου*. Ch. 961. Theogn. 848. *ζεύγλην* (*ζεῦγλαν*?) *δύσλοφον ἀμφιτίθει* (sc. *δήμῳ*). Heusde *δεσμὸν* aut *ἱμάντα* intelligit, coll. Lycophr. 1344. *στερρὰν τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις*.

530. *ἄναξ — πρέσβυς*] Agamemnon. Cf. 205. 184. *ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν.*

532. *Πάρις γὰρ οὐδὲ —*] I. e. *οὔτε γὰρ Πάρις οὔτε —*. Cf. ad Arist. Av. 69. *γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν.*

συντελὴς] I. e. particeps (criminis). Cf. Sept. 251. *ὦ ξυντέλεια (θεῶν πανάγυρις* 220). Sic *ἐσχάραι παντελεῖς* (pro *πᾶσαι*) Soph. Ant. 1016.

533. *ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα*] Gl. F. *καυχᾶται.* Cf. Suppl. 272. 275. Pind. Ol. IX. 61.

τὸ δρᾶμα] Gl. F. *ὅτι πλέον ἔδρασεν ἢ πέπονθεν.* Cf. 1527. 1564. Ch. 313. Pers. 813. *κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχουσι.* Soph. Oed. R. 810. *οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως* (l. *συντόνως*) | *σκήπτρῳ τυπεὶς — ἐκκυλίνδεται.*

534. *ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς*] 'Having been cast in an action for both plunder (rape) and theft.' (Pal.) Soph. Phil. 644. *ὅταν παρῇ κλέψαι τε χἀρπάσαι βίᾳ.* Arist. Pl. 372. *μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἥρπακας;* Myrtil. com. II. 419. *ὁ μὲν κλέπτης, ὁ δ' ἅρπαξ.* Hom. Il. 13, 626. *Τρῶες ὑπερφίαλοι — οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ | μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες* (*ἀπάγοντες*?). Prius nomen ad Helenae raptum, posterius ad opes Menelai magnas (ad 741) spoliatas spectat.

ἁρπαγῆς —] Cf. Eur. Cycl. 280. *ἁρπαγὰς μετῆλθετ' Ἰλίου πόλιν.*

κλοπῆς] Cf. 401. Eur. Hel. 1191. Secundum Homerum (Il. 13, 626.) Paris una cum Helena alia spolia (*κτήματα πολλὰ*) abstulit.

535. *τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε*] Cf. 213. *ξυμμαχίας ἁμαρτών* (*ξυμμαχίας θ' ἁμάρτω*?). 1664.

τοῦ ῥυσίου] Praedae suae. Anglice, her who had been carried off (Helen.). Cf. Soph. Oed. C. 858. *καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα | θήσεις.* Phil. 959. *φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.* Hom. Il. 11, 673. *ῥύσι' ἐλαυνόμενος.* *Ῥύσιον* dicitur that which is carried off (as a booty or a reprisal). Verbum *ῥυσιάζειν* (to distrain, carry off by violence) legitur Suppl. 425. Fr. 251. Eur. Ion. 523. 1406. et *ἀρρυσίαστος* (inviolate) Suppl. 640.

πανώλεθρον —] Cf. Sept. 71. Ch. 934. Eum. 552. Herod. VI. 37. 3. *πίτυς — ἐκκοπεῖσα — πανώλεθρος ἐξαπόλλυται.*

536. *αὐτόχθονον*] Proprie cum ipso solo, *σὺν αὐτῇ τῇ χθονί.* Anglice soil and all (close to the ground). Cf. v. *αὔτανδρος, αὐτότοκος, αὐτόρριζος, αὐτόπρεμνος, αὐτόκωπος*, etc. Hom. Il. 13, 118. Eur. Herc. 1306. *αὐτοῖσιν βάθροις | ἄνω κάτω στρέψασα.* Rhes. 288. *αὐτόρριζον ἑστίαν χθονός.* Herod. I. 32. *προρρίζους ἀνέτρεψεν.* Confer *αὐτόρριζος, αὐτόπρεμνος, πρόρριζος*, etc.

ἔθρισεν] Aequavit. Schol. *ἔκειρε.* Cf. Pers. 923. *ἀνδρῶν, οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν* (?). Suppl. 636. *τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις* (?). Eur. Or. 128. *εἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας.* Suppl. 717. Fr. 373. *πᾶς* (*πᾶν*?) *δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον* (*στάχυν*) | *σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου.* Soph. Aj. 239. Sic *πόλιν πρεμνόθεν ἐκθαμνίζειν* Sept. 72.

537. *διπλᾶ — θἀμάρτια*] Et quod Helenam reddere coacti sunt et quod urbs eorum subversa est. Cf. Arist. Eth. Nicom. III. 7. *τοῖς μεθύουσι διπλᾶ τὰ ἐπιτίμια.*

θἀμάρτια] I. e. *τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας*, ut explicat Triclinius. Angl. the penalty of their errors. I. q. *τὰ ἐπιτίμια.* Cf. ad Pers. 676. Cf. v.

οἰκούρια Soph. Tr. 542. Cycl. 238. Pluralis ut *ἐπιτίμια* (Soph. El. 1382. *τἀπιτίμια | τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί*), *ἄποινα, κόμιστρα, σῶστρα*, etc. Similis crasis est in *θἀδώλια*.

538. *κῆρυξ — τῶν ἀπὸ στρατοῦ*] Nota locutio praegnans. Cf. Sept. 40. *ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων*. Ch. 507. *τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου*. Soph. El. 135. *τὸν ἐξ Ἀΐδα πατέρ' ἀνστάσεις*. Tr. 315. *γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις*. Eur. Tro. 230. *Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς κῆρυξ*. Arist. Av. 1168. *τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος*. Pl. 227. *τῶν ἔνδοθέν τις ἐξενεγκάτω*. Eupol. 93. *ὅ τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες*.

539. Cf. 550. *ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις*. 1610. *οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί*. 1289. *τλήσομαι τὸ κατθανεῖν*. Hom. Od. 7, 224. *ἰδόντα με καὶ λίποι* (l. *καλλίποι*) *αἰὼν | κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα*. Sallust. Jug. 24. 'Non jam mortem deprecor.' Cum *τεθνάναι* cf. *βεβάναι, ἑστάναι, δεδειπνάναι, ἠριστάναι*.

540. *ἐγύμνασεν*] Exercuit, torsit. Cf. Pr. 585. *ἅδην με πολύπλανοι πλάναι | γεγυμνάκασιν*. 592. *Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται*. Eur. Fr. 682, 3. *μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς* (*χολῇ* aut *φθόῃ*?);

541. Cf. Eur. Hec. 246. *ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν*. Cycl. 216. *ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον*. El. 273. 677. Hel. 107. Phoen. 1344. *ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν*. Or. 1122. *ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην*.

542. *τερπνῆς — νόσου*] I. e. *τερπνὴ ἄρ' ἦν ἡ νόσος ἧς ἐπήβολος ἦσθα*. Cf. Soph. Fr. 153. *τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' ἐφίμερον κακόν*. Eur. Fr. 340, 4.

ἐπήβολος νόσου] I. e. compos. Angl. possessed of. Cf. Pr. 444. *ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους*. Soph. Ant. 492. Alcm. Fr. 95. *χρημάτων ἐπήβολοι*. Hom. Od. 2, 319. *οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων*. Herod. VIII. 111. Archipp. com. II. 725. *χρημάτων ἐπήβολος*.

543. *πῶς δή; διδαχθεὶς —*] Cf. Eum. 201. *πῶς δή; τοσοῦτο· μῆκος ἔκτεινον λόγον*. 431. *πῶς δή; δίδαξον*. 601. *πῶς δή; δίδαξον — τάδε*. Eur. Hel. 1262. *πῶς δή; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων*.

διδαχθεὶς —] Cf. 1425. Suppl. 289. *διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον*. Soph. Aj. 270. Oed. R. 1517.

τοῦδε δεσπόσω λόγου] I. e. *δεσπότης ἔσομαι*. Cf. Ch. 188. *τῆσδε δεσπόζειν φόβης*. Pers. 241. Soph. Phil. 1048. *νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου*. Eur. Ion. 1036. *δεσπόζειν δόμων*. Alc. 489. Andr. 929. Tro. 710. Herc. 258. Suppl. 518. Arist. Sept. 27. *οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων —*. Soph. Oed. R. 1517.

544. *ἀντερώντων*] Cf. Bion. IX. 1. *ὄλβιοι οἱ φιλέοντες ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται*. Theocr. XII. 16. *ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς*. XVII. 40. (H.)

ἱμέρῳ πεπληγμένοι] Cf. Ephipp. III. 332. *πληγεὶς ἀνάγκῃ*.

545. Construe *λέγεις τήνδε γῆν ποθεῖν ποθοῦντα στρατόν*. Cf. Arist. Lys. 763. *ποθεῖτ' ἴσως | τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει | ποθεῖν ἐκείνους;* Soph. Tr. 630. *τί δῆτ' ἂν ἄλλ' ἔτ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ | μὴ πρόσθεν εἴπῃς τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ | πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα*.

546. *ὡς*] Pro *ὥστε*. Cf. Suppl. 622. *ὡς εἶναι τάδε*.

ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός] Ex tristi animo. Cf. 797. *εὔφρονος ἐκ διανοίας*. Ch. 158. *κλύε δέ μοι — ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός*. 853. *ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών*. Pers. 117. *μελαγχίτων φρήν*. Suppl. 793. *κελαινόχρως — καρδία*. Hom. Il. 1, 103. *φρένες ἀμφιμέλαιναι*.

ἀναστένειν] Imperfecti infinitivus.

547. *δύσφρον — στύγος*] Cf. 834. *δύσφρων — ἰός*. Soph. Ant. 1261. *ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα*. Contrarium est *εὔφρων* hilaris.

στύγος] Molestia, proprie res odiosa. Cf. 558. 1308.

ἐπῆν] Sc. *σοι*. Cf. ad Arist. Ran. 1045. *μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι*.

548. 'I 've long held silence mischief's remedy.' (Davies). Gl. F. *σιωπῶ, φησὶν, ἵνα μὴ βλαβῶ*. Cf. 36. Carcin. Fr. 7, 2. *πολλῶν γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν | σιγή*. Contra Men. IV. 240. *λόγος μέν ἐστι φάρμακον λύπης μόνον*.

φάρμακον βλάβης] Remedium contra noxam.

549. *καὶ πῶς;*] Cf. 1310. et 543.

κοιράνων] Cf. Arist. Ach. 470.

ἔτρεις τινάς] Cf. *ἤ τινος τρέων κότον*. Sept. 790. *τρέω*. Eum. 426.

550. *ὡς νῦν τὸ σὸν δή*] I. e. secundum hunc tuum sermonem. Angl. as I understand your remark. I. q. *τῷ σῷ λόγῳ*. Eum. 640. Cum respectu ad 539. Cf. 1304. Soph. Aj. 99. *τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ*. 1401. *εἰμ' ἐπαινέσας τὸ σόν* (schol. *ὃ σὺ λέγεις*). Ant. 1062. Phil. 492. Plat. Soph. 233 B. *τὸ σὸν δὴ τοῦτο, σχολῇ ποτ' ἂν* etc. Herod. I. 86. *τὸ τοῦ Σόλωνος*.

κατθανεῖν πολλὴ χάρις] Angl. It would be a great pleasure for me to die. Cf. 1303. *ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ*. 1058. Suppl. 960. Hom. Od. 7, 224. *ἰδόντα με καὶ λίποι* (l. *καλλίποι*) *αἰὼν | κτῆσιν ἐμὴν* etc.

552. *εὐπετῶς ἔχειν*] I. e. *εὖ πεσεῖν* (*πεπτωκέναι*), feliciter evenire. Gl. F. *καλῶς πεσόντα*. Cf. 32. *τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι*. 135. 159. Suppl. 995. 1011. Pers. 95. Eur. Cycl. 526. Phoen. 262. 689. El. 1101 sq. Similiter Ch. 696. *ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων*.

553. *κἀπίμομφα*] Passivo sensu, vituperanda. I. e. *κατάμομφα* (145). Cf. Ch. 830. *ἐπίμομφον ἄταν*. Neutrum est Rhes. 327. *κἀπίμομφος εἶ φίλοις*. Supra 145. *κατάμομφα — φάσματα*. Ad rem cf. Ch. 1019. *οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον διὰ πάντα τ'* (l. *διὰ παντὸς*) *ἀπήμον' ἀμείψει*.

554. *δι' αἰῶνος*] Per omne tempus. Gl. F. *τὸν διηνεκῆ*. Cf. Ch. 24. *δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ*. Eur. Hipp. 1424. *δι' αἰῶνος μακροῦ*. Alc. 478.

555—582. Horum sensus est, "Multa quidem mala et incommoda passi sumus, sed bene est quum omnia bene evenerint." Cf. 806.

555. Cf. Pers. 432. *κακῶν δὲ πλῆθος — οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι*.

δυσαυλίας] Molestas excubias. Cf. Philon. Jud. I. 195. 8. *χαμευνίαις καὶ δυσαυλίαις*. Soph. Ant. 356. *δυσαύλων πάγων* (schol. *εἰς οὓς δυσκόλως αὐλίζεταί τις*). Thuc. IV. 54. *ἀποβάσεις ποιούμενοι καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἴη*. Intelligendae autem sunt *δυσαυλίαι* in navibus sub dio actae, ut liquet ex v. 558., quae eo magis molestae erant quod nondum in usum venerant *τὰ καταστρώματα* (stegae, Anglice decks). V. Thuc. I. 10.

556. *σπαρνὰς*] Anglice, scanty. Hesych. *σπαρνάς· σπανίους, ἀραιούς, διεσπαρμένας*. Phot. p. 529, 18. *σπαρνόν· σπάνιον. οὕτως Πλάτων* (Fr. 253.). Callim. H. Dian. 19. *σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισι.*

σπαρνὰς παρήξεις — mss. The confined and badly laid (decked, covered) gangways (passages on each side of the ship). Schol. *παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν*. 'Deckways'. vertit Sidgwick. Alii (Sch. Schneider etc.) vertunt accessus, i. e. *κατάρσεις*, Anglice landings (excubiarum causa factas). Sed lectio parum certa est. Dedi *σπαρνάς τε βρίξεις*, and scanty naps (snatches of sleep). Vide annot. crit.

κακοστρώτους] Male tectas, aut incommodas.

τί δ' οὐ τείνοντες —;] Cf. Pers. 296. *τίς οὐ τέθνηκε;* ad Soph. Oed. R. 1526. *ὃν τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν — ἐπέβλεπεν;* Eur. Fr. 467. *τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;*

558. *τὰ δ' αὖ 'πὶ χέρσου*] Cf. Ch. 278. *τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς* etc. Eum. 240. *ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν*. Pers. 707. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ | γίγνεται θνητοῖς*. Eum. 240. *ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.*

στύγος] Molestia, res detestabilis. Cf. 547. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος φρενῶν;*

προσῆν] Sc. *ἡμῖν*.

559. *εὐναὶ*] Excubiae.

560 sq. Cf. 335 sq. Soph. Aj. 1206. *κεῖμαι — κόμας*. 600. *ἐγὼ δ' — Ἰδαῖα μίμνων* (*ναίων*?) *λειμώνια πίσε'* (*ποίαι* L.) — *αἰὲν εὐνῶμαι δρόσῳ τρυχόμενος* (f. *τεγγόμενος*, ut in 1206.).

560. *κἀπὸ γῆς λειμωνίας*] Et ab roscidis pratis. *Λειμωνία γῆ* memoratur Theophr. de C. Pl. IV. 22. *ἄνθεα λειμώνια*. Aesch. Fr. 374 N. *φύλλα* Theocr. XVIII. 39. Cf. Soph. Aj. 602. *Ἰδαίᾳ λειμωνίδι ποίᾳ.*

561. *δρόσοι*] Cf. 336. *δρόσων — ἀπαλλάγεντες.*

κατεψάκαζον] Sc. *ἡμᾶς*. Gl. F. *κατεδρόσιζον*. Anglice kept drizzling (dropping) down upon us. Hesiod. Op. 553. *μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ | χρῶτα τε μυδαλέον θείῃ κατά θ' εἵματα δεύσῃ*. Simonid. 183, 9. *καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος*. Clem. Alex. I. 93. *καταψεκάζει τὴν δρόσον τῆς ἀληθείας* (sc. *ὁ Πατήρ*).

ἔμπεδον σίνος mss. I. e. inhaerentem (inveteratam) noxam —. Anglice dicas, making continual havoc of. Schol. *τὸ ἑδραῖον, ἤτοι τὸ περιβεβλημένον ἡμῖν κάλλος* (*τὸν — πίνον*?). Cf. 389. *αἰνολαμπὴς σίνος*. 734. *μέγα σίνος πολυκτόνον*. Sed correxi *ἔμπεδον πίνον*. Cf. Soph. Oed. C. 1597. *δυσπινεῖς στολάς*. Arist. Ach. 426. *δυσπινῆ πεπλώματα*. et vide annot. crit.

562. *ἔνθηρον*] Efferatam. Anglice, wild, rough, shaggy (like wild beasts). Cf. Soph. Phil. 698. *ἐνθήρου ποδός* (alio sensu, angry, envenomed). Rhes. 289. *δρυμὸν ἔνθηρον*. Liv. XXI. 39. 'squalida et prope efferata corpora.' Eur. Bacch. 1188. *πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη*. Theophr. Char. 19. *καὶ τὰς μασχάλας θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν*. Tibull. I. 9. 14. 'ventis horrida facta coma.' Cf. etiam Soph. Aj. 1207. *κεῖμαι δ' ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας*. Phil. 717.

563. *χειμῶνα — οἰωνοκτόνον*] Cf. Arist. Ach. 876. *χειμὼν ὀρνιθίας.* ubi schol. *ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται.* "Talis tempestas in Il. 12, 156 sq. 278 sq. 10, 5 sq. 15, 170 sq. 19, 357 sq." (Heusde)

565. *εὖτε πόντος — εὕδοι*] Cf. 740. *νηνέμου γαλάνας.* Eur. Hel. 1455. *ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ.* Arist. Av. 778. *κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη.* Simonid. Fr. 50, 17. *εὗδε, βρέφος, εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν.* Apoll. Rh. I. 115. *ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ | νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' ἔσβεσε πόντον.* Callim. Lav. Pall. 72. *μεσαμερινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.* Virg. Ecl. II. 26. 'quum placidum ventis staret mare.'

εὕδοι] Cf. Virg. Ecl. IX. 57. 'Et nunc ecce tibi stratum silet aequor.' Bekk. Anecd. p. 397, 21. *ἀνεμοκοῖται: οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες.* Soph. Aj. 674. In istis regionibus ventus circa meridiem sedari, mane autem et vespere crescere solet.

πόντος — ἀκύμων] Cf. Eur. Iph. T. 1412. *ἤδη Ποσειδῶν — ἀκύμονα | πόντου τίθησι νῶτα.* Empedocl. 132. *γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἠδ' ὑγρὸς ἀήρ.*

ἐν μεσημβριναῖς —] Cf. Sept. 431. *μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.* Connecte *ἐν μεσημβριναῖς κοίταις πεσών.* Cf. Hec. 927. *ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.* Soph. Oed. R. 1262. *ἐμπίπτει στέγῃ.* 'When on his mid-day couch the unruffled sea | Slept in the stillness of the noontide air | Without a breeze or sigh of zephyr heard.' (Symmons)

567 sq. "Sententia est aperta. Labor et mortuis et vivis pariter praeteriit, sed hoc inter mortuos et vivos intercedit discrimen, quod illi nihil omnino sentiunt, vivos vero doloris quamvis praeteriti tamen memoria vexat." (Heusde)

567. *τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ;*] Cf. Eur. Fr. 757, 8. *τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ | δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;* Or. 672. *τί ταλαιπωρεῖν με δεῖ;*

568. *τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν*] His respondent verba *ἡμῖν δὲ* — v. 573.

569. *τὸ μηπότ' αὖθις —*] Ita ut non amplius etc. Anglice, so that never again —. Cf. 15. 1171. 1189. Pers. 292.

ἀναστῆναι] Cf. 1334. *λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.* Eum. 638. *ἀνδρὸς θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.*

μέλειν] Gl. F. *ἐν φροντίδι ἔχειν.*

570 sq. Cf. Fr. 138. *Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος | τὸν ζῶντα μᾶλλον.*

570. *τοὺς ἀναλωθέντας*] Gl. F. *τοὺς φθαρέντας.* Cf. Sept. 813. *ἀναλοῖ — γένος.* Oed. R. 1174. *ὡς ἀναλώσαιμί νιν.*

ἐν ψήφῳ λέγειν] Ad calculum recensere. Cf. Rhes. 309. *στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ | θέσθαι δύναι' ἄν, ὡς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν.* Arist Vesp. 656. "Arist. Pl. 377. *τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.* Dem. p. 27. *ἀνάλωμα λογισθῆναι.* Arist. Vesp. 654. *λόγισαι μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός.* Plat. Phaedr. 231 B. *τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι.* Gorg. 480 C." (Heusde)

571. Cf. Eur. Hec. 1256. *ἀλγεῖς· τί δ'; ἡμᾶς παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;*

τύχης παλιγκότου] Propter adversam fortunam. Cf. 863. 874. Suppl. 376. Arist. Pac. 390. Theocr. XXII. 58. *ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἠδ'*

ὑπερόπτης. Pind. Ol. II. 36. πῆμα — παλίγκοτον. N. IV. 98. Herod. IV. 156. αὐτῷ συνεφέρετο παλιγκότως. Eur. Fr. 572, 2. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως. Contra εὐμενὴς τύχη Pind. Ol. 14, 142.

572. καὶ πολλὰ] Multum, valde. Intensivam vim hic habet particula καί. Sic καὶ μάλα, καὶ πάνυ, καὶ σφόδρα, καὶ λίαν, etc.

πολλὰ χαίρειν] Cf. 251. Eur. Hipp. 112. τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. 1062. Arist. Ach. 200. Diphil. IV. 406. ὃς πολλὰ χαίρειν ταῖς κίχλαις (τὰς κίχλας Blomf.) ἤδη λέγει. Ad rem cf. Eur. Orest. 1680. σπένδομαι δὲ συμφοραῖς.

573. ἡμῖν δὲ —] Haec respondent praecedentibus τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν. 568.

574. ἀντιρρέπει] Cf. Pers. 440. τοιάδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

575 sq. Cf. Eum. 756. καί τις Ἑλλήνων μ' ἐρεῖ, "'Ἀργεῖος (ἄψορρος, redux?) ἀνὴρ — ὁρῶν."

575. ὡς —] Ita ut —. Gl. F. ὥστε. Soph. Phil. 663. ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος | μόνος δέδωκας. Eur. Fr. 816, 11. φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

τῷδ' — ἡλίου φάει] Gl. F. ἐν τῇ νῦν ἡμέρᾳ.

576. ποτώμενα] Sub. ἔπη. "Cf. Soph. Aj. 292. ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα, | 'γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.' Pind. N. VI. 55. πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν ὄνυμ' αὐτῶν. Theogn. 237. σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον | πωτήσει καὶ γῆν πᾶσαν etc." (Weckl.) Eum. 250. χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος, | ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν | ἦλθον διώκουσ' —. 'We may take our station | Borne on the wings of fame o'er sea and land, | And show our glories to the dazzling sun, | Proclaiming as we go, etc.' (Symmons) Cf. Suppl. 583. ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών, "φυσιζόου γ' ἔρνος τόδε | Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς."

577. "Epigramma seu formula dedicationis spoliorum." (Heusde)

δή ποτ'] Tandem aut olim. Cf. Eur. Hel. 855. ὦ θεοί, γενέσθω δή ποτ' εὐτυχὲς γένος | τὸ Ταντάλειον. Hipp. 1181. χρόνῳ δὲ δή ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων. Suppl. 1131.

Ἀργείων στόλος] I. e. Ἀργεῖοι. Unde pluralis ἑλόντες — ἐπασσάλευσαν. Cf. 189. βαρύνοντ' Ἀχαιικὸς λεώς.

578. θεοῖς λάφυρα —] Cf. Soph. Aj. 92. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα — καί σε παγχρύσοις ἐγὼ | στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

λάφυρα] Exuvias. Suidas et Hesych. τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται. Cf. Sept. 276. ἐπεύχομαι | θήσειν τροπαῖα — | λάφυρα δάων δουρίπληχθ' (l. δουρίληφθ') ἁγνοῖς δόμοις. 478. ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος | ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός. Eur. El. 7. ὑψηλῶν δ' ἐπὶ | ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων. Rhes. 179. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἱρήσει παρών. | ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους. Hom. Il. 7, 82. τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρὴν | καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο. Ovid. Her. I. 26. 'Ponitur ad patrios barbara praeda deos.'

579. δόμοις] In templis eorum. Gl. F. ἐν τοῖς ναοῖς.

ἐπασσάλευσαν] Gl. F. *ἀνέθεντο ἐπὶ πασσάλοις ἀναρτήσαντες.* Cf. Rhes. 180. *θεοῖσιν αὐτὰ (τὰ λάφυρα) πασσάλευε.* Bacch. 1212. *ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος.* Eur. Ion. 34. Eur. Fr. 369, 5. Hom. Il. 7, 82. Od. 3, 274.

580. *κλύοντας*] Sub. *ἡμᾶς.*

εὐλογεῖν πόλιν] I. e. *ἐπαινεῖν.* Cf. Arist. Eq. 565. *εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ὅτι* etc. 596. Ach. 372. *ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν.* Pac. 738.

581. *χάρις τιμήσεται*] Honorabitur. Gl. F. *τιμηθήσεται.* Cf. 354. *χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.* Eur. Fr. 360, 49. *Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.* Thuc. II. 87. 9.

χάρις] Gratia (a diis concessa). Angl. favour. Cf. 1058. *ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.* 354. *χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.*

582. *ἐκπράξασα*] I. e. *διαπραξαμένη.*

πάντ' ἔχεις λόγον] Cf. 1406. *τάδ' ὧδ' ἔχει.* Ch. 519. *ὧδ' ἔχει λόγος.* Eum. 713. *εἴρηται λόγος.* Eur. Or. 1203. *εἴρηται λόγος.* Soph. Tr. 484. *πάντ' ἐπίστασαι λόγον.* Aj. 480. *πάντ' ἀκήκοας λόγον.* Phil. 1240. 389. Ant. 402. *πάντ' ἐπίστασαι.* Phil. 241. 620. 1240. *εὖ νυν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγον.* (Weckl.)

583. *νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι*] Cf. 1041. 1273. Soph. Aj. 330. *φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις.* Eur. Herc. 1235. *εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι.* Eur. Iph. A. 1503. *θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.* Sed infra 1652. *οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.*

584. *ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ*] Schol. *ἀκμάζει.* I. e. 'for it is never too late for old men to learn.' Cf. Sept. 95. *ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.* Fere similiter Sept. 682. *οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.* et Soph. Fr. 864. *οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς (οἷσίν γ'?) ὁ νοῦς | θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ (?) τεθραμμένος.* Cf. Fr. 292. *καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.* Solon. Fr. 18. *γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.* Stob. Fl. 114. *σκέψασθαι δεῖ καλῶς ὅτι οἱ πρεσβύτεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν,* etc.

586. *ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ*] Et simul me ditare (*εὐφραίνειν*). Angl. and also (at the same time) should rejoice me. Schol. *μεταδιδόναι μοι τῆς χαρᾶς.* Cf. 1269. *ἄλλην τιν' ἄτην (ἄταις?) ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.*

ξὺν δὲ πλουτίζειν] Tmesis ut in Ch. 460. *ξύν τε γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.* 906. *ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.* Eur. Ion. 808. *σὺν γάρ σοι νοσῶ.* Hel. 105. *καὶ ξύν γε πέρσας.*

587. *ἀνωλόλυξα μὲν —*] His respondent *καὶ νῦν τὰ μάσσω* — 598. Cf. Lucian. Dial. mar. VIII. 1. *πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἐκομίσατε, καὶ νῦν σὺ* etc. Soph. Aj. 1. *ἀεὶ μὲν — καὶ νῦν* etc.

ἀνωλόλυξα] Cf. Soph. Tr. 205. *ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς* etc.

τὸ μή ποτ' —] Cf. ad Prom. 236. Cf. Sept. 825. *πότερον χαίρω κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι;* Eur. El. 691. Med. 1173. 1176. Arist. Eq. 616.

588. *νύχιος ἄγγελος πυρὸς*] Cf. 21. *εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.* 282. *ἀπ' ἀγγέλου | πυρός.* 299. *πομποῦ πυρός.* 301. *πόμπιμον φλόγα.*

589. *Ἰλίου — ἀνάστασιν*] I. e. subversionem. Cf. 1227. *Ἰλίου τ' ἀναστάτης.* Pers. 106. *πόλεων ἀναστάσεις.* Ch. 303. *Τροίας ἀναστατῆρας.* Sept. 1015. Eur. Tro. 364. *οἴκων Ἀτρέως ἀνάστασιν.* Fr. 340, 3. *εἰς ἀνάστασιν δόμων.*

590. *καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε*] And one and another reproaching me said. Cf. Eum. 756. *καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ.* Ch. 59. *φοβεῖται δέ τις.*

ἐνίπτων] Increpans. Gl. F. *ὀνειδίζων.*

διὰ φρυκτωρῶν] Per speculatores. Confer *θυρωρός, κηπουρός, οἰκουρός.*

592. *ἦ κάρτα*] Cf. 1252. Ch. 929. *ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.* Eum. 213. Suppl. 452. Soph. Aj. 1359. *ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.*

πρὸς γυναικὸς] Cf. 1636. *τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.* Soph. Aj. 319. 581. 1071. Arist. Pl. 355.

αἴρεσθαι κέαρ] Schol. *μετεωρίζεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν ἀκούσασάν τι.* Cf. Sept. 214. *αἴρεσθαι φόβῳ.*

593. *λόγοις — ἐφαινόμην*] Cf. Soph. Aj. 1020. *δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.*

πλαγκτὸς] Vesana. I. q. *παράφρων, πεπληγμένη τὴν διάνοιαν, τὰς φρένας βεβλαμμένη.* Cf. Pr. 483. *ἀποσφαλεὶς φρενῶν πλανᾷ.* Proprie vagus, errabundus. Pers. 277. *πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.* Eur. Suppl. 961. *πλαγκτὸς νεφέλα.* Gl. F. *ἐπλανήθην καὶ εὐπαράγωγος γέγονα.*

ἐφαινόμην] Monstrabar. Anglice I was held up, made to appear, represented. Cf. Soph. Aj. 1020. *δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.* 1241. *εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρων κακοί.* Oed. C. 51. *οὐκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.* Eur. Phoen. 1012. *κακὸς φανήσομαι.* Tro. 1035. *εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.* Her. 281. *λαμπρὸς φανήσεται.* Hec. 348. *κακὴ φανοῦμαι — γυνή.*

594. *γυναικείῳ νόμῳ*] Ut solent facere mulieres.

595. *ὀλολυγμὸν — εὐφημοῦντες*] Cf. ad 28. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα — ἐπορθιάζειν.* Arist. Pac. 96. *εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν.* Soph. Tr. 205. *ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς* etc. Ut autem hic *ὀλολυγμὸν λάσκειν*, ita *ὀλολυγμὸν ἐπορθιάζειν* Ag. 28. *παιανίζειν* Sept. 250. *ἐφυμνεῖν* Ch. 381. "Hom. Od. 3, 450. *αἱ δ' ὀλόλυξαν θυγατέρες τε* etc. Il. 6, 301. *αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.* Xen. Anab. IV. 3. 19. *ἐπεὶ καλὰ ἦν τὰ σφάγια ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνηλάλαζον, συνωλόλυζον δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι.* Herod. IV. 189. Sept. 268. 825." (Pal.)

596. *ἔλασκον*] Clamabant. Cf. 865. *πῆμα λάσκοντας δόμοις.*

θεῶν ἕδραις] Cf. Suppl. 413. 294. 501. 423.

597. *θυηφάγον*] Thura consumentem. Angl. incense-fed. Lucan. IX. 9. 'Thuricremi ignes.' Cf. v. *θυηπόλος* Pers. 202.

κοιμῶντες] Sopientes. Gl. F. *πραΰνοντες ἐπὶ τῷ ὀπτῆσαι ἢ θυμιᾶσαι.* Sc. *μαλακαῖς — παρηγορίαις* (95). 'As they watched the dying away of the fragrant incense-fed flame.' (Pal.) Cf. Phryn. II. 590. *ἔπειτ', ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ*, etc. Virg. Aen. V. 743. 'sopitos suscitat ignes.' Athen. XV. 700. Poll. VII. 178. Eum. 832. *κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος.* Sept. 3. "Nonn. Dion. III. 42. *ἐκ Σαμίης ὁρόωντες ἀκοίμητον φλόγα πεύκης | ναῦται.* Anth. P. XII. 49. *καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα | κοιμάσει λάθας δωροδότας Βρόμιος.* Plut. V. Cic. 20. *πυρὸς κατακεκοιμῆσθαι δοκοῦντος.* Virg. Aen. V. 743. VIII. 410. Poll. VII. 178. *κατασβέσαι τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσιν.*" (Heusde) Aliter Verrall, "I. e.

piling the incense up, so that it burned unseen within the heap, instead of blazing."

598. *τὰ μάσσω μὲν*] Haec respondent praecedentibus v. 586. *ὅπως δ' ἄριστα* —.

τὰ μάσσω — λέγειν] Cf. Pers. 440. *κακῶν ῥέπουσιν ἐς τὰ μάσσονα*. 708. *ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω*. Pr. 629. *μασσόνως*. Eum. 415. Soph. Oed. C. 36. *πρίν νυν τὰ πλείον' ἱστορεῖν* etc. Eur. Med. 609. *τὰ πλείονα*. Aesch. in Ctes. p. 533. *καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν;*

599. *ἄνακτος — πεύσομαι*] Cf. Arist. Pac. 824. *ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός*.

600. *ὅπως — ἄριστα — δέξασθαι*] Optimo modo excipere. Connecte *ὅπως ἄριστα*, ut *ὅπως τάχιστα* v. 605. Cf. Suppl. 465. 674. *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα*. Ch. 735. *Αἴγισθον — καλεῖν | ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν*. Alii minus probabiliter *ὅπως* particulam finalem habent, *ὅπως — σπεύσω*. Cf. Soph. Oed. R. 406. *δεῖ δ' — ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ | μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν*. Tribrachys in tertio pede ut in Ch. 567.

601 sq. *τί γὰρ —;*] Cf. Eur. Alc. 879. *τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν | πιστῆς ἀλόχου;*

602. *φέγγος*] Cf. Pers. 300. *ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα*, etc.

δρακεῖν] Gl. F. *θεάσασθαι, ἰδεῖν*. Cf. Eum. 34. *δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν*. 166. *προσδρακεῖν*. Usitatior forma eodem sensu est *δερχθῆναι*, Pr. 93. 141. 546. Cur *δρακεῖν* potius quam *βλέπειν* ponere maluerit poeta non video.

603. *ἀπὸ στρατείας* —] Cf. Eum. 631. *ἀπὸ στρατείας γάρ μιν — δεδεγμένη*. Notanda autem articuli *τοῦ* omissio ante *ἀνοῖξαι*. Cf. ad 479 sq. Plat. Gorg. 519 D. *τούτου τοῦ λόγου τί ἂν ἀλογώτερον εἴη πρᾶγμα, ἀνθρώπους* (*ἢ ἀνθρώπους?*) — *ἀδικεῖν;* Eur. Alc. 879. *τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν | πιστῆς ἀλόχου;*

605. *ἥκειν* —] That he is to come with all speed. Sed latet, ni fallor, vitium aliquid. Melius intelligerem *σὺ δὲ παράγγειλον* pro *ταῦτ' ἀπάγγειλον* in v. prox. praec.

ἐράσμιον] I. q. *ἱμείμερον*. Angl. welcome. Cf. Soph. Tr. 660. *ὅθεν μόλοι πανίμερος*.

606. *μολὼν*] Redux. Cf. 601. 345. 968. 1225. 1587. Expressum ex Hom. Od. 13, 42. *ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν | νοστήσας εὕροιμι*. Ubi loquitur Ulysses.

607. *οἵανπερ οὖν ἔλειπε*] Cf. 1171. *ὥσπερ οὖν ἔχει*. 1046. Ch. 95. *ὥσπερ οὖν ἀπώλετο*. Archil. 77, 2. *ἵλεως γενοῦ χαρίζευ θ' οἷάπερ χαρίζεαι*.

δωμάτων κύνα] Cf. 896. *βουστάθμων κύνα*.

608. Cf. Solon. Fr. 5, 5. *γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν*.

609. *ὁμοίαν*] Eandem atque antea (ante expeditionem susceptam).

σημαντήριον] Sigillum. I. q. *σήμαντρον*. Cf. Eur. Iph. T. 1372. *δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι*. Iph. A. 325. *σήμαντρ' ἀνείς*. Or. 1108. *πάντ' ἀποσφραγίζεται*. Herod. II. 121. 12. *τῶν τε σημάντρων ἐόντων σόων καὶ τοῦ οἰκήματος κεκλειμένου*. Eur. Fr. 762. *εὔσημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα*. Soph. Tr. 614. Harpocr. *ἀσήμαντα — ἀσφράγιστα*. Xen. Vict. 4, 21. Poll. V. 100. *σφραγῖδας ὠνόμαζον τοὺς ἐπισήμους δακτυλίους, τοὺς τὰ σήμαντρα*

ἢ λίθους ἐν αὐτοῖς ἔχοντας. Plut. Lacon. 23. τὰ ταμιεῖα σημηνάμενος κατέλειπεν. Arist. Th. 415. σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη (ἡμῖν). 424.

610. ἐν μήκει χρόνου] Cf. Soph. Tr. 69. Prom. 1020. μῆκος — χρόνου. Suppl. 735. Plat. Legg. III. 683 A. ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτου.

611. οὐδ' οἶδα] Pro οὐδ' εἰδυῖαν, constructione mutata. Cf. 1172.

ἐπίψογον φάτιν] Contra Eur. Fr. 242, 2. εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν. Apul. de Mag. 69. 'Mulier sine culpa, sine fabula.' φάτιν] Gl. F. φήμην.

612. ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς] Connecte cum τέρψιν.

χαλκοῦ βαφάς] Sidgwick vertit, 'how to dip the brass' (in Agamemnon's blood). Aptius sonaret 'to dip the steel.' Schol. ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός. Proverbium nusquam alibi repertum. Heusde apte apponit Schol. ad Hesiod. Op. 142. χαλκοῖς τὸ παλαιὸν καὶ ὅπλοις καὶ ξίφεσι καὶ γεωργικοῖς ἐργαλείοις ἐχρῶντο βαφῇ τινὶ ταῦτα στομοῦντες· ἀπολλυμένης δὲ τῆς στομούσης βαφῆς τὸν χαλκὸν χρώμεθα τῷ σιδήρῳ. Plut. Mor. 395 B. ἆρ' οὖν κρᾶσίς τις ἦν καὶ φάρμαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλκόν, ὥσπερ ἡ λεγομένη τῶν ξιφῶν στόμωσις, ἧς ἐκλειπούσης ἐκεχειρίαν ἔσχε πολεμικῶν ἔργων ὁ χαλκός; Qui τὴν τοῦ ξίφους στόμωσιν notari arbitratur. Cf. Soph. Aj. 651. βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα. Antiphont. apud Poll. VII. 169. βάψις χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Hom. Od. 1, 391. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον | εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα | φαρμάσσων (temperans), τὸ γὰρ αὖτε σιδήροιο κράτος ἐστίν. Ita Clytaemnestra ambigue loqui putanda erit, et allusio subesse ad caedem quam meditatur (1262. θήγουσα φωτὶ φάσγανον) et ad locutionem χαλκὸν (ξίφος) βάπτειν εἰς σάρκα. (Pr. 882. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Ch. 1011. μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν (sc. Clytaemnestra) Αἰγίσθου ξίφος. Aj. 95. Eur. Phoen. 1577 sq. Iph. T. 1372. etc.) Quae explicatio si vera est, retinenda erit lectio χαλκοῦ βαφάς, quacum confer κρόκου βαφὰς 238.

βαφάς] Redde temperationem (Angl. the tempering). Cf. Soph. Aj. 651. κἀγὼ γὰρ βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην (leg. ἀπημβλύνθην) στόμα. Sic 'swords of tempered bronze' dixit noster Kingsley.

613 sq. Cf. 348.

ἀληθείας γέμων] Cf. 1012. δόμος πημονᾶς γέμων. "Anacr. 29, 24. χεῖλος ἁπαλὸν γέμον τε πειθοῦς. Plat. Phaedr. 275 C. πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι. Legg. I. 649 D. ἀναισχύντους τε καὶ θρασύτητος γέμοντας." (Heusde) Eur. Fr. 627. διφθέραι — γέμουσαι — γηρυμάτων.

614. ὡς γυναικὶ γενναίᾳ] Anglice, for a noble lady. Cf. Prom. 95. Soph. El. 287. ἡ λόγοισι γενναία γυνή. Hic exit regina quasi.

615. Gl. F. αὕτη μὲν οὕτως εἶπεν ὥστε σὲ μαθεῖν, οὐχ ἡμᾶς, ἀκριβῶς ἑρμηνεύσασα.

εἶπε] Gl. F. τὸν λόγον. Schol. οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς ὥστε σε μαθεῖν. Locus obscurus et ipse τοροῦ ἑρμηνέως opem requirens.

616. τοροῖσιν] Gl. F. ἀκριβέσιν, ἀληθέσιν.

τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν] Gl. F. λόγοις ἐξηγητικοῖς. Cf. 1062. ἑρμηνέως — τοροῦ. Dativus ἑρμηνεῦσιν ab εὐπρεπῆ pendere videtur, at sensus loci obscurus est.

εὐπρεπῶς] Speciose. I. e. *εὐπροφασίστως*. 'To clear interpreters fair seeming.' (Sidg.) Trag. adesp. 515, 3. *ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται.*

618. *νόστιμος*] Redux. Sic *κούριμος* (detonsus) Ch. 180. Paullo diverso sensu *νόστιμος* Pers. 797. 261. Ag. 343. 1238.

619. *τῆσδε γῆς φίλον κράτος*] Carus gubernator (rex). Gl. F. *ὁ φίλος ἄρχων τῆσδε τῆς γῆς*. Cf. 109. *Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος*. Sept. 127. Suppl. 526.

620. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι* —] Cf. Prom. 291. *οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν | νείμαιμ' ἢ σοί*. Ch. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἑνὸς κείραιτό νιν.* Eur. Alc. 52. *οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἄλκηστις εἰς γῆρας μόλοι*. Hom. Il. 22, 348. *ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι*. Soph. Phil. 695. *οὐκ ἔχων τιν' ἐγχώρων κακογείτονα* (l. *καὶ ἀγείτονα*) *παρ' ᾧ ἀποκλαύσειεν*. Oed. C. 1172. *καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὅν γ' ἐγὼ* (l. *ὅντινα*) *ψέξαιμί τι*. Ad rem cf. Soph. Ant. 1193. *οὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος*. | *τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον* | *ψεῦσται φανούμεθ'. ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί*. Ter. Hec. V. 4. 1. 'Vide etiam, sodes, ut mi haec certa et clara attuleris, | Ne me in breve pellicias tempus gaudio hoc falso frui.' *ὅπως*] Gl. F. *ὅτι*.

τὰ ψευδῆ καλὰ] Falsum bonum nuntium. Cui mox opponitur *τἀληθῆ κεδνά*. Cf. Eur. Fr. 1022. *δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ* (*κἀψευδῆ* Schmidt) *λέγων* (*ψέγων*?) | *οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς* (*κακοῖς δ'*?) *ἀληθέσιν*.

621. *ἐς τὸν πολὺν — χρόνον* mss. Cf. 1001. *τᾶς πολλᾶς ὑγιείας* (?). "Cf. Eum. 670. *ἐς τὸ πᾶν χρόνου*. Xen. Lac. 9, 2. *σώζεσθαι εἰς τὸν πλείω χρόνον*. Crit. ap. Athen. X. 433 A. *λυποῦσιν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον*. Poet. Gnom. p. 247. *ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον*. Ter. Hec. v. 4. 1." (Heusde) Correxi, postulante sensu, *εἰς οὐ πολὺν* —. Cf. Eur. El. 940. *τὰ δ'* (i. e. *τὰ χρήματα*) *οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον* (sc. *τὰ χρήματα*).|

φίλοισι] Cf. 448. 1088. 1103. 1236. 1282. Similis dativi ratio est Oed. R. 616. *καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν*.

622. *κεδνὰ τἀληθῆ*] Ut paullo ante *τὰ ψευδῆ καλά*. Cf. 680. *ἴσθι τἀληθῆ κλύων*. Agath. Fr. 12, 1. *εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· | εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω*. Herod. VII. 101. *κότερα ἀληθηΐῃ χρήσομαι πρός σε ἢ ἡδονῇ;* Aesch. c. Ctes. 71, 34. *πότερα τἀληθὲς εἴπω ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι;*

623. *σχισθέντα* —] Separata enim haec non facile celantur. Gl. F. *διαιρεθέντα. — χωρισθέντα γὰρ ἀλλήλων ὁρᾶται*. I. e. *κεδνὰ χωρὶς τῶν ἀληθῶν*. Cf. Eur. Fr. 484, 3. *ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα*. Evenus Fr. 3. *πρὸς σοφίῃ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστι, | χωρὶς δὲ βλαβερή* (i. e. *σοφίη χωρὶς τόλμης*, et *τόλμα χωρὶς σοφίης*).

δ'] Gl. F. *γάρ*.

εὔκρυπτα] Gl. F. *ἀλλὰ φανερά*. Cf. Soph. Fr. 50. *ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου*. Arist. Eth. Nic. I. 8. *τῷ μὲν γὰρ ἀληθεῖ πάντα συνᾴδει τὰ ὑπάρχοντα, τῷ δὲ ψευδεῖ ταχὺ διαφωνεῖ τἀληθές*. Poet. gnom. p. 247. *ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον*. Sensus est, "Si enim falsus est nuntius quamvis faustus, non diu celari potest."

624. *ἄφαντος*] I. e. *φροῦδος*. Cf. 647. *ᾤχοντ' ἄφαντοι*. 832. *ἐκ βροτῶν | βαίην ἄφαντος*. 694. Suppl. 781. Soph. Oed. R. 560. *ἄφαντος ἔρρει*. Eur. Hel. 126. *ὡς κεῖνος ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται*. Hipp. 827.

626. *πότερον ἀναχθεὶς —;*] Sub. *ἄφαντος ἐγένετο.*

ἀναχθεὶς] I. e. *ἀπάρας, ἀποπλεύσας.*

627. Cf. Anal. Br. III. 305. *ἐκ δ' ἐμὲ παστῶν | νύμφην κἀκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Ἀΐδας.*

628. *ἔκυρσας ὥστε τοξότης*] Cf. 1194. *ἥμαρτον ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;* 1671. Pr. 452. Sept. 62. Pers. 424. Ch. 421. Eum. 628. Fr. 55. 322. Soph. Ant. 1032.

ὥστε τοξότης] Cf. 1671. Pr. 452. Sept. 62. Pers. 424. Ch. 421. Eum. 628. Soph. Oed. C. 343. *ὥστε παρθένοι.* Soph. Ant. 1033. *ὥστε τοξόται.* Ant. 1084. *ὥστε τοξότης.*

τοξότης ἄκρος] A capital archer (a good shot). Cf. 1130. *οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος | εἶναι.* Soph. El. 1499. *ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.* Ant. 1032. *πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ | τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε.* Demosth. de Cor. 40. *τριταγωνιστὴν ἄκρον.* Herod. V. 124. *ψυχὴν οὐκ ἄκρος.* VI. 122. *ἀνὴρ ἄκρος* etc.

σκοποῦ] *σκοπὸς* hic valet scopus Cf. Fr. 178.

629. Cf. Eur. Phoen. 913. *ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.*

ἐφημίσω] Cf. 1162. 1173. Hesych. *φημίζεται· μαντεύεται.* Forma cognata est *φατίζειν,* a *φάτις.*

630. *πότερα γὰρ —;*] Cf. 634. Pers. 239. *πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χεροῖν αὐτοῖς πρέπει;* Soph. Aj. 998. Eur. Hel. 132. Hom. Od. 4, 317.

631. *ἐκλῄζετο*] Cf. 672. Eur. Hel. 132. *θανὼν δὲ κλῄζεται καθ' Ἑλλάδα.*

633. Cf. 676. Soph. Oed. R. 1417. *τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα | αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου.* Trag. adesp. 452, 2. *ἥλιε, δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνων βροτοῖς | φθίνων τε.*

635. *τελευτῆσαι*] Gl. F. *λῆξαι.* Cf. Ch. 1067. *χειμὼν — ἐτελέσθη.*

δαιμόνων κότῳ] Ad *ἐλθεῖν* tantum referendum.

636. *εὔφημον ἦμαρ —*] Cf. Pers. 229. Soph. Ant. 1286. Eur. Phoen. 1215. *κοὐκ ἄν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.* 1217. *αἰαῖ· τί μ' οὐκ εἴασας ἐξ εὐαγγέλου | φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;* Ovid. Fast. I. 72. 'Nunc dicenda bona sunt bona verba die.'

637. *μιαίνειν*] Angl. to spoil, mar.

χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν] 'The honours of the gods are apart (from evil tidings),' ut bene explicat Sidgwick. Gl. F. *ταῦτα λέγοντες ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς.* Cf. Eur. Hec. 860. *χωρὶς τοῦτο κοὐ κοινὸν στρατοῦ.* Iph. A. 761. *χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος.* Trag. adesp. 560. *χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.* 346. *χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.* Damascius apud Suid. *χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἱερέων ὁρίσματα.*

638. *ἀπευκτὰ πήματ'*] Abominanda mala. Suppl. 790. *ἄνδρ' ἀπευκτόν.*

639. *στυγνῷ*] Gl. F. *κατηφεῖ.* Eur. Alc. 780. *στυγνῷ προσώπῳ καὶ συνωφρυωμένῳ.* Contra Soph. El. 1297. *φαιδρῷ προσώπῳ.*

πτωσίμου] Caduci. Gl. F. *τοῦ πεπτωκότος, τοῦ ἀπολωλότος.* Cf. 1122. *σταγὼν — πτώσιμος.* Virg. Aen. VI. 481. 'belloque caduci | Dardanidae.' Confer *ἁλώσιμος.* Ag. 10. *ἁλώσιμόν τε βάξιν.* Sept. 635. *ἁλώσιμον παιᾶνα.*

640. ἕλκος] Cf. Sept. 398. Solon. 15, 17. τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον. (Ad quem locum proculdubio noster respicit.) Ch. 843. τῷ πρόσθεν ἑλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις (δόμοις). Eur. Alc. 878. ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν. Suppl. 223. ἥλκωσας οἴκους. Hec. 405. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα. Archil. Fr. 9, 8. αἱματόεν ἕλκος ἀναστένυμεν. Plat. Legg. IX. 877 A. ἀνίατον ἕλκος. Pind. N. XI. 10. Soph. Ant. 652. τί γὰρ | γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός; Aj. 242. Oed. R. 809. Eur. Suppl. 223. ἥλκωσας οἴκους. Soph. Fr. 467. λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν. Democrit. apud Stob. Flor. II. p. 52, 25. Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἕλκος εἶναι τῆς ψυχῆς.

τὸ δήμιον] Rempublicam. I. q. τὸ κοινόν. Cf. Suppl. 370. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. 699. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει. Arist. Eccl. 81. βουκολεῖν τὸ δήμιον. Hom. Od. 4, 314. δήμιον ἢ ἴδιον. Eur. Fr. 728, 4. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος | τόδ' ἐστι.

642. διπλῇ μάστιγι] Cf. Soph. Aj. 242. παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ. Fr. 137. μάσθλητα δίγονον. Ch. 375. διπλῆς — μαράγνης δοῦπος.

δίλογχον ἄτην] Duplicem calamitatem (publicam et privatam). Metaphora a bellatoribus sumpta, qui aliquando hastas duas portabant. Accusativus per appositionem ad τὴν (ἣν) positus pro dativo, de qua constructione cf. ad Arist. Ran. 427. Cf. Ch. 290. 375. Sept. 589. θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη. Prom. 682. μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Hom. Il. 12, 29. Διὸς μάστιγι δαμέντες. 13, 812. ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί. Soph. Aj. 241. παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ. De igne et ense intelligit Stanleius, ut διπλῆ μάραγνα de duplici calamitate dicitur Ch. 375.

δίλογχον] I. e. δίκρουν, διπλῆν. 'A two-edged bane, a blood-red team of woe.' (Symmons) Cf. Sept. 985. τριπάλτων πημάτων (διπάλτων πημάτων Herm. Schol. σφοδρῶς πηδησάντων).

φοινίαν ξυνωρίδα] A bloody pair (couple). Gl. F. φονικὴν δυάδα. Ch. 982. πέδας χεροῖν τε καὶ ποδοῖν ξυνώριδα. Eur. Phoen. 1101. ξυνωρὶς τέκνων. 458. ξυνωρίδες λόγων. 1618. Soph. Oed. C. 895. τέκνων — συνωρίδα. Fr. Adesp. 198. Aesch. Fr. 298. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, | ποία ξυνωρὶς τῶνδε (τῆσδε?) καρτερωτέρα; Eur. Bacch. 320. πολιὰ ξυνωρίς. Phoen. 458. ξυνωρίδας λόγων. Fr. 675, 2. ξυνωρίδα. Adesp. 198. ἄλλη συνωρίς.

644. πημάτων σεσαγμένον] Cf. Pher. com. II. 344. τὴν γαστέρ' ᾖων κἀχύρων σεσαγμένος. Plat. com. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος. Eubul. III. 227. τῶν πράσων — ἔσαττον τὰς γνάθους. Xen. Symp. IV. 64. σεσαγμένος — πλούτου. Polyb. I. 19. 13. φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι. Xerxes Ἅιδου σάκτωρ Περσᾶν dicitur Pers. 926. Cf. Eur. Iph. T. 1306. φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.

645. παιᾶνα — Ἐρινύων] Cf. Sept. 867. ἡμᾶς δὲ δίκη τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος | ἀχεῖν Ἀΐδα τ' | ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Ch. 151. παιᾶνα τοῦ θανόντος. Infra 991. θρῆνον Ἐρινύος. Gl. F. τὸν ἁρμόζοντα αὐταῖς. "Quinquies tantum occurrit vox παιάν apud Aeschylum, ter in malam partem, Ag. 645. Ch. 151. παιᾶνα τοῦ θανόντος. Sept. 869. Ἅιδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν)." (Butler) Adde Eur. Alc. 424. παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.

τόνδ'] Hunc hominem. Ad σεσαγμένον referendum. Cf. Eur. Med. 1145. Bacch. 324. Usitatius foret τοῦτον. Notandum autem est caesuram ostendere separanda esse παιᾶνα et τόνδε. Connecte παιᾶνα Ἐρινύων. Cf. ad 1055.

647. εὐεστοῖ] Cf. 929. Sept. 187. Cf. v. μελλὼ 1356.

648. πῶς κεδνὰ —;] Cf. Eur. Ion. 1017. κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται. Cf. Hom. Od. 4, 230. Eur. Phoen. 1215. Sen. Agam. 416. 'infaustum jubes miscere laeto nuntium.'

συμμίξω] Subjunctivus.

649. χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν] I. e. οὐκ ἀμήνιτον θεῶν Ἀχαιοῖς, tempestatem non sine ira deorum contra Achivos ortam. Cf. 634. χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ | ἐλθεῖν — δαιμόνων κότῳ.

οὐκ ἀμήνιτον θεῶν] Gl. F. ἀλλ' ἐξ ὀργῆς θεῶν γεγονότα. Cf. 311. φάος τόδ' οὐκ ἄπαππος Ἰδαίου πυρός. Cf. 635. Suppl. 975. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει. Infra 1036. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις | κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. Herod. IX. 94. τούτων δὲ ἐπήβολος γενόμενος τοῦ λοιποῦ ἀμήνιτος εἶναι. Respicit Plutarchus Mor. p. 578 A. ἀλλ' οὐδὲ αὐτοῖς, ἔφη, Λακεδαιμονίοις ἀμήνιτον ἔοικεν εἶναι τὸ δαιμόνιον.

650. ξυνώμοσαν] Conspirarunt. Cf. Eum. 127. ὕπνος πόνος τε, κύριοι ξυνωμόται. Claudian. 'Et conjurati veniunt ad classica venti.' Ovid. 'In me jurarunt ventus somnusque.' Shakspeare Tro. and Cress. II. 2. 'The winds and water, old wranglers, took a truce and did him service.' Milton Par. Reg. IV. 412. 'Water with fire in ruin reconciled.' Ceterum notandus pluralis ξυνώμοσαν, quamvis mox sequatur ἐδειξάτην φθείροντε. Scilicet quia metro non conveniret ξυνωμοσάτην.

ὄντες ἔχθιστοι] Ovid. Fast. IV. 788. 'Sunt duo discordes, ignis et unda, dei.'

651. πῦρ καὶ θάλασσα] Gl. F. διὰ τοὺς κεραυνοὺς καὶ τὰς τρικυμίας.

τὰ πίστ' ἐδειξάτην] Pignora (foederis) dederunt (sanxerunt). Angl., gave proofs of their alliance. Cf. Eum. 672. καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι | στέργειν τὰ πιστά. Ch. 327. Xen. An. II. 2. 10. ἐπεὶ τὰ πιστὰ ἐγένετο. Cf. v. πίστωμα 878. Ch. 977. Eum. 214.

πῦρ] De fulmine, ut in Prom. 1044. πυρὸς βόστρυχος.

τὰ πίστ'] Gl. F. τὴν τῶν συνθηκῶν πίστιν.

653. δυσκύμαντα — κακά] Redde, stormy troubles. 'Male e fluctibus agitatis provenientia' vertit Blom. Confer εὐκύμαντος (Eum. 559.) et ἀκύμαντος (Eur. Hipp. 231. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις). Prom. 1014. κακῶν τρικυμία. Eur. Tro. 83. "Man. Bryenn. Harmon. p. 364. ἐποχὰς εὐκυμαντοτέρας ἢ τοὐναντίον δυσπαλεῖς (Eum. 559.) ὑπαρχούσας." (Heusde) Κυμαίνειν (tumere) legitur Aesch. Sept. 439.

ὠρώρει κακά] Cf. 1407. κακὸν — ὄρμενον. Sept. 86. ὄρμενον κακὸν ἀλεύσατε. 116. Soph. Oed. C. 1622. ὠρώρει βοή. Pers. 495. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς | χειμῶν' ἄωρον ὦρσε. Ὠρώρει imperfecti vim habet.

654. Θρῄκιαι πνοαὶ] Cf. 192. 1418. Apoll. Rh. I. 953. Hor. Od. I. 25. 11. (H.)

655. ἤρεικον] Frangebant. Angl. crushed. Cf. Pers. 1060. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν χερῶν ἀκμῇ. 538. καλύπτρας κατερεικόμεναι.

656. *τυφῶνι*] Cf. Suppl. 560. *τυφῶ μένος*. Pr. 362. Eur. Phoen. 1154. Arist. Lys. 974. Nub. 336. Eq. 511. Soph. Ant. 418. *τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος, | πίμπλησι πεδίον*. Hesych. *ζάλη· συστροφὴ μεγάλων ἀνέμων· ἔνιοι δὲ μετὰ ὄμβρου πνοή*.

ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ] And a storm of pattering (pelting) rain). Cf. 665. *κύματος ζάλην*. Prom. 371. *πυρπνόου ζάλης*. Ch. 698. *βακχείας ζάλης* (ita Bamb.). Ag. 665. *κύματος ζάλην*. Soph. Aj. 351. *φοινίας ὑπὸ ζάλης*. Apollod. I. 6. 3. *πολλὴ ἐκ τοῦ στόματος* (Typhonis) *πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη*. *Ζάλη* proprie est vehemens maris fluctuatio (a *ζεῖν* et *ἅλς*?). Etym. Gud. *ζάλη· ἡ ἀγριουμένη καὶ ὀγκουμένη θάλασσα*.

ὀμβροκτύπῳ] Cf. 1533. *δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ* etc. Soph. Oed. C. 1502. *μή τις Διὸς κεραυνὸς ἤ τις ὀμβρία | χάλαζ' ἐπιρράξασα;*

657. *ᾤχοντ' ἄφαντοι*] Euphemismus pro *κατεποντίσθησαν*. Cf. Eur. Hel. 126. Iph. A. 764. Thuc. VIII. 38. *Θηραμένης μὲν — ἀποπλέων ἐν κέλητι ἀφανίζεται*. Cic. Div. I. 28. 'Quum tu equo advectus ad quandam magni fluminis ripam provectus subito atque delapsus in flumen nusquam apparuisses.' (Pal.)

ποιμένος κακοῦ] Cf. Suppl. 767. *ναῶν ποιμένες*. Soph. Aj. 360. Fr. 399, 10. *νεῶν τε ποιμαντῆρσιν ἐνθαλασσίοις*. Eur. Suppl. 880. *διὰ κυβερνήτην κακόν*. 191. *ποιμὴν ἐσθλός* (civitatis). "Theogn. 260. *κακὸν ἡνίοχον*. Hom. Il. 17, 487. *σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι*. Plat. Phaedr. 248 B. *κακίᾳ ἡνιόχων*." (Pal.) Similiter Eumenidum imprecationes malignae *ἀνήμεροι σπερμάτων βρωτῆρες* dicuntur Eum. 803. Sic *ποιμαίνειν ἀνέμους* Clem. Alex. II. 67.

στρόβῳ] Turbine. Gl. F. *συστροφῇ*. Cf. 1216. Ch. 208. *οἵοισιν ἐν χειμῶσι* (656) *ναυτίλων δίκην | στροβούμεθ'*.

658. *ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος*] Cf. Fr. 40. Trag. adesp. 158. *ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος*.

659. *ἀνθοῦν — νεκροῖς*] Cf. Thuc. II. 49. *σῶμα — ἦν — φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκός*. Eur. Iph. T. 300. *ὥσθ' αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἁλός*. Xen. Cyr. VI. 4. 1. *ἤνθει φοινικίσι πᾶσα ἡ στρατιά*. Eur. Iph. T. 300. *αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλός*. Thuc. II. 49. *σῶμα ὑπέρυθρον ἕλκεσιν ἐξηνθηκός*. Hom. H. (?). *ῥίον οὔρεος ἀνθέον ὕλῃ*. Lucian de Domo 8. *οὐρανὸς — ἀνθῶν πυρί*. Nigrin. 16. *ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις*. Scyth. 9. Lucret. V. 1441. 'Tum mare velivolis florebat navibu' pandis.'

νεκροῖς] Cadaveribus. Sept. 1013. *τόνδε Πολυνείκους νεκρόν*. Pers. 818.

660. *ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις*] Cf. Fr. 273 D. *ναυτικῶν τ' ἐρειπίων*. Pers. 425. *ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ' ἐρειπίων*. Eur. Hel. 1086. *ναυτικῶν ἐρειπίων*.

661. *γε μὲν δή*] Cf. 887. 1213. Eum. 106. 419. *τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα*. Suppl. 241. 273. *μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις*. Sept. 587. Eur. Hel. 1259. Soph. El. 1282. *ὅρα γε μὲν δή*. et *μὲν δὴ* Pr. 500. Pers. 200. Eum. 106. Fr. 65.

662 sq. *ἤτοι —*] I. e. aut dolo aut intercessione sospitavit. Utriusque modi servandi exempla satis multa sunt apud Homerum. Bene vertit Sidgwick, 'stole us away or begged us off (from destruction). Cf. Suppl. 727. *ἴσως γὰρ* (*δ' ἂν*?) *ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβις μόλοι*. Soph. Ant. 1505. *καί σοι θεῶν | τύχην*

τις ἐσθλὴν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ. Aesch. c. Ctes. p. 481. θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον.

662. ἐξέκλεψεν] Subripuit, furtim eripuit, subduxit (periculo). Gl. F. ἐρρύσατο. Cf. Eum. 153. τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν (ὡς?) θεός. Eur. El. 540. ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν. Hom. Il. 3, 380. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη | ῥεῖα μάλ' ὥστε θεός. 20, 443. 21, 597.

ἐξῃτήσατο] Anglice, begged off. Vocabulum forense. V. Dem. c. Mid. p. 563 f. et 581. Cf. Eur. Hecub. 49. τοὺς κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην | τύμβου κυρῆσαι. Med. 971. πατρὸς γυναῖκα — ἐξαιτεῖσθε μὴ φυγεῖν χθόνα. Tro. 900. ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο. Bacch. 360. κἀξαιτώμεθα | ὑπέρ τε τούτου — τὸν θεόν. Suppl. 358. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.

663. θεός τις] Qu. θεῶν τις. Cf. Eum. 70. θεῶν τις. Pr. 1027. Sept. 1016.

θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος] Cf. Soph. Aj. 243. κακὰ δεννάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων | κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. Oed. R. 1258. λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις· | οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν. Supra 55. ὕπατος (ὑπάτων?) δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πὰν etc.

664. τύχη δὲ σωτὴρ —] Cf. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ | σωτῆρι βαίη. Ant. 1074. Phil. 1047. Sept. 225. εὐπραξίας σωτῆρος. 826. πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι (τύχῃ). Phil. 1471. Eur. Med. 360. Phoen. 1471. El. 993.

ναῦν — ἐφέζετο] Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ. 446. τὸ σὸν ἐφημένη βρέτας.

θέλουσ'] Libenter. Cf. Ch. 17. γενοῦ τε σύμμαχος θέλων ἐμοί. 765. θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον. 793. Suppl. 145. θέλουσα δ' αὖ | θέλουσαν ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα. Soph. Phil. 1343. συγχώρει θέλων. Anth. P. IX. 530. οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν. Sept. 1033. Eum. 5. Soph. Aj. 24.

ἐφέζετο] Sc. ὡς κυβερνήσουσα. Hor. Od. I. 35. 6. 'Domina aequoris (Fortuna).' Prop. I. 17. 7. 'Nullane placatae veniet Fortuna procellae? | Haeccine parva meum funus arena teget?' (Pal.) Artemid. II. 37. ἀεὶ δὲ ἀγαθὴ ἡ καθεζομένη Τύχη. Lucian. de Merc. c. 1. ἤ τιν' ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν ἐπὶ τῷ καρχησίῳ καθεζόμενον. (Dav.)

665. ὡς] Pro ὥστε, ut alibi apud nostrum.

ἄνορμον] Cf. 194. δύσορμοι βροτῶν ἆλαι. Soph. Oed. R. 423. ὑμέναιον — ἄνορμον εἰσέπλευσας.

κύματος ζάλην] Fluctuum procellam (tempestatem). Cf. ad 656. ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ. Pr. 371. πυρπνόου ζάλης. Soph. Aj. 351. ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται (κυκλοῦται?).

ἔχειν] Detinere. Sub. αὐτήν (τὴν ναῦν). Cf. 146. ἐχενῇδας ἀπλοίας. Hom. Od. 5, 404 sq.

666. ἐξοκεῖλαι] Hic transitivum videtur, si sincerum est ἔχειν in 665. Cf. Suppl. 438. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται (schol. οὕτως ἀποβαίνει). Eur. Tro. 137. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν. Iph. T. 1379. δεινὸς κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν. Herod. VIII. 84. ὤκελλον τὰς νεῦς. Intransitivum vero est Herod. VII. 182. Arist. Ach. 1159. ἡ δ' ὠπτημένη (τευθὶς) — ὀκέλλοι.

πρὸς κραταίλεων χθόνα] 'Upon the iron-bound shore.' (Pal.) Cf. Eur. El. 534. ἐν κραταίλεῳ πέδῳ. Bacch. 1096. χερμάδας κραταιβόλους. Hom. Od. 23, 46.

ἀμφὶ κραταίπεδον οὖδας. Confer *κραταίπους* (Hom. H. 48, 8.), *κραταίπιλος* (Fr. 431.), *κραταίβολος.* Cf. Pers. 310. *νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν* (*εἰς στύφλον*? cf. 303.) *χθόνα.*

667. *ᾅδην πόντιον*] Cf. Eur. Hipp. 1366. *προὔπτον ἐς ᾅδην στείχω κατὰ γῆς.* 1047. *ταχὺς γὰρ ᾅδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ.* Ion. 1240. *θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφυγοῦσα.* Alc. 13. *ᾅδην τὸν παραυτίκ'.* Soph. Oed. C. 1439.

668. *λευκὸν κατ' ἦμαρ*] Cf. Pers. 301. *καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.* Soph. Aj. 709. *λευκὸν εὐάμερον φάος.* Eur. El. 102. 730. Ch. 817. *καθ' ἡμέραν.* Eur. El. 603. *νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν.*

οὐ πεποιθότες τύχῃ] Fortunae non confidentes. Schol. *οὐ θαρροῦντες, ἀλλ' ἀμφίβολοι ὄντες εἰ ἔτι σωθείημεν.*

669. *ἐβουκολοῦμεν*] I. e. *ἐμεριμνῶμεν.* Anglice, we brooded over. Cf. Eum. 78. *καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος* (schol. *περιέπων*) *πόνον.* Suppl. 929. *ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.* Joseph. B. J. VII. 8. 127. *ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐκ ἀγεννὴς ἐλπὶς ἐβουκόλησεν — σπεύσωμεν καλῶς ἀποθανεῖν.* Confer usum verbi *ποιμαίνειν* Eum. 91.

νέον πάθος] The recent disaster. Gl. F. *τὴν νέαν συμφοράν.*

670. *στρατοῦ καμόντος*] Cf. Sept. 210. *νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι.*

κακῶς σποδουμένου] Cf. Sept. 809. *κατεσποδημένοι.* Ch. 296. *κακῶς ταριχευθέντα.* Eur. Hipp. 1238. *σποδούμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα.* Andr. 1130. *πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος.*

672. *λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας*] Cf. 1367. *μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;* Soph. Oed. R. 955. *πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον ἀλλ' ὀλωλότα.* El. 882. *ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν λέγω.* 1341. *ἤγγειλας ὡς ἔοικέ, μ' ὡς τεθνηκότα.* Tr. 293. *φρόνει νιν ὡς ἥξοντα.* Ceterum notandum plurale *λέγουσιν* post *εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων.* "Soph. El. 1341. 1452. Tr. 289. Oed. C. 1580. 1583. Eur. Med. 248. Iph. T. 704." (Heusde)

τί μήν;] Quid enim? Cf. Eum. 203. *ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι· τί μήν;* Suppl. 999. Soph. Aj. 668. El. 1280. Rhes. 706. Similiter in fine senarii *τί γάρ;* Ag. 1239. Ch. 880.

674. *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα*] Eadem verba sunt Ch. 782. Cf. Suppl. 974. *εἴη δὲ τὰ λῷστα.*

γὰρ οὖν] Cf. 524. Eum. 367. Fr. 305. Soph. Ant. 1255. *εὖ γὰρ οὖν λέγεις.* 489. 741. 771. Phil. 298. 766. Col. 980. 985. Eur. Bacch. 920. El. 290. Arist. Vesp. 746. Hom. Il. 2, 350. 15, 232.

675. *πρῶτόν τε καὶ μάλιστα —*] Gl. F. *τῶν ἄλλων.* Cf. Soph. Phil. 617. Plut. Mor. 574 E. *μάλιστα μὲν καὶ πρῶτον ἂν εἶναι δόξειε τὸ —, δεύτερον δὲ τὸ —.* Diog. L. IX. 11. 66. *διαγωνίζεσθαι — πρῶτον μὲν τοῖς ἔργοις —, εἰ δὲ μή, τῷ γε λόγῳ.* Heliod. Aeth. I. 15. *μάλιστα μὲν εἰκὸς σχολάσειν τὸν ἔρωτα, εἰ δ' ἐναπομείνειεν,* etc.

προσδόκα] Angl. suppose, expect.

676. *εἰ δ' οὖν*] Si tamen, quod si. Angl. if however. Cf. 1042. *εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης.* 34. 224. 255. 1568. Ch. 571. *εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν.* 579. Pr. 226. 935. Sept. 810. Eum. 226. 887. Soph. Oed. R. 851. *εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου.* Aj. 114.

ἱστορεῖ] Novit. I. q. *οἶδε*. Cf. Pers. 454. *κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν*. Eum. 455. *πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς*. Soph. Tr. 382. Cum hoc versu cf. 633.

677. *καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα*] I. e. vivum et valentem. Soph. Tr. 234. *ἰσχύοντά τε | καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα*. Herod. IV. 76. *σῶς* (salvus) *καὶ ὑγιής*. Thuc. III. 34. Plat. Tim. 82 B. Eur. Phoen. 732. Pind. Fr. 242.

678. *γένος*] Progeniem, stirpem (Atridarum). Cf. Pr. 232. *ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν*.

680. *ἴσθι — κλύων*] Cf. 1302. *ἴσθι τλήμων οὖσ'*. 1670. *ἴσθι μοι δώσων ἄποινα*. 932.

τἀληθῆ κλύων] Haec spectant ad 620.

681. *ὠνόμαζεν*] Imperfectum ut alibi *ἔτικτε*, etc. Cf. Eur. Suppl. 1218. *ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ*. Cycl. 692. *ὅπερ* (sc. *ὄνομα*) *μ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα*. (Weckl.)

682. *ἐς τὸ πᾶν*] Omnino. Cf. Ch. 684. 940. Eum. 52. 83. 200. 291. 401. 538. 670. 891. 1044. Pind. Ol. I. 152. *ἐς δὲ τὸ πᾶν ἑρμηνέων χατίζει*.

683. *ἐτητύμως*] I. q. *ὀρθῶς*.

προνοίαισι] Cf. Eur. Phoen. 636. *ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην πατὴρ | ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ νεικέων ἐπώνυμον*. Similiter *ὀμμάτων ἐν ἀχηνίαις* (pro *ἀχηνίᾳ*) metri necessitate posuit 418. *αἰσιμίαισι πλούτου* Eum. 996. *δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς* (pro *ἐκφορᾷ*) Ch. 430. *κλοπαῖσι* (pro *κλοπῇ*) *γυναικὸς* Ag. 401. *Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι* (pro *εὐνοίᾳ*). Sept. 450. *χρείαισιν* (pro *χρείᾳ*) Soph. Fr. 780. *διανομαῖς* (pro *διανομῇ*) Sept. 935. Cf. Trag. adesp. 478. *θείᾳ προνοίᾳ πάντ' ἐγέννησεν φύσις*. Philon. V. 225. *ἀποφορτίζεται προνοίᾳ τῆς τῶν ἐμπλεόντων σωτηρίας*.

684. *τοῦ πεπρωμένου*] Cf. 68. *τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον*.

685. *γλῶσσαν — νέμων*] I. e. *εὔστομῶν* (Ch. 997.).

ἐν τύχᾳ νέμων] Ch. 950. *ἐτήτυμος Διὸς κόρα· Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς*.

νέμων] I. q. *νωμῶν* (782). Sic *φέρειν* et *φορεῖν*. Cf. 802. *εὖ πραπίδων οἴακα νέμων*. Ch. 288. *λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν*. Soph. Oed. R. 468. *φυγᾷ πόδα νωμᾶν*.

686. *τὰν δορίγαμβρον*] 'Hastis in matrimonium ductam' vertit Heusde. 'Bringing war by her marriage.' (Pal.) Cf. Eur. Tro. 346. *οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς | γάμους γαμεῖσθαι*. Virg. Aen. VII. 318. 'Sanguine Trojano et Rutulo dotabere virgo, | et Bellona manet te pronuba.' *Γαμβρὸς* dicitur quicunque per nuptias affinis est.

ἀμφινεικῆ — Ἑλέναν] Cf. Soph. Tr. 104. *τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν*. 527. *ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας*. Poet. lyric. adesp. Fr. 44. *ἁ πολυνεικὴς Ἑλένα*.

688. *πρεπόντως* —] Cf. Eur. Ion. 661. *Ἴωνα δ' ὀνομάζω σε τῇ τύχῃ πρέπον*.

689. *ἕλανδρος*] Cf. 62. *πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός*. Eur. Tro. 892. *ὁρῶν δὲ τήνδε φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθῳ· | αἱρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις* (*ἑλέπτολις*), *πίμπρησι δ' οἴκους*. Iph. A. 1476.

ἑλέπτολις] Cf. Eur. Iph. A. 1476. 1512. Rhes. 913. *μυριάδας τε πόλεις* (l. *πόλεων*) *ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν* (Helena).

690. *ἁβροπήνων*] Cf. Eur. Iph. T. 1147. *ἔρις ἁβρόπλουτος χαίτας*. 814. *εὐπήνοις ὑφαῖς*. "Menelai luxuria notatur Iph. A. 582. Or. 350." (Heusde)

692. *Ζεφύρου γίγαντος*] Per *μεγάλου, ἰσχυροῦ* explicat Hesychius, huc haud dubie respiciens. Mira locutio, fortasse Sicula, qualibus Aeschylum, qui in ea insula diu commoratus est, aliquando usum esse testatur Athenaeus. "Eur. Phoen. 211. *Ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος* (schol. *Ζεφύρου σφοδρῶς πνεύσαντος*). Hom. Il. 2, 148. 7. 63. Od. 2, 421. 5, 295. Hesiod. Op. 594. Apoll. Rh. II. 721. Catull. 64, 270. 'horrificans Zephyrus.'" (Heusde)

693. *πολύανδροί τε φεράσπιδες*] Dictum ut *διδυμάνορα κάκ' αὐτοφόνα* Sept. 849. Cf. Pers. 240. *φεράσπιδες σαγαί*. 312. *φερεσσάκης*. Confer *ἀσπιδοφέρμων*.

694. *ἴχνος ἄφαντον*] Cf. 1007. *ἄφαντον ἕρμα*.

695 sq. Cf. Eur. Tro. 808. *Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον*. 1002. *ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργεῖοί τε σου κατ' ἴχνος*. (Pal.)

696. *κέλσαν*] Augmentum omissum, ut alibi non raro. Sic Sept. 775. *τίον*. Cf. Eur. Hipp. 140. *κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον*. Iph. A. 167. *Εὐρίπου διὰ χευμάτων κέλσασα*. Rhes. 753. *Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον*. 934. *Τροίας ἀπηνύδων ἄστυ μὴ κέλσαι*. El. 139. *Ἄργει κέλσας πόδ' ἀλάταν*.

697. *ἀεξιφύλλους*] Cf. *ἀεξίγυιος* (Pind. N. IV. 118.), *ἀεξίτροφος* (Orph.), *ἀεξίφυτος* (Meleag. 110.), *ἀέξειν ἀέξεσθαι* (Ch. 825. Suppl. 856. Soph. Aj. 226. Eur. Hipp. 537.).

698. *δι' ἔριν αἱματόεσσαν*] Cf. Ch. 474. *δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν*.

699. *Ἰλίῳ δὲ κῆδος —*] 'To Ilion came the wedlock-woe, | So rightly named.' (Symmons) Cf. Eur. Andr. 103. *Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλά τιν' ἄταν | ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν*.

κῆδος ὀρθώνυμον] I. e. *ὀρθῶς ἐπώνυμον* (Sept. 405.), nomini recte respondens. Angl. rightly named. Cui opponitur *ψευδώνυμος*, Sept. 670. *ἦ δῆτ'* (l. *ἦ κάρτ'*) *ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος Δίκη*. Pr. 85. 717. et Sept. 9. 405. Eum. 90. Angl. a *κῆδος* rightly so called, cum allusione ad alteram vocis significationem (affinitas, Suppl. 330.). Cf. Ch. 469. *ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη*. Sept. 984. Shakesp. Troil. II. 2. 'Cry, Trojans, cry! a Helen and a woe!'

700. *τελεσσίφρων*] Animi propositum perficiens. 'Which carries into effect the vengeance it meditates.' (Pal.)

702. *ἀτίμωσιν*] Cf. Ch. 435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν — τίσει*.

704. *ξυνεστίου Διὸς*] I. q. *ξενίου Διός* (749.). Cf. Sept. 773. Soph. Oed. R. 249. Eur. Alc. 1151. El. 784.

705. *πρασσομένα*] Ulciscens. Angl. exacting redress for. Cf. 823. *ἁρπαγὰς ὑπερκόπους | ἐπραξάμεσθα*. 812. Ch. 435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν — τίσει* etc. Thuc. IV. 65. *Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο*.

νυμφότιμον] Sponsos honorans (celebrans).

706. *ἐκφάτως τίοντας*] Anglice, celebrating loudly (or with great pomp and display). Cf. 246. *παιᾶνα — ἐτίμα*.

ἐκφάτως] I. e. clara et alta voce, si vox non alibi reperta sana est. Cf. v. *δύσφατος* (1152. *δυσφάτῳ κλαγγᾷ*) et Homericum *ἐκφάσθαι ἔπος*. Qu. *ἐκνόμως*, vel potius *ἐκπάγλως*.

707. *ὑμέναιον*] Sc. *ὕμνον*. Cf. Anaxandr. III. 170. *ἀναλαβὼν μόναυλον ηὔλουν τὸν ὑμέναιον*. Pherecr. Fr. Sabbat. 6. *ὦ Χάριτες, ἀφροδίσιόν τιν' ὑμέναιον ὑμνεῖτε γαμικόν τε*.

ἐπέρρεπεν] Contingebat. Cf. 1042. *εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης*. 250. *δίκα* (*δίκᾳ*?) *δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει*. Hom. Il. 14, 99. *ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ*.

708. *γαμβροῖσιν*] Priamidis.

709. *μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον*] Anglice, and learning a very different song. Cf. 221. *μετέγνω*. Arist. Pl. 925. *οὐδ' ἂν μεταμάθοις;* Clem. Alex. Protr. 3, 43. *τῷ πάθει μεταμαθών*.

710. *Πριάμου πόλις παλαιὰ*] Hor. Carm. I. 15. 8. 'et regnum Priami vetus.'

711. *μέγα*] Alta voce. Angl. loudly.

712. *κικλήσκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον*] Cf. Soph. Aj. 726. *τὸν τοῦ μανέντος — ξύναιμον ἀποκαλῶν*. Eur. Iph. A. 1354. *οἵ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσονα*. Eur. El. 118. *κικλήσκουσί μ' ἀθλίαν Ἠλέκτραν*.

713. *Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον*] Infelicem istum sponsum Paridem. 'Paris, oft thy name she calls, | Spouse of disaster, spouse of woe.' (Symmons.) Cf. 389. Eur. Hec. 944. *Ἰδαῖόν τε βούταν αἰνόπαριν*. Hel. 1129. *Πάρις αἰνόγαμος*. Or. 1388. Alcman. Fr. 9. *δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ*. Hom. Il. 3, 39. 12, 769. Lyc. 820. *αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν πλᾶτιν*. Ch. 313. *αἰνοπάτηρ*. Orph. Arg. 885. *παρθένος αἰνολεχής*. Confer etiam composita *αἰνόμορος, αἰνολαμπής*.

715. *αἰῶνα*] Vitam. Cf. 229.

716. *πολιτᾶν μέλεον αἷμ'*] Cf. Eum. 980. *μέλαν αἷμα πολιτᾶν*. Eur. Or. 192. *μέλεον ἀπόφονον αἷμα δοὺς πατροφόνου ματρός*.

αἷμ'] Caedem.

αἷμ' ἀνατλᾶσα] Respondet in v. stroph. 696. *αἱματόεσσαν*.

717 sq. "The general sense is, But, as a man brings up a cub in his house, pretty and tame, so from Sparta came Helen to Troy, at first the admired of all, but in the end the cause of death to many." (Pal.) Cf. Martial. II. 75. 'Verbera securi solitus leo ferre magistri | Insertamque pati blandus in ora manum | Dedidicit pacem subito feritate reversa | Quanta nec in Libycis debuit esse jugis. | Nam duo de tenera puerilia corpora turba, | Sanguineam rastris quae renovabat humum, | Saevus et infelix ('infestus'?) furiali dente peremit. | Martia non vidit majus arena nefas. | Exclamare libet, Crudelis perfide praedo, A nostra pueris parcere disce lupa.' Innuitur Paris, qui tanquam leo multorum caedis causa fuit. "No more diverting and lovable pet could be imagined than a twelve days old lion cub, although, of course, there are future possibilities which make the notion of adoption somewhat formidable." (Daily Tel. Aug. 19. 1896.) Cf. Arist. Ran. 1431. *οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν*. Simile est illud *λύκον τρέφειν* Theocr. V. 28. Babr. Fab. 134.

717. *ἔθρειψεν*] Aoristus ut infra *ἔσχε, ἀπέδειξε, ἔτευξε, ἐφύρθη, ἵκετ'* (966), *ἔπαισεν* (1006), etc.

718. *δόμοις*] Pro *ἐν δόμοις*. Cf. 862. Ch. 885. et Ag. 736.

ἀγάλακτον] I. e. lacte materno privatum, ut explicat v. Heusde, coll. Hor. Od. 4. 15. 'Jam lacte depulsum leonem.' Angl. taken (or weaned) from its mother's milk (*ἀπογεγαλακτισμένον*). Alibi *ἀγάλακτος* lacte carens significat. Poll. I. 251. *ὗες ἀγάλακτοι*. Callim. H. Apoll. 52. *ὄϊες ἀγάλακτοι*. Hippocr. I. p. 161. *γυναῖκες ἀγάλακτοι*. Autocrat. com. 3. *ἀμνοὶ* (scr. *ἀμνοὶ*) *δὲ βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλαξίας*.

οὕτως] Sic, simili modo.

719. *ἀνὴρ*] A man. Cf. 417. *ἔχθεται χάρις ἀνδρί*. Ch. 850.

φιλόμαστον] Cf. 142. *πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις θηρῶν ὀβρικάλοισι*. Theocr. 18, 41. *γαλαθηναὶ | ἄρνες γειναμένας ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι*.

720. *ἐν βιότου προτελείοις*] Cf. ad 65. *ἐν προτελείοις κάμακος*. 227. *προτέλεια ναῶν*.

721. *εὐφιλόπαιδα*] Pueros valde amans, non a pueris amatus. (Dind.) Angl. very fond of children. Cf. Suppl. 700. *εὐκοινόμητις ἀρχά*. Theocr. XII. 99. *τὸν φιλόπαιδα*. Aeschyli *ῥήμασι βοείοις* hoc adnumerandum, ut *εὐπροσωποκοίτης* (?) Ch. 969. *μετωποσώφρων* (?) Suppl. 198. *προβουλόπαις* Ag. 386. etc. Cf. Sept. 108. *ἄν ποτ' (πόλιν) εὐφιλήταν ἔθου*. Simonid. 183, 6. *χρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν*. Ag. 34. *εὐφιλῆ χέρα*. Cf. v. *παιδοφίλης* (Theogn.). Ad rem cf. Arist. H. A. 9, 31. *ὁ λέων πρὸς τὰ σύντροφα καὶ συνήθη σφόδρα φιλοπαίγμων καὶ στερκτικός*. Plut. Mor. p. 462 E. *ἡμεῖς ἀγριαίνοντα τιθασεύομεν ζῷα — λυκιδεῖς καὶ σκύμνους λεόντων ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιφέροντες*. Anth. P. IX. 47. *τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαστῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα, | ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφραδίη. | αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται. | ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται*.

722. *γεραιοῖς*] Cf. Suppl. 653. *καὶ γεραροῖσι* (*γεραιοῖσι*?) *πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι*. Eur. Suppl. 42. *ἱκετεύω σε, γεραιά, γεραρῶν* (*γεραιῶν* Markl.) *ἐκ στομάτων*. Anacr. 6, 15. *ἐπήρατον γεραιοῖς κῶμον*. *Γεραρὸς* valet i. q. *ἔντιμος*, Hom. Il. 3, 170. *οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε*. 211. *γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς*.

ἐπίχαρτον] Activo sensu, ni fallor, ut *εὐφιλόπαιδα*, i. q. *ἐπιχαίροντα*. Delighting in the old folks. Passivo sensu Pr. 159. *ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα*. Soph. Tr. 1264. *ἐπίχαρτον — ἔργον*. Eur. Herc. 459. *ἐπίχαρμα*.

723. *πολέα*] Saepe. I. q. *πολλάκις*. Cf. 1453. Ch. 897. *πρὸς ᾧ* (*μαστῷ*) *σὺ πολλὰ δὴ — ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα*. 758. *πολλὰ* (saepe) — *ψευσθεῖσα*. Pers. 272. et Suppl. 745. *πολεῖ*. Ionica forma. Sic Soph. Ant. 86. *πολλὸν ἐχθίων*.

ἔσχ'] Cf. [Babr.] App. 6, 6. *ἐκεῖνος δ' αὐτὸ* (*τὸ κινίδιον*) *κατέχων ἐν τοῖς κόλποις*.

725. *φαιδρωπὸν*] Cf. 520. Eur. Or. 883. *ὄμμα — φαιδρωπόν*. Soph. Oed. C. 319. Contrarium est *σκυθρωπός*.

ποτὶ χεῖρα σαίνοντα] Cf. Pind. P. II. 82. *σαίνων ποτὶ πάντας*. Ol. IV. 7. Infra 1665. *φῶτα προσσαίνειν κακόν*. Pr. 835. Eur. Hipp. 866. Soph. Fr. 695, 2. *σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην*.

γαστρὸς ἀνάγκαις] Anglice diceremus, from the pressing calls of hunger. Cf. Arist. Nub. 1075. *τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας*. Theogn. 485. *μή σε βιάσθω γαστήρ*. Alciphr. III. 70. *ὁ δὲ λιμὸς τὴν γαστέρα ἐθυροκόπει*. Hom. Od. 4, 369. 6, 133.

727. *χρονισθεὶς*] I. e. aetate provectus. Anglice reddas, after a time, in course of time. Cf. Ch. 955. *βλάβαν ἐγχρονισθεῖσαν ἐποίχεται* (ita Ahrens). Trag. adesp. 516. *μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται* (*μεθίσταται*?). Infra 847. *ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον*. Ch. 64. *τὰ δ' — χρονίζοντα βρύει*. Longin. § 44. *χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις νεοττοποιεῖται*. 'But time advanced, and greater grown | He show'd the nurture of his horrid blood | And the fell parents' manners whence he sprang: | For, bad return for all his fosterer's care, | He mid the woful slaughter'd sheep | Feasted high, though no one bid, | While the house ran red with blood.' (Symmons)

728. *ἦθος τρόπους τε τοκήων*] Indolem moresque genitorum. Angl. the disposition (temper) and ways of its parents. Cf. 760. *σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ* (*τέκνα*). 772. *εἰδομένα τοκεῦσιν*. Pind. Ol. XI. 22. *τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντ' ἂν ἦθος*.

729. *χάριν τροφᾶς — ἀμείβων*] Cf. Sept. 548. *ἐκτίνων καλὰς τροφὰς* etc. 459. Eur. Ion. 852. *τροφεῖα δεσπόταις | ἀποδοὺς θανεῖν*. Hom. Il. 17, 302. *οὐδὲ τοκεῦσιν | θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκεν*. 4, 477. Hesiod. Op. 190. *γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν*. Infra 821. *τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν | τίνειν*.

730. *μηλοφόνοισι σὺν ἄταις*] I. e. *σὺν ἀτηροῖς μήλων φόνοις*. Cf. Eum. 981. *ἀντιφόνους ἄτας*. Pers. 652. *πολεμοφθόροισιν ἄταις*. 1037. *φίλων ἄταισι ποντίαισιν*. Ch. 836. *φοινίαν ἄταν τιθείς*. 830. *περαίνειν ἐπίμομφον ἄταν*. 272. *δυσχειμέρους ἄτας*. Ag. 643. *δίλογχον ἄτην*. Sept. 315. *ῥίψοπλον ἄταν*. Eur. Or. 961. *τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων, αἱματηρὸν ἄταν, κτύπον τε κρατός*. et Pers. 776. *τὸν δὲ σὺν δόλῳ | Ἀρταφρένης ἔκτεινεν*.

731. *δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν*] Cf. 978. *μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά*. Prom. 1060. *ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος*. Hom. Od. X. 182. *τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα*.

ἀκέλευστος] Injussus. Anglice, unbidden.

732. *αἵματι — ἐφύρθη*] Cf. Eum. 366. *αἱματόφυρτον ἔθνος*. Theocr. 26, 25. *ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι*.

733. *ἄμαχον*] Cf. 768. Pers. 90. *ἄμαχον κῦμα θαλάσσας*.

οἰκέταις] Domesticis. Angl. to the household.

734. *μέγα σίνος*] Magna noxa. Cf. Hom. Il. VI. 282. *μέγα γάρ μιν* (Paridem) *Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα*. Herod. VIII. 65. *μέγα τι σίνος ἔσται τῇ βασιλέος στρατιῇ*.

σίνος πολυκτόνον] Cf. Eum. 281. *μητροκτόνον μίασμα*. 268. *ματροφόνου δύας*. 283. *καθαρμοῖς χοιροκτόνοις*. Eur. Hel. 154. *ἐν φοναῖς θηροκτόνοις*. 242. *ἁ πολυκτόνος Κύπρις*. Or. 1143. *Ἑλένης — τῆς πολυκτόνου*. Agam. 401. *τῶν πολυκτόνων*. 1170. *θυσίαι — πολυκανεῖς βοτῶν*. Ch. 446. *πολυσινοῦς κυνός*.

735. *ἱερεύς τις ἄτας*] A priest as it were of woe. Cf. Sept. 574. *Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου*. Eur. Or. 260. *αἱ κυνώπιδες — ἐνέρων*

ἱερίαι, δειναὶ θεαί. Alcest. 25. θάνατον εἰσορῶ πέλας, | ἱερῆ θανόντων. Arist. Nub. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, etc. Similiter fere Tydeus dicitur Ἐρινύος κλητὴρ Sept. 574.

736. προσεθρέφθη] Teles Stob. Fl. 97, 13. κἂν ἄλλον προστρέφειν. Eur. Hec. 351. ἐθρέφθην. Headlam vertit, was reared as an additional inmate in the house.

737. παραυτὰ] Similiter, pariter. Suid. παραυτόθεν· αὐτίκα.

740. φρόνημα — γαλάνας] Cf. Soph. Ant. 354. ἠνεμόεν φρόνημα. El. 1463. Eur. Iph. T. 344. Tro. 837. πρόσωπα καλλιγάλανα. Fr. 903, 4. γαληνίζει φρένα.

γαλάνας] Cf. Eur. Iph. A. 544. μάκαρες οἳ — μετέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας γαλανείᾳ χρησάμενοι. Fr. 330, 7. εὐτυχεῖ | λαμπρᾷ γαλήνῃ. Soph. El. 899. ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον.

741. ἀκασκαῖον ἄγαλμα πλούτου] A gentle (gentle-minded) jewel of wealth. 'A spirit of unruffled calm.' (Pal.) "I. e. the Trojans felt no anxiety about the arrival of Helen; she was 'a quiet ornament of wealth,' and no Fury in their estimation." (Id.) Contra ὑπέρτολμον ἀνδρὸς (ἀνδρῶν?) φρόνημα Ch. 594.

ἀκασκαῖον] I. e. ἥσυχον, μαλθακόν. Adverbium ἄκασκα per ἡσύχως et μαλακῶς explicant grammatici. Cratin. II. 88. ἄκασκα προβῶντες.

ἄγαλμα πλούτου] "In reference to the stolen wealth of Menelaus, often mentioned by Homer, Il. 3, 70. 7, 363. 390. 13, 626. 22, 114. Cf. Eur. Or. 1662. Herod. II. 114. Plut. Praec. conj. § 21. φιλόπλουτος ἡ Ἑλένη." (Pal.) Schol. λίαν κεκοσμημένον διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. Cf. 207. τέκνον — δόμων ἄγαλμα. Prom. 465. ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς. Soph. Ant. 704. εὐκλείας — ἄγαλμα. 1116. Καδμείας νύμφας ἄγαλμα. Eur. Andr. 245. ἄγαλμα Θέτιδος. Suppl. 1164. ἄγαλμα ματρός. Infra 1447. παροιψώνημα — χλιδῆς.

742. ὀμμάτων βέλος] Cf. 241. ὄμματος βέλει. Suppl. 1004. ὄμματος θελκτήριον | τόξευμα. Hom. Od. 4, 150. ὀφθαλμῶν τε βολαί.

743. δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος] Cf. Soph. Fr. 757. ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῇ. Eur. Fr. 316. πόθῳ δεδηγμένοις. Ag. 782. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Plut. Mor. 77 b. 629 a. δῆγμα ἔρωτος. Hom. Il. 5, 493. δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος. Od. 8, 185. θυμοδακὴς μῦθος. Soph. Phil. 705. δακέθυμος ἄτα. Sopatrum apud Athen. III. 101 B. τὴν δηξίθυμον ἐντὸς ὀξάλμην ἔχων. Ovid. Her. XIII, 30. 'Pectora legitimus casta momordit amor.' Eur. Phoen. 384. Her. 484. Infra 1471. κράτος καρδιόδηκτον.

744. παρακλίνουσ'] παρακλίνειν valet oblique flectere. Eur. Iph. A. 857. πύλας παροίξας. Hom. Il. 23, 424. ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν. Hesiod. Op. 260. ἄλλῃ παρκλίνωσι. Arist. Pac. 980. παρακλίνασαι τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν. Xen. Ven. VI. 15. ἐπικλίνουσαι τὰ ὦτα. Confer παραβλέπειν.

ἐπέκρανεν — τελευτὰς] Cf. Suppl. 624. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. Soph. Phil. 1468. χὠ πανδαμάτωρ δαίμων ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν. Hesych. ἐπέκρανεν· ἐπετέλει (ἐπετέλεσε?).

745. γάμου πικρὰς τελευτὰς] Cf. Eur. Med. 1388. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων. Suppl. 1047. Pind. P. IX. 118. τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν. Hom. Od. 1, 266. πικρόγαμοι. 4, 346.

δύσεδρος] I. e. *ἀναίσιος*, male ominata, infausta, funesta. 'Having sped as an evil settler and an evil associate to the sons of Priam.' (Pal.)

748. *συμένα*] Schol. rec. *ὁρμηθεῖσα*. Cf. Eum. 1007. *σύμεναι*. Prom. 135. *σύθην*.

Πριαμίδαισι] Producta prima ex epicorum usu. Eadem brevis esse videtur 537. dubia Ch. 935.

πομπᾷ Διὸς ξενίου] Nimirum irati. Cf. Herod. III. 77. *θείη πομπῇ χρεομένους*. Soph. El. 163. Eur. Hel. 1121. *πομπαῖσιν Ἀφροδίτας*.

749. *νυμφόκλαυτος Ἐρινύς*] Miserias ut sponsa afferens Erinys. Angl. bringing sorrow as a bride (through her marriage). Cic. Div. I. 50. 'Lacedaemonia mulier, Furiarum una, adveniet.' Virg. Aen. II. 573. 'Trojae et patriae communis Erinys.' Cf. Soph. El. 180. *διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινύν*. Dindorfius explicat sponsis deflenda.

750—781. Sensus loci hic est, Non mera bona fortuna, ut vulgo creditur, mala gignit sed tantum quando cum impietate et insolentia consociatur. "Ostensibly the meaning of all this reflection is that the sin of Paris and Helena has brought the misery on themselves and Troy; but the underlying meaning to the audience is that the past sins of Agamemnon and his house must bear other sins and ruin in the end. So there is a terrible sense concealed in *πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ* (781), namely the shadow of the coming tragedy, which is effectively pointed by the entry of the king (782)." (Sidg.)

750. *παλαίφατος — γέρων λόγος*] Cf. Ch. 314. *τριγέρων μῦθος*. 805. *γέρων φόνος*. Fr. 305. *γέρον γράμμα*. Fr. 317. *ὡς λέγει γέρον γράμμα*. Eur. Herc. 26. *γέρων δὲ δή τίς ἐστι Καδμείων λόγος*, | *ὡς* —, Soph. Fr. 862. *γέροντα* (i. e. *ἀρχαῖα*) *βουλεύεις*. Soph. Tr. 1. *λόγος — ἀρχαῖος*. Eur. Fr. 511, 1. *παλαιὸς αἶνος*. Theocr. XXI. 12. *γέρων — λέμβος*. Catull. 68, 36. 'Facite haec charta loquatur anus.'

751. *τέτυκται*] Cf. Sept. 388. *τετυγμένον*.

752. *μέγαν τελεσθέντα*] I. e. *παχυνθέντα*. 'When it has grown up to full size.' (Pal.) Cf. 358. Sept. 771. *ὄλβος ἄγαν παχυνθείς*. Pers. 164. Suppl. 424.

754. *τεκνοῦσθαι*] Cf. 757 sq. 1565. *τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;* Ch. 805. *γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι*. 649. *τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν αἱμάτων παλαιτέρων* | *τίνει μύσος* | *χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς*. Longin. § 44. *χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις νεοττοποιεῖται κατὰ τοὺς σοφοὺς καὶ ταχέως γενόμενα* (*ἐρχόμενα*?) *πρὸς τεκνοποιίαν ἀλαζόνειάν τε γεννῶσι καὶ τῦφον καὶ τρυφήν, οὐ νοθὰ ἑαυτῶν γεννήματα ἀλλὰ καὶ πάνυ γνήσια*.

756. *ἀκόρεστον οἰζύν*] Cf. 1117. *στάσις δ' ἀκόρετος γένει*. 1484. *ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου*. Pers. 545. *πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις*. Soph. El. 123. *ἀκόρεστον οἰμωγάν*. Bion. I. 56. *ἀκόρεστον οἰζύν*.

757. *δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί*] Cf. Soph. El. 550. *δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω*. Aj. 750. *οἷος Ἀτρειδῶν δίχα*.

μονόφρων] Meam unius sententiam tenens. I. q. *οἰόφρων* (Suppl. 795.). Cf. *μονόψηφος* Suppl. 373. *μονόφρουρος* Ag. 257. *μονόσκηπτρος* Suppl. 374. *μονοστιβής* Ch. 768. *μονόστολος*, *μονότροπος*, et *διχόφρων* (Sept. 899), *οἰόφρων* Suppl. 795. 'But I think not as think the crowd: | The impious

doer still begets | A brood of impious doers more, | Children and heirs of all his wicked deeds: | While from the house of righteous men, | Who even-handed justice love, | Comes a long line of children fond and fair.' (Symmons)

758 sq. *τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον*] Progenies impietatis cum rebus secundis conjunctae est *ὕβρις*; haec autem vicissim alteram pejorem *ὕβριν* gignit. Porro *ὕβρις κόρον* et *θράσος* (petulantiam et audaciam) gignit. Cf. 764. Eum. 534. *δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος.* 551. *δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται.* Ch. 646. *τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν αἱμάτων παλαιτέρων* (*Ἐρινύς*). 805. Isidor. trag. 1, 4. *ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν, | ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται* (*τίκτεται*?). 'It is the impious act that brings forth more acts after it, all bearing their family likeness — for the lot of well-ordered families has a goodly succession for ever.' (Peile) Cf. Ch. 805. *γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.* Longin. de Subl. 44. *ἀκολουθεῖ τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ καὶ ἀκολάστῳ συνημμένη καὶ ἴσα, φασί, βαίνουσα πολυτέλεια, καὶ ἅμα ἀνοίγοντος ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ οἴκων τὰς εἰσόδους, εἰς ἃς* (*ταύτας*?) *ἐμβαίνει* (*εἰσβαίνει*?) *καὶ συνοικίζεται. χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις νεοττοποιεῖται κατὰ τοὺς σοφοὺς καὶ ταχέως γενόμενα περὶ τεκνοποιίαν ἀλαζόνειάν τε γεννῶσι καὶ τῦφον καὶ τρυφήν, οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα ἀλλὰ καὶ πάνυ γνήσιας. ἐὰν δὲ καὶ τούτους τις τοῦ πλούτου τοὺς ἐκγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν ἐάσῃ, ταχέως δεσπότας ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσιν ἀπαραιτήτους, ὕβριν καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν.*

760. *σφετέρᾳ τ' εἰκότα γέννᾳ*] Angl., and having a family likeness. Cf. 772. *εἰδομέναν τοκεῦσιν.* 727 sq. Hesiod. Op. 233. *ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν.*

761. "Cf. 559 sq., ubi prius *γὰρ* parenthesin indicat, et vv. 532. 534., ubi posterius *γὰρ* explicativum est. Ut *ὕβρις* est *αἰσχρὸν τέκος τῆς δυσσεβείας*, ita *τῆς εὐσεβείας κάλλιστος πότμος.*" (Heusde)

εὐθυδίκων] Cf. Eum. 312. *εὐθυδίκαιοι.* Hesiod. Op. 228. *ἰθυδίκην* (i. e. *εὐθυδίκην*, Eust.). 36. *ἰθείῃσι δίκῃσι.* 224. Th. 85. Cui opponitur *σκολιῇσι δίκῃσι* Op. 217. 248. 260. etc. Hesiod. Fr. 84. *εἴ κε πάθοι τά τ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.*

762. *καλλίπαις πότμος*] Proprie having goodly children. Cf. Babr. Fab. 11, 7. *καὶ καλλίπαις ἄμητος* (messis) *ἐλπίδων πλήρης.* Hesiod. Op. 223—235. Et Plato Phaedrum *καλλίπαιδα* dicit *ὡς αἴτιον ὄντα πολλῶν καὶ καλῶν λόγων.* Confer *εὔπαις*, Eur. Hec. 810. Suppl. 955. Ion. 491.

763. *ὕβρις μὲν* —] His respondent verba *δίκα δὲ λάμπει* — v. 773. Cf. Eum. 536 sq.

764 sq. Cf. Eur. Herc. 1261. *ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους | ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.*

764. *νεάζουσαν ἐν κακοῖς*] *νεάζειν* neutrum est, ut in Soph. Tr. 143. Oed. C. 374. Eur. Phoen. 713. 1619. Menand. IV. 276. et *ἀνανεάζειν* Arist. Ran. 592.

765. *ἐν κακοῖς βροτῶν*] In iis mortalium qui mali sunt. Cf. 832. *παύροις — ἀνδρῶν.*

766. *ὕβριν*] Cf. Sallust. Jug. 41. 'Ea quae res secundae amant, lascivia atque superbia.'

τότ' ἢ τόθ'] I. e. sooner or later. Cf. Eur. Andr. 853. *τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι | πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον ἢ τότε.* Similiter Suppl. 439. *ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν.*

τὸ κύριον — φάος τόκου] Cf. Suppl. 740. *χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἤματι | θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.* Oppian. Cyneg. III. 156. *ὥρην πρὶν τοκετοῖο μολεῖν, πρὶν κύριον ἦμαρ.* Pind. Ol. VI. 32. *κυρίῳ δ' ἐν μηνί.* Eur. Ion. 16. *ὡς δ' ἦλθεν χρόνος | τεκοῦσ' ἐν οἴκοις* etc.

τόκου] Partus.

769. *ἄμαχον*] Anglice, Irresistible. Cf. 733. Ch. 49. *σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρίν.*

ἀπόλεμον] I. q. *ἄμαχον.* Cf. Ch. 54.

770. *ἀνίερον*] Schol. F. *ἀσεβές.*

θράσος] Hesiod. Op. 319. *αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δ' ἐπὶ πλούτῳ.*

ἄτας] Cf. Sept. 832. *ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά.*

μελαίνα — ἄτα, εἰδομένα] Dualis numeri accusativi.

772. *εἰδομέναν*] I. e. *ἐοικυῖαν.* "Tanquam si praecessisset *θρασεῖαν Ἄτην. Εἴδεσθαι* tantum h. l. invenitur; Homero (Od. 22, 206. *Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.* Hom. Il. 3, 280. etc., Herodoto, Pindaro, non tragicis, familiare." (Heusde) Cf. Ch. 178. *μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.* Supra 760. *σφετέρᾳ τ' εἰκότα γέννᾳ (τέκνα).* Hesiod. Op. 235. *τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν.* Confer v. *ἰνδάλλομαι.*

773. *Δίκα δὲ λάμπει*] Cf. Trag. adesp. 500. *Δίκας δ' ἐξέλαμψε θεῖον φάος.* (Quem locum Aeschyli esse suspicor.) S. Matth. Ev. XIII. 43. *τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος.*

774. *δυσκάπνοις δώμασιν*] Anglice smoky dwellings. Pauperum tabernas male fumosas intellige. Cf. Eur. El. 1140. *πολύκαπνον στέγην.* Theophrastus *δύσκαπνα* dicit ligna fumum molestum habentia. Shakesp. Henry IV. Act. III. Sc. 1. 'Why rather, sleep, liest thou in smoky cribs?'

775. Similiter Ch. 629. *τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.*

ἐναίσιμον] I. e. *δίκαιον,* justum. Hom. Od. 17, 363. *γνοίη δ' οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἵ τ' ἀθέμιστοι.* Od. 10, 383. *ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη.* 18, 220. *ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος.* 5, 190. Il. 24, 40. Infra 916. *ἐναισίμως* (i. e. *δικαίως, προσηκόντως*) *αἰνεῖν.* Eur. Alc. 1077. Soph. Oed. C. 1482. *ἐναίσιος.* Contra *ἐξαίσιος* injustus.

776. *χρυσόπαστα*] I. e. auro renidentia. Angl. splendid, gorgeous (proprie gold-bespanglod). Dem. p. 1217. *κόσμος χρυσόπαστος.* Herod. VII. 120. *τιήρῃ χρυσοπάστῳ.* Eubul. III. 271. *ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις στρώννυνται.* Cf. *ἀλιπαστός.* Themist. Or. XXIV. 306. *χλαῖναν ἁλουργῆ τε καὶ χρυσόπαστον.* Poll. X. 43. *στρωμνὴ χρυσόπαστος.* Hor. Od. II. 18. 1. 'Aureum renidet lacunar.' Eur. Iph. T. 129. *ναῶν χρυσήρεις θριγκούς.* Pind. Isthm. III. 78. *χρυσέων οἴκων ἄναξ.*

ἔδεθλα] Sedes. Dionys. Perieg. 356. *ἀφνειὸν ἔδεθλον.* Apoll. Rhod. IV. 331. *ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον.* Antimach. Fr. 87. Callim. H. Apoll. 62. *ἐδέθλιον.* Media in *ἔδεθλον* correpta ut in *γένεθλον* 784. 914. Eur. Or. 89. *αἷμα γενέθλιον* (⏑ ⏑ ⏑ –) *κατήνυσαν.*

σὺν πίνῳ χερῶν] Sic 456. ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Cf. Eum. 313. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντας οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν — ὅστις δ' ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ | χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει etc. Hesiod. Op. 738. κακότητί τε χεῖρας ἄνιπτος. Hor. Sat. I. 4. 68. 'At bene si quis | et vivat puris manibus.'

777. παλιντρόποισιν ὄμμασιν] Cf. Suppl. 172. νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν.

779. Cf. Suppl. 27. καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ | ὁσίων ἀνδρῶν.

780. δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου] Cf. 381. οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις πλούτου πρὸς κόρον etc. Eum. 525. τίς δὲ — ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; Pers. 166. χρημάτων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν. Fr. 155. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

παράσημον αἴνῳ] With its counterfeit glory' (lit. wrongly stamped with praise), vertit Sidgwick. Cf. Eur. Hipp. 1114. δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκὴς μήτ' αὖ παράσημος ἐνείη. Arist. Ach. 518. ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα — καὶ παράσημα. Hesych. παράσημον· ἀδόκιμον, κίβδηλον. ἀπὸ τούτου καὶ τῶν νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται.

781. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ] I. e. πᾶν δὲ τέρμα ἐπινωμᾷ (dirigit, sc. Δίκη). Sic Sept. 157. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; Theogn. 1188. εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι. Cf. 68. τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον. Eum. 311. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους — ἐπινωμᾷ στάσις ἁμή. Sept. 116. ὦ Ζεῦ πάτερ, πᾶν τέλος ὃς νέμεις. Eur. Or. 1545. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς τέλος ὅπα θέλει. 728. Eur. Fr. 1038. Ζεὺς τέλος αὐτὸς ἔχει. Confer v. ἐπικραίνειν. De tmesi cf. Ch. 395. καί ποτ' ἂν — Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι. Soph. Oed. R. 199. τοῦτ' ἐπ' ἆμαρ ἔρχεται (hoc dies aggreditur). De impendente Agamemnonis caede cogitat Chorus, quamvis ambigue loquitur. Alii explicant, et omnia ad finem dirigit. Angl. and directs every thing to its (proper) end.

783. πτολίπορθ'] I. e. πτολίπορθα, ni fallor. Cf. 472. μήτ' εἴην πτολιπόρθης. Cf. 1081. ἀγυιᾶτ'. Dindorfius pro πτολίπορθε dictum accipit. Qua forma utuntur Homerus, Hesiodus, Pindarus.

784. γένεθλον] Cf. 914. Ch. 258. Suppl. 290. Fr. 260. Eur. Bacch. 1179. τὰ Κάδμου γένεθλα. Hipp. 62. Ζηνὸς γένεθλον. Andr. 1275. Νηρέως γένεθλον. Iph. A. 686. Λήδας γένεθλον. 855.

785 sq. Cf. Eur. Iph. A. 977. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις | μηδ' ἐνδεῶς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν; Ch. 88. πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;

786 sq. μήθ' ὑπεράρας —] I. e. μήτε πέρα καιροῦ χαρίεις ὤν.

786. Schol. F. μήτε ὑπερβάλλοντι ἐπαίνῳ μήτε ταπεινῷ χρησάμενος. Socrates apud Stob. XIII. p. 321. τῆς παρρησίας ὥσπερ ὥρας ἐν καιρῷ ἡδίων ἡ χάρις. Eur. Iph. A. 977. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις | μηδ' ἐνδεῶς τοῦδ' ἀπολέσαιμ' ἂν τὴν χάριν; | αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ | μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἢν αἰνῶσ' ἄγαν. Incert. ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.

μήθ' ὑπεράρας —] Cf. similem locum supra 365.

ὑπεράρας] Having overshot. Polyb. I. 25. κάμψαντες δὲ τὸν Πάχυνον ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον. Plat. Legg. IV. 717 D. μήθ' ὑπεραίροντα τὸν εἰθισμένον ὄγκον μήτ' ἐλλείποντα.

ὑποκάμψας] Having turned short of. Cf. 344. Xen. Venat. V. 16. de animalium subitis in venatione conversionibus (Angl. doubling). "Philon. II. 221. ὅροι, ὧν οὔτε ἐντὸς κάμψαι οὔτε περαιτέρω προελθεῖν ἀσφαλές. Hor. Sat. I. 1. 106 sq." (Heusde)

787. καιρὸν χάριτος] Cf. 365.

788. πολλοὶ — βροτῶν] Multi mortalium.

τὸ δοκεῖν εἶναι] Cf. Sept. 592. οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει. Philem. 94, 8. εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει. Eur. Herc. 184. ἐροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἂν κρίνειαν ἄν· | ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμόν, ὃν σύ φῄς εἶναι δοκεῖν (sc. ἄριστον); Infra 840. δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί. Theogn. 63. ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. Constructio est τὰ (pro ἃ) δοκοῦντα εὔφρονος ἐκ διανοίας (σαίνειν) ὑδαρεῖ φιλότητι σαίνει. Emphatica sunt verba εὔφρονος ἐκ διανοίας.

789. προτίουσι] Sc. τοῦ ἀληθῶς εἶναι. Cf. Eum. 545. τοκέων σέβας εὖ προτίων. Philon. III. 177. τὸ δοκεῖν τοῦ εἶναι προτιμᾷ.

δίκην παραβάντες] I. e. ἀδίκως, injuria.

790 sq. Cf. S. Paul. Epist. Rom. XII. 15. χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.

790. δυσπραγοῦντι] Cf. εὐπραγεῖν Thuc. II. 60. VI. 16. et κακοπραγεῖν II. 43. IV. 55.

ἐπιστενάχειν] Angl. to mourn over, to condole (with). Gl. F. συλλυπεῖσθαι. Cf. Juven. III. 101. 'Flet si lacrimas conspexit amici | nec dolet.' Aesch. Fr. 415. ἀναγκόδακρυς. Mox opponitur ξυγχαίρειν 793.

791. δῆγμα — λύπης] Cf. Eur. Alc. 1103. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι. Soph. Fr. 757. ἔρωτος δῆγμα. Pind. N. I. 82. εὐθὺς ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

792. οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται] Sedes affectuum habebatur ἧπαρ, ut τῶν σπλάγχνων pars praecipua. Cf. 432. πολλὰ γοῦν θιγγάνει (l. κιγχάνει) πρὸς ἧπαρ. Eum. 135. ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν. Soph. Aj. 938. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη. Rhes. 425. λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην. Sept. 563. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων. Ch. 380. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκεθ' ἅπερ τε βέλος. 376. μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται. 272.

793. ξυγχαίρουσιν] Sc. τῷ χαίροντι, τῷ εὐπραγοῦντι. Cf. 790. Quasi praecessisset ἐπιστενάχουσι v. 790. Ammonius de Differ. voc. ἐπιχαίρειν τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς· συγχαίρειν τὸ συνήδεσθαί τινος ἀγαθοῖς.

ὁμοιοπρεπεῖς] Assuming a like (wearing a sympathetic) appearance. Cf. Suppl. 456. τύχῃ ταῦτα συμπρεπῆ. Gl. F. εἰσὶ δηλονότι.

794. ἀγέλαστα πρόσωπα] I. e. σκυθρωπὰ sive στυγνά. Cf. Fr. 418. φρὴν ἀγέλαστος. Ch. 30. ἀγελάστοις ξυμφοραῖς. Plin. N. H. VIII. 18. 'Ferunt Crassum, avum Crassi in Parthis interempti, nunquam risisse; ob id Agelastum vocatum.'

βιαζόμενοι] Sc. γελᾶν. Cf. Sept. 1042. Herod. IX. 41. τὰ σφάγια — μὴ βιάζεσθαι. Theocr. II. 29. ἄστρα βιαζόμεναι (νᾶες). Redde, vultus invitos ad risum componentes. 'Forcing a smile into their unwilling countenan-

ces.' (Blomf.) Cf. Ovid. A. A. I. 678. 'Ut simulet vultu gaudia tristis erit.' Contra Hor. Sat. II. 5. 104. 'Gaudia prodentem vultum celare.'

795. *προβατογνώμων*] Proprie pecudum judex. Cf. Fr. 224, 5. *ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.* et Homericum *ποιμὴν λαῶν.* S. Johan. Evang. X. 14. *ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ* (sc. *πρόβατα*) etc. Confer *φυσιογνώμων, ἀργυρογνώμων* et simplex *γνώμων* (1130).

796. *οὐκ ἔστι λαθεῖν*] Sub. *αὐτόν.*

ὄμματα φωτὸς] Gl. F. *ἐπεὶ ἐξ ὀμμάτων εἰώθασί τινος τεκμαίρεσθαι τοὺς ἁπλοῦς καὶ ποικίλους καὶ τοὺς ἄλλως πως διακειμένους.* Construe *ὄμματα φωτὸς ὅστις* etc. Correxi *ὄμματα θωπός.*

797. *τὰ δοκοῦντ' —*] Sub. *σαίνειν.* Cf. 840. Perplexe dictum pro *τὰ σαίνοντα ὑδαρεῖ φιλότητι, δοκοῦντα εὔφρονος ἐκ διανοίας* (*σαίνειν*). Sed fortasse *τὰ* hic pronomen relativum est (pro *ἅ*). Redde, oculos qui ex animo benevolo (blandiri) videntur diluta amicitia blandiri.

εὔφρονος ἐκ διανοίας] Cf. 546. *ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός.* 805. *ἀπ' ἄκρας φρενός.* 1491. *φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;* Ch. 157. *ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.* Soph. Oed. C. 486. *ἐξ εὐμενῶν | στέρνων δέχεσθαι.*

798. *ὑδαρεῖ — φιλότητι*] I. e. aqua diluta (non sincera). Schol. rec. *μεμιγμένῃ καὶ οὐ καθαρᾷ καὶ ἀκράτῳ.* Cf. Arist. Polit. II. 4. *ἐν δὲ τῇ πόλει τὴν φιλίαν ἀναγκαῖον ὑδαρῆ γίγνεσθαι διὰ τὴν κοινωνίαν.* Ephipp. III. 329. *οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ | ὑδαρῆ.* Pher. II. 282. *ὑδαρῆ 'νέχεέ σοι; B. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.* Alex. III. 488. *μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου | ὑδαρῆ.* III. 487. Diph. IV. 402. *εὐζωρότερον — δός· τὸ γὰρ | ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν.* Antiph. III. 11. *οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον.* Eur. Hipp. 253. *χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι.* Ch. 342. *νεοκρᾶτα φίλον.* Lycophr. trag. 2. *κυλίκιον | ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου.* Herod. IV. 152. *φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν.* VII. 151. *τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο.* Xen. Lac. Resp. I. 3. *ὑδαρεῖ οἴνῳ χρώμεναι.* Hippocr. II. 280. *πιεῖν ἀκρατὲς* (l. *ἄκρατον*) *καὶ μὴ ὑδαρές.* Nos diceremus, with a milk-and-water friendship. "Contrarium nomen est *ἄκρατος* sive *εὔζωρος.* Xen. Lac. 1, 3. *οἴνου ἢ πάμπαν ἀπεχόμενος ἢ ὑδαρεῖ χρώμενος.* Plut. Symp. V. 4. 2. *εἰδὼς οὐχ ὑδαρεῖ χαίροντας ἀλλ' ἀκρατοτέρῳ.* Antiph. III. 11. *οὔθ' ὑδαρὲς οὔθ' ἄκρατον.*" (Pal.)

799. *τότε μὲν —*] His respondet 805. *νῦν δ' —.*

800. *Ἑλένης —*] Cf. 446. 823. Il. 1, 152 sq. Herod. I. 4. Eur. Tro. 368 sq. Or. 648 sq. Athen. XIII. 560 B. *οἱ μέγιστοι πόλεμοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο, ὁ Ἰλιακὸς δι' Ἑλένην.* (Heusde)

οὐκ ἐπικεύσω] Poeta ob oculos videtur habuisse Hom. Il. 5, 816. *τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.* 10, 116. *οὐδ' ἐπικεύσω.* Od. 4, 350. 3, 187. Cf. Prom. 282. *ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι.*

801. *κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος*] You were very unskilfully (unfavorably) depicted. Verrall vertit, 'thou hadst no pleasing figure to my eyes.' Cf. Cic. pro Roscio 27. 'Et simul tibi in mentem veniat facito quemadmodum vitam hujusce depinxeris, hunc hominem ferum atque agrestem fuisse etc.'

ἀπομούσως] Gl. F. ἀμούσως. Eur. Med. 1089. παῦρον δὲ γένος οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν. Ch. 466. παράμουσος Ἄτας αἱματόεσσα πλαγά (schol. ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος). Eur. Phoen. 756. παράμουσος ἑορταῖς (schol. ἀνάρμοστος). Plat. Hipp. maj. 292 C. ἀμούσως ἀπῇσας ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος. Resp. VIII. 548 E. ὑποαμουσότερον. 'You then look'd ugly to our view, | Like picture drawn by hand untrue.' (Symmons) "Euphemistice ad leniendam gravis criminationis vim dictum. Regis autem παράνοιαν satis declaraverat Chorus v. 206 sq. Sententia haec est: Jam in suscipiendo bello γυναικοποίνῳ (226) turpissime mihi notatus eras; quin dementiae te accusare queam etc." (Heusde)

γεγραμμένος] Depictus, ὡς ἐν γραφῇ. Angl. depicted, represented. Cf. 241. Aliter intelligit Wecklein, sc. ἐν δέλτοις φρενῶν, coll. Pr. 815. ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Ch. 448. ἐν φρεσὶν γράφου. 695. Sed vereor ut hoc sensu absolute γράφεσθαι usurpari queat. Cf. 241. πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν θέλουσ'. 1329. Ch. 232. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινεΐδας (ita enim corrigo pro Φινέως) γεγραμμένας. Arist. Ach. 990. Eubul. III. 226. τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος — Ἔρωθ' ὑπόπτερον; 'You were in our eyes like a badly drawn picture.' (Symmons)

802. εὖ πραπίδων οἴακα νέμων] I. e. regens, dirigens. Cf. 685. γλῶσσαν ἐν (οὐ?) τύχᾳ νέμων. Pers. 767. φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν. Supra 380. εὖ πραπίδων ἔχοντι. Eur. Fr. 634. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν, | οὗτος σοφὸς πέφυκε. Sept. 590. ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων.

οἴακα νέμων] Cf. Sept. 3. ἐν πρύμνῃ πόλεως | οἴακα νωμῶν. Hinc οἰακονόμος Prom. 148.

803. ἐκ θυσιῶν] Sc. Iphigeniae. Emphatice dictum.

804. θνήσκουσι] Fame (ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ 188), ut videtur, si sincera est lectio codicum. Sed v. annot. crit.

805. ἀπ' ἄκρας φρενὸς] Anglice, from the surface of my mind. Cf. 328. ἐξ ἐλευθέρου | δέρης (?) ἀποιμώζουσι. 546. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. 797. εὔφρονος ἐκ διανοίας. 1302. ἀπ' εὐτόλμου φρενός. 1491. φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω; 1643. ἀπὸ ψυχῆς κακῆς. Ch. 157. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. 853. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος. Eum. 286. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος. Pers. 372. ἀπ' εὐθύμου φρενός. Suppl. 210. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. Eur. Hec. 242. οἶδ', οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου. Bacch. 203. εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν. Hipp. 256. Solon. Fr. 26. ἐκ μελαίνης (?) φρενός. Soph. Oed. C. 486. ἐξ εὐμενῶν | στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην. Sic ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι (non ἐκ θυμοῦ) Theogn. 63.

806. εὔφρων] Sub. εἰμί, I am well disposed. Cf. 263. κλύοιμ' ἂν εὔφρων. 797. Aliter schol. F. φρόνιμος.

πόνον εὖ τελέσαντι] Cf. 354. 567. 330. Sept. 35. εὖ τελεῖ θεός. Pers. 225. εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. Theogn. 691. χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου.

809. οἰκουροῦντα] Administrantem. Imperfecti participium. Aegisthum praecipue in mente habent. Cf. 1225. 1626. Soph. Oed. C. 343. κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι. Hoc ad Clytaemnestram et Aegisthum spectat. Cf. 1225.

810. *πρῶτον μὲν*] Repetitur 829. Cf. 503. Hom. Od. 4, 521. *ἤτοι ὁ μὲν* (Agamemnon) *χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης | καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ | δάκρυα θερμὰ χέοντ' ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.*

θεοὺς ἐγχωρίους] Thuc. IV. 87. *μάρτυρας μὲν θεοὺς καὶ ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους ποιήσομαι.*

811. *δίκη*] I. e. *δίκαιόν ἐστι.* Cf. 259. Sept. 866. *ἡμᾶς δὲ δίκη παιᾶν' ἐπιμέλπειν.* Eum. 277. Gl. F. *δίκαιον.*

μεταιτίους] Cf. Ch. 100. 134. Eum. 199. *σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει, ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς* (*ὢν*?) *παναίτιος.* Soph. Tr. 1234. *ἣ μοι μητρὶ μὲν μόνη θανεῖν μεταίτιος.* Eum. 190. Eur. Suppl. 26. *τάφου μεταίτιον γενέσθαι.*

812. *δικαίων*] Gl. F. *τῆς τιμωρίας ἣν ἐτιμωρησάμην αὐτήν.* Pro *δίκης.* Cf. 41. *ἀντίδικος.* Eum. 230. *δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα.* 392. *πρόσω δικαίων.* Eur. Iph. T. 559. *ὡς εὖ κακὸν δίκαιον ἐξεπράξατο.*

ἐπραξάμην] Exegi. Cf. 704. 822.

813. *δίκας — κρίνοντες*] Not judging cases (pleadings) from the tongue (but from their innate sense of justice). Schol. *οὐκ ἀφ' ἡμῶν ἀκούσαντες τὰς δικαιολογίας ἀλλ' ἑωρακότες τὰ πεπραγμένα.* Gl. F. *τὰς ἐν Ἰλίῳ γενομένας κρίσεις ἡμῶν.*

ἀπὸ γλώσσης] From verbal pleadings (statemonts). I. e. not influenced by the tongue (by speech), but by the real merits of the caso. Cf. 1630. *ἦγε παντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ.* Hesiod. Op. 322. *ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται.* Theogn. 63. *δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι.* Herod. I. 123. *ἐντειλάμενος ἀπὸ γλώσσης.* Suppl. 911. Plat. Theaet. 143 A. *οὐχ οὕτω γε ἀπὸ στόματος.* Infra 988, *πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων.* Arist. Vesp. 654. *ἀπὸ χειρός.* "Thuc. VII. 10. *ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον.* Soph. Oed. C. 936. *τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.* Tr. 748. *οὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων.*" (Heusde)

814. *ἀνδροκμῆτας — φθορὰς*] Cf. Eum. 218. *μόχθοις ἀνδροκμῆσι.* 956. *ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.* Ch. 889. *ἀνδροκμῆτα πέλεκυν.* Suppl. 679.

Ἰλίου φθορὰς] Cf. 406. *Ἰλίου φθοράν.* Qu. *ἀνδροκμῆτος — φθορᾶς.*

815. *αἱματηρὸν τεῦχος*] 'Immitem urnam' (Ovid. Met. XV. 44.).

τεῦχος] Cf. Eum. 742. *ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους.* Arist. Vesp. 991. ibique schol. Phryn. com. 32. *ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί.* Harpocr. v. *καδίσκος.* Gl. F. *εἰς μὲν τὸ ἕν, φησι, τεῦχος ἐνέβαλον οἱ θεοὶ φθορᾶς ψήφους καὶ ἀπωλείας, τὸ δὲ ἕτερον τεῦχος οὐ πλῆρες ὂν ἀλλ' ἔτι κενὸν ἐλπίδα εἶχε χειρὸς πεμπούσης ψῆφον δηλονότι. ἤγ. ἤλπιζέ ποτε καὶ αὐτὸ πληρωθήσεσθαι ὑπὸ ψήφων.*

οὐ διχορρόπως] Cf. 349. 1272. Suppl. 605. 982.

816. *ψήφους ἔθεντο*] I. e. *ἐψηφίσαντο.* Similiter Soph. El. 709. *στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς* (f. *αὐτοῖς*) *οἱ βραβῆς | κλήρους ἔπηλαν* (i. e. *ἐκλήρωσαν*). Sic *γνώμην τίθεσθαι.*

817. *χειρὸς*] Gl. F. *πεμπούσης τὴν ψῆφον.*

οὐ πληρουμένῳ] Gl. F. *ἀλλὰ κενῷ ὄντι.* De spe tanquam de dea loquitur poeta.

818. *εὔσημος πόλις —*] Construe *καπνῷ εὔσημος*. Cf. Eur. Hec. 1215. *καπνῷ δ' ἐσήμην' ἄστυ πολεμίων ὕπο*. Pind. P. XI. 33. *ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τρώων*.

819. *ἄτης θύελλαι ζῶσι*] Cf. Soph. Oed. R. 482. *τὰ δ' ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται*. Ant. 457. *ἀεί ποτε | ζῇ ταῦτα*.

θύελλαι] *θυηλαὶ* Herm. Dind. Cf. Soph. El. 1423. *φοινία δὲ χεὶρ | στάζει θυηλῆς* (*θυηλαῖς*?) *Ἄρεος*.

'And the ashes dying out as the sacrifice is consumed send forth fumes from the costly property destroyed.' (Pal.) Cf. Herod. III. 16. *Αἰγυπτίοισι νενόμισται τὸ πῦρ θηρίον εἶναι ἔμψυχον — πλησθὲν δὲ αὐτὸ τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ*.

821. *θεοῖσι — χάριν τίνειν*] Cf. Prom. 985. *ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν*.

πολύμνηστον χάριν] Gratias valde memores. Angl. very grateful thanks. Cf. 1459. *πολύμναστον* (passivo sensu) *ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον*. 729. *χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων*.

822. *ὑπερκόπους*] Superbos, arrogantes. Pers. 831. *ὑπερκόπῳ θάρσει*. Sept. 391. *ταῖς ὑπερκόποις σαγαῖς*. 404. 455. Pers. 827. *ὑπερκόπων — φρονημάτων*. Ch. 136. *οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα*.

823. *ἁρπαγὰς — ἐπραξάμεσθα*] Anglice, we have avenged the rape. Cf. 705. *τραπέζας ἀτίμωσιν — πρασσομένα*.

824. *πόλιν διημάθυνεν*] I. e. pulvere aequavit, in pulverem dejecit. Fr. 239. *κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην*. Hom. Il. 1, 592. *ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει*. Eum. 936. *καὶ μέγα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει*.

δάκος] Cf. Eur. Tro. 284. *παρανόμῳ δάκει*. Arist. Av. 1069. *δάκετα* (*δάκεα*?). Lucret. I. 470. 'Nec clam durateus Trojanis Pergama partu | inflammasset equus nocturno Grajugenarum.' Virg. Aen. VI. 515.

825. *ἵππου νεοσσὸς*] Cf. Tryphiod. 195. *ἐριχύμονος ἵππου*. Hom. Od. 8, 515. Eur. Tro. 11.

ἀσπιδηφόρος λεώς] Cf. Eur. Suppl. 390. *κῶμον — ἀσπιδηφόρον*. Bacch. 780. Phoen. 1103.

826. *πήδημ' ὀρούσας*] 'Having sprung with a bound.' (Pal.) Cf. Pers. 305. *πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο*. 96. *πήδημ' εὐπετῶς ἀνάσσων*. Eur. Hipp. 829. *πήδημ' ἐς Ἅιδην κραιπνὸν ὁρμήσασά μοι*. El. 860. *οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα*. Or. 263. *σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα*. Andr. 1142. *τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν*. Hom. Od. 8, 515. *ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες*. Ennius apud Macrob. VI. 2. (Alex. Fr. 9.) 'nam maximo | saltu superabit gravidus armatis equus, | suo qui partu ardua perdet Pergama.'

Πλειάδων] Aliquando numero singulari *Πλειὰς*, etiam *Πελειάδες*. Latini hoc sidus Vergilias dixerunt. Vergiliarum ortu incipit aestas, occasu hyems (Plin. H. N. 18, 69.). "Hesiod. Op. 384 sq. 619. Eur. Iph. A. 7. Soph. Phil. 1340. Schneider intelligit nocturnum tempus (279) ante quam ortae essent matutino Vergiliae." (Heusde)

827. ὑπέρθορὼν] Cf. Ennii l. l. Virg. Aen. VI. 515. 'fatalis equus saltu super ardua venit | Pergama.' II. 20. 237.

ὠμηστὴς λέων] I. e. ὡς —. Herod. V. 92. λέοντα ὠμηστήν (in orac.). Leo, ut notum est, insigne gentis Atridarum fuit; σκύμνοι λεόντων autem de Argivis dictum Eur. Suppl. 1223. Respicitur fortasse ad Il. 5, 161. ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ.

828. ἄδην —] Cf. Prom. 585. ἄδην με πολύπλανοι πλάναι | γεγυμνάκασι. Eur. Ion. 975. καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. Hel. 626. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἅλις γ' (l. ἄδην) ὑπάρχει· μηδὲν (f. μηκέθ') αἱματώμεθα. Plat. Charm. 153 D. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. Hom. Il. 13, 315. οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι — πολέμοιο. Vox affinis videtur esse Latina satis.

ἔλειξεν αἵματος] Cf. Eum. 116. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε.

829. θεοῖς μὲν —] Cf. 810.

ἐξέτεινα φροίμιον τόδε] Ἐκτείνειν de sermone longiore. Cf. 916. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. Eum. 201. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. 707. ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν | ἀστοῖσιν.

830. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημ'] Angl. and as regards your sentiments. Gl. F. ὄντα δηλονότι. Gl. F. εἰς τὴν σὴν γνῶσιν, τὸ γνῶναι δηλονότι τὴν τῶν πολιτῶν γνώμην. Eur. El. 945. ἃ δ' (l. τὰ δ') εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν | λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι. Soph. Oed. R. 706. τό γ' εἰς ἑαυτόν. Eur. Iph. T. 691. Tro. 63.

ἃ μέμνημαι κλύων] Angl. which I remember hearing (sc. 788—798).

831. συνήγορόν μ' ἔχεις] You have me on your side (I agree with you). Gl. F. συνομολογοῦντα, ὅτι οἱ μὲν δικαίως ᾤκουν, οἱ δὲ ἀκαίρως.

832. συγγενὲς] Congenitum, innatum, consuetum. Gl. F. οἰκεῖον. Cf. 884. σύγγονον | βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. Eum. 694. φόβος — συγγενής.

834 sq. 'For the venom of malevolence besetting the heart causes a twofold annoyance to him who has got the malady.' (Pal.) Cf. Menand. Fr. 588. ὁ φθονερὸς αὑτῷ πολέμιος καθίσταται· | αὐθαιρέτοις γὰρ συνέχεται λύπαις ἀεί. Philem. IV. 50. Democrit. ap. Stob. Fl. II. 52, 23. ὁ φθονέων ἑωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει.

834. δύσφρων — ἰὸς] Angl. the venom of malevolence. Cf. Eum. 478. ἰὸς ἐκ φρονημάτων | πέδοι πεσών. Supra 547. δύσφρον — στύγος. Plat. Legg. IX. 870 C. φθόνους ἐντίκτουσα, χαλεποὺς ξυνοίκους μάλιστα μὲν αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ (sc. αὐτοὺς) etc. Senec. Ep. 81, 21. 'Malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit.' Hor. A. P. 330. Epist. I. 2. 57 sq. (Heusde) Suid. s. v. φθόνος· νόσημα ἐσθίον ψυχὴν ἣν ἂν καταλάβῃ ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον.

καρδίᾳ προσήμενος] Besetting the heart. Cf. 1617. νερτέρᾳ προσήμενος | κώπῃ. 1191. Suppl. 383. Pers. 880.

835. ἄχθος — νόσου] Sic 850. πῆμα — νόσου.

διπλοίζει] Cf. Men. 319, 10. πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;

πεπαμένῳ] Cf. 1408. πασαμένα (gl. κτησαμένη). Ch. 191. πεπαμένη. Eum. 177. πάσεται. Hesych. ἐπάσω: ἐκτήσω.

836. *τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται*] Cf. Prom. 921. *παλαιστὴν παρασκευάζεται | ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ.* 762. *πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ.* Timocl. 6, 19. *τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.* Philem. 134, 2. *ἰατρὸς οὐδὲ εἷς — | τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους.* Soph. Aj. 1132. *τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους.* Oed. C. 929. *πόλιν τὴν αὐτὸς αὑτοῦ.* 1356. *τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα.* Aeschin. c. Ctes. p. 87. *καταλέλυκε τὴν αὐτὸς αὑτοῦ δυναστείαν.* Babr. 56, 9. *τά γ' αὐτὸς αὑτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.* Arist. Eccl. 402. Eur. Heracl. 814. ibique Elmsl.

837. *θυραῖον ὄλβον*] I. e. *ἀλλότριον.* Eur. El. 291. *θυραῖα πήματα.* Hipp. 395. *θυραῖα φρονήματα.*

838. 'Expertus loqui possum: probe enim scio speciem tantum familiaritatis umbraeque imaginem fuisse eos qui maximo benevoli videbantur.' (Well.) Schol. *καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὁμιλίας τῶν συνόντων μοι, ὡς τὰς ἐμφάσεις τῶν προσώπων τὸ κάλυπτρον* (l. *κάτοπτρον*).

εἰδὼς λέγοιμ' ἂν] Anglice, I can speak from experience.

839. *ὁμιλίας κάτοπτρον*] Amicitiae speculum (imaginem specularem). Angl. a mere mirror of friendship (the unreal semblance of friendship as reflected in a mirror). Gl. F. *ἤτοι τὸ δίκην κατόπτρου τὰς ὁμιλίας διακρίνειν.* Cf. Fr. 288. (393.) *κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.* Arist. Rhet. III. 3. *καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον* (*ἡ 'Οδύσσεια*). Eur. Hipp. 428. *κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχῃ, | κάτοπτρον ὥστε παρθένῳ νέᾳ χρόνος.* Ter. Adelph. 416. 'inspicere tanquam in speculum in vitas omnium jubeo.' "Explicat Photius (Stob. IV. p. 69 App.), *κατόπτρῳ μὲν ἐμφανίζεται τύπος τῆς μορφῆς τοῦ σώματος, ὁμιλίαις δὲ καὶ λόγοις τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος χαρακτηρίζεται.* Melius etiam Euripides Hipp. 428. *κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην' ὅταν τύχῃ | προθεὶς κάτοπτρον ὥστε παρθένῳ νέᾳ | χρόνος.* El. 384. *τῇ δ' ὁμιλίᾳ | βροτοὺς κρινεῖτε.*" (Heusde)

εἴδωλον σκιᾶς] I. e. *σκιοειδὲς φάντασμα*, a shadowy image (likeness). Cf. Fr. 399, 2. *πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκία.* Soph. Aj. 126. *ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ καπνοῦ σκιάν, | εἴδωλον ἄλλως.* Phil. 946. *κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν, | εἴδωλον ἄλλως.* Fr. 587, 6. *σκιᾶς εἴδωλον.* Oed. C. 110. 1211. Ant. 1170. Pind. P. VIII. 136. *σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.* Plut. de Frat. amor. § 3. *σκιαὶ καὶ εἴδωλα φιλίας.*

840. *δοκοῦντας εἶναι —*] Angl. those who pretend to be (but are not) —. Cf. 788. *τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι.* 797.

841. 'Only Ulysses, who sail'd against his will, | Was, when his harness once was on his back, | A steady yoke-mate, drawing by my side | With all alacrity, fast bound unto me.' (Symmons)

οὐχ ἑκὼν ἔπλει] Cf. Soph. Phil. 1025. *καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς | ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς.* Aj. 1328 sq. Hygin. Fab. 95. Ovid. Met. 13, 35. Cic., de off. 3, 26. (Heusde)

842. *ζευχθεὶς — σειραφόρος*] I. e. funalis equus. Cf. 1640. *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα* (*πειθήνιον?*) *ζεύξω βαρείαις οὔ τι μὴ* (*οὐδαμῶς?*) *σειραφόρον.* Arist. Nub. 1300. *ἄξεις; ἐπιαλῶ | κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.* Soph. El. 721. *δεξιόν τ' ἀνεὶς | σειραῖον ἵππον.* Ant. 140. *ἄρης δεξιόσειρος.*

Eur. Iph. A. 221. *τοὺς μὲν μέσους ζυγίους — τοὺς δ' ἔξω σειραφόρους.* Eur. Fr. 779, 8. *ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβώς.* Herod. III. 102. *ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θηλέαν δὲ ἐς μέσον.* Eur. Or. 1015. *Πυλάδης ἰσάδελφος ἀνὴρ — ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.* Poll. I. 141. *οἱ μὲν ὑπὸ τῷ ζυγῷ ἵπποι ζύγιοι, οἱ δὲ ἑκατέρωθεν παρήοροι καὶ παράσειροι καὶ σειραφόροι καὶ σειραῖοι.* "Eadem imago apud Themist. Or. XV. 198 B. *μία ψυχὴ καὶ μία γνώμη ἐν ξυνωρίδι αὐτοκρατόρων* (Gratiani et Theodosii), *ἣ καὶ ὁ παρήορος* (Arcadius) *ἀκολουθήσει.*" (Heusde)

ζευχθεὶς] Cf. 44. Soph. Phil. 1025. Aj. 1328 sq. Eur. Fr. 1055. *οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ | ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα.*

843. *εἴτ' οὖν — εἴτε καὶ —*] Cf. Suppl. 843. *εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι | λέγω.* Ch. 768. *εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.* Soph. Oed. R. 1049. *εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών.*

845. *κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει*] Having instituted public debates in full assembly. Cf. ad 513. Suppl. 366 sq., ubi regnum Argivum monarchia publica opinione temperata esse ostenditur, secundum quod Thucydides dicit I. 13. *πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι.* Nisi ludi potius intelligendi sunt ob felicem ex militia reditum diis instituendi.

847. *ὅπως — μενεῖ*] Cf. Pr. 68. *ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.* Ch. 263. *σιγᾶθ' ὅπως μὴ πεύσεταί τις.* Suppl. 444. *ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται, | δεῖ κάρτα θύειν.* Soph. Oed. C. 1742. *ὅπως μολούμεθ' οὐκ ἔχω.*

χρονίζον] Cf. 727. *χρονισθείς.*

848. *ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ*] Cf. Eur. Med. 565. Fr. 17. *ὧν πόλει δεῖ.* 849. *τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν;* (Heusde) Adde Cic. in Catil. II. 5. 11. 'Quae sanari poterunt quacunque ratione sanabo; quae resecanda erunt non patiar ad perniciem civitatis manere.'

παιωνίων] Cf. Suppl. 1066. Soph. Phil. 1345. Arist. Ach. 1223.

849. *ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες*] Cf. Diog. L. III. 85. *ἡ δὲ χειρουργικὴ διὰ τοῦ τέμνειν καὶ καίειν ὑγιάζει.* Xen. Mem. I. 2. 54. *τοῖς ἰατροῖς παρέχουσι μετὰ — ἀλγηδόνων καὶ ἀποτέμνειν καὶ ἀποκαίειν.* Plat. Gorg. 480 C. *τέμνειν καὶ κάειν.* 521 E. *τέμνων τε καὶ κάων.* Prot. 354 A. *καῦσις καὶ τομή.* Ovid. Rem. Am. 229. 'Ut corpus redimas, ferrum patieris et ignem.' Claudian. XX. 14. 'Ferro sanatur et igni.' Senec. Ag. 150. 'Et ferrum et ignis saepe medicinae loco est.' (Stanl.) Ch. 539. *ἄκος τομαῖον.* Suppl. 268. *ἄκη τομαῖα.* Soph. Aj. 582. *τομῶντι πήματι.*

κέαντες] Cf. Rhes. 97. *ἐκκέαντες μιᾶς ὑπὸ | χλαίνης ὑπαγκάλισμα.*

τεμόντες —] Cf. Ch. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.* Soph. Aj. 582. *τομῶντι πήματι.* Xen. Anab. V. 8. 18. *οἱ ἰατροὶ τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ.*

850. *πῆμ' — νόσου*] Cf. 835. *ἄχθος — νόσου.* Soph. Phil. 765. *τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν.* Aj. 363. *τὸ πῆμα τῆς ἄτης.* Eur. Suppl. 227. *νοσούντων πήματα.* Schol. *ἤτοι σωφρονῆσαι* (imo *σωφρονίσαι*) *τοὺς ἐν πόλει λυμεῶνας.*

852. *δεξιώσομαι*] Salutabo. Cf. Soph. El. 976. *τοιοῖσδ' ἐπαίνοις — δεξιώσεται.* Rhes. 419. *πυκνὴν ἄμυστιν ὡς σὺ δεξιούμενοι.*

853. *πέμψαντες*] Cf. 516. *ἥρως τε τοὺς πέμψαντας.*

854. *ἐμπέδως μένοι*] Cf. 975. *τόδ' ἐμπέδως — ποτᾶται.* Eum. 335. *ἐμπέδως ἔχειν.* Hom. Il. 17, 434. *στήλη μένει ἔμπεδον.* Apoll. Rh. I. 1016. *νυκτὸς ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον.* Herod. VII. 140. *ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον.*

855 sq. "This speech of Clytemnestra is very characteristic. Her speech is an ebullition of joy and exultation, ostensibly indeed for her husband's return, but really because her victim is now almost within her grasp. In the last lines, though they artfully bear a double sense, she shows what are her thoughts." (Symmons)

855. *πρέσβος Ἀργείων τόδε*] Auguste coetus Argivorum. Cf. 1393. Pers. 623. *βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις.* Cf. v. *σέβας.*

856. *οὐκ αἰσχυνοῦμαι —*] Cf. Herod. I. 82. *αἰσχυνόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην.*

φιλάνορας τρόπους] Cf. 411. *στίβοι* (f. *τρόποι*) *φιλάνορες.* Pers. 136. *πόθῳ φιλάνορι.*

857. *δ'*] Nam.

858. *ἀποφθίνει*] Perit. Cf. 1454. *πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν* (perdidit) *βίον.*

860. *τοσόνδ' ὅσονπερ*] I. e. *τέως ἕως,* for so long as. Similiter Soph. Aj. 1179. *αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.* Theogn. 93. *τόσον χρόνον ὅσσον ὁρῴη.* Eur. Hel. 401.

861 sq. *τὸ μὲν γυναῖκα —*] Cf. Ch. 920. *ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι.* Eur. Med. 286. *λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.* His respondet *καὶ* v. 864.

862. *ἔκπαγλον κακόν*] Stupendum malum. Angl. Is a tremendous (dreadful) evil. Ab *ἐκπλήσσεσθαι* formatum, quasi *ἔκπλαγος* (ab *ἐξεπλάγην*), euphoniae causa *ἔκπαγλος.* Cf. 50. *ἐκπάγλοις* (*ἐκπατίοις* mss.) *ἄλγεσι.* Ch. 548. *ἔκπαγλον τέρας.* Soph. El. 204. *ἔκπαγλ' ἄχθη* (v. l. *ἔκπαγλα πάθη*).

863. *κληδόνας παλιγκότους*] Rumores malignos. Cf. 874. 571. *τύχης παλιγκότου.* Eur. Alc. 315. *μή σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα — σοὺς διαφθείρῃ γάμους.*

864. *τὸν μὲν ἥκειν*] Subaudiendum ex contextu *λάσκοντα.* Sed locus ita impeditus et male constructus est ut Aeschylum eum, quomodo nunc legitur, scripsisse vix crediderim. Paleius *φέροντα κακὸν* subintelligit. Legendum suspicor *ἐπεισθορεῖν.*

ἥκειν] Reducem esse (ex militia). Cf. Arist. Lys. 595. *ὁ μὲν ἥκων γὰρ* etc.

ἐπεισφέρειν] Cf. Ch. 649. *ἐπεισφέρει.* Arist. Thesm. 1164. *χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;* Eur. Hipp. 867. *τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακόν.* Phoen. 208. *πλείους ἐπεισφέρουσιν.* Correxi *ἐπεισθορεῖν.* Nonnulla excidisse videntur. V. annot. crit.

κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα] Cf. 1182. *ὥστε — κλύζειν — τοῦδε πήματος πολὺ | μεῖζον.* Arist. Eccl. 1053. *τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.* Eur. Hec. 237. *κακῶν κάκ' ἄλλα μείζον'.* 1168. *τὸ λοίσθιον δὲ πῆμα πήματος πλέον.* Med. 234. *κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.* Herod. I. 67. *πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται.*

865. *λάσκοντας*] Alta voce clamantes. Cf. 596. *ὀλολυγμὸν — ἔλασκον.* Aoristus est *ἔλακον*. V. annot. crit.

867. *ὠχετεύετο*] Angl. was conveyed (as in a channel), kept coming (pouring) in. I. q. *ἐπέμπετο*. Empedocl. v. 41. *ἐκ δ' ὁσίων στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγήν.* v. 166. *λόγῳ λόγον ἐποχετεύων.* Cf. *παροχετεύειν* (Eur. Bacch. 479. Plat. Legg. VIII. 844 A. *νόμοι οὐκ ἄξιοι παροχετεύειν λόγοις*). (Heusde)

868. *φάτις*] Fama, rumor.

δικτύου —] Comice, quasi praecessisset *τέτρηται*, quod proprie de cribro aut reti dicitur. Cf. Plat. Gorg. 493 B. Tim. 70 C. Lucian. III. 406. *τὴν ἐσθῆτα κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι.* Plaut. Bacch. III. 3. 30. Most. I. 1. 52 sq. Rud. I. 2. 14. (Heusde)

πλέω λέγειν] More to mention (in number). Sc. *τραύματα*. Cf. Thuc. IV. 12. 1. *τραυματισθεὶς πολλά.* Infra 1068. *οὐ μὴν πλέω ῥίψασ'* (sc. *ἔπη*) *ἀτιμασθήσομαι.*

869. *ὡς ἐπλήθυον λόγοι*] I. e. abundabant, frequentes erant. Cf. Ch. 1057. *αἵδε πληθύουσι δή.* Pers. 421. *ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον.* Soph. Oed. C. 377. *ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος.* 930. *καί σ' ὁ πληθύων* (*πληθύνων* al.) *χρόνος | γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.* Tr. 54. *παισὶ — πληθύεις·* Eur. Herc. 1172. *τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;* Herod. II. 20. 2. *λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμόν.* Sed *πληθύνειν* transitivum est, ut in Fr. 563. *κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει* (*πληθύει* vulg.) *γύην.*

870. *τρισώματος — Γηρυὼν*] Cf. Eur. Herc. 423. *τὸν τρισώματον οἶσιν ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.* 1271. *τρισωμάτους Τυφῶνας* (*Γηρυόνας* recte Elmsl.). Hesiod. Th. 287. *τρικάρηνον Γηρυονῆα.* Eur. Herc. 422. *τὸν τρισώμετον — βοτῆρ' Ἐρυθείας.* Arist. Ach. 1082. *βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;* Paus. V. 19. *τρεῖς δὲ ἄνδρες Γηρυόνες εἰσὶν ἀλλήλοις προσεχόμενοι.* Lucian. Tox. 62. *τὸν Γηρυόνην οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται ἄνθρωπον ἑξάχειρα καὶ τρικέφαλον.* Virg. Aen. VIII. 202. 'Tergemini nece Geryonae —.' 563. Lucret. V. 28. 'Tripectora tergemini vis Geryonai.' Ovid. Ep. IX. 91. 'Prodigiumque triplex, armenti dives Iberi, | Geryones, quamvis in tribus unus erat.' Sil. Ital. III. 422. 'Geryonae peteret quum longa tricorporis arva.' I. 277. XIII. 201. Claudian. 54, 2. Justin. 44, 2. Etiam Cerberi et Chimaerae epithetum est *τρισώματος.*

Γηρυὼν ὁ δεύτερος] Cf. Eur. Fr. 614. *ἄλλος τις Αἴας δεύτερος.* Nonn. Dion. X. 297. XIII. 417. Proverbium apud Aelian. V. H. XII. 22. Anth. P. IX. 281. *δίζημαι δεύτερον Ἡρακλέα.* (Heusde) V. annot. crit.

871. *ἄνωθεν*] Sc. *ἑαυτοῦ*. Hom. Od. 4, 299. *χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.*

τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω] For I do not mention (take into account) that vast extent of the earth beneath, of which we are told, *ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται* (Sept. 950.), to say nothing of that beneath (ut *ἄβυσσον οὖσαν*). Cf. Ch. 989. *μετῆλθον — μόρον | τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον.* Cf. Eum. 866. *ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.*

872. χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν] I. e. ter eum sepultum esse oportet (ut ter mortuum). Qui enim sepeliuntur γῆν ἐπιέσσασθαι dicuntur. Cf. Theogn. 420. καὶ κεῖσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφεσσάμενον. Aesch. in Anthol. Pal. VII. 255. τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν. Anthol. Pal. III. 5. Αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος. Anth. p. 312. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα; Hom. Il. 3, 57. ἦ τέ κεν ἤδη | λάϊνον ἕσσο χιτῶνα. Pind. Nem. XI. 16. καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος (μεμνάσθω). Eur. Tro. 382. οὐδὲ πρὸς τάφους | ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς εἷμα γῆς δωρήσεται. Simonid. Ep. 105. αὐτὰρ ἐθάφθη | Ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη. Theocr. Epigr. VIII. 3. ἀντὶ φίλης δὲ | πατρίδος ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος. Xen. Cyr. VI. 4. 6. κοινῇ (κοινὴν?) γῆν ἐπιέσσασθαι.

τρίμοιρον —] Ch. 238. ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον | ἐμοί.

χλαῖναν] Pallium. Angl. bed-covering, coverlet, blanket. Eur. Fr. 603, 4. ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς. Soph. Tr. 540. "Noctu autem imponi lectis solebant χλαῖναι (Od. 3, 349. 4, 299. 14, 521. et 529.). Inde figurate χθονὸς χλαῖνα de tumulo." (Heusde) Vestimentum crassius externum erat χλαῖνα, ut χιτὼν internum. Theocr. 18, 19. 24, 61.

ἐξηύχει] Cf. Soph. Ant. 309. Phil. 869.

875 sq. 'Twas for such woful rumours that my neck | Was oft entrammell'd in high-hanging ropes, | As oft released by their kind force who took me | Spite of myself and forced me back to life.' (Symmons)

875. ἄνωθεν] Desuper. Cf. Ch. 427. Alcae. com. 19, 3. ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ. Metag. 6, 9. τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα | εἰς τὸ στόμ' ᾄττει. Philem. 75, 6. ἄνωθεν ἐξανθισμένον (piscem). Connectendum videtur ἄνωθεν cum λελημμένης, πρὸς βίαν autem cum ἔλυσαν.

ἀρτάνας] Laqueos. Cf. ad 1091. Suppl. 160. ἀρτάναις θανοῦσαι. Soph. Ant. 1221. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν | βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην. 54. ἔπειτα μήτηρ — πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον. Oed. R. 1266. ὁ δέ, | ὅπως ὁρᾷ νιν — | χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. 1264. πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν ἐμπεπλεγμένην. Eur. Andr. 812. ἀρτῆσαι δέρην. Tro. 1012. βρόχους ἀρτωμένη. Hipp. 779. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη.

876. ἔλυσαν] Cf. Eur. Hipp. 781. ἅμμα λύσομεν δέρης. Hel. 135. βρόχῳ ἅψασαν εὐγενῆ δέρην.

πρὸς βίαν] Angl. by force, forcibly. Construendum cum ἔλυσαν.

λελημμένης] Anglice, seized. Cf. 1127. ἐν πέπλοισιν — λαβοῦσα — τύπτει.

877. ἐκ τῶνδε] Idcirco. Cf. Ch. 1056. ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς εἰς φρένας πίτνει. Eum. 550. 1223. 1603. Pr. 955. Eur. Ion. 843. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν. El. 31. ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο | Αἴγισθος. Eur. Suppl. 909. ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων.

878. ἐμῶν — κύριος πιστωμάτων] Cf. Ch. 658. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων. 'A boy, the treasure-keeper of the loves | 'Twixt me and thee, Orestes.' (Symmons) 'Who holds the pledge of my good faith and yours.' (Dav.) Cf. Eum. 213. Πίστωμα valet fidei pignus.

880. *δορύξενος*] Cf. Eur. Med. 685. *πάντων φίλτατος δορυξένων*. Soph. Oed. C. 632. *ἡ δορύξενος ἑστία*.

881. *Στρόφιος ὁ Φωκεὺς*] Eadem verba Ch. 679.

ἀμφίλεκτα πήματα] Ambigua mala. Anglice, Doubtful (possible) evils. Paleius reddit 'Calamities of a twofold description.' Cf. 1585. *ἀμφίλεκτος ὢν κράτει* (i. e. being challenged in the matter of sovereiguty, having his sovereignty disputed). Sept. 809. *ἀμφιλέκτως*. Soph. Ant. 111. *νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων*. Eur. Phoen. 500. *ἀμφίλεκτος ἔρις*. Med. 637. *ἀμφιλόγους ὀργὰς ἀκόρεστά τε νείκη*. Suppl. 635. I. q. *ἀμφίβολα*. Schol. F. *τὰ ποτὲ μὲν ζῶντα ποτὲ δὲ τεθνηκότα σε μηνύοντα*. Nonnulli explicant controversial troubles.

883. *δημόθρους ἀναρχία*] Seditio cum clamore populari conjuncta (i. e. popularis). Cf. 938. *φήμη — δημόθρους*. 1413. *δημόθρους — ἀράς*. Vox non alibi reperta. Cf. etiam Soph. Ant. 672 sq. et v. *ἀλλόθρους* (1200).

884. *βουλὴν*] Gl. F. *ἐπιβουλήν*. Sc. *ἐμοί*. Nisi sensus potius est senatum (concilium regium) subverteret. Cf. Arist. Eq. 166. *βουλὴν πατήσεις* (conculcabis). "Tacit. Annal. I. 42. 'Projecta senatus auctoritas.' Hist. I. 40. 'Proculcato senatu.'" (Pal.) V. annot. crit. Et sic Schutzius et Butlerus vertunt, ne senatum dejicerent. Quam explicationem nimis temere repudiat Blom.

ὥστε —] Cf. Fr. 33. *ὥστε διπλόοι | λύκοι νεβρὸν φέρουσιν*.

σύγγονον βροτοῖσι] Congenitum, innatum, consuetum. I. q. *σύμφυτον*. Gl. F. *συγγενές ἐστι καὶ φίλον*. Anglice natural. Cf. 832. *παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε*.

885. *λακτίσαι*] I. q. *λὰξ πατῆσαι*. Cf. 384. *λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν*. et ad 884. Arist. Eq. 166. *βουλὴν πατήσεις*. Juven. X. 86. 'Dum jacet in ripa calcemus Caesaris hostem.' Soph. Aj. 989. *τοῖς σθένουσι* (*θανοῦσι* vulg. *ἐχθροῖσι*?) *τοι | φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν*. 1348. *οὐ γὰρ θανόντι καὶ* (*τῳ*?) *προσεμβῆναι σε δεῖ;*

πλέον] Magis. Angl. the more. Cf. 1188. *ὡς θρασύνεσθαι πλέον*. 1205. Hor. Epod. 1, 18. 'Ut assidens implumibus pullis avis | Serpentium allapsus timet | Magis relictis.'

886. *τοίαδε μέντοι σκῆψις*] Gl. F. *ἡ κατὰ τὸν Ὀρέστην*. Cf. 644. *τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον*, etc.

μέντοι] Profecto. Angl. assuredly. Particula affirmativa.

σκῆψις] Excusatio absentiae Orestis, qui re vera ab Argo missus erat, ne incestorum amorum Clytaemnestrae et Aegisthi testis esset. Anglice plea.

887. *ἐμοί γε μὲν δὴ*] Cf. ad 661.

κλαυμάτων — πηγαὶ] Cf. Soph. Ant. 803. *ἴσχειν πηγὰς δακρύων*. Tr. 851. *ἔρρωγεν παγὰ δακρύων*. Prom. 400. *παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς*.

ἐπίσσυτοι] Vehementer irrumpentes. Anglice, gushing. Cf. 1150. *ἐπισσύτους — δύας*. Eur. Hipp. 572. *ἔνεπε, τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι, | φρένας ἐπίσσυτος;* Formatum ut *αὐτόσσυτος, θεόσσυτος, παλίσσυτος, ἐπίρρυτος*, et praeterea *πολισσονόμος, πολισσοῦχος*.

888. *πηγαὶ κατεσβήκασιν*] Exaruerunt fontes. Cf. 958. Sept. 584. *μητρὸς δὲ πηγὴν* (?) *τίς κατασβέσει δίκη;* Hippocr. I. 332. *τὸ γάλα ἀποσβέννυται.*

889. *ὀψικοίτοις — ὄμμασιν*] Cf. Eur. Suppl. 1136. *ποῦ νυχευμάτων χάρις τροφαί τε ματρὸς ἄϋπνά τ' ὀμμάτων τέλη;*

βλάβας ἔχω] Sc. flendo (*κλαίουσα* 890.). Cf. Arist. Ach. 1027. *ἀπόλωλα τὠφθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.*

890. 'I. e. lamenting that the torches were never now lighted as they used to be in the house.' (Pal.)

ἀμφὶ σοὶ] Tui gratia, tui causa. I. q. *ὑπὲρ σοῦ.* Cf. 893. Ch. 220. *ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;* Pers. 8. *ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ — ὀρσολοπεῖται θυμός.* Pr. 182. *δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις.* Soph. Oed. R. 155. *ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος.* El. 1180. *ἀμφ' ἐμοὶ στένεις.* Oed. C. 492. 1614. Aj. 340. 562. Hom. Il. 10, 240. Herod. VI. 62. *φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικί.*

λαμπτηρουχίας] Lucernarum curationes. Sunt autem *λαμπτῆρες* lucernae domesticae, quae cubitus hora plerumque exstinguebantur. Recte enim Blomfieldius 'vigiles lucernas' intelligit, ad quas Clytaemnestra se adsedisse dicat, dum conjux ejus frustra exspectaretur. De lucernis domesticis intelligunt etiam Eng. Sidg. alii. Cf. Ch. 536. *πολλοὶ δ' ἀνῆλθον* (l. *ἀνῇθον*) *ἐκτυφλωθέντες σκότῳ | λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.* Soph. Aj. 283. *ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι | λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον.* Trag. adesp. 335. *ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτήρων σέλας.* Hom. Od. 17, 307. *αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν, | ὄφρα φαείνοιεν.* Alii intelligunt speculas (Angl. the beacon signals) a Clytaemnestra institutas (22. *ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός*). Suidas, *λαμπτῆρες· οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι.* Alii (ut Dind. Pal.) de facibus accendendis (Angl. the beacons) intelligunt, ut *λαμπτηρουχίας* idem sit quod *φρυκτωρίας* (33. 490.). Ita intelligendae erunt *λαμπτήρων* (sive *λαμπάδων, πανῶν*) curationes, qui ideo non accenderentur quia nondum captae Trojae fama advenisset. Vox non alibi legitur. Confer vv. *λαμπαδουχία, δᾳδουχία, σκηπτουχία* (Pers. 298.), *ἀγκυρουχία* (anchorae retentio, Suppl. 766.).

891. *ἀτημελήτους*] Neglectas, non curatas. Angl. not served (tended, seen to, used), sc. quia aberat herus. Cf. Xen. Cyr. V. 418. *οὐδένα ἑκὼν ἀτημέλητον παρέλιπεν.* VIII. 1. 14. et *ἀτημελήτως* VIII. 1. 15. Alciphr. III. 55. 3. *οὐκ ἀτημέλητος τοὺς κικίννους.* Eur. Iph. T. 311. *ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματος τ' ἐτημέλει.* Iph. A. 731. *χώρει πρὸς Ἄργος παρθένους τε τημέλει.* Moschion. trag. 6, 12. *οὐδ' ἐργάτης σίδηρος — θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει.* Confer *ἀβουκόλητος* Suppl. 898.

αἰέν] Forma epica, qua non utuntur tragici nisi postulante metro. Legitur etiam Pr. 428. Pers. 616. Sept. 857.

892. *λεπταῖς ὑπαὶ — ῥιπαῖσι*] Angl. beneath (to) the gentle movements. Cf. Sept. 932. *ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσίν.* Ch. 29. *ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν.* "Theocr. 24, 14. *φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισιν.* Apoll. Rh. III. 972. *φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.*" (Heusde). Hesiod. Th. 680. *πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος | ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων.*

κώνωπος] Culicis. Georg. Pisid. de Mund. Op. 947. *ἡμᾶς δὲ κώνωψ εὐτελὴς διαστρέφει | δάκνων, προσαυλῶν, ἐξυπνίζων πολλάκις.* Arist. Pl. 537.

Theocr. 21, 4. *κἂν (καἴκ'?) ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον (τῷ ὕπνῳ?),* | *αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.* Hor. Sat. I. 5. 14. 'Mali culices ranaeque palustres | Avertunt somnos.'

893. *ῥιπαῖσι*] Gl. F. *τῶν πτερύγων κινήσεσι.* Cf. Pr. 125. *αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς* | *ὑποσυρίζει.* 1089. Soph. El. 105. *ἄστρων ῥιπάς* (astrorum scintillationes). Ant. 137. 930. Eur. Hel. 1123. *πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες.* Iph. T. 885. Huic voci inest semper vibrationis notio. Eur. Fr. 597, 4. *ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς.* Connecte autem *ὑπαὶ* cum *ῥιπαῖσι*, non cum *κώνωπος.* De *ὑπαὶ* pro *ὑπὸ* cf. 944. Eum. 417. Ch. 615.

θωΰσσοντος] Murmurantis. Angl. humming. Eur. Or. 168. *σὺ γάρ νιν θωΰξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου.* Soph. Aj. 335. *οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν.* Prom. 393. *τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.* 1040. *τάσδ' ἀγγελίας — ἐθώϋξεν.*

ἀμφί σοι] About (happening to) you. Gl. F. *περὶ σοῦ.*

894. *πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου*] Plura quam accidere poterant in tempore quo (dum) dormiebam. I. e. *πλείω τῶν παθῶν τοῦ —.* Cf. Ch. 230. 176. Audax sane locutio, ut aliae plurimae apud Aeschylum. Cf. Soph. Oed. R. 1082. *οἱ δὲ συγγενεῖς* | *μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.* Similiter fere Prom. 1002. *ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.* Gl. F. *τοῦ χρόνου ὃν ἐκάθευδον.* Cf. ad 107. *σύμφυτος αἰών.* Oed. C. 7. *ὁ χρόνος ξυνών.*

895. *ἀπενθήτῳ*] Activo sensu, ut in Eum. 912. *ἀπένθητον γένος.* "Nonn. Dion. XII. 167. *ἄμπελε, πένθος ὄπασσας ἀπενθήτῳ Διονύσῳ.* Julian. Ep. 37. *τριῶν ἀπενθήτων.*" (Heusde) Cf. *ἀδάκρυτος, ἀστένακτος, ἄστακτος*, etc.

896. *βουστάθμων κύνα*] Stabulorum canes dicit, qui *κύνες βοτῆρες* dicuntur Aj. 297. Molossici erant generis. Cf. 607. *δωμάτων κύνα. Βούσταθμα* legitur Eur. Hel. 29. 363. Iph. A. 76.

897. *πρότονον*] A fore-stay. Suid. *πρότονος· ὁ προτεταμένος κάλως.* Schol. Apoll. Rhod. I. 564. *πρότονοι, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστίου ἐπὶ τὴν πρῷραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα σχοίνια.* Cf. Hom. Il. 1, 434. *ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.* Callim. Ep. 5, 4.

898. *στῦλον*] Cf. Ch. 449. Eur. Iph. T. 591. *στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδές εἰσιν ἄρρενες.* Trag. adesp. 575.

ποδήρη] Columnam ad solum pertingentem, i. e. solo infixam ideoque firmam et stabilem ut praecipuam et principalem. Cf. 1594. Pind. Prosod. 1, 7. *κίονες ἀδαμαντοπέδιλοι.* Eur. Bacch. 833. *πέπλον ποδήρεις.* Suid. *ποδήρης ἕως τῶν ποδῶν χιτών.* Confer *πισσήρης, ἁμαξήρης, λευκήρης, λεχήρης, δεμνιοτήρης, τοξήρης, εὐήρης.*

899. *γαῖαν φανεῖσαν —*] Cf. Eur. Andr. 891. *ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς.* Plat. Phil. 29 A. *καθορῶμέν που καὶ γῆν, καθάπερ οἱ χειμαζόμενοί φασιν.* Homericum illud respicere videtur, *γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι.*

900. *ἐκ χείματος*] Post procellam. Cf. Pers. 301. *μοι — εὐδίαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος.* Asclepiadis epigr. *ἡδὺ θέρους διψῶντι χιὼν ποτόν, ἡδὺ δὲ ναύταις* | *ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον.* Pind. Isthm. VII. 53.

901. *πηγαῖον ῥέος*] I. q. *ῥεῦμα.* Cf. Prom. 676. *εὔποτον — Κερχνείας ῥέος.* 812. 400. Pers. 483. *κρηναῖον γάνος.* Eur. Alc. 99. *πηγαῖον χέρνιβα.*

El. 108. Rhes. 929. Hom. Il. 22, 147. Eur. Fr. 656, 2. *πηγαῖον ὕδωρ.* Catull. 68, 58. 'Rivus muscoso prosilit e lapide — dulce viatori lasso in sudore levamen.'

ῥέος] I. q. *ῥεῦμα.* Confer *δέος* (*δεῖμα*), *βλέπος* (*βλέμμα*), etc.

902. Gl. F. *εὔφραντόν ἐστι τὸ διαφυγεῖν τινα πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ἐπελθὸν αὐτῷ δυσχερές.* Cf. Plat. Phaedr. 240 C. *τὸ ἀναγκαῖον βαρὺ παντὶ περὶ πᾶν λέγεται.* Theogn. 472. *πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.* Arist. Rhet. I. 11. *αἱ ἀνάγκαι λυπηρόν.* (Pal.)

903. *ἀξιῶ*] Honoro. Cf. Prom. 223. Eur. Or. 1210. *καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη.*

904. *φθόνος δ' ἀπέστω*] Cf. Arist. Av. 1315. *μόνον τύχα προσείη.*

905. *νῦν δέ μοι —*] Hic regina supplex se ad pedes regis projicit. Quam supplicationis formam ut barbaram condemnat Agamemnon 920. Cf. Eur. El. 999. *ἔκβητ' ἀπήνης, Τρῳάδες, χερός τ' ἐμῆς | λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.* Ch. 496. *ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;* 1051. *φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί.* Ag. 1417. *φιλτάτην ἐμοὶ | ὠδῖνα.*

φίλον κάρα] Carum caput. Cf. Hom. Il. 8, 287. *Τεῦκρε, φίλη κεφαλή.* 18, 114. Plat. Phaedr. 264 A. Gorg. 513 C. Virg. Aen. IV. 493. Hor. Carm. I. 24. 1. 'Quis desiderio sit pudor aut modus | tam cari capitis?'

907. *πορθήτορος*] Cf. Ch. 974. *πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.* Hor. Od. I. 35. 13. 'Injurioso ne pede proruas | stantem columnam.' Apte conferas Arist. Eq. 782. *κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.*

908. *αἷς ἐπέσταλται τέλος —*] Quibus commissum est hoc munus. Cf. 1202. *μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.* Ch. 760. *κναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.* Eum. 743. *ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.* Eur. Suppl. 1137. *ἄϋπνά τ' ὀμμάτων τέλη.*

909. *πέδον κελεύθου —*] Cf. Ovid. Amor. III. 3. 23. 'Quo ventura dea est juvenes timidaeque puellae | praeverrunt ('praesternunt' corr. Barker) latas veste jacente vias.'

στρωννύναι πετάσμασιν] "Cf. Athen. IV. 131 B. *κατὰ τὴν ἀγορὰν ὑπεστρῶσθαι στρώμαθ' ἁλουργῆ.* XII. 514 C. *διήει* (rex Persarum) *διὰ τῆς — αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων Σαρδιανῶν ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεύς.* 539 C. V. 197 B. Anacr. 8, 2. *ἁλιπορφύροις τάπησιν.* Plut. Ages. 12. Cat. min. 12. Dio Chrys. II. p. 351. Regum II. 9., 13. Matth. Evang. 21, 8. Marc. 11, 8." (Heusde)

910. *πορφυρόστρωτος πόρος —*] Via purpura strata. Cf. 957. *πορφύρας πατῶν.* Plat. com. 208, 1. *κᾆτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις — κατάκεινται.* Anaxandr. 41, 7. *στρώμαθ' ἁλουργῆ.* 40, 6. *κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι στρώματα μὲν —.* Athen. II. 487. *στρωμναὶ ἀνθοβαφεῖς.*

911 sq. *δῶμ' ἄελπτον*] Angl. unlooked for home, sc. *τὸ ἀνδροσφαγεῖον* (1092), in quod Justitia eum ductura est. Ambigue dictum, ut alia in reginae oratione.

912. *τὰ δ' ἄλλα —*] Cf. 844. *τὰ δ' ἄλλα τὰς πόλιν τε καὶ θεοῦς,* etc. Eur. Hec. 875. *τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.* (Heusde) Caedem autem mariti sui tecte submissa voce subindicat regina.

ὕπνῳ νικωμένη] Overcome by sleep. Cf. 290. *ὕπνῳ νικώμενος*. 342. *κέρδεσιν νικωμένους*. Eum. 148. *ὕπνῳ κρατηθεῖσα*.

914 sq. "In seqq. poeta prudentissime effecit ut Agamemnon, dum honores ab uxore sibi oblatos anxie deprecatur, quasi praesagire impendentem sibi mortem videatur." (Schutz.)

914. *Λήδας γένεθλον*] Cf. 784. *Ἀτρέως γένεθλον*. Ch. 258.

915. *εἰκότως*] Convenienter, congruenter. Angl. in keeping with, as becomes. I. e. *προσηκόντως, πρεπόντως*. Conjungendum cum *ἀπουσίᾳ*. Plat. Symp. 198 A. *πρεπόντως εἰρηκότος αὐτῷ*. Thuc. I. 73. 1. *οὐκ ἀπεικότως*. II. 8. 1.

916. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας*] Sc. *ῥῆσιν*. Cf. 1296. *μακρὰν ἔτεινας*. 829. Eum. 638. Suppl. 273. Aj. 1040. *μὴ τεῖνε μακράν*. Eur. Iph. A. 420. *μακρὰν ἔτεινον*. Med. 1351. *μακρὰν ἂν ἐξέτεινα*. Plat. Resp. X. 605 D. *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντας*. Herod. VII. 51. *πλεῦνα λόγον ἐκτεῖναι*. Athen. XIII. 573 B. *καταλέξω δέ σοι — Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλον περὶ ἑταιρῶν* etc.

μακρὰν] Sub. *ῥῆσιν*, ut *μακρὰ* fuerat regis *ἀπουσία*.

ἐναισίμως] Convenienter, ut decet. Angl. becomingly, suitably (according to my just deserts). Gl. F. *δικαίως*. Schol. rec. *προσηκόντως*. Cf. 775. *τὸν δ' ἐναίσιμον τίει (βίον)*. Fr. 178. *ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους*. Eur. Alc. 1080. *ἐναισίμως*. Hom. Il. 10, 249. *Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνει μήτε τι νείκει*. 2, 353. *ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων*. Ad rem cf. Eur. Iph. A. 979. *αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ | μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἢν αἰνῶσ' ἄγαν* (Clytaemnestrae verba). Contrarium est *ὑπὲρ αἶσαν*.

917. *παρ' ἄλλων*] Non *παρ' ἑαυτοῦ* aut *παρ' οἰκείων*.

918. *τἄλλα*] Anglice, for the rest.

γυναικὸς ἐν τρόποις] Cf. Eur. Or. 1507. *προσκυνῶ σ', ἄναξ, | νόμοισι βαρβάροισι προσπίτνων*.

919. Cf. Eur. Or. 1507. *προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπίτνων*. Suppl. 164. *ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω | πίτνων πρὸς οὖδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί*. Pers. 154. 590. Dem. c. Mid. p. 549. Aelian. V. H. I. 21. *τῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν αἰσχύνην φερόντων* (sc. *ἔθος*). Quae loca attulit Paleius.

920. *χαμαιπετὲς βόημα προσχάνῃς ἐμοὶ*] Address me with abject (prostrate, servile) shout (whine). "Callim. H. Apoll. 24. *γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσῃς*. Solon. Fr. 5, 36." (Heusde) Ch. 994. *χαμαιπετεῖς (δόμοι) ἔκεισθ' ἀεί (ἔκεισθε δή?)*. Eur. Or. 1491.

βόημα] Dion. C. LI. 17. *βοήματα αὐλῶν καὶ σαλπίγγων*. Thuc. V. 65. 3. *ἐπιβόημα*.

προσχάνῃς] Cf. Arist. Vesp. 342. *ταῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν —;* Soph. Aj. 1227. *σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι | τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν*.

921. *εἵμασι*] Cf. Bion. I. 79. *κέκλιται Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν*.

ἐπίφθονον] Invidiosum. Alibi *ἐπίφθονος* valet invidus, ut in Ag. 135. Eum. 376. Suppl. 201. Eur. Fr. 289. *εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ*.

922. *τιμαλφεῖν*] Honorare. Cf. Eum. 15. 626. 807. Fr. 50. *τιμαλφής*.

τίθει] Cf. Arist. Lys. 243. Alex. com. III. 520.

923. *κάλλεσιν*] Eupol. II. 563. *βάπτειν τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ θεῷ*. Etym. M. *κάλλη: τὰ ἄνθη, ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια*. Poll. VII. 14. Suid. h. v.

924. *ἐμοὶ μὲν*] Mihi quidem. I. q. *ἐμοί γε*.

925. *λέγω*] Jubeo. Cf. Ch. 143. 554. 583. 432. 538. Soph. Oed. C. 840. *χαλᾶν λέγω σοι*. 1630. *αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα*. Thuc. I. 78. *λέγομεν ὑμῖν — σπονδὰς μὴ λύειν* etc.

κατ' ἄνδρα] I. e. ut hominem, non ut deum. Cf. 351. *κατ' ἄνδρα σώφρον' — λέγεις*. Soph. Ant. 768. *φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών*. Eur. Med. 613. *σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν*. Plat. Apol. 5. *μείζω τινὰ ἢ κατ' ἄνθρωπον σοφίαν σοφοί*. Herod. I. 121. II. 10. IV. 95. Thuc. II. 50. VII. 45.

926. *ποδοψήστρων*] Proprie foot-mats. Cf. *χειρόμακτρον*.

τῶν ποικίλων] Sc. *ἱμάτια*. I. e. variegata. Tapetes pictos diversicolores intellige. Cf. 936. Arist. Pl. 1199. *ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα*. Theocr. XV. 78. *τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον, | λεπτὰ καὶ ὡς (λεπτά τε καὶ?) χαρίεντα*. Arist. Pl. 1199. "Plat. Resp. VIII. 557 C. Athen. II. 48 B. *ἡ τῶν ποικίλων ὑφή*." (Heusde)

927. *κληδὼν ἀΰτεῖ*] I. e. fama ipsa sufficit (satis praeconii est) absque istis adventitiis honoribus. Gl. F. *ἡ φήμη*. Cf. 938. Ch. 505. *παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι | θανόντι*. 1043. *τάσδε κληδόνας λιπών*.

ἀΰτεῖ] Clamat, proclamat. Gl. F. *βοᾷ, τὰ καθ' ἡμῶν δηλονότι*. Cf. 1344. *τις — ἀΰτεῖ —;* Ch. 311. *τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀΰτεῖ*. 881. *κωφοῖς ἀΰτῶ —;* Sept. 284. *τοιαῦτ' ἀΰτῶν*. 639. Eur. Fr. 781, 5. *γαμηλίους | μολπὰς ἀΰτεῖ*.

κακῶς φρονεῖν] Desipere. Gl. F. *μέγα φρονεῖν*. Cf. Dem. p. 16, 1. *τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται*. Soph. Ant. 683. *θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας, | πάντων ὅσ' ἔστι κτημάτων ὑπέρτατον*. Eur. Med. 635. *στέργοι δέ με σωφροσύνα, δώρημα κάλλιστον θεῶν*. 'To be possest of that clear soul within | That thinks no folly, but is wise and meek, | Is the most precious jewel god can give.' (Symmons)

928. *ὀλβίσαι δὲ χρὴ —*] Cf. Soph. Oed. R. 1529. *μηδέν' ὀλβίζειν πρὶν ἂν | τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθών*. Tr. 1 sq. Soph. Fr. 588. 601. Dionys. 3. *θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε | κρίνῃ πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ· | ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ τὸν θανόντ' ἐπαινέσαι*. Eur. Andr. 100. *χρὴ δ' οὔποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν | πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς | ὅπως περάσας ἡμέραν ἥξει κάτω*. Tro. 509. *τῶν δ' εὐδαιμόνων | μηδένα νομίζετ' εὐτυχῆ πρὶν ἂν θάνῃ*. Her. 865. *τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν πρὶν ἂν | θανόντ' ἴδῃ τις*. Herod. I. 32. Aristot. Eth. Nic. I. 12. Ovid. Met. III. 135 sq.

ὀλβίσαι] Beatum vocare. I. q. *μακαρίσαι*. Eur. Ion. 308. Hor. Carm. III. 9. 45. 'Non possidentem multa vocaveris | Recte beatum.' Alibi *ὀλβίζειν* denotat beatum reddere.

929. *τελευτήσαντ'*] Sub. *τινά*. Sic Soph. Oed. R. 1296. *οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι*.

ἐν εὐεστοῖ φίλῃ] Eadem verba sunt Sept. 187. Cf. 647. *χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν*. Herod. I. 85. *ἐν τῇ ὧν παρελθούσῃ εὐεστοῖ*. Confer *συνεστώ* (convivium, Herod. VI. 128.) et *ἀπεστώ* (IX. 85.).

930. Schol. *εἰ οὕτω, φησί, πράσσοιμι κατὰ πάντα ὥστε μὴ μέγα φρονεῖν ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις*, etc. "As Clytaemnestra had feigned affection, so Agamemnon feigns humility. They are a pair of hypocrites, each endeavouring to outwit the other." (Pal.) Cf. 924. Soph. Ant. 668. *καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ | καλῶς μὲν ἄρχειν* etc.

931. *τόδ'*] Hoc quod te rogaturus sum.

παρὰ γνώμην] Contra sententiam meam.

932. *γνώμην*] Anglice resolution, determination. Cf. Soph. Oed. R. 66. *ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή.*

διαφθεροῦντ'] Corrupturum (mutaturum) esse. Angl. will spoil, weaken, alter. I. e. *οὐ μαλακὸς γενήσομαι*, ut explicat Elmsleius ad Med. 1023. Cf. Eur. Med. 1055. *χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ*. Hec. 601. *ὁ δ' ἐσθλὸς οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο | φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' ἀεί*. Hipp. 388. *ταῦτα — προγνοῦσ' ἐγὼ οὐ διαφθερεῖν | ἔμελλον*. 391. *ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω προγνοῦσ' ἐγώ, | οὐκ ἔσθ' ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν | ἔμελλον ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν*. Hel. 920. *τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς*. Eur. Fr. 789. *κἂν μου διαφθείρας (διαφθεῖραι?) δοκῇ λόγους*. Xen. Conv. 8, 20. *ὁ δὲ πείθων τὴν τοῦ ἀναπειθομένου ψυχὴν διαφθείρει*. Plat. Phaed. p. 117 B. *οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου*. Similiter Suppl. 1014. *ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω (διαφθερῶ?) φρενός*. et Soph. Ant. 1063. *ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.*

933. *ηὔξω* —] Sensus videtur esse, Fortasse metuens (metu ductus) votum aliquando diis fecisti sic te acturum esse. Cf. 549. *ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;* 963. Sensum hujus loci bene expressit Peile, 'You have made a vow to the gods in a moment of terror, it may be, to act thus! | Ag. No, if ever man did, well knowing what I was about have I uttered this determination.'

934. *εἴπερ τί γ'* —] Cf. Soph Aj. 488. *εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν*. Eur. Phoen. 1595. *ὥς μ' ἔφυσας — τλήμον, εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ*. Herod. III. 2. *εἰ γάρ τινες καὶ ἄλλοι — ἐπιστέαται καὶ Αἰγύπτιοι*. Xen. Cyr. V. 1. 6. Connecte *εἰδὼς εὖ*.

τέλος] Anglice decision. Sed v. annot. crit.

935. *τί δ' ἂν δοκεῖ* —] Sub. *δρᾶσαι*. Cf. Arist. Eccl. 1127. *αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς*. Vesp. 1198. *ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς —;* Eur. Hipp. 470. *πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς;*

εἰ τάδ' ἤνυσεν] Si has res gestas perfecisset, si hanc victoriam reportasset.

936. *ἐν ποικίλοις*] Cf. 925. Arist. Pl. 1198. Theocr. XV. 78. Eubul. III. 230. Connectendum *κάρτα* cum *δοκεῖ*.

937. Cf. Suppl. 478. *ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον | ἱκτῆρος*. Eur. Her. 1038.

938. 'Multum profecto fama popularis valet.' (Grot.) Cf. 456. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Hesiod. Op. 763. φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται ἥντινα πολλοὶ | λαοὶ φημίζουσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή (αὕτη?). I. e. vox populi vox dei. Soph. Aj. 138. σὲ δ' ὅταν — ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ.

φήμη — δημόθρους] Cf. 883. δημόθρους τ' ἀναρχία. 1409. 1413. Cf. v. ἀλλόθρους.

μέγα σθένει] Multum valet. Cf. Eur. Fr. 302. θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

939. 'Yes, but he who is not an object of envy is not an object of admiration.' (Peile)

ἀφθόνητος] Invidiae expers sive immunis.

ἐπίζηλος] I. q. ζηλωτός. Angl. an object of admiration. Cf. Pind. P. I. 164. κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος. Martial. I. 41. 2. 'Omnibus invideas, livide, nemo tibi.'

941. Cf. Publ. Syr. 64. 'Bis vincit, qui se vincit in victoria.'

942. ἦ καὶ σὺ] Tu quoque. Qu. ἦ γὰρ σὺ —. Gl. F. τὴν διὰ φιλονεικίας μάχην (νίκην?). Imo victoriam, in qua vincitur aliquis. Anglice, Do you then value this kind of victory (the victory which goes against you)? Cf. Ch. 1017. ἄζηλα νίκης τῆσδ' (ταῦτ'?) ἔχων μιάσματα. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Simile est Antiphanis illud III. 152. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει, | ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος.

δήριος] Ionica et epica forma. Forma δήρεως (ut πόλεως) memoratur Suidae.

943. Sensus est, persuadere et concede mihi sponte victoriam (in hac re). Cf. Soph. Oed. R. 651. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; De μέντοι cum imperativo conjuncto cf. ad Arist. Av. 661. Notandus hujus versus durus propter caesurae omissionem rhythmus.

κράτος] Victoriam.

πάρες] Gl. F. ἄφες, δός. Recte. Cf. Herod. VI. 103. τὴν νίκην παρεὶς τούτῳ. Eur. Tro. 651. ᾔδειν δ' ἁμὲ χρῆν νικᾶν πόσιν, | κείνῳ τε νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι. Thuc. VI. 23. παρίημι αὐτῷ τὴν ἀρχήν. (Pal.)

944. ἀρβύλας] Calceos. Fr. 255. εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις. Eur. Or. 146. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε, μὴ κτυπῆτε, μηδ' ἔστω κτύπος. Poll. VII. 22. ἦν δέ τι ὑπόδημα καὶ ἀρβύλη εὐτελὲς ἐπ' ἐργασίαν. Suid. v. Αἰσχύλος: οὗτος πρῶτος ηὗρε — ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις (ταῖς καλουμέναις?) ἐμβάταις κεχρῆσθαι. Proprium hoc Argivorum calceamentum erat. Hinc Eur. Or. 1472. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς. Etym. M. ἀρβύλη· εἶδος ὑποδήματος περισσῶς εἰργασμένον. Contra Pollux VII. 86. ἀρβύλη· ὑπόδημα εὐτελὲς τήν ἐργασίαν. Aeschylus primus in scena ἀρβυλῶν usum induxit teste Suida v. Αἰσχύλός. "Mirum regem, cui καλὰ erant πέδιλα (Il. 10, 22.), sic pedibus indutum advenisse; attamen cf. Fr. 283 H. πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις." (Heusde)

945. ὑπαί τις — λύοι] I. e. ὑπολύοι τις. Ex epicorum usu. Cf. Suppl. 963. Eum. 292. 297. Ch. 1061. 887. δοίη τις — πέλεκυν ὡς τάχος. Arist.

Vesp. 1431. ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Phocyl. 211. δούλῳ τακτὰ νέμοις. Hom. Od. 4, 735. ἀλλά τις ὀτρηρῶς Δόλιον καλέσειε. Il. 11, 791. ταῦτ' εἴποις βασιλῆι. Cf. etiam Arist. Nub. 152. ταύτας (τὰς Περσικὰς) ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον. Arist. Th. 1183. τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. Vesp. 1157. Plat. Symp. 213 B. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα, Ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην, ἵνα ἐκ τρίτων κατακέηται.

ὑπαί] Eadem forma poetica legitur 892. Ch. 615. Eum. 417.

πρόδουλον] Servi vice fungentem. Calceus enim idoneum incessum (ἔμβασιν) praebens servi vice fungitur. Non alibi legitur. Cf. v. ἀντίδουλος. Ch. 135. Fr. 194, 2. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς | δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα. Eur. Bacch. 739. δίχηλος ἔμβασις ποδός. Sic οἱ οἴκεται λυσίπονοι dicuntur Pind. Pyth. IV. 71.

ἔμβασιν ποδός] Incessum pedis. Angl. tread (step) of my foot. Per appositionem ad ἀρβύλας additum. Cf. 946. καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν etc. Eur. Bacch. 740. εἶδες δ' ἂν ἢ πλεύρ' ἢ δίχηλον ἔμβασιν | ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω. Hec. 837. ποδῶν βάσει. 1058. ποδὸς βάσιν. Phoen. 311. τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν. El. 532. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν. Tro. 334. Herod. I. 205. γεφύρας τε ζευγνύων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, διάβασιν τῷ στρατῷ. Ab ἐμβαίνειν (946. Arist. Vesp. 1101. ἔμβα). Unde ἐμβάται calceorum genus. Cf. Eur. El. 520. σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ —. Connectendem ἔμβασιν cum ἐμβαίνονθ'.

τάχος] Celeriter. Cf. 1110. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Eum. 124. οὐκ ἀναστήσει τάχος; 178. ἔξω — τάχος χωρεῖτε. Sept. 58. ἀρίστους ἄνδρας — τάγευσαι τάχος.

946. ἁλουργέσιν] Ab ἁλουργής. Absolute positum, ut ποικίλα Arist. Pl. 1199. Πετάσμασι aut στρώμασι subintelligit Heusde. Cf. Arist. Eq. 967. ἁλουργίδα | ἔχων. κατάπαστον. Athen. IX. 374 A. καὶ ἐφόρει ἁλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ.

947. πρόσωθεν] Cf. 952. Eum. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός.

ὄμματος — φθόνος] Eur. El. 902. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ. Fr. 403, 4. ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα | ἔσθ' ἡμῖν (ὁ φθόνος). Pind. Ol. VIII. 73. μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.

948. πολλὴ γὰρ αἰδὼς —] I. e. σφόδρα γὰρ αἰδοῦμαι.

εἱματοφθορεῖν] Cf. οἰκοφθορεῖν Herod. I. 196. Plat. Legg. XI. 929 D. οἰκοφθόρος Eur. Fr. 1055. πολιτοφθόρος Plat. Legg. IX. 854 C. μητροφθόρος Anth. Epigr. adesp. 633. παιδοφθόρος, etc.

949. φθείροντα] Gl. F. κακῶς ἀναλίσκοντα.

ὑφάς] Cf. Eur. Iph. T. 312. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς. 814. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς. 1465. Ion. 1146.

950. Cf. 1444. ὁ μὲν γὰρ οὕτως, etc.

951. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς —] Eum qui victoria leniter utitur. Cf. Hor. Carm. Saec. 51. 'jacentem lenis in hostem.' Virg. Aen. VI. 854. Contra Ajax ὠμοκρατής (saevus victor aut gubernator) dicitur Soph. Aj. 205.

952. Cf. Eum. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός.

953. *δουλίῳ — ζυγῷ*] Cf. 1226. *φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.* Pers. 50. Sept. 471. 793. 75. Soph. Fr. 532, 5. *τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας.*

δουλίῳ χρῆται ζυγῷ] Cf. Eur. Iph. A. 88. *ἀπλοίᾳ χρώμενοι.* Hel. 732. *δυοῖν κακοῖν | ἕν' ὄντα χρῆσθαι.* Her. 714. *ἣν — χρήσωνται τύχῃ.* Soph. Oed. R. 878. *ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ (δρασίμῳ?) χρῆται.*

954. *ἐξαίρετον*] Delectum, selectum. Eum. 402. *τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα, | ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις.* Soph. Tr. 245. *ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν.* Aj. 1302. *ἔκκριτον δέ νιν | δώρημ' ἐκείνῳ 'δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.* Eur. Tro. 249. *ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.* Andr. 15. *δορὸς γέρας | δοθεῖσα λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον.* Hom. Il. 2, 227. *πολλαὶ δὲ γυναῖκες | εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι.*

956. *κατέστραμμαι*] Devictus (compulsus) sum. Angl. I am reduced. Gl. F. *κατεβλήθην καὶ ἡττήθην.* Herod. VII. 51. *Κῦρος Ἰωνίην πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι.*

957. *ἐς δόμων μέλαθρα*] Cf. 851. *ἐς μέλαθρα καὶ δόμους.* Arist. Av. 1247. *μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφιόνος* (Aesch.) | *καταιθαλώσω.* Hic palatium intrat rex, quem mox sequitur regina v. 974.

πορφύρας πατῶν] Tapetes purpureos conculcans. Cf. ad 910. *πορφυρόστρωτος πόρος.* Pherecr. II. 305. *ἁπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες.* Cratin. II. 41. *βόλιτα χλωρὰ κῴσπωτὴν πατεῖν.* Athen. XII. 514 C. *διῄει διὰ τῆς τούτων αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπήτων Σαρδιανῶν, ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεύς.*

958—974. Observandum est eundem versuum numerum (17) habere reginae sermonem quem Agamemnonis 914—930. Cf. Sept. 584.

958. *ἔστιν θάλασσα*] Cf. Ch. 1059. *εἰσὶν καθαρμοί.* Trag. adesp. 421. *ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.* Angl. There is the sea (I may call it inexhaustible), which produces (yields) etc.

τίς δέ νιν κατασβέσει;] I. e. inexhaustible. Criti. Fr. 1. *τὴν ἀνομίαν τε τοῖς φόβοις κατέσβεσεν.*

κατασβέσει] Exstinguet, desiccabit. Cf. 888. Sept. 584. Soph. Oed. C. 421. *τὴν πεπρωμένην | ἔριν κατασβέσειαν.* Aj. 1149. *τάχ' ἂν — κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.*

959. *ἰσάργυρον*] I. e. *πολύτιμον.* Angl. costly. Cf. Athen. XII. 526 C. de Lydis, *Θεόπομπος δὲ — χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν ἁλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν· ὃ δὴ καὶ βασιλεῦσι σπάνιον τότ' ἦν καὶ περισπούδαστον· ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη.* Achae. Fr. 5. *ἰσάργυρόν τ' ἐς χεῖρα Κυπρίου λίθου | δώσουσι κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων.* Similiter *ἰσόχρυσος*, worth its weight in gold (Archestratus ap. Athen. VII. 305 E. *τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς, ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε, | κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ*), *ἰσάριθμος, ἰσόψηφος*, etc. Cf. Hom. Il. 12, 433. *ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής, | ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει | ἰσάζουσα.*

960. *κηκῖδα*] Angl. dye. 'Purpurae succum (rorem, saniem, florem)' vocat Plinius IX. 36. Cf. Ch. 268. *ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.* 1012. *φόνου — κηκίς.* Soph. Ant. 1008. *μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο. Κηκὶς* pro-

prie est quodcunque exsudat (Angl. oozes out) ex aliqua re, ut hic purpurae succus, cyparissi succus (κυπαρισσίνη κηκὶς, Lucian. Tragod. 158.), et materia tinctoria cujusvis generis (Demosth. p. 816, 21. κηκῖδα δὲ καὶ χαλκὸν ἑβδομήκοντα μνῶν ἐωνημένα). Egregiam purpuram sive muricem Laconiae oras suppeditasse testatur Pausanias III. 21., sed optimam fuisse Tyriam docet Ovidii locus Rem. Amor. 707. 'Confer Amyclaeis medicatum vellus ahenis | Murice cum Tyrio, turpius illud erit.'

παγκαίνιστον] Angl. ever renewable (so large is the supply). Gl. F. διόλου νεάζουσαν. Cf. πάγχριστος.

εἱμάτων βαφάς] Cf. 238. κρόκου βαφάς, Plat. com. 208, 1. ἐν — στρώμασι πορφυροβάπτοις — κατάκεινται. Ch. 1013. πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. Schol. ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός.

961. οἶκος] Regia. Cf. Eur. Med. 542. εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις | μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος.

962. πένεσθαι δ' —] Quid autem paupertas sit, nescit haec domus.

963. πατησμὸν] Conculcationem. Non alibi legitur.

ἂν ηὐξάμην] I would have vowed. "Deianira in the same manner tells Lichas she had made a vow to the gods, when she heard of her husband's safe return, to dress him for the purpose of sacrificing in a new robe, στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς | θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι (Soph. Trach. 613.)." (Symmons) "Cf. Philostr. V. Apoll. VIII. 7. 14. καίτοι πολλὰς ἂν ηὐξάμην ἴυγγας ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς γενέσθαι μοι." (Heusde)

964. δόμοισι προυνεχθέντος] Cf. Herod. V. 62. προφέρειν (τὴν Πυθίην) σφι τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν.

δόμοισι] To my house (palace). Cum χρηστηρίοις vulgo connectunt. Sic Eur. Ion. 1198. Λοξίου ἐν δόμοις ἄτρεστα ναίουσι. Sed cum προυνεχθέντος potius construendum videtur. Cf. 966. 1036.

προυνεχθέντος] Si propositum esset. I. e. προμηνυθέντος, προλεχθέντος, προαγορευθέντος. Gl. F. προλεχθέντος τούτου. 201. προφέρων Ἄρτεμιν.

χρηστηρίοις] Gl. F. μαντικοῖς. Cf. 1270. χρηστηρίαν ἐσθῆτα. Sept. 26. χρηστηρίους ὄρνιθας. Eum. 241. Nisi sensus potius est, in locis ubi oracula eduntur. Cf. Eum. 194. χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε. Sept. 748. ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις.

965. κόμιστρα] Praemium tui reducendi (aut recuperandi). Gl. F. κομιστήρια. Cf. Eur. Herc. 1387. ἀθλίου κυνὸς κόμιστρα. Similia δίδακτρα (Theocr. VIII. 86.), σῶστρα (Herod. I. 118. IV. 9.), μήνυτρα (Thuc. VI. 27.), θρέπτρα (Poll. VI. 186.) contulit Blom. Adde θεώρητρα.

μηχανωμένη] "Cf. Plat. Legg. IV. 714 A. οὐκ ἔστι σωτηρίας μηχανή. Ep. 7, 350 A. μηχανῶμαι δή τινα τοιάνδε σωτηρίαν." (Heusde)

966. ῥίζης γὰρ οὔσης —] Cf. Ch. 252. πᾶς αὐανθεὶς πυθμήν. Suppl. 97. νεάζει πυθμὴν — τεθαλώς. Soph. Ant. 60. Pind. P. IX. 8. ῥίζα θάλλοισα.

φυλλὰς] Foliage, leaves. Cf. 79. φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης. Eur. Fr. 308. ὦ σκιερὰ φυλλάς. Confer νιφὰς, λιθάς.

ἵκετ'] Aoristas gnomicus.

967. *σκιὰν*] Umbram supra eam (domum) contra Sirium canem extendens (praebens). Anglice, throwing its shade over (to protect from) the dog Sirius. Cf. Eur. Med. 1288. *ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα.*

Σειρίου κυνός] Cf. Soph. Fr. 941. *Σειρίου κυνὸς δίκην.* Hom. Il. 22, 30. *κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται.* Hoc sidus media aestate, calente quam maxime sole, oritur. Sirius *ὀπωρινὸς ἀστὴρ* dicitur Hom. Il. 5, 5. Hesiod. Op. 585. 607. Eur. Hec. 1102. Iph. A. 7.

968. *καὶ*] Et sic, et similiter. Angl. and so in like manner.

δωματῖτιν ἑστίαν] Cf. 851. *δόμους ἐφεστίους.* Ch. 628. *ἑστίαν δόμων.* Apollo *δωματίτης* et *οἰκιστὴς* apud Aeginetas colebatur. V. schol. Pind. N. p. 374.

δωματῖτιν] Feminina forma nominis *δωματίτης*, quod formatum ut *ἀσπιδίτης, χωρίτης, ἀστίτης, πολίτης, δενδρίτης, ποιμνίτης, ἑδρίτης, ἑσπερίτης, αὐλίτης, ὁπλίτης, τεμενίτης*, etc. Femininum *δωματῖτις* (quocum cf. *δενδρῖτις, δονακῖτις, σφραγῖτις, πνιγῖτις*) nusquam alibi legitur. Masculinum *δωματίτης* (*Ποσειδῶν*) est apud Paus. III. 14. 7. Monuit Dind. Sic *δόμοι ἐφέστιοι* 851. *ἑστίαν δόμων* Ch. 629.

969. *θάλπος — ψῦχος*] Cf. Xen. Mem. II. 1. 6. *τοὺς πολλοὺς ἀγυμνάστως ἔχειν πρός τε ψύχη καὶ θάλπη.* Extremus autem calor et extremum frigus sunt *καῦμα* et *ῥῖγος*, ut monuit Pal.

σημαίνει μολόν] Adventum suum indicat.

970. *τεύχῃ — οἶνον*] Cf. 1261. *φάρμακον τεύχουσα.* 737. *δαῖτ' — ἔτευξεν.*

ὄμφακος πικρᾶς] Gl. F. *ἀώρων βοτρύων.* Cf. Theocr. XI. 21. *φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.* "Cf. Hesiod. Scut. 397. *ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει — τούς τε θέρει σπείρουσιν ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται.* Od. 7, 125. Martial. 13, 68. 'Turget adhuc viridi cum rudis (*ὠμὴ*) uva mero." (Heusde)

971. *οἶνον*] Cf. Hesiod. Op. 609. *τότε* (Orione et Sirio coelum subeuntibus) *πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.* 672. *οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον | καὶ χειμῶν' ἐπιόντα.* (Heusde)

τότ' ἤδη] Cf. Pr. 911. *πατρὸς δ' ἀρὰ — τότ' ἤδη — κρανθήσεται.* Hippocr. I. p. 149. *ὁπόταν ῥιζωθῇ τὸ φυὲν, τότε ἤδη ἠφάνισται τὸ σπέρμα.* (Heusde)

972 sq. In his versibus notanda est vocum similium accumulatio *τελείου, τέλειε, τέλει, τελεῖν.*

972. *ἀνδρὸς τελείου*] Gl. F. *μεγίστου, ἐν τέλει καὶ ἐξουσίᾳ ὄντος.* Cf. Ch. 663. *δωμάτων τελεσφόρος | γυνή* (i. e. *δέσποινα*).

δῶμ' ἐπιστρωφωμένου] Cf. 1224. Eur. Med. 666. *πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ* (*ἐπεστράφης?*) *πέδον;* Sept. 648. *πόλιν ἕξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.* Eum. 547. *ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων.* Archil. Fr. 32. *κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο.* Hom. Od. 17, 486. *ἐπιστρωφῶσι πόληας.*

973. *Ζεῦ τέλειε*] I. e. omnipotens. Cf. Eum. 28. *τέλειον ὕψιστον Δία.* Suppl. 526. *τελέων τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ.* Sept. 167. Crinagorae Epigr. 12. *ἠοῖ ἐπ' εὐκταίῃ τάδε ῥέζομεν ἱρὰ τελείῳ | Ζηνί.* Eum. 214. *Ἥρας τελείας.* Fr. 383. Virg. Aen. IV. 166. Ovid. Her. VI. 43.

εὐχὰς τέλει] Cf. Eur. Phoen. 69. *μὴ τελεσφόρους | εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν.*

974. *μέλοι* —] Cf. Ch. 780. *μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι* (*τελεῖν*?). 946. Pr. 938. Soph. Ant. 1335. *μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.* Hic, opinor, exit Clytaemnestra reditura 1035.

975 sq. Regina ingressa Chorus tertium stasimon canit (975—86). Quamvis res bene evenerint salvusque redierit exercitus, cor sollicitudine pertinaci premitur, ne malum aliquid impendeat. Hanc spem vanam fore sperat (1001—34.). Bonae valetudini vicina est aegritudo; rebus secundis caecum aliquid saxum. Opes magnae servari possunt, si animum inducere possis ut partem earum projicias; fames averti potest, si bona messis a diis concedatur; sed sanguis humanus semel effusus nullis incantationibus revocari potest. Chorus plura se, nisi fata vetarent, elocuturos fuisse dicunt; quum autem hoc non liceat, mala impendentia alto silentio obducta in pectore suo se servare.

975. Cf. Shakesp. Rom. and Jul. V. 1. 'If I may trust the flattering eye of sleep, | my dreams presage some joyful news at hand. | My bosom's lord sits lightly on his throne, and all this day an unaccustom'd spirit | lifts me above the ground with cheerful thoughts.'

ἐμπέδως] Constanter.

976. *δεῖμα προστατήριον* —] Cf. 834. *δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος* etc. 183. *κἀμοὶ προσέστη καρδίᾳ κλυδώνιον* | *χολῆς.* Ch. 1025. *πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος* | *ᾄδειν* (?) *ἕτοιμος* —. 390. *πάροιθεν δὲ πρῴρας δριμὺς ἄηται κραδίας θυμός.* 165. *ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.* 929. *ἡ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.*

προστατήριον καρδίας] I. e. *προϊστάμενον καρδίας.* Cf. Sept. 449. *προστατηρίας Ἀρτέμιδος.* Soph. Oed. R. 161. El. 637. *Φοῖβε προστατήριε.*

977. *καρδίας τερασκόπου*] Similiter Pers. 10. *κακόμαντις — θυμός.*

τερασκόπου] Cf. 125. 458 sq. 1440. Ch. 551. Eum. 62. *ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.*

ποτᾶται] Cf. Ch. 390. *τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας* (l. *εἴσω*) *ποτᾶται;* 758. *τούτων πρόμαντις οὖσα.* Pers. 669. Eum. 378. Virg. Aen. X. 843. Praesaga mens mali.

979. *μαντιπολεῖ*] Vaticinatur. Cf. v. *ὀνειροπολεῖν* Arist. Nub. 16. 27.

ἀκέλευστος] Cf. 731.

ἄμισθος] Unhired (i. e. uncalled for, of its own accord). Ch. 733. *λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.* Eur. Tro. 409. *ἀμισθί.*

980. *ἀποπτύσαι*] Sc. *αὐτό.* Cf. 1192. Ch. 197. *τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον.* Pr. 1070. Eum. 303. *οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους.*

981. *δυσκρίτων ὀνειράτων*] Cf. Pr. 458. *δυσκρίτους δύσεις* (*ὁδοὺς* Stob.). 486. *κληδόνας — δυσκρίτους.* Pers. 226. *ἐνυπνίων κριτής.* Ch. 542. *κρίνω δέ τοί νιν* (*τοὔνειρον*).

982. *θάρσος — ἵζει*] Cf. Eur. Alc. 604. *πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσται θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.*

θάρσος εὐπιθὲς] Angl. sure confidence.

ἵζει — θρόνον] Cf. 183. *δαιμόνων — σέλμα σεμνὸν ἡμένων.* Soph. Ant. 1000. *εἰς παλαιὸν θᾶκον — ἵζων.* Eum. 18. 29. 80. Hom. Od. 24, 423. Il. 1, 536. *καθέζετ' ἐπὶ θρόνον.* 8, 442. *ἐπὶ θρόνον ἕζετο.* Plat. Resp. VIII. 553 B.

ὠθεῖ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ φιλοτιμίαν· — εἰς τὸν θρόνον ἐκεῖνον ἐγκαθίζειν τὸ ἐπιθυμητικόν. "Il. 11, 225. Od. 11, 316. 15, 365. 13, 101. 15, 246. 19, 367." (Heusde)

983. φρενὸς φίλον θρόνον] Similiter Shakspearius noster 'My bosom's lord sits lightly on his throne' (Romeo and Juliet). Cf. Ch. 411. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ. Plat. Resp. VIII. 553 B. ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ φιλοτιμίαν. Apud Homerum φίλον ἦτορ.

χρόνος δ' ἐπεὶ —] Longum vero tempus (diu) est ex quo —. Cf. 39. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ etc. Ch. 608. Soph. Aj. 600. παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος — εὐνῶμαι etc.

984. πρυμνησίων] Sub. κάλων. Eur. Herc. 478. ἀνημμένοι κάλφς πρυμνησίοισι. Med. 770. πρυμνήτην κάλων. Iph. T. 1352. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια. 1356. 1395. Hom. Il. 1, 436. ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.

ἐμβολαῖς] Confer ἐμβάλλεσθαι (Soph. Phil. 481.) et ἐμφορτίζεσθαι. Wecklein confert locutiones ἐμβάλλειν εἰς τὰ πλοῖα et ἐμβολὴ ἀγωγίμων. Cf. Pers. 399.

986. ὤρτο] Profecta est.

988. ἀπ' ὀμμάτων] Cf. 813. ἀπὸ γλώσσης. Soph. Oed. C. 15. 319. Eur. Med. 216. οἶδα τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. Oppian. Ven. III. 46. ἔδρακον, οὐ πυθόμην.

989. γλῶσσα — ἐξέχει] Cf. Soph. Fr. 668, 3. φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην etc. Arist. Thesm. 554. ὅσα γὰρ ᾔδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα. Pers. 831. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.

990. τὸν δ' ἄνευ λύρας — θρῆνον] I. e. ἄλυρον (Oed. C. 1223. Phoen. 1028. Iph. T. 146.) Cf. Eum. 332. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων — ἀφόρμικτος. Suppl. 689. ἄχορον ἀκίθαριν — Ἄρη. Sept. 867. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν. Soph. Oed. C. 1222. Μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος. Eur. Alc. 459. ἔν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις. Hel. 185. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον etc. Phoen. 1034. ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν ὀλομέναν τ' ἐρινύν. Iph. T. 146. ἀλύροις ἐλέγοις.

ὑμνῳδεῖ — ἔσωθεν θυμός] Cf. Pers. 11. ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν. 1474. ἐπὶ δὲ δώμασιν Δίκα — ἐκνόμως ὕμνον ὑμνοῦσ' ἐπεύχεται.

991. θρῆνον Ἐρινύος] Cf. 645. παιᾶνα — Ἐρινύων.

αὐτοδίδακτος] Hom. Od. 22, 347. αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας | παντοίας ἐνέφυσεν. Cf. v. αὐτοδαής.

992. τὸ πᾶν] Omnino. Cf. ad 175. Eum. 163. κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πέρα.

994. ἐλπίδος — θράσος] Cf. 981. Eur. Hec. 370. οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὁρῶ | θάρσος παρ' ἡμῖν, etc.

995. σπλάγχνα δ' οὔτι ματᾴζει] Praecordia vero non vana cogitant, non frustra (sine causa) praesagiunt. Cf. Ch. 407. σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται.

ματᾴζει] I. e. μάταια φρονῶν. Iota subscriptum addi jubent Herodianus aliique grammatici. Cf. τερᾴζειν, σφαδᾴζειν.

996. πρὸς ἐνδίκοις φρεσίν] Cf. Ch. 1024. Pr. 881. κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.

ἐνδίκοις] I. e. *ἀληθέσι*. Cf. Eum. 966. Suppl. 81. 776. 814. Soph. Oed. R. 1420.

τελεσφόροις] Which bring fulfilment (are sure to be fulfilled). Cf. Ch. 212. 541. Pr. 511. Sept. 655. Eur. Med. 714. Phoen. 69. 641. El. 1132. (Heusde) S. Luc. Evang. XXII. 37. *καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.*

997. *δίναις κυκλούμενον κέαρ*] I. e. whirling about (tossed), in eddies etc. Iudicatur dira palpitatio cordis timore excitati. Cf. Soph. Aj. 351. *ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται.* Fr. 713. *οὑμὸς ἀεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ | τροχῷ κυκλεῖται.* Virg. Aen. VIII. 19. 'Ingenti curarum fluctuat aestu.' Shakspeare, 'Your mind is tossing on the ocean.' Sed legendum forsan *δίναις κυκώμενον*. V. annot. crit.

998. *εὔχομαι δ' —*] Precor tamen ut contra exspectationem meam haec praesagia mea irrita cadant ita ut non eveniant. Cf. 166. *εἰ τόδ' ἐμᾶς ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.* Suppl. 463. *γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.*

ἀπ' ἐμᾶς — ἐλπίδος] Secus ac spero fore.

999. *ψύθη*] Cf. 1089. 478.

1001 sq. Cf. 1331. *τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ | πᾶσι βροτοῖσιν*, etc. Theogn. 227. *πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.* 115. *οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις.*

1001. *ὑγιίας*] I. e., ut videtur, *πλουθυγιείας*, divitiarum. Sed lectio admodum incerta est. V. annot. crit.

1002. *ἀκόρεστον*] I. q. *ἄπληστον*, insatiabile. Sed v. annot. crit.

τέρμα] Cf. Theogn. 227. *πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.* Soph. Oed. C. 725. *τέρμα τῆς σωτηρίας.* Arist. Pl. 188. 194 sq.

νόσος γὰρ —] Ante haec hujusmodi ellipsin supplendam esse, 'full of danger as it is,' merito opinatur Paleius, si quidem sincera sit codicum lectio.

1004. *ὁμότοιχος*] Cf. Antiph. com. 295. *λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ.* Sept. 287. *γείτονες καρδίας μέριμναι.* Callim. H. in Cer. 117. *Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος ὅς τοι ἀπεχθής | εἴη μηδ' ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί | εἰσιν.* Isae. p. 143. *ὁμότοιχος οἰκία.* Sept. 271. *γείτονες καρδίας μέριμναι.* Confer *ὁμοδέμνιος* (1108), *ὁμολεχής, ὁμώνυμος*, etc.

ἐρείδει] Premit. Angl. presses upon it. Cf. Hom. Il. 13, 131. *ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε.* 16, 108. *ἐρείδοντες βελέεσσιν.* Sed v. annot. crit.

1005 sq. 'And many a time the gallant argosie, | That bears man's destiny with ontspread sails | In full career before the prosp' rous gales, | Strikes on a hidden rock | and founders with a hideous shock. | The wealthy hould on shipwreck's brim | With measured sling, may overboard | Some of its precious burden fling, | But sinks not down itself brimful of woe. | For then the gift of Jove two-handed fills | The yearly furrows and drives famine off; | Nature and Jove still walk the eternal round, | And call new riches from the teeming ground: | But, oh! upon the earth when once is shed | Black deadly blood of man, | Who will call up the black blood from the ground | With moving incantation's charm? | Check'd not Jove himself the man, | The mighty leech, who knew so well the art | To raise the silent dead'? (Symmons)

1005. *εὐθυπορῶν*] Cf. Thuc. VI. 44. *προσβαλοῦσα ἡ πᾶσα παρασκευὴ — ὡς ἕκαστοι εὐθυπόρησαν* (*εὐπόρησαν* mss. et vulg.) *παρεκομίζοντο τὴν Ἰταλίαν.*

1006. *ἔπαισεν — ἕρμα*] Cf. Soph. El. 744. *λανθάνει στήλην | ἄκραν παίσας.* Cf. Sept. 766 sq. Suppl. 437—445. Eum. 523—535. Pr. 887. Rhes. 560.

1007. *ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα*] *Ἕρμα* est scopulus submarinus, *ὕφαλος πέτρα.* Cf. Eum. 564. *τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν Δίκας ὤλετο.* Thuc. VII. 25. *μὴ οὐ προϊδών τις ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ* (*προσβάλῃ*?) *τὴν ναῦν.* Anacr. Fr. 36. *ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι.* Plat. Resp. VIII. 533 A. *ὅταν τὸν πατέρα ἴδῃ ἐξαίφνης πταίσαντα* (*παίσαντα*?) *ὥσπερ πρὸς ἕρματι τῇ πόλει.* Eur. Bacch. 703. *ἔπαισεν εἰς πέτραν.* Soph. El. 744. *λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας.* Herod. VII. 183. Arist. Fr. 176 K. Soph. Ant. 855. *ὑψηλὸν εἰς Δίκας βάθρον προσέπαισας.* Virg. Aen. III. 706. 'caecum saxum.' Supra 695. *ἴχνος ἄφαντον.*

1008 sq. *πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν* (jacturam) *φέρει | ἀνδρῶν* (*φωτῶν*?) *ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.* Cf. Sept. 768 sq. *τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται, | πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.* Ubi schol. *ὅλου τοῦ φόρτου ἐκβολήν.* Suppl. 443. *καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων — γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν — | ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται* (*χυθήσεται*?) *| δεῖ κάρτα θύειν* etc. Arist. Eth. N. III. 1. *τοιοῦτον δέ τι συμβαίνει καὶ περὶ τὰς ἐν τοῖς χειμῶσιν ἐκβολάς· ἁπλῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀποβάλλεται ἑκών, ἐπὶ σωτηρίᾳ δὲ αὑτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἅπαντες οἱ νοῦν ἔχοντες.* Xen. Cyr. IV. 1. 15. Act. Apost. XXVII. 18. *σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο.* 38. *ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.* De totis opibus projiciendis, non de parte tantum earum, agi contendit Housman, id quod ostendere dicit famis (*νήστιδος νόσου*) mentionem factam v. 1016. De constructione totius loci cf. ad Sept. 681. Ch. 520 sq. Soph. Oed. C. 1150. *ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος, | οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.* Suppl. 446. *καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, | γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,* etc.

1008. *χρημάτων κτησίων*] Cf. Soph. Tr. 692. *κτησίου βοτοῦ* (schol. *ἐν οἴκῳ τρεφομένου*). Isae. p. 46. *τῷ Διὶ θύων τῷ κτησίῳ ηὔχετο ἡμῖν ὑγίειαν διδόναι καὶ κτῆσιν ἀγαθήν* (*ἀγαθῶν*?). Suppl. 443.

1009. *βαλὼν*] Nominativus pendens.

1010. *ἀπ' εὐμέτρου*] Anglice, with well measured (well-judged, well calculated) (wisely directed, judicious) throw. Proprie from a well-measure sling. Cf. Eur. Phoen. 1149. *σφενδόναις ἑκαβόλοις.*

1011. *ἔδυ*] Gl. F. *κατέδυ.* Hesych. *ἔδυ· κατέδυ.* Id. *κατέδυ· κατεπόθη, κατεποντίσθη.* Thuc. VII. 34.

πρόπας δόμος] Cf. Eur. Phoen. 624. *ἐρρέτω πρόπας δόμος.* Med. 114. Oed. R. 169. *πρόπας στόλος.* Pr. 416. Pers. 434. 548. Proprie Eur. Alc. 414. *ὄλωλεν οἶκος.*

1012. *πημονᾶς γέμων*] Cf. Eur. Herc. 1245. *γέμω κακῶν.* Arist. Pl. 811. *αἱ δὲ λήκυθοι | μύρου γέμουσι.* Anth. P. IX. 36. 3. *ἣν* (*ὁλκάδα*) *οὔτ' εὖρος*

ἐπόντισεν. Subjectum non potest esse ὄκνος (Kl. Herm. Schn.), sed ex more poetae γόμος. Cf. 81. Soph. El. 508.

1013. ἐπόντισε] I. e. κατέβαψε. Cf. Soph. El. 568. ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος.

1014 sq. πολλά τοι δόσις —] I. e. πολλή, larga, abundans. Cf. Sept. 361. πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις — φορεῖται. Suppl. 426. καὶ δώμασιν μὲν χρημάτων πορθουμένων | γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν. Eum. 948. "In quibus locis dii (maxime Jupiter) δωτῆρες ἐάων." (Heusde) Locum vulgo male intellectum bene explicat Housman, 'If a man sacrifice his substance, he may avert utter destruction from his house, for God can restore him substance enough for his wants. But, if that which is sacrificed be not man's substance but man's life, that none restore.'

1015. ἐκ Διὸς] Διὸς ὄμβροι intelligi videntur.

ἀμφιλαφὴς] Abundans, copiosa, ampla. "Cf. Ch. 331. γόος — ἀμφιλαφὴς ταραχθείς. Com. adesp. 123, 2. (Alciphr. III. 60. 3.) ἀμφιλαφῶς τρυφημάτων | ἔχουσα (Κόρινθος). Herod. III. 114. IV. 28. 50. 172. Pind. Ol. IX. 122. Apoll. Rh. II. 733. IV. 983. 1366." (Heusde)

ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν] Ex sulcis annuis, i. e. ex annuo proventu.

ἐπετειᾶν] In annum durantium (suppeditantium). Herod. IV. 26. θυσίας μεγάλας ἐπετείους ἐπιτελέοντες. Hom. Od. 7. 99. ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον. 117. τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἐπιλείπει | χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος. "Pind. N. VI. 10. ἀρούραις — αἵτ' ἀμειβόμεναι τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν." (Pal.) Scilicet ἔτειος valet annuus, per annum durans; ἐπέτειος annuus (ex anno in annum), Angl. yearly.

1016. νῆστιν — νόσον] I. e. λιμόν. Cf. 1621. νήστιδες δύαι. Pr. 600. νήστισιν αἰκίαις. Qu. νῆστιν — πόνον.

1018 sq. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν —] Haec respondent praecedentibus 1018. καὶ τὸ μὲν —. Cf. Ch. 520. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἑνός, μάτην ὁ μόχθος. 48. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ; Eum. 647. πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος | καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος· | ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ (αἷματ' ἐκπίῃ vel αἷμα καταπίῃ?) κόνις | ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις· | τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ | οὑμός. His verbis Chorus impendentem regis interfectionem obscure indicat.

1019. θανάσιμον — αἷμα] Cf. 1276. θανασίμους τύχας. 1445. θανάσιμον γόον. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων. Eur. Hec. 571. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ.

1020. προπάροιθ'] Cf. Sept. 334. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν. Sed, quum parum hic conveniat προπάροιθε, προποθὲν dedi. V. annot. crit.

μέλαν αἷμα] Cf. Sept. 737. μελαμπαγὲς αἷμα. Hom. Od. 19, 457. ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν | ἔσχεθον.

1021. ἀγκαλέσαιτ'] Cf. Pers. 621. τόν τε δαίμονα | Δαρεῖον ἀγκαλεῖσθε. Qu. ἀγκομίσαιτ'. Cf. Eum. 262. αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον.

ἐπαείδων] Incantans, incantando. Cf. 1418. Eum. 649. τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ | οὑμός. Pr. 172. Soph. Aj. 582. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ | θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι. Hom. Od. XIX. 45. ibique schol.

Soph. Aj. 582. Oed. C. 1194. Arrian. Epict. I. 27. 9. *ποῦ φεύγω τὸν θάνατον; μηνύσατε ἐπαοιδήν.* Schol. ad Od. 19, 457. *ἀρχαία ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία.* Jambl. Vit. Pyth. p. 96. *ἦν γὰρ αὐτῷ μέλη καὶ πρὸς νόσους σωμάτων παιώνια, ἃ ἐπᾴδων ἀνίστη τοὺς κάμνοντας.*

1022. *τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν*] I. e. *τὸν ὀρθῶς δαέντα (μαθόντα, εἰδότα) ἀνάγειν* —, eum qui probe callebat mortuos ab inferis revocare. Cf. *ὀρθόβουλος* Pr. 18. *ὀρθοδίκαιος* Eum. 994. *ὀρθόνομος* Eum. 963. et *αὐτοδαής* Soph. Aj. 702. Ad rem cf. Pind. P. III. 98. Eur. Alc. 123. Apollod. III. 10. 3. Ovid. Met. II. 644. Ovid. Fast. VI. 759. 'Jupiter exemplum veritus (ut hic *ἐπ' εὐλαβείᾳ*) direxit in illum | Fulmina qui nimiae moverat (l. noverat, ut hic *ὀρθοδαῆ*) artis opem.' Propert. II. 1. 61. etc.

1023. *φθιμένων*] Ex inferis. Sed fortasse *τῶν φθιμένων* significat nonnullos mortuorum.

ἀνάγειν] Reducere (in lucem), sc. *ἐξ Ἅιδου.* Cf. Hom. Il. 15, 29. *καὶ ἀνήγαγον αὖτις | Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.* Soph. Fr. 513, 5. *κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν | ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς.* Eur. Alc. 985. *οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν κλάων τοὺς φθιμένους ἄνω.*

1024. *κατέπαυσεν*] Angl., stopped, checked, put down. Cf. Suppl. 586. *τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους.* Arist. Eq. 877. *ἔπαυσα τοὺς βινουμένους.* Ad rem cf. Eur. Alc. 3. *Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος | Ἀσκληπιὸν στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.* 127. *δμαθέντας γὰρ ἀνίστη (Φοίβου παῖς) πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον πλῆκτρον πυρὸς | κεραυνίου.* Pind. P. III. 55.

ἐπ' εὐλαβείᾳ] Prae cautione. Angl. by way of (as a) precaution. Cf. Soph. El. 994. *ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν.* Eur. Phoen. 782. *τῇ δ' εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν.* Aliter Schol. *ὥστε μὴ βλαβῆναι.* "Cf. Plat. Resp. VII. 539 D. Pariter *ἐπ' ὠφελείᾳ, ἀπωλείᾳ*, etc." (Heusde)

1025 sq. 'I pause! some Fate from heaven forbids | the Fate within me utter more: | Else had my heart outrun my tongue | And pour'd the torrent o'er.' (Symmons) "Attending closely to the writer's own collocation of his words, we shall see that there is an opposition intended between that fixed Fate or destiny (*τεταγμένη Μοῖρα*) to which the Father of gods and men himself was thought to be subject (Prom. 514—518.), and the same *μοῖρα* as in a lower and more limited sense administered by the gods." (Peile) Similiter explicat Butlerus, "*Μοῖρα τεταγμένη* de fato quidem ipso, *μοῖραν* de futuro eventu divinitus constituto intelligo, ut sit sensus, Nisi vero fatum prohibuisset me de futuro rerum eventu divinitus constituto plura proferre vel praescire (praesagire?) etc." Cf. Eum. 391. *ἐμοῦ κλύων θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα τέλεον.* Suppl. 38. *ὧν θέμις εἴργει.* Philostr. Her. p. 146 B. *καὶ ἄλλως τὸ ὑπέρσοφόν σου τῆς τέχνης ἀπήχθηται μὲν Διί, ἀπήχθηται δὲ Μοίραις· καὶ διήειν ἂν τὰ Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ* etc.

1027. *εἴργε μὴ πλέον φέρειν*] Cf. Eur. Fr. 68, 4. *τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται.* Eur. Hel. 1563. *μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν.* Thuc. III. 6. *καὶ τῆς μὲν θαλάσσης (τῇ μὲν θαλάσσῃ?) εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιλη-*

ναίους. "Cf. 1241. Eum. 691. Eur. Iph. A. 661. Soph. Phil. 1303. τί μ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν ἄνδρα;" (Heusde)

πλέον φέρειν] Plus ferre. Cf. Soph. Oed. R. 500. ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις | πλέον ἢ 'γὼ φέρεται | κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής. Πλέον φέρεσθαι legitur Eur. Hec. 308. Or. 660. Herod. VII. 168. 211. VIII. 29. μεῖον φέρειν Oed. C. 5. κέρδος φέρειν Soph. El. 1486. χάριν φέρειν Oed. R. 764. μισθὸν φέρειν Bacch. 257. Ach. 66. Correxi πλέω θροεῖν (plura proferre).

1028. προφθάσασα —] Praeveniens. Angl. outstripping. Cf. Isocr. c. Dem. § 41. πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας. Arist. Eccl. 884. προύφθης με παρακύψασα. Theocr. XXV. 264. ἤλασα προφθάς. Bene reddit Davies, 'My heart would prompt words faster than my tongue could speak them.' Similiter Lucian. adv. indoct. 2. τοῦ ὀφθαλμοῦ φθάνοντος τὸ στόμα. Eur. Hec. 603. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. Mira autem hic est consociatio nominum καρδία — θυμαλγής — φρενός.

1030. βρέμει] Fremit, tumultuatur. Angl. frets. Sc. ἡ καρδία. Cf. Pr. 424. στρατὸς — βρέμει. Sept. 84. βοὰ — βρέμει. Eum. 978. στάσιν — βρέμειν. Eur. Phoen. 113. Pind. P. XI. 30. ἄφαντον βρέμει.

1031. θυμαλγής] Cf. Hesiod. Th. 629. 635.

1032. ἐπελπομένα] Vocabulum epicum.

1033. ἐκτολυπεύσειν] I. e. τελειώσειν (Hesych.). Cf. Hesiod. Scut. 44. χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας. Hom. Il. 14, 86. τολυπεύειν ἀργαλέους πολέμους. 24, 7. ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα. 24, 95. ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα. Incert. Rhes. 744. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας. 751. Τολύπειν τι Homerica est locutio significans perficere. Proprie est lanam defilare ita ut glomer (κλωστήρ) fiat. Cf. Arist. Lys. 586. 587.

1034. ζωπυρουμένας] Angl. being stirred. Sc. vaticinationis igne (1256) Cf. Sept. 289. καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος. Eur. El. 1121. ζωπυρεῖς νείκη νέα. Supra 481. φλογὸς παραγγέλμασιν γέοις πυρωθέντα καρδίαν. Plat. Charm. 156 D. ἀνεθάρρησά τε — καὶ ἀνεζωπυρούμην. Resp. VII. 527 D. Philon. I. 99. ζωπυρηθείσης αἰσθήσεως. Suid. ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα μεγάλην φλόγα ἀνάψαι.

1035. εἴσω κομίζου] Angl. take yourself off in doors. Cf. Suppl. 949. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Pr. 392. στέλλου, κομίζου, σῷζε τὸν παρόντα νοῦν. Eur. Phoen. 1636. κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω. 602. καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων. Tro. 167. ἔξω κομίσασθ' οἴκων.

καὶ σύ] You also.

Κασσάνδραν λέγω] Cf. Soph. Phil. 1261. σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω.

Κασσάνδραν] Cf. Eur. Hec. 827. ἡ φοιβάς, ἣν καλοῦσι Κασσάνδραν Φρύγες (schol. πρώην Ἀλεξάνδρα ἐκαλεῖτο).

1036. ἀμηνίτως] I. e. ἀνεπιφθόνως, ἀμέμπτως. Gl. F. ἀοργήτως. Angl. without incurring ill will. Cf. 649. Suppl. 975. ξύν τ' εὐκλείᾳ καί ἀμηνίτῳ βάξει λαῶν ἐν χώρᾳ τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες. Eum. 888. οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει | μῆνίν τιν'. Achae. (Aeschyl.?) Fr. 15. Construendum videtur ἀμηνίτως δόμοις, without any ill-will on the part of the

house. Cf. ad 649. *χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς* (*Ἀχαιοῖς — θεῶν* Blom.). Vox non alibi apud tragicos occurrit.

1037. *κοινωνὸν εἶναι χερνίβων*] Cf. 1352. *τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν.* Suppl. 352. *πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.* Eum. 659. *ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;* Soph. Oed. R. 240. *μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι | κοινὸν* (i. e. *κοινωνὸν*) *ποιεῖσθαι μήτε χέρνιβας νέμειν.*

χερνίβων] Ch. 129. Eum. 656. Oed. R. 240. Orest. 1602. Herc. 929. Iph. A. 615. El. 791 sq. Od. 1, 136. Athen. VIII. 332 F. IX. 409. (Heusde)

1038. *κτησίου βωμοῦ*] I. e. *βωμοῦ κτησίου Διός.* Suppl. 445. *κτησίου Διὸς χάριν.* Isae. VIII. 16. *τῷ Διί τε θύων τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν μάλιστ' ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπούδαζε καὶ οὔτε δούλους προσῆγεν οὔτε ἐλευθέρους ὀθνείους, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει, ταύτης ἡμεῖς ἐκοινωνοῦμεν* etc. p. 46. *τῷ Διὶ θύων τῷ κτησίῳ ηὔχετο ἡμῖν ὑγίειαν διδόναι* etc. Suid. *Ζεὺς κτήσιος, ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο ὡς πλουτοδότην.* Similiter apud Latinos Dii penates et lares, qui a Graecis *κτήσιοι, ἕρκειοι, μύχιοι, πατρῷοι* vocabantur. Correxi post alios *κτησίου Διός.* V. annot. crit.

1039. *ἔκβαιν' ἀπήνης*] Cf. 906.

1040. Cf. Soph. Tr. 252. *κεῖνος* (*Ἡρακλῆς*) *δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ | ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν.*

1041. *πραθέντα τλῆναι*] Sc. Omphalae, Lydiae reginae. Cf. Eur. Alc. 1. *ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ | θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι,* etc. et Sept. 751. *σπείρας ἔτλη.*

δουλίας τροφῆς τυχεῖν] Cf. Soph. Aj. 499. *δουλίαν ἕξειν τροφήν.* El. 1183. *φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.* Oed. C. 1687. *βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν.* Aesch. Ag. 104. 'Being sold took heart to touch the slavish barley-dole.' (Davies) Nigram hanc *μᾶζαν* fuisse liquet ex proverbio *λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι· παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.* Monuit Davies. Cf. Hippon. Fr. 34. *κρίθινον κόλλικα* (*ῐ*), *δούλιον χόρτον.*

1042. Cf. Soph. Ant. 722. *εἰ δ' οὖν —.,*

ἀνάγκη — τύχης] Cf. Soph. El. 48. *τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης.*

ἐπιρρέποι] Neutro sensu, ut in 707. *ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.*

1043. *ἀρχαιοπλούτων*] Cf. Soph. El. 1393. *ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια.* 72. Oed. R. 1070. Lys. p. 156, 16. *τῶν ἀρχαιοπλούτων — καὶ τῶν νεωστὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων.* Arist. Rhet. II. 16. Confer *παλαιόπλουτος* (Thuc. 8, 28.), *νεόπλουτος* (Arist. Vesp. 1309.), *ἀρτίπλουτος* (Eur. Suppl. 748.).

χάρις] Gratia, jucunditas. Cf. 183. 371.

1044. *οὔποτ' ἐλπίσαντες*] Cf. 1058. *ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.* Eur. Fr. 362, 29. *κακὸν γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος | ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα | σκιρτῶσιν* (i. e. *ὑβρίζουσιν*) *ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.* Lucian. Imag. 21. *ὅπερ οἱ ταπεινοὶ τὰς γνώμας πάσχουσιν — ἐπειδὰν αὐτοὺς ἡ τύχη μηδὲν τοιοῦτον ἐλπίσαντας ἄφνω ἀναβιβάσῃ εἰς πτηνὸν καὶ μετάρσιον ὄχημα.*

ἤμησαν καλῶς] Have done well.

1045. *ὡμοί τε δούλοις*] Cf. Eur. Hec. 359. *κἄπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας | τύχοιμ' ἄν.*

παρὰ στάθμην] Praeter amussim. Schol. *παρὰ τὸ πρέπον.* Terent. Adelph. I. 1. 'nimium ipse durus est praeter aequumque et bonum.' Sed usitata locutionis *παρὰ στάθμην* contraria significatio est ad amussim. Cf. Soph. Fr. 421, 5. *ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν ὥστε τέκτονος | παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών.* Eur. Ion. 1514. *παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου.* Theogn. 939. *εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν.* 543. *χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι, | Κύρνε, δίκην ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.* Theocr. XXV. 194. *κατὰ* (f. *παρὰ*) *στάθμην ἐνόησας* (schol. *ὀρθῶς*). Est autem *στάθμη σπάρτος ἐν ᾗ ἀπορθοῦσιν οἱ τέκτονες* (Hesych.). Eadem etiam *κατευθυντηρία* vocabatur (Schol. Il. 15, 410.). Anglice, a plummet. Ab *ἵστασθαι* (*στῆναι*) formatum. Notum est proverbium *πρὸς στάθμην πέτρον τίθεσθαι, μὴ δὲ πρὸς πέτρον στάθμην.* Correxi *κἀπαράσταθμοι.* V. annot. crit.

1046. *ἕξεις*] I. e. *λήψει.*

οἵαπερ νομίζεται] Quae usus fert. Angl. such treatment as is customary. Cf. Eum. 32. *ὡς νομίζεται.* Eur. Alc. 99. 609. El. 1126. Iph. T. 471. Soph. El. 327. 691.

1048. *ἐντὸς — ἀγρευμάτων*] Intra retia. Cf. 1394. Soph. Oed. R. 937. Arist. Eq. 1054. Phoen. 263. *ὃ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω | λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' —.* Joseph. B. Jud. VI. 2. 8. *ἐντὸς ἀρκύων εἶναι.*

ἀγρευμάτων] I. e. *δικτύων*, retium. Cf. Ch. 998. *ἄγρευμα θηρός.* Eum. 460. *ἀλλά νιν — κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασ'* (?), *ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.* Sept. 608. *ταὐτοῦ κυρήσας — ἀγρεύματος.* Eur. Bacch. 1239. *γαυρούμενος ἀγρεύμασι.*

1049. Cf. Arist. Vesp. 1454. *ἦ μέγα πείσεται 'πὶ τὸ τρυφερὸν —· τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.*

πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', —] Cf. 1394. *χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'.* Pr. 1038. Soph. Oed. R. 936. *τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν | ἥδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.* Eur. Bacch. 947. Arist. Pl. 600. Hom. Il. 7, 48. *ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο.* Arist. Eq. 1057. *ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.* Xen. Cyr. V. 1. 20. *εὖ ἴσθι ὅτι τοῦτο αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν· νομίζοιμι γὰρ* (*γὰρ ἄν*?) *ἐμαυτὸν ἐοικέναι λέγοντι* etc. Anab. IV. 6. 13. Ch. 105. *λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.* Suppl. 925. *κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας.* et praeterea Eur. Or. 17. *ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων.* Redde, you will obey, if so be that you will do so, though possibly you will disobey. Hic Cassandra silere et de Clytaemnestra invitatione accipienda haesitare existimanda est.

ἀπειθοίης] Cf. Eur. Or. 31. *οὐκ ἀπειθήσας θεῷ.*

1050. *χελιδόνος δίκην —*] Cf. Fr. 450. *χελιδονίζειν* (i. e. *βαρβαρίζειν*). Arist. Av. 1681. *εἰ μὴ τιτυβίζει γ' ὥσπερ αἱ χελιδόνες.* Ran. 93. *χελιδόνων μουσεῖα.* 679. *ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδών.* Herod. II. 57. *αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν, ἐδόκεόν σφι ὅμοια ὄρνισι φθέγγεσθαι.* Schol. Arist. Vesp. 1679. *Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησί.* Verba *εἴπερ ἐστὶ — κεκτημένη* pendent a verbis *ἔσω φρενῶν λέγουσα* (make her

understand if you can). Cassandra de se ipsa loquitur infra 1254. *καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν* (at bene Graece loquor).

1051. *ἀγνῶτα φωνὴν*] I. e. intellectu difficilem. Cf. Soph. Ant. 1001. *ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων*. Phil. 1008. *παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί.*

1052. *ἔσω φρενῶν λέγουσα*] Anglice, speaking within her comprehension. Cf. Soph. Phil. 1325. *καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.* Eur. Med. 316. *λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ', ἀλλ' ἔσω φρενῶν | ὀρρωδία μοι μή τι βουλεύσῃς νέον.* Pind. Isthm. V. 68. *γλῶσσαν οὐκ ἔξω φρενῶν.* Sed lectio valde incerta est. V. annot. crit.

λόγῳ] Jusso meo. Cf. 1060. 1120. *οὔ με φαιδρύνει λόγος* (sermo tuus). Eum. 227. *τιμὰς σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ* (sermone tuo).

1053. *ἕπου*] Sequere (reginam). Cf. 1039.

τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων] Gl. F. *τῶν ἐνισταμένων νῦν πραγμάτων.* Cf. Prom. 216. *κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε | ἐφαίνετ' εἶναι —.* Arist. Eq. 30. *κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν* etc. Soph. Oed. R. 1066 sq. Ant. 1160. Plat. Symp. 193 C. Hom. Il. 17, 105. *κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.* Tacit. Hist. IV. 56. 'Optimum praesentibus.'

1054. *ἁμαξήρη θρόνον*] Cf. 898. *στῦλον ποδήρη.* Pers. 408. *χαλκήρη στόλον.* 416. *κωπήρη στόλον.* Ch. 266. *κηκῖδι πισσήρει.* Aliter Or. 1251. *ἁμαξήρη* (schol. *κατημαξευμένον*) *τρίβον.* (Heusde)

1055. Construe *οὔτοι σχολὴ* (*ἐστὶ*) *ἐμοὶ τρίβειν παρὰ τῇδε θυραίᾳ* (*οὔσῃ*). Minus bene *θυραίᾳ* ad reginam referes propter collocationem pronominis *τῇδε.*

θυραίᾳ] Foras, ante fores stanti. Angl. outside the palace. Gl. F. *ἔξω τῆς θύρας.* Cf. 1508. Soph. El. 516. *ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ | μή τοι* (l. *τὸ μὴ*) *θυραίαν οὖσαν αἰσχύνειν φίλους.* 'Nay, standing at the gates, I have no time | To dally with her.'

1056. *τὰ μὲν — μῆλα*] Ex epicorum usu, ut in Hom. Il. 1, 383. *τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο.* Theocr. VI. 11. *τὰ δέ νιν καλὰ κύματα σαίνει.*

ἑστίας μεσομφάλου] The central hearth, i. e. *Διὸς ἑρκείου* (Ant. 487.) sive *κτησίου* (1038) arae. Schol. Ven. ad Il. 16, 231. *ἐπεὶ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου Ἑρκείου Διὸς βωμὸς ἵδρυται, μεσέρκειον καλοῦσι τὸν Δία.* Virg. Aen. II. 512. 'Aedibus in mediis nudoque sub aetheris axe | Ingens ara fuit.' "Ara *Διὸς ἑρκείου* (Od. 22, 334.) erat in media domo." (Heusde)

μεσομφάλου] In media aedium parte. Sic Delphi in media orbis terrarum parte esse putabatur, Ch. 1036. Sept. 747. Soph. Oed. R. 480. Eur. Or. 331. 590. Phoen. 244. Ion. 462.

1057. *μῆλα —*] Cf. Sept. 275. *μήλοισιν αἱμάσσοντες ἑστίας θεῶν.* Arist. Av. 1230. *μηλοσφαγεῖν βουθύτοις ἐν ἐσχάραις.* Soph. El. 280. *μηλοσφαγεῖν θεοῖς σωτηρίοις ἔμμην' ἱερά.* Eur. Ion. 377. *προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων.* Her. 399. *σφάγια θ' ἡτοιμασμένα | ἕστηκεν οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν.*

πρὸς σφαγὰς] Ready for slaughter. Cf. Eur. Ion. 389. *σφαγαῖσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς* (*πτερῶν*?). Eur. Fr. 628. *μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.*

1058. *οὔποτ' ἐλπίσασι*] Cf. 1044. *οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς* etc.

τήνδ' — χάριν] Hanc gratiam (beneficium, favorem, sc. victoriae reportatae). Angl. this favour (of the gods). Cf. 354. χάρις τιμήσεται | Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. 581. 1303.

1059. σὺ δ'] Cassandram haesitantem increpans alloquitur seque ad regiam comitari jubet.

εἴ τι δράσεις τῶνδε] Urbane dictum pro εἰ πείθεσθαι μέλλεις. Cf. Eum. 467. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Infra 1139. Soph. El. 389. Tr. 668. (Schn.)

μὴ σχολὴν τίθει] Noli moram facere, Angl. do not cause delay (to me). Cf. 196. παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι (πνοαί). Sept. 188. βλάβην τίθει.

1060. ἀξυνήμων] I. q. ἀσύνετος (Eubul. 107, 3.), εὐήθης, parum intelligens (Arist. Av. 946. ξύνες ὅ τοι λέγω). Vocabulum non alibi repertum. Cf. Apoll. Rh. IV. 1210. δέχθαι ἐμειλίξαντο συνήμονας (i. e. συνέδρους). Hinc συνημοσύνη (i. e. εὐβουλία). Confer μεθήμων, ἀνοήμων, ἀδαήμων, etiam ἀξύστατος (1467.)

λόγον] Jussum meum. Cf. 1052.

1061. σὺ δ'] Anglice, well do you. Chorum nunc alloquitur.

φράζε] I. q. σήμαινε; significa (indica) quid eam facere oporteat. Angl. signify (your meaning). Cf. Herod. IV. 113. καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίεσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε. (Quem locum ante oculos habuisse Aeschylum, quum haec scriberet, credibile est.) Plat. Crat. 422 F. εἰ φωνὴν μὴ εἴχομεν μηδὲ γλῶτταν, ἐβουλόμεθα δὲ δηλοῦν ἀλλήλοις τὰ πράγματα, ἆρ' οὐκ ἄν, ὥσπερ νῦν (οὖν?) οἱ ἐνεοί, ἐπεχειροῦμεν ἂν σημαίνειν ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι; Diodor. III. 18. μιμητικῇ δηλώσει διὰ τῶν χειρῶν διασημαίνειν. Ovid. Met. IV. 63. Trist. II. 453. Tibull. I. 2. 21. "Perhaps we may say the words were really meant for the Chorus and the audience rather than for Cassandra." (Pal). "Recte Blom. dicit Clytaemnestram manu significare quid velit et hortari Cassandram ut eodem modo respondeat. Cf. 31. (Heusde) Locus vocatissimus. V. annot. crit.

καρβάνῳ χερί] Barbara manu. Schol. βαρβάρῳ. Phot. καρβανίζειν: βαρβαρίζειν. Eust. ad Il. 2, 689. ἡ τῶν καρβάνων ἤτοι βαρβάρων λέξις ἐκ τῶν Καρῶν εἰλῆφθαι δοκεῖ. Etym. M. p. 490, 47. Καρβᾶνες (sic)· οἱ βάρβαροι, οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. Cf. Suppl. 914. κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν. 119. καρβᾶνα (sic) — αὐδάν. 130. Lycophr. 605. κάρβανον ὄχλον. 1387. Supra 919. μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην | χαμαιπετὲς βόημα προσχάνῃς ἐμοί. Correxi καρβάνως (barbarorum more) χερί.

1062. ἑρμηνέως — τοροῦ] Cf. 616. τυροῖσιν ἑρμηνεῦσιν.

1063. θηρὸς — νεαιρέτου] Cf. 1065. Fr. 316. λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον. I. q. νεαλώτου (Herod. IX. 120. 1. νεάλωτοι).

1064. κακῶν κλύει φρενῶν] I. e. κακοφρονεῖ (1174), φρενομανής ἐστι (1140). 'Obeys her foolish thoughts.' (Sidg.) Cf. 1174. καί τίς σε κακοφρονεῖν τίθησι δαίμων. Soph. El. 992. εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν.

κλύει] Obedit, paret. Cf. Suppl. 718. οἴακος εὐθυντῆρος — κλύουσα.

1065. νεαίρετον] I. q. νεάλωτον. Cf. 126.

1066. Cf. Soph. El. 1462. ὡς — στόμια δέχηται τἀμὰ μηδὲ πρὸς βίαν | ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας.

1067. αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος] Cf. Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Sept. 393. ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει (μένος?). Soph. Ant. 960. οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε (τι?) μένος. Aj. 413. θερμαὶ | σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν | μένος. Oppian. Ven. IV. 198. ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ ποτὶ χέρσον αἱματόεντα. Eur. Med. 1173 sq. Or. 219. Virg. G. III. 203. (Heusde) Virg. G. III. 203. 'spumas agit ore cruentas.'

μένος] Spiritum. Angl. her life blood. Cf. Soph. Aj. 1412. φυσῶσι μέλαν μένος. Hom. Il. 5, 296. ψυχή τε μένος τε.

1068. 'I will not waste more words and be thus scorned.' (Sidg.)

πλέω] Sc. ἔπη. Cf. 868.

ῥίψασ'] Gl. F. ματαίως εἰποῦσ'. Cf. Pr. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίψεις. Pr. 932. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη; Suppl. 484. μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος | ἐμοῦ. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριψας ἔπος; Tro. 729. οὔτ' αὖ σ' Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥίπτειν ἀράς. Eur. Fr. 597. ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ | ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Hic exit regina iracunda.

ἀτιμωθήσομαι] Sc. nullo responso dato. Cf. Pr. 809. Fr. 244 D. ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. Soph. Oed. R. 788. καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην | ἄτιμον ἐξέπεμψεν, etc. De forma ἀτιμοῦν cf. Suppl. 634. ἀτιμώσαντες. Ch. 626. ἀτιμωθέν. Herod. IV. 66. ἠτιμωμένοι.

1070. ἐρημώσασ'] Having vacated (left). Cf. Pers. 298.

1071. ἀνάγκῃ τῇδε] Cf. Pr. 108. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας.

καίνισον] Initia. Cf. Ch. 492. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας. Soph. Tr. 867. καί τι καινίζει δόμος (schol. ἔοικέ τι καινότερον ἔχειν). Eur. Tro. 882. τί δ' ἐστίν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν. Eur. Fr. 598, 2. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Lycophr. 530. πρῶτα καινίζει δόρυ (schol. ἤγ. σφαγήσεται ὑπ' αὐτοῦ). Hesych. καινίσαι· καινῶς χρήσασθαι. Hic regina irata in regias aedes ingressa Cassandra sola in proscenio usque ad v. 1330. remanet, cujus ad anteriorem partem, relicto curru, progreditur.

1072 sq. "The whole tale of the crimes and woes of the house of Atreus pass in review before Cassandra's eyes like living realities, and she even discerns the axe (sword?) and the bathing vessel and the very hand by which. Agamemnon is doomed soon to fall." (Pal.)

1072. ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ] Cf. Suppl. 890. ὀτοτοτοῖ, μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν (?) φοβερὸν ἀπότρεπε. Ch. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα, χάριν ἀπότροπον κακῶν etc. Eum. 839. οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. Prom. 584. ἄλευε, δᾶ. Arist. Lys. 198. Eur. Phoen. 1296. φεῦ δᾶ, φεῦ δᾶ.

πόποι δᾶ] Cf. Ch. 405. (ex Paleii emendatione). Eur. Phoen. 1296. φεῦ δᾶ.

πόποι] Cf. 1100. Pr. 575. Pers. 560. 731. 852. Eum. 146. Soph. Oed. R. 167. ὦ πόποι.

1073. 1077. Similiter Eur. Fr. 781, 12. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ.

1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας —;] Cf. 1308. φεῦ φεῦ —. τί τοῦτ' ἔφευξας;

ἀνωτότυξας] Cf. Eur. Hel. 370. βοὰν δ' Ἑλλὰς κελάδησε κἀνωτότυξεν. Nusquam alibi legitur. Cf. ἐποτοτύζειν Phoen. 1045. et ἀνολολύζειν Ag. 587.

ἀμφὶ Λοξίου] Cf. 1140. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.

1075. οὐ γὰρ τοιοῦτος —] Apollo αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχεῖν dicitur Eum. 715. Cf. Aj. 703 sq. 924. παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Cf. Stesich. Fr. 50. μάλα τοι (καὶ?) μάλιστα παιγμοσύνας τε φιλεῖ μολπάς τ' Ἀπόλλων, κήδεα δὲ στοναχάς τ' Ἀΐδας ἔλαχεν. Callim. H. Apoll. 20 sq. Eum. 715. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.

θρηνητοῦ] Lamentationis enim verba sunt ὀτοτοτοῖ et ὀτοτύζειν. Ch. 327. ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων. Qu. θρηνησμοῦ.

1078. αὖτε] Gl. F. πάλιν.

δυσφημοῦσα] Male ominata dicens. Cf. Eur. Hec. 182. τί με δυσφημεῖς; Her. 600. δυσφημεῖν ἅζομαι θεάν. Choreutae frustra Cassandram allocuti nunc de ea inter se submissa voce colloquuntur.

1079. οὐδὲν προσήκοντ'] Cui absonum est, quem minime decet. I. e. ὃν οὐ προσήκει ἐν γόοις παραστατεῖν. Gl. F. ἁρμόζοντα. Cf. Ch. 689. τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων. Eur. Or. 771. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε (schol. οὐχ ἁρμόζομεν κολάζεσθαι ὑπὸ τούτων), Φωκέων δὲ γῇ. Eur. Suppl. 472. προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει. Ion. 434. Infra 1248. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

1080. 1085. Similiter Plato in Cratylo (304 C. 405 E.) nomen Ἀπόλλων a verbo ἀπολλύω deducit.

1081. ἀγυιᾶτ'] Utramque formam ἀγυιεὺς et ἀγυιάτης agnoscit Stephanus Byz. v. ἀγυιά. 'Aguieus, my Apollo! | Now for the second time thou hast undone me quite.' (Symmons) Hesych. ἀγυιεύς· ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Harpocr. h. v. Cf. alterum Apollinis cognomen ἀγρεὺς Fr. 205.

Ἀπόλλων ἐμός] Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ. Archil. Fr. 27 B. ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους | πήμαινε καὶ σφέας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις. Apocalyps. IX. 11. ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων (sc. ὁ βασιλεὺς αὐτῶν). Plat. Crat. 404 E. πολλοὶ πεφόβηνται περὶ τὸ ὄνομα του θεοῦ (Apollinis) ὥς τι δεινὸν μηνύοντος. Macrob. I. 17. 'Cognominatum Apollinem putant ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῷα: exanimat enim et perimit animantes cum pestem intemperie caloris immittit.' De hoc etymo Dobraeus laudat Plat. Crat. p. 304 C. et 405 E.

1082. οὐ μόλις] Non vix, i. e. prorsus, omnino. Cf. Eum. 864. θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις (οὖν μ' ὅλως?) παρών. Eur. Hel. 334. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς. Sed v. annot. crit.

τὸ δεύτερον] This second time. "Nunc morte eam perdit, antea eo artificio quo vaticinationibus ejus fidem demit (1212). Scholiastes primam vicem ad servitutem refert: eam vero non misit Apollo." (Kl.)

1083. χρήσειν] Vaticinatura esse. Cf. Ch. 1030. Eum. 200. 203. 798.

1084. τὸ θεῖον] Divinatio.

δουλίᾳ περ ἐν φρενί] Sub. *οὔσῃ*. Cf. 1203. *μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;* Plerumque participium verbi substantivi additur, ut in 1571. *ἐθέλω — τάδε μὲν στέργειν | δύστλητά περ ὄνθ'*.

1087. *ποῖ ποτ' ἤγαγές με;*] Cf. 1138. *ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;* Ludit in verbo *ἄγειν* (*ἀγυιᾶτ'* et *ἤγαγες*), ut in 1081 in *'Απόλλων* et *ἀπώλεσας*, in Sept. 145. *καὶ σύ, λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ*, in Eum. 90. *κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος | πομπαῖος ἴσθι*, et in Sept. 9. *ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος | ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει*.

1089. *ψύθη*] Mendacia. Cf. 999. 478.

1090. *μισόθεον*] Diis invisam (*στέγην*). Schol. *ἄθεον, θεοστυγές*. Ch. 1028. *θεῶν στύγος*. Eur. Sept. 653. Soph. El. 289. *δύσθεον μίσημα*. 1564. Ch. 46. *δύσθεος γυνή*. 525. Eum. 73. *μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν 'Ολυμπίων*. Plerumque tamen activo sensu usurpantur hujusmodi composita, ut *μισάνθρωπος*, *μισοπώγων*, *μισολάκων*, etc.

πολλὰ συνίστορα — κακά] Cf. Prom. 904. *ἄπορα πόριμος*. Ch. 23. *χοὰς* (*χοᾶν*?) *προπομπός*. Pers. 984. *μύρια μύρια πεμπαστάν*. Soph. Ant. 787. *καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδείς*. Ad rem cf. Soph. El. 10. *πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε*. 1497. *ἡ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν | τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά*.

συνίστορα] Testem consciam. I. q. *συνειδυῖαν*. Cf. Soph. Phil. 1293. *ὡς θεοὶ ξυνίστορες*. Eur. El. 43. *σύνοιδέ μοι Κύπρις*. Hec. 870. *ξύνισθι μὲν γάρ, ἥν τι βουλεύσω κακόν*. Eur. Suppl. 1174. *Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἵ τ' ἐν οὐρανῷ θεοί*. Adjectiva verbalia verborum suorum aliquando constructionem affectant. Sic Ch. 23. *χοὰς* (*χοᾶν*?) *πρόπομπος*. Pr. 904. *ἄπορα πόριμος*. Soph. Ant. 786. *οὐδείς σε* (?) *φύξιμος*. Xen. Cyr. III. 3. 9. *ἐπιστήμονες δὲ ἦσαν τὰ προσήκοντα* etc.

1091. *αὐτόφονα κακά*] Murders of self or kindred. Cf. Sept. 850. (*διδυμάνορα*) *κάκ' αὐτοφόνα*. Suppl. 66. Soph. Aj. 841. Ad rem cf. 57 sq. *Αὐτοφόνος* dicebatur qui aut se ipsum aut cognatorum aliquem interficit. Eodem sensu *αὐτοφόντης*, *αὐτοέντης*, *αὐτόχειρ*.

καὶ ἀρτάνας] Et mortes per laqueum adscitas. Etym. M. s. v. *ἀρτάνη*. *ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη*. Lectio codicum (*κἀρτάναι* aut *καρτάνας*) valde incerta est. V. annot. crit.

1092. *ἀνδροσφαγεῖον*] Anglice reddas a human slaughter-house. Cf. 209. *παρθενοσφάγοισι — ῥείθροις*. *Σφαγεῖον* victima significat Eur. Tro. 742. El. 800. Cycl. 394.

ῥαντήριον] Gl. F. *τῷ αἵματι ῥανθησόμενον*. Sic apud nostrum passivo sensu *ἁλώσιμος* et *πτώσιμος*. Cf. *ἀπορραντήριον* et *περιρραντήριον*.

1093. Cf. 1184. *ἴχνος κακῶν | ῥινηλατούσῃ*. Apoll. Rh. II. 125. *εὔρρίνων τε κυνῶν*. Eum. 231. *δίκας | μέτειμι τόνδε φῶτα κάκκυνηγετῶ*. Soph. Aj. 8. *κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις*.

1094. *εἶναι*] Eadem collocatio hujus infinitivi est in 1131.

ματεύει] Gl. F. *ἐρευνᾷ*. Cf. Eum. 247. *τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν | πρὸς* (l. *τόδ'*) *αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν*.

1095. Gl. *φαντάζεται γὰρ ὁρᾶν τὰ νεκρὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων παίδων Θυέστου, καὶ (τὰ?) βρωθέντα παρ' (ὑπ'?) αὐτοῦ.*

1096. *κλαιόμενα τάδε βρέφη*] Ecce infantes caedem suam lugentes. Accusativi a *συνίστορα* (1090) pendentes. Simile *φάντασμα* est infra 1217 sq.

κλαιόμενα] Activo sensu, ut *κεκλαυμένος*. Ch. 456. 729. Cf. Sept. 320. *κλαομένας* (schol. *θρηνούσης*). 729.

τάδε] Angl. see here! Cf. 1291.

1098. Cf. Eur. Cycl. 649. *πάλαι μὲν ᾔδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει.*

κλέος] Famam. Angl. reputation.

1099. Cf. Eur. Phoen. 928. *χαίρων ἴθ', οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.*

οὔτινας] Cf. 173. *μάντιν οὔτινα ψέγων.*

1100. *ἰὼ πόποι*] Cf. Pr. 575. *ἰὼ ἰὼ πόποι* Pers. 731. *ὦ πόποι.* 852. Eum. 146.

μήδεται] Sc. Clytaemnestra. Gl. F. *βουλεύεται, ἤγ. μελετᾶται.* Cf. 1102. Ch. 991. *ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος*, etc. Hom. Od. 11, 429. *κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς | κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον.*

1104. *ἀλκὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ*] Cf. 466. *οὔτις ἀλκά.* Ch. 826. *ἄτα* (l. *ἀλκὰ*) *δ' ἀποστατεῖ φίλων.* Eur. Phoen. 274. *ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή* (schol. *βοήθεια*). Eum. 414. *ἀποστατεῖ θέμις.* Fr. 156, 4. *μόνου δὲ πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.* 287. *ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.* Soph. Oed. R. 189. 218. 742. Ant. 993. Eur. Her. 631.

ἀλκὰ] Auxilium. Cf. 466. Pr. 545. *ποῦ τις ἀλκά; τίς ἐφαμερίων ἄρηξις;* Sept. 76. 215.

ἀποστατεῖ] Procul stat. Cf. Ch. 826. *ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.* Eum. 414. *ἀποστατεῖ θέμις.*

1105. *τούτων ἄϊδρίς εἰμι*] Cf. Suppl. 453. *θέλω δ' ἄϊδρις — κακῶν εἶναι.*

τούτων] Agamemnonis caedem intellige.

1106. *ἐκεῖνα*] Dapes Thyesteas dicit. Schol. *τὰ περὶ Θυέστου.*

πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ] Sc. Thyesteas dapes. Cf. Suppl. 584. *ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν φυσίζοον γένος* etc. Soph. Oed. C. 597. *πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.* Eur. Or. 103. *δεινὸν γάρ· Ἄργει τ'* (?) *ἀναβοᾷ διὰ στόμα.*

1107. *τόδε γὰρ τελεῖς;*] Angl., What, will you perpetrate this deed?

1108. *ὁμοδέμνιον*] The partner of your bed. I. q. *ὅμευνον, ὁμόλεκτρον, ὁμολεχῆ.* Non alibi legitur.

1109. *λουτροῖσι φαιδρύνασα*] Cf. 1128. Ch. 1071. *λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ.* 670. *καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία | στρωμνή.* Eur. Hel. 675. *λουτρῶν καὶ κρηνῶν, | ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν.* Hec. 1281. *ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει* (Polymestor ad Agam.). Sciltpet post labores belli et itineris maritimi. Scilicet antiqui non in dies singulos balneis utebantur, sed aut a bello reversi aut post labores magnos initos. V. Artemidor. II. 66. Monuit Stanleius.

φαιδρύνασα] Having refreshed. Hesiod. Op. 753. *λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι.* Callim. H. Jov. 32. Mosch. II. 31. Hinc *φαιδύντρια* (lotrix) Ch. 759. Additura erat *κτενεῖς* aut simile aliquid.

πῶς φράσω τέλος;] *φράσω* subjunctivus est. Cf. 785. *πῶς σε προσείπω;* 1490. *πῶς σε δακρύσω;*

1110. *τάχος*] Celeriter. Cf. ad 945.

προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χερὸς ὀρεγομένα] Manum vero post manum protendit porrigens. Angl. hand after (upon) hand she puts forth (i. e. in quick succession) reaching forward. Cf. Ch. 426. *ἐπασσοτεροτριβῆ τε χερὸς ὀρέγματα ἄνωθεν* (l. *κάτωθεν*) *ἀνέκαθεν* (*ἦν ἰδεῖν*). 1496. *δολίῳ μόρῳ δαμεὶς ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ*. Gl. *διαδέχονται ἀλλήλους, φησί, τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα*. Sed v. annot. crit.

1112. *ἐξ αἰνιγμάτων*] Propter aenigmata. Cf. 1183. Ch. 887. *οἲ 'γώ· ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων*. Nisi sensus est potius post aenigmata (ambages), ut haec ad 1096 sq. spectent, *θέσφατα ἐπάργεμα* autem ad 1100 sq. Sic *ἐκ μάχης* (post pugnam) 330.

1113, *ἐπαργέμοις θεσφάτοις*] Propter obscura vaticinia.

ἐπαργέμοισι] Obscuris. Gl. F. *σκοτεινοῖς καὶ ἀσήμοις. ἐκ μετα- φορᾶς τῶν λευκώματα ἐχόντων* (*τῶν*) *ὀφθαλμῶν*. Cf. Ch. 665. *αἰδὼς γὰρ — ἐπαργέμους λόγους τίθησιν*. Pr. 499. *φλογωπὰ σήματα* | *ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα*. Eur. Iph. T. 1299. *μαντοσύνα νυκτωπός*. Proprie oculi *ἐπάργεμοι* dicuntur qui *ἀργέμῳ* (sc. *ἕλκει*) sive *λευκώματι* (Angl. cataract) obscurantur. Cf. Pr. 499. Ch. 665. Pollux II. 65. *ἄργεμος· τὸ λεύκωμα, καὶ ὁ τοῦτ' ἔχων ἐπάργεμος*. Hesych. *ἐπάργεμα ὄμματα* (*τὰ*) *τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων*.

1114 sq. Cf. Ch. 997. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν; — δίκτυον μὲν οὖν* | *ἄρκυν τ' ἂν εἴποις* etc. 418.

1115. *δίκτυον — Ἅιδου*] Cf. 1580. Ch. 998. *ἄγρευμα θηρὸς —; δίκτυον μὲν οὖν ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ* (*τοὺς*?) *ποδιστῆρας πέπλους*. Pr. 1078. *ἀπέραντον δίκτυον ἄτης*. Soph. Aj. 1034. *ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος* | *κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος*; Phryn. 69, 3. *ὕμνος Ἅιδου*. 'Is that Hell's drag-net that I see?' (Symmons)

1116. *ἄρκυς*] Cassis. Cf. Eum. 147. Ch. 1000. Pers. 97. Arist. Lys. 790. *ἐλαγοθήρει πλεξάμενος ἄρκυς*. Cf. Eur. Med. 1278. *ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους*. Dicaeog. trag. 1. *ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσιν*. "Oppian. Ven. IV. 381. *δίκτυά τ' ἀμπετάσαντο καὶ ἄρκυας ἀμφεβάλοντο*. Xen. Cyr. Poll. V. 26 sq." (Heusde) Gl. F. *δίκτυόν ἐστιν· αὐτὴ* (*αὕτη*?) *γὰρ αὐτὸν περιπλέξει*.

ἡ ξύνευνος] Conjux Agamemnonis. I. q. *ὁμοδέμνιος* (1108.). Cf. 1442.

ἡ ξυναιτία] The accomplice. "Ita dicitur, non *αἰτία φόνου*, quia Aegisthus consilium necis conceperat. Cf. 1613 sq. 1634. Ch. 132." (Heusde) Femininae formae exempla *ξυναιτία* et *ξυναίτιος* (?) ex Platone afferuntur in Thes. Gr. VII. 1192.

1117 sq. Sensum loci satis bene exprimit Paleii versio, 'Now let the company of Furies, not yet tired of persecuting the family, raise an exulting shout over a victim (Clytaemnestra) to be immolated by stoning.' "Cassandra means to say that a deed is done which ought to rouse the sleeping wrath of the Furies that haunt the house, and she invokes them to exult in the vengeance which must som follow." (Pal.) Sed locum vitio laborare multa ostendere videntur. V. annot. crit. Confer valde similem locum Sept. 953. *τελευ-*

ταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. et praeterea Sept. 497. Ch. 942.

1117. στάσις δ' ἀκόρετος γένει] Est autem huic genti discordia insatiabilis. Cf. 1484. ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου. 756. γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Eur. Med. 639. ἀκόρεστα νείκη. Hic hujus loci sensus videtur esse. Nonnulli tamen στάσις reddunt coetus (sc. Furiarum, ut ex Chori responso apparet. Cf. 1186 sq. Eodem sensu κῶμος 1189.), ut in Ch. 114. τῇσδε στάσει. 458. στάσις — ἅδε. Eum. 311. στάσις ἁμά. Sed hoc sensu nunquam non additur pronomen aliquid, ut monuit Sidgwick. Et hujus versus et sequentis sententia parum lucida est. Legendum forsan στάσις δ' ἀκόρετος φόνων | ἐπολολυξάτω δώματι πτωσίμῳ, aut — φόνου | κατολολυξάτω δώματος πτωσίμου. Vide annot. crit.

γένει] Huic genti (familiae). Cf. 755. 1597. Post γένει plene pungendum videtur.

1118. θύματος λευσίμου] Cf. 1616. δημορριφεῖς — λευσίμους ἀράς. Sed vitio haec laborare videntur. V. annot. crit.

θύματος] Cf. 1310. Agamemnonis caedes dicitur. Cf. 1504.

λευσίμου] Lapidatione digni. Cf. 1616. Sept. 199. Eur. Her. 60. 705.

1119. Karsten explicat, 'Quemnam istum furialem ululatum tollere me jubes?' Melius Paley, 'What Fury is this that you are urging to utter a shrill cry over the house?' Sed fortasse mendosum est Ἐρινὺν, aut potius θύματος λευσίμου, et Ἐρινὺν objectum est verbi ἐπορθιάζειν. Ipse locum diu perpensum expedire nequeo.

Ἐρινὺν δώμασιν ἐπορθιάζειν] Cf. 27. δόμοις | ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι | ἐπορθιάζειν. Pers. 1050. ἐπορθίαζέ νυν γόοις (γόους?). Sept. 953. τελευταῖαι δ' αἶδ' ἐπηλάλαξαν ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. 497. Ch. 942. ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων ἀποφυγὰς κακῶν.

κέλῃ] Jubes. Gl. F. κελεύεις.

1120. φαιδρύνει] Exhilarat, laetificat. Angl. brightens up, cheers. I. q. πιαίνει (276), σαίνει (Eur. Ion. 685. οὔ με σαίνει θέσφατα). Gl. F. εὐφραίνει.

λόγος] Istud dictum tuum.

1121 sq. ἐπὶ δὲ καρδίαν —] Cf. 179. Sept. 834. κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. Suppl. 785. μελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία. Ch. 175. Virg. Aen. III. 29. 'mihi frigidus horror | membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis.' Cf. Arist. Probl. 4, 8. τῶν γὰρ φοβουμένων τὰ ἄνω λειφαιμεῖ. Virg. Georg. II. 484. 'Frigidus obstiterit circum praecordia sanguis.' Lucan. VII. 339. 'stat corde gelato | attonitus.' Emped. Fr. v. 317. περικάρδιον αἷμα. "Tota sententia nihil aliud exprimit quam 'palleo.' Shakspeare, 'Dear as the ruddy drops | that visit my sad heart." (Blom.) Massinger Emperor of the East IV. 4. 'My blood within me turns, and through my veins | Parting with natural redness, I discern it | Changed to a fatal yellow.' Scilicet signum propinquae mortis est cruor circum cor affusus ibique congelatus (παχνωθεὶς), vitae fontem obstruens (Angl. in cold obstruction lying). Symmons vertit, 'And trickling up my heart has run | The blood-

drop changed to saffron hue; | Which from tho-spear-fallen man | Drops apace upon the ground, | Flitting together with the rays | of the setting sun of life.'

κροκοβαφὴς σταγὼν] Lutea gutta. Gl. F. *αἱματηρά*. Pers. 660. *κροκόβαπτον*. Eum. 1028. *φοινικοβάπτοις — ἐσθήμασι*. Cf. 239. *κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα* etc. Hor. Epod. X. 16. 'pallor luteus.' Hoc dicit Chorus, non minus se pallere quam qui prope mortem sunt.

1122 sq. *ἅτε καιρία* —] 'Which at the fatal moment finishes its course together with the bright rays of setting life.' (Peile) Sententia mire expressa. Cf. 1292. *καιρίας πληγῆς τυχεῖν*. 1343. *πέπληγμαι, καιρίαν πληγὴν ἔχω*.

1122. *καιρία*] Angl. critical (at the critical moment), fatal. Hesych. *καίρια· θανάσιμα*. Eur. Phoen. 1430. *καιρίας σφαγάς*. Hom. Il. 4, 185. *οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος*. 8, 83. *μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν*.

πτώσιμος] Caduca. Cf. 639. *πτωσίμου στρατοῦ*. Confer *ἁλώσιμος* (10) et *ῥαντήριος* (1092). Qu. *πτωσίμοις*, i. q. *πίπτουσι* (Ag. 920. 1294.).

1123. *ξυνανύτει*] Angl. keeps pace with. Redde, una cum vitae occidentis radiis cursum suum terminat. Ut solis, sic vitae occidentis *αὐγαὶ* extinguuntur. Symmons vertit, paces away together with. Cf. Plut., Alcib. p. 208. *εἰς τοῦτο καιροῦ συνήνυσε*. Eur. Hipp. 743. *ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀνύσαιμι*. Soph. El. 1451. Gl. *συμπληροῦται τοῦ βίου δύνοντος ταῖς αὐγαῖς σου*. I. q. *συντελεῖ*, ut videtur. Vox nusquam alibi obvia. Connectendum cum *αὐγαῖς*. "Soph. Phil. 720. *εὐδαίμων ἀνύσει* (schol. *εὐδαιμονήσει*). Cf. *ἐξανύειν* (*ὁδὸν*) Herod. VI. 139. VII. 183. *δρόμον* Phoen. 163 sq. *συναμιλλᾶσθαι καὶ συνεξανύτειν* Plut. Mor. 137 C. *οὐ συνεξανύτων* (*δρόμον* ex praec. *προεξέδραμεν*) ibid. 298 A. Contra *ἐξανύτουσα πάθεα* Eur. Ion. 1066." (Heusde)

βίου δύντος] Anglice, sunset of life. Plat. Legg. VI. 621. *ἡμεῖς δ' ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου, οἱ δὲ ὡς πρὸς ἡμᾶς νέοι*. Theocr. I. 102. *ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδύκειν*. Alex. III. 488. *ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει*. Aelian. A. H. II. 34. *πάντες γὰρ οἱ συνελθόντες — ἐπὶ δυσμαῖς ἐσμέν*. Lucret. V. 987. 'labentis lumina vitae.' "Plat. Legg. VI. 770 A. Arist. Poet. c. 21. *ὁμοίως ἔχει ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν καὶ γῆρας πρὸς βίον, ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἑσπέραν βίου· ἤ, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς* (Fr. 485.) *δυσμὰς βίου*. Quum proprie dicantur *δυσμαὶ ἡλίου*, recte additur *αὐγαῖς*, ab *ἡλίου αὐγαῖς* petitum. Cf. Pers. 504. 710." (Heusde)

δύντος] Aoristi, non praesentis, participium hoc esse tenendum est.

αὐγαῖς] Cf. Eur. Or. 822. *ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι*.

1124. *ταχεῖα* —] Cf. Soph. Fr. 287. *ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ*. Ant. 185. 1104.

1125. *ἄπεχε τᾶς βοὸς τὸν ταῦρον*] Remove a vacca taurum. Gl. M. *τίς ἂν ἀποστήσειεν αὐτῆς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπως ἂν μὴ ἀπόληται;*

ἄπεχε] Perperam Gl. F. *ἀφίστασο*. Cf. Eum. 350. *ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας*. Sept. 503. *εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον*. Suppl. 756. *οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται* (*ἀπόσχωσιν*?). Noli conferre Arist. Pac. 1053. *κἄπαγ'* (*κἄπεχ'*?) *ἀπὸ τῆς ὀσφύος*.

τᾶς βοός] Clytaemnestram dicit. Similiter Helena 'juvenca Graia' dicitur Ovid. Her. V. 117.

1126. *τὸν ταῦρον*] Agamemnonem.

ἐν πέπλοις νιν —] Cf. 1580. *ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων | τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον.* 1115. 1382. 1491. Ch. 998. *ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ (τοὺς?) ποδιστῆρας πέπλους.* Eum. 634 sq.

1127. *λαβοῦσα*] Angl. having caught him. Cf. Ch. 555. *ληφθέντες ἐν ταὐτῷ βρόχῳ.* Suppl. 479. Plat. Euthyd. 302 B. *ἐν δικτύῳ εἰλημμένος.*

μηχανήματι] Contrivance. Cf. Ch. 980. *ἴδεσθε — τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ | πέδας χεροῖν τε καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.* Philostr. Icon. 2. *ἡ Κλυταιμνήστρα δὲ πέπλου τινὸς τέχνῃ ἀπείρου τὸν Ἀγαμέμνονα περισχοῦσα πέλεκυν εἰς αὐτὸν ἧκεν, ἀμφήκη τοῦτον.*

1128. *κύτει*] Cf. Eur. Cycl. 399. *λέβητος ἐς κύτος χαλκηλάτου.* Appellatur *δροίτη* 1448. Ch. 997. Lycophr. 1104.

1129. *δολοφόνου λέβητος τύχαν*] Cf. 1428. *φονολιβεῖ τύχᾳ.* Cf. Telecl. 29. *δολοφόνον.*

λέβητος] Cf. Ch. 686. *λέβητος χαλκέου πλευρώματα.*

τύχαν] The incident. Fort. *τέχναν.*

τύχαν σοι λέγω] Redde, 'I am describing to you an incident of (what is happening in) a treacherous and murderous bath (i. e. a foul murder perpetrated in a bath). Similiter fere Ch. 443. *κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.* 444. *λέγεις πατρῷον μόρον.* Eum. 939. *τὰν ἐμὰν χάριν λέγω.*

1130. *γνώμων ἄκρος*] Cf. 628. *τοξότης ἄκρος.* Soph. El. 1499. *τὰ γοῦν σ'· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.*

γνώμων] Judex. Cf. ad 795. *προβατογνώμων.* Thuc. I. 138, 3. *βουλῆς κρατίστης γνώμων* (schol. *κριτής*).

1131. *εἶναι*] Eadem hujus infinitivi collocatio est in v. 1094.

κακῷ — προσεικάζω] Cf. Ch. 12. *ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;*

1132. Cf. Hom. Il. 1, 106. *μάντι κακῶν, οὐ πωποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας· | αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, | ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας.*

φάτις] Dictum, responsum. Soph. Oed. R. 151. etc.

1133. *στέλλεται*] I. e. *πέμπεται.* Gl. F. *ἔρχεται.*

κακῶν] Sub. *ἔργων*, scelerum. Schol. ad 1132. *ἐνίοτε γὰρ καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἱ χρησμοὶ γίνονται, ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μοχθηρὰ χρησμῳδοῦσιν.*

1134. *πολυεπεῖς*] Cf. *καλλιεπής, ἡδυεπής* (Oed. R. 151.).

τέχναι — θεσπιωδῶν] Cf. 248. *τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.* 1209. *τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη.*

1135. *φόβον φέρουσιν μαθεῖν*] I. e. *φοβερά.* Cf. Herod. VI. 12. *τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἕλλησι καὶ τὸ οὔνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι.*

1136. *ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι*] Cf. Eur. Hipp. 668. *τάλανες ὦ κακοτυχεῖς | γυναικῶν πότμοι.*

ταλαίνας] Gl. F. *ἐμοῦ.*

1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος] Cf. Eur. Phoen. 1341. μεγάλα πάθεα θροεῖς. Soph. Oed. R. 1320. διπλᾶ θροεῖν κακά.

ἐπεγχέασα aut ἐπαγχέασα mss. Schol. συναναμίξασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος (sc. πάθει) καὶ συγκεράσασα. Scilicet tanquam φάρμακον. Cf. Eur. Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων | ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ. Corrigendum videtur aut ἐπεγχυθὲν aut ὑπ' ἔγχεος (Herw.). Cf. 1260. ὡς δὲ φάρμακον | τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κύτει | ἐπεύχεται. 1397. Epigr. ap. Plut. I. 316 C. ἐγκατέχευε φόνον (i. e. immiscuit). Qu. θέλω — ἐπεγχέαι.

1138. ποῖ δή με δεῦρο —] Quis ost hic locus in quem me miseram duxisti? Cf. 1087. Eur. Iph. T. 77. ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες; Apollinem alloquitur, ut in 1087. Cf. 1276.

1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ —] Cf. Ch. 14. οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ | στείχειν. Pers. 209. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας | παρεῖχε. Soph. Aj. 1158. κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, | οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ.

ξυνθανουμένην] Sc. cum Agamemnone.

τί γάρ;] Quid enim? (Hor. Sat. I. 1. 7. II. 3. 132. Phaedr. III. 8. 8. Cf. 272. 601. 1239. 1486.) Cf. Ch. 48. 388. 880. Eum. 211. 678. Fr. 174. Eur. Or. 482. Soph. Fr. 90. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας· τί γάρ; Sic πῶς γὰρ pro πῶς γὰρ ἄλλως infra 1374. Similiter Eur. Or. 188. θανεῖν· τί δ' ἄλλο; Gallice Que voulez vous? Schol. τί γὰρ ἄλλο; Cf. etiam τί μήν;

1140. θεοφόρητος] Divino furore rapta. Cf. Eur. Hec. 124. ἡ μαντιπόλος βάκχη. Tro. 500. ὦ σύμβακχε Κασσάνδρα θεοῖς. Cf. v. θεομανὴς Sept. 653.

Cf. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;

1141. ἀμφί θ' αὑτᾶς θροεῖς —] Schol. περὶ σεαυτῆς ἄτοπα φθέγγῃ. Cf. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου; 1083. ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.

αὑτᾶς] I. e. σεαυτῆς. Cf. 1268. 1521. Ch. 103. Soph. Oed. C. 929. 1356.

1142. νόμον ἄνομον] Schol. ᾠδὴν ἀηδῆ. Cf. 1545. ἄχαριν χάριν. Pr. 935. ἀπόλεμος — πόλεμος. Pers. 680. νᾶες ἄναες. Ch. 42. χάριν ἄχαριν. 955. ἐν ἀδόλοις δόλοις. Eum. 460. ἄπολιν — πόλιν. 1034. παῖδες ἄπαιδες. Soph. Aj. 665. ἄδωρα δῶρα. Oed R. 1214. ἄγαμον γάμον. Eur. Hec. 612. νύμφην τ' ἄνυμφον παρθένον τ' ἀπάρθενον. 949. γάμος οὐ γάμος Herc. 1133. ἀπόλεμον πόλεμον. Iph. T. 566. χάριν ἄχαριν. 897. πόρον ἄπορον. Or. 163. ἀπόφονον φόνον. Hel. 696. γάμον ἄγαμον. Suppl. 32. δεσμὸν ἄδεσμον.

οἷά τις — ἀηδὼν] Cf. Soph. Tr. 105. οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν. 526. Eur. Hipp. 564. μέλισσα δ' οἷά τις πεπόταται. Theocr. 22, 47. σφυρήλατος οἷα κολοσσός.

ξουθὰ — ἀηδὼν] Cf. Arist. Av. 676. ὦ ξουθὴ — ἀηδοῖ. 214. γέννος ξουθῆς. 744. Eur. Hel. 1111. ἔλθ', ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. Herc. 487. ξουθόπτερος μέλισσα. Soph. El. 148. ἁ στονόεσσα, ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. Chaerem. Fr. 1, 7. ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐντρυφῶν φορούμεναι (κόμαι). Eur. Fr. 467, 4. τῆς ξουθοπτέρου πελάνῳ μελίσσης. Soph. Fr. 366, 5. ξουθῆς μελίσσης. Theocr. Epigr. IV. 11. ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσιν. Anth. IV. 200. οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλεῦντα νάπαις (τέττιγα). Athen. XIII. 608 D. ξουθοῖσιν ἀνέμοις. Usurpatur hoc epithetum etiam de locustis, lupis, aliis. Quibus omnibus locis convenit

significatio sonum aliquem exprimens. Jam apud antiquos incerta fuit hujus vocis interpretatio, ut ex incertis grammaticorum explicationibus liquet. Redde, clear-voiced, clear-toned. Eodem sensu *λιγεῖα*.

1143. *ἀκόρετος βοᾶς*] With incessant wail. Cf. Hom. Il. 13, 621. *ἀκόρητος ἀϋτῆς*. Themist. Or. VII. p. 108. *οἰμωγῆς ἀκορεῖς*. Eur. Suppl. 82. *ἄπαυστος αἰεὶ γόων*. Hom. Od. 4, 103. *αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο*.

φιλοίκτοις] Cf. 240. Suppl. 58 sq. 68. *φιλόδυρτος*. Soph. El. 1077. *ἁ πανόδυρτος ἀηδών*. Aj. 629. *οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς*.

1144. *Ἴτυν Ἴτυν στένουσ'*] Lusciniae lugentis querela. Blomfieldius subintelligit *θροεῖ*. Cf. Suppl. 65 sq. Soph. El. 148. *ἁ στονόεσσ', ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται*. 107. 1077. Aj. 628. Hesiod. Fr. 82. Eur. Fr. 775, 28. *ὀρθρευομένα γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον*. Arist. Av. 212. *πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν γένυος ξουθῆς*. Thuc. II. 29. Hor. Od. IV. 12. 5 sq. Ovid. Met. VI. 412 sq. Her. XV. 154. Philostr. Imag. II. 10. *βοᾷ οὕτω τι οἰκτρὸν* —. Lucian. Tragod. 51. *καὶ νύκτερος καθ' ὕλαν | τὸν Ἴτυν στένει δακρύοις* (l. *δακρύουσ'*) | *Ἀτθὶς γόοις ἀηδών*. Plat. Phaed. 85 A. *ἡ ἀηδὼν — ἥν δή φασι διὰ λύπην θρηνοῦσαν ᾄδειν*. In geminato *Ἴτυν Ἴτυν* imitationem aliquam (twit twit) esse canentis aviculae monuit Karsten ad Ag. 1039. Filius autem fuit Itys Philomelae et Terei. Mater sororis suae Procnes amorem erga conjugem suum aegre ferens filium occisum patri comedendum apposuit. Deinde iram Terei metuentes sorores duae aufugerunt et in aves mutatae sunt. Philomela, ut luscinia, nunquam desinit lugere Ityn. Secundum alios Procne, non Philomela, Ityos mater fuit.

1145. *ἀμφιθαλῆ κακοῖς*] Cf. 1268.

1146. *λιγείας — ἀηδόνος*] Cf. Soph. Oed. C. 671. *ἔνθ' ἁ λίγεια — ἀηδών*. Tr. 965. et Arist. Av. 1381. *λιγύφθογγος ἀηδών*. Theocr. XII. 6. *ἀηδὼν — λιγύφωνος*. Theogn. 933.

μόρον] Subaudiendum *λέγεις*. Nisi corrigendum *μόρου*.

1147. *περίβαλον γάρ οἱ*] Pronomen *οἱ* cum hiatu epico legitur etiam Soph. El. 195. *ὅτε οἱ — ὡρμάθη πλαγά*. Tr. 650. *ἁ δέ οἱ φίλα δάμαρ*. Cratin. II. 148. *Ἥραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκτει*. et alibi non raro.

1148. *γλυκὺν — αἰῶνα*] Cf. Hom. Od. 5, 151. *οὐδέποτ' ὄσσε | δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰών*. Herod. VII. 46. *ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα*. Pind. P. II. 47. *γλυκὺς βίοτος*. Dissimilia autem *δέμας* et *αἰὼν* componuntur ut apud Herod. IV. 88. *αὐτῷ μὲν στέφανον περιθείς, Σαμίοισι δὲ κῦδος*. (Heusde)

κλαυμάτων ἄτερ] Sine dolore, quamvis lugubris sit cantilena ejus. Schol. *εἰ γὰρ καὶ ἐν ὄρνισιν οὖσα θρηνεῖ, φωνῇ μόνῃ καὶ οὐ θρήνοις*.

1149. *ἐμοὶ δὲ μίμνει —*] Cf. Eur. Or. 1275. *τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μενεῖ;* Eum. 498. *πολλὰ — πάθεα προσμένει τοκεῦσιν* etc.

σχισμὸς] Gl. F. *φόνος*.

ἀμφήκει δορί] I. e. *ξίφει*. (1529. 1262. Ch. 1009.). Cf. 1496. *ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ*. Sept. 623. Pr. 692. *ἀμφάκει κέντρῳ*. Soph. Aj. 287. *ἄμφηκες λαβὼν ἔγχος*. El. 485. *ἀμφάκης γένυς*. Apud Homerum solam Cassandram Clytaemnestra, Agamemnona Aegisthus occidit, Od. 11, 422. coll. 4, 434.

1150. ἐπισσύτους — δύας] Divinitus immissas calamitates. Gl. F. ἐκ θεῶν ἐπερχομένας. Cf. 887. κλαυμάτων ἐπίσσυτοι | πηγαί. "Eur. Hipp. 573. φάμα ἐπίσσυτος. Proxime conjunctum est cum θεοφ., ita ut notetur θεοσσύτους (Pr. 116. 598. 644.). Cf. Hom. Od. 18, 256. Eur. Or. 2. συμφορὰ θεήλατος. Deus qui h. l. intelligitur est Apollo ἀγυιεὺς, malorum auctor." (Heusde)

1151. ματαίους δύας] Groundless woes. Cf. Ch. 280. μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος.

1152. τὰ δ' ἐπίφοβα] Terribilia quaeque. 'How thou dost mould to melody | with that ominous scream horrors in high pitched key.' (Davies) Gl. M. διὰ τὸ δυστυχῆ μαντεύεσθαι.

δυσφάτῳ κλαγγᾷ] Nefando clangore. I. q. δυσφήμῳ, δυσφθόγγῳ. Cf. Sept. 381. κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ. 156. 203. Contra Ch. 341. κελάδους εὐφθογγοτέρους. Confer φατὸς, ἄφατος, παλαίφατος, πρόσφατος. Contrarium εὔφατον aut εὐφάτως pro ἐκφάτως reponendum forsan v. 706.

1153. μελοτυπεῖς] Carmina excudis. Angl. hittest off songs. Cf. Juven. Sat. VII. 55. 'nec qui | communi feriat carmen triviale moneta.' Cf. γνωμοτυπεῖν Arist. Th. 95.

ἄμουσ'] I. e. ἀηδῆ.

ὀρθίοις ἐν νόμοις] In loud strains. Cf. Arist. Eq. 1279. τὸν ὄρθιον νόμον. Soph. Ant. 1206. ὀρθίων κωκυμάτων. Hom. Il. 11, 10. ἤϋσε μέγα τε δεινόν τε ὄρθια. "Cf. 751. ὀρθίων κελευμάτων. Pers. 388 sq. Sept. 954. Herod. I. 24. Apoll. Rh. IV. 70. ὀξείῃ ὄρθια φωνῇ | ἤπυεν." (Heusde)

1154. πόθεν ἔχεις —;] His respondet virgo fatidica 1202.

θεσπεσίας ὁδοῦ] Divinationis. Gl. τῆς μαντικῆς. Cf. Eur. Phoen. 911. ἄκουε δή νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν. Arist. Eq. 1015. λογίων ὁδόν. Av. 1373. ὁδὸν — μελέων. Pac. 733. ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν. Eur. Hec. 744. ὁδὸς βουλευμάτων. Hipp. 390. ὁδὸς γνώμης. Eum. 989. γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκεις. Soph. Oed. R. 311. μαντικῆς ὁδόν. Pind. Ol. VIII. 92. ἔγειρε ἐπέων λιγὺν οἶμον. Hom. H. Merc. 451. οἶμος ἀοιδῆς. Supra 426. ὕπνου κελεύθοις.

1155. κακορρήμονας] Mala dicentes, male ominatos. Substantivum κακορρημοσύνη legitur Polyb. VIII. 12. 3. Cf. v. κακόρροθος.

1156. ἰὼ γάμοι γάμοι] Cf. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι. 1538. ἰὼ γᾶ γᾶ. et ad Prom. 694. Accurate respondet v. ant. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας.

ὀλέθριοι φίλων] Gl. F. οἱ τοὺς φίλους ὀλέσαντες. Cf. Plat. Resp. 465 D. νίκην ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. Pflugk. ad Hel. 1089.

1157. Σκαμάνδρου — ποτόν] Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων.

1158. ἀϊόνας] Ripas. I. q. ὄχθας. Hom. Il. 5, 35. ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ.

1159. ἠνυτόμαν mss. Schol. M. ηὐξόμην. Dedi ηὐξανόμαν (debebam αὐξανόμαν). Cf. Eur. Hec. 20. τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην τάλας.

τροφαῖς] Cf. Soph. Aj. 863. χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί (sc. κρῆναί τε ποταμοί τε). Rivi olim κουροτρόφοι habebantur. Ch. 6. Suppl. 277. Soph. Aj. 863. "Cf. Sept. 903. Suppl. 856. Arist. Probl. 1, 13. ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ γίνεται τροφή; Procl. ad Hesiod. Op. 735. οἱ παλαιοὶ καὶ πᾶσαν μὲν τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν

ὡς τρόφιμον καὶ αὐξητικὴν τῶν φύσεων ἱερὰν ἐνόμιζον εἶναι τῶν ζωογόνων θεῶν, μάλιστα δὲ τοὺς ἀενάους ποταμοὺς etc. Schol. Hesiod. Th. 347." (Dav.)

1160. κἀχερουσίους ὄχθους] Cf. Pind. P. XI. 19. ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου Κασάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον νηλὴς γυνά. Soph. Ant. 812. τὰν Ἀχέροντος ἀκτάν. Forma Ἀχερούσιος legitur praeterea Eur. Herc. 838. δι' Ἀχερούσιον πόρον. Sed Ἀχερόντιος est Herc. 770. Alc. 443. Arist. Ran. 471.

θεσπιῳδήσειν] A θεσπιῳδός (1134). Eur. Phoen. 966. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον | χρῆν θεσπιῳδεῖν. Adesp. 61. ὅς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου.

1162. τορὸν — ἔπος] Cf. Suppl. 274. βραχὺς τορός θ' (δ'?) ὁ μῦθος.

ἐφημίσω] I. e. ἐμαντεύσω. Hesych. φημίζεται· μαντεύεται. Cf. 629. 1173.

1163. Cf. Ch. 777. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Hom. Od. 6, 300. ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο | νήπιος. Il. 17, 31. ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Hesiod. Op. 218. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

1164. Cf. 794. δῆγμα δὲ λύπης etc. Ch. 184. ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.

1165. δυσαλγεῖ τύχᾳ] Aerumnosa sorte.

μινυρὰ] Stridula. Sc. μέλη. Fortasse mendosum. Qu. γοερά (coll. 1176.), aut φοβερά. V. annot. crit.

θρεομένας] Sub. σου. Ch. 970. θρεομένοις. Suppl. 112. θρεομένα.

1166. θαύματ' ἐμοὶ κλύειν] Cf. Sept. 78. θρέομαι φοβερὰ θαύματ' ἐμοὶ κλύειν. Suppl. 277. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν. "Cf. 266. χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν. Pers. 210. δείματ' ἰδεῖν ὑμῖν δ' ἀκούειν. Herod. VI. 12. φόβος ἀκοῦσαι. Soph. Oed. C. 529. θάνατος τάδ' ἀκούειν. Eur. Ion. 528. οὐ γέλως κλύειν. Hipp. 1239. δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν." (Heusde)

1167. πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν] Urbis quae prorsus (funditus) periit. Gl. F. παντελῶς. Cf. Suppl. 781. τὸ πᾶν ἄφαντος. Soph. El. 1009. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν | ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc. Ant. 1276. φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι. Confer v. πανώλης.

1168. πρόπυργοι θυσίαι] Sacra pro turribus (i. e. pro salute urbis) facta recte explicat Blomfield. Cf. Eum. 835. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους | ἔχουσ'. Eur. Ion. 225. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων. Act. Apost. XIV. 13. ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν — ἤθελε θύειν. Alii vertunt sacrificia antemoenialia (Stanl.) et intelligunt πρὸ τῶν πύργων θυσίαι. Gl. F. αἱ πρὸ τῆς πόλεως γινόμεναι. Cf. 128. πάντα δὲ πύργων κτήνη πρόσθε —. Sept. 276. τὸν ἀμφιτειχῆ λεών. Eur. Phoen. 621. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων; Ion. 377. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων. Hom. Il. 8. 545. ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα. 21, 131 sq. "Sacra ante moenia in campo facta memorantur Il. 8, 548 sq. (cf. Plat. Alc. 2. p. 149 D.) 21, 130 sq. Falso intelliguntur sacra pro conservandis moenibus (pro salute urbis) facta: nam aliter Eur. Ion. 278. πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν." (Heusde) Cf. vv. πρόμαχος, προμαχεῖν, προπολεμεῖν.

1168. θυσίαι — πολυκανεῖς] Cf. 734. σίνος πολυκτόνον. 401. τῶν πολυκτόνων. Soph. Tr. 756. πολυθύτους τεύχειν σφαγάς.

1169. ἄκος δ' —] Cf. Eur. Tro. 1242. μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν.

βοτῶν ποιονόμων] Pasture-grazing flocks. Cf. Suppl. 50. *ἐν ποιονόμοις — τόποις.* Vox non alibi occurrit.

ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν] Cf. 387. *ἄκος δὲ πᾶν μάταιον.* Pr. 918. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει | τὸ μὴ οὐ πεσεῖν —.*

ἐπήρκεσαν] Suppeditarunt. Cf. Plat. Prot. 321 A. etc. Nonnulli (Blom. etc.) *ἐπήρκεσεν* corrigunt. Et sic Gl. F. *ἐπεγένετο εἰς βοήθειαν.*

1171. *τὸ μὴ οὐ —*] Cf. Prom. 918. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως.* 787. Eum. 914. Soph. Aj. 729. Eur. Iph. A. 41.

ὥσπερ οὖν ἔχει] Cf. 1427. Soph. Aj. 991. *ὥσπερ οὖν μέλει.* Ch. 96. *ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο.* 888. *δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.* Eur. Hec. 873. *πάσχοντες οἷα πείσεται.* Archil. Fr. 26, 2. *καί σφας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.*

1172. Plenius dictum 1277. *βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει | θερμὸν κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.* Cf. 1149. *ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.* 611. Fr. 182. *μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.* Rhes. 791. *θερμὸς κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς | βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.* De mutatione constructionis cf. 1289.

1173. *ἐπόμενα*] Congruentia. Cf. Pind. Ol. II. 22. Notandum *ἐπεφημίσω* eandem sedem habere quam *ἐφημίσω* in v. str. 1162.

ἐπεφημίσω] Cf. Ch. 457. *σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. | ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα. | ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ.*

1174. *κακοφρονεῖν*] To be gloomily minded (of an anxious mind). Cf. 100. *ἣ (μέριμνα) νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,* etc. 1064. *κακῶν κλύει φρενῶν.*

κακοφρονεῖν τίθησι] Cf. 178. 1036.

1175. *δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων*] Cf. 1468. *δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι,* etc. 1567. 1660. Pers. 518. *ὦ δυσφόρητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει.* 911. *ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾷ.* Suppl. 650. *βαρὺς δ' ἐφίζει.* 120. 131. Ch. 36. *γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.* Eum. 368 sq. Soph. Ant. 1273. *θεὸς μέγα βάρος ἔχων ἔπαισεν ἐν ἐμῷ κάρᾳ.* 1346. *ἐπὶ κρατί μοι (μου κάρα?) πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.* Oed. R. 1300. 1311.

ὑπερβαρὴς] Praegravis. Cf. v. *γυιοβαρής.*

1176. *μελίζειν*] Modulari, canere. Vox non alibi apud tragicos reperta.

πάθη γοερὰ] Cf. Eur. Hec. 84. *μέλος γοερόν.* Phoen. 1560. *δάκρυα γοερά.* Erinna Fr. 6, 8. *θρήνων γοερῶν.* Non alibi legitur apud Aeschylum, sed *γοεδνὸς* est Pers. 1057. 1064. 194. 1039. Cf. Suppl. 112. *τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω | λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.*

τέρμα δ' ἀμηχανῶ] Quisnam vero terminus (exitus) eorum futurus sit divinare non possum. Cf. 1530. Eur. Her. 493. *ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν.* Ion. 548. *ταῦτ' ἀμηχανῶ.* Herc. 1105. *ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ;* (l. *ποῦ ποτ' εἴμ' ἀμηχανῶ.*) Herod. IV. 179. *ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγήν.* Arist. Eccl. 664. *τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.*

1178. *καὶ μὴν*] Angl. and yet.

ὁ χρησμὸς —] Cf. 1568.

οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων] Anglice, no longer through a veil. Cf. 1112. *ἐξ αἰνιγμάτων | ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ*. 1183. *οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων*. Ch. 809. *καί νιν* (*δὸς*) *ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φιλίοις* (*φάος οἷς*?) *ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας*. Prom. 627. *λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅ τι χρῄζεις μαθεῖν | οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ*. Soph. Trach. 1078. *δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων*. Eur. Iph. T. 372. *λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων | ἔχουσα*. Iph. A. 1146. *ἄκουε δή νυν· ἀνακαλύψομεν λόγους, | κοὐκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν*.

1179. *ἔσται δεδορκώς*] Cf. 869. *ἦν τεθνηκώς*. 1098. *πεπυσμένοι | ἦμεν*.

νεογάμου νύμφης δίκην] "Novae nuptae, cui comparatur ὁ *χρησμὸς ἀνακαλυφθησόμενος*, tertio a nuptus die *ἡ καλύπτρα* auferebatur." (Heusde)

1180 sq. Metaphora jam venti fortis est mane flantis, quo fluctus marini agitati sub ortum lucis aspiciuntur.

1180. *λαμπρὸς* — *ἐσᾴξειν*] Vehemens irrupturus esse. Cf. Soph. El. 685. *εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας*. Arist. Eq. 430. *ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς* etc. Herod. II. 96. *ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ δύναται πλώειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ*. Alex. III. 403. *εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος | ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός*. Schol. Theocr. XIII. 25. *νότου λαμπροῦ πνέοντος*.

ἡλίου πρὸς ἀντολὰς] I. e. *πρὸς ἕω*. Cf. 7. Pr. 707. *ἡλίου πρὸς ἀντολάς*. 457. *ἀντολὰς ἐγὼ | ἄστρων ἔδειξα*. 791.

1181. Respicit ad 1112.

1182. *κλύζειν*] Allidere, ciere. Anglice, to throw up. Cf. Hom. Il. 14, 392. *ἐκλύσθη δὲ θάλασσα* (i. e. fluctibus agitata est) *ποτὶ κλισίας τε νέας τε*. 23, 61. *κύματ' ἐπ' ἠϊόνος* (*ἠϊόνας* V.) *κλύζεσκον*. Apoll. Rh. I. 541. *ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο*. IV. 608. *εὖτ' ἂν δὲ κλύζωσι κελαινῆς ὕδατα λίμνης | ἠϊόνας*. Eur. Hipp. 653. *ἀγὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι | εἰς ὦτα κλύζων*. Iph. T. 1193. *θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά*. Pers. 599. *ὅταν κλύδων | κακῶν ἐπέλθῃ*. Eur. Med. 362. *εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν*. Solon. 5, 17. Hinc *κλύδων*, ut fluctus a fluo. Cognatae autem voces videntur esse *κλύζω* et fluo.

1183. *φρενώσω*] Monebo. Cf. Pr. 335. *ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς | ἢ σαυτόν*. Ch. 116. *κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με*.

ἐξ αἰνιγμάτων] I. e. *αἰνιγματώδως*. Cf. 1112. 1178. Ch. 887. *οἲ 'γώ· ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων*. Pr. 610. *οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα*. Arist. Ran. 60. *οὐ δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ*. Aesch. c. Ctes. p. 512. *οὐ δι' αἰνιγμάτων ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ*.

1184. *συνδρόμως*] Angl. concurrently, following me closely. Cum *ῥινηλατούσῃ* arcte connectendum. Plat. Polit. 266 C. *ξύνδρομα πεπορευμένος τῷ ἄριστα γεγυμνασμένῳ*. "Arist. H. A. X. 5. *τὸ δὲ πρὸς ἀλλήλους μὴ συνδρόμως ἔχειν* (sequitur *ἰσοδρομῆσαι*). Hom. Il. 10, 224. Est igitur *συζητούσῃ*." (Heusde) Cf. *συντρέχειν*, Fr. 299. *εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου*. Soph. Tr. 295. 880.

ἴχνος κακῶν — τῶν πάλαι πεπραγμένων] Cf. Ch. 803. *τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα*.

1185. *ῥινηλατούσῃ*] Cf. Libanium, *τῶν Κρητῶν κυνῶν αἱ ῥινηλατοῦσαι*. Trag. adesp. 356. *ῥινηλάτην κύνα*.

1186—1193. Cf. Sept. 953. *τελευτᾷ δ' αἶδ' (τελευτῶσαι δ'?) ἐπηλάλαξαν ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον.*

1186. *χορὸς*] I. q. *στάσις*, coetus. Angl. band, company.

1187. *οὐκ εὔφωνος*] Cf. Sept. 867. *δυσκέλαδος Ἐρινύων ὕμνος*. Ch. 341. *ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων | θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.*

οὐ γὰρ εὖ λέγει] Non enim bona et fausta dicit (canit). Cf. 445.

1188. *πεπωκὼς — βρότειον αἷμα*] Cf. 828. Ch. 578. *φόνου δ' Ἐρινὺς — ἄκρατον αἷμα πίεται, τρίτην πόσιν.* "Eum. 253. *ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.* Eur. Alc. 845. Hesiod. Scut. 251." (Heusde)

ὡς θρασύνεσθαι] Pro *ὥστε* —.

1189. *κῶμος*] Angl. a masque, a revelling band (company). Trag. adesp. 375, 2. *χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω.* Dem. p. 517. *καὶ ὁ κῶμος καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοί.* Fletcher noster 'A masque of all the Furies shall dance to you.' Connecte *κῶμος συγγόνων Ἐρινύων*, a revelling band of etc. Eodem fere sensu *στάσις* 1117. Cf. Eur. Phoen. 352. *εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν (δώματος?) Οἰδιπόδα.*

1190. *δύσπεμπτος ἔξω*] Gl. F. *οὐ γὰρ ἐξέρχεται τῶν οἴκων.* Cf. Eum. 476. *αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.*

συγγόνων Ἐρινύων] Cognatarum. Angl. of kindred, sc. quia huic genti tanquam consanguineae adhaerent. Cf. 159. *νεικέων τέκτονα σύμφυτον.* Eur. Herc. 1076. *πρὸς Ἐρινύσι θ' αἷμα σύγγονον ἕξει.* Sept. 1034. *συγγόνῳ φρενί.*

1191 sq. 'And they sing a song of the crime that was the first beginning of all (woe); for in its turn they loathed the brother's bed that showed no mercy towards its defiler.' (Peile)

1191. *ὑμνοῦσι δ' ὕμνον*] Cf. 1474. *ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται.* Sept. 867. *τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἀχεῖν Ἀίδου τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.* Eum. 331. *ὕμνος ἐξ Ἐρινύων.*

δώμασιν προσήμεναι] Aedibus assidentes. Gl. F. *προσκαθήμεναι.* Cf. 1217. *ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους —;*

1192. *πρώταρχον ἄτην*] Per appositionem ad *ὕμνον* positum. Thyesteas dapes dicit. Cf. Ch. 1068. *παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι τάλανες.* Supra 223. *τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.* Hom. Il. 11, 603. *κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.* "Arist. Pac. 605. *πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης Φειδίας πράξας κακῶς.* Hom. Il. 5, 62. *νῆας ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο.* Od. 8, 81. *τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ | Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι.*" (Heusde) Fortasse etiam Myrtili caedes dicitur, ut putant Sch. Blom. alii. Soph. El. 508. *εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος ἐκοιμάθη — οὔ τί πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολύπονος αἰκεία.*

1193. *εὐνὰς ἀδελφοῦ*] Notatur adulterium Thyestis cum fratris ejus Atrei uxore Aerope. Quod argumentum fabulae Euripideae Cressarum fuit.

τῷ πατοῦντι] Qui vitiavit (violavit). Thyestem dicit.

δυσμενεῖς] Connecte cum *εὐνὰς* (ita Pal. etc.); alii cum *Ἐρινύες* connectunt (Eng. Heusd. Sch. Sidg.). At, ut recte monuit Paleius, non ipsum adulterium *ὑμνοῦσι*, sed ultionem horribilem inde ortam.

1194 sq. Cf. Sept. 183. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω; Arist. Lys. 128. ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;

1194. τοξότης τις ὥς] Cf. 277. παιδὸς νέας ὥς. Hom. Il. 20, 244. νηπύτιοι ὥς. κυρῶ] Cf. 628. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ.

1195. ψευδόμαντις] Falsus (mendax) vates. Contra ἀληθόμαντις 1241. θυροκόπος φλέδων] Angl. a-babbling beggar.

θυροκόπος] Ostia pulsans (mendicandi causa). Phryn. Bekk. p. 42, 32. θυροκόπος: ὁ τοῦ ἐπαιτεῖν (προσαιτεῖν?) ἕνεκα κόπτων τὰς θύρας. Plat. Resp. II. 364 C. ἀγύρται δὲ καὶ μάντεις ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες. Soph. Oed. R. 387 sq. Ant. 1055 sq. Arist. Av. 960 sq. Diph. 128. θυροκοπεῖν et κρουσίθυρον. Ejusmodi vates χρησμολόγοι audiebant. Canticum eorum ante fores ad tibiam cantari solitum θυροκοπικὸν et κρουσίθυρον dicebatur V. Athen. XIV. 618 C. Hesych. h. v.

φλέδων] Nugator. Anglice a babbler. A φλέω, i. q. φλύω. Unde φλεδονεύω (Etym. M.), ut ἀλαζονεύεσθαι ab ἀλαζών. "Timon (Diog. L. II. 107. VI. 18.) Socraticos φλέδονας appellat. Cf. φλύαρος, φλήναφος." (Heusde)

1196. ἐκμαρτύρησον] Hermannus explicat, de me absente, quum mortua ero, testare. Proprie autem ἐκμαρτυρεῖν is dicitur qui non quae ipse vidit sed quae ab aliis audivit testatur, item qui aut absens aut de absente testimonium fert. Anglice, to put in a written affidavit (sworn testimony). Pollux VI. 38. μαρτυρία δὲ καλεῖται ὅταν τις αὐτὸς ἰδὼν μαρτυρῇ, ἐκμαρτυρία δὲ ὅταν τις παρὰ τοῦ ἰδόντος ἀκούσας λέγῃ. Similiter Etym. M. 324, 1. et Suidas, ἐκμαρτυρεῖν φασὶ τὸ λέγειν οὐχ ἅπερ αὐτὸς εἶδεν ἀλλ' ἅπερ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία γὰρ γεγραμμένη ἀναγιγνώσκεται ὅταν τις ᾖ τελευτήσας ἢ ᾖ ὑπερόριος. Bekk. Anecd. p. 248. τῶν μὲν παρόντων μαρτυρία, τῶν δὲ ἀπόντων ἐκμαρτυρία. ὁμοίως ἐκμαρτυρίαν λέγουσιν ὅταν τις τὰ παρὰ τοῦ ἀπόντος εἰρημένα ἐκμαρτυρήσῃ. Postulat ut Chorus de se absente (i. e. mortua) jam nunc testetur." (Heusde) "It means therefore to read the affidavit or deposition on oath of an absent person. So Eum. 461. λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον (bore witness for Agamemnon in his absence)." (Dav.) Cf. Eum. 461. ποικίλοις ἀγρεύμασιν | κρύψασ' ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον. Eur. Fr. 557. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας | εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι καλόν. et Ag. 1184. καὶ μαρτυρεῖτε — ῥινηλατούσῃ (μοι) etc. 1317. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε. Similiter Orestes ait Ch. 1039. καὶ μαρτυρεῖν — μοι πάντας Ἀργείους λέγω.

προυμόσας] Gl. F. βεβαιώσας. Eadem crasis atque in προυφείλειν. Cf. Soph. El. 47. ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς. Tr. 427. ἐπώμοτος λέγων. Oed. C. 1637. κατήνεσαν ὅρκοις. Ant. 305. ὅρκιος δέ σοι λέγω. Xen. Anab. VII. 8. 2. ὁ δ' αὐτῷ ἐπομόσας εἶπεν. VII. 5. 5. "Poll. VIII. 55. προομοσία· ὅρκος ὃν ὁ κατήγορος προομνύει ἦ μὴν ἀληθῆ κατηγορεῖν. Cf. Pind. Ol. VI. 34. μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γε οἱ σαφέως μαρτυρήσω. Hic de jurejurando τὴν ἐκμαρτυρίαν praecedente." (Heusde)

τὸ μὴ εἰδέναι] Cf. 1106. Redde te non scire. Male Gl. F. τὸ ἐμέ.

1197. λόγῳ] Anglice by hearsay. Cf. Ch. 632. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ. Eur. Fr. 483. οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ κλύων. Ad rem

cf. 1105. *ΧΟ. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων, | ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.*

1198. *καὶ πῶς ἂν —;*] Cf. Ch. 523. Eur. Alc. 142. *καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;* Arist. Eq. 773.

ὅρκου πῆγμα] Cf. Eur. Iph. A. 395. *τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους.*

γενναίως] Fortiter, firmiter. Angl. strongly, firmly. I. q. *ἰσχυρῶς* Eubul. 15, 2. *τοῖς δὲ γενναίως πάλαι | διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη.* Aesch. Fr. 280, 5. *νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.* Soph. Aj. 938. *γενναία δύη* (schol. *ἡ ἰσχυρά*). Eur. Iph. A. 395. *τοὺς κακῶς* (i. e. *οὐ γενναίως*) | *παγέντας ὅρκους καὶ συνηναγκασμένους.*

1199. *θαυμάζω δέ σε —*] Cf. 1399.

1200. *ἀλλόθρουν πόλιν κυρεῖν λέγουσαν —*] De aliena civitate loqui accurate tanquam si praesens esses (in ea degeres). Anglice, should speak with accuracy of a strange city as if you lived in it. Cf. Soph. Ant. 1057. *ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;* Arist. Ach. 503. *ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.*

1201. *κυρεῖν λέγουσαν*] Angl. 'hit the mark in speaking.' Cf. 628. *ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ.* 1194. *ἥμαρτον ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;* 1233. *τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν;* Suppl. 596. *καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων | ἐξ 'Επάφου κυρήσαις.* Soph. El. 663. *ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ | κείνου;*

ὥσπερ εἰ παρεστάτεις] Angl. as if you had been present. Cf. Hom. Od. 8, 489. *λίην γὰρ κατὰ κόσμον 'Αχαιῶν οἶτον ἀείδεις | ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.* *παρεστάτεις*] Gl. F. *ἐνταῦθα ἦσθα.*

1202. *μάντις μ' 'Απόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει*] Cf. 908. *αἷς ἐπέσταλται τέλος* etc. Eum. 743. *ὅσοις δικαστῶν τοὔπ' ἐπέσταλται τέλος.*

τέλει] Muneri. Sc. *μαντικῷ.* Cf. 908. Ch. 760. Eum. 743.

1203. *καὶ θεός περ*] I. e. *καίπερ θεὸς ὤν.* Cf. 1084. *μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.*

1204. *προτοῦ μὲν*] Cf. Arist. Nub. 654.

1205. *ἁβρύνεται*] Delicias facit. Angl. carries himself delicately, is fastidious (nice, particular). I. e. *θρύπτεται, τροφερεύεται, μέγα φρονεῖ.* Cf. 919. *μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἅβρυνέ με.* Eur. Iph. A. 858. *δοῦλος οὐχ ἁβρύνεται τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἐᾷ.* 1343. *οὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.* Soph. Oed. C. 1339. *κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται.* Plat. Apol. p. 20 C. *ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἡβρυνόμην ἄν, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.* Pr. 970. *χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.* Ovid. A. A. II. 437. 'Luxuriant animi rebus plerumque secundis.'

πλέον] Magis. Angl. the more. Cf. 885.

1206. 'Well, he was a suitor who inspired me with greal delight.' (Pal.)

παλαιστής] A candidate, a suitor. Proprie a wrestler (in a contest). Cf. Pr. 920. Eur. Suppl. 704. *παλαιστὴς δεινός.* Soph. Fr. 409, 13. *τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν (Κύπρις);* Soph. Phil. 437. Corrigendum forsan *ἐραστής.*

κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν] Valde mihi gratiam spirans (placens). Cf. 1235. *ἄσπονδόν τ' Ἄρη | φίλοις πνέουσαν.* 375. Ch. 34. *πνέω τοι — κότον.* 940.

ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον. Eum. 840. *μένος πνέουσαν.* Ag. 219. 375. 1309. Cyri Theod. amic. exsul. v. 172. *καὶ μειδιῶ τὰ πλεῖστα καὶ χάριν πνέω.* Suppl. 17. Eur. Iph. A. 69. *ὅτῳ πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.*

1207. *τέκνων εἰς ἔργον*] I. e. *εἰς παιδουργίαν* (Soph. Oed. R. 1248.) sive *παιδοποιίαν.* Cf. Longin. § 44. *ταχέως γενόμενα* (*ἐρχόμενα*?) *πρὸς τεκνοποιίαν ἀλαζόνειάν τε γεννῶσι* etc. Simon. Amorg. Fr. 7, 48. *πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον | ἐλθόνθ'.* Plat. Legg. VI. 775 C. *τὴν παιδουργίαν.* Ovid. Her. XV. 45. 'omnique a parte placebam, | Sed tum praecipua quum fit amoris opus.' "Hom. Il. 5, 429. Od. 11, 245. Hesiod. Op. 521." (Heusde)

νόμῳ] I. e. *νομίμως* (legitimo modo), aut *ὡς νόμιμόν ἐστιν, ὡς νομίζεται,* ut mos est. Cf. Eur. Herc. 1316. *οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν ὧν οὐδεὶς νόμος | ξυνῆψαν.* 1361. Aelian. V. H. X. 2. *ἡ νόμῳ γημαμένη.* Eur. Tro. 324. *παρθένων ἐπὶ λέκτροις ἃ νόμος ἔχει.* Hinc *νόμιμοι γάμοι* Sept. 324. Monuit Paleius. Cf. supra 594. *γυναικείῳ νόμῳ.* Quod si corrigendum est *ἠλθέτην ὁμοῦ* (i. e. *συνηλθέτην*), cf. Apollod. III. 12. 5. *ᾗ συνελθεῖν* (i. e. *μιγῆναι*) *βουλόμενος Ἀπόλλων* etc.

1208. *ξυναινέσασα*] Postquam assentita eram. Cf. 484. *χάριν ξυναινέσαι.*

1209. *τέχναισιν ἐνθέοις*] Cf. 1134. *πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδοί.* 240. *τέχναι — Κάλχαντος.* Eum. 17. *τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἵδριν* (*ἔνθεον — φρένα* libri).

ᾐρημένη] Correpta. Gl. F. *κεκρατημένη.*

1211. *ἄνατος — κότου*] Indemnis irae. Cf. Soph. Oed. C. 786. *κακῶν ἄνατος.* Schol. *πῶς* (*πῶς οὐκ*?) *ὀργῆς ἐπειράθης τοῦ Ἀπόλλωνος;* Alio sensu (innoxius) Suppl. 356. 359. 410.

1212. *ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν*] Cf. Apollod. III. 12. 5. *Κασάνδραν, ᾗ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν· ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν· ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτὸ* (*αὐτῆς*?) *τὸ πείθειν.* Trag. Fr. adesp. 414. *ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός.* Virg. Aen. II. 246. 'Tunc etiam fatis aperit Cassandra futuris | Ora, dei jussu non unquam credita Teucris.' III. 187. Propert. IV. 12. 61.

ὡς] Postquam. Subintelligendum est (*οὐκ ἄνατος ἦν,*) *ἔπειθον —.*

τάδ' ἤμπλακον] Sic peccavi. Gl. F. *ἥμαρτον.* Cf. Suppl. 916. *τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδέ μοι δίκης ἄτερ;*

τάδ'] Hac in re. Gl. F. *τὸ ὑπακοῦσαι ἐκείνῳ.*

1213. *ἡμῖν γε μὲν δὴ*] Cf. Soph. El. 1242.

1215. Cf. 1256.

ὑπ' αὖ με — στροβεῖ] Cf. Pr. 877. 575.

ὀρθομαντείας] Cf. 1195. 1241. Pind. N. I. 92. *ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν.*

1216. *στροβεῖ*] Torquet, agitat. Cf. Ch. 1052. *τίνες σε δόξαι — στροβοῦσιν;* 208. *οἵοισιν ἐν χειμῶσι — στροβούμεθα.* Arist. Eq. 387. *ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει.* Ran. 817. *τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.*

ταράσσων] Turbans. "Mentem suam turbatam (Ch. 1056. *ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει*) dicit praeludiis ingruentium malorum." (Heusde) Cf. Ch. 289. Eur. Fr. 1079, 4. *μέθη ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα.*

φροιμίοις] Cf. Suppl. 830. *τάδε φροίμι' ἐμῶν βιαίων πόνων.*

1217. *τούσδε* —] Thyestae et Aeropae adulterae liberos.

δόμοις ἐφημένους] Cf. 1191. *ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι* (*αἱ Ἐρινύες*) | *πρώταρχον ἄτην.* Ch. 501. *ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ.*

1218. *ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν*] I. e. *εἰκελονείρους.* Cf. Prom. 448. *ὀνειράτων* | *ἀλίγκιοι μορφαῖσι.* Eur. Fr. 25, 3. *ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα* (f. *μορφώματα*). Arist. Av. 687. *ἀνέρες εἰκελόνειροι.*

1220. *χεῖρας κρεῶν πλήθοντες*] I. e. *πεπληρωμένοι*, manus carnium plenas habentes (adimpleti). Meminerit lector neutrum verbum esse *πλήθειν*. Cf. Pers. 272. *πλήθουσι νεκρῶν — Σαλαμῖνος ἀκταί.* 420. *θάλασσα — ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.* Theocr. 27, 25. *γάμοι πλήθουσιν ἀνίας* (f. *ἀνιᾶν*).

οἰκείας βορᾶς] Proprii ipsorum cibi, i. e. suarum carnium. Haec ad *κρεῶν* per appositionem addita. Nisi constructio est *οἰκείας βορᾶς κρεῶν* (pro *οἰκείων* —).

1220 sq. Distinguuntur *κρέα* (carnes), *ἔντερα* (intestina), et *σπλάγχνα* (praecordia). Cf. Arist. Ran. 473. *τὰ σπλάγχνα — αὐτοῖσιν ἐντέροισιν.* Lys. 367. Haec pueri isti, quod mirum videri potest, in manibus suis tenere finguntur.

1221. *ἐποίκτιστον γέμος*] Lugubre onus. Angl. a mournful load.

ἐποίκτιστον] Vox nusquam alibi obvia. Cf. ad 1614.

γέμος] I. q. *γόμον*, cf. Suppl. 444. Sic *βλέπος*, *ῥέος*, *δέρος*, *δέος*, etc.

1222. *πρέπουσ' ἔχοντες*] Are seen (present themselves to my view). Cf. 30. *ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.* 241. 389. Eum. 995.

1223. *ἐκ τῶνδε*] Idcirco. Cf. 877.

τινὰ] Emphatice positum, ut in Ch. 59. *φοβεῖται δέ τις.* Suppl. 902. *εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν.* et ad Arist. Ran. 606.

1224. *λέοντ' ἄναλκιν*] Contra *λέων εὐγενὴς* Agamemnon dicitur 1259. Utrobique cognomen ad Pelopidarum insigne regium spectare suspicor. Cf. 827. *Λύκος* dicitur Aegisthus infra 1259.

ἄναλκιν] Gl. F. *ἄνανδρον.* Cf. 1625. Soph. El. 301. *ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,* | *ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.* Hom. Od. 3, 310. *ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο.* 4, 333. *ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ* | *ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.* Eur. Or. 754. *οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.* Timocl. 5, 2.

στρωφώμενον] Theogn. 247. *καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος.* Archil. Fr. 90. *κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο.* et Men. Fr. 195. *γαμηλίῳ τε μοιχὸς ἐντρυφῶν λέχει.* (Heusde)

1225. *οἰκουρὸν*] Cf. 1626. 809. Eur. Herc. 45. Hec. 1277. *κτενεῖ νιν* (Cassandram) *ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.* (Clytaemnestra).

μολόντι] Reverso, reduci.

1226. *ἐμῷ*] Similiter in initio trimetri *ἐμὴν* v. 14.

φέρειν γὰρ —] Haec a praecedenti *δεσπότῃ ἐμῷ* arcte pendent.

1227. *νεῶν τ' ἔπαρχος*] Cf. Pers. 327. *Κιλίκων ἔπαρχος.*

1228. *γλῶσσα — λείξασα*] Cf. Arist. Vesp. 1033. *ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο.*

μισητῆς κυνὸς] Anglice, of the hateful bitch. Hom. Il. 6, 344. *κυνὸς κακομηχάνου.*

1229. *ἐκτείνασα φαιδρὸν οὖς*] Cf. Hom. Od. 17, 302. *οὐρῇ μέν ῥ' ὅ γ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω.* Soph. El. 1297. *φαιδρῷ προσώπῳ.* Xen. Cyn. IV. 3. *ἰχνευέτωσαν — ἐμμειδιῶσαι μὲν πρὸς τὰ ἴχνη ἐπικαταβάλλουσαι δὲ τὰ ὦτα.* VI. 15. *ἐπικλίνουσαι τὰ ὦτα.*

1230. *ἄτης λαθραίου*] Cf. Soph. Tr. 377. *τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον | λαθραῖον;* Soph. Fr. 932. *σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαίθαργος εἶ.*

τεύξεται] Cf. Hom. Il. 19, 208. *τεύξεσθαι μέγα δόρπον.* Hesych. *τευξομένη· ποιήσουσα.* Pro activo *τεύξει.* Eum. 668. *τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν.* Ch. 730. *ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.* Subjectum revera non est *γλῶσσα*, sed *κύων.*

1231. Cf. Soph. Tr. 1062. *γυνὴ δὲ θῆλυς οὖσα* (l. *θῆλυν σχοῦσα*) *κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν | μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.* Eur. Iph. T. 621. *αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας.*

φονεὺς] De muliere, ut apud Eur. Hel. 280. Iph. T. 586. Antiph. I. § 3. *τὴν τούτων μητέρα φονέα οὖσαν.* Sic *βραβεὺς* Hel. 703. *διαφθορεὺς* Hipp. 682. *ἑρμηνεὺς* El. 333.

1232. *ἐστίν*] Quater tantum apud tragicos in initio versus poni hoc encliticum monuit vir accuratissimus Elmsleius ad Her. 387. Add.

τί νιν καλοῦσα —;] Anglice, what odious monster shall I be right in calling her? Cf. Ch. 418. *τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν;* 313. *τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν —;* 997. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν;* 12. Eur. Iph. T. 1321. *ὦ θαῦμα· πῶς σε μεῖζον ὀνόμασας τύχω;* Hippol. 826. *τίνα τύχαν σέθεν — προσαυδῶν τύχω;* Soph. El. 663. Cratin. II. 47. *ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμάρτοιν* (*ἁμάρτοι* Naber); Soph. Phil. 222. *ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος — τύχοιμ' ἂν εἰπών;* Plat. Resp. IX. 581 A. *καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς ἂν καλοῖμεν.* Dem. p. 1483. *ὦ — τί ἂν εἰπὼν μήθ' ἁμαρτεῖν δοκοίην μήτε ψευσαίμην; — λίαν ὀλίγωροι,* etc. p. 232, 20. *ἀλλ', ὦ — τί ἄν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι;* Alex. com. III. 428. *ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς | ἄνθρωπος;* Monk. ad Hipp. 828.

δυσφιλὲς] Odiosum. Cf. 1641. Ch. 624. 637. 1058. Eum. 54. Tantum in Orestiade reperitur.

1233. *ἀμφίσβαιναν*] Cf. Nicand. Ther. 372. *ἀμφίσβαιναν — ἀμφικάρηνον.* Lucan. IX. 719. 'Et gravis in geminum surgens caput amphisbaena.' Aelian. H. A. VIII. 8. IX. 23. Similia sunt Ch. 244. 99, 2. Soph. Ant. 531.

Σκύλλαν] Cf. Ch. 614. *φοινίαν Σκύλλαν.* Eur. Med. 1342. *λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.* Anaxil. III. 347. *τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ χίμαιρα πυρπνόος, | ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων, | Σφὶγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη, | εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους;* Hom. Od. 12, 85 sq. Apoll. Rh. IV. 827 sq. Virg. Aen. III. 429 sq. Ovid. Met. XIII. 700 sq.

1234. *ναυτίλων βλάβην*] Cf. 1414. *μῖσος ἀστῶν.* Eum. 859. *σπλάγχνων βλάβας.*

1235. *θύουσαν*] Furentem. Hom. Il. 1, 342. *φρεσὶ θύει*. 11, 180. *ἔγχεϊ θύει*. Athen. VII. 302 B. *θύννος ἀπὸ τοῦ θύειν τε καὶ ὁρμᾶν· ὁρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθύς*.

Ἅιδου μαινάδ'] Cf. 1115. *δίκτυον — Ἅιδου*. Eur. Hec. 1076. *βάκχας Ἅιδου*. Sic *Ἅιδου μάγειρος, σάκτωρ, τραπεζεύς, δράκαινα*, etc.

ἄσπονδόν τ' ἄρη φίλοις πνέουσαν] Bellumque implacabile in inimicos spirantem. Cf. 376. *τῶν Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως*. 1206. *κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν*. Ch. 940. *ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον*. Eum. 840. *πνέω τοι μένος ἅπαντα τε κότον*.

1236. *ὡς δ' ἐπωλόλυξε*] Ut vero laetum clamorem tollebat (ob victoriam reportatam)! Anglice, and how she shouted for joy! Cf. 28. 595. Intelligitur *ὀλολυγμὸς* qui memoratur v. 587. *ἀνωλόλυξα* etc.

1237. *ἡ παντότολμος*] Cf. 221. *τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω*. Confer *παντόσεμνος* Eum. 637. *παντομισής* Eum. 644.

ἐν μάχης τροπῇ] Cf. Soph. Aj. 1275. *ἐν τροπῇ δορός*. Rhes. 82. 116. Supra 439. *ἐν μάχῃ δορός*. Eur. Cycl. 5. Soph. Ant. 674.

1238. *ἐδόκει τε χαίρειν*] And pretended to be glad. Cf. 797.

νοστίμῳ σωτηρίᾳ] Cf. 343. Pers. 797.

1239. *ὅμοιον*] Perinde est. I. e. *καὶ ὅμοιον (ἐστὶν), εἴ τι μὴ πείθω (πείσω?) τῶνδε*. Angl. it's all one. Cf. 1404. Eur. Suppl. 1069. *ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχῃς μ' ἑλὼν δορί*. Alex. III. 488. Herod. VII. 80. *ἢν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται*.

τί γάρ;] Quid enim? Angl. How should it be otherwise? Cf. 1139. Ch. 867. *οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;* 672. 1239. Soph. Oed. C. 1680. *τί γὰρ, ὅτῳ —;* Eur. Or. 482. Confer *τί μήν;* quod in fine senarii legitur Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 688. et Doricum *σά μάν;* Arist. Ach. 757.

1240. *τὸ μέλλον ἥξει*] Cf. 254. Suppl. 1048. *ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν*. Virg. Aen. III. 395. 'Fata viam invenient.'

1241. *ἀληθόμαντιν*] Veracem vatem. Contra *ψευδόμαντις* 1195. Cf. v. *ὀρθόμαντις*.

1242. *δαῖτα παιδείων κρεῶν*] Eadem verba 1593. *παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν*. Ch. 1068. Cf. Eur. Fr. 467, 3. *ἀρνεία τε δαίς*.

1243. *πέφρικα*] Horreo. Cf. Pr. 695. *πέφρικ' εἰσιδοῦσα —*. Sept. 720. Suppl. 345. *πέφρικα λεύσσων —*. Pr. 540. Sept. 490. Fr. 384. Arist. Nub. 1133.

1244. *κλύοντ' ἀληθῆ*] Cf. 680. *τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων*.

κοὐδὲν ἐξῃκασμένα] And no mere resemblances (figures).

ἐξῃκασμένα] Assimilata. Cf. Sept. 431. *ἥξειν κεραυνὸν οὐδὲν ἐξῃκασμένον | μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου*. 446. Eur. Phoen. 162. *μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξῃκασμένα*. Lucian. p. 836. *μισθὸν ᾐκασμένου γάμου προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον*.

1245. *ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω*] Extra cursum delapsus curro (vehor, vagor). I. e. *ἔξω δρόμου —*. Cf. Pr. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργῳ*. Ch. 1022. *ὥσπερ σὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶ δρόμου | ἐξωτέρω* (l. *ἡνιοστροφῶν δρόμου | ἔξω τρέχω*). 514. *πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου*.

"Cassandra hortata erat Chorum ut *συνδρόμως* secum investigaret (1184); nunc deficiunt eum vires nihil amplius assequentem." (Heusde)

1247. *εὔφημον — κοίμησον στόμα*] I. e. *κοίμησον στόμα ὥστε εὔφημον εἶναι.* Cf. Ch. 581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν, | σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.* 1044. *μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα | φήμαις πονηραῖς.* Soph. Oed. C. 129. *εὐφήμου στόμα· φροντίδος* (schol. *σιωπηλῆς*). Aj. 362. *εὔφημα φώνει.* El. 633. Phil. 201. Eur. Hipp. 721. *εὔφημος ἴσθι.* Hec. 664. *ἐν κακοῖσι δὲ | οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.* Ion. 98. *στόμα τ' εὔφημον φρουρεῖν ἀγαθόν.* Arist. Th. 39. *εὔφημος πᾶς ἔστω λαὸς | στόμα συγκλείσας.*

εὔφημον] Proleptice positum.

κοίμησον] Cf. 597. *κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.* Sept. 3. *βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.* Eum. 832. *κοίμα — κύματος — μένος.* Ag. 2. *κοιμώμενος.* Hom. Il. 12, 281. *κοίμησεν δ' ἀνέμους.* *Κοιμίζειν* nusquam legitur apud nostrum, Euripides contra frequentat eam formam.

1248. Simile est illud Pr. 980. *ὤμοι.* *ΕΡ.* *τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.* *Παιὰν* sive *παιὼν* poetice dicitur *ἐπιστατεῖν*, ut *δεῖμα παραστατεῖν* 14. et *ἀλκὴ ἀποστατεῖν* 1104. In paeanibus canendis fausta omnia precabantur. Cf. 28. Sept. 250. *ὀλολυγμὸν εὐμενῆ παιάνισον.* 617. *ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας.*

ἐπιστατεῖ] Presides over. Plat. Symp. 188 C. *ἔτι τοίνυν καὶ θυσία καὶ οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ.* Cf. 1078. *ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ | οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.* Similiter *καιρὸς ἔργου παντὸς ἐπιστάτης* (i. e. *ἔργῳ παντὶ ἐπιστατεῖν*) dicitur Soph. El. 75. Cf. etiam Arist. Ach. 1213. *ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.* Negat Cassandra ullam Agamemnoni esse spem salutis.

1249. *ἔσται*] Sub. *ἃ λέγεις* ex *τῷδε λόγῳ.*

1250. *κατεύχει*] Precaris. Cf. Eum. 921. *ᾇτ' ἐγὼ κατεύχομαι* etc. Soph. Oed. C. 1575. Tr. 764. Eur. Andr. 1105. Iph. A. 1186.

τοῖς δ'] Clytaemnestrae et Aegistho. Silet tamen ea nomina. Cf. 1356.

1251. *τοῦτ' ἄχος πορσύνεται*] Cf. 1374. *ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων.* Ch. 911. *τόνδε — Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.* Pers. 268. *οἷ' ἐπορσύνθη κακά.*

ἄχος] Malum. Cf. Soph. Ant. 414. *σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος.*

1252. Redde, You have altogether misunderstood the meaning of my predictions. Scilicet qui virum, non mulierem, facinoris auctorem fore putes. Cf. Suppl. 452. *ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.*

ἦ κάρτα] Cf. ad 592. Ch. 929. Eum. 213. Suppl. 452. *ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι* (?).

παρεσκόπεις] Gl. F. *ἔξω βλέπεις ἢ ἔβλεπες.* Cf. Synes. *ὅστις ἀσεβῆ σύνοδον ἰδὼν παρεῖδεν ἢ ἀκούσας παρήκουσεν.* Aristot. de Insomn. *τὸ γὰρ παρορᾶν καὶ παρακούειν ὁρῶντος ἀληθῶς τι καὶ ἀκούοντός ἐστιν, οὐ τοῦτο δὲ ὃ οἴεται.* Confer etiam Latinum pervidere. Hor. Sat. I. 3. 25. 'Cum tua pervideas oculis mala lippus inunctis, | cur in amicorum vitiis tam cernis acutum?' Anglice to overlook, misunderstand, judge wrongly of. Alio sensu Plat. Symp. 221 C. *ἠρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους.* Confer *παραβλέπειν, παρατοξεύειν, παραπαίειν, παραστοχάζεσθαι.* Haec dicit

Cassandra quia cernit Chorum de uno tantum occisore verba facere, quum plurium ea mentionem fecisset 1250. *τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.* In eodem errore perstans Chorus 1253. ab ea reprehenditur ut *ἀξυνήμων.*

1254. Attamen linguam Graecam probe scio (ideoque bene Graece loquor). Hinc apparet Graecam linguam callere Cassandran. Cf. 1050 sq.

ἄγαν] Nimis bene. Angl. full well, only too well.

Ἕλλην' — φάτιν] In tragicorum scriptis quae supersunt quinquies legitur femininum *Ἕλλην,* hic et in Iph. T. 341. *Ἕλληνος ἐκ γῆς.* 495. *πατρίδος Ἕλληνος.* Iph. A. 65. *πόλιν Ἕλληνα.* Her. 131. *στολὴν — Ἕλληνα.* Adde Xen. Ven. II. 4. *Ἕλληνα φωνήν.* Similiter Eur. Med. 1331. *Ἕλλην' ἐς οἶκον.*

φάτιν] Sermonem, linguam. I. q. *φωνήν.*

1255. *καὶ γὰρ τὰ πυθόχρηστα —*] Sub. *ἐπιστάται αὐτήν* (i. e. sermone Graeco expressa eduntur). Anglice, Yes and so too do the Pythian oracles, yet they are difficult to understand. Nimirum oracula apud Graecos sermone Graeco edebantur. Cf. Arist. Eq. 1092. *νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ* etc. 1088.

τὰ πυθόχρηστα] Oracula Pythica. Cf. Ch. 899. 938. Eur. Ion. 1218. Codicum lectio est *τὰ πυθόκραντα.* Cf. 455. 1487. 249. Ch. 610. Eum. 392. Sept. 162. Cf. *θεόκραντος* (1488), et *δημόκραντος* (457).

δυσμαθῆ] Intellectu difficilia. Cf. Eur. Med. 1196. *κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν.* Iph. T. 478. Contra *εὐμαθὴς* Eum. 442. Soph. Aj. 15. *εὐμαθές σου — φώνημ' ἀκούω.*

1256. *παπαῖ παπαῖ*] Cf. Pers. 1031. *παπαῖ παπαῖ.* Eum. 262. *παπαῖ.* Soph. Phil. 745. *παπαῖ.* 785. *παπαῖ φεῦ | παπαῖ μάλ' αὖθις.* 792. 895. 746. 754. Oed. C. 543. El. 867. Fr. 165. ubi mirantis est.

πῦρ] Aestus, ardor, fervor. Cf. 1215. *ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος | στροβεῖ.* Senec. Agam. 718. 'Recede, Phoebe — exstingue flammas pectori infixas meo' Soph. El. 871. *ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;*

1258. *δίπους λέαινα*] Cf. Juven. IX. 92. 'bipes asellus.' Eur. Med. 1342. *λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.* El. 1162. *ὀρεία τις ὡς λέαινα τάδε κατήνυσεν* (*Κλυταιμνήστρα*). Virg. Ecl. II. 63. 'Torva leana lupum sequitur.' Ut hic *δίπους λέαινα* dicitur Clytaemnestra, sic nuncius Aegyptius *δίπους ὄφις* Suppl. 895. Cf. *δράκαινα* (masc. *δράκων*), *ὕαινα,* etc.

1261. *κἀμοῦ*] I. e. *καὶ ἐμῆς ἀγωγῆς* (1263). 'And, as one who is preparing a deadly draught, she declares that she will throw into the cup of her wrath a requital for me also.' (Pal.)

μισθὸν] Mercedem meam. Loquitur ut fatidica: vates enim mercedem accipere solebant. Cf. 978. *μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.* Ch. 729. Soph. Ant. 1055. *τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.*

ἐνθήσειν] Addituram esse (tanquam *φάρμακον*). Cf. 1137. *τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχυθέν.* Arist. Pac. 248. *ὡς μεγάλα καὶ δριμέα | τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.* Hom. Il. 11, 846. *ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν | χερσὶ διατρίψας.* Shakesp. 'Thus even-handed justice | Commends th'

ingredients of the poisoned chalice | To our lips.' Clytaemnestra cum *φαρμακευτρίᾳ* comparatur, quae varia medicamenta in vase commiscet.

1262. *ἐπεύχεται*] Cf. Aj. 831 sq.

θήγουσα φωτὶ φάσγανον] Cf. 1535 sq.

θήγουσα — φάσγανον] Cf. Eur. Tro. 1030. *φάσγανον θήγουσα*. Med. 40. *θηκτὸν φάσγανον*. Ion. 1063. *θηκτὸν ξίφος*. Phoen. 68. *θηκτῷ σιδήρῳ*.

φάσγανον] I. q. *ξίφος*. Cf. 1528. *ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ*. Aegisthi gladio ad mariti caedem patrandam usam esse Clytaemnestram patet ex Ch. 1011. Secundum alios securim ad eam rem adhibuisse traditur.

1263. *ἐμῆς ἀγωγῆς*] I. e. *ἀντὶ ἐμῆς ἀγωγῆς* (abductionis meae a Troja ad Argos). Gl. F. *κομίσεως ἐνθάδε*. Cf. Soph. Oed. C. 662. *τῆς σῆς ἀγωγῆς*.

ἀντιτίσεσθαι μόρον] Redde, abductionem huc meam morte ejus ulturam esse. Anglice, that she will avenge herself (lit. pay herself in return) by his death for etc. Cf. Eur. Med. 261. *πόσιν δίκην* (ita Elmsl. *δίκῃ* vulg.) *τῶνδ' ἀντιτίσεσθαι κακῶν*. Eum. 231. *δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα*. V. Elmsl. ad Her. 852.

1264 sq. Haec *παρῳδεῖ* Aristophanes Eq. 1250 sq.

1264. *κατάγελων*] Cf. 1179. Arist. Ach. 76. Eq. 319.

τάδε] Gl. F. *τὰ ἐσθήματα*. Cf. 1270.

1265. *σκῆπτρα*] Scipionem apud Graecos gestabant vates et harioli e lauro factum (*δάφνινον*), qui *ἰθυντήριον* dicebatur. Hom. Il. 1, 14. *στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος | χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ*. Andr. 297. Hesych. *ἰθυντήριον· ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης*.

μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη] Redimicula, infulas. Cf. Ch. 95. 1035. Sept. 101. "Non capitis coronam sed collare memorat. Imitatur Euripides Tro. 451. *ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔια, χαίρετ' — ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς* etc. 256 sq." (Weckl.) "Plat. Symp. 3, 1. *τοὺς περιδεραίους τῶν στεφάνων ὑποθυμίδας ἐκάλουν*, etc. Athen. XI. 674 C. Eur. Tro. 256 sq. 451 sq. Hipp. 806." (Heusde)

μαντεῖα] Gl. F. *μαντικά*.

1266. *πρὸ μοίρας*] Scilicet *θανάτου*. Cf. 1462. Pers. 917.

1267. *ἴτ' ἐς φθόρον*] Cf. Sept. 252. *οὐκ ἐς φθόρον; σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;* Sic *εἰς ὄλεθρον* (Oed. R. 430. 1146.), *ἐς κόρακας*, *ἐς μακαρίαν*, etc. "Sceptrum et collare, fatidica insignia, alloquitur. Si quaeris quo haec spectent, cf. 1160 sq. ubi se mox in inferis vaticinaturam esse ait. Cf. Od. 11, 90 sq. ubi Tiresias in Orco sceptrum gerit." (Heusde)

ἐγὼ δ' ἅμ' ἕψομαι] Cf. Soph. Oed. R. 471. *δειναὶ δ' ἅμ' ἕπονται Κῆρες ἀναμπλάκητοι*. Eur. Tro. 1009. *ὅπως | ἕποιτ' ἅμ' αὐτῇ*. Herc. 1323. *ἕπου δ' ἅμ' ἡμῖν —*.

1268. *πλουτίζετε*] Cf. 586. Soph. Oed. R. 30. *Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται*. Hesiod. Op. 392. *κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν*. 'Lo! here Apollo's self is stripping me | of my diviner's garb.' (Davies) "Subito ac sponte jam decidit vestis alba vati, ut numinis vi detracta humeris videatur." (Heusde)

1270. *χρηστηρίαν ἐσθῆτ'*] Cf. Eum. 241. *ἐφετμὰς — χρηστηρίους*. Sept. 26. *χρηστηρίους ὄρνιθας*.

ἐποπτεύσας] Tantum in Orestea neque apud ceteros tragicos occurrit hoc verbum.

1271. κἀν τοῖσδε κόσμοις] Etiam in his ornamentis (hoc ornatu). Insignia μαντικὰ intellige.

μέγα] Valde. Cf. Ch. 137. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. 255. Eum. 12.

1272. φίλων ὑπ' ἐχθρῶν] Cf. 1374. πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων φίλοις | δοκοῦσιν εἶναι —;

οὐ διχορρόπως] I. e. manifesto. Angl. unmistakably. Construendum cum μάτην. Cf. 349. οὐ διχορρόπως ἰδεῖν. 815. Suppl. 605. 982. σωτῆρες οὐ διχορρόπως.

1273. φοιτὰς — ἀγύρτρια] Vaga praestigiatrix. Sic θυροκόπος φλέδων 1195. φυγὰς ἀλήτης 1282.

φοιτὰς] Gl. F. μανική. Eur. Tro. 42. δρομάδα Κασάνδραν. Confer φοιβάς, μαινάς, θυιάς.

ἀγύρτρια] Mendica circulatrix. Cf. Soph. Oed. R. 388. δόλιον ἀγύρτην. Rhes. 503. ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολήν (Ulysses). 715. βίον δ' ἐπαιτῶν εἷρπ' ἀγύρτης τις λάτρις. Hom. Od. 19, 284. χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι.

1274. ἠνειχόμην] Cf. Pers. 838. σοῦ κλύων ἀνέξεται. Sept. 252.

1275. μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ] I. q. ἐκτελέσας, ἀποδείξας. Angl. having made me (turned me out) a finished soothsayer. Alii explicant, having unmade me a prophetess. I. q. ἀπολέσας (1082). Cf. Eur. Hec. 515. πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; Soph. Oed. C. 1648. οὐ γάρ τις αὐτὸν — κεραυνὸς ἐξέπραξεν.

1276. ἀπήγαγ' —] Cf. 1087. 1138.

θανασίμους τύχας] Cf. 1445. θανάσιμον γόον. 1017. et ad 1176.

1277. "Aeschylus contrasts the block (ἐπίξηνον) where Cassandra was to die with the altar (βωμὸς) where her father died." (Symmons)

ἐπίξηνον] A chopping-block. Cf. Arist. Ach. 318. 355. 366.

1278. θερμὸν κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι] Cf. 1172. ἐγὼ δὲ θερμόνους (f. θερμὸν ῥοῦν) τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. 1390. βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. 209. μιαίνων παρθενοσφάγοισι | ῥείθροις πατρῴους χέρας πρὸ βωμοῦ. Soph. Ant. 1239. φοινίου σταλάγματος. Rhes. 791. θερμὸς κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς | βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.

κοπείσης] Sub. ἐμοῦ.

προσφάγματι] Mactatione, immolatione. I. e. caede, cruore (mactatae victimae). Plerumque πρόσφαγμα significat victima, Eur. Hec. 41. 265. Iph. T. 243. θεᾷ φίλον πρόσφαγμα. 458. νέον πρόσφαγμα θεᾶς. Alc. 848. πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων. Tro. 619. 624. αἰαῖ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων. Verum προσφάζειν est Hel. 1271. προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νερτέρος.

1279. οὐ μὴν ἄτιμοί γ' —] Cf. Soph. Oed. R. 810. οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν.

ἄτιμοι] I. q. ἀτιμώρητοι, ἄτιτοι, inulti. Cf. Ch. 1019. ἄτιμος (schol. ἀτιμώρητος). 295. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν. Hipp. 1416. οὐ γὰρ

οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφου | θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας | ὀργαὶ κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας. Soph. Oed. C. 51. *οὐκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.* "Dem. Phil. 3: p. 13. *ἐν νόμοις φονικοῖς· ἄτιμος τεθνάτω τοῦτο λέγει καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι.* Tamen rectius *ἄτιμοι* accipies pro *ἀτιμώρητοι* (ego et Agam.), quem usum monstrat schol. Plat. Legg. IX. 855 C. monet vero ipse poeta subjungens *τιμάορον*. Virg. Aen. II. 670. 'nunquam omnes hodie moriemur inulti.' IV. 659. 'moriemur inultae.'" (Heusde)

τεθνήξομεν] Futurum tanquam a praesenti *τεθνήκω* (quocum cf. *δεδοίκω, δεδύκω, κεκλάγγω*, etc.) formatum. Sic *ἑστήξω* (Arist. Lys. 634.), *κεκράξομαι*. Cf. Arist. Ach. 325. *τεθνήξων*. Nub. 1436. *τεθνήξεις*. Plat. Gorg. 469 D. *τεθνήξει οὗτος*.

1280. *τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις*] Cf. 1280. 1577. Ch. 143.

1281. *φίτυμα*] Gl. F. *γέννημα*.

ποινάτωρ] Ultor. Gl. F. *τιμωρὸς, ἐκδικητής*. Eur. El. 23. *Ἀγαμέμνονος ποινάτορα*. 268. *ποινάτορας*. Iph. T. 1433. *ὑμᾶς ποινασόμεσθα*.

1282. *φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος*] Cf. Ch. 1038. *ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος* —. (Ubi Orestes loquitur.) Eum. 884. *τοῦδ' ἀπόξενος πέδου*. Soph. El. 777. *ὅστις — φυγὰς | ἀπεξενοῦτο*. Eur. Hec. 1221. *πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις*. Ad rem cf. Hom. Od. 1, 40. *ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο | ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης*.

ἀπόξενος] Cf. *ἀποχρήματος* (Ch. 275.), *ἀπότιμος, ἀπόδικος, ἀπόπολις*, etc.

1283. *κάτεισιν*] Redibit domum ex exilio. Cf. 1607. 1647. Herod. I. 62. V. 62. Eur. Med. 1015. *θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι*. Arist. Ran. 1165. *φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται*. Eum. 462. *κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον*. Sic *κατέρχεσθαι* (Sept. 975.), *κατάγειν*.

θριγκώσων] Angl. to crown, complete (as if with a coping). Eur. Herc. 1280. *παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς*. Tro. 489. *τὸ λοίσθιον δὲ, θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, | δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι*. Plat. Resp. VII. 534 E. *ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι — ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἡ διαλεκτικὴ ἡμῖν ἐπάνω κεῖσθαι — καὶ ἔχειν ἤδη τέλος τὰ τῶν ῥημάτων;* Hom. Od. 7, 87. *περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο*. 14, 10. *ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ*. Similiter Ch. 932. *ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε | τλήμων Ὀρέστης*.

1284. *ὅρκος — μέγας*] Cf. Hom. Il. 9, 132. Hesiod. Th. 784. *θεῶν μέγαν ὅρκον*. 400. Pind. Ol. VI. 34. *μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις*. Empedocl. Fr. 1 K. *θεῶν ψήφισμα παλαιὸν | ἀΐδιον πλατέεσσι (μεγάλοισι?) κατεσφρηγισμένον ὅρκοις*. (Quem locum attulit Karsten.)

ἐκ θεῶν] I. q. *ὑπὸ θεῶν*. Cf. 1279. *ἄτιμοι — ἐκ θεῶν*. Hom. Od. 1, 37 sq.

1285. *ἄξειν νιν*] Eum ducturum esse. Qu. *πράξειν νιν*, ulturum eum esse. Sic *ἐκπράσσειν φόνον* Eur. Med. 1305. Or. 406. etc.

ὑπτίασμα] Resupinationem, i. e. resupini corporis caedem. Angl. the flooring, the felling. I. e. interfectionem. Gl. F. *ἡ ὑπτία κατάκλισις ἤγ. τὸ νεκρὸν αὐτὸν εἶναι*. Cf. Prom. 1005. *γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν* (i. e. resupinatis manibus). Soph. Phil. 821. *κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε*. Ant. 716. Eur. Herc. 979. Hom. Il. 7, 145. *ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη*.

κειμένου] I. e. caesi. Cf. Soph. Ant. 1174. *καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε*. Aj. 989. El. 463.

1286. *τί δῆτ' ἐγὼ — ἀναστένω;*] Cf. Arist. Thesm. 868. *τί οὖν ἐγὼ ζῶ;* Ach. 126. *κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι; — ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.*

ἀναστένω] Cf. 545. Eur. Hec. 186. *τί ποτ' ἀναστένεις;* Or. 156. 1018. Iph. T. 551. Tro. 1132. Hel. 1544.

1287. *ἐπεὶ τὸ πρῶτον*] Angl. since first. Hom. Il. 1, 235. *οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους | φύσει ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν.* Hesiod. Op. 677. Arist. Eccl. 416. *ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ.*

1288. *πράξασαν ὡς ἔπραξεν*] Cf. 67. *ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι.* Pers. 727. Sept. 339. Soph. Oed. R. 1376. *βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε.* Oed. C. 273. *ἱκόμην ἵν' ἱκόμην.* 336. *εἴσ' οὗπερ εἰσί.* Soph. Fr. 92. *ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους.* Eur. Hec. 873. *πάσχοντος οἷα πείσεται.* Iph. T. 575. *ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν.* 692. *πράσσονθ' ἃ πράσσω.* El. 289. *ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν.* Or. 660. *ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τὰ νῦν.* 79. *ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα.* Tro. 630. Alc. 1023. El. 85.

1289. *οὕτως ἀπαλλάσσοντας*] Anglice, thus coming off (faring). Cf. Herod. I. 16. *ἀπὸ τούτων οὐχ ὡς ἤθελε ἀπήλλαξε.* VIII. 68. *ἀπήλλαξαν οὕτω ὡς κείνους ἔπρεπε.* Plat. Resp. II. § 8. *πείθοντες αὐτοὺς ἀζήμιοι ἀπαλλάξομεν.* et ad Arist. Pac. 568. Codicum lectio est *ἀπαλλάσσουσιν*, de qua constructionis mutatione cf. 1172. *ἐν θεῶν κρίσει*] Cf. 813.

1290. *τλήσομαι τὸ κατθανεῖν*] Articulus additus ut in 539. *χαίρω, τὸ τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.* Soph. Ant. 778. *τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν.* Oed. C. 442. *τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν.* Iph. A. 655. *τὸ σιγᾶν σθένω.*

1291. *Ἅιδου πύλας*] Cf. Il. 8, 367. 9, 312. Theogn. 709. 427. Eur. Alc. 124. Hec. 1. Hipp. 56. 1447. *νερτέρων ὁρῶ πύλας.* Theocr. 2, 160. Psalm. 9, 13. Jes. 38, 10. Matth. 16, 18. (Heusde)

1292. *καιρίας πληγῆς τυχεῖν*] Cf. 1343. *ὤμοι, πέπληγμαι· καιρίαν πληγὴν ἔχω.* 1344. *καιρίως οὐτασμένος.* Eur. Phoen. 1445. *τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγάς*, etc. Xenarch. com. 7, 11. *καιρίαν δ' εἰληφέναι | δόξας καταπίπτει.* Hom. Il. 4, 185. 8, 83. Virg. Aen. XII. 507.

1293. *ἀσφάδαστος*] I. e. *σπασμὸν μὴ ἔχων.* Angl. without a struggle. *Σφαδάζειν* significat *σπᾶσθαι, σφακελίζειν, δυσθανατεῖν.* Cf. ad Soph. Aj. 833. *καλῶ δ' ἅμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι | ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι, | πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.* Eur. Fr. 1020. *ὁ δ' ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς.* Suid. *σφαδάζειν· δυσθανατεῖν.*

αἱμάτων εὐθνησίμων ἀπορρυέντων] Clem. Alex. I. 17. *αἵματος τἀνάπυρατος.* Plut. Anton. c. 13. *ἦν δ' οὐκ εὐθάνατος ἡ πληγή.* Menand. IV. 74. *εὐθάνατος θάνατος.* Cic. ad Attic. XVI. 7. *εὐθανασία.* Contra *δυσθνήσκειν* Rhes. 791. *δυσθνήσκοντος αἵματος.* El. 843. *σῶμα δυσθνῆσκον.*

αἱμάτων] In plurali, ut saepe alibi. Cf. 1510. Ch. 64. 262. 920. Eum. 160. 244. Suppl. 262. Soph. Ant. 121. Eur. Alc. 499. Iph. A. 485. Iph. T. 73. Ion. 693. El. 137. 1172.

1294. *ὄμμα συμβάλω τόδε*] Gl. F. *συγκλείσω.* Cf. 15. *βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.* et Soph. Aj. 447. *κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες* etc. Alio sensu Eur. Iph. A. 455. *πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;*

1295. *σοφὴ*] Propter vaticinia ejus.

1296. *μακρὰν ἔτεινας*] Sc. *ῥῆσιν*. Cf. 916. Ch. 510. *ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτεινάτην λόγον*. Soph. Aj. 1040. *μὴ τεῖνε μακράν*. Eur. Iph. A. 343. *ὡς μακρὰν ἔτεινον*.

1297. *μόρον τὸν αὑτῆς*] Pro *τὸν σαυτῆς*. Cf. 1141. *ἀμφὶ δ' αὑτᾶς θροεῖς*. 1543. *ἄνδρα τὸν αὑτῆς*. Ch. 111. Soph. Oed. C. 853. 930. Eur. Alc. 461. Ar. Eq. 504. Lys. 1070. Plat. Prot. 312 A. pro *ἐμαυτῆς* Oed. R. 138.

θεηλάτου βοὸς] Ita dicebantur victimae quae se ultro immolandas offerebant. Laudant hac de re Macrob. III. 5. Virg. G. II. 395. Juven. Sat. XII. 5. Plut. Symp. VIII. 8. *ἄχρι δὲ νῦν παραφυλάττουσιν ἰσχυρῶς τὸ μὴ σφάττειν πρὶν ἐπινεῦσαι κατασπενδόμενον*. Philostr. Her. p. 254 B. *τὸ δὲ ἱερεῖον αὐτόματον τῷ βωμῷ προσειστήκει*. Tacit. Ann. XV. 7. 7. Hist. III. 56.

θεηλάτου] Cf. Suppl. 17. Soph. El. 5.

1298. *πατεῖς*] Cf. Ch. 732. *ποῖ δὴ πατεῖς* (*δὴ 'κπερᾷς*?) —; Pind. P. II. 157. *ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς*.

1299. *οὐκ ἔστ' ἄλυξις* —] Cf. Theogn. 817. *Κύρν', ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν οὐκ ἔσθ' ὑπάλυξις· | ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν οὔτι δέδοικα παθεῖν*.

ὦ ξένοι] Cf. 1315. *ἰὼ ξένοι*.

χρόνου πλέω] Pleni (completi) temporis. Cf. S. Johann. Ev. VII. 8. *ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται*. S. Paul. Epist. Rom. XI. 25. *ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ*. V. annot. crit.

1300. *ὁ δ' ὕστατός γέ που χρόνος πρεσβεύεται*] Anglice, Yes, but surely the last (the longest deferred) time is the best (has the advantage). 'Yet there is an advantage in gaining time (in deferring death to the last moment).' (Kenn.) Recte explicat Stanleius, 'Qui postremus moritur vel ipso tempore alios superat.' Cf. Soph. El. 1485. *τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων* (*κεκραμένων*?) | *θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι*; Ant. 720. Eur. Her. 45. Apollod. Car. 10. *οἱ γὰρ ἀτυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν* | (*ὁπόσον ἂν ἀγνοῶ*)*μεν ἠτυχηκότες*. Eur. Or. 789. *τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς*. Terent. Hec. III. 1. 6.

πρεσβεύεται] Primum locum obtinet, praestat. Angl. has the advantage. Cf. Eum. 21. *Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται*. Ch. 631. *κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ*. Schol. *τίμιός ἐστι παρ' ἀνθρώποις, φησὶν, ὁ ὕστατος χρόνος*.

1302. *ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσα*] Cf. Arist. Ach. 490. *ἀλλ' ἴσθι νυν | ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ, ὅστις* etc.

τλήμων] Hic bono sensu, ut *τλημόνως* Ch. 748.

ἀπ' εὐτόλμου φρενός] Cf. 805. *ἀπ' ἄκρας φρενός*. 1643. *τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς | οὐκ ἠνάριζες*; Suppl. 307. *ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος*. 546. *ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός*.

ἀπ' εὐτόλμως φρενός] I. q. *εὐτόλμως* (1298). Sic 1643. *ἀπὸ ψυχῆς κακῆς*.

1303. *κατθανεῖν χάρις*] Cf. 550. *ὡς νῦν τὸ σὸν δή, κατθανεῖν πολλὴ χάρις*. Suppl. 960. Herod. VII. 49. Dem. p. 658, 7.

ἀκούει ταῦτα] Haec audit de se dicta.

1305. *ἀποστρέφει*] Anglice, turns away. Cf. Arist. Pl. 702. *ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη*. "Intratura jam *τὰς Ἅιδου πύλας* (1291) cum horrore retrograditur aversa." (Heusde) Hic Cassandra metu stupefacta retrorsum recedit.

1306. Cf. Ch. 885. *τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;*

1308. *τί ταῦτ' ἔφευξας*] A *φεῦ*. Cf. 1074. *τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;* Non alibi legitur. Confer *ὤζειν, ὀτοτύζειν* (1074), *αἰάζειν, οἰμώζειν, μύζειν, ἰύζειν, ἐλάζειν, οἴζειν*, etc.

εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος] Sub. *ἐστί*. Nisi si animus tuus horrore aliquo perculsus est. Angl. unless you have something on your mind. Schol. *διὰ τί, φησί, τὸ φεῦ εἴρηκας; εἰ μὴ ἐκφοβῇ γάρ, πῶς λέγεις τὸ φεῦ;* Cf. 547. Pr. 196. *δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.* Ch. 81. 392.

1309. *φόνον — πνέουσιν*] Cf. Eur. Iph. T. 288. *πῦρ πνέουσα καὶ φόνον.* Theocr. XXII. 82. *φόνον ἀλλάλοισι πνέοντας.* Act. Apost. IX. 1. et ad Ch. 841 sq.

1310. *καὶ πῶς;*] How so? Cf. 549. Ch. 772. Eur. Or. 1110.

τόδ' ὄζει] This smell comes from (this is the smell of). Cf. Arist. Pac. 525. *οἷον πνεῖς — ὥσπερ μύρου.* Ach. 192. Philem. 41, 4. *οὐχὶ λοπάδος προσῶζεν οὐδ' ἡδυσμάτων.* Shakesp. Macbeth V. 1. 'Here's the smell of blood still: all the perfumes of Arabia will not sweeten this little hand.'

θυμάτων] Sacrificiorum. Cf. 1118. Chorus respicit v. 1056 sq.

1311. *ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ* —] A moist vapoury smell as if arising from a tomb is noticeable. Cf. Eur. Hec. 402. *ὁμοῖα κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἕξομαι.* Or. 697. *ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον.* "Suid. s. v. *Μαξιμῖνος· τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν ὡς οὐδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφέρειν.*" (Dav.)

ἀτμὸς] Vapor humidus, malo sensu. Cf. Eum. 130. Fr. 206, 2. Eur. Fr. 781, 2. et 53. Schol. ad Sept. 500. *καπνὸς ἀπὸ ξύλου, ἀτμὴ ἀπὸ ὕδατος, αἰθάλη ἀπὸ λίθων, βδῆλος ἀπὸ λύχνων, λιγνὺς ἀπὸ ἐλαίου καὶ κηροῦ, κνίσσα δὲ ἀπὸ κρεῶν.*

πρέπει] Anglice, is noticeable. Cf. 321. *οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.*

1312. *οὐ Σύριον* —] No Syrian delicacy (perfume) for the house is this. Cf. Eur. Bacch. 144. *Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.* Tibull. I. 3. 'Assyrios cineri qui donet odores.' Prop. II. 10. 'Cum dabitur Syrio munere plenus onyx.' Hor. Od. II. 7. 8.

ἀγλάϊσμα δώμασιν] Gl. F. *θυμίαμα.* Cf. Eur. Hel. 289. *ὃ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ.* 11. *τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ'.* El. 325. *πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.* Soph. El. 908. *μή του* (l. *μὴ 'κ του*) *τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν.* Ch. 193.

λέγεις] Cf. Arist. Pl. 922. *προβατίου βίον λέγεις.*

1313. *ἐμὴν 'Αγαμέμνονός τε μοῖραν*] Cf. Eum. 713. *χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διός.* Pers. 160. *τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.* Eur. Tro. 432. *τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακά.* et ad Arist. Ran. 964. *γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.* Cassandra hic ad fores palatii accedit, sed derepente quasi terrore perculsa retrogreditur.

1314. *ἀρκείτω βίος*] Sufficiat vita (quam jam vixi). Cf. Eur. Fr. 340, 4. *ἅλις, ὦ βιοτά· πέραινε.*

1316. *οὔτοι δυσοίζω* —] Non metuo. I. e. *οὐχ ὑποπτεύω, ὑπονοῶ* (Hesych.), *δυσωποῦμαι, φοβοῦμαι.* Schol. *οὐ δυσχεραίνω ὡς ὄρνις θέλουσα*

εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν καὶ θῆρά τινα φοβουμένη. Ab *δὺς* et *οἴζω* (*οἴ*). Cf. Rhes. 724. *δυσοίζων.* 805. *μηδὲν δυσοίζου* (*δύσοιζε?*) *πολεμίους δρᾶσαι τόδε.* et v. *δυσφημεῖν.*

θάμνον] Fruticetum. Angl. a thicket. Soph. El. 55. Eur. Bacch. 721. Fr. 298, 2. Hom. Il. 22, 191. Plat. Resp. IV. 432 B. Secundum Hom. Od. 22, 468. *ὡς δτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι | ἕρκει ἐνιπλήξωσι τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ | αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος.* Shakesp. Henry VI. (III.) V. 6. 'The bird that hath been limed in a bush | with trembling wing misdoubteth (mistrusteth?) every bush.'

1317. *ἄλλως*] Temere, sine idonea causa. Angl. for naught.

θανούσῃ] Quum mortua ero. "Praedicens futurum Clytaemnestrae et Aegisthi caedem, cujus ipsa testis esse non amplius poterit, orat Chorum ut caede peracta et vaticinio expleto se *ἄγαν ἀληθόμαντιν* (1241) fuisse testetur." (Heusde)

1318. *γυνὴ*] Clytaemnestra.

1319. *δυσδάμαρτος*] Nominativus. Formatum ut *ἀνόδοντος, ἀγύναικος, ἀχρήματος, φιλοχρήματος, ἀκύματος* (Eur.), etc. Vox non alibi reperta. Cf. etiam *δυσμήτηρ* (Od. 23, 97.), *δύσπαρις, αἰνοπάτηρ* (Ch. 315.), *αἰνότοκος, αἰνόγαμος, δύσγαμος.*

1320. *ἐπιξενοῦμαι* —] Haec ut moritura vos antestor. Angl. I, as one about to die, charge you with this (this I claim as about to die). 'Haec munera hospitalia moritura posco.' (Butler) "Poll. III. 58. *τὸ ξένον ὄντα εἰς ἄλλην πόλιν ἐλθεῖν ξενοῦσθαι καὶ ἐπιξενοῦσθαι ἔλεγον.* Etym. M. 252, 27. 470, 47. Hesych. *ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι.* Id. *ξεινοδόκος· — μάρτυς.* Id. *ξενοδοκοῦμαι· μαρτύρομαι.* Id. *ἐπιξενοδοκοῦμαι· ἐπιμαρτύρομαι.* Sententia: 'Atqui vos tum quum pro me muliere mulier occubuerit et vir pro infausti connubii viro (Agam.) ceciderit, mihi quippe mortuae testamini. Haec meo moriturae testimonio confirmo.' Testimonium moriturae sanctissimum intelligitur." (Heusde) Cf. Fr. 120. *ἐπιξενοῦσθαι* (quod per *μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι* mire explicat Hesychius). Cf. *καταξενοῦσθαι* Ch. 706.

1321. *οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου*] Cf. Prom. 397. *στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας.* Eur. Phoen. 1434. Hipp. 1409.

1322. *ἅπαξ ἔτ'* —] Similiter Ch. 500. *καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ.*

ῥῆσιν] Cf. Suppl. 273. *μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.* 615. Plat. Resp. X. 605 D. *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς.*

ἢ θρῆνον] Angl. or (rather) dirge. Cf. 1445. Suppl. 116. *ζῶσα γόοις με τιμῶ.* Sed corrigendum suspicor *ὡς θρῆνον.* Ch. 926. *ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.*

1323. *ἡλίου δ' ἐπεύχομαι* —] Cf. Sept. 279. *τοιαῦτ' ἐπεύχου θεοῖς.* Soph. Phil. 1470. Oed. C. 1024. Hom. Il. 7, 350. *ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.*

1324. *πρὸς ὕστατον φῶς*] Ad postremam lucem. Angl. by the last light. Gl. F. *ὃ ὕσταιον βλέπω.* Cf. Eum. 1003. *θαλάμους ἀποδείξουσαν πρὸς φῶς ἱερὸν* etc. Arist. Ach. 1184. *ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ'*

ἰδὼν | λείπω φάος τόδ'. Eur. Fr. 316, 1. *καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε.* Similiter *Ἥλιος* ut testis invocatur Ch. 994.

τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις] Cf. 519. *τόν τ' ἐμὸν τιμάορον | Ἑρμῆν.* Ch. 117. *τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη | — (φάσκε) ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα — ὅστις ἀνταποκτενεῖ.* Orestem dicit. Cf. 1280. 1577. Sensus loci multum diuque vexati hic videtur esse, 'ut ultoribus meis inimici mei caedis meae poenas rependant.'

1325. *τίνειν*] Rependere. Gl. F. *διδόναι, τιμωρίαν δηλονότι.*

1326. *εὐμαροῦς χειρώματος*] Anglice, an easy conquest (prey). Hic tandem Cassandra a curru descendit. Cf. ad 1290.

1327 sq. Similis sententia est Eur. Tro. 634. *ὁ δ' εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν | ψυχὴν (?) ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας· | κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς | τέθνηκε κοὐδὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν.*

εὐτυχοῦντα μὲν] I. e. *ἢν μὲν εὐτυχῇ.*

1328. *σκιᾷ*] To a sketch (outline of a painting). Cf. v. *σκιαγραφεῖν.* Schol. F. *ἤτοι καὶ μικρόν τι συμβὰν μεταβαλεῖ.* Cf. 839. Eur. Med. 1224. *τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν.* Fr. 509. *φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.* Fr. 532, 2. *κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά.* Fr. 295. *καπνοῦ σκιά.*

πρέψειεν] Assimilaret. I. e. *ὁμοιώσειε.* Cf. Fr. 405.

1329. *βολαῖς*] Cf. 391. *προσβολαῖς.*

ὑγρώσσων] Cf. v. *ὑπνώσσειν.*

σφόγγος] Cf. Hom. Od. 1, 111. *οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας | νίζον.* "Plut. Mor. 99 B. *γράφοντα πολλάκις ἐξαλείφειν, τέλος δ' ὑπ' ὀργῆς προσβαλεῖν ὑπ' ὀργῆς τῷ πίνακι τὸν σπόγγον ὥσπερ εἶχε τῶν φαρμάκων ἀνάπλεων* (l. *ἀναπλέῳ*). Varron. Sat. 162. 'spongiam deletilem.' Anth. P. VI. 26. 4. *σπόγγος ἀκεστορίη πλαζομένης γραφίδος.*" (Heusde)

ὤλεσεν] I. e. *ἐξήλειψεν.* Eur. Fr. 618. *τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, | ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός.* Fr. 1041, 2. *κρινεῖ τις αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν, | ὃν* (*ὅν γ'*?) *ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον;* Eur. Hel. 262. *ἐξαλειφθεῖσ' ὡς ἄγαλμα.*

γραφήν] Cf. 241. Ch. 232. Soph. Fr. 685. *ἐσωζόμην | χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν.* Eur. Fr. 618. *τὸν ὄλβον — ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός.* Plin. N. H. XIII. 11. 'Quidquid scriptum in iis tabellis (*δέλτοις*) spongia inducta deleri poterat.'

1330. *καὶ ταῦτ' ἐκείνων —*] Haec autem (mutationem rerum secundarum in adversas, quae est sors Agamemnonis) magis misericordia digna esse judico quam illa (vitae exstinctionem in rebus adversis, quae ipsius Cassandrae sors est). Jam antea regis caedem *πολὺ μεῖζον πῆμα* quam alterum *πῆμα,* suam ipsius caedem, esse dixerat. Notandum hic, id quod aliquando quamvis raro fit, *ταῦτα* ad remotiora dicta, *ἐκεῖνα* ad propius dicta spectare. Si aliter sententiam coneris explicare, sensus nullus idoneus evadet. Cf. Sept. 264. *τοὔτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.* Eur. El. 1096. *εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα.* Hic Cassandra moesta regias aedes ingreditur certam mortem obitura. Hic etiam terminatur secunda pars sive secundus actus hujus fabulae.

1331—1342. Hoc breve carmen canitur dum Cassandra intrat et caedes ejus atque regis patratur. Sententia ejus haec est: Omnes homines bonam fortunam avide sectantur. Quodsi Agamemnon, a capta Troja redux triumphans propter aliorum sanguinem effusum ipse mactandus est, quis se felicem natum esse jactare poterit?

1331 sq. 'To fortune all men homage pay, | And of its worship never tire. | No one excludes the great man from his house, | Him whom the passing finger points, | And cries, Don't enter! there's no room for thee!' (Symmons) Construendum *δακτυλοδείκτων* cum *οὔτις* potius quam cum *μελάθρων*.

1331. Cf. 1001 sq. Herod. VII. 49. *εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη*. Arist. Pl. 193. *σοῦ δ'* (sc. *τοῦ πλούτου*) *ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.*

ἀκόρεστον] Insatiabile.

1332. *δακτυλοδείκτων δ'* —] Construe *δακτυλοδείκτων δ' οὔτις ἀπειπὼν* (?) *εἴργει* (*αὐτὸ, τὸ εὖ πράσσειν*) *μελάθρων* (ab aedibus suis).

δακτυλοδείκτων] Pers. Sat. I. 28. 'At pulcrum est digito monstrari et dicier Hic est' Hor. Od. IV. 3. 22. 'Quod monstror digito praetereuntium.' Lucian. Anach. 36. *τὸ ἐπισημότατον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ ἄριστον εἶναι τῶν καθ' ἑαυτὸν δοκοῦντα.* Somn. 11. *τῶν ὁρώντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ "Οὗτος ἐκεῖνος" λέγων.* Rhet. praec. 25. *καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ.* Lucian. Herod. 2. *καί, εἴ πού γε φανείη μόνον, ἐδείκνυτο ἂν τῷ δακτύλῳ.* Demosth. p. 790. *δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ πονηρότατον τῶν ὄντων ἁπάντων δεικνύναι.* Soph. Oed. R. 901. *εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει* (?) *βροτοῖς.* Cf. v. *χειρόδεικτος* Soph. Oed. R. 901. Aliud videtur esse *δακτυλόδικτος* (digitis jactus) Fr. 57, 4. *δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος.*

1333. *ἀπειπὼν*] Vetans. Ab *ἀπαγορεύειν* Anth. P. XII. 73. *καὶ μὲν ἀπεῖπον | πολλάκι· τὴν δρῆστιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.* Diph. 32, 8. *ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.* 'Cf. Plaut. Aul. I. 2. 22. 'Si bona fortuna venit, ne intromiseris.' Martial. I. 25. 5. 'Ante fores stantem dubitas admittere Famam?' (Weckl.) Sic vulgo explicant. Sed ita *ἀπαυδῶν* potius ponendum fuisset. Sensus hic potius videtur esse, defatigatus, defessus, satiatus (Angl. tired of it, satiated).

εἴργει μελάθρων] Arcet ab aedibus suis. Sc. *αὐτό* (*τὸ εὖ πράσσειν*). Cf. Ch. 907. *ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι.* Suppl. 38. *ὧν* (*λέκτρων*) *θέμις εἴργειν.* Sept. 503. *εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον.* Soph. Ant. 48. *οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.* Eur. Hec. 605. *εἴργειν ὄχλον τῆς παιδός.* Andr. 813. *τί με βρόχων εἴργεις;* Hel. 557. *εἰργόμεσθα τάφου.* Fr. 362, 20. *τοὺς δὲ — πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης.* Fr. 453, 10. *στάσιν εἴργ' ἀπ' οἴκων.* Arist. Eccl. 11. *ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.*

1334. *μηκέτ' ἐσέλθῃς* —] Noli amplius huc intrare. Cf. Sept. 434. *χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν "πρήσω πόλιν."* Ch. 314. *τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.* Ion. Fr. 55, 1. *τὸ "γνῶθι σαυτὸν," τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα.* Philem. 90, 8. *"ἀπόλωλ'," ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ,* etc. Trag. adesp. 458, 10. *"τυφλὸς οὔτι γνώσεται," | οὕτω λέγοντες.*

1335. *καὶ*] Et sic pariter. Angl. and so in like manner.

1337. *θεοτίμητος*] Dei instar honoratus.

1338 sq. Cf. Arist. Nub. 1393. *εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος | λαλῶν ἀναπείσει, | τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν | ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.*

1338. *προτέρων αἷμ' ἀποτίσει*] Angl. has to make satisfaction for (lit. to pay back) the bloodshed of others. Ch. 400. *ἀλλὰ νόμος (λόγος?) μὲν φονίας σταγόνας | χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν | αἷμα.* 650. *αἱμάτων παλαιτέρων τίνει μύσος.* 805. *γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.* Verba *προτέρων αἷμα* et *ἄλλων θανάτων* ad Atrei scelus spectant. Cf. 1503. *ὁ παλαιὸς — ἀλάστωρ — τόνδ' ἀπέτισεν τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.* Soph. El. 1420. *πολύρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.* Hom. Il. 4, 161. *ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.* Hesiod. Op. 258. *ὄφρ' ἀποτίσῃ | δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες* etc.

1340. *θανάτων*] De unius morte violenta, ut in Ch. 52. et alibi.

1341. *τίς ποτ' ἂν εὔξαιτο*] Quis jactare posset etc. Isocr. 29 D. *καίτοι τίς οὐκ ἂν εὔξαιτο — τοιαύτης πολιτείας μετέχειν —;*

1341. *ἀσινεῖ δαίμονι*] Cf. Ch. 1018. *οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον — ἀμείψει.* Sept. 826. *ἀσινεῖ σωτῆρι (τύχῃ).* Sapph. Fr. 80. *πλοῦτος ἄνευ (τᾶς) ἀρετᾶς οὐκ ἀσινὴς πάροικος.*

1343. *ὤμοι, πέπληγμαι*] Similiter exclamat Clytaemnestra Soph. El. 1415. *ὤμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.*

πέπληγμαι] Sc. gladio (1262), et quidem Aegisthi (Ch. 1011.). Apud Homerum autem et Sophoclem Clytaemnestra securi ad virum suum interficiendum utitur.

πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν] Cf. 1292. *ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν.* Herod. III. 64. *ὡς οἱ καιρίην ἔδοξε τετύφθαι.* Xen. Cyr. V. 4. 5. *καιρίας μὲν πληγῆς ἁμαρτάνει,* etc. Eur. Phoen. 1440. *τετρωμένους ἰδοῦσα καιρίους (καιρίας?) σφαγὰς | ᾤμωξεν.* Andr. 1120. *ἐς καιρὸν τυπείς.* Joseph. Ant. VII. 1. *πλήξας εἰς τοὐπίσω καιρίως.* Xenarch. com. 7, 14. *καιρίαν δ' εἰληφέναι | δόξας καταπίπτει.* Sed v. annot. crit. Alludere videtur comicus Ran. 1214. *οἴμοι, πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.*

ἔσω] Penitus. Anglice, deep within. Soph. Aj. 235. *ἔσω σφάζε.* Eur. Hel. 1356. *αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω (?) διὰ σαρκὸς ἅμιλλαν.* Ion. 766. *διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.* Sed v. annot. crit.

1344. *πληγὴν — καιρίαν οὐτασμένος*] Letali vulnere vulneratus. Cf. 1292. Ch. 640. *τὸ — ξίφος διανταίαν — οὐτᾷ.* Eur. Fr. 176, 3. *πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορί.*

1345. *ὤμοι μάλ' αὖθις*] Again, Ah me! Cf. Ch. 862. *οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου πεπληγμένου, | οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.* 654. *τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;* Eur. Or. 1020. *οἲ 'γὼ μάλ' αὖθις.* Med. 1009. Hec. 1037. Arist. Ran. 1214. Pl. 935. Cycl. 665. *ὤμοι μάλ'.*

δευτέραν πεπληγμένος] Sub. *πληγήν.* Cf. 1386. Soph. El. 1415. *ὤμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.* Ch. 640. *τὸ — ξίφος διανταίαν — οὐτᾷ.* Sept. 894. Soph. Ant. 1309. *ἀνταίαν ἔπαισεν.* Ad rem cf. 1384. *παίω δέ νιν δίς.*

1346—1371. Horum duodecim distichorum, ut monuit Bamberg., tertium secundo respondet, quintum quarto, et sic deinceps praeter primum et ultimum, quae sola per se stant.

1347. *κοινωσώμεθ'*] Inter nos communicemus. Angl. let us impart to each other (let us take counsel in common). Gl. F. *εἰς κοινὸν λέξωμεν.* Cf. Demosth. p. 890, 13. "In Eur. Med. 1273 sq. Chorus auditis puerorum clamoribus pariter deliberat." (Heusde)

1348. *γνώμην λέγω*] Cf. Arist. Ran. 1435. Thuc. IV. 58. *ἄλλαι πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο.* III. 49. VIII. 67. (Heusde)

1349. *κηρύσσειν βοήν*] Proclamare ut succurrant. Angl. to call for help (hither, to the palace). Cf. Eur. Hec. 530. *σιγὴν κηρῦξαι.*

βοήν] I. e. *βοήθειαν.* Cf. Suppl. 730. *εἰ βραδύνοιμεν βοῇ* (schol. *νῦν τῇ βοηθείᾳ*). Eur. Or. 1356. *βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους.* 1510. *οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν;* Hom. Od. 22, 133. *ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη | καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;* Itaque in *βοὴν* latet *βοηδρομῆσαι δεῦρο πρὸς δῶμα.*

1350. Connecte *ὅπως τάχιστα,* quam celerrime.

ἐμπεσεῖν] Cf. 1175. 1468. Herod. III. 146. 81. *ὠθέει ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου.*

1351. *τὸ πρᾶγμ' ἐλέγχειν*] Cf. Soph. Ant. 434. *καὶ τὸ πρᾶγμ' ἠλέγχομεν.* Arist. Eccl. 484. *ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι — τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.*

ξὺν — ξίφει] Sic 1549. *τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον — σὺν δακρύοις — πονήσει;* Ch. 21. *ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.* Pers. 756. *μέγαν — πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ.* Sept. 869. *διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ.* Cic. Orat. II. 40. 'Si et ferro interfectus ille, et tu inimicus ejus cum gladio cruento comprehensus es etc.' Gl. F. *ἰδόντας τὸ νεόρρυτον ξίφος.*

ξὺν νεορράντῳ ξίφει] 'While they hold the yet gory sword.' (Pal.) Plena locutio, hic concise expressa, foret *ξὺν νεορρύτῳ ξίφει εἰλημμένον.* Male Dindorfius explicat recens stricto, tanquam a *ῥύομαι* (traho), coll. Eum. 42. *νεοσπαδὲς ξίφος.*

1352. *γνώματος*] I. q. *γνώμης.* Cf. Eur. Her. 407. *ἓν δὲ πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει.* Herod. VII. 52. Alio sensu (a test) Soph. Tr. 593.

1353. *τι δρᾶν*] Cf. Ch. 553. *ἐξηγοῦ φίλοις | ποῦ δεῖ τι ποιεῖν, ποῦ δὲ μή τι δρᾶν λέγων.* Arist. Av. 637 sq. Eur. Her. 733.

τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή] I. e. *ἀκμάζει.* Cf. Pers. 407. *κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.* Soph. El. 1337. *ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν | ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.* 22. *οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.* Aj. 811. *οὐχ ἕδρας. ἀκμή.* Eur. El. 684. *στείχειν δ' ἀκμή.* Hec. 1042. 1292. Arist. Pl. 255. *σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.* Th. 661. Arist. Th. 661. *χρὴ | μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι.*

1354. *ὁρᾶν πάρεστι*] Hoc videre (intelligere) licet. 'This seems full plain, for prelude they announce | as tyrant sway preparing for the city.' (Kenn.) Cf. 367. *εἰπεῖν πάρεστιν.* Sept. 906. *πάρεστι δ' εἰπεῖν* etc. Pers. 1049. *μέλειν* (*στένειν*?) *πάρεστιν.* Soph. Phil. 1420. *ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν.*

φροιμιάζονται] Praeludunt, initium (sc. necandi regis) faciunt (capiunt). Angl. are making a beginning. Sc. Clytaemnestra et Aegisthus. Cf. 1250. Eum. 20. *τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς*. Eur. Iph. T. 1162. *τί φρομιάζει νεοχμόν;*

1355. *τυραννίδος* —] Taking measures for the city which are signs (significant, indicative) of tyranny. Gl. F. *ἤγ. ὡς καθέξοντες τὴν τυραννίδα.* "Aristid. II. p. 265. *ἀρχὴν πράττων αὐτοῖς βασιλικήν*. Thuc. VIII. 6, 1. *βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων ποιήσεις*. Arist. Pl. 378. 217." (Heusde)

τυραννίδος σημεῖα] Tyrannidis futurae indicia (specimina). Cf. Pr. 842. *σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός*. Suppl. 218. 506. Thuc. I. 130. *ἔργοις βραχέσι προυδήλου ἃ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἔμελλε πράξειν*.

πράσσοντες πόλει] Cf. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα — πράξας Ἀργείᾳ χθονί*. Arist. Ach. 755. *ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλει,* | *ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα*. *Πράσσειν* saepe de clandestinis eorum molitionibus usurpatur qui per machinationem aut sibi aut aliis aliquid efficere student. V. Duker. ad Thuc. IV. 89 f.

πράσσοντες] Molientes. Angl. devising. Lepide de tyrannide loquuntur senes Argivi tanquam si in republica viverent.

1356. Cf. 1250. *σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.*

οἱ δὲ] Illi autem. Anglice, but they.

τῆς μελλοῦς κλέος] The credit of delay (for deliberation). Headlam apte confert Antiphili epigramma A. P. XVI. 136. "*Ἀρκεῖ δ' ἁ μέλλησις, ἔφα σοφός*. Similiter Eum. 885. *ἀλλ', εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας*. Cum *μελλὼ* cf. *εὐεστώ, ἀπεστὼ* (Herod. IX. 85.), *κινὼ* (pro *κίνησις* Dorienses teste Hesychio), *μορφώ, πειθώ, δοκὼ* (i. q. *δόκησις*, Eur. El. 747.), *πευθώ*.

κλέος] Famam, gloriam. Solon. Fr. 27, 4. *μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος*.

1357. *πέδῳ πατοῦντες*] I. e. spernentes. Cf. Ch. 641. *τὸ μὴ θέμις λὰξ πέδῳ πατούμενον*. Eum. 110. *καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα*. Ag. 885. *ὡς σύγγονον* | *βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον* (*πέδοι* Karsten).

οὐ καθεύδουσιν χερί] I. e. *χεὶρ αὐτῶν οὐ καθεύδει*. Gl. F. *οὐχ ἡσυχάζουσιν ἀλλ' ἐνεργοῦσιν*. Cf. Sept. 604. *ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται* | *παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ*.

1358. Gl. F. *οὐκ οἶδα, φησίν, ποίαν εἰπὼν βουλὴν ἐπιτύχω*. Male. Sensus est, Non video quamnam sententiam assequar, ut eam proponam. Diversa est locutio v. 622. *πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ* (f. *κἀληθῆ*) *τύχοις;*

ἧστινος] Sic *οἷστισι* Arist. Pac. 1279. *ἧστινος* Eur. Hipp. 903. *ᾧτινι*. Soph. Oed. C. 1673.

1359. Recte vertit Scholefied, 'Qui aliquid facturus est, eum etiam (prius) deliberare decet (de re gerenda).' Cf. Sallust. Cat. 1, 6. 'et prius quam incipias consulto, et, ubi consulueris, mature facto opus est.'

1360. *κἀγὼ τοιοῦτός εἰμι*] Etiam ego ejusdem sententiae sum (idem sentio), consilium nobis capiendum esse priusquam actionem suscipiamus. Cf. Eur. Her. 266. *κἀγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι*. Or. 1680. *κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς*.

δυσμηχανῶ] I. q. *ἀμηχανῶ*, non possum.

1362. *ἦ καὶ βίον τείνοντες —;*] Shall we even if thereby we be able to prolong our lives —?

βίον τείνοντες] Vitam extendentes, i. e. ut vita extendatur. Cf. Pr. 537. *ἁδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον (β. τ. μ.?) ἐλπίσι.* Pers. 708. *ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω.* Anth. P. VII. 178. *εὐαίων ἀσινῆ τείνοις βίον.* Eur. Ion. 125. *αἰῶνα τείνειν.* 680. *ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον.* Suppl. 1109. *ἐκτείνειν βίον.* Eur. Fr. 472, 9. *ἁγνὸν δὲ βίον τείνομεν (τείνων).*

1363. *δόμων καταισχυντῆρσι*] Cf. Ch. 764. *στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον | οἴκων.* Simplex *αἰσχυντὴρ* legitur Ch. 990. Neutrum vocabulum alibi occurrit.

ἡγουμένοις] Regentibus.

1364. *κρατεῖ*] I. e. *κράτιστόν ἐστι.* I. q. *νικᾷ.* Cf. 10.

1365. *πεπαιτέρα*] Mitior. A *πέπων*, ut *γεραιτέρα* (Eum. 848.) a *γέρων.* Cf. Fr. 259. *ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν μόρου πεπαίτερος.* Eum. 66. *ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.* Xenarch. III. 617. *μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ.* Soph. Oed. C. 450. *χρόνῳ πέπων.* Tr. 728. *ὀργὴ πέπειρα.* Eur. Her. 159. *ἦν πεπανθῇς.*

μοῖρα] Sc. *θανάτου, τὸ κατθανεῖν.* Cf. 1266. 1314.

1366. Cf. Plat. Resp. I. 368 B. *τεκμαίρομαι ἐκ τοῦ — τρόπου.*

1367. Cf. 672. *λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας.* Pr. 927. Herod. II. 1. *Αἰολέας ὡς δούλους πατρωίους ἐόντας ἐνόμιζε.* Hom. Il. 4, 357. *ὡς γνῶ χωομένοιο.* Od. 2, 220. *εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω.*

μαντευσόμεσθα] Gl. F. *στοχασόμεθα.* Herod. IV. 67. *ῥάβδοισι μαντεύονται.*

1369. *τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα*] Cf. Soph. Fr. 224. *ἃ δὲ | δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς (τάδε σάφ' εἰδέναι* aut *καὶ —?) θέλω.* Prom. 927. *ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.* Soph. Trach. 426. *ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται | δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.* Oed. C. 807. Eur. Alc. 528. Arist. Vesp. 71. *ἐπεὶ τοπάζετε.* Eur. Tro. 885. *δυστόπαστος εἰδέναι.* Suppl. 138. *δυστόπαστ' αἰνίγματα.* Ch. 778. *ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;*

1370. *ταύτην*] Sc. *τὴν γνώμην.* Cf. Herod. I. 120. *ἐγὼ ταύτην τὴν γνώμην πλεῖστός εἰμι.* VII. 220. 'Ad hanc sententiam laudandam plenus feror.' (Butler)

πληθύνομαι] Maxime inclino (propendeo). Anglice, I am most inclined. Schol. *ἐπαινοῦμεν διαφόρως ταύτην (τὴν) γνώμην, τὸ μαθεῖν ἐν οἵᾳ (ὁποίᾳ?) ἐστὶ καταστάσει ὁ βασιλεύς.* Cf. Suppl. 604. *ἔνισπε δ' ἡμῖν — δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπῃ πληθύνεται (πληθύεται* M.), i. e. in quam partem major numerus suffragiorum tendat. Soph. Fr. 651. *κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει* (l. *πληθύνει*) *γύην.* Thuc. II. 59. *πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες.*

1371. *τρανῶς — εἰδέναι*] Cf. Eum. 45. *τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.* Eur. El. 758. *τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.* Rhes. 40. *πολλὰ γὰρ εἰπὼν | οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας.* Soph. Aj. 23. *ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα.*

πῶς νῦν κυρεῖ] *κυροῦνθ' ὅπως* mss. et vulg. V. annot. crit. Cf. Soph. El. 1423. *οὐδ' ἔχω λέγειν πῶς κυρεῖ.* Aj. 347. Phil. 440. 444.

1372. *καιρίως*] Opportune (consilio meo convenienter). Angl. to suit my purpose. Antea quae falsa erant locuta nunc, victima ejus interfecta, animum suum et consilia palam aperit et summa cum audacia profitetur. Hic intrat regina.

1373. *οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι*] Cf. Soph. Aj. 1307. *οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων.* Phil. 929. Oed. R. 635. Oed. C. 978. Plat. Phaed. 85 C. *καὶ νῦν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι ἐρέσθαι.*

1374. *πῶς γάρ*] I. e. *πῶς γὰρ ἄλλως.* Sc. nisi haec faceret. Gl. F. *εἰ μὴ μετ' ἀπάτης.* Cf. 1139. *τί γάρ;*

1375. *πημονῆς ἀρκύστατ'*] Cf. 360. *γάγγαμον ἄτης.*

ἀρκύστατ'] Cf. Pers. 99. *εἰς ἀρκύστατα τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.* Eum. 112. *κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων | ὤρουσεν.* Soph. El. 1476. *τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων;* Eur. Med. 1578. *ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.* Or. 1422. *ἐς ἀρκύστατον μηχανὰν ἐμπλέκειν.*

1376. *κρείσσον' ἐκπηδήματος*] Majora (altiora) quam ut inde exsilire liceat. Cf. Pers. 97 sq. Soph. Oed. R. 1374. *ἔργα κρείσσον' ἀγχόνης.* Thuc. II. 50. *γενόμενον γὰρ κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου.*

1377 sq. Ad hanc rixam veterem allusio facta est v. 155. *μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος — μνάμων μῆνις τεκνόποινος.*

1377. *ἀγὼν — νείκης παλαιᾶς*] 'The fighting out of an old feud.' (Peile)

πάλαι — ἦλθε] "Dudum exstitit (processit) ex vetere victoria (*νίκης*), quam mactata Iphigenia de me reportavit Agamemnon. *Νίκη παλαιὰ* opponitur *τῇ νέᾳ* (942.)" (Heusde)

1378. *νείκης παλαιᾶς*] Veteris simultatis. Anglice, of an old feud. Sed v. annot. crit.

σὺν χρόνῳ γε μήν] Quamvis sero. Angl. though after a long time, though long delayed. Gl. F. *διὰ χρόνου.* Cf. Eum. 555. Aj. 306. *ἔμφρων μόλις ξὺν χρόνῳ καθίσταται.*

γε μήν] Cf. Pr. 871. Sept. 1062. Eum. 51. Eur. El. 754. *μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς, ἐμφανής γε μήν.* Eur. Fr. 627. *οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν.* Rhes. 284. *οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.* Soph. Oed. C. 587. *ὅρα γε μάν.* El. 973. *λόγῳ γε μὴν εὔκλειαν — σαυτῇ — προσβαλεῖς.*

1379. *ἐπ' ἐξειργασμένοις*] Re peracta. Cf. Pers. 525. Herod. IV. 164. *ἐπ' ἐξεργασμένοισι τὸ μαντήϊον ἐὸν τοῦτο.* VIII. 94. IX. 77. Soph. Aj. 377. El. 1344. *τελουμένων εἴποιμ' ἄν.* Eur. Bacch. 1037. *ἐπ' ἐξειργασμένοις | κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.*

1380. *τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι*] Cf. Soph. El. 527. *τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.*

1381. *ὡς μήτε φεύγειν*] *ὡς* pro *ὥστε*, ut alibi non raro apud nostrum.

ἀμύνεσθαι μόρον] Mortem avertere.

1382. *ἄπειρον ἀμφίβληστρον —*] Cf. Eum. 634. *ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.* Pr. 1078. *εἰς ἀπέραντον* (*ἀπέρατον*?) *δίκτυον ἄτης.* 153. *ἀπέραντον* (*ἀπέρατον*?) *Τάρταρον.* Fr. 435. *ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον.* (Ubi schol. *ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ὕφηνεν* (*Ἀγαμέμνονι*) *οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα.*) Eur. Or. 25. *ἣ πόσιν ἀπείρῳ*

περιβαλοῦσ' ὑφάσματι | ἔκτεινεν. Schol. Hec. 1277. *ἱμάτιον παρεσκεύασε μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς μήτε χειρῶν, ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον (λουόμενον?) ἀπέκτεινε.* Soph. Fr. 473. *χιτὼν — ἄπειρος.* Ch. 492. Herod. I. 141. II. 95. Simile quid de Sagartiis narrat Herodotus VII. 85.

ἄπειρον] Having no opening (for head or hands). Cf. Ch. 996 sq. Eum. 634. *ἐν δ'* (l. *ἔν τ'*) *ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.* 460. Eur. Or. 25. *ἣ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι | ἔκτεινεν.*

ἀμφίβληστρον] Cf. Ch. 492. Hesiod. Scut. 215. *εἶχε δὲ χερσὶν | ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον.* Soph. Tr. 1051. *καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων | ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον.* Men. Fr. 27. *ἀμφιβλήστρῳ περιβάλλεται.*

1383. *περιστιχίζω*] A *στίχος*, i. q. *στοῖχος* (Harp. et Etym. M. p. 699, 33.). Dem. Phil. I. p. 43. *καὶ κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται.* Polyaen. Strat. I. p. 13. *Πιττακὸς δὲ ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κρύψας ἀμφίβληστρον περιβάλλει.* Xen. Ven. 6, 8. Ter. Adelph. III. 2. 4. 'Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest.'

πλοῦτον εἵματος κακόν] Cf. 949. *φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.* 959. Sept. 949. *γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος.* Herod. II. 121. *πλοῦτος ἀργύρου μέγας.* Rhes. 960. *πέπλων μυρίων χλιδήν.* Vestem pretiosam intellige. (Heusde) Pro *κακόν* malim *πολύν.*

1384. Cf. 1343. 1345.

1385. *μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα*] Artus suos remisit (sc. cadens in balneo). Cf. Eur. Hipp. 1356. *ῥίψω, μεθήσω σῶμ', ἀπαλλαχθήσομαι | βίου θανοῦσα.* Nisi legendum *αὐτοῦ* (illico).

1386. *τρίτην — σωτῆρος*] Cf. Ch. 244. 578. *φόνου δ' Ἐρινὺς — ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.* 1073. Eum. 759. *τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου | σωτῆρος.* Suppl. 27. *Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ ὁσίων ἀνδρῶν.* Fr. 55, 4. *τρίτον* (*τρίτην* malit Nauck.) *Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.* Soph. El. 1415. *παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.* Eur. Fr. 457. *ὁσιωτέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι | πληγήν.* Plat. Phileb. 95 A. Ironica allusio est ad consuetudinem tertiam libationem *Διὶ σωτῆρι* effundendi (cf. ad 245.). Sic regina *τρίτην πληγὴν* inferorum Jovi, *νεκρῶν σωτῆρι*, se obtulisse jactat.

ἐπενδίδωμι] Insuper do (infligo).

1387. *νεκρῶν σωτῆρος*] Cf. Suppl. 157. *τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.* 230. *κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος, | Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν.* Clytaemnestra *μηλοσφαγεῖ θεοῖς τοῖς σωτηρίοις* Soph. El. 280.

εὐκταίαν χάριν] Oblationem votivam. Cf. Fr. 55, 3. *λοιβὰς, Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Ἥρας τε — τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω. — τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.*

1388. Cf. Sept. 394. *ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων* (l. *κλύων*). Hom. 1, 193. *ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.* Od. 18, 345. *ἄλλα δέ οἱ κῆρ | ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν.* Il. 16, 490. *ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων | κτεινομένος μενέαινε.* Od. 11, 463. *αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων | βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ, ἡ δὲ κυνῶπις | νοσφίσατ'.* (Ubi narratur Agamemnonis caedes.) Simonid. Amorg. 1, 7. *ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας.*

1389. *ἐκφυσιῶν*] Ab *ἐκφυσιάω*. Simplex *φυσιᾶν* occurrit Eum. 248. *φυσίαμα* 53. Soph. Ant. 1238. *καὶ φυσιῶν (κἀκφυσιῶν?) ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος*. Aj. 1238. *φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας | πληγῆς μελανθὲς αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς*. 918. Rhes. 790. Virg. Aen. IX. 349. 'Purpuream vomit ille animam.' Xen. Lac. IV. 3. 4. *τὸ αἰδεῖσθαι — ἐμφυσιῶσαι (ἐμφυσιᾶσαι?) βουλόμενος αὐτοῖς*. Alia forma *ἐκφυσᾶν* est Prom. 720. *ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος*.

αἵματός σφαγὴν] Cruorem suum effusum. I. e. *αἷμα φοίνιον* Sept. 719. Phil. 783. Cf. Eum. 449. *αἵματος καθαρσίου σφαγαί*. Soph. Trach. 573. *ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν | σφαγῶν ἐνέγκῃ*.

ὀξεῖαν] Vividi (lucidi, clari) coloris. Angl. of a bright colour. Cf. Arist. Pac. 1173. *ἔχοντα — φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ*.

1390. *ἐρεμνῇ*] Cf. Hom. Il. 12, 375. *ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος*. Soph. Aj. 374. *ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα*. Ant. 700. Eur. Her. 219. *ᾅδου τ' ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν*.

1391. *διοσδότῳ γάνει*] I. e. *Διὸς ὄμβρῳ* (in heaven's welcome rain). Cf. Arist. Ran. 246. *Διὸς φεύγοντες ὄμβρον*. Th. 856. *δίας ψακάδος*. Hom. Il. 23, 597. *τοῖσι δὲ θυμὸς | ἰάνθη ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση | ληΐου ἀλδήσκοντος ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι*. Hesiod. Op. 626. *Διὸς ὄμβρος*. Eur. Fr. 898, 7. *ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα*. Virg. Ecl. III. 82. 'Dulce satis humor.'

διοσδότῳ] Cf. Sept. 948. *διοσδότων (διοδότων) ἀχθέων*.

1392. *γάνει*] Cf. Pers. 475. *ἀμφὶ κρηναῖον γάνος*. 607. *ἀμπέλου γάνος*. Fr. 44, 6. *δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους | τελειός ἐστι*. Eur. Bacch. 261. 382. Cycl. 414. Iph. T. 634.

σπορητὸς] I. e. sata. S. Matth. Ev. XII. 1. *τὰ σπόριμα*. Sed *σπόρητος* (sic) valet sementis. Sic *ἄμητος* et *ἀμητός*, *τρύγητος* et *τρυγητός*. Subaudiendum *χαίρει*.

κάλυκος ἐν λοχεύμασιν] In partu caliculae, i. e. dum caliculae flos germinat. Soph. Oed. R. 25. *φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός*. Propert. IV. 2. 14. 'Cum coma lactenti spicea fruge tumet.' Hom. Il. 23, 597. Herod. III. 100. Theophr. H. Pl. VIII. 2. *οὐ πρότερον φανερὸς γίνεται (ὁ στάχυς) πρὶν ἂν προαυξηθεὶς ἐν τῇ κάλυκι γένηται. τότε δ' ἡ κύησις φανερὰ διὰ τὸν ὄγκον*. (Pal.)

λοχεύμασιν] Partibus, fructibus. Gl. F. *τοῖς γεννήμασιν. τῇ ἐκφύσει τῶν καρπῶν*. A *λοχεύεσθαι* (gignere) Fr. 159. Cf. Eur. Phoen. 1026. *γᾶς λόχευμα*. 810. *λόχευμ' Ἰοκάστης*. Herc. 252.

1393. *ὡς ὧδ' ἐχόντων*] Sc. *πραγμάτων*. Cf. 1405. Pers. 170. *πρὸς τάδ' ὡς | οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι — γένεσθε*. Pr. 760. Eum. 675. Suppl. 619. Soph. Ant. 1179. Aj. 281. 904. 981. Sic *ἐπ' ἐξειργασμένοις* supra 1379.

πρέσβος Ἀργείων] Cf. 855. Pers. 623. *βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις*.

1394. *χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'*] Cf. 1049. *πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως*. Ch. 105. *λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον*. Suppl. 925. *κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας*. Soph. El. 1457. *χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (τυγχάνει* plerique libri) *τάδε*. Oed. R. 937. *ἥδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ; ἄν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως*. Eur. Iph. A. 227. *κλάοις ἄν, εἰ πράσσοις ἃ μὴ πράσσειν σε δεῖ*. Eum. 420. *μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον*. Astyd. Fr. 5. *χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν*

ἔστι που κάτω (τοῖς κατὰ?) χθονός. Eur. Iph. A. 649. ἰδού, γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὁρῶν, τέκνον. Arist. Eq. 1654.

ἐπεύχομαι] Glorior in hac re. Anglice, boast of (am proud of) tho deed. Id quod usu vetitum erat. Hom. Od. 21, 411. ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μηδ' ὀλόλυζε· | οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

1395. ἐπισπένδειν νεκρῷ] Libationes super victimis sacrificiorum solemnium effundere mos erat, alia res est quando victima est cadaver humanum. Cf. Ch. 149. τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. Fr. 156. Herod. II. 39. ἔπειτα δὲ — οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἐπισπένδουσι. IV. 60. 62. VII. 167. ἐπισπένδων τοῖσι ἱροῖσι. Nicet. Eugen. IX. 4. τὸ σῶμα συγκαίουσιν Ἑλλήνων νόμῳ χοὰς ἐπισπείσαντες. Soph. El. 269. παρεστίους σπένδων (Aegisthus) λοιβὰς ἔνθ' ἐκεῖνον (Agamemnona) ὤλεσεν. Soph. Ant. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει. Eur. El. 665. Hom. Od. 3, 273. V. annot. crit.

1396. τῷδ' ἂν δικαίως ἦν] Sub. πρέπον.

ὑπερδίκως] Cf. Pind. P. X. 67. ὑπέρδικον Νέμεσιν.

1397. κρατῆρ' — πλήσας] Cf. Ch. 40. Pr. 112. Soph. Oed. C. 480. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ (sc. κρατῆρα);

κρατῆρ' — κακῶν] Aliter Aristophanes Ach. 936. κρατὴρ κακῶν (sycophanta). Similiter συγκεκραμένα κακὰ dixit Ch. 742.

ἀραίων] Curse-bringing, curse-laden.

1398. αὐτὸς ἐκπίνει] Cf. Justin. I. 8. 'Caput Cyri amputatum in utrem humano sanguine repletum conjici regina jubet cum hac exprobratione crudelitatis, 'Satia te, inquit, sanguine, quem sitisti cujusque insatiabilis semper fuisti.' Herod. I. 214. Shakesp. Macbeth I. 7. 'Evenhanded justice | Commends the ingredients of the poisoned chalice to our own lips.'

ἐκπίνει] Ebibit, exhaurit. Angl. drains, drinks to the very dregs.

μολών] Redux, reversus. Angl. on his return home.

1399. γλῶσσαν ὡς θρασύστομος] Cf. Suppl. 948. ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης.

ὡς θραστύστομος] Sub. ἐστι. Cf. 446.

1400. ἀνδρὶ] Marito.

1401. πειρᾶσθέ μου] Indicativus. Cf. 1663. δαίμονος πειρωμένους. Herod. VI. 86. Soph. Oed. R. 360. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν, ἢ 'κπειρᾷ λέγειν (ἢ πειρᾷ τί μου?); Eur. Phoen. 1018. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι. Fr. 402, 7. τῶν τρόπων πειρώμενοι.

ἀφράσμονος] Imprudentis. Adverbium ἀφρασμόνως legitur 290. Pers. 417.

1402. πρὸς εἰδότας λέγω] Cf. Thuc. III. 53. πρὸς εἰδότας πάντα λελέξεται. Soph. Oed. C. 1539. τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.

1403. αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις] Sub. εἴτε. Cf. 1239. Ch. 994. Soph. Tr. 236. ποῦ γῆς πατρῴας εἴτε βαρβάρου; λέγε. Hor. Od. I. 3. 16. 'Tollere seu ponere vult freta.'

1404. ὅμοιον] Perinde est. Angl. 'it is all one.' Cf. 1239. Eur. Suppl. 1069. ὅμοιον· οὐ γάρ μὴ κίχῃς μ' ἑλὼν χερί. Alex. com. III. 488. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη; | ΤΡ. Θάσιος. Α. ὅμοιον.

ἐμὸς πόσις, —] I. e. ἐμὸς (μὲν) πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον, δικαίας τέκτονος.

1405. *τῆσδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον*] Cf. Ch. 229. *σῆς ἔργον χερός.* Eur. Herc. 1138. *ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;* | *ΑΜΦ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.* Plut. Eumen. 17. *πάντως κἀκεῖ κτεινόμενος ὑμέτερον ἔργον εἰμί.* Brut. 33.

1406. *δικαίας τέκτονος*] Angl. a right good craftsman. Cum allusione simul ad *δίκη* justitia. Sic *δίκαιοι* pro *δικασταὶ* apud Aristoph. Vesp. 455. *ἀνδρῶν — δικαίων.* Cf. 1604. *κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.* 153. *θυσίαν — νεικέων τέκτονα.* Suppl. 283. 594. Criti. 1, 34. *χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ.* Crat. 4. Sic *δημιουργὸς κακῶν* Eur. Fr. 1059, 7. et *δημιουργὸς μόχθων* (*Ἔρως*) Fr. 136, 4.

τάδ' ὧδ' ἔχει] Ita se res habet. 'That's how it stands.' (Davies)

1407 sq. Gl. F. *τί κακόν, ὦ γύναι, ἐδεστόν, ἤγ. βρώσιμον ἢ πόσιμον κτησαμένη ἐκ θαλάσσης ὁρμώμενον ἔμαθες τοιαῦτα ποιεῖν θύματα.* Cf. Hom. Il. 22, 94. *βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός.*

1407. *κακὸν — ὀρμενον*] Cf. 653. *ὠρώρει κακά.* Sept. 86. *ὀρμενον κακὸν ἀλεύσατε.*

χθονοτρεφὲς] Cf. v. *Διοτρεφής* (Hom.).

ἐδανὸν] Edule. Cf. Fr. 356. *ἐδανοῖς* (*βρωσίμοις*, Hesych.). Hom. Il. 14, 171. *ἐλαίῳ — ἐδάνῳ* (i. e. *βρωσίμῳ*). Confer *ἐδεστὸς* Soph. Ant. 206. Tr. 679.

1408. *πασαμένα*] A *πατεῖσθαι* (vesci), ut *δάσασθαι* a *δατεῖσθαι.* Sic *ἐπάσαντο* et *πατέονται* Herod. I. 73. et II. 47. Corripitur prima syllaba. Cf. Sept. 1036. *τούτου δὲ σάρκας — οὐδὲ κοιλογάστορες* | *λύκοι πάσονται.* Arist. Pac. 1281. *ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι.*

ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς] Cf. Eum. 452. *ῥυτοῖς πόροις.* Soph. Aj. 884. *ῥυτῶν — ποταμῶν.* Oed. C. 1598. *ῥυτῶν ὑδάτων.* Eur. Hipp. 123. *ῥυτὰν παγάν.* 653. *ῥυτοῖς νασμοῖσιν.* Plat. Locr. 99 C. *ὕδωρ — τὸ μὲν ῥυτὸν — τὸ δὲ πακτόν* (l. *πηκτόν*).

1409. *ἐπέθου*] Tibi imposuisti. Anglice, have you laid (brought) upon yourself (incurred the guilt of). Et sic fere Dindorfius exponit proposuisti tibi. Nisi hic potius sensus est, aggressa es, suscepisti, i. q. *ἐμήσω* (Ch. 991.). Paleius aliter explicat 'have placed on yourself (your own head) this sacrificial incense (have thus as it were prepared yourself to be sacrificed).' Cf. Eur. Bacch. 701. *ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους στεφάνους.* Andr. 1211. *οὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν;* Arist. Nub. 426. *οὐδ' ἂν θύσαιμ' οὐδ' ἂν σπείσαιμ' οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.* Vesp. 96. *ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.* Plat. com. II. 638. *τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθείς.* Menand. IV. 200. *φέρε τὸν λιβανωτόν, σὺ δ' ἐπίθες, παῖ, τῷ πυρί* (ita enim corrigo). Porphyr. de Abst. II. p. 25. *ὅταν γὰρ ἑκατόμβας τινὲς θύωσι, ταύταις καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη.* Pro *θύος* fort. *μύσος.* Locus valde obscurus.

θύος] Suffimentum. I. q. *θῦμα* (1118). Per euphemismum pro *φόνον* positum. Cf. 1504. *τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.* Eum. 835. *θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους.* Eur. Iph. T. 621. *αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας.* Hom. Il. 18, 270. *σὺν θυέεσσι.* 8, 499. Hesiod. Op. 336. *σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι.* Hinc *θυοσκεῖν* Ag. 87. Sidgwick sacrificium (per euphemismum pro caedem) intelligit.

δαμοθρόους τ' ἀράς] Cf. 1413. *δημοθρόους τ' ἔχειν ἀράς*. 883. *δημόθρους ἀναρχία*. 938. *φήμη — δημόθρους*. 457. *δημοκράντου — ἀρᾶς*. 1616. *δημορριφεῖς ἀράς*. "Respicitur v. 1403., ubi Clytaemnestra nihil se curare hominum sermones dixerat." (Heusde) Cum *δημόθροος* (*δημόθρους*) cf. *δορυσσόος* (*δορυσσοῦς*), *οἰωνόθροος*, *ἡδύθροος* (Eur. El. 703.), *πρωτόπλοος* (Eur. Andr. 865.). Redde, and a people's curse.

1410. *ἀπόπολις*] 'An outcast and the citizens' fierce hate.' (Kenn.) Cf. 1429. *ἄτιτον ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων | τύμμα τύμματι τῖσαι*. Ch. 295. *πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ*. Soph. Oed. C. 206. *ἀπόπτολις* (schol. *ἔρημος καὶ ἄπολις*). Com. adesp. 127, 1. *ἄπολις, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος*. Sic *ἄξενος* et *ἀπόξενος*, *ἄτιμος* et *ἀπότιμος*, *ἀπόδημος*, *ἀπόσιτος*, *ἀπόμουσος*, *ἄφιππος*, *ἀποχρήματος*. Contrarium est *ἔμπολις*.

ἀπέδικες, ἀπέταμες] Prostravisti, jugulasti (sc. maritum tuum, ut pecudem). cf. Eur. Herc. 1204. *πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον, ἀπόδικε*. De repetitione praepositionis *ἀπὸ* cf. 1553. *κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν*.

1411. *μῖσος ὄβριμον*] Odium grave (ingens). Gl. F. *μέγα*. Cf. Sept. 794. *πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα*.

1412. Construe *φυγὴν ἐκ πόλεως*.

1413. *μῖσος ἀστῶν*] Cf. 1234. *ναυτίλων βλάβην*. Ch. 1028. *θεῶν στύγος*. Sed *μῖσος — ἀστοῖς* est 1412.

δημόθρους — ἀράς] Cf. 1409. 883. 938.

ἔχειν ἀράς] I. e. *ἀραῖς ἐνέχεσθαι*. Aliter *ἀρὰν ἔχειν* Soph. Phil. 1118. *ἐπ' ἄλλοις* (schol. *καταρᾶσθαι*). Cf. 811. 1059. Ch. 252. (Heusde).

1414. *οὐδὲν τότ'* —] I. e. *τότε δὲ οὐδὲν* —.

τότ'] Cf. 1460. Arist. Pac. 694. *τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε*.

φέρων] Imperfecti participium.

1415. *ὡσπερεὶ βοτοῦ*] Cf. Ch. 753. *τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν | τρέφειν ἀνάγκη*. Soph. Oed. R. 264. *τάδ' ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς | ὑπερμαχοῦμαι*. Notabilis est hic usus accusativi *μόρον* post *προτιμῶν*, fortasse propter vicinum genitivum *βοτοῦ*.

βοτοῦ] Pecudis. Cf. 1169. Ch. 753. Eum. 450. Eur. Hipp. 75. *φέρβειν βοτά*. Cycl. 332. *ἡ γῆ πιαίνει βοτά*.

1416. *φλεόντων*] Abundantium. Gl. F. *πληθυνόντων*. Cf. ad 377. *φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ*.

εὐπόκοις νομεύμασιν] I. q. *εὐέροις*. Cf. Cratin. II. 114. *γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν*. et ad Soph. Tr. 675. *οἰὸς εὐέρου πόκος*. Oed. C. 475.

νομεύμασιν] Gregibus. I. q. *βοτοῖς*. Non alibi legitur, quamvis verbum *νομεύειν* satis frequens est. Cf. v. *βόσκημα*. Eur. Bacch. 677. *ἀγελαῖα — βοσκήματ' — μόσχων*.

1418. *ὠδῖν'*] Cf. Eur. Iph. T. 1102. *Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν*. Ion. 45. Phoen. 30. *τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον*. Soph. El. 531 sq.

ἐπῳδὸν] Gl. F. *μειλικτικήν, καταπαυστικήν*. Angl. to charm the Thracian winds.

ἀημάτων] Flatuum, ventorum. Cf. Eum. 905. *ἀνέμων ἀήματα*, Soph. Aj. 674. *δεινῶν ἄημα πνευμάτων*. Rhes. 417. *ψυχρὰν ἄησιν*. Eur. Fr. 781, 45. *καπνοῦ μέλαιν' ἄησις*.

1419. *σ' ἀνδρηλατεῖν*] Cf. 1586. Eum. 221. *Ὀρέστην — ἀνδρηλατεῖν*. *Ἀνδρηλάτης* est Sept. 637. Plat. 565 E. Emphaticum est *τοῦτον*.

1420. *μιασμάτων ἄποιν'*] Accusativus appositionis. Cf. infra 1670. *ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν*. Pers. 810. *ὕβρεως ἄποινα*. Eur. Alc. 7. *καί με θητεύειν πατὴρ | θνητῷ παρ' ἀνδρὶ, τῶνδ' ἄποιν', ἠνάγκασεν*. Bacch. 516. *ἄποιν' ὑβρισμάτων*. El. 1180. *ἴδετε — σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων*. Iph. T. 1459. *τῆς σφαγῆς ἄποινα*. Herc. 224 sq. Andr. 291. Hec. 1074.

ἐπήκοος — ἔργων] I. e. *ἐπήκοος ὤν, ἀκούων*. Cf. Eum. 732. Ch. 980. Eur. Her. 120. *τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων*.

1421 sq. Cf. Ch. 715. *αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε*.

1422. *τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς —*] I. e. non mihi talia minari, nisi paratus sis ex aequo mecum certans vincere. Cf. Ch. 715. *αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε*.

1423—1576. Summarium hujus scenae hoc est: Chorus Helenae objicit, quod dormientem gentis Erinyn, tot tantorumque malorum causam, excitasset; genium aliquem malignum Tantalidarum domum occupasse; Jovem ei facultatem Clytaemnestra ut instrumento utendi dedisse; alias mortes eventuras esse, priusquam satiatus fuerit iste genius. Clytaemnestra se excusans veram malorum causam esse istum genium concedit, cujus irae ministra paene invita fuerit; Agamemnonem mortem suam propter impiam Iphigeniae immolationem meritum esse; se ipsam eum occidisse, se eum sepulturam esse a nemine defletum praeter filiam ejus mortuam, quam apud inferos ei amplectendi causa occursuram esse; denique facinus recens suum se sperare ultimum in hac familia fore, genium autem istum malum tum eam tum se ipsam perturbare desiturum esse.

1423. *ἐκ τῶν ὁμοίων*] Angl. with equal resources. Cf. Plat. Phaedr. 243 D. *ἐραστῇ μᾶλλον ἢ μὴ ἐρῶντι ἐκ τῶν ὁμοίων χαρίζεσθαι*. Thuc. I. 91. 4. *ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς* (sc. *ὁρμωμένους*). Sic *ἐκ τοῦ ὁμοίου, ἐξ ἴσου*.

1424. *τοὔμπαλιν*] I. e. *τὸ ἐναντίον, ἡττᾶσθαί σε*. Cf. Prom. 203.

1425. *γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν*] Cf. 1619. *γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον* (?). et ad 584. Soph. Oed. C. 1264. *ἀγὼ πανώλης ὀψὲ γοῦν ἐκμανθάνω*. Arist. Vesp. 217. *νὴ τὸν Δί' ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν*. Soph. Ant. 1349. *μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλας πληγὰς — ἀποτίσαντες γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν*. Chrysost. ad Matth. Ev. III. 7. *ὀψὲ γοῦν — ἠδυνήθησαν*. Proverbium erat *γηράσκειν αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενον*.

ὀψὲ γοῦν] Saltem sero. Angl. late though it be.

1426. *μεγαλόμητις*] Gl. F. *μεγαλόβουλος*. Cf. *αἰσχρόμητις* 223. *εὐκοινόμητις* Suppl. 700. *αἰολόμητις* Suppl. 1037. *αἰπυμήτης* Pr. 18. *πάμμητις*, etc.

περίφρονα] I. q. *ὑπέρφρονα*, superba (arrogantia) verba. Cf. Suppl. 757. *περίφρονες — ἄγαν*.

1427. *ὥσπερ οὖν* —] 'As indeed thy mind is frenzied by the deed of blood.' — (Sidg.) Cf. 1171. Ch. 86. 876. Sed corrigendum, ni fallor, *ὥσπερεί*.

φονολιβεῖ τύχᾳ] Anglice, from some bloody (blood-dripping) incident (event). Cf. 1129. *δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω*. Eum. 164. *φονολιβῆ θρόμβον*.

ἐπιμαίνεται] Cf. Sept. 155. *δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται*.

1428. *λίπος* —] 'The blood-stain over thine eyes is plain to see.' (Sidg.) Cf. Eum. 54. *ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα*. Ch. 1058. *κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές*. 185.

ἐπ' ὀμμάτων] Cf. 1472. *ἐπὶ δὲ σώματος* —. Arist. Nub. 1176. *ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶ τἀττικὸν βλέπος*. "Hyperid. apud Clem. Alex. III. 108. *χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν ἐπὶ τοῦ προσώπου*. Hom. H. Cer. 214. *ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδώς*. Ch. 1055. *ποταίνιον αἷμά σοι χεροῖν ἔπι*. 24." (Heusde)

λίπος — αἵματος] I. e. pinguedo sanguinea. Sc. ex Agamemnonis caede (1388). Cf. ad Ch. 448. Soph. Ant. 1022. *ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος*. Thuc. I. 6. *λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο*. Paus. VIII. 10. 1. *λιπάδα ἠλειμμένοι* (l. *λίπα ἀληλιμμένοι*). "Furiae *αἱματωποὶ* (Eur. Or. 256. ubi schol. *ὕφαιμον ὁρῶσαι*) dicuntur *στάζειν ἐξ ὀμμάτων δυσφιλὲς αἷμα*. Ch. 1058." (Heusde)

1429. *ἔτι*] Angl. yet.

στερομέναν φίλων] Cf. Ch. 294. *ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν*. Eur. Ion. 700. *ἀτίετος* (l. *ἄτιμος*) *φίλων*. Ad hanc Chori denuntiationem respicere videtur Clytaemnestra Ch. 720. *οὐ σπανίζοντες φίλων | βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι*.

1430. *τύμμα τύμματι τῖσαι*] 'Thou wilt pay blow for blow.' (Symmons) Cf. 1529. *θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν*. Ch. 312. *ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν | πληγὴν τινέτω*. 301. *ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω*. Soph. Ant. 1351. *μεγάλοι δὲ λόγοι | μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων | ἀποτίσαντες | γήρᾳ* (*θνητοὺς*?) *τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν*. Eur. Or. 508. *εἰ — φόνῳ φόνον λύσει*. Sept. 961. *παισθεὶς ἔπαισας*. Shakesp. Measure for Measure V. 1. 'An Angelo for Claudio, death for death.'

1431. *ὁρκίων ἐμῶν θέμιν*] The solemn sanction of my oath. Cf. Eur. Med. 208. *τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν θέμιν*.

1432 sq. *μὰ τὴν* —] Cf. Soph. Aj. 1390. *μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη*. Tr. 808. *ὧν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινύς τ'*. Eur. Med. 1389. *ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων φονία τε Δίκη*.

1432. *τέλειον — Δίκην*] I. e. *τελεσφόρον*. Cf. Sept. 832. *ὦ τελεία γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά*. Soph. Aj. 1390. *τελεσφόρος Δίκη*.

τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην] Cf. Soph. El. 528. *ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη*.

1433. *Ἄτην Ἐρινύν τε*] Cf. Sept. 70. *Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής*. Eum. 511. *ὦ Δίκα, ὦ* (-*τε*?) *θρόνοι τ' Ἐρινύων*. Soph. Tr. 808. *ὧν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινύς τ'*. Aj. 1389. *Ὀλύμπου πατὴρ | μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη*. Eur. Med. 1386. *ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων | φονία τε Δίκη*.

1434 sq. Similiter Clytaemnestra jactat Ch. 717. *οὐ σπανίζοντες φίλων | βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.*

1434. Cf. Eur. Her. 996. *ὅπως τὸ λοιπὸν μὴ ξυνοικοίην φόβῳ.* Esai. I. 12. *πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε.*

1435. *ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ* —] "I. e. quamdiu *συνέστιος* mihi erit." (Heyse) Cf. Ch. 863. *ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων.*

αἴθῃ πῦρ] Cf. Soph. Phil. 1033. *αἴθειν ἱρά.*

1436. *ὡς τὸ πρόσθεν*] Cf. Arist. Eq. 751. *ἀλλ' ἐς* (*ὡς* Br. etc.) *τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.* Lucian. Fug. 2.

1437. *ἀσπὶς θράσους*] Cf. Suppl. 176. *κρείσσων δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.* Nicostr. III. 289. *τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου.*

1438. *γυναικὸς — λυμαντήριος*] I. q. *λυμαντήρ.* Ch. 764. *στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον | οἴκων.* Pr. 991. *δεσμὰ λυμαντήρια.* Soph. Aj. 573. *λυμεὼν ἐμός.* Eur. Hipp. 1068. *γυναικῶν λυμεῶνας.* Cf. *θελκτήριος* Ch. 670.

1439. *Χρυσηΐδων*] Cf. Rhes. 866. *οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὓς λέγεις Ὀδυσσέας.* Clem. Alex. I. 273. *τοιαῦται Ἑλέναι αἱ νῦν εἰσὶ γυναῖκες.* (Heusde) Adde Plat. Theaet. 169 B. *μυρίοι — Θησέες τε καὶ Ἡρακλέες.* Arist. Eq. 786. *τῶν Ἁρμοδίων τις ἐκείνων.* Anglice dicas, of each Chryseis.

μείλιγμα] Cf. Eum. 107. 886. *γλώσσης μείλιγμα καὶ θελκτήριον.* Ch. 15. 278. Hom. Od. 10, 217. *μειλίγματα θυμοῦ.* Theocr. 22, 221. *λιγέων μειλίγματα Μουσῶν* (carmina). Verbum *μειλίσσειν* est Suppl. 1030.

1440 sq. Cf. Ch. 893 sq. 906 sq. 976 sq.

1440. *ἥ τ' αἰχμάλωτος*] Sub. *κεῖται* (1446).

τερασκόπος] I. e. *μάντις.* Cf. *θυοσκόπος* Rhes. 68.

1441. *κοινόλεκτρος*] Cf. Pr. 560. *δάμαρτα κοινόλεκτρον.* et v. *ὁμολεχής.*

θεσφατηλόγος] Fatidica. Vox nusquam alibi occurrens. Cf. *θυηπόλος, θυηφάγος, ἐλαφηβόλος, βαλανηφόρος, στεφανηφόρος, ἀσπιδηφόρος, θανατηφόρος, ξιφηφόρος, λαμπαδηφόρος.*

1442 sq. Apte vertit Peile, 'well-known too about the mast and on the seamen's benches.' Cf. Juven. Sat. VI. 101. 'Haec inter nautas et prandet et errat | per puppem et duros gaudet tractare rudentes.' V. 105. 'vernula riparum.' Nauticum hic convicium memorari jure suspicatur Heath. De nautarum moribus incultis cf. Plat. Phaedr. 243 C. *πῶς οὐκ ἂν οἴει αὐτὸν ἡγεῖσθαι ἀκούειν ἐν ναύταις που τεθραμμένων καὶ οὐδένα ἐλεύθερον ἔρωτα ἑορακότων;*

1442. *σελμάτων*] Cf. Pers. 358. *σέλμασιν νεῶν | ἐπενθορόντες.* Soph. Ant. 716. *ὑπτίοις κάτω | στρέψας τὸ πλοῖον σέλμασιν ναυτίλλεται.* Eur. Or. 242. *σέλματα νεῶν.* Cycl. 144. Hel. 1582.

1443. *ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην*] I. e. *ἀνάξια* —. And they have fared not unworthily (they have got what they deserved, they have not gone unpunished). Cf. 354. *χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.* Suppl. 562. *πόνοις ἀτίμοις.* Prom. 195. *οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.* Supra 369. *ἔπραξαν ὡς ἔκρανεν* (*Ζεύς*).

ἄτιμα — ἐπραξάτην] Eur. El. 1358. *εὐδαίμονα πράσσει.* Iph. A. 346. *πράσσοντα μεγάλα.* Iph. T. 668. *κοινὰ πράσσουσα.* Or. 538. *ἔπραξαν ἔνδικα.*

1444. *ὁ μὲν γὰρ οὕτως*] Sub. *ἔπραξεν.* Cf. 950. *τοὐμὸν μὲν οὕτω*, etc.

κύκνου δίκην —] Cf. Plat. Phaed. 85 A. *καί, ὡς ἔοικε, τῶν κύκνων δοκῶ φαυλότερος ὑμῖν εἶναι τὴν μαντικήν, οἵ, ἐπειδὰν αἴσθωνται ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, ᾄδοντες καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τότε δὴ πλεῖστα καὶ κάλλιστα ᾄδουσι γεγηθότες ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι οὗπέρ εἰσι θεράποντες.* 85 B. *οἱ κύκνοι — τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες μαντικοί τέ εἰσι καὶ προειδότες τὰ ἐν ᾅδου ἀγαθὰ ᾄδουσι καὶ τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ.* Oppian. Cyn. II. 547. *οὐκ ἄρα τοι μούνοισιν ἐν ὀρνίθεσσιν ἔασι | κύκνοι μαντιπόλον γόον ὕστατον ἀείδοντες.* Aelian. H. A. V. 34. Arist. H. A. IX. 13. Aelian. V. H. I. 14. Homer. H. Apoll. 1. Callim. in Del. 249. Ovid. Her. VII. 1. 'Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in herbis | ad vada Maeandri concinit albus olor.' Met. V. 387. XIV. 430. Lucr. IV. 182. Hor. Od. IV. 3. 20. Martial. XIII. 77. 'Cantator cycnus funeris ipse sui.' Cic. de Or. III. 2. 6. Tusc. I. 30. 73. Plin. X. 23. 32. Cantus ille utrum a v. 1072. an a v. 1313. incipiat quaeritur." (Heusde)

1445. Cf. 1322. Ch. 500. *καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ.*

θανάσιμον γόον] Cf. 1276. *θανασίμους τύχας.* 1017. et ad 1176.

1446. *φιλήτωρ*] I. e. *ἐραστής* (Hesych.) sive potius *ἐράστρια* (amatrix). De femina dictum, ut *φονεύς* 1231. Schol. *ἡ ἐκ ψυχῆς φιλουμένη.* **Mira** significatio. (Strab. X. 21 F. (p. 484.) *τὸν μὲν ἐρώμενον καλοῦσι (οἱ Κρῆτες) κλεινόν, τὸν δ' ἐραστὴν φιλήτορα* (hic activo sensu). Cf. Nonn. Dion. XXI. 27. *φιλήτορι κόλπῳ.* Similis constructio est Ch. 740. *γέλων κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς | κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει.*

ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν] Nempe Agamemnon, non Cassandra.

1447. *παροψώνημα*] Schol. *τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν.* A *παροψωνεῖν* (Cratin. II. 71.). Cf. Arist. Eccl. 226. Fr. 226 D. *αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ* (schol. *λάθρα διψωνοῦσι*). Fr. 236. *πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.* Sotad. III. 588. *παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ· | τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.* Juven. III. 142. 'quam multa magnaque paropside coenat?' Quae loca apposuit Blom. "Nempe *παροψίς* erat ferculum delicatum quod praeter solitos cibos apponebant. Gallice entremets." (Blom.) Anglice a dainty side-dish. Cf. Arist. Eccl. 226. cum schol. Soph. Tr. 360. Aesch. Suppl. 296. Simonid. Amorg. 7, 46. Similiter Eur. Med. 910. *γάμους παρεμπολῶντος ἀλλοίους.* Iph. A. 951. *ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον.* Menand. 535, 8. *γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντρυφῶν.* Magnet. Fr. 2. *καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.* Plat. com. 43. Metag. 14. Clem. Alex. III. 200. *τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐφάπτεται οἷον τρωγάλιόν τι ἐπὶ τῷ δείπνῳ παροψωνούμενος.* Connecte *παροψώνημα χλιδῆς* (i. e. *παροψώνημα χλιδανόν.* Pers. 544. *χλιδανῆς ἥβης τέρψιν*), et *εὐνῆς τῆς ἐμῆς.* Sic Prom. 466. *ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.* Eur. Phoen. 1492. *στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφῆς.*

1448—1576. *Κομμὸς* Chori, cui responsa ex proscenio fiunt. (1449—1461). Ch. Utinam mihi mors aliqua subita dolorisque expers contingat! fatalis Helena! (1461—1467) Clyt. Noli tibi mortem precari, Helenamque tam acriter culpare. 1468—1474) Ch. O crudele fatum nostrae domus! (1475—1480) Clyt.

Fatum merito invocas, ea enim caedium origo est. (1481—1496) Ch. Fatum sane durum, ab Jove omnipotente missum! O rex, quomodo te defleam dolo scelesto interfectum? (1497—1504) Clyt. Ego non sum Agamemnonis uxor, sed Ultor gentis formam muliebrem induta. (1505—1520) Ch. Noli te ipsam exculpare, quamvis concedi possit Ultorem istum te adjuvisse. (1521—1529) Clyt. Ipse rex reus fuit, qui filiam meam Iphigeniam occiderit. (1530—1550) Ch. Haec continua sanguinis effusio me perturbat. Utinam prius obiissem! Quis eum sepeliet? Tune, quae eum occidisti? (1551—1559) Clyt. Ego ipsa eo munere fungar, filia autem ejus obviam ei ibit, dum tristem Acherontem transvehitur et salvere eum jubebit. (1560—1566) Ch. En alteram exprobrationem! Difficile est rem dijudicare; qui spoliavit spoliatur; voluntas haec est deorum. (1567—1578) Clyt. Posthac foedus cum gentis Ultore paciscar, ut alias familias agitet et vexet, me autem tranquille vivere sinat; res exigua mihi suppetet. Hoc carmen *κομματικὸν*, quod Choephororum longo *κομμῷ* (300 sq.) valde simile est, variis modis in strophas et antistrophas et in systemata et antisystemata anapaestorum distributum est, ita tamen ut nulla distributio omnino satisfaciat. Itaque ibi tantum divisiones notavi ubi nulla dubitatio oriri posset.

1448. *τίς ἂν — μόλοι —;*] Utinam veniret. Cf. ad 622. Soph. Oed. C. 1100. *ὦ πάτερ πάτερ, τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν | δοίη;*

ἐν τάχει] Cf. Soph. Ant. 1329. *βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.*

1449. *δεμνιοτήρης*] Cf. 53. *δεμνιοτήρη γόνον ὀρταλίχων.* et v. *λεχήρης* (Eur. Phoen. 1541.).

1450. *τὸν αἰεὶ — ὕπνον*] Cf. Soph. Oed. C. 1698. *ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος.* Plat. Gorg. 525. *τὸν ἀεὶ χρόνον.*

1451. *μοῖρ'*] Sc. *θανάτου.* Cf. 1462. Pers. 917.

δαμέντος] Interfecti. Angl. laid low, slain. Cf. 1519.

1452. *φύλακος*] Agamemnonem dicit.

1453. *πολέα*] Ionica forma. Cf. 723. Pers. 272. Suppl. 753.

γυναικὸς διαί] Cf. 448. *ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός.* et 1485. Helenam dicit.

1454. *ἀπέφθισεν βίον*] Cf. 858. *ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει | τὸ τάρβος ἀνθρώποισι.* (Ubi intransitivum est *ἀποφθίνειν.*) Eum. 727. *παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας.*

1455. *παράνους*] Demens. Cf. Eur. Or. 822. *παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν.* Iph. A. 838. *παρανοοῦσα.*

1456. *τὰς πολλὰς — ψυχὰς*] Angl. those many lives. Cf. Eur. Or. 743. *ποῦ 'στιν ἣ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;* 1141. *Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.* Andr. 609. *ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας.* Rhes. 907. Hom. Il. 1, 3.

1457. *ὑπὸ Τροίᾳ*] Ut *ὑπ' Ἰλίῳ* 860. 882. 1439.

1459. *πολύμναστον*] Multum memoratum (celebratum) vertit Dind. *πολύμναστον ἔριν* de contentione ob Helenam inter procos orta accipit Blom., coll. Hom. Od. 14, 64. *οἶκόν τε κλῆρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα.* Adde *πολυμνάστωρ* Suppl. 535. Activo sensu usurpatur 821. *τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν | τίνειν.*

ἀπηνθίσω] Decerpsisti, sc. Helena. Cf. Sept. 705. *αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις.* Suppl. 72. *γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι* (schol. *τῶν γόων τὸ ἄνθος ἀποδρέπομαι*). Gl. F. *ἐκαρπώσω.*

αἷμ' ἄνιπτον] I. e. caedem inexpiabilem (Iphigeniae?). Cf. Eum. 281. *μίασμα — ἔκπλυτον.* Ch. 65. Eur. Iph. T. 1230. *νίψω φόνον.* 1337. 1191.

1461. *ἔρις ἐρίδματος*] Rixa firmiter fundata. Cf. *δορίδμητος, θεόδμητος, εὔδμητος, νεόδμητος,* etc. Discordiae illius causa erat nex Iphigeniae.

οἰζύς] Cf. Eur. Hec. 936. *ἀλάστορός τις οἰζύς.*

1462 sq. Haec respondent praecedentibus vv. 1448. et 1455.

1462. *μηδὲν* —] I. q. *μηδαμῶς* —. Cf. Eur. Med. 153. *μηδὲν τόδε λίσσου.* Andr. 88. *μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.*

θανάτου μοῖραν] Cf. Pers. 917. *εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.* Soph. Phil. 331. *ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν.* Oed. R. 713. Oed. C. 1450. El. 1414. Mimnerm. 6. *αἳ* (*εἰ*?) *γὰρ ἄτερ νούσων τε ακὶ ἀργαλέων μελεδώνων | ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.* Callin. 1, 15.

1463. *τοῖσδε*] I. e. *τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις.*

1464. *μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς*] Cf. Sept. 615. Antiph. A. 119, 3. *τὴν αὐτοῦ μιαρίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι.* 125, 26. *τὰς συμφορὰς τῶν ἁμαρτανόντων εἶναι καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι.* Eur. Suppl. 484. *τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει.* Soph. Aj. 53. Thuc. V. 65. Herod. I. 186. Virg. Aen. II. 601. 'Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacaenae | culpatusve Paris: divum inclementia, divum, | has evertit opes sternitque a culmine Trojam.'

1465. *ὡς ἀνδρολέτειρ'*] Sub. *ἐστί* (cf. 446). Cf. Sept. 314. *ἀνδρολέτειραν νόσον.* Sic *παιδολέτειρα, τεκνολέτειρα.* Supra *ἕλανδρος* dicitur Helena 689.

1467. *ἀξύστατον*] I. q. *ἄμαχον* (733. *ἄμαχον ἄλγος*), *δυσπάλαιστον.* 'Non coiens, insanabile', explicat Wecklein, coll. Ovid. Trist. IV. 4. 41. 'Nondum coeuntia rumpam volnera.' Ita *ἕλκος* pro *ἄλγος* legendum erit. Cf. 640. Cf. Arist. Nub. 1366. *ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν* (Aeschylum). Xenarch. com. III. 614. *φθίνει δόμος | ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημόνος | τύχαις.* Soph. El. 140. *ἀμήχανον ἄλγος.*

1468. *δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι*] Cf. 1175. *καί τίς σε κακοφρονεῖν τίθησι δαίμων ὑπερθεν βαρὺς ἐμπίτνων.* Pers. 911.

1469. *Ταντταλίδαισιν*] Gl. F. V. *Ἀτρεῖ καὶ Θυέστῃ, ἢ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.* Eur. Hel. 855. *ὦ θεοί, γενέσθω δή ποτ' εὐτυχὲς γένος | τὸ Ταντάλειον.* 1442. Or. 351. 811. Iph. T. 200.

1470. *κράτος — κρατύνεις*] Imperium exerces. Schol. *Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην λέγει, αἳ κατὰ φαυλότητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσι.*

ἰσόψυχον] Pari animo praeditum. Anglice like-minded. Schol. ad Eur. Andr. 419. *ἰσόψυχα τοῖς ἀνθρώποις τὰ τέκνα.* S. Paul. Epist. Philipp. II. 20. *οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.* Cf. *ἰσόψηφος* Eum. 741. 795.

ἐκ γυναικῶν] Per feminas. Clytaemnestra, ni fallor, et Aegisthus (1625) dicuntur. Nonnulli parum verisimiliter ad Clytaemnestram et Helenam

haec referunt. Gl. F. *Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην λέγει, αἳ κατὰ φαυλότητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσιν.* "The Chorus means that the *γυναικοκρατία*, or usurped female authority over them, is intolerable to bear. The legitimate power of Agamemnon and Menelaus has been allowed to fall into the hands of their wives, who themselves exercise a *κράτος ἰσόψυχον*, a like-minded (i. e. equally imperious) authority; but, as they are influenced by the demon of the house, he is said to hold sway in and through the women. So Tacitus speaks of Agrippina exercising 'adductum et quasi virile servitium (imperium?)', Annal. XII. 7." (Pal.)

καρδιόδηκτον ἐμοὶ] Quod cor meum mordet. Cf. Hesiod. Op. 451. *κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.* Theog. 567. *δάκε δ' ἄρα νειόθι θυμὸν Ζῆν'.* Ag. 742. *δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.* Eur. Alc. 1103. *λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι.* Rhes. 596. *λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι.* Hec. 233. Arist. Vesp. 374. *τοῦτον — ποιήσω δακεῖν τὴν καρδίαν.* Cf. *δακέθυμος* Soph. Phil. 705.

1471. *κρατύνεις*] Dominaris, regnas. Cf. Pr. 150. 403. Pers. 899. 900. Suppl. 372. 596. 699. Eur. Hipp. 1282. *βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις.*

1472. *σώματος*] Cadaver Agamemnonis intellige.

δίκαν — κόρακος ἐχθροῦ] Angl. like a foul crow. Cf. Suppl. 751. *δυσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥστε βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.* Hesiod. Op. 747. *μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.* Pind. Ol. II. 87. *μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.* Virg. Ecl. IX. 15. 'Quod nisi me — | ante sinistra cava monuisset ab ilice cornix.' Cf. "Virg. G. I. 388. 'cornix improba.' Plin. H. N. X. 12. 'Ipsa est avis inauspicatae garrulitatis.'" Quintil. Declam. XII. 'velut infaustae aves supra exspirantes stamus.' (Stanl.) Schol. *ὡς κόραξ ἐσθίων νεκρῶν (νεκρὸν* aut *νεκροῦ?) σῶμα βοᾷ, οὕτω καὶ ὁ δαίμων ἐκνόμως δικάσει παρὰ τὸ δίκαιον.* "A crow perched on a body seems to have been regarded with the same horror, as something of evil import, as a bird fouling the roof of a house or snatching entrails from the altar, Suppl. 636. 732. The Chorus fancies the demon actually there in the form of a crow or raven uttering its dismal strain (*ἐκνόμως*)." (Pal.)

1473. *κόρακος ἐχθροῦ*] Cf. Suppl. 751. *κόρακος ὥστε βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.*

σταθεὶς] Sc. *ὁ δαίμων.* Quod si vera lectio est *σταθεῖσ'*, Clytaemnestra intelligenda erit.

ἐκνόμως] Anglice, with discordant voice.

1474. *ὕμνον —*] Cf. 990. *τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ | θρῆνον Ἐρινύος — θυμός.* 1191. *ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι | πρώταρχον ἄτην.*

ἀπεύχετον] Cf. Ch. 625. *γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις.* 155. *ἄγος ἀπεύχετον.*

1475. *ὤρθωσας στόματος γνώμην*] Rectam sententiam ore edidisti (expressisti). Anglice, Now thou hast rightly corrected the sentiment thou uttered'st. Gl. F. *νῦν ἔτυχες τοῦ ὀρθοῦ λόγου.* Cf. 684. Suppl. 915. *καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.* Soph. Oed. C. 129. *εὐφήμου στόμα φροντίδος.* Eur. Hipp. 247. *τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ.* Contra *γνώμη φρενῶν* est Soph. Oed. R. 524.

1476. τριπάχυντον] Angl. thrice-gorged, well-gorged. Quasi τὸν ἄγαν παχυνθέντα (Sept. 770.). Sc. sanguine humano (αἵματι βροτείῳ). Cf. 1188 sq. Eum. 264 sq. 302. 304. Sept. 770. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Suppl. 601. πόλιν παχῦναι. Confer τριγέρων μῦθος Ch. 314. τρικυμία Pr. 1015. τρίδουλος Oed. R. 1063. τριπόλιστος, etc.

1477. δαίμονα γέννης] Cf. 1569. δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν. 1501. ὁ παλαιὸς — δριμὺς ἀλάστωρ | Ἀτρέως.

κικλήσκων] Memorans.

1478. 'For from him is this blood-lapping appetite nursed | in its bowels.' (Davies)

αἱματολοιχὸς] Gl. F. αἵματα λείχων, φόνων ἐπιθυμῶν.

1479. νείρῃ] In visceribus. νείρη est infima pars ventris. Hesych. νείρη· κοιλία ἐσχάτη. Suid. νείαιρα· τόπος ἔσχατος τῆς γαστρός. Eadem νείαιρα γαστὴρ Hom. Il. 5, 539. τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα.

πρὶν καταλῆξαι —] Cf. Sept. 740. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

1480. νέος ἴχωρ] Subaudiri potest ῥεῖ aut simile aliquid.

ἰχώρ] Cruor. Gl. F. φόνος.

1481. μέγαν — δαίμονα καὶ βαρύμηνιν] I. e. δεινόν. Cf. 1546. Eum. 928. μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας. Pers. 725. μέγας τις ἦλθε δαίμων.

οἰκονόμον] Cf. 162. οἰκονόμος δολία (sc. μῆνις).

1482. βαρύμηνιν] Cf. βαρύκοτος Eum. 780. βαρύδικος Ch. 935.

αἰνεῖς] Narras, memoras. I. q. λέγεις. Cf. 98. Ch. 190. Soph. Phil. 1380. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῄς ποτε; Confer Latinum laudare.

1483. αἶνον] Narrationem. Angl. tale. Sc. αἰνεῖς.

1484. ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου] Cf. 756. ἀκόρεστον οἰζύν. 1117.

1485. διαὶ Διὸς] Cf. 1453.

1486. παναιτίου] Cf. Eum. 200. ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος.

πανεργέτα] Gl. F. τοῦ πᾶν ἐργαζομένου. Confer v. εὐεργέτης, et παναρκέτας Ch. 70. et πανδερκέτης (Ζεὺς) Eur. El. 1177.

1487. τί γὰρ —;] Cf. Suppl. 829. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου· τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν; Hesiod. Op. 667. ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε. Theogn. 172. οὔτοι ἄτερ θεῶν | γίγνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

1488. θεόκραντον] Gl. F. ἐκ θεοῦ τελεσθέν. Cf. v. πυθόκραντος.

1490. δακρύσω] Aoristi subjunctivus. Cf. 212. πῶς λιπόναυς γένωμαι —; 1109. πῶς φράσω τέλος;

1491. φρενὸς ἐκ φιλίας] Cf. 797. εὔφρονος ἐκ διανοίας. 805. ἀπ' ἄκρας φρενός. Ch. 101. λέξω τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Soph. Oed. R. 528. ἐξ ὀρθῆς φρενός.

1492. κεῖσαι δ' ἀράχνης] I. e. ὥσπερ ἀράχνης.

κεῖσαι] Cf. 1285. ὑπτίασμα κειμένου πατρός.

ἀράχνης] Aranei. Ab ἀναρριχᾶσθαι formatum. Notanda genitivi forma ἀράχνης; solemnis enim forma est ἀράχνης ἀράχνου. V. Fr. 119. et ad Suppl. 887. Hesiod. Op. 775. τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης.

ὑφάσματι] Cf. 1581. *ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων | τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον.* Ch. 231. 1015.

1493. *βίον ἐκπνεύσας*] Cf. Eur. Hel. 141. *σφαγαῖς ἀδελφῆς εἵνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.* Herc. 980. *ἐκπνέων βίον.* Or. 496. *ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον.* Phoen. 1463. *ἐξέπνευσεν ἄθλιον βίον.* Her. 566. *ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.* Ion. 1600. Or. 1163. *ἐκπνέων ψυχὴν ἐμήν.* Bacch. 629. *θυμὸν ἐκπνέων.* Soph. Aj. 1031. *ἀπέψυξεν βίον.* Simonid. 52. *γλυκεῖαν — ψυχὰν ἀποπνέοντα.* Eodem sensu simpliciter *ἐκπνεῖν*, Eur. Or. 699. Herc. 885. El. 1220. Hel. 1133.

1494. *κοίταν τάνδ'*] Sc. *κεῖσαι* (1492). Cf. Rhes. 547. *Σιμόεντος ἡμένα κοίτας φοινίας.* Sic *κεῖσθαι τόπον* (Soph. Phil. 144.), *πηδᾶν πήδημα*, et similia.

ἀνελεύθερον] Illiberalem, ignobilem, indignam. Cf. Ch. 470. *πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών.*

1496. 1520. *ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ*] I. e. *ξίφει.* Cf. 1149. *ἀμφήκει δορί.* Sed Soph. El. 99. *σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.* Eur. Hec. 1279. *πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.* ibique schol. Soph. Tr. 930. *ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ.* Aj. 287. *ἀμφήκες ἔγχος.* El. 488. *ἀμφήκης γένυς.* Eur. El. 163. *ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις* (*σε ἐδέξατο*).

βελέμνῳ] Weapon. Hom. Il. 15, 484. Eur. Andr. 1136.

1498 sq. Cf. 1507. Ch. 910. *ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.* Soph. El. 528. *ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη.* Hom. Il. 19, 86 sq. *ἐγὼ οὐκ αἴτιός εἰμι, | ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς, | οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην —. ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ | πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται | οὐλομένη.* Construe *ὁ δὲ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως — φανταζόμενος γυναικὶ νεκροῦ τοῦδε* etc.

1498. *μὴ δ' ἐπιλέξῃς —*] Ne autem addas, noli autem addere. Schol. *μὴ νόμιζε ἐμὲ εἶναι, φησίν, ἄλοχον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ φανὲν εἴδωλον τοῦ τιμωρητικοῦ δαίμονος ὁμοιωθὲν ἐμοὶ ἀπήτησε τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν φόνον τοῦ Ἀτρέως τοῦ θοινήσαντος τὸν Θυέστην καὶ οἱονεὶ εὐωχίαν ποιήσαντος τὰ ἐκείνου τέκνα.* Infra tamen v. 1404. gloriatur regina, *οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς | πόσις*, etc.

1499. *Ἀγαμεμνονίαν — ἄλοχον*] Cf. Ch. 861. *Ἀγαμεμνονίων οἴκων.* Hom. Od. 3, 264. *Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον.* (Quae forma fortasse hic restituenda.) Il. 14, 317. *Ἰξιονίη ἄλοχος.* Pind. P. XI. 22. *σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχᾷ.* In vulgari sermone dicendum fuisset, ni fallor, *Ἀγαμεμνονείαν.*

1500. *φανταζόμενος*] Specie assimilatus (sese assimilans). Singularis verbi hujus sensus. Significat plerumque i. q. *φαίνεσθαι*, apparere. Eur. Phoen. 93. Andr. 877. Ion. 1444. Cf. Soph. Phil. 1116. *πότμος σε δαιμόνων τόδ' οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς.* Eur. El. 979. *ἄρ' οὐκ ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ;*

γυναικὶ νεκροῦ τοῦδ'] Cf. 1405.

1501. *τοῦδ' — ἀλάστωρ*] Cf. Xenarch. com. III. 614. *ἀλάστωρ δ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν | ἄστυτος.*

δριμὺς] Acer. Cf. Ch. 391. *δριμὺς — θυμός.* Arist. Eq. 808. *εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος.* Pac. 349. *δικαστὴν δριμύν.* Eur. Cycl. 104. *οἶδ', ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.* Hom. Il. 15, 696. *δριμεῖα μάχη.* Theocr. I. 18. *δριμεῖα χολή.* XI. 66. *τάμισον δριμεῖαν.*

ἀλάστωρ — τόνδ' ἀπέτισεν] Cf. Ch. 651. *τίνει μύσος χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.*

ἀλάστωρ] Genius (daemon) vindex. Cf. 1509. Pers. 354. *φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.* Suppl. 415. *τὸν πανώλεθρον θεὸν | βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα.* Hesych. *ἀλάστωρ· πικρὸς δαίμων.*

1502. *θοινατῆρος*] Anglice, entertainer. Cf. Prom. 1024. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος, | ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος, | κελαινόβρωτόν θ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.* *Θοίνη* legitur Prom. 530. Fr. 266, 6. et alibi.

1503. *τόνδ' ἀπέτισεν*] Hunc (i. e. hujus caedem) invicem ut debitum solvit. Anglice, has paid back the murder of this man. Cf. 1338. *εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει.* Confer usum verbi *ἀποδιδόναι*, to pay back (as a debt).

1504. *τέλεον*] Adultum. Angl. a full grown victim (Agamemnon). I. q. *ἐντελῆ* (Ch. 250.) Forma epica est *τέλεος* pro *τέλειος*. Sic *τελεωθὲν* in anapaestis Soph. Tr. 1510.

νεαροῖς] Sc. *βρέφεσι* (1096), Thyestae liberis.

ἐπιθύσας] Cf. Eur. Or. 562. *τοῦτον* (Aegisthum) *κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα* 191. *ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς.* Cycl. 371. *ξένους ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων.* Herc. 995. *ἐπισφάζων τρίτον δυοῖν.* Iph. T. 621. *αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας.*

1507. *πῶ πῶ;*] I. e. *πόθεν πόθεν;* Minime, minime. Anglice, No! no! Doricum videtur pro *πόθεν* (Etym. M. 698.). Vox fortasse Sicula. Hinc, ut videtur, adverbium negativum *πώμαλα* (minime). Confer etiam usum particularum *ποῦ; πόθεν;* Confer Latinum Phui! et nostrum Pooh! Similiter Eq. 1198. *ποῦ ποῦ;*

πατρόθεν δὲ —] Though it may be that the ancestral evil genius from the father's side assisted you. Cf. 1049.

1508. *ἀλάστωρ*] Daemon vindex. Cf. ad 1501.

1509 sq. Cf. Soph. El. 1384. *ἴδεθ' ὅποι προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.* "By the successive murders of relations Ares is gradually driving the family up to a point on attaining which he will allow satisfaction to he taken for the devoured children of Thyestes." (Pal.)

1509. *ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων*] Cf. 50. *ἐκπατίοις* (*ἐκπάγλοις*?) *ἄλγεσι παίδων.*

βιάζεται —] Cf. 385. *βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθώ.*

ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων] Sic Ch. 27. *λινόφθοροι — ὑφασμάτων λακίδες.* 1070. *ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.* 660. *νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται | σκοτεινόν.* Eum. 325. *ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου.* 375. *ἁμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν.* 718. *πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος.* Eur. Phoen. 1360. *ἐπὶ κάρᾳ λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.* Herc. 450. *γραίας ὄσσων πηγάς.* Soph. Oed. R. 1400. *τοὐμὸν αἷμα — πατρός.*

1510. *ἐπιρροαῖσιν*] Cf. Eum. 697. *κακαῖς ἐπιρροαῖς.* Eur. Fr. 573, 2. *ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί.*

1511. *μέλας*] Conjungendum fortasse cum *ἐπιρροαῖς* etc.

ὅποι — προβαίνων —] Illuc ubi progrediens poenam propter cruorem liberorum comesorum (*δαιτὸς παιδείας*) sumet. Cf. Soph. El. 1384. *ἴδεθ' ὅποι προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.*

προβαίνων] Cf. Sept. 157. *ποῖ δὲ τέλος προβὰς ἐπάξει θεός;* (ita Dind.) Eur. El. 402. *ἴσως γὰρ ἂν | μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη σταίη καλῶς.* Arist. Ach. 836. *οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος;*

1512. *πάχνας κουροβόρου*] Propter cruorem (concretum sanguinem) comesorum puerorum. *Πάχνη* dicitur quodcunque concretum est. A *πήγνυσθαι* derivatum. Sic *πάχνη* valet pruina (Prom. 25.). Cf. Ch. 1068. *παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν | μόχθοι τάλανές τε Θυέστου.* (De eadem impia coena.) Soph. Ant. 1022. *ἀνδροφθόρου — αἵματος.* Eur. Or. 833. *ματροκτόνον αἷμα.* Supra 734. *σίνος πολυκτόνον.*

πάχνας] Cf. Prom. 25. Com. anon. IV. 604. *γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην.* Ch. 59. *φόνος πέπηγεν.* 83. *κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.*

κουροβόρου] Nativorae. Cf. 1593. *παιδείων κρεῶν.*

1515. 'From my loving heart what shall I utter?' (Davies).

1516. *κεῖσαι*] Cf. 1581.

1519. *δολίῳ μόρῳ δαμεὶς*] Cf. Ch. 547. *δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον.*

δαμεὶς] Interfectus. Cf. 1451.

1520. *ἐκ χερὸς*] Angl. by hand. I. e. *βίᾳ*, vi.

1525. *ἔρνος*] Prolem, natam. Proprie germen. Cf. Eum. 366. *οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.* 661. Soph. Oed. C. 1108. *ὦ φίλτατ' ἔρνη.* Eur. Phoen. 199. *ὦ Διὸς ἔρνος.* Tro. 761. Bacch. 1305. *τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος.* Pind. N. VI. 65. *ἔρνεσι Λατοῦς.* Eodem sensu *ὄζος*, ut apud Homerum *ὄζος Ἄρηος.* Alii explicant raised, brought up.

ἀερθὲν] Sublime raptum aut educatum, enutritum (Angl. reared). Cf. 231. *φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ — ὕπερθε βωμοῦ — προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην —. Ἀερθεὶς* legitur Eur. Fr. 911, 3. *ἀερθῶ* Andr. 849, *ἀείρας* Soph. Ant. 418.

1526. *πολυκλαύτην*] Cf. Pers. 674. *ὦ πολύκλαυτε θανὼν δυνάστα.* Eur. Iph. A. 779. *θήσει κόρας πολυκλαύτους.*

1527. Cf. 1564. Eum. 868. *εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν.* Pers. 813. *τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχουσι.* Ch. 313. *δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.* Soph. Fr. 18. *εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.* Soph. Phil. 583. *πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο | δρῶν ἀντιπάσχω.* Anth. P. XII. 132. *ἄξια πάσχεις ὧν ἔδρας.*

1528. *μηδὲν — μεγαλαυχείτω*] Media vox est Plat. Alcib. I. 104 C. Resp. 395 D. *μεγαλαυχία* Legg. 716 A. *μεγάλαυχος* Aesch. Pers. 533. Sept. 1054. Plat. Lys. 206 A. Cf. 533. Eur. Andr. 464. *μηδὲν τόδ' αὔχει.* Rhes. 452. *τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορί.* "Philon. II. 518. *μηκέτι μεγαλαυχείτωσαν.* Agamemnon de caede sua in Orco queritur Od. 11, 404 sq." (Heusde)

ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ] *ξίφει* sive *φασγάνῳ*, et quidem Aegisthi, interfectum esse Agamemnona constat. Cf. 1262. Ch. 729. *ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.* 1011. *μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν* (Clyt.) *Αἰγίσθου ξίφος.* Eur,

El. 163 sq. Prom. 860. θηλυκτόνῳ | ἄρει δαμέντων. Aj. 252. λιθόλευστον ἄρη. Trach. 357. ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος.

1529. θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν] Having paid by his death for what he did. Cf. 1430. τύμμα τύμματι τῖσαι.

ἔρξεν] Cf. Sept. 924. ἐρξάτην. Pers. 236. ἔρξας. 786. ἔρξαντες.

1530. ἀμηχανῶ — ὅποι τράπωμαι] Non habeo (nescio) quo me convertam. Cf. Pers. 458. ὥστ' ἀμηχανεῖν | ὅποι τράποιντο. Eur. Or. 638. ὅπῃ (l. ὅποι) τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. Herc. 1105. ποῦ ποτ' ὢν (εἴμ'?) ἀμηχανῶ. Soph. Phil. 337. ἀμηχανῶ δὲ πότερον — στένω. El. 1174. ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω; Plat. Hipp. maj. 297 D. οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι.

φροντίδων στερηθεὶς —] Deprived as I am of ready resources of thought. Cf. v. μεριμνοφροντιστής. Construe φροντίδος στερηθεὶς ἀμηχανῶ εὐπαλάμων μεριμνᾶν ὅποι τράπωμαι.

1531. εὐπαλάμων μεριμνᾶν] Of handy (ready, clever) devices. Cf. Arist. Eq. 527. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων (of clever songs). Eum. 846. θεῶν δυσπάλαμοι — δόλοι. Contrarium est ἀπάλαμνος, i. q. ἀμήχανος. Hom. Il. 5, 597. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος etc.

1532. πίτνοντος οἴκου] Cf. ad 1118. Eum. 518. ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. Hor. Od. III. 16, 11. 'Concidit auguris | Argivi domus ob lucrum | demersa exitio.'

1533. 'I fear the patter of bloody rain that makes the house to totter; no longer it comes in drops.' (Sidg.)

ὄμβρου κτύπον] Cf. 656. ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ. Soph. Oed. R. 1278. μέλας | ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ' ἐτέγγετο.

δομοσφαλῆ] Domum quassantem (labefactantem). Eur. Med. 198. δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους. Cf. δορίπαλτος et ἐνοσίχθων.

1534. ψακὰς δὲ λήγει] Guttatim autem pluere desiit. Cf. Soph. Oed. C. 1251. ἀστακτὶ λείβων δάκρυον. Apoll. Rh. III. 805. τὰ δ' ἔρρεεν ἀσταγὲς αὔτως (sc. δάκρυα).

1535. Cf. 1262. ἐπεύχεται θήγουσα φωτὶ φάσγανον — ἀντιτίσεσθαι φόνον. Ch. 646. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν, προχαλκεύει δ' Αἶσα (i. q. Μοῖρα) φασγανουργός. Eum. 859. μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας | νέων. Dem. p. 522, 26. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν, τῶν μὲν ἱματίων — τῆς διαφθορᾶς — βλάβης, ὧν δ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημὶ ὕβρεως. "Μοῖρα dicitur Δίκῃ opem ferre. Pariter Δίκη et Αἶσα (φασγανουργὸς προχαλκεύουσα) junguntur Ch. 644. et ipsa Δίκη ξιφηφόρος dicitur Eur. Bacch. 992." (Heusde)

ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα — βλάβας] 'For a new affair of harm.' (Pal.) I. e. Orestem arcessitura est ut patris mortem ulciscatur. Subindicat, ni fallor, futuram reginae et Aegisthi caedem. Cf. Sept. 861. ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρόν. Nomen πρᾶγμα aeque ac βλάβη saepe sensu forensi usurpatur. V. Eum. 278. 470. 477. 482. 488. 575. 584. 630. Suppl. 356. Eur. Or. 782. Anglice, **affair, matter, case.**

βλάβας] Cf. Eum. 858. *σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς — αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας | νέων.*

1536. *θηγάνᾳ*] I. q. *ἀκόνῃ* (Hesych.) Cf. Eum. 859. *σὺ δ' ἐν δόμοισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς αἱματηρὰς θηγάνας σπλάγχνων βλάβας νέων.* Soph. Aj. 820. *σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής* (*σφαγεύς*). Ch. 644. *προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός.* V. annot. crit.

1537. *εἴθε μ' ἐδέξω*] Utinam me excepisset. Cf. Homericum *τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.*

1540. *δροίτας*] I. e. *πυέλου*, lavacri. Cf. Ch. 999. Eum. 633. Lycophr. p. 169. *ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ.*

κατέχοντα χαμεύναν] Tanquam *θήκην* (*τάφον*, sepulcrum). Cf. 453. *θήκας Ἰλιάδος γᾶς — κατέχουσιν.* Suppl. 26.

χαμεύναν] Angl. a pallet, a ground (low) bed. Contractum ex *χαμαὶ* et *εὐνή*. Rhes. 9. *λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους.* 852. Theocr. XIII. 33. *πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.* Cf. *χαμαιεύνης* Hom. Il. 16, 234.

1542. *τόδ' ἔρξαι*] Sc. *θάψαι καὶ θρηνῆσαι αὐτόν.*

1545. *ἄχαριν χάριν*] A thankless (graceless) gift. Sic *ἄδωρα δῶρα, νόμος ἄνομος, γάμος ἄγαμος, νύμφη ἄνυμφος*, etc. Cf. Ch. 42. *τοιάνδε χάριν ἄχαριν ἀπότροπον κακῶν | μωμένα μ' ἰάλλει δύσθεος γυνά.* Pr. 544. *ἄχαρις χάρις.* Eur. Phoen. 1757. *χάριν ἀχάριτον.* Med. 618. *κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.* Soph. Aj. 665. *ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.* Ad rem cf. Soph. El. 442. *σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ | γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξασθαι νέκυς, | ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς | ἐμασχαλίσθη* etc.

1546. *ἀντ' ἔργων μεγάλων*] I. e. *δεινῶν*. Cf. 1481. Anglice, in return (as an atonement) for dreadful deeds.

ἐπικρᾶναι] Perficere. Vocabulum Aeschylo frequentatum.

1547. *ἐπιτύμβιον αἶνον*] Lessum funebrem, orationem (laudationem) funebrem. I. q. *ἐπιτάφιον λόγον* serioris aevi. Cf. Hom. 24, 725 sq. Ch. 335. *δίπαις* (*διπλοῦς*?) *τοί σ' ἐπιτυμβίδιος θρῆνος ἀναστενάζει.* 342. *ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων — παιᾶνα φίλον κομίσειεν.*

αἶνον] Orationem. Cf. Ch. 1014. *νῦν αὐτὸν αἰνῶ.*

1549. *σὺν δάκρυσιν*] Cf. 456. *ξὺν κότῳ.* 1351. *ξὺν — ξίφει.*

ἰάπτων] Sic *ὀρχήματα ἰάψαι* (?) Soph. Aj. 700. Suspectum.

1550. *ἀλαθείᾳ φρενῶν*] I. q. *ἐξ ἀληθοῦς φρενός.* Cf. 1567. *ξὺν ἀληθείᾳ.* Sept. 919. *δακρυχέων ἐκ φρενός.* 873.

1551. *οὐ σὲ προσήκει —*] 'Non ad te pertinet hujus curae mentionem facere. A nobis occisus est, et nos eum sepeliemus.' (Butler) Cf. Eur. Or. 1071. *τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;* Dativus est Soph. El. 1213. *οὐ σοὶ προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.*

τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο] Hanc curam (hoc munus) memorare. Cf. Soph. Phil. 150. *μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις.*

1553 sq. Ch. 430. *ἰὼ ἰὼ δαΐα πάντολμε μᾶτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς | ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ', | ἄνευ δὲ* (*τε*?) *πενθημάτων | ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.* Ubi loquitur Electra.

1553. *κάππεσε*] Cf. Hom. Od. 5, 374. *χθονὶ κάππεσε χεῖρε πετάσσας*. De hac praepositionis in compositis repetitione cf. 1410.

1554. *ὑπὸ κλαυθμῶν*] Cf. Eum. 1006. *σφαγίων — ὑπὸ σεμνῶν*. Suppl. 238. *οὐδὲ κηρύκων ὑπὸ — μολεῖν ἔτλητε*. Ch. 432. *ἄνευ δὲ πενθημάτων | ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι*.

τῶν ἐξ οἴκων] I. e. *τῶν οἰκετῶν*. Cf. 538. *κῆρυξ — τῶν ἀπὸ στρατοῦ*. Eur. Or. 1284. *οἱ κατ' οἶκον*.

1555. *ἀσπασίως*] Laete, libenter. Ironice dictum.

1556. *ὡς χρὴ πατέρ'*] I. e. *ὡς χρὴ (θυγατέρα) πατέρα (φιλῆσαι)*

1557. *πατέρ'*] Per appositionem ad *νιν* additum, connectendum cum *φιλήσει*, non cum *ἀντιάσασα*. Nisi pro *νιν* reponendum *μάλ'*.

ἀντιάσασα πρὸς —] Going to meet him at —. *Ἀντιάζειν τινὰ* valet obviam ire alicui. Cf. Herod. I. 105. *σφεὰς ἀντιάσας δώροισί τε καὶ λιτῇσι*. II. 141. *ἀντιάζων τὸν Ἀράβων στρατόν*. Supplicandi sensu Eur. Alc. 402. Andr. 573. Ion. 1119.

ὠκύπορον] Rapide meantem (fluentem), rapidum. Qu. *ὠκύροον*.

1558. *πόρθμευμ' ἀχέων*] Cic. Tusc. 1, 5. 'Transvectio Acherontis.' Fluvius Acheron sic dici putabatur quasi *ἄχεα ῥέων*. Etym. M. s. v. et Eust. ad Il. 1, 157. Melanippides dithyr. Fr. 3. *καλεῖται (κυκλεῖται?) δ' ἐν κόλποισι γαίας | ἀχαιοῖσι (ἄχε' ἀνθρώποισι* Schneidewin) *προχέων Ἀχέρων*. Licymn. Fr. 1. *μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει*. Fr. 2. *Ἀχέρων ἄχεα βροτοῖσι πορθμεύει*. Eur. Herc. 838. *δι' Ἀχερούσιον πόρον*. Hec. 1105. *τὸν ἐς Ἅιδα μελανοχρῶτα πορθμόν*. Pind. Fr. 108. *βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος*. Cf. 1160 sq. Sept. 856.

πόρθμευμ'] Transvectionem. Anglice ferry.

1559. *περὶ χεῖρα βαλοῦσα*] Cf. Simonid. Fr. 44, 4. *ἀμφί τε Περσέϊ βάλλε φίλαν χέρα*. Eur. Iph. T. 787. *περιβαλὼν πέπλοις χέρα*. Andr. 115. *πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς τάχα | ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα τάκομαι*. (Schn.)

1560. *ὄνειδος ἥκει*] Cf. Soph. Oed. R. 523. *ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος ὀργῇ βιασθέν*.

1561. *δύσμαχα*] Cf. Pr. 921. *παλαιστὴν — δυσμαχώτατον τέρας*. Qu. *δύσκριτα*. Cf. 981. *δυσκρίτων ὀνειράτων*.

1562. *φέρει φέροντ'*] Angl. one spoiler spoils another. Mire expressum, et praeterea notanda est articuli omissio. Exspectabam *φέρεται ὁ φέρων* aut aliquid simile. Concise positum videtur pro *ὁ φερόμενος φέρει τὸν φέροντα*, vel *φέρεται ὁ φέρων*. Cf. Thuc. I. 7. *ἔφερον ἀλλήλους*. Eur. Tro. 769. *ἄγετε, φέρετε*. 1310. *ἀγόμεθα, φερόμεθ'*. Proverbialis, ut videtur, locutio concise expressa, ut *παθεῖν τὸν ἔρξαντα* 1564. *τύμμα τύμματι τῖσαι* 1430. et *δράσαντι παθεῖν* Ch. 313. Cf. Sept. 352. *ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες· ξυμβολεῖ φέρων φέροντι, καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ*. Anth. I. p. 29. *εἰ τὸ φέρον* (fatum) *σε φέρει, φέρε καὶ φέρου*. Soph. Oed. C. 1025. *γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει | καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη*.

ἐκτίνει] Sc. *φόνον*. Cf. 1582. *χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς*. Sept. 548. *Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς*.

1563. *μίμνει γὰρ —*] Cf. 177. Eum. 373. *μένει γὰρ —*.

μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διός] Cf. 183. δαιμόνων — σέλμα σεμνὸν ἡμένων. Soph. Oed. C. 1382. Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις (θρόνοις?). Orph. Fr. 1. οὗτος γὰρ (Ζεὺς) χάλκειον ἐς οὐρανὸν ἐστήρικται | χρυσέῳ εἰνὶ θρόνῳ.

1564. παθεῖν τὸν ἔρξαντα] Cf. 1658. πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα. 1529. Ch. 313. 'δράσαντι παθεῖν', τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Pers. 813. Fr. 282. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Eur. Or. 403. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Crinagor. Epigr. 1. πέπονθας οἷ' ἔρεξας· ἐσθλὸν ἡ δίκη. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες. Soph. El. 1026. Fr. 11. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. Hesiod. Fr. 212. εἴ κε πάθοι τά τ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.

θέσμιον γάρ] Ita enim sancitum est. Angl. for it is an established law.

1565. τίς ἂν —;] I. e. Utinam aliquis etc.

γονὰν ἀραῖον] Angl. the accursed brood, or the brood of curses. Cf. 237. ἀραῖον οἴκοις. Ch. 805. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Notatur praecipue imprecatio Thyestae (1601) genti inflicta.

ἀραῖον] Sic διανταία et διανταῖος, θυραία et θυραῖος, etc.

1566. κεκόλληται —] Agglutinata est gens exitio. Angl. the race to doom is fast bound (is doomed). Metaphorice. Cf. 736. 1572. Ch. 466. ὦ πόνος ἐγγενής. Eum. 238. Philem. IV. 42. εὔκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων. Callim. Lav. Pall. 83. ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι | γούνατα. Plat. Phaedr. 278 E. Phaed. 82 E. Legg. V. 728. VI. 776 C. Lucian. Asin. 9. κολλῶ αὐτῷ. S. Luc. Ev. XV. 15. Act. V. 13. VIII. 29. IX. 26. X. 38. XVII. 34. S. Paul. Epist. Cor. I. 6, 16. Epist. Rom. XII. 9. Plaut. Men. II. 2. 63. 'Se applicant, agglutinant.' Pind. P. X. 65. νόσοι δ' οὐδὲ γῆρας οὐλόμενον συγκέκραται ἱερᾷ γέννᾳ. Soph. Ant. 1311. συγκέκραμαι δύᾳ. Oed. C. 525. γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ (με). Eur. Andr. 98. στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην. Hom. Il. 2, 111.

1567. ἐς τόνδ' ἐνέβη —] I. e. Agamemnona (cf. 1583. 1590. 1603. 1608.). Cf. Pers. 911. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾷ. Wellauer sic explicat, "Loquitur de iis quae postremo vaticinatus erat Chorus, Orestem ultorem obscure innuens." Cf. 1280 sq. 1646 sq. 1667 sq.

ξὺν ἀληθείᾳ] Re vera. Angl. in very truth, with a vengeance.

1568. χρησμός] Vaticinium Cassandrae de appropinquante regis morte (1246. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον). Cf. 1250. χρησμῶν ἐμῶν. 1178. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων | ἔσται δεδορκώς. 1083. χρήζειν ἔοικεν —.

ἐγὼ δ' οὖν] I however (be that as it may).

1569. δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν] Cf. 1477. δαίμονα γέννης τῆσδε. 1602. οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.

δαίμονι — ὅρκους θεμένη] Having entered into a solemn compact (covenant) with etc. I. q. ποιησαμένη aut ὁρκωμοτήσασα. Cf. Eum. 762. ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ | ὁρκωμοτήσας. Thuc. III. 59. προφερόμενοι ὅρκους οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὤμοσαν. V. 18. ὅρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους. Herod. IX. 92. Anth. P. V. 133. ὅρκους εἰς

ἀνέμους (i. q. ἀνέμοις) τίθεμαι. Similiter fere Eur. Or. 1680. κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς — καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.

1570. τάδε — στέργειν] Cf. Pr. 11. ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα | στέργειν. Soph. Phil. 538. ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προύμαθον στέργειν κακά. Oed. C. 7. Ant. 292. Eur. Or. 1023. Phoen. 1685. Hipp. 460. Subjectum verbi est αὐτόν (τὸν δαίμονα).

1571 sq. "The idea which still engrosses her mind is the loss of her daughter, and so far from regarding the murder of her husband as a crime she views it simply as a just retaliation (1432). The proposed compact then amounts to this, that she should let bygones be bygones, since they cannot be altered, and that the demon should cease to incite the family of the Atridae to the commission of domestic murders." (Pal.) In his formidinem aliquam tradere videtur Clytaemnestra ne domum reversus Orestes patris caedem ulturus sit.

1571. ὃ δὲ λοιπὸν] Quod autem ad futurum attinet. Angl. for the future. Nisi sensus potius est for the rest. Cf. Eur. Her. 996. ὅπως τὸ λοιπὸν μὴ ξυνοικοίην φόβῳ. Arist. Lys. 632. καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί.

ἰόντ'] Sub. αὐτόν (τὸν δαίμονα).

1572. ἄλλην γενεὰν] Cf. Eum. 238., ubi ὁ ἀλάστωρ dicitur προστετριμμένος πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις. (Heusde)

1573. τρίβειν] Vexare. I. q. ἐπιτρίβειν. Cf. Hesiod. Op. 251. ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσιν | ἀλλήλους τρίβουσι.

θανάτοις αὐθένταισιν] Caedibus consanguineorum. Cf. 1091. αὐτοφόνα κακά. Cf. Eum. 212. ὅμαιμος αὐθέντης φόνος. Eur. Herc. 839. αὐθέντῃ φόνῳ. 1359. παίδων — αὐθέντην ἐμῶν. et ad 1091. supra. Alibi αὐθέντης sive αὐτοέντης dicitur ipse interfector (ὁ αὐτόχειρ).

1574. Cf. Eur. Hec. 347. καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν, | κεἰ σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι. Thuc. I. 22. ἀρκούντως ἕξει. Soph. El. 354. οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἀπαρκούντως δέ μοι. Arist. Av. 1603. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα καὶ ψηφίζομαι.

κτεάνων] I. q. κτημάτων. Cf. Sept. 729. 903. Ch. 943.

1575. ἀπόχρη] I. e. ἐξαρκεῖ. Cf. Arist. Av. 1603. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα καὶ ψηφίζομαι. Pl. 482. νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω. Pher. 145, 6. οὗτος μὲν ἦν ἀπόχρων ἀνὴρ | ἔμοιγε. Plat. Legg. VII. 804 A. τὰ μὲν εἰρημένα ἀποχρώντως νομίζω εἰρῆσθαι. Phaedr. 279 A. εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσαι ταῦτα. 275 B. τοῖς — τότε — ἀπέχρη δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν. Resp. VI. 596 B. ὅτι σοι οὐκ ἀποχρήσοι τὸ τοῖς ἄλλοις δοκοῦν.

ἀλληλοφόνους] Cf. Sept. 932. ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσίν.

1576. μανίας — ἀφελούσῃ] Ut ὀργὰς ἀφαιρεῖν. 'Having cured the house of its blood-feud.' (Sidg.) Cf. Ch. 474. ἀπ' αὐτῶν (τῶν δωμάτων) διώκειν ἔριν αἱματηράν.

1577. ὦ φέγγος —] Cf. Arist. Pac. 556. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα. Eur. Suppl. 731. νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ | θεοὺς νομίζω καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς | ἔχειν ἔλασσον τῶνδε τισάντων δίκην.

εὔφρον] Grateful, welcome. Hesiod. Op. 775. εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.

1578. Cf. 369. Eur. Suppl. 731. *νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ | θεοὺς νομίζω.*

1579. *γῆς — ἄχη*] Terrae mala (miserias). Connecte *γῆς* cum *ἄνωθεν*, *ἄχη* cum *βροτῶν*. Cf. Pr. 313. *τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεύς.* Eur. Fr. 991. *ἔστι* (*εἰσὶ*?) — *Ζεὺς καὶ θεοὶ | βρότεια λεύσσοντες πάθη.*

ἐποπτεύειν] Cf. 1270. Ch. 1. 489. 583. 985. 1063. Eum. 220. 224. Babr. 2, 8. *τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν —, τοὺς δ' — τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.*

1580. *ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις*] Cf. 1492. Ch. 231. 1015.

πέπλοις Ἐρινύων] Cf. Eum. 354 sq. 368 sq. Soph. Fr. 1052. *Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον.* Aj. 1034. *ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος | κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος;* Supra 1084. *δίκτυον — Ἅιδα.*

1581. *κείμενον*] Cf. 142.

φίλως ἐμοὶ] Angl., in a way welcome to me. Cf. 1591. *φίλως πατρί.*

1582. *χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς*] Cf. 1562. Eur. Herc. 983. *εἷς μὲν — ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.* Soph. Ant. 856. *πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἆθλον.*

μηχανάς] Sc. Atrei, *τοῦ χαλεποῦ θοινατῆρος* (1502).

1583. *τούτου*] Agamemnonis. Cf. 1590.

1584. *ὡς τορῶς φράσαι*] Ut plane loquar. Cf. 269. 632. Pr. 609.

1585. *ἀμφίλεκτος ὢν κράτει*] Angl., being challenged in the matter of sovereignty (his power being disputed). Gl. F. *φιλονεικῶν περὶ τῆς βασιλείας.* Cf. 881. *ἀμφίλεκτα πήματα | ἐμοὶ προφωνῶν.*

ἀμφίλεκτος] Cf. Sept. 809. *οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.* Eur. Phoen. 510. *οὐκ ἦν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.* Med. 638. *ἀμφιλόγους ὀργάς.* Iph. T. 655. *ἔτι γὰρ ἀμφίλογα.* Soph. Ant. 111. *νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων.* "Tacet prudenter Aegisthus adulterium patris cum Aerope Atrei uxore, quae altera expellendi eum causa fuit. Cf. 1193." (Heusde)

1587. *προστρόπαιος ἑστίας*] Supplex foci. Cf. Eum. 440. *ἑστίας πέλας | σεμνὸς προσίκτωρ.* 41. 234.

1588. *μοῖραν*] Sortem. Anglice lot. Cf. Eum. 476.

1589. *τὸ μὴ —*] Cf. ad Prom. 236.

1590. *ξένια*] Anglice, as presents. Sarcastice dictum, ut Hom. Od. 9, 370. *τόδε τοι ξεινήιον ἔσται.* Archil. Fr. 7. *ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενος.* Eur. Hel. 480. *θάνατος ξένιά σοι γενήσεται.* Quod si vera lectio est *ἀστοξένια*, cf. Suppl. 356. *εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.* ubi schol. *τῶν νῦν μὲν ξένων, πρώην δὲ συνημμένων* (attached) *τῷ ἄστει.* *Ἀστόξενοι* dicebantur *οἱ ἐκ προγόνων μὲν ἀστῶν, αὐτοὶ δὲ ξένοι καὶ ἀνανεώσεως δεόμενοι* (Eust. ad Il. p. 405, 33.). "Thyestes ab exilio rediens et ad aram confugiens videbatur *δεῖσθαι ἀνανεώσεως*, recuperare velle civitatem amissam. Sollicitanti ei epulae, donum perfidum, *ἀστοξένια* offeruntur." (Heusde)

τοῦδε] Agamemnonis. Cf. 1583.

1591. *προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως*] Cf. Eur. Med. 485. *πρόθυμος μᾶλλον* (i. e. *προθυμοτέρα*) *ἢ σοφωτέρα.*

προθύμως] Angl. readily, eagerly, officiously.

φίλως πατρὶ] Cf. 1581. φίλως ἐμοί. Sed connectendum potius videtur πατρὶ cum παρέσχε δαῖτα.

1592. κρεουργὸν ἦμαρ —] 'Feigning to celebrate with cheer a day of feasting.' (Sidg.) Cf. Ch. 255. βουθύτοις ἐν ἤμασι. Soph. Tr. 609. ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ. Eur. Hel. 1474. βούθυτον ἁμέραν. Dicitur fortasse festum Argivorum Ἡραῖα et Ἑκατόμβαια appellatum, de quo Parthenius c. 19. ἑορτὴ καὶ θυσία παρ' Ἀργείοις τελουμένη, ἐν ᾗ δημοσίᾳ πάντες εὐωχοῦνται. Cf. Herod. I. 31. Respondet fere Romanorum visceratio (κρεανομία).

ἄγειν] Agere, celebrare. Angl. to keep.

1593. παρέσχε δαῖτα —] Sc. Ἀτρεὺς ὁ χαλεπὸς θοινατήρ (1503).

δαῖτα παιδείων κρεῶν] Eadem verba 1242. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν. Herod. I. 119. μηλείων κρεῶν. Cf. Ch. 1068.

1594 sq. Celabat Atreus τὰ εὔσημα τῶν κρεῶν, ut ea postea Thyesti, dum vesceretur, ostenderet. Hyginus Fab. 88. 'Thyestes cum vesceretur, Atreus imperavit brachia et ora puerorum afferri. Sensum loci bene exprimit Symmons, ''Twas so contrived that they who sat at board | Could not behold the feet and finger joints, | which lay apart, all covered with a dish: | The rest was served an undistinguish'd mass.' Simile Astyagis facinus narrat Herodotus I. 119., qui Harpago post comesas filii carnes ostendi jussit τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Similia etiam de Tereo narrant Apollodorus III. 14. 8. et Ovid. Met. VI. 661 sq. Verba ejus sunt, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ αὐτῷ Ἀστυάγεϊ παρετιθέατο τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλείων κρεῶν, Ἁρπάγῳ δὲ τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ πλὴν κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν τἆλλα πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς (sc. ἀνδρακάς). Cf. Bibl. Reg. II. 9. 35. καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες (τοὺς πόδας?) καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν. "The mention of the guests starts our curiosity to know how Atreus contrived to set the children's flesh before Thyestes alone among their number; and our curiosity is not gratified." (Housman)

1594. ποδήρη] Cf. 898. στῦλον ποδήρη. Strab. III. fin. ποδήρεις ἐνδεδυκότος τοὺς χιτῶνας.

ἄκρους κτένας] I. e. digitos, sic dictos quia similitudo quaedam inter eos pectinisque dentes intercedit.

1595. Connectendum ἄνευθεν cum ἔκρυπτε, ἀνδρακὰς cum καθήμενος.

ἀνδρακὰς] Seorsim. Angl. by himself. Gl. F. καθ' ἑαυτόν. Cf. Hom. Il. 1, 271. 2, 366. Arist. Eccl. 837. ἀνδρακάς (hic viritim). Cratin. 19. Hesychius per κατ' ἄνδρα ἕνα ἕκαστον explicat, Suidas per τὸ κατ' ἄνδρα, χωρίς.

1596. τἄσημα δ' αὐτῶν] Eas autem partes quae dignosci non possent. Anglice, but the undistinguishable portions. Cf. Pr. 662. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. Soph. Ant. 252. 1004. 1013. 1209. Tr. 866. Thyestes traditur praecordia (σπλάγχνα, 1221) suorum liberorum comedisse. V. Cic. Tusc. IV. 77.

αὐτῶν] Sc. τῶν παιδείων κρεῶν (1593.).

1597. ἔσθει] Sc. Thyestes. Notanda subita personae mutatio, si quidem sanus hic est textus.

ἄσωτον] Non salutarem, perniciosam. Per ὀλέθριον (1156.) explicat Heusde, ἐναντίον τῷ σωτήριον. Cf. Soph. Aj. 190. ἢ τῆς ἀσώτου (schol. ἐξώλους) Σισυφιδᾶν γενεᾶς. Corrigendum forsan ἀραῖον.

ὡς ὁρᾷς] Cf. 1603.

1598. ἐπιγνοὺς] Agnoscens. Cf. Soph. Ant. 960.

οὐ καταίσιον] Nefandum. Angl. unhallowed.

1599. ἀμπίπτει] Angl. he falls back. I. e. εἰς τοὐπίσω πίπτει. Cf. Eur. Cycl. 409. ἔπειθ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς | ἀνέπεσε φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν. 'He shriek'd and backward falls upon the floor, | In horrid vomit of that bloody feast.' (Symmons) Σφαγὴ hic cruor significat; alibi significat victima occisa, ipsa occisio, et denique jugulum.

σφαγῆς] Cruoris, i. e. occisorum filiorum carnium. Cf. 1096. σφαγὰς ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. 1389. κἀκφυσιῶν (i. e. ἐξεμῶν) ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν | βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. Hom. Il. 14, 437. αἷμ' ἀπέμεσσεν. Ovid. Met. VI. 661. 'Thracius (Tereus) ingenti mensas clamore repellit, — | et modo, si possit, reserato pectore diras | egerere inde dapes semesaque viscera gestit.' Genitivus partitionis, nisi reponendum σφαγὴν aut σφαγάς. Tmesis vero ut in Soph. Phil. 1143. ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.

1600. μόρον — ἄφερτον] Cf. Ch. 441. μόρον κτίσαι μωμένα ἄφερτον αἰῶνι σῷ.

ἐπεύχεται] Imprecatur. Cf. 501. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει. Ch. 112.

1601. λάκτισμα δείπνου] Coenam abominandam (execrabilem). Cf. 1285. ὑπτίασμα κειμένου πατρός. Prom. 1005. ὑπτιάσμασιν χερῶν. Vel injuriam coenae, quam passus est Thyestes. Angl. this abomination of a banquet, this abominable banquet.

ξυνδίκως] Juste. Angl. with good reason. Vox non alibi reperta. Qu. ξὺν δίκῃ.

τιθεὶς ἀρὰν] Making a curse (the subject of a curse). Construe τιθεὶς λάκτισμα δείπνου ἀρὰν —. Suid. s. v. ἀρᾶς· ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρει, συριττοίμην ὡς ἐκεῖνος.

1602. οὕτως ὀλέσθαι —] Cf. Arist. Th. 349. κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῴκίαν | ἀρᾶσθε. "Nondum nato Aegistho ista pater precatus erat; imprudens ea nunc filius repetit." (Heusde)

τὸ Πλεισθένους γένος] Cf. 1569. Plisthenes Atrei filius fuit.

1603. ἐκ τῶνδε] Hanc ob causam. Anglice, in consequence of this. Cf. 877. 1213. Soph. Oed. R. 235. ἀκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ. 1251.

τόνδ'] Agamemnona.

1604. φόνου ῥαφεύς] Caedis machinator. Proprie sutor (consutor). Angl. the contriver. Cf. ad 884. Hom. Od. 3, 118. κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες | παντοίοισι δόλοισι. 16, 421. Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε | ῥάπτεις. Il. 15, 16. κακορραφίης ἀλεγεινῆς. Eum. 26. Πενθεῖ καταρράψας μόρον. Eur. Iph. T. 681. ῥάψαι μόρον σοι. Andr. 836. φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν. 911. μῶν εἰς γυναῖκ' ἔρραψας οἷα δὴ γυνή; Ter. Phorm. III. 2. 6.

1605. δίκαιος — ῥαφεύς] Cf. 1406. δικαίας τέκτονος (sc. τοῦ φόνου).

1606. *συνεξελαύνει*] Sc. Atreus. Cf. 1586. Alii perperam de Agamemnone hoc accipiunt. Sensus est, Agamemnon jure poenas patris sui Aegisthi manu solvit, qui Atreo et suum ipsius exilium et injuriam patri illatam debebat. Sed v. annot. crit.

1607. *ἡ Δίκη κατήγαγεν*] Cf. Sept. 647. *Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα | λέγει· κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε* —. Supra 1283. *φυγὰς — κάτεισιν.*

1608. *ἡψάμην*] Aggressus sum. Anglice I tackled. Non tamen *ἐγγύθεν* sed *πόρρωθεν*. Cf. Fr. 244. *ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.* Ch. 949. *ἔθιγέ τ' ἐν μάχᾳ χερός.* Per euphemismum dictum pro *ἐφόνευσα.*

θυραῖος ὤν] I. e. *καίπερ οὐ παρών*, quamvis (tunc temporis) foris eram. Cf. Eum. 864. *θυραῖος ἔστω πόλεμος.* Ch. 115.

1609. *συνάψας*] I. q. *συνθείς*. Angl. having contrived.

δυσβουλίας] Perniciosi consilii. Alibi de malo consilio ei qui cepit pernicioso usurpatur, Sept. 802. *παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.* Soph. Ant. 95. 1269.

1610. Cf. 550. *ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν (κατθανεῖν?) πολλὴ χάρις.* 539. Eur. El. 663. *εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.*

1611. *ἕρκεσιν*] Cf. Soph. Aj. 60. *εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά.* El. 838. *χρυσοδέτοις ἕρκεσι.* Eur. Med. 986. *τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται.* El. 155. *δολίοις βρόχων ἕρκεσιν.*

1612. *ἐν κακοῖσιν*] In malis (infortuniis). Cf. Ch. 137. *ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.* 222. *ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.* Sept. 227. *ἐν κακοῖσι.* 187. Eum. 277. *διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι* etc. 1107. *οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.* Soph. Oed. C. 592. Aj. 1151. *ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.* Eur. Hec. 664. *ἐν κακοῖσι δὲ | οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.* El. 68. *ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.* 'Aegisthus, impious I do deem the mood | of wanton merriment in midst of woes.' (Symmons)

σέβω] Cf. Eum. 749. *τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.*

1614. *ἔποικτον*] Deflendum, plorandum. Vox non alibi reperta.

1615. *τὸ σὸν κάρα*] Nota periphrasis. Cf. 905. *φίλον κάρα.* Ch. 230. *τῷ σῷ κάρᾳ.* Soph. Oed. R. 40. *ὦ κράτιστον Οἰδίπου κάρα.* 950. 1207. 1235. Oed. C. 1631. *ὦ φίλον κάρα.* etc.

1616. *δημορριφεῖς — λευσίμους ἀράς*] 'Exsecrationes cum lapidatione editas.' (Blom.) Cf. 457. *δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.* 1118. *θύματος λευσίμου.* Sept. 199. *λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.* 1412. *δαμοθρόους τ' ἀράς.* 1413. Soph. Aj. 254. *πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη.* Soph. Ant. 36. Herod. IX. 5. Eur. Or. 613. *λεύσιμον δοῦναι δίκην.* 50. *λευσίμῳ πετρώματι.* 436. *θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.* 861. Bacch. 356. Her. 60. Ion. 1240. *θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφυγοῦσα.* 1236. *λεύσιμοι καταφθοραί.* Dem. de Cor. § 60. Hom. Il. 3, 56. S. Luc. Ev. XX. 6. *πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς.*

1617. *νερτέρᾳ προσήμενος κώπῃ*] I. e. *ὡς θαλαμίτης*. Cf. Eur. Alc. 459. 439 sq. Remiges infimi loci dicuntur *θαλάμιοι, θαλαμῖται, θαλάμακες*; medii loci *ζυγῖται* (*οἱ ἐπὶ ζυγῷ*); summi loci *θρανῖται*. Schol. *ἀντὶ τοῦ ὑποδεεστέρᾳ καθέδρᾳ ὤν. οἱ γὰρ ζύγιοι (ζυγῖται?) τῶν θαλαμίων ἄνωθέν εἰσιν.* Loquitur igitur poeta ut de biremi, non ut de triremi.

προσήμενος κώπῃ] Cf. Arist. Ran. 197. *κάθιζ' ἐπὶ κώπην*. 200. *ἵζω 'πὶ κώπην*.

1618. *ἐπὶ ζυγῷ*] A nom. *ζυγὸς*, transtrum. Unde *ζυγῖται* appellabantur remiges qui mediam navis partem tenebant. Cf. Eur. Phoen. 74. *ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς* (*ζυγῷ*?) | *καθέζετ' ἀρχῆς*. Ion. 595. *ἢν δ' ἐς τὸ πρῶτον πόλεος ὁρμηθεὶς ζυγὸν* | *ζητῶτις εἶναι*. Ad rem cf. Suppl. 597. *Ζεὺς — τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει· οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω*. Hesiod. Op. 208. *ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν*. Connecte *κρατούντων δορός* (being masters of the ship).

δορός] Navis. Cf. Pers. 411. *ἴθυνεν δόρυ*. Connectendum fortasse cum *ἐπὶ ζυγῷ*. Schol. *οἱ ζύγιοι τῶν θαλαμίων ἄνωθέν εἰσι*.

1619. *διδάσκεσθαι βαρὺ* —] Cf. 1424. *ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς*, | *γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν*. Soph. Ant. 726. *οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ* | *φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;* Theogn. 578. *μή με δίδασκ'· οὔτοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν*. Connectendum videtur *διδάσκεσθαι* cum *σωφρονεῖν*.

1620. *σωφρονεῖν εἰρημένον*] Gl. F. *προσταγὲν αὐτῷ*. Cf. Arist. Lys. 13. *εἰρημένον*. Sic *προσῆκον, δέον, ἐξὸν, μετὸν*, etc. Sed corrigendum videtur *σωφρονεῖν κεχρημένον*. Cf. Pers. 829. *σωφρονεῖν κεχρημένοι* (sic Sch.). V. annot. crit.

1621. *τὸ γῆρας*] Senes enim sunt choreutae.

αἵ τε νήστιδες δύαι] And the pangs of hunger. Cf. Ch. 250. *τοὺς δ' — νῆστις πιέζει λιμός*. Pr. 622. *νήστισιν αἰκίαις*. Eur. Iph. T. 973. *νῆστις βορᾶς*.

1622. *διδάσκειν ἐξοχώταται*] I. e. *διδάσκαλοι ἐξοχώτατοι*.

1623. *ἰατρομάντεις — ἐξοχώταται*] Anglice, are the best healers of the mind for the purpose of teaching.

ἰατρομάντεις] Pro simplici *ἰατροί*. Eust. ad Il. p. 48, 35. *φασὶ καὶ ὅτι κοινή πως ἐστι τέχνη ἰατρικὴ καὶ μαντική*. Cf. Suppl. 263. *Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας* | *ἰατρόμαντις*. Eum. 62. *ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος* (Apollo).

οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε] 'Have you eyes and see not this?' (Peile) Cf. Pr. 447. *οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην*, | *κλύοντες οὐκ ἤκουον*. Eur. Phoen. 720. *μῶν νεάζων οὐχ ὁρᾷς ἁχρῆν σ' ὁρᾶν;* Soph. Fr. 838, 2. *ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ*. S. Matth. Ev. XIII. 13. *ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι* —. S. Marc. VIII. 16. *ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε;*

1624. *πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε*] Cf. Pr. 323. *οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ* | *πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς*. Eur. Bacch. 795. *πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῷ*. Fr. 604. *πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου*. Pind. P. II. 173. *ποτὶ κέντρον δέ τοι λακτιζέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος*. Act. Apost. IX. 5. *σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν*. XXVI. 14.

παίσας] Cf. 1006. Pers. 397. 409. 416. 426. 463. Sept. 961. etc.

μογῇς] Labores. Cf. Pr. 275. 603.

1625. *γύναι*] Ita imbellem (*τὸν ἄναλκιν*) Aegisthum dicit convicians. Cf. 1671. Cf. Ch. 304. *δυοῖν γυναικοῖν* (Clytaemnestrae et Aegisthi) *ὧδ' ὑπηκόους πέλειν*. Herod. I. 155. 5. *γυναῖκας ἀντ' ἀνδρῶν ὄψεαι γεγονότας* (*σφέας*).

Soph. Fr. 136, 2. *θῆλυς μὲν αὐτὸς, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων.* Connectendum *τοῦδ'* cum *ἀνδρός.* "Cf. Hom. Il. 2, 235. *κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.* Od. 7, 262. *ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους | ἤμεθ', ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο | πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκε ἔπεσσιν.* Pers. 756. *λέγουσιν ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις | πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο | ἔνδον αἰχμάζειν.* Soph. El. 302. *ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.* Eur. Or. 754. *οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.* Eur. Her. 700." (Weckl.)

μένων] Sc. *οἴκοι.* Cf. Eur. Her. 700. *αἰσχρὸν γὰρ οἰκούρημα γίγνεται τόδε, | τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.* Arist. Pac. 341. *πλεῖν, μένειν.*

1626. *οἰκουρὸς*] Cf. 1225. *οἰκουρὸν τῷ μολόντι δεσπότῃ.* 809. Soph. Oed. C. 356. *κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι.* Clytaemnestra *οἰκουρὸς πικρὰ* (i. e. saeva) dicitur Eur. Hec. 1277. Non minus Aegisthus quam regina (607.) *οἰκουρὸς* dicitur.

αἰσχύνων ἅμα] While you were defiling the bed etc. *ἅμα* arte cum participio cohaeret. Cf. Ch. 897. *βρίζων ἅμα | οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.* Sept. 225. *κλύουσα πάταγον ἅμα — ἱκόμαν.* Herod. I. 179. *ὀρύσσοντες ἅμα τὴν ταφρὸν ἐπλίνθευον.* Xen. Anab. III. 3. 7. *φεύγοντες ἅμα ἐτίτρωσκον.* Hell. VI. 2. 2. *ἅμα ἀποπλέων τοὺς φυγάδας ἀπεβίβασε.*

αἰσχύνων] Cf. Hom. Od. 8, 269. *λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν | Ἡφαίστοιο ἄνακτος.* Hinc adulter *αἰσχυντὴρ* dicitur Ch. 990. *ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην.* et *καταισχυντὴρ* Ag. 1363.

1627. Cf. 1634. *ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον.* 1223. *ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ — τῷ μολόντι δεσπότῃ.* 1614. Soph. Aj. 1055. *στρατῷ σύμπαντι βουλεύσας φόνον.*

1628. *καὶ ταῦτα τἄπη —*] Etiam haec dicta, non minus quam ista 1612 sq.

κλαυμάτων] Angl. of trouble, sorrow. Cf. Soph. Ant. 932. *τοῖσιν ἄγουσιν κλαύμαθ' ὑπάρξει.* Phil. 1260. *ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.* Arist. Ran. 813. *κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.* Pac. 248. *ὡς μεγάλα — ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.* Aesch. Suppl. 925. *κλαίοις ἄν, εἰ ψαυσείας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.* Soph. Oed. R. 1152. *κλαίων — ἐρεῖς.* 401. Eur. Hipp. 881. 1086. Andr. 759. Suppl. 458. Her. 270. Iph. A. 306. Cycl. 554.

ἀρχηγενῆ] Cf. 224. *παρακοπὰ πρωτοπήμων.* Eur. Hipp. 881. *κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.* Or. 555. *τῷ γένους ἀρχηγέτῃ.* El. 891. Act. Apost. III. 15. V. 31. Hebr. II. 10. XII. 2.

1629. Cf. Eur. Alc. 357. *εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν.* Med. 543. *Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος.* Iph. A. 1211. *εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον, | πείθειν ἐπᾴδουσ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας.* Bacch. 562. *ἔνθα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων ξύναγεν δένδρεα Μούσαις, ξύναγεν θῆρας ἀγρώτας* (l. *ἀγραύλους*). Virg. Ecl. V. 46. Georg. IV. 471. Dryden, 'Orpheus could lead the savage race, | and trees uprooted left their place, | sequacious of the lyre.'

Ὀρφεῖ] I. e. *Ὀρφέως γλώσσῃ.* Cf. Ch. 168. *αὐτοῖσιν ἡμῖν* (i. e. *αὐτῶν ἡμῶν ἐθείραις*). Eur. Iph. A. 1211. Med. 543.

δὲ γλῶσσαν] Notanda brevis syllaba ante *γλ*. Cf. Arist. Fr. 165. *κέντημα γλώσσης*. Suppl. 768. *εἶναι βύβλου* (*ῠ*) *δὲ καρπὸς* etc. Soph. Oed. R. 717, *παίδων δὲ βλάστας* etc. El. 1400. *πασῶν ἔβλαστε* —.

1630. *ἀπὸ φθογγῆς*] Vocis ope. Angl. by his voice. Cf. 1643. *ἀπὸ ψυχῆς κακῆς*. 1365. 1412. Cf. Hom. Il. 8, 279. 309. 11, 675. 21, 113. 24. 605. Arist. Rhet. I. 1. 12. *οὐ ῥᾴδιον ἀπ' ἐκείνης* (*τῆς ῥητορικῆς*) *πεῖσαι λέγοντας* (*λέγοντι*?).

1631. *ἐξορίνας*] Excitans. Sub. *πάντα*. Simplex *ὀρίνειν* (agitare) frequens est apud Homerum, Il. 9, 4. *ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον*. 11, 298. *ἀέλλῃ — πόντον ὀρίνει*. Od. 7, 273. Il. 2, 142. *θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνειν*. et alibi saepe. Hesiod. Op. 508. *εὐρέϊ πόντῳ* | *ἐμπνεύσας ὤρινε* (*Βορέας*). Cf. *ὀροθύνειν* Pr. 200.

νηπίοις ὑλάγμασιν] Cf. 1662. *ματαίαν γλῶσσαν*. 1672. *μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων*. Soph. El. 299. *τοιαῦθ' ὑλακτεῖ*. Eur. Alc. 760. *ἄμουσ' ὑλακτῶν*. Iph. T. 293. *κυνῶν ὑλάγματα*.

1632. *ἄξει*] Pro *ἀχθήσει*, traheris. Sc. *εἰς δίκην* (ad poenam). Plat. Hipp. maj. 292 A. *οὐκ ἀχθήσεται καὶ δίκας ὀφλήσεται*; (Heusde) Opponitur hoc praecedenti activo *ἦγε*. De his futuri passivi formis dixit Monk. ad Hipp. 1458.

ἡμερώτερος φανεῖ] Cf. 1642.

1633. *ὡς δὴ σὺ* —] Quasi vero. Cf. Soph. Oed. C. 808. *ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις*. Eur. Andr. 235. *ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα*. Iph. T. 1304. Alc. 537. 1014. Herc. 1407. Plat. Gorg. 468 E. *ὡς δὴ σὺ — οὐκ ἂν δέξαιο* etc.

1635. *οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως*] Nam *ἥψατο θυραῖος ὤν* (1608). De particula negativa repetita cf. ad Soph. Tr. 158. etc.

1635. *αὐτοκτόνως*] Angl. with your own hands. Cf. Sept. 734. *ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως* (mutua caede) *αὐτοδάϊκτοι θάνωσι*.

1636. *τὸ γὰρ δολῶσαι* —] 'Quidni? mulierem maxime decuit dolus.' (Grot.) Aegisthus *δολόμητις* dicitur Od. 1, 300. 3, 198. 250. 4, 525. etiam Clytaemnestra 11, 421. Subaudiendum vero (*ὀρθῶς δοκεῖς τοῦτο λέγειν καὶ ἐμὲ ψέγειν*·) *τὸ γὰρ* —.

πρὸς γυναικὸς] Cf. 592.

1637. *ἐχθρὸς — παλαιγενής*] An old enemy. I. q. *παλαιός*. Sic Soph. Phil. 586. *φίλος μέγιστος*.

1638. *ἐκ τῶνδε* —] Divitiarum hujus ope. Electra sic increpat Aegisthum Eur. El. 939. *ηὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων*. Nimirum pecunia opus erat Aegistho ad satellites conducendos, quorum ope tyrannidem stabilire posset. Qui enim tyrannidem affectant opes sibi parant. Soph. Oed. R. 540. *τυραννίδα* | *θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται*.

1639. *πειθάνορα*] Mansuetum. Angl. tractable (proprie obedient to man, tractable). Sed vix dubitari potest quin corrigendum sit *πειθήνιον*. Sic *φιλάνωρ* (411. 856. Pers. 136.), *στυγάνωρ*, etc. Cf. Soph. El. 1462. *ὡς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος* | *ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν* | *στόμια δέχηται τἀμὰ μηδὲ πρὸς βίαν* | *ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας*. Diodor. Sic. II. 19. *τῶν ζῴων ἀπειθούντων τοῖς χαλινοῖς*.

1640. *ζεύξω βαρείαις*] Subintelligendum *ζεύγλαις* ex verbo *ζεύξω*. **Similis** ellipsis est in 219. *πνέων — τροπαίαν*. Sic *καιρίαν παίειν, ἴσην τίνειν, εὐθεῖαν κρῖναι* (et *ἱέναι*), *τροπαίαν πνεῖν, τρίτην ἐπενδίδωμι* (1386.), etc. Cf. 529. *τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον* (i. q. *ζεῦγλαν*) — *ἥκει*. **Prom.** 462 sq. Eur. Fr. 285, 10. *ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών*. Pind. Fr. **97, 3.** *ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν*. Theogn. 847. *ζεύγλην* (*ζεῦγλαν*?) *δύσλοφον*. Eur. Med. 479. *ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλαισι*. (Alio sensu Hel. 1536.) Soph. Phil. 1025. *ἀνάγκῃ ζυγείς*. Eur. Her. 886. *πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκῃ* (*αὐτόν*). Prom. 107. *ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας*. Hel. 262. *τίνι πότμῳ συνεζύγην;* Hipp. 1389. *οἵᾳ ξυμφορᾷ ξυνεζύγης*. Lycophr. 1344. *στερρὰν τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις*. Est autem *ζεῦγλα, ζευκτὴρ*, sive *ζευκτήριον* (529) *ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ* (Hesych.).

σειραφόρον] Funalem equum. Anglice, trace-horse. Horum longe levior quam jugalium (*τῶν ζυγίων*) erat labor. Cf. 842. *μόνος δ' Ὀδυσσεὺς — ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος*. Soph. El. 724. *σειραῖον ἵππον* (schol. *τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ*). Herod. III. 102. *ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον*. Eur. Or. 1015. Herod. VII. 85. *χρέονται σειρῇσι* (funibus, restibus) *πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων*. Eodem sensu *παράσειρος* (Eur. Or. 1019. Poll. I. 5.). Gl. F. *οὐχ ὑποζεύξω τὸν μὴ πειθαρχοῦντα ὡς κριθῶντα πῶλον, ἀλλὰ συγκλείσας καὶ λιμώττειν ἐάσας πραΰνω*.

1641. *κριθῶντα πῶλον*] Bene hordeo pastum et lascivientem. Gl. F. *πίονα ταῖς κριθαῖς*. Cf. Soph. Fr. 792. *κριθώσης ὄνου*. Fr. 764. *σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβίᾳ*. Eur. Or. 45. *πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ*.

δυσφιλὴς] Hateful. Cf. 1232. *δυσφιλὲς δάκος*. Ch. 624. 637. 1058. *αἷμα δυσφιλές*. Eum. 54. *δυσφιλῆ λίβα*. Soph. Oed. C. 1258. *τῆς* (*ἐσθῆτος*) *ὁ δυσφιλὴς | γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος*.

δυσφιλὴς — λιμὸς] Cf. Hesiod. Op. 647. *λιμὸν ἀτερπῆ*. Metag. 17. *ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής*. Cho. 250. *τοὺς δ' — νῆστις πιέζει λιμός*.

σκότῳ] Cf. Sallust. Jug. 14. 'clausi in tenebris.'

1642. *ξύνοικος*] Cf. 107. 495. Huc respicere videtur Sophocles Oed. C. 1258. *τῆς* (*ἐσθῆτος*) *ὁ δυσφιλὴς | γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος*. Simonid. Amorg. 6, 101. *οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται, | ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν*. Supra 495. *κόνις πηλοῦ ξύνουρος*. Soph. Fr. 686. (*λιμὸς*) *βαρὺς ξύνοικος, ὦ φίλοι, βαρύς*. Herod. VII. 102. *Ἑλλάδι πενίη σύντροφός ἐστιν*. Alciphr. I. 20. 2. *τοῖσδε τὸν λιμὸν συνοικίζετε*.

μαλθακόν σφ' ἐπόψεται] Cf. 1632. *κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ*. Eur. Alc. 382. *χρόνος μαλάξει σ'*. Arist. Eccl. 665. *ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, | οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς*. Plaut. Asin. I. 2. 19.

ἐπόψεται] Cf. 1246. *ἐπόψεσθαι*. Pr. 958. Fr. 191.

1643. *ἀπὸ ψυχῆς κακῆς*] Anglice, in the cowardice of your heart. Cf. 1302. *ἀπ' εὐτόλμου φρενός*. et ad 805.

1644 sq. Cf. Soph. El. 302. *ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος —, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος*. Pind. Ol. XII. 13. *ἤ τοι καὶ τεά κεν, ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ,*

συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν. Eum. 848. 853. Pers. 757. *τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο | ἔνδον αἰχμάζειν.*

1645. *χώρας μίασμα*] Cf. Ch. 1028. *πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.*

1646. *ἆρά που βλέπει φάος —;*] Ch. 297. *τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;* 435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει —;* Pers. 642. *νέρθεν ἆρα κλύει μου;* Soph. Ant. 1213. *ἆρα δυστυχεστάτην | κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;*

1647. *πρευμενεῖ τύχῃ*] Cf. Ch. 970. *τύχαι — πρευμενεῖς — πεσοῦνται πάλιν.*

1648. *ἀμφοῖν — τοῖνδε*] "Loquitur Coryphaeus aversus ab Aegistho, conversus autem ad alterum hemichorium. Alioqui non *τοῖνδε* sed *ὑμῖν* diceret." (Herm.)

1649—1673. Similiter tetrametris trochaicis clauduntur fabulae Sophoclis Oedipus Rex, Euripidis Ion.

1649. *ἔρδειν καὶ λέγειν*] I. e. *ποιεῖν ἃ λέγεις.* Dictum factum. Cf. Il. 19, 242. *ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστό τε ἔργον.* Herod. I. 112. III. 135. IX. 92. Exspectabas *λέγειν καὶ ἔρδειν*, sed cf. Ant. 281. *ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα*, non *γέρων τε καὶ ἄνους* —. (Heusde) Cf. Suppl. 509. *σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.*

1650. 1651. *εἶα δή*] Eja age. Cf. Eur. Fr. 693. *εἶα δή, φίλον ξύλον, | ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γενοῦ θρασύ.* 781, 8. *ἀλλ' εἶα.*

1650. *λοχῖται*] Proprie manipulares (ejusdem *λόχος*). Satellites Choro praesidii causa adjunctos intelligit Heusde. Imo Aegisthi sunt satellites (*δορυφόροι*, Angl. body-guards). Cf. Ch. 768. *εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.* Soph. Oed. R. 750. *πολλοὺς ἔχων | ἄνδρας λοχίτας οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης.*

τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε] Cf. Soph. Ph. 26. *τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις.*

1651. *πρόκωπον*] Habile. Anglice, handy, ready. 'Come each man ready, hand upon his sword!' (Symmons) Suidas per *γυμνὸν* explicat. Cf. Eur. Or. 1477. *ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.* Soph. Phil. 1254. *χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς | κώπης ἐπιψαύουσαν;* Shakesp. Macbeth II. 1. 'Is this a dagger which I see before me, | The handle toward my hand?'

1652. *ἀλλὰ μὴν κἀγὼ —*] Cf. Arist. Ach. 428. *οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ μὴν (κἀκεῖνος μὲν* vulg.) *κἀκεῖνος ἦν | χωλός*, etc. Eur. Or. 1549. *ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω* —. Soph. Phil. 1255. *χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς | κώπης ἐπιψαύουσαν; ΝΕ. ἀλλὰ κἀμέ τοι | ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι.*

πρόκωπος] Per *ἕτοιμος* et *πρόχειρος* explicat Photius p. 455, 16.

οὐκ ἀναίνομαι] Non recuso.

1653. *δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε*] 'Die, thou sayest; we take the omen.' (B. H. Kenn.) Cf. 1659. Soph. El. 668. *ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν.* Herod. I. 63. *φὰς δέκεσθαι τὸ ῥηθέν.* VIII. 114. *δεξάμενος τὸ ῥηθέν* (sc. *ἡδεῖς λόγους*). IX. 91. *δέκομαι τὸν οἰωνόν, τὸν Ἡγησίστρατον.* Eur. Herc. 1185. *εὔφημα φώνει. ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει.* Ion. 573. Soph. Aj. 591. *τοῖς ἀκούουσιν λέγε.* Arist. Pl. 63. *δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.* Arist. Av. 645. *ἀλλὰ χαίρετον | ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα.* Cic. de Div. I. 46. 'Tum ille arctius puellam complexus, Accipio omen, inquit, mea filia.' Schol. *τὸν οἰωνὸν δηλονότι.*

τὴν τύχην αἱρούμεθα] Cf. 350. Sept. 506. *θέλων | ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης*. Ch. 933. *τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα* (caedem Aegisthi et Clytaemnestrae). Eur. Med. 605. *αὐτὴ τάδ' εἵλου*. Shakesp. Rich. III. V. 4. 'And I will stand the hazard of the die.'

1655. *ἐξαμῆσαι — δύστηνον θέρος*] Cf. Pers. 822. *ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος*. Eur. Fr. 419, 4. *κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι, | ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος*. Bacch. 1314. *ἐξήμησα κάλλιστον θέρος*. Cycl. 235. *τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ*. Arist. Lys. 367. *βρύκουσά σου τοὺς πνεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω*. Soph. Fr. 588. *ἥτις θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο*.

1656 sq. Cf. Eur. Ion. 975. *δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω*.

1656. *πημονῆς ἅλις δ' ὑπάρχει*] Cf. Eur. Suppl. 818. *πημάτων γ' ἅλις βάρος*. Alc. 673. *παύσασθ'· ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά*. Ion. 975. *καὶ νῦν πήματων ἄδην ἔχω*.

1657. *στεῖχε — πρὸς δόμους πεπρωμένους*] Anglice, Go to your allotted home. Carcer fortasse dicitur. Sed mendosum videtur *πεπρωμένους*. Qu. *τυραννικούς*. Cf. Soph. Oed. R. 637. *οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους* (l. *εἴσω*), *σύ τε, Κρέων, κατὰ στέγας*.

1658. *πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα*] Angl. before suffering and doing unseasonable (rash) acts. Cf. 1564. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα*. 1529. Ch. 313. *δράσαντι παθεῖν*. Eur. Phoen. 480. *κακόν τι δρᾶσαι καὶ παθεῖν*. Hom. Il. 17, 31. *μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο | πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω*.

1659. *δεχοίμεθ' ἄν*] Cf. 1653. Eum. 228. *οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν*. Arist. Av. 645. *ἀλλὰ χαίρετον | ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα*.

1660. *χηλῇ*] Sc. *ποδός*. Cf. Eur. Bacch. 619. *χηλαῖς ποδῶν*. Phoen. 42. *χηλαῖς — ποδῶν*, 815. Pers. 208. *κίρκον — χηλαῖς κάρα | τίλλοντα*. "*ὁπλὴ* is a solid hoof like that of a horse; *χηλή* is a cloven hoof like that of a sheep, goat, or ox; or a foot with claws." (Dav.)

βαρείᾳ] Cf. 1175. *δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων*.

πεπληγμένοι] Cf. Ch. 31. *ξυμφοραῖς πεπληγμένων*.

1661. *ὧδ' ἔχει λόγος*] Cf. 1406. *τάδ' ὧδ' ἔχει*. Sept. 225. *ὧδ' ἔχει λόγος*. Pers. 724. *ὧδ' ἔχει* (sic res se habet).

1662. *ματαίαν γλῶσσαν*] Cf. 1672. *ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων*. 1631. Eum. 830. *γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα* (*ἐπίφθονα* R. Ellis) —. Ch. 46.

ἀκοντίσαι] I. e. *ἐκβαλεῖν*. Cf. Suppl. 446. *καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ* (l. *τοξεύσασ' ἃ μὴ 'στι*) *καίρια*, etc. Antiph. 217, 7. *τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν*.

1663. *κἀκβαλεῖν ἔπη*] Cf. Ch. 46. *φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν*. Eum. 830. *γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἔπη χθονὶ | καρπὸν φέροντα —*. Eur. Ion. 959. *οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη*. Tro. 1170. *κόμπους ἐκβαλὸν στόμα*. Herod. VI. 69. *ἔγνω ὡς ἀνοίη τὸ ἔπος ἐκβάλοι τοῦτο*. Hom. Od. 4, 503. *εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε*. Plat. Resp. V. 473 E. Crit. 46 B. Ep. VII. 344 D. Hippocrat. init. *ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ῥημάτων ἐκβάλωμεν*. Arist. Ran. 595. *εἰ — ἐκβαλεῖς τι μαλθακόν*. Pind. P. I. 148. *ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιόν*.

S. Matth. Ev. XII. 35. *ἐκβάλλει πονηρά.* Prop. III. 8. 11. 'Quae mulier gravida jactat convicia lingua.'

δαίμονος πειρωμένους] Angl. tempting fortune, challenging their fate. Cf. 1401. *πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράδμονος.* Ch. 513. *ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.* Herod. I. 46. *διέπεμπε δὲ (Κροῖσος) πειρεόμενος τῶν μαντηΐων ὅ τι φρονέοιεν.* VI. 86. *τὸ πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ.*

1664. *σώφρονος γνώμης θ' ἁμαρτεῖν*] Cf. Herod. III. 81. *γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε.* IX. 79. *γνώμης μέντοι ἡμάρτηκας χρηστῆς.*

τὸν κρατοῦντα] Cf. Prom. 969. *θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.* Eur. Fr. 337. *σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.* 93. *ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι.*

1665. *φῶτα προσσαίνειν κακόν*] Cf. 725. *ποτὶ χεῖρα σαίνοντα.* Prom. 835. *τῶν δὲ προσσαίνει σε τί;* Eur. Hipp. 866. *καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου — προσσαίνουσί με.*

1666. *ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις*] Cf. Soph. Oed. C. 614. *ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ.* Thuc. VII. 35. *περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.* Xen. Anab. I. 7. 14. *ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.* Herod. VIII. 15. *ταῖς αὐταῖς ἡμέραις.* S. Luc. II. 1. *ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.* (Blom.)

μέτειμ' ἔτι] Persequar (ulciscar) aliquando. Cf. Ch. 273. 986. Eum. 230. Soph. El. 475. Eur. Andr. 260. Bacch. 345. 516. Med. 390. Fr. 83.

1667. *ἀπευθύνῃ*] Cf. Soph. Aj. 71. *τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας | δεσμοῖς ἀπευθύνοντα.* 542.

1668 *οἶδ' ἐγὼ —*] I know (from personal experience). 'Exsules pasci solere spe vaga non nescio.' (Grot.) Loquitur ut ipse exilium expertus. Cf. 1605. 'Tis an old story that — the hopes of exiles: | Poor wretches! hope is all their meagre feast.' (Symm.) Cf. Soph. Aj. 1142. *ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασύν,* etc. In his Aegisthi verbis ironia quaedam subest, in proxima enim hujus tetralogiae fabula exul Orestes redux factus matrem suam trucidat.

ἐλπίδας σιτουμένους] Cf. Ch. 26. Soph. Ant. 1262. *ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι.* Soph. Fr. 862. *ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.* Eubul. com. III. 208. *κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν, | οὗ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν χοροὶ | κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.* Eur. Bacch. 617. *ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.* Phoen. 396. *αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.* Monost. 42. *αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.*

1669. *πρᾶσσε*] Anglice, fare well, prosper. Cf. Soph. Ant. 625. *πράσσει δ' ὀλίγιστον (δὲ βράχιστον?) χρόνον ἐκτὸς ἄτας.* Mendosum videtur *πρᾶσσε;* quid tamen reponendum sit non perspicio.

πιαίνου] Angl. wax fat, get bloated. Cf. 276. *ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;* Deuter. 32, 20. *ἐνεπλήσθη καὶ ἀπελάκτισεν, ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη.*

μιαίνων τὴν δίκην] Cf. 633. *εὔφημον ἦμαρ — μιαίνειν.* Sept. 344. *μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.* Soph. Fr. 100, 3. *τὸ γὰρ καλῶς | πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος.* Adesp. 486, 2. *νόμον μιαίνων.* Solon. Fr. 27, 4. *μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος.* Eur. Hec. 1219. *μιαίνειν τὰ τῶν θεῶν.* Suppl. 379. *ἄμυνε ματρὶ — νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν.* Herc. 1232. *τί δ'; οὐ μιαίνεις θνητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν;* Adesp. 486, 2. *οὐ γάρ τις — νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται.*

ἐπεὶ πάρα] Quandoquidem licet. Cf. Ch. 374. *ταῦτα — μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.* Soph. El. 794. *ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.*

1670. *ἴσθι — δώσων*] Cf. Soph. El. 298. *ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.* Aj. 1174. *ἴσθι πημανούμενος.* Ant. 1065. *κάτισθι — τελῶν.* 460. Arist. Ach. 325. *ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί.*

ἄποινα] Poenam. Cf. 1420. Pers. 808. *ὕβρεως ἄποινα.*

μωρίας] Sermonis stulti. Sic alibi *μῶρα ἔπη.* Cf. 1631. 1662.

1671. 'Crow cheerily like a cock beside his mate.' (Peile) Cf. Pind. Ol. XII. 13. *ἐνδομάχας ἀλέκτωρ.* Eum. 866. *ἐνοίκιος ὄρνις.*

ἀλέκτωρ ὥστε] Cf. Suppl. 751. *κόρακες ὥστε.* 628. *ὥστε τοξότης ἄκρος.* Pers. 424. Sept. 62. Pr. 452. Eum. 628. Ch. 421. etc.

1672. Sensum loci bene expressit Symmons, 'Think nought of these vain barkings: you and I | will take the rule, the sceptre, and the might, | And order all things in this house aright.'

μὴ προτιμήσῃς] I. e. *μὴ φροντίσῃς.* Cf. Arist. Pl. 883. *οὐδὲν προτιμῶ σου.* Eur. Alc. 762. *τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν | οὐδὲν προτιμῶν.* Dem. p. 80. *κινδύνους, ὧν οὐδὲν προτιμᾷ.* Scilicet *προτιμᾶν τινος* valet respicere aliquem (aut aliquid), *προτιμᾶν τινα* aut *τι* magis aut valde honorare aliquem (aut aliquid).

ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων] Cf. 1631. *νηπίοις ὑλάγμασιν.* 1662. *ματαίαν γλῶσσαν.* Arist. Vesp. 140. *Αἴσωπον — θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.*

ἐγὼ καὶ σὺ —] Cf. Senec. Agam. 978. 'consors pericli pariter ac regni mei, | Aegisthe.' *Διπλῆ τυραννὶς* Aegisthi et Clytaemnestrae memoratur Ch. 973.

1673. *θήσομεν —*] Schol. *ἐγώ, φησί, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ' αὐτοὺς καλῶς.* Cf. Ch. 971. 912. *τὰ δ' ἄλλα φροντὶς — θήσει δικαίως* etc. 844. Eur. Hec. 875. *τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.* Med. 926. *θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.* Hipp. 521. *ἔασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.* 709. *ἐγὼ τἀμὰ θήσομαι καλῶς.* Iph. A. 672. *θέμενος εὖ τἀκεῖ.* Andr. 378. Iph. T. 1003. Bacch. 49. Thuc. IV. 17. 4. *εὐτυχίαν καλῶς θέσθαι.* De hujus versus lectione vide quae scripsi in annot. crit.

κρατοῦντε] "Commune Aegisthi et Clytaemnestrae imperium. V. Ch. 993. *ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα.* Per septem annos mansisse hanc tyrannidem, qua populum oppresserit Aegisthus, auctor est Homerus Od. 3, 304. *κτείνας Ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. | ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης.*" (Kl.)

τῶνδε πημάτων (*ἄχος*)] Sic correxi quod in mss. legitur *τῶνδε δωμάτων* (⏑ –). Post enim *θήσομεν* requiritur accusativus aliquis. V. annot. crit.

ADDENDA.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

Arg. Ὀρέστου M. Θυέστου Vict. Personarum indicem non habet M.

Personae. Κλυταιμνήστρα (i. e. ἡ κλυτὰ μηδομένη, Etym. M. 521, 18.) Weckl. etc. Confer nomen Πολυμήστωρ.

1. Fort. ἀντολάς τ' ἴσως, vel ἀντολάς θ' ὁμῶς.

2. Cf. Theocr. II. 95. χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος.

10. κρατεῖν — ἐλπίζω Sch. Kenn. κρατεῖ — ἐλπίζον Blom. Reponendum fortasse κρατεῖ — ἐλπίζον. Cf. Pers. 738. λόγος κρατεῖ σαφηνής. Suppl. 294. φάτις πολλὴ κρατεῖ.

12. κοίτην δὲ Bentl. ταύτην δὲ Blom. ἄλην δὲ Hart.

14. ἀεὶ φόβος γὰρ Hart.

16. Qu. ὅταν δέ γ' (aut τι δ') ᾄδειν. Utique non magis in senario locum habet ἀείδειν quam ἀΐσσειν.

18. Formam antiquiorem κλαίω apud Aeschylum ubique servat Blom.

22. Ante νυκτὸς virgula distinguit Ahrens.

25. Cum Hermanno Hart.

27. ἐπαντείλασαν] Cf. 1599. ἀμπίπτει.

32. Cf. Herod. III. 29. οὐ χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε.

50 sq. In re simili Moschus IV. 23. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς | πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.

ἐκπατίοις] ἐκπάγλοις conj. Blom. Nescio an recte. Cf. 862. ἔκπαγλον κάκον. Ch. 548. Soph. El. 204. ἔκπαγλ' ἄχθη. Qu. ἐκτοπίοις. Cf. Soph. Oed. C. 119. ποῖ κυρεῖ ἐκτόπιος συθείς; Oed. R. 1340. ἀπάγετ' ἐκτόπιόν με. 166. Vereor ut ἐκπάτιοι abrepti significare queat: significaret potius pullos ab nido suo sponte aberrantes.

ἄλγεσι mss. Corrigendum suspicor ἴχνεσι, propter vestigia liberorum devia (sive errabunda). Utique multo melius convenit ἐκπατίοις (aut ἐκτοπίοις) ἴχνεσι quam — ἄλγεσι, pro quo praeterea ἄλγει potius exspectavisses.

54. Cf. Ch. 258. ἀετοῦ γένεθλα.

60. Ζεὺς ὕπατος κρειόντων dicitur Il. 8, 31.

64. Nil mutandum. Cf. Hom. Il. 7, 145. ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη. Herod. IV. 152. τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένους.

69. οὔθ' ὑποκαίων οὔτ' ἐπιλείβων (sic) | ἀπύρων ἱερῶν (om. οὔτε δακρύων) — L. R. Farnell (Class. Rev. XI. 297.), vertens, 'Neither by burnt-sacrifices nor by a libation of fireless sacrifice can he assuage god's stubborn

wrath' (sic). Ipse malim *οὔτ' ἂν θύων οὔτ' ἐπιλείβων | ἀπύρων ἱερῶν | ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξαι* (sic). Cf. Fr. 156. *οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις.* Suppl. 981. *Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν θύειν τε λείβειν τε.* **Eur.** Ion. 1033. *σπονδὰς θεοῖς λείβειν.* et Latinum libare. Vulgatam ortam esse suspicor ex *οὔτ' ἂν καίων* (gl. *θύων*). Nihili est istud *ὑποκαίων*. Verba *οὔτε δακρύων* corrupta esse suspicor ex *οὔτ' ἂν καίων*. Pro *ἀτενεῖς* fort. *θείας*, vix enim per se stare potest *ὀργάς*.

71. Qu. *τὰς Διὸς ὀργὰς παραθέλξαι.* Non enim per se stare potest *ὀργάς*.

72. *ἀτίτᾳ* Herm. Weil. *ἀτῖται* Blom. Dind. Franz. Schn. Pal. Cf. 1429. *ἄτιτον.* Hom. Il. 13, 414. *οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος* (inhonoratus) *κεῖτ' Ἄσιος.* Alia forma, sed suspecta, *ἀτίετος* (?) legitur Eum. 837.

77. Cf. Eur. Tro. 156. *διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν.*

78. 'In suo loco non inest' vertit Blom., coll. Callim. H. Del. 192. *πλαζομένη πελάγεσσι, πόδες δέ οἱ οὐκ ἔνι χώρᾳ.* Xen. Oecon. III. 3. *τοῖς δὲ ἐν χώρᾳ ἕκαστα τεταγμένα κεῖται.* Metro bene conveniret *γυίοις*, si mox recte se habet *ὅ θ' ὑπέργηρως*. Cf. Pers. 913. *λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη.*

79. *ὅ θ' ὑπέργηρως* Hart.

85. Cf. 1101. *τί τόδε νέον ἄχος — μήδεται —;*

87. *πειθοῖ* etiam Hart. Weil. Cf. Soph. Fr. 287. *ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ.*

88. *ὑπάτων θεῶν* Hart.

96. Nonnulli accentum *πελανός* probarunt, ut Herodianus apud Arcadium p. 64, 13. et Dind. Et sic constanter apud nostrum M., nisi quod in duobus locis (Pers. 524. 816.) duplex accentus est. Utrumque accentum memorat Eustathius p. 1601, 4.

101. *ἀγανὰ σαίνουσ'* Hart. Butler. Blom., coll. Ch. 192. *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.* Epigr. incert. Anal. III. 157. *ἀπρήκτοις ἐλπίσι σαινόμεθα.* Theocr. VI. 11. *τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει* (*σαίνει* Hemst..) Fort. *ἀγαθὴ φαίνουσ'* (lucens).

105. Cf. Eur. Ion. 780. *ἐκτελὴς νεανίας.* *καταπνεῖ μοι* Hart.

109. *σεμνὰ*] Suspectum. Postulari videtur epithetum *ἀγαθὰ* aut *ἐσθλὰ* significans.

111. *πράκτορι * ποινᾶς** Schn.

115. *ἀργᾶς* (sic) Hart. Blom.

119. *λαγίναν, ἐριχύμονα φέρματα, γένναν* Sidg. *ἐριχύμονα φέρμα τε* Ahrens. Fortasse tamen *λαγίναν γένναν* i. q. *λαγῶν* significat, unde masculinum *βλαβέντα.* Cf. Tryphiod. 195. *ἐριχύμονος ἵππου.*

121. *νικάτω*] Exspectabam *νικῴη*, ut apud Dem. Phil. I fin. *νικῴη δ' ὅ τι πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.* Cf. 349. *τὸ δ' εὖ κρατοίη.* 674. *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα.*

122. *πιστοὺς* Lob. Hart.

124. *ἀρχούς* Turn. *πομπᾶς ἀρχοὺς* Karst. Dind. Saepius apud Pindarum legitur nomen *ἀρχός*. Qu. *πομπᾶς* (aut *στρατιᾶς*) *ἀρχούς*, aut *στρατιᾶς πομπούς*.

126. "Utitur hoc verbo (*ἀγρεῖ*) poeta spectans venationem aquilarum." (Heusde) Cf. Soph. Phil. 114. *αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.* Pind. Ol. 8, 42. *Πέργαμος — ἁλίσκεται.*

127. Qu. στρατιᾶς ἀρχούς.

128. Cf. Sept. 525. πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

130. Cf. Sept. 47. λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ. 455. ἐκλαπάξει. 47. λαπάξειν ἄστυ. Homerica forma est ἀλαπάζειν, quae hic, ut in anapaestis, revocanda videtur. Similiter μαυροῦν et ἀμαυροῦν.

131. Cf. Ch. 244. Soph. Tr. 596. μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα. Phil. 528. μόνον θεοὶ σώζοιεν. Forma μοῦνος legitur in senario Soph. Tr. 277. Sed cf. Simonid. Amorg. 7, 84. κείνῃ γὰρ οἴῃ (i. q. μόνῃ) μῶμος οὐ προσιζάνει.

132. Qu. Τροίᾳ (participium ◡ — — = χαλκευθέν).

137. θυομένοισι] Qu. δαιομένοισι, φερβομένοισιν, aut βοσκομένοισιν. Sed cf. 150. θυσίαν ἑτέραν.

140. εὔφρων καλὰ M. G. εὔφρων ἁ καλὰ Fl. F. ἄφρων καλὰ B. ὅσσων παρ' εὐφρόνων Dind.

141. δρόσοισι λεπτοῖς Hart.

143. Scrib. [τερπνὰ].

144. αἰτῶ Kenn. (coll. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ etc. καλῶ). αἴνει (consent) Gilbert. Sidg. Ita vv. 140—145. ad Artemin, vv. 146—155. ad Apollinem dicti erunt.

146. δὲ mss. δ' αὖ conj. Weil.

149. χρονίας] Cf. Eur. Andr. 84. χρόνιος οὐσ' ἐκ δωμάτων. Ion. 470. εὐτεκνίας χρονίου. El. 585. χρόνιος ἁμέρα. 1308. χρονίαν (l. χρόνιόν) σ' ἐσιδών. Fr. 223 N. Δίκα χρόνιος.

152. δεισήνορα] φθεισήνορα conj. Weil.

154. Sic πολυάνωρ 62. φιλάνωρ 856. παλίνορσον (reducem, sc. Agamemnona) Sch. prob. Blom. Butler, coll. Apoll. Rh. II. 577. πλημμυρὶς παλίνορσος.

156. Adde Eur. Phoen. 1151. ἔκλαγξε Τυδεύς.

157. φάσματ' Ἀτρείδαιν Hart. Quidni — Ἀτρειδᾶν?

160. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. 216. εὖ γὰρ εἴη.

165. τόδε μάταν mss. (Herod. VII. 103. ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος ἔῃ.) τὸ μάταν Pauw. τόδ' ἐμᾶς Musgr. Sch. Hart. (Recte.) τὸ ματᾶν (errorum) confidenter proponit Blom., coll. Ch. 916. πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Qu. τόδε πᾶν.

170. οὐδὲν ἂν δεῖξαι conj. Blom., coll. Eur. Or. 792. ποῦ γὰρ ὢν δείξω φίλος;

174. Qu. ἐπινίκι' ἀείδων.

177. μάθος] Legitur Arist. Fr. 645.

179. ἔσταχεν δ' Hart. ἀνθ' ὕπνου Schoemann.

180. πόνος mss. Leg. φόβος. Cf. Ch. 842. ἄχθος δειματοσταγές. Leg. μνασιπήμων. Cf. 155. μνάμων.

182. βίαιος Turn. Sidg. βίαια conj. Heusde. Cf. Suppl. 820. φυγάδα — βίαια δίζηνται λαβεῖν.

183. σέλμα] Schol. τὸν ζυγόν· ὑψίζυγος γὰρ ὁ Ζεύς.

185. ἡγεμὼν — νεῶν] Cf. 113. βασιλεῦσι νεῶν.

186. ψέγων] ψέγεν (aut οὔτιν' ἔψεγεν) conj. Blom., quum nimis **longe** absit apodosis in v. 198.

195. ἄλαι] Malim βλάβαι. Cf. 1234. ναυτίλων βλάβην. Eum. 859. σπλάγχνων βλάβας νέων. Melius intelligerem στόλων (aut νεῶν) ἄλαι.

197. τρίβῳ frustra tuetur Schn., coll. βίοτος et βιοτή, φθόγγος et φθογγή. Cf. Soph. Fr. 603. γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

198. καὶ πικροῦ] Inepta hic videtur particula. Qu. δυσχίμου aut δυσχεροῦς.

201. ἔκλαγξεν] Qu. ἔδειξεν. Sed cf. 156. Κάλχας — ἀπέκλαγξε.

205. ἄναξ δ' retinet Peile, coll. Thuc. I. 11. I. 18. II. 65. IV. 132. VII. 29. et vertens, 'the elder king, I say, at length finding words spake as follows.'

210. ῥείθροις Hart. ῥεέθροις Weil.

211. βωμοῦ πέλας] πρὸ βωμοῦ Hart. πέλας βωμοῦ Weil.

213. Alioqui ἁμαρτάνων dicendum fuisset.

216. εὖ γὰρ εἴη] Qu. οὐκ ἂν εἴη (i. q. οὐκ ἔστιν, Soph. El. 449.), aut εὖ δ' ἂν εἴη. 229. τ'] Cf. ad 239. 246.

236. Si verum est φυλακὰν, accusativus cognatus habendus erit.

239. χέουσα] Qu. καθεῖσα. Phoen. 1491. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς. Sed Lucr. I. 88. 'cui — infula — profusa est.'

241. ἐν γραφαῖς mss. Malim ἐν γραφᾷ (γραφαί). Cf. ad 1537.

244. δ' mss. Leg. τ'.

245. τριτόσπονδον] Qu. φιλόσπονδον aut πολύσπονδον: τρίσπονδον enim potius quam τριτόσπονδον dicendum, ni fallor, fuisset, ut τρισώματος, τρίσκαλμος, τρίπους, τρίρρυμος, τρίμορφος, τρίμοιρος, τρίγωνος, etc. Sic Soph. Ant. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.

εὔποτμον] Contra κακόποτμος 1136. Aliud quid requiri videtur laetum significans. Suppl. 694. εὔφημον — μοῦσαν. Eur. Tro. 127. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ. 547. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα. Alc. 587. χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ. Pind. P. II. 14. εὐαχέα ὕμνον.

247. Cf. Eur. Med. 1167. τοὐνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν. Sed sollicitare forsan non debebam τὰ δ' ἔνθεν, aliquando enim ἔνθεν ut ἔνθα demonstrativum est. Cf. Eum. 403. Soph. Oed. C. 476. εἶεν· τὰ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με δεῖ; Et ἔνθεν demonstrativum est Hom. Il. 13, 13.

249. τέχναι — ἄκραντοι] Qu. τέχνα — ἄκραντος.

250. δίκαν δὲ τοῖς μὲν πατοῦσιν Matthiae.

251. τὸ μέλλον δ', | ἐπεὶ οὐ γένοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω Cas. Pearson. et (om. ἡ) Blom. Non male, sed offendit προχαιρέτω, quod non minus vitiosum videtur quam προπράσσων Ch. 834.

253. Qu. σὺν ὄρθρου αὐγαῖς (Hart.). Cf. 1182. λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς | πνέων ἐσᾴξειν, ὥστε κύματος δίκην | κλύζειν πρὸς αὐγὰς (sub ortum solis). etc. Pers. 504. φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος.

255. εὔπραξις] Schol. εὐπραξία. Forma εὐπραξία saepius legitur apud Euripidem. Barbarum videtur εὔπραξις. Proposui εὐδαίμον'. Cf. Eur. El. 1358. εὐδαίμονα πράσσει.

256. τόδ' ἄγχιστον] Qu. τόδ' εὔπιστον, aut τὸ πρέσβιστον.

δ'] Leg. τ'.

275. *λάβοιμι*] Leg. *σέβοιμι*. Cf. Eum. 715. *αἱματηρὰ πράγματ' — σέβεις*.

276. Vehementer suspicor Aeschylum scripsisse *εὔπτερος φάτις*.

280. Cf. Pr. 810. *ἕως ἂν ἐξίκῃ καταβασμόν*.

284. *φανὸν* mss. Scrib. *πανός*. Ammonius comicos *φανὸς*, tragicos autem *πανὸς* dixisse docet. Cf. schol. Pac. 841. Post h. v. trimetros duos excidisse suspicatur Weilius, quorum alter fuerit *πεύκη προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα*, collata Hesychii glossa *προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα*.

286. *νωτίσαι*] Cf. Hesiod. Th. 781. *ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης*.

289. *σκοπῷ* Hart.

301. Cf. Sept. 855. *ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον*. et v. *προσαυρίζειν* Fr. 403 D. et *οὐρανίζειν* 436 N. Anglice, wafting to the sky the missive (messenger) flame.

τῶν εἰρημένων] Sensus fortasse est quam quod jussum erat.

304. *παρίεσθαι* (aut *παραιτεῖσθαι*) Musgr. *χρονίζεσθαι* Martin. Franz. Pal., coll. Sept. 54. *καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται*. Satis probabilis correctio. Sed praestat, opinor, *παριέναι* negligere (i. e. *ὤτρυνε τοὺς σκοποὺς μὴ παριέναι*).

308. Scribendum *ἔστ'* (*ἕως τε*). Dindorfius *ἔς τε* scribit, auctoritate nisus Etymologi M. p. 382, 7.

312. Cf. 348. *τοιαῦτά τοι — κλύεις*. 903. *τοιοῖσδέ τοί νιν. ἀξιῶ προσφθέγμασι*. 974. *μέλοι δέ τοί σοι —*. Pr. 964. *τοιοῖσδε μέντοι —*. Soph. Fr. 25, 1. *τοιαῦτά τοι σοι — λέγω*.

315. *τοιοῦτον* Elmsl. Blom. Recte.

319. *διανεκῶς* suadet Blomf. Similiter *ναμερτὴς ναμέρτεια* dicebant Attici potius quam *νημερτὴς νημέρτεια*, quae epicae formae sunt.

ὡς λέγεις (*λέγεις*) mss. *οὓς λέγεις* Both. Fort. *πῶς λέγεις*.

321. *βόημα μικτὸν* frustra Hart.

322. *ἄλειφαρ* Pearson. Voss. Sch. Butler. Idem suadet Blom., quum altera forma Ionum propria fuisse videatur. Sic Hipponax Fr. 58. *κἄλειφα ῥόδινον ἡδὺ —*. Callim. Fr. 12. *ἀπ' ὀστλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει*. In quibus duobus locis reponendum forsan *ἄλειμμα*. Scriptura *ἄλειφα* orta videatur ex dittographia *ἄλειφαρ* et *ἄλειμμα*. Doliorum *ἄλειφαρ* (i. e. pix) memoratur Theocr. 7, 147. Cf. (*πεῖραρ*) *πείρατος*, (*ὀνεῖραρ*) *ὀνείρατος* (Ch. 531.), *ὀνείρατα* etc.

323. *οὐ φίλως προσεννέποις*] Requiritur, ni fallor, participium aliquid quod praecedenti *διχοστατοῦντα* respondeat Qu. *οὐ φίλως συνόντ' ἴδοις*. Vel *οὐ φίλως ῥέοντ' ἴδοις*. (Cf. Suppl. 328. *πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν*. Hom. Il. 2, 753. *οὐδ' ὅγε* (*Τιταρήσιος*) *Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ*, | *ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠΰτ' ἔλαιον*.) Vel *οὐ φίλως ἂν εἰσίδοις*. (Soph. Ant. 474. *τὸν ἐγκρατέστατον* | *σίδηρον ὀπτὸν — ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις*.) Vel *οὐ φίλως κραθέντ' ἴδοις*. (Cf. Eur. Ion. 1016. *εἰς ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;*) Vel *διχοστατοῦντ' ἄν, οὐχὶ συρρέοντ', ἴδοις*. Vel — *οὐ φίλως εἰς ἓν ῥέοι*. (Emped. v. 94. *ἄλλοτε μὲν φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα*, | *ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορεύμενα νείκεος ἔχθει*. 331. *ἐχθρὰ*

δὲ πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσιν, ἄμικτα | γέννᾳ τε. Eur. Hel. 742. *εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης.* Eur. Fr. 580, 2. *συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε.* Theocr. XX. 39. *καὶ εἰς ἓν παιδὶ κάθευδε.* XXII. 27. *προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας.* Virg. Ecl. VII. 2. 'in unum.' Ovid. Her. XI. 21.) Quod si verum est ***προσεννέποις***, cf. Ch. 997. *τί νιν προσειπὼν καὶ (ἂν?) τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν;*

προσεννέποις] Appellares. Cf. 162. *τοῦτό νιν προσεννέπω.* Ch. 939. *Δίκαν δέ γιν προσαγορεύομεν.* 907. Plat. Soph. 264 A. *πλὴν δόξης ἔχεις ὅ τι προσείπῃς αὐτό;* 'Speak of' reddit Pal., collato simili verbi *προσειπεῖν* usu Plat. Theaet. 152 D.

328. *ἐξ ἐλευθέρου στόματος*] Sic Soph. El. 1256. *μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.* Oed. R. 706. *πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.* Paleius **explicat** 'from a neck no longer free (captive).'

330. *πόνος νῆστις*] Anglice, the pains (pangs) of hunger. **Cf. 1017.** *νῆστιν — νόσον.* 1592. *νήστιδες δύαι.*

334. *ἓν* (*τ'*) Weil. Recte.

335. *ναίουσιν*] Qu. *ναίοντες*, et mox forsan *τῶν θ'* pro *τῶν*. (Stanl. **Hart.**)

336. *ὥστ' εὐδαίμονες* Halm. Hart. Recte, nisi *ὥς τ'* praestat.

338. *εὐσεβοῦσι* tuetur Paleius coll. Eum. 260. *εὐσεβεῖν τινα.* 973. *μετοικίαν ἐμὴν εὐσεβοῦντες.* Eur. Tro. 85. *ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν | εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.* et locutione *ἀλιτέσθαι θεούς* (Od. 4, 378. 5, 108.). Adde Adesp. 350, 2. *οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς. Εὐσεβεῖν θεοὺς* non minus quam *εὐσεβεῖν εἰς θεοὺς* dixisse videntur **Attici.** Passivum *εὐσεβεῖσθαι* legitur Antiphont. 123, 42. Plat. Ax. 364 C.

340. Hesych. *ἁλοῖεν ἄν· ληφθεῖεν ἄν.*

350. *τὴν* mss. servant Kl. Pal. Weil. etc.

351. *εὐφρόνως*] I. q. *φρονίμως*, prudenter. Sic Soph. Oed. R. 552. *εὖ φρονεῖς* (i. q. *ὀρθῶς φρονεῖς* 550). Sed legendum, ni fallor, *ἐμφρόνως*. **Cf.** Ch. 195. *φωνὴν ἔμφρον'* (*εὔφρον'* mss.).

353. *εὖ*] *αὖ* Weil.

360. *μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης* (sic) etiam Hart. Duplex **genitivus** ut in Hom. Il. 4, 84. *Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.*

361. *ἄτης παναλώτου*] Sic *ἄταν εὐναίαν* Eur. Andr. 104. **Sed malim** *ἄτης πανάλωτον* (ut *πάναγρον λίνον* est Il. 5, 487.). Cf. Pr. 1078. **Virgula** autem post *γάγγαμον* tollenda videtur, ut duplex genitivus sit post *γάγγαμον*.

365. *ὑπὲρ αἶσαν* etiam Hart. Idem conj. Kenn. Cf. Eum. 250. *ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν | ἦλθον.* "Fieri vix potest ut vera lectio sit *ἄστρων*· quis enim unquam dixit supra sidera iaculari? Proverbium *εἰς οὐρανὸν τοξεύειν* nihil ad rem, namque hoc de iis qui frustra conantur dictum." (Blom.) Non temere sollicitanda erat lectio *ὑπὲρ ἄστρων* (*ἄστρα?*). **Proverbialis** locutio erat *ἄστρα τοξεύειν* (Zenob. III. 46.). De genitivo hoc sensu (trans) post *ὑπὲρ* cf. Theocr. XXIV. 92. *ὑπὲρ ποταμοῖο φέροισα* (*κόνιν πυρός*). **Anacr.** Fr. 36. *ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι.*

366. Qu. *ὅπως — σκήψαι βέλος ἠλιθιωθέν*, vel *σκήψαν βέλος ἠλιθιωθῇ.* Cf. Pr. 1061. *ἠλιθιώσῃ.*

367. Cf. 1343. *καιρίαν πληγὴν ἔχω.* Anaxandr. 72. *πληγὴν ἔχων.*

ἔχουσιν εἰπεῖν] Qu. *ἔχουσιν ὄντως*.

εἰπεῖν πάρεστι] I. e. jure dicere possumus. Cf. 413. *πάρεστι — ἰδεῖν*. 1354. *ὁρᾶν πάρεστι*. 1603. *τόνδ' ἰδεῖν πάρα*. Sept. 923. *πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας*. Pers. 726. *ἰδεῖν τέλος πάρεστιν*. Ch. 233. *ἰδεῖν πάρεστί σοι*. 420. 977. Eum. 160. 166. 867. Suppl. 961.

368. *πάρεστιν τοῦτό γ'* Hart. Fort. *τοῦτό τ' ἐξιχνεῦσαι*.

369. Qu. *ἔπραξαν ὡς ἔπραξαν*. Cf. 1287. *πράξασαν ὡς ἔπραξεν*.

373. Deleatur signum †.

374. 375. Versus graviter corrupti necdum sanati.

374. *πέφανται δ' ἐκτίνουσα τόλμη* [quidni *τόλμᾶ*?] *τῶν Ἄρη* — Hart.

ἐκτίνουσα Hart. Sidg. (Sed hoc per se significare nequit 'paying penalty', ut vertit Sidg.) *ἐκ γένους* Badham.

375. *τόλμα*] Audacia. Angl. criminal daring. Dorice pro *τόλμη*.

378. *ἔστω δ' ἀπήμαντον ὥστ' ἀπαρκεῖν*] *ἔστω δ' ἄπημον τόσον ὥστ' ἀπαρκεῖν* Hart. Qu. *ἔστω δ' ἅλις μοῦνον* —.

380. Cf. Theogn. 458. *εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος*.

391. Ad correctionem *τριβᾷ* inclinat etiam Blom. Qu. *τριβαῖσι* (om. *τε*).

προσβολαῖς] An *προσβολαῖ*?

392. *μελαμπαγὴς*] Cf. Sept. 737. *μελαμπαγὲς* (ἆ) *αἷμα φοίνιον*. 642. *ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος*. Analogiae tamen repugnare videtur forma *μελαμπηγής*.

394. *ἀσπίστορας*] Usitatior forma est *ἀσπιστήρ*. Cf. Sept. 110. *ἱππιοχάρμας κλόνους* (strepitus equitum).

412. *ἄτιμος*] Fortasse vitiosum.

413. *ἄλγιστ' ἀφειμέναν ἰδών* Pal. Cf. Plat. Gorg. 458 C. *ἀφέμενος λόγων*. Eur. Hec. 1292. *τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων*. Or. 172. *μεθεμένα κτύπου*. Qu. *ἄδιστον ὀψάνων ἰδεῖν*.

422. Facile *ὁρᾷ* in *ὁρᾶν* mutari poterat propter vicinum *δοκῶν*.

423. *παραλλάξασα*] *παραλλαγαῖσι* Herm. Hart. Qu. *παραλλαγεῖσα*.

425. *οὐ μεθύστερον*] *αὖ μεθύστερον* Hart. Vitiosum hoc videtur. Qu. *οὐκέθ'* (vel *οὐκ ἐς*) *ὕστερον*, vel *εὐθὺς ὕστερον*.

426. *πτεροῦσσ' ὀπαδὸς* Haupt. Leg. *πτεροῖς* (aut *πτεροῦσσ'*) *ὀπαδοῦσ'*, following with its wings.

429. Cf. Eur. El. 1193. *ἀπὸ γᾶς Ἑλλανίδος*.

432. *κιγχάνει*] Cf. 620. *κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς*. Eur. Hipp. 1444. *κατ' ὄσσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος*. At Theocr. I. 59. *ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν* (schol. *εἰς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν*). Eur. Hipp. 310. *θιγγάνει σέθεν τόδε;*

448. *διαὶ*] *χάριν* Hart. Recte, opinor.

454. *ἔμμοιροι* Wieseler. Weil. Requiritur epithetum idem quod *ἀρισήμους* (Tyrt. 12, 27. *τύμβος ἀρίσημος*) significans. Qu. *εὐμόρφους*. Cf. Ch. 490. *εὔμορφον κράτος*. 969. *τύχᾳ — εὐπροσώπῳ*.

455. Cf. Eur. Suppl. 1130. *σποδοῦ πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων*.

459. *τί μοι* (pro *τί μου*) Eng.

462. *κελαιναὶ*] Quidni *μέλαιναι*? Cf. Sept. 964. *μέλαιν' Ἐρινύς*. 832. *μέλαινα — ἀρά*. Ag. 770. *μελαίνας — ἄτας*. Pers. 1052. *μέλαινα — πλαγά*.

464. *παλιντυχεῖ*] Gl. F. *ἐναντίᾳ, δυστυχεῖ.* Qu. *παλιγκότῳ.* Cf. 571.

465. *τριβᾷ βίου*] Malim *τροπᾷ* (i. e. *μετατροπῇ*) *βίου.*

469. *βάλλεται κολοσσοῖς* conj. Weil. Cf. Eur. Phoen. 1534. *σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλών.* *Ὄσσοις* dativum instrumenti habet Pal., coll. 947. *μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.* Ita *ὄσσοις* valeret *ἐξ ὄσσων.* Cf. Anth. P. XII. 110. *φλόγας ὄμμασι βάλλει.*

477. Cf. Eur. Hel. 350. *εἰ βάξις ἔτυμος.* Or. 1667. Iph. A. 795.

478. *ἤ τι θεῖόν ἐστί πῃ ψύθος* Weil. Qu. *ἢ εἴ τι θεῖόν ἐστί πῃ ψύθος.* Cf. Soph. Oed. R. 969. *ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε | ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ | κατέφθιθ'.*

481. Cf. Eur. Or. 566. *εἰ γὰρ γυναῖκες εἰς τόδ' ἥξουσιν θράσους, | ἄνδρας φονεύειν.* Plene Theocritus XIV. 58. *εἰ δ' οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ, ὥστ' ἀποδαμεῖν.*

484. Fort. *πρό του* (Sept. 514.) *φανέντος,* aut potius *πρὸ τοῦ φανῆναι.*

485. *ὁ θῆλυς ὅρος*] Qu. *ὁ θῆλυς ὄχλος.* Sic Soph. Fr. 91. *ἀγρώστην ὄχλον.*

496. *οὔτε του δαίων* Herm. Hart.

499. Praestat *ἀποστυγῶ* (aversor). *Ἀποστέργειν* enim significat amare desinere. Theocr. XIV. 50. *κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν ἐς δέον ἕρποι.* Epigr. IV. 13. *καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ | εὖχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους.* Incert. apud Suid. s. h. v. *ὁ δὲ τροφὴν οὐ προσιέμενος ἀλλ' ἀποστέρξας εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν.* Hesych. *ἀπόστοργον· ἀπεχθές.*

501. *ὅστις τάδ' ἄλλως*] Verba suspecta, saltem *τάδ'.*

509. *ὕπατος*] Praeses. Suspectum. Cf. tamen 51. et 55.

520. Adde Hom. Il. 5, 116. *εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης | δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη.* Arist. Ach. 404. *ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί.* Eq. 590. *δεῖ γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πάσῃ τέχνῃ πορίσαι σε νίκην, εἴπερ ποτέ, καὶ νῦν.* Pac. 302. Thuc. VII. 64. *καρτερήσατε, εἴ ποτε.* 71. *καὶ περὶ τῆς — σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὖθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι.* Dem. Ol. I. 4. *καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν, εἴπερ ποτέ, καὶ νῦν.* III. 4. Sapph. Fr. 1, 5. *ἀλλὰ τυΐδ' ἔλθ', αἴ ποκα κἀτέρωτα.* Ceterum Aeschylus *εἴ που* pro usitatiore *εἴ ποτε* scripsit, ni fallor, quia perraro dactylum in initio senarii ponit.

φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι] Cf. Alciphr. I. 38. *ἡ δὲ οὐκέτι φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα.* Qu. *φαιδροῖσιν ἥκοντ'* (reducem) *ὄμμασι.* Construendum *ἥκοντα πολλῷ χρόνῳ.*

526. *κατείργασται*] Aliud quid requiri videtur.

529. Scribendum, ni fallor, *ζευκτηρίαν,* quod legitur in N. T.

532. Cf. ad Ch. 294. Eur. Tro. 477. *οὔς Τρῳὰς οὐδ' Ἑλληνὶς οὐδὲ βάρβαρος | γυνὴ —.* Soph. Aj. 239. 760. Oed. C. 1553. Phil. 770. Pind. P. VI. 47. *ἄδικον οὔθ'* (l. *οὐδ'*) *ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων.* Simonid. 5, 5. *ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον εὐρὼς οὔθ'* (l. *οὐδ'*) *ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.*

536. Recte se habet *αὐτόχθονον,* quocum cf. *αὔτανδρος* (quod saepius egitur apud Lucianum), *ἀπέρωτος* (Ch. 600.), *ἀνόμματος, ἀχρήματος, ἀγύναικος,* et similia. Prorsus alio sensu usurpatur *αὐτόχθων* (indigenous). *Αὐτόχθονον* tuetur etiam Kenn., coll. 137. *αὐτότοκον* (i. e. *σὺν αὐτῷ τῷ τόκῳ*). Recte, ut videtur, Hermannus, "*αὐτόχθων* est is qui ipsa in terra natus est

(cf. γηγενής), αὐτόχθονος vero is qui ipsa cum terra sua aliquid patitur." αὐτόχθον' ὂν Blom. etc. Pronomen ὅς (suus) bis tantum legitur apud Aeschylum, Sept. 641. Eum. 367. Cum αὐτόχθονος conferri potest ἀπέρωτος (Ch. 600.).

ἔθρισεν] Qu. ἀπέθρισεν. Cf. Archil. 137. ἵνας δὲ μελέων ἀπέθρισεν Eur. Hel. 1188. κόμας — ἀπέθρισεν. Or. 128. ἀπέθρισεν τρίχας. Hesych. ἀπέθριξεν (l. ἀπέθρισεν)· ἀπέκειρεν, ἀπέκοψεν. Pers. 921. οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.

537. ποινήματα Hart.

542. ᾖσθα] Cf. Ch. 360. βασιλεὺς γὰρ ἦς (ᾖσθ' Abresch.) —. ᾖστε (antiquior forma) legitur. Arist. Pac. 821. Eccl. 1086.

547. φρεσίν Emper. Hart.

549. Cf. Ch. 100. μὴ κεύθετ' — φόβῳ τινός.

550. Cf. 1304. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

551. Qu. εὖ γὰρ πέπρακται πάντα· πολλῷ δ' ἐν χρόνῳ —.

554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον mss. et vulg. Leg. ἐστὶν αἰῶνος (vitae) χρόνον.

555—556. Et scripturae vitiis et lacuna haec laborare opinatur Weil, non satis enim praeconis verba de navigationis incommodis conqueri.

555. εἰ λέγοιμι] His nulla apodosis est. Sed praestat legi ἂν λέγοιμι.

556. σπαρνάς τε λέξεις (?) Hart. Nescio an lectioni παρήξεις (i. e. secundum scholiastae interpretationem τὰς παραδρομὰς τῶν νεῶν) magis conveniat epithetum κακοστρώτους (badly covered, protected) quam correctioni τε βρίξεις, quanquam fortasse etiam βρίξεις non inepte κακόστρωτοι dici possunt, i. e. on hard couches. Exspectavissem tamen παρίξεις potius quam παρήξεις, ut ἄφιξις (adventus) Suppl. 483. Adde Rhes. 825. ὄμμ' οὔτ' ἐκοίμισ' οὔτ' ἔβριξεν. Artemid. III. prooem. πάροδον καὶ ἐπιβάθραν.

557. οὐ χαλῶντες etiam J. B. Kenn.

558. Cf. Hom. Od. 11, 408. ἐπὶ χέρσου. Fortasse scribae menti obversabatur τὰ δ' αὖτε in v. 553.

560. γὰρ] δὲ Pors. Hart.

561. Conferunt Ch. 591. ἀνεμοέντων αἰγίδων. Theocr. XV. 119. χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντες (sic plures mss. βρίθουσαι recte vulg.) ἀνήθῳ etc. Hujusmodi anomaliae (δρόσοι τιθέντες) jure dubitat Blomfieldius an aliud exemplum apud Atticos poetas reperiatur. Tentabam etiam δρόσος κατειψέκαζεν, ἔμπεδον σίνος (aut ἔμπεδος πίνος) | ἐσθημάτων, τιθεῖσά τ' —. Cf. Eupol. 251. πιναρὸν ἔχοντ' — τρίβων'. Ag. 776. σὺν πίνῳ χερῶν. Rhes. 716. κάρα πολυπινές.

568. 569. Aut hi aut 570—572. Weilio delendi videntur.

568. παροίχεται δὴ] 'Aye, and so past' apte vertit Conington.

571. ἄλγους χρὴ τυχεῖν Ahrens. Hart.

573. 574. Post 569. transponunt Hart. Elberling.

575. τῷδ'] τάδ' conj. Blom.

576. ποτώμενα] Cf. Suppl. 658. ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά. Pind. N. VI. 50. πέταται δ' ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν ὄνομ' αὐτῶν.

579. δόμοις — ἀρχαῖον mss. Cf. Fr. 233. στέφανος, ἀρχαῖον σέβας (f. γάνος). Pers. 143. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. Qu. νόμοις (aut θεσμοῖς) — ἀρχαίοις. Vel δόμοις — ἀγνοῖσιν γάνος. Cf. Sept. 278. ἐπεύχομαι — στέψειν

λάφυρα δουρίληφθ' ἁγνοῖς δόμοις. Soph. Oed. C. 684. μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα.

587. ἀνηλάλαξα auctor Christi pat. 70. Sic Eur. Suppl. 719. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα κἀνωρχησάμην | κἄκρουσα χεῖρας. Phoen. 1410. El. 855. Soph. Ant. 131. Sed feminae magis convenit ἀνολολύζειν.

589. "The τε, like the Latin que, when thus irregularly placed, will be found to attach itself always to an emphatic word common to both members of the sentence, and upon which they may be said to hinge. See e. g. Hor. Od. II. 19. 28. 'Sed idem pacis eras mediusque belli.' III. 4. 11. 'Ludo fatigatusque somno.'" (Peile) Cf. 206. στίβοι — ποδῶν ὁμοῖοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς (τοῖς ἐμοῖσι κἀμφερεῖς?).

593. πλαγκτὸς οὖσ' mss. Fort. πλαγκτόνους (vel πλαγκτίνους), wandering in my mind. Sed requiritur, ni fallor, participium οὖσα.

595. ἄλλος ἄλλοθεν] ἄλλον ἄλλοθεν Hart.

596. ἐν θεῶν mss. ἔν τε θεῶν recte Hart.

597. κινοῦντες Karst. κιρνάντες conj. Weil.

604. ταῦτ' ἀπάγγειλον —] Qu. σὺ δὲ παράγγειλον —, tu vero jube eum quantocius venire.

605. Qu. ἥκειν (θ') —.

606. ἐν δόμοις εὕροι mss. ἔνδον εὑρήσει Sch. Butler. Recte.

608. δύσφροσιν mss. Leg. δύσφροσι.

615. Mendosum videtur μανθάνοντί σοι. Proleptice id accipit R. Ellis hoc sensu, 'so that you (for you to) understand.' Qu. μανθάνειν τινά, for any one to understand. σοι] Qu. τῳ (τινι).

616. τοροῖσιν ἑρμηνεῦσί τ' εὐπρεπῶς λόγοις Hart. ex schol. Cf. Plut. Anton. 6. προφάσεως σχῆμα καὶ λόγον εὐπρεπῆ.

620. Qu. λέξαιμ' ἐγὼ ψευδῆ καλά, et mox κεδνὰ κἀληθῆ. Cf. Ter. Hec. V. 4. 2. 'Ne me in breve conjicias tempus gaudio hoc falso frui.'

622. Fort. κεδνὰ κἀληθῆ.

637. ἡ τιμὴ θεῶν] Jure hoc soloecum dicit Hermannus. Dici enim oportebat aut ἡ τιμὴ ἡ θεῶν aut ἡ θεῶν τιμή. Nullam tamen probabilem corrigendi viam video.

640. τυχεῖν] Fort. καμεῖν, aut νοσεῖν, aut νοσοῦν. Cf. 670. στρατοῦ καμόντος. Sept. 210. Sed gravi vitio, ni fallor, laborat hic versus. Qu. πόλει μὲν ἕλκος ἕν, τὸ δήμιον καμεῖν (νοσεῖν, aut νοσοῦν). Nonnulli τὸ δήμιον cum ἕλκος construunt.

641. Qu. ἐξορισθῆναι. Infinitivus enim aliquis requiri videtur, si quidem sincerum est τυχεῖν in 640.

651. ἐδειξάτην mss. Annon ἐδωκάτην.

653. ἀκύματος est Adesp. 336. ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ. Qu. ἐν νυκτὶ δ' ἄλλα (ἕτερα) δύσχιμ' ὠρώρει κακά.

656. Nunc praetulerim χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλαις ὀμβροκτύποις. Cf. Arist. Lys. 974. μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι.

661. Cf. Pers. 419. σκάφη νεῶν. Eur. Cycl. 702. νεὼς σκάφος.

664. ναῦν στελοῦσ' Cant. Pors. Elmsl. Dind. ναυστολοῦσ' Stanl. Cas. Blom.

665. *ἀνόρμων* Hart. Fort. *ζάλῃ καμεῖν*. Cf. Sept. 210. *νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι* (*ποντίων πρὸς κυμάτων*?).

669. *νέον* mss. Leg. *νεῶν*.

672. *τί μήν;* Herw. Weil., coll. Eum. 203.

675. Post *προσδοκᾶν* plerumque sequitur futuri infinitivus. Cf. Prom. 930. *καὶ προσδοκᾶν χρὴ Ζηνὶ δεσπόσειν τινά;* 988. *εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα.* 688. *οὔποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν.* 338. Pers. 741. *τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς.* Ag. 506.

677. Cf. Eur. Fr. 330, 5. *θάλλειν τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ.* 898, 13. *δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.* Parum probabile est *χλωρὸν* pro *ζῶντα* usurpasse Aeschylum.

683. *μή τις —;*] De particula *μὴ* sic usurpata cf. Pers. 346.

688. *προνοίαις* mss. *προνοίαισι* Pauw.

690. Cf. Lycophr. 863. *μήθ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους.* Quem multa ab Aeschylo compilasse testis est Tzetzes ad l. l. Qu. *βαρυτίμων* (Suppl. 25.).

696. Cf. Eum. 10. *κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους.* Suppl. 330. *κέλσειν ἐς Ἄργος.* Rhes. 934. *ἄστυ μὴ κέλσαι ποτέ.*

701. Adde Ch. 441. *μόρον κτίσαι μωμένα ἄφερτον αἰῶνι σῷ.*

706. Qu. *εὔφατον* aut *εὐφάτως*. Cf. v. *δύσφατος* (i. q. *δύσφημος*) 1152.

710. Reponendum suspicabar *γεραιοῦ* Cf. Pers. 855. *ὁ γηραιὸς — βασιλεύς.* 156. *μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά.* 832. *ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου.* 682. Suppl. 480. *πάτερ γεραιέ.* Sed fortasse nil mutandum. Cf. Hor. C. I. 15. 8. 'regnum Priami vetus.'

714. *παμπορθῆ* etiam Hart. *αἰῶνα καὶ πολιτᾶν* Hart. ex schol.

717. *ἔθρειψεν δὲ*] Qu. *ἔθρειψ' ὧδε.*

718. Cf. Soph. Fr. 620. *ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον | Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἀργεϊ κοίλῳ.* Eur. Suppl. 1222. *σκύμνοι λεόντων.* Bacch. 698. *σκύμνους λύκων ἀγρίους.* Rhes. 381. *καλὸν — σκύμνον ἔθρειψας.* Callim. H. Apoll. 92. *λέοντα βοῶν σίνιν.* Correctionem *λέοντος ἶνιν* defendi fortasse posse arbitratur Herwerden Simonidis Cei loco Fr. 7. *χαίρετ', ἀελλόποδες θύγατρες* (*θυγάτερες* al.) *ἵππων* (i. e. *ἡμίονοι*). Pisces *ἄναυδοι παῖδες ἁλὸς* dicuntur Pers. 577. Cf. Eur. Andr. 800. *ὁ Διὸς ἶνις.* Tro. 570. *Ἕκτορος ἶνις.* Herc. 354. 1182. Iph. A. 1119.

719. Mutari non debet *οὕτως*, quod omnino postulatur, nisi *ἔθρειψ' ὧδε* legas v. 717. Alioqui non male corrigeretur *βοτήρ*, quod melius cum *χάριν* congrueret in v. ant. 729.

720. *ἐν —*] Qu. *κἀν —*.

721. Activum sensum amborum epithetorum requirit totius loci nexus.

728. *τὸ πρόσθε τοκήων* Well. *τρόπους τε τοκήων* Eng. Cf. Arist. Ran. 1453. *μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν· | ἢν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.*

729. *χάριν | γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων* Weil. Cf. v. str. 719.

730. Cf. Sept. 876. *δόμους πατρῴους ἑλόντες — σὺν αἰχμᾷ.* Soph. Oed. R. 124. *εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ | ἐπράσσετ' ἐνθένδ'.* 643. *δρῶντα — κακῶς — τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.*

758. ἔργον] Melius conveniret ἦθος, quod reponendum videtur.

759. Cf. Ch. 805. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

766. εὖτ' ἂν Hart. Qu. φάος δίκας.

767. Qu. ὅτε τὸ κύριον μόλεν. Qu. φάος δίκας.

770. μελαίνα — Ἄτα εἰδομένα Donaldson. Sidg. Cf. Soph. Ant. 529. τρέφων δύ' Ἄτα κἀπαναστάσεις (κἀπαναστάτας?) θρόνων. Oed. C. 532. παῖδε, δύο δ' Ἄτα.

775. τ' Herm. Hart.

783. πτολίπορθος est apud Homerum et Hesiodum, πτολιπόρθης supra 472.

785. Cf. Sept. 825. πότερον χαίρω κἀπολολύξω (κἀπολολύζω?) —; 1057. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι; Ch. 88. πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί; 855. τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι; Hesiod. Op. 764. φημίξωσι.

σεβίξω] Dorica forma ut σφετεριξάμενοι Suppl. 38.

793. Qu. καὶ ξυγχαίροντες ὁμοιοπρεπεῖς (aut -ῶς) | ἀγέλαστα πρόσωπα βιῶνται.

795. προβατογνώμων] Qu. πραπιδογνώμων.

796. φωτὸς τὰ] Qu. φωτῶν | ἃ —.

797. ἃ — σαίνει Hart. Omnis molestia tolletur, si τὰ epice pro ἃ (ut in anapaestis) positum accipias.

801. Qu. κάρτ' ἀπρόβουλός τ' — οὔτ' εὖ —. Parum placet ἀπομούσως aut ἀπόμουσος. ἀπόμουσός τ' Elmsl. Hart.

805. οὐδ' ἀφίλως] Qu. ἀλλὰ φίλως, vel ἀλλ' ὄντως.

806. Requiritur verbum aliquid, εἰμὶ aut γέγονα.

813. οὐκ ἀπὸ γλώσσης] Cf. Theogn. 63. ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. Soph. Oed. C. 936. ταῦτά σοι | τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω. Fort. οὐκ ἄτερ γνώμης. Cf. Pr. 456. ἄτερ γνώμης | τὸ πᾶν (ἅπαντ'?) ἔπρασσον.

814. κλύοντες] λύοντες Schn., coll. Thuc. IV. 118. τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύειν. Praestat κρίνοντες. Cf. Eum. 682. δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.

ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς mss. ἀνδροθνῆτος Ἰλίῳ φθορᾶς Dobr. (non meris verbis litem decernentes excidii suffragium Trojae apposuerunt), coll. 390. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν. Necessaria videtur correctio ἀνδροκμῆτος — φθορᾶς, nam alioqui ἀνδροκμῆτα — φθορὰν dicendum fuisset. Sed fortasse metrum obstitit.

ἀνδροκμῆτος] Cf. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμῆσι. 956. ἀνδροκμῆτας τύχας. Suppl. 679. ἀνδροκμὴς λοιγός. Ch. 889. ἀνδροκμῆτα πέλεκυν. Eur. Suppl. 525. ἀνδροκμῆτας — ἀγωνίας.

815. οὐ διχορρόποις ψήφοις Hart. Nescio an recte.

817. Cf. Eur. Alc. 805. χήρων μελάθρων. Andr. 348. χήραν πολιάν. Tro. 380. Fort. προσῄει 'ς χεῖλος οὐ πληρουμένῳ. Cf. ad Arist. Eq. 814. προσιέναι legitur cum accusativo Eum. 242. πρόσειμι δῶμα. Nonnullis ad Pandorae cistam allusio hic videtur esse in loco non absimili Hesiod. Op. 96. μούνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι | ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν. Ita sensus foret, 'Hope came up to the rim' (but not to the top). (Pal.)

819. Cf. Hom. Il. 9, 219. θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει | Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.

824. Qu. *ἄγριον δάκος*. Cf. 1232. *δυσφιλὲς δάκος*. Sept. 558. *ἐχθίστου δάκους*. Pr. 583. *ποντίοις δάκεσι*.

825. *στρέφειν ἀσπίδα* est Soph. Aj. 575.

827. Adde Eur. Iph. A. 589. *πέργαμα Τροίας*. Hec. 1119. *Φρυγῶν | πύργους πεσόντας ᾔσμεν*.

835. Cf. Alex. 122. *διπλάσαι* (i. e. *διπλᾶ ποιῆσαι*). *νόσου* Aur. prob. Heusde.

839. *εἴδωλον σκιᾶς*] Malim *εἰδώλου σκιάν*. Cf. 1328. Fr. 295. *καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά*.

844. Adde Eur. Ion. 729. *θέσπισμα παίδων ἐς γονὰς ἐφθέγξατο*.

848. Fort. *ὅτῳ* (vel *ὅπου*) *δεήσει* —.

860. Adde Hom. Il. 22, 42. *εἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο | ὅσσον ἐμοί*. Theogn. 93. *τόσον χρόνον — ὅσσον ὁρῴη*.

864. Cf. Ch. 648. *τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοισιν αἱμάτων παλαιτέρων*. et Pers. 359. *σέλμασι ναῶν ἐπενθορόντες*. Sept. 450. *πρὶν ἐμὸν εἰσθορεῖν δόμον*. Soph. Oed. R. 469. *ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει ὁ Διὸς γενέτας*. Arist. Pl. 805. *ἐς τὴν οἰκίαν | ἐπεισπέπαικεν*. Eur. Phoen. 200. *πλείους ἐπεισφέρουσιν* (*λόγους*). Arist. Th. 1164. *χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;* Tentabam *καὶ τὸν μὲν ἥκειν πῆμα λάσκοντ' ἐς δόμους | τὸν δ' αὖ κάκιον ἄλλο πῆμ' ἐπεισφέρειν*. Fortasse post *ἥκειν* nonnulla exciderunt.

ἐπεισέρρειν Herw. Weil. Recte, ni fallor. Ita certe oratio recte procedet, praesertim si *λάσκοντ' ἐς δόμους* legas et *ἐς δόμους* cum *ἐπεισέρρειν* construas.

866. Aliquando tamen *τόσος* pro *τοσόσδε* legi videtur, ut *τοῖος* pro *τοιόσδε* Pr. 920. Sic Pers. 786. *οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα*. Eum. 896. *σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε με σθένειν τόσον;* Pers. 816.

868. *δικτύου πλέω ῥάγη* (?) Hart. (Cf. 1068. *οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι*. Fort. *δικτύου πλείους σφαγάς*. (Eur. Phoen. 1445. *τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγάς*.) Vel *πλέον πολύ*. Vel *πλείω* (sc. *τραύματα*) *πολύ*.

870. *ἂν δεύτερος* Burges. Fort. *ὅδ' ἂν ἕτερος*, aut *τρισώματός τις Γηρυὼν ἂν δεύτερος*. Nil tamen temere innovandum. Cf. Ch. 8. *τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον*. Fr. 52. *τὴν δευτέραν — κρᾶσιν*.

872. *λαβών*] *λαβεῖν* B. H. Kenn. Weil. Recte.

876. Qu. *ἠρτημένης*. Cf. Soph. Ant. 1222. *βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένη* —.

884. Retinenda codicum lectio *βουλὴν καταρρίψειεν* (i. e. senatum subverteret). *ὥστε* vulg. Scrib. *ὥς τε*.

σύγγονον βροτοῖσι —] Cf. 832. *συγγενές*.

887. Scrib. *ἐμοί γε μὲν δή*. Cf. 1184. *ἡμῖν γε μὲν δὴ* —. 1214. *ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς*.

894. *χρόνου*] *χρόνον* Musgr. Fortasse recte.

895. Qu. *τλᾶσα πενθίμῳ φρενί*. Cf. Suppl. 549. *πένθιμον αἰδῶ*.

896. *βουστάθμων* Herm. Hart.

898. *ποδήρη*] Cf. 1594. *τὰ μὲν ποδήρη* (partes ad pedes pertinentes) etc. Sed corrigendum suspicor *πεδήρη*. Cf. *πυργήρης*, *στεγήρης*.

899. *γαῖαν φανεῖσαν* conj. Blom.

900. *γαληνὸν ἦμαρ* Herm.

902. Hunc v. insititium esse putant Blom. Hart. Aliter sentit Butler.

904. *τὰ πρὶν* mss. Malim *τὸ πρίν* (ut in 650. *ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν*. Ch. 55. 559. Pr. 443. Suppl. 330. Pers. 498.). Causa vitii patet.

905. *νῦν δέ μοι, φίλον κάρα* Ahrens. Hart. Sidg. Sed cf. 1417. *φιλτιάτην ἐμοὶ | ὠδῖν'*. Ch. 1051. *φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί*. Suppl. 602. *ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί*.

908. Cf. Eum. 743. *ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος*.

909. *στρωννύναι*] Leg. *στορνύναι*. Cf. Soph. Tr. 902. *στορνῦντα*. Arist. Pac. 844. *στόρνυ τ' ἐμοὶ — λέχος*.

911. *ὡς ἂν* mss. Leg. *ὥς νιν*. Desideratur enim pronomen.

920. *βόημα* Hart. Tragicos formam Doricam *βόαμα* in senariis praetulisse opinatur Dind.

922. *θεοὺς τοιοῖσδε* marg. Mitf.

930. Adde Soph. Aj. 122. *ἐποικτείρω δέ νιν | δύστηνον ἔμπας*.

942. Cf. Theogn. 945. *εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδὸν οὐδετέρωσε | κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν*. 543. *παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα*.

943. Qu. *πιθοῦ κράτος τέ μοι πάρες νίκης ἑκών*. Cf. Eur. Tro. 651. *νίκην παριέναι*.

945. Cf. Eur. El. 532. *σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν*.

947. *θεῶν — φθόνος*] Qu. *φθόνος — θεῶν*.

948. *εἱματοφθορεῖν*] *δωματοφθορεῖν* Sch. Hart. *σῶμα τοῦθ' ὁρᾶν* tentat Haupt. Cf. Pind. P. IV. 232. *κρόκεον* (l. *κροκόεν*) *εἷμα*.

949. *στείβοντα* Herm. Hart.

950. *τοὐμὸν μὲν οὕτω* conj. etiam Haupt. Cf. Soph. Aj. 1313. *ὅρα μὴ τοὐμὸν ἀλλὰ καὶ τὸ σόν*. 99. *ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ*. 1401. Oed. C. 625. Oed. R. 320. 570. El. 251.

961. "*δόμος* et *οἶκος* pariter junguntur Oed. R. 637. Tr. 156. El. 1308 sq." (Heusde) *οἴκοις* Pors. Bentl. Blom. *οἴκῳ — τῷδε* (pro *τῶνδε*) conj. Blom. Non male. Ita pro *ἄναξ* aut *ἔχειν* reponendum foret *ἅλις*. Sed regina conjugem suum compellans *ὦναξ* dicit 907. Cf. Eur. Fr. 407, 2. *χρημάτων ὄντων ἅλις*. Homer. H. 30, 9. *βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς | κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν*.

965. Praestat, ni fallor, *μηχανωμένη*, cum *ηὐξάμην* construendum. Alioqui subaudiendum foret *μοι*, quod durum est.

984. *ξὺν ἐμβολαῖς* Baranek.

986. *ὑπ'* tuetur Schn., coll. Homerico isto *κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν*.

990. *ὑμνῳδεῖ*] Prima corripi videtur. Cf. 1459. *πολύμναστον* (ῠ). 1563. *μίμνει* (ῐ). Pers. 287. *μεμνῆσθαι* (ε̆). Eum. 382. *τε* (ε̆) *μνήμονες*. Eur. Iph A. 68. 847.

997. Cf. Eur. Iph. A. 775. *Ἄρης κυκλοῖ πόλιν ἄρει φοινίῳ*.

998. *εὔχομαι τάδ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν* Hart. *τὸ πᾶν* Herm. *τοιαῦτ'* Kenn. Sidg.

1002. ἀκόρεστόν (πως, δή, ἄγαν, aut ἔφυ) conj. Butler. Mendosum videtur ἀκόρεστον, pro quo requiritur epithetum instabile aut incertum significans. Fort. ἀβέβαιον. Cf. Alex. 281, 2. ἀβεβαιότατον ὧν κεκτήμεθα (πλοῦτος). Men. 128, 1. περὶ χρημάτων, ἀβεβαίου πράγματος. 94, 4. ἀβεβαίως τρυφᾷ. Locus fortasse sic refingendus est, μάλα γέ τοι τὸ τᾶς πλέας ὑγιέας —.

1006. ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα] Qu. ἔπαισ' ἐς ἄφαντον ἕρμα. Cf. Eur. Bacch. 703. ἔπαισεν εἰς πέτραν. Soph. Ant. 855. ὑψηλὸν εἰς Δίκας βάθρον προσέπεσες.

1007. τὸ μὲν πρὸ — Haupt.

1008. Cf. 1575. κτεάνων δὲ μέρος | βαιὸν ἐχούσῃ. Thuc. IV. 31. μέρος δέ τι οὐ πολὺ — ἐφύλασσε etc.

1010. δόμος] γόμος Blom. Recte, ni fallor. Ita ἐπόντισε servari poterit.

1020. Cf. Sept. 736. ἐπειδὰν — χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα. Ch. 64. δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν. Eum. 980. πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν. 647. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις. Προπάροιθεν (ante, cum gen.) legitur Sept. 334.

1026. Corruptum videtur aut μοῖρα aut μοῖραν (pro quo corrigendum forsan μοῖρά μ'). Cf. Pers. 101. θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν.

1030. Adde Sept. 366. ὑπ' ἀσπίδος.

1045. Leg. κἀπαράσταθμοι quod facile in καὶ παρὰ στάθμην mutari potuit. Sic ἀπαράμυθος Pr. 185. ἀπαράσκευος Thuc. II. 87. Cf. Soph. Fr. 433, 5. ὥστε τέκτονος | παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών. Adesp. 287. ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίου. Theogn. 945. εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν. Theocr. 25, 194. κατὰ (παρὰ?) στάθμην ἐνόησας. Pind. Fr. 4, 4. ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται οὐ θέμιν — ὑπερβαίνοντες. Fortasse tamen παρὰ στάθμην significare potest etiam praeter amussim, ut παρὰ τὸ εἰκὸς in Lys. p. 156, 51. τῶν νεωστὶ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν δόξῃ γεγενημένων. Sed etiam sic nonnulla excidisse statuendum foret.

1048. ἐκτὸς Herm. Weil., coll. 1053.

1052. Cf. Arist. Th. 1171. τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

1055. θυραίᾳ] Fort. θύρασι. Cf. Soph. Oed. C. 401. Eur. El. 1074.

1056. Cf. Soph. Oed. R. 1171. ἡ δ' ἔσω | κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει. Aj. 780. Phil. 371.

1057. ἤδη mss. ἡμῖν B. H. Kenn.

Non sollicitandum erat πρὸς σφαγάς. V. comm. Cf. Eur. Ion. 377. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων.

1060. Fort. δεχθῇ (pro δέξηται?) λόγον. Cf. Eur. Her. 757. ὑποδεχθείς. Thuc. IV. 85. μεμφθῇ (pro μέμψηται). Haec bene sequerentur post ista ἔσω φρενῶν λέγων σὺ πεῖθέ νιν λόγῳ. Vel εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ κλύει λόγον, vel ἣν — μὴ δεχθῇ λόγον.

1061. σύ δ' —] Cf. Eum. 858. σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς etc. (ubi item eadem persona compellatur). 137. Herod. I. 155. 3. ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἴρηκας, σὺ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ χρέο. Cf. ad Soph. El. 448. Fort. τοῦτ'. Facilis autem corruptela fuit καρβάνωι pro καρβάνως.

1064. κλύει] βρύει conj. Haupt.

1068. Cf. Pr. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς — λόγους | ῥίψεις. Herod. I. 153. 4. ταῦτα ἐς τοὺς πάντας Ἕλληνας ἀπέρριψε (l. ἔρριψε) ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα. Qu. οὐ μὴν πλέω γ' εἰποῦσ' —, nam post οὐ μὴν sequi, ni fallor, oportet γε.

1091. κρεατόμα Weil. Qu. κρεότομα. Probabile est allusionem hic ad Thyesteas παιδείων κρεῶν dapes factam esse. De ἀρτάναις non videtur agi, quum in Pelopidarum familia nusquam, quod sciam, mortis per laqueum adscitae (Suppl. 160. ἀρτάναις θανοῦσαι) mentio fiat.

1092. οὐκ ἀπορραντήριον Pal.

1099. Cf. 801. ἦσθα γεγραμμένος. 869. 1050. 1179. Pers. 260. 381. 759. Ch. 198. Eum. 208. 828. Suppl. 490. 946. Thuc. IV. 28. οἳ ἦσαν — βεβοηθηκότες. Hesiod. Op. 478. κεχρημένος ἔσται. Arist. Ach. 1089. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα. Soph. Oed. R. 970. ἂν θανὼν εἴη. ἦσμεν Hart.

1101. Qu. τί ποτε τοῦτ' ἄχος νέον. Cf. ad v. ant. 1108.

1110. χεὶρ — ὀρέγματα Herm. Hart. ex schol. Recte. Cf. Ch. 425. ἀπριγδόπλακτα — ἦν ἰδεῖν — χερὸς ὀρέγματα κάτωθεν ἀνέκαθεν. Hom. Il. 24, 506. ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι. 23, 99. ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσι. Vereor ut χεὶρ προτείνειν ὀρέγματα dici queat.

1112. ἐξ αἰνιγμάτων] Qu. ἕνεκ' αἰνιγμάτων.

1116. Leg. ἆρ' ἄρκυς ἁ ξύνευνος, ἁ ξυναιτία φόνου;

ἡ — ἡ —] Scrib. ἁ — ἁ —.

1117. Qu. στάσις δ' ἀκόρετος φόνων (φόνου) | ἐπολολυξάτω δώμασι πτωσίμοις (vel θύμασι λυσίμοις). Vel στάσις δ' ἀκόρετος φόνων | ἐπολολυξάτω δώματι πτωσίμῳ (aut -φόνου | κατολολυξάτω δώματος πτωσίμου). Cf. 1120. δώμασιν — ἐπορθιάζειν. Λεύσιμος significat ad lapidationem pertinens (1616. δημορριφεῖς — λευσίμους ἀράς), neque significare potest lapidatione dignus. Epithetum λύσιμος (qui solvere potest) occurrit Suppl. 811. μλη — λύσιμα. Cf. Ch. 458. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ (schol. ἡ σύστασις ἡμῶν). γένει (sic) post alios Karst. Recte.

1118. Cf. Ch. 263. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν | δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. 942. ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων ἀναφυγὰς (ἀποφυγᾷ?) κακῶν. Eum. 515. πίτνει δόμος Δίκας. Eur. Phoen. 352. εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν (δώματος?) Οἰδιπόδα.

Dele 'sagaciter.' Brevis enim est prima syllaba in λύσιμος (Suppl. 811.), ut in θύσιμος.

1119. Fort. ποίαν (μ') Ἐρινὺν —. Ita melius respondebitur praecedenti κατολολύξατ' —.

1122. καιρίως πτωσίμου Hart.

πτωσίμοις] Qu. πτωσίμοις (αὐγαῖς), aut πτωσίμου (βίου).

1134. Adde Eur. Hec. 677. τῆς θεσπιῳδοῦ Κασσάνδρας. Hel. 144. τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην. 522. τᾶς θεσπιῳδοῦ κόρας. 865. Med. 668. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδόν. Soph. Fr. 418. τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερίας Δωδωνίδας.

1137. Nunc malim τὸ γὰρ ἐμὸν θέλω πάθος ἐπεγχέαι.

1138. ἤγαγες mss. Leg. ἄγαγες.

1143. ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν Hart.

1144. κακοῖς mss. λαχοῦσ' optime Hart. Correctio immerito neglecta.

1152. *δυσφάτῳ*] Cf. Pers. 936. *τὰν κακοφάτιδα βοάν.*

1153. *ὀρθίοις ἐν νόμοις*] Malim *ὀρθίοισιν νόμοις.* Sic Suppl. 220. *τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.* 69. *Ἰαονίοισι νόμοις.* Ag. 594. *γυναικείῳ νόμῳ.* Ch. 424. *Κισσίας νόμοις ἰαλεμιστρίας.*

1163. Cf. Adesp. 383. *κάπρον — οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς — κλίνοι.* Eur. Fr. 316, 7. *παίδων νεογνῶν — θάλος.*

1164. *πέπληγμαι*] Malim *δέδηγμαι,* nam sanum est *δήγματι* (cf. 791.).

ἅπερ] Quemadmodum. Cf. Ch. 380. *τοῦτο διαμπερὲς οὖς | ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.* Eum. 131. *κλαγγάνεις θ' ἅπερ κύων.* Soph. Oed. R. 175. *ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν.* *δήγματι* mss. Fort. *πλήγματι.* Cf. ad Ch. 843.

1165. *μινυρὰ*] Stridula. Qu. *λιγυρά* (Eur. Med. 205. *λιγυρὰ — ἄχεα*). Vel *μεγάλ' ἄχεα.* Cf. Sept. 78. Vel *μέλεα* (*λιγέα, βαρέα*). Cf. Suppl. 111. *τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω | λιγέα βαρέα.*

1166. Adde Eur. Ion. 248. *θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.* Iph. A. 844. *ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.* Pind. P. I. 50. *θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι.* Apud Homerum *θαῦμα ἰδέσθαι.*

1171. Cf. Ch. 888. *δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.*

1172. Forma *ῥοῦς* legitur Anacr. 51, 10. *Διονυσίης δέ μοί τις | φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπώρης.*

1174. *καὶ τίς σε* mss. *ἤ τίς σε* Karst. Recte, opinor.

1175. *ὑπερβαρὴς*] *ὑπέρβαρυς* injuria, opinor, praefert Lobeck. ad Phryn. p. 539. Cf. *μελαμβαθής.*

1176. Adde Soph. Oed. R. 180. *γένεθλα θαναταφόρα κεῖται ἀνοίκτως.*

1181. *ἐσᾴξειν* Both. prob. Blom. Cf. Arist. Nub. 543. *οὐδ' εἰσῇξεν δᾷδας ἔχουσ'.* 996. *μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσᾴττειν.* Pind. Isthm. IV. 10. *οὖρος — ἐπαΐσσων.*

1182. *πρὸς ἀκτὰς* Aur. Butler. (Sic Eur. Hipp. 1227. *κῦμα* dicitur *χωρεῖν πρὸς ἀκτάς.*) *πρὸς αὐτὰς* tentat Blom. Revocandum *πρὸς αὐγάς.* Cf. 253. *τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.* 1180. *ἡλίου πρὸς ἀντολάς.* Pers. 504. *φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος* etc. *Πρὸς αὐγὰς* (sc. *ἡλίου*) significat sub ortum solis, ut *πρὸς ἑσπέραν, ἕω, ὄρθρον,* etc.

1187. *σύμφθογγος*] Leg. *δύσφθογγος.* *Εὔφθογγος* est Ch. 342.

1190. *ξυγγόνων*] Congenitarum. Qu. *δυσφρόνων.*

1191. Cf. Ch. 625. *γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις.*

1193. "What the Furies loathe is not the adultery itself, but the vengeance taken for it. Hence *δυσμενεῖς* agrees with *εὐνὰς,* not with *Ἐρινύες.*" (Pal.)

1196. *προυμόσας τὸ μὴ εἰδέναι* recte Bothe. *καὶ μαρτυρῶ σοι προυμόσασα μὴ εἰδέναι* Hart.

1197. *λόγῳ*] Cf. Ch. 632.

1199. *σε* Aur. Hart. Weil. Sidg.

1200. *πόλιν*] *πάθη* jam Hart.

1202. Post h. v. et 1204. versus singulos excidisse putat Weil.

1203. 1204. Inverso ordine Herm. Hart. Sidg.

1206. Nimis festinanter damnavi *παλαιστὴς* (luctator), quod defendi posse videtur. Legitur vox Pr. 920. *τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται | ἐπ*

αὐτὸς αὐτῷ. Ad ἐραστὴς tamen inclino. Cf. Soph. Oed. R. 601. ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν. Arist. Ach. 143. ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθής.

Pro "πελαστὴς" corr. "παλαιστὴς." Vix enim sensui convenit πελαστής.

1212. Adde Alex. 219, 3. οἱ τῶν πέλας | οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'.

1214. ἰοὺ ἰού Weil.

1216. Qu. φροιμίοις πολυρρόθοις, ut in Sept. 7.

1219. Adde Arist. Pac. 1077. καὶ πῶς — λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμεναιοῖ; In ὡσπερεὶ jure offendit Weil.

1225. Qu. αὐτοῦ. Requiri videtur pronomen.

1226. δούλιον] Leg. δούλειον, ut in Sept. 75. 453. 775. Altera **forma** non nisi metro postulante utitur noster, ut in 1041. δουλίας τροφῆς τυχεῖν. Pers. 50. Ag. 927.

1227. Sic ὑφηγητής et ὑφηγητήρ (Soph. Oed. R. 1260. Oed. C. 502. 1058.), μηνυτής et μηνυτήρ (Eum. 245.), θρηνητής (Ag. 1075.) et θρηνητήρ (Pers. 938.), ἐπόπτης et ἐποπτήρ, prout metrum postulat (Pr. 299. Fr. 305. et Sept. 640.)

1230. λαθραίου] Qu. λαθραίας. τεύξεται] Cf. Ch. 730. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Eum. 125. τεύχει κακά.

1236. Leg. ὡς δ' ἐπωλόλυξέ (vel ἐπωλόλυζέ) τε | ἐδόκει (pro δοκεῖ) τε χαίρειν —. Cf. Ch. 942. Sept. 825. Arist. Eq. 616. ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι.

1240. ἐν τάχει] Cf. 1448. Pr. 747.

1244. κλύοντα μύθοις Hart. Ahrens.

1252. ἦ κάρτ' ἄγαν Herm. Well. παρεσκόπεις] Cf. verbum παραβλέπειν (praevidere Hor. Sat. I. 3. 25.). Com. adesp. IV. 571.

1253. Cf. 350. Eum. 354. αἱμάτων γὰρ εἱλόμαν ἀποτροπάς.

1256. παπαῖ, τόδ' οἷον αὖτε πῦρ μ' ἐπέρχεται Hart.

1260. ὡς δὲ] Qu. ὥς τε.

1261. Fort. κότον. Cf. Hom. Od. 13, 342. κότον ἔνθετο θυμῷ. κότῳ per ἐγκότως aut κοτοῦσα explicat Heusde, coll. 586. 1119. Eum. 220. ἐποπτεύειν κότῳ. Suppl. 741. Arist. Ran. 844. Leg. κύτει (Scal.). Cf. 312. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει (l. ταὔτ' ἐς κύτος) —.

1264. κατάγελων] Adde Arist. Eq. 319.

1267. Adde Hom. Il. 10, 194. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο | Ἀργείων βασιλῆες. Od. 17, 53. ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι. Hom. H. 25, 9. αἱ δ' ἅμ' ἕποντο | Νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο.

1269. ἐκδύων ἐμὲ] Qu. ἐκδύει τ' ἐμέ (et mox μ' ὁρᾷ pro μετά).

1270. Qu. ἐποπτεύει τέ με —.

1271. μετὰ mss. Leg. μ' ὁρᾷ.

1273. φοιτὰς ὡς mss. φοιβὰς ὡς recte Spanh. (Cf. Timoth. lyr. 1. μαινάδα, θυιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα.) φοιταλέος Hart. Fortasse recte.

1274. πτωχός τε μαινὰς Weil.

λιμοθνὴς] Cf. ἡμιθνής.

1278. θερμῷ mss. δέρης Weil.

προσφάγματι] Qu. σταλάγματι. Cf. Soph. Ant. 1239. φοινίου σταλάγματος. Mecum facit Weil.

1284. ἄραρε] Cf. Pr. 60. Eur. Her. 398. καὶ τἀμὰ μέν τοι (μὲν δή?) πάντ' ἄραρ' ἤδη καλῶς.

1285. Adde Ch. 311. τοὐφειλόμενον | πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ. Soph. El. 953. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἕξεσθαι πατρός.

1286. κάτοικτον] Fort. κατ' οἶκον.

1289. ante 1284. transponit Herm. μέτοικος conj. Haupt.

1290. Cf. 1402. ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας | λέγω.

1299. Qu. τί — χρόνῳ πλέον; Cf. Eur. Fr. 84. ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ; De emphatice repetito οὐ cf. Soph. Aj. 970. Oed. C. 587. Phil. 1108. Fr. 762. οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία | φαίνοιτ' ἂν εἶναι. Arist. Pl. 114. Ran. 28. 1308.

1308. τί τοῦτ' ἔφευξας] Praestat fortasse τί ταῦτ' —. Distingue autem sic, τί τοῦτ' ἔφευξας, εἴ τι μὴ —;

1320. ταῦτά γ' Hart.

1322. ῥῆσιν ὡς θρῆνον Hart. Enger. Quod recipere debebam. Cf. Suppl. 108. ζῶσα γόοις με τιμῶ.

1323. ἐμὸν τὸν αὐτῆς] Hoc vix bene Graecum sonat. Qu. τὸν ἀμὸν αὐτῆς. Cf. Ch. 143. Eur. Hipp. 675. τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς — φανείη; Soph. El. 1155. ὡς φανούμενος | τιμωρὸς αὐτός (αὐτοῖς?). Tr. 860. Κύπρις φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ. Arist. Ach. 567. βοήθησον, ὦ γοργολόφα φανείς.

φόνον Donaldson. prob. Pal. Cf. Eur. El. 1187. πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίως.

1332. Cf. 359. μήτ' οὖν νεαρῶν τις.

1333. ἀπειπὼν] Vitiosum mihi videtur ἀπειπών. Praeterea desidero pronominis accusativum. Qu. οὔτις σφε βροτῶν vel οὔτις θνητῶν σφ'. Fort. ἀπαυδῶν (vetans). Sed, ni fallor, ἀπειπὼν valet defatigatus (Angl. having tired of it). Qu. οὔτις ἀφ' αὐτοῦ 'ξείργει μελάθρων. Cf. Arist. Eccl. 11. ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.

1340. ἐπικραίνει] Qu. ἔτι τίσει.

1343. καιρίαν πληγὴν ἔχω optime restituit Blom., in isto ἔσω graviter offendens. Cf. ad 367. Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν. Eur. Andr. 1071. φασγάνων πληγὰς ἔχει. Anaxandr. 72. πληγὴν ἔχων. Nisi corrigendum potius πλευρῶν ἔσω. Cf. Eur. El. 1223. φασγάνῳ κατηρξάμαν ματέρος ἔσω δέρας μεθείς (καθείς?). Vel καρδίας πληγὴν ἔσω.

1344. καιρίως] Leg. καιρίαν.

1348. Cf. Eur. Phoen. 1594. χαλκόκροτον φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔβαψεν.

1351. Cf. Soph. Aj. 30. νεορράντῳ ξίφει. 828. El. 894. νεορρύτους πηγὰς γάλακτος.

1353. ψηφίζομαι τὸ δρᾶν τι, μὴ μέλλειν δ' ἀκμή etiam Heyse. Nescio an recte.

1355. πράσσοντες] Qu. φαίνοντες, aut σημεῖ' ἐπαίροντες.

1357. Sensui multo melius convenit βραδύνουσιν quam καθεύδουσιν.

χερί] Malim χέρα. Cf. Sept. 604. ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται.

1371. Qu. τί (vel ποῦ) νῦν κυρεῖ. Cf. Ch. 214. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ; Soph. Phil. 805. Arist. Pl. 974. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν

τίνα (κατακέκνισαι); ποῦ ποτ' ὢν, τέκνον, κυρεῖς; Eum. 301. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eur. Hipp. 585. ἀχὰν μὲν κλύω, σαφὲς (σαφῶς?) δ' οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα. Bacch. 1060. οὐκ ἐξικνοῦμαι μαινάδων ὅποι μόθων (ὅσοι νόθων al. qu. ὁρᾶν ὅπου, ὅσσοις ὁρᾶν, aut ὅπου (ὅσαι) μαθεῖν. Arist. Ach. 748. ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅπα.

1378. νείκους παλαιὸς Hart. Qu. νείκους πάλαισμά τ', vel νείκους παλαιοῦ 'πῆλθε. Aut παλαιᾶς aut potius πάλαι mendosum mihi videtur. Glossema videtur νείκους ad ἔριδος adscriptum, in νείκης (νίκης) postea corruptum propter vicinum παλαιᾶς. Jure de vocabulo νείκη dubitat Blom.

1383. κακόν] Corrigendum, ni fallor, μέγαν. Cf. Herod. II. 121. πλοῦτος ἀργύρου μέγας. Sept. 949. γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος.

1384. Adde Eur. Med. 894. δυοῖν — μοίραιν. Her. 39. δυοῖν γερόντοιν.

1387. Cf. Eur. Fr. 967. Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος χαίρεις.

1388. ὥρμαιν' ἐκπνέων Hart.

1389. βαφὴν Schn. ῥοὴν Nauck. σφαγὴν jam Hart.

1395. Cf. Ch. 149. τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. Qu. ἐπεμβαίνειν. Cf. Soph. El. 456. καὶ παῖδ' Ὀρέστην — ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί. Nunc mihi corrigendum videtur potius εἰ δ' ἦν πρέπον τοιῷδ' (i. e. tam vili aut sic occiso) ἐπισπένδειν νεκρῷ, cum respectu ad ea quae proxime sequuntur.

1407. χθονοτρεφὲς mss. Corr. χθονοτραφές. Cf. Sept. 309. ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐτραφέστατον (εὐτρεφ. M.) πωμάτων. Ch. 898. εὐτραφὲς (εὐτρεφὲς?) γάλα.

1408. δρώμενον mss. δρόμενον Canter. ὄρμενον Abresch. Gl. F. κινηθὲν, γεγονός.

1409. Sic Weil., τόδ' ἐπέθου θύος; δαμοθρόοις ἀραῖς ἀπέδικες ἀπέταμέν σ' — ἀπόπολις δ' ἔσει — μῖσος ὄβριμον ἀστῶν. Schol. ad 1406. ἔμαθες τοιαῦτα ποιεῖν θύματα. Qu. τόδ' ὑπέδυς (suscepisti) —. Cf. Arits. Eccl. 288. ἐνδυόμεναι (ὑποδυόμεναι Herw.) κατὰ σκοτὸν τόλμημα τηλικοῦτον. Vel τόδε τ' ἔθου —. Cf. Soph. Oed. C. 542. ἔθου φόνον. Eur. Or. 833. ματροκτόνον αἷμα θέσθαι. θύος] Caedem. Proprie sacrificium. Cf. Eum. 835. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους (f. λέχους). Ch. 406. πολυκρατεῖς ἀραὶ τεθυμένων. Eur. Iph. T. 621. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας. Fort. μύσος, coll. Ch. 72. χερομυσῆ φόνον. Sed arridet mihi potius correctio τόδ' ἐπέθου στύγος, quod melius cum sequentibus congruit quam aut θύος aut μύσος. Cf. Ch. 991. ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.

1410. ἀπέδικες (sc. τὸν ἄνδρα, i. e. ἀπέρριψας, coll. Eum. 215. ἀπέρριπται λόγος) defendi posse opinatur Pal.

1411. ἀστῶν Weil., coll. 1413.

1414. ἀνδρὶ τῶνδ' conj. Weil.

1415. μόρον] Defendi non potest accusativus μόρον. Ipse propono γόνον (i. e. agnam), cum ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα construendum; et οὐ προτιμῶν reddiderim nil curans. Qu. μόνον.

1416. Vitiosum videtur μήλων. Qu. νομῶν (pascuis abundantibus). Est enim νόμευμα i. q. βόσκημα seu βοτόν. Vel δόμων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν, ut μήλοις glossema ad νομεύμασιν adscriptum in textum irrepserit.

1422. παρεσκευασμένον jam Hart. Cf. Ch. 715. αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.

1427. δ' mss. Leg. τ'.

1428. αἵματος εὖ πρέπει (ἐμπρέπει correctum) Fl. Leg. αἱματόεν πρέπει. Cf. Soph. Ant. 528. νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει.

1433. Ἄτην τ' Hart. Cf. Ch. 406. ἴδετε, πολυκρατεῖς Ἀραὶ τεθυμένων. Sept. 721. πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν. 887. πατρὸς — πότνι' Ἐρινύς. Eum. 417. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα. Fort. δεινὴν Ἐρινύν τ', aut Ἀράν τ' Ἐρινύν τ'. Sed conjungi hic videntur Ἄτη Ἐρινὺς tanquam una persona ut Ἀρὰ Ἐρινὺς Sept. 70. et Κῆρες Ἐρινύες Sept. 1055.

1438. Fortasse primum λυμαντὴρ ὃς in λυμαντήριος transiit, postea metri gratia ejectum est ἦν. Sed cf. Ch. 764. ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον | οἴκων. Pr. 991.

1441. Spurium habent Both. Hart. etc. 1442. ναυτικῶν Cas. Hart.

1443. Cum ἰσοτριβὴς cf. ἰσοβαθὴς, ἰσοβαρὴς, ἰσοζυγὴς, ἰσοκλινὴς, ἰσοκρατὴς, ἰσολεχὴς, ἰσομερὴς, ἰσοπαλὴς, ἰσομηκὴς, ἰσομεγεθὴς, ἰσοπληθὴς, ἰσοσθενὴς, ἰσοπαχὴς, ἰσοσκελὴς, ἰσοταχὴς, ἰσοτελὴς, ἰσοτενὴς, ἰσοφυὴς, ἰσοχειλὴς, etc. In his tamen fere omnibus nomen aliquid substantivum cum ἴσος compositum est. Leg. ναυτίλοις τε σελμάτων | ἴσως τρίβων. Eur. Fr. 473, 3. λέσχης ἀτρίβωνα. Nunc locum vexatissimum sic correxerim, ἵστωρ (ἴδρις) τριβῆς, vel ἵστωρ ἴσως. Ita omnis difficultas tollitur, et levissima est correctio. Cf. Soph. El. 850. κἀγὼ τοῦδ' ἵστωρ, ὑπερίστωρ. Eur. Iph. T. 1431. τὰς τῶνδ' ἵστορας βουλευμάτων | γυναῖκας. Supra 1090. συνίστορα (στέγην). Qu. ναυτίλοις τε σελμάτων | ἰσοτριβὴς, secunda brevi syllaba producta ante τρ, ut in ἀποτρέψαι v. 850. et in θεοπρόπους Pr. 659.

1446. τοῦδ'] τῷδ' Herm. Hart. ex schol.

1447. Connecte παροιμώνημα χλιδῆς.

1450. Leg. φέρουσα χἡμῖν. Cf. Pers. 915. εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν | τῶν οἰχομένων | θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

1453. ὃς πολλὰ τλὰς ἐκ γυναικὸς βίον | πρὸς γυναικὸς ἀπέφθισεν Hart.

1460. οὖσα] στᾶσα Herm.

1470. ἐκ γυναικῶν] An ἐκ γυναικοῖν?

1474. Legerim ὕμνον ὑμνεῖς ἀπεύχετον (δόμοις). Cf. Ch. 624. δύσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις. 155. ἄγος ἀπεύχετον.

1475. στόματος γνώμην] Absurdum hoc videtur. Corrigendum forsan στόματος γῆρυν. Post h. v. ephymnium addit Burneius.

1479. νείρει] νείκει Haupt.

1483. Cum αἰνεῖς αἶνον conferri potest Soph. Phil. 1380. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῂς ποτε; sed verum videtur κακὸν αἰνόν.

1498. Leg. μηκέτι λέξῃς.

1500. Qu. εἰκαζόμενος, aut ἰνδαλλόμενος.

1511. μέλας mss. μέλεος (et in v. str. 1463. τί δὲ βροτοῖς) Both. Butl. Blom. Mirum Martis epithetum. Cf. tamen Sept. 832. ὦ μέλαινα — Ἀρά. Eum. 980. μέλαν αἷμα. Fort. μέγας. Vel μελαίναις (et in v. str. τί γὰρ τοῖς βροτοῖς). Ἄρης ὅποι δίκαν — jam Hart.

1512. *πάχνᾳ κουροβόρῳ* mss. *θοίνᾳ* — Hart. Malim *θοίνας* (aut *δαιτὸς*) *κουροβόρου*. Cf. Ch. 1068. *παιδοβόροι* — *μόχθοι* (*θοῖναι?*). Moschion. 6, 14. *ἀλληλοκτόνους* — *δαῖτας*.

1513. *ἰὼ βασιλεῖ* Hart.

1527. Cf. Ch. 242. *καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου*.

1535. Scripturae *Δίκα* favet 249. *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον*. Vel *δίκα* — *θήγεται βέλος* (pro *βλάβης*) *Μοῖρα*. Sed etiam *Μοῖρα* rerum ordinem gubernare dicitur, Ag. 130. Pers. 101. Sept. 975. Ch. 910. 911. Eum. 335. Sept. 667. Ag. 911. 1607. Ch. 311. Fr. 257 D. Cf. Ch. 646. *Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν· | προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός*.

1536. *πρὸς ἄλλαις θηγάναις*] Angl. on other (fresh) whetstones. Sed, quum una cos ad unum ensem acuendum sufficiat, corrigendum suspicor *ἄλλᾳ θηγάνᾳ* (*ἄλλαι θηγάναι*), nisi ideo pluralis ponitur quod Aegisthi et Clytaemnestrae mors futura innuitur. Eo aptius hic *μαχαίρας* mentio fit quod *μαχαίραις* in sacrificiis ad victimas occidendas utebantur. Arist. Fr. 684. *Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας*. Com. anon. 599. *οὐκ ἂν φθάνοιμι τὴν μάχαιραν παρακονῶν*. Itaque *μάχαιραν* hic reddendum erit non ensem sed cultellum sacrificalem. Una, opinor, cos sufficit ad unam caedem (*ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα βλάβας*) patrandam sufficit. Nunc ad hanc correctionem inclino, *ξίφη* (pro *δίκη*) *δ' ἐπ' ἄλλο* — *πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα*. Non sollicitandum *Μοῖρα*. Cf. 130. Ch. 910. 911. Eum. 335. Ita pluralis *θηγάναισι* intelligitur. Nunc parum mihi placet correctio — *θηγάναις μάχαιραν*: vix enim unquam apud tragicos *μάχαιρα* de ense (*ξίφει, φασγάνῳ, ἔγχει*) usurpatur. Correxerim potius *ξίφος δ'* — *πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα*. Chorus simpliciter alias calamitatis aedibus regiis imminentes praedicit, de justitia earum parum sollicitus. *πρὸς ἄλλαις θηγάναισιν αἶραν* (i. e. *πέλεκυν* sec. Hesych.) R. Ellis. At non securi sed gladio (*ξίφει*) secundum Aeschylum interfectos esse Aegisthum et Clytaemnestram constat.

1545. *ἔργων μεγάλων*] Leg. *ἔργων μελέων*. Cf. Ch. 1007. *αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων*.

1546. *μεγάλων*] Fort. *μελέων*.

1555. *νιν*] Fort. *μάλ'*.

1557. *ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων*] Rapide fluentem. Qu. *ὠκύροον*. Cf. Eur. Bacch. 569. *τόν τ' ὠκύροαν* (l. *ὠκύροον*) *διαβὰς Ἄξιον*. Cf. tamen Eur. Herc. 838. *Ἀχερούσιον πόρον*.

1559. Adde Hom. Od. 11, 211. *καὶ εἰν Ἀΐδαο φίλας* (*φίλω?*) *περὶ χεῖρε βαλόντε*.

1563. Cf. Pr. 313. *τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεύς*.

1566. Qu. *κεκόλληνταί γέ τοι* (*δόμοι*) *πρὸς αὐτᾷ* (*τῇ γονῇ*), vel *κεκόλληταί γέ τοι πρὸς αὐτοῖς* (*τοῖς δόμοις*). Vel *κεκόλληταί γε τοι προσαφθέν* (et *γένος* pro *γονάν*). (Cf. Soph. Oed. C. 235. *μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς*.) Vel *κεκόλληνταί γέ τοι πρὸς ἄτᾳ*. *Κολλᾶν τινί τι* est Emped. v. 25. *χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλᾶν* ap. Arist. Rhet. III. 2. 12.

1568. *ἐγὼ δ' οὖν*] Leg. *ἐγὼ δ' αὐτ'* —.

1574. *μοι*] *τῶνδ'* Haupt.

1585. Cf. Pers. 154. *μήτηρ βασιλέως, βασίλεια δ' ἐμή.*

1590. *αὐτοῦ*] *Ἄργους ξένια* Martin. Hart. "Cf. 1320. Eur. Hel. 487." (Heusde)

1595. *ἔκρυπτ' ἄνευθεν* conj. Blom., coll. Hom. Il. 22, 368. *ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, | καὶ τόγ' ἄνευθεν ἔθηκ'.* et Herod. I. 119.

1596. *αὐτίκ'* mss. Corrigendum suspicor *κεῖνος*. In textu pro "*ἀραῖον*" corr. "*αὐτίκ'*."

1597. *ὡς ὁρᾷς* mss. *φζυρὸς* Bothe. Valde probabilis conjectura: vulgata enim insulsa est.

1599. Cf. Hom. Il. 14, 437. *αἷμ' ἀπέμεσσεν.*

1601. *αἴκισμα* bene Hart.

Ch. 241. *ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται. διδοὺς ἀρᾷ* idem.

1605. *ἐπὶ δυοῖν ἄλλοιν* optime Hart. Conjectura immerito neglecta. Quum subjectum verbi *ξυνεξελαύνει* manifesto sit non Agamemnon, sed Atreus (v. 1583 sq.), locum vitium alere patet. Itaque corrigendum forsan *τρίτον γὰρ Ἀτρεὺς* (aut *ὁ πάτρως*) *ὄντα μ' ἀθλίῳ πατὴρ* —. Fortasse *Ἀτρεὺς* excidit propter simile vicinum nomen *ῥαφεύς*. Ita locus facilis intellectu erit. Qu. *τρίτον γὰρ ὄντα παῖδά μ' ἀθλίῳ πατρὶ | συνεξελαύνει.*

1609. *μηχανὴν δυσβουλίας* mss. Praestat fortasse *μηχανῆς δυσβουλίαν.*

1611. *ἰδόντι* recte Hart. Cf. Ch. 187. *ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι — πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε.* 1030. *χρήσαντ' ἐμοὶ | πράξαντι* (l. *πράξαντα*) *μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς | εἶναι, παρέντι* (*παρέντα* M.) *δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.* Alia est ratio loci supra 26. et Pr. 216. *κράτιστα δή* (*νῦν*?) *μοι τῶν παρεστώτων τότε | ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα — Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.*

1613. *σὺ δ'*] *εἰ δ'* Franz. Hart.

τόνδ' οὐ φῂς ἔσω Weil., coll. 1608.

1620. Corrigendum *σωφρονεῖν κεχρημένῳ* (egenti), coll. Pers. 829. *πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον* (schol. rec. *χρείαν ἔχοντα*) | *πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν.* Hom. Od. 19, 77. *ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.* Theocr. 25, 101. *κεχρημένος ἔργου.* 26, 18. *τίνος κέχρησθε, γυναῖκες;* Asius Fr. 1, 3. *ζωμοῦ κεχρημένος.* Anacr. 84. *ξένοισι — στέγης τε μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.* Hesiod. Op. 478. *σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.*

1621. *δεσμός τε γὰρ σκοτεινὸς* Hart. Pluralis *δεσμοὶ* legitur Prom. 525. *δεσμοὺς ἀεικεῖς.* Eur. Bacch. 518. 634. Sed usitata forma est *δεσμά.* Prom. 52. 513. 991. Sed fortasse defendi potest singularis *δεσμὸς* coll. Pr. 97. *δεσμὸν ἀεικῆ.* 141. *οἵῳ δεσμῷ προσπαρτός.* Fr. 191.

1625. *τοὺς ἥκοντας* recte mss.

1626. *εὐνήν* (*τ'*) R. Ellis.

1634. *ὃς οὐκ*] Legerim *ὅστις γ'.*

1638. *ἐκ τῶν δὲ* (sic) etiam Hart. Sidg.

1639. Cum *πειθάνωρ* cf. *στυγάνωρ* Pr. 724.

1640. *ζεύξω βαρείᾳ πημονῇ* Hart. Sed requiritur particula aliqua negativa, ut ostendunt quae sequuntur.

1644. *ἀλλὰ σὺν*] *ἀλλά νιν* recte pleraeque edd. Cf. ad Ch. 908.

1653. *θανεῖν*] *κτανεῖν* Elmsl.

Leg. τῆς τύχης πειρώμεθα (πειρώμεθα etiam Hart.) Cf. 1663. **δαίμονος** πειρωμένους.

1655. καὶ τάδ'] Leg. καὶ τόδ'.

1656. πημονῆς ἅλις δ' etiam Hart.

1660. χηλῆ (sic) Fl. Ma. χηλῇ Weckl. χολῇ Vict. De correctione χηλῇ (pro χολῇ) βαρείᾳ dubito. Cf. Eur. Med. 1265. τί σοι φρενῶν βαρὺς | χόλος προσπίτνει —; Eum. 800. βαρὺν κότον. Alex. 146, 5. πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς. Cf. etiam βαρύμηνις (1482.), βαρύκοτος (Eum. 780.). Lectioni tamen χηλῇ favere videri potest Pers. 515. ὦ δυσφόρητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει.

1660. δυστυχῶς mss. Leg. δυσμενοῦς.

1662. ὧδ' ἀπανθίσαι] Qu. ἐξακοντίσαι, aut ὧδ' ἀφιέναι.

1673. Cf. Ch. 472. δώμασιν ἔμμοτον τῶνδ' (τοῖσδ'?) ἄκος. 539. ἄκος — πημάτων. Suppl. 457. πημονῆς ἄκη. Pers. 631. κακῶν ἄκος. Eur. Hipp. 600. πημάτων ἄκος. Alc. 133. κακῶν ἄκος. Andr. 121. ἄκος πόνων. Qu. ἐπεὶ | πάντα θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς. Ubique post θήσομεν requiritur accusativus aliquis. Itaque parum hic convenit καλῶς, nisi legamus πάντα τἀν δόμοις (καλῶς).

ADDENDA ET CORRIGENDA.

COMMENTARIUS.

2. Cf. Eur. Andr. 537. *μῆχος κακῶν.*

3. *ἄγκαθεν*] Desuper.

κυνὸς δίκην] Ad instar canis. Cf. 232. 297. 724. 980. 1050. 1179. 1184. 1229. 1298. 1444. 1472. etc. Similiter *τρόπον* (48) et *δέμας* (Hom. Il. 18, 1. *δέμας πυρὸς αἰθομένοιο*).

4. *κάτοιδα*] Probe novi. Cf. Pers. 744. *κατειδώς.*

ὁμήγυριν] Coetum. Ch. 9. *γυναικῶν ὁμήγυρις.* Cf. *πανήγυρις.*

7. *ἀντολάς τε τῶν*] Cf. Eur. Fr. 485, 2. *ἀστέρων ἐπ' ἀντολάς.* Pr. 457. *ἀντολὰς — ἄστρων ἔδειξα.*

8. *λαμπάδος τὸ σύμβολον*] I. q. *θεσμὸν πυρός* (304).

9. *αὐγὴν πυρὸς*] Cf. Hesiod. Th. 566. *πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.*

11. *ἀνδρόβουλος*] Cf. *γυναικόβουλος* Ch. 626.

12. Cf. 330. Ch. 524. *νυκτιπλάγκτων δειμάτων.* 751.

16. *ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος*] I. e. *ἀντίτομον διὰ μολπῆς ἄκος.* Cf. ad Ch. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.* Pind. P. IV. 393. *ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν.* Eur. Med. 1173. *εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν | κωκυτόν.* Alc. 982. *οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι.*

17. Redde, hoc cantandi remedium ad arcendum somnum adhibens. Cf. Eur. Andr. 121. *ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν.*

18. *διαπονεῖν* est aliquid cum labore expolire vel exercere. (Blom.)

21. *εὐαγγέλου — πυρός*] Cf. 282. *ἀπ' ἀγγέλου πυρός.* 588.

ὀρφναίου] Cf. Eur. Fr. 593, 3. *ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως.*

22. *χορῶν κατάστασιν*] I. q. *στάσιν*, quod recentiores *χοροστασίαν* dixerunt.

26. *ἐπαντείλασαν*] Accusativus ut in Pr. 216. *κράτιστα δή (νῦν?) μοι τῶν παρεστώτων τότε | ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα — Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.*

27. *ἐπαντείλασαν*] Cf. 7. Ch. 814. *ἀμφανεῖ.*

28. *ὀλολυγμὸν — ἐπορθιάζειν*] Alta voce accinere. Cf. 1120. *δώμασιν — ἐπορθιάζειν.* Ch. 385. *ἐφυμνῆσαι — πυρᾷ — ὀλολυγμόν.* Pers. 1050. *ἐπόρθιαζε νῦν γόοις.* 622. *χοαῖσι νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε.*

30. Cf. ad 10. 1222. Eum. 995. Pers. 786.

31. τὰ δεσποτῶν] Cf. Eur. Med. 52. Bacch. 1025. δοῦλος ὢν μὲν ἀλλ' ὅμως | χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν. Sic Phoen. 414. τὰ θεῶν. Ion. 1570. τὰ δαιμόνων.

32. Cf. Ch. 971. τύχαι — μετοίκοις δόμων πεσοῦνται πάλιν. Eur. Suppl. 630. ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν | πέποιθα. Ion. 410. μεταπέσοι βέλτίονα. Alc. 913. μεταπίπτοντος δαίμονος. Med. 54. χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν | κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 532. ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν. Ionem Chium apud Athen. XIII. 603. ἆρ' ὢν οὐ κατ' ὀρθόν μοι πέπτωκε τὸ στρατήγημα;

33. τρὶς ἕξ] Hic jactus apud Latinos 'Venus' dicebatur (Hor. Carm. II. 7. 25.).

35. τὰ δ' ἄλλα σιγῶ] Eadem verba Eur. Iph. T. 37.

βοῦς —] Cf. Julian. Or. VII. p. 218. τὸν βοῦν δὲ ἐπιτίθημι τῇ γλώττῃ.

37. οἶκος — λέξειεν ἄν] Cf. Eur. Hipp. 1074. ὦ δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύοισθέ μοι. Andr. 924. δόμοι φθέγμ' ἔχοντες.

43. διακήπτρου] Cf. Suppl. 374. μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις.

48. κλάζοντες] Stridule clamantes. Cf. 174. ἐπινίκια κλάζων. Sept. 586. κλάζουσι — φόβον. Pers. 947. κλάγξω — γόον. Mosch. IV. 23. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς | πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.

50. ἐκπατίοις] Hinc μέτοικοι pulli dicuntur 57. Cf. Eur. Ion. 1201. πτηνὸς — κῶμος πελειῶν. Qu. ἐκπατίων, quod facile in ἐκπατίοις propter vicinum ἄλγεσι mutari potuit. Ἐκπάτιοι sunt pulli nido ipsorum erepti in aliumque locum abducti. Similiter Pers. 27. δεινοὶ δὲ μάχην | ψυχῆς εὐτλήμονι (pro εὐτλήμονος) δόξῃ.

ἄλγεσι] Fort. ἄλγει, prae dolore.

παίδων] Sic pisces παῖδες ἄναυδοι maris dicuntur Pers. 578.

52. Cf. Eur. Iph. T. 289. πτεροῖς ἐρέσσει. Hom. Od. 11, 125. ἐρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 23, 272.

53. Adde στεγήρης (Moschion. 6, 7.).

54. Cf. Ch. 253. πατροστερῆ γόνον. Soph. Fr. 725, 2. ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων.

55. δι' αἰῶνος] I. e. continuo, semper. Cf. Ch. 26. δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.

57. μετοίκων] In alienas sedes abductorum. Cf. 50. ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων. Ch. 971. μέτοικοι δόμων. Pers. 319. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. Soph. Ant. 868. πρὸς οὓς — ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι. Plat. Phaed. p. 117 C. τὴν μετοίκησιν (qu. μετοίκισιν) τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε. De morte. Construendum autem μετοίκων Ἐρινύν. Cf. Eur. Med. 1386. ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων.

58. Cf. Ch. 382. ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν. Soph. Ant. 1075. ὑστεροφθόροι — Ἐρινύες.

59. παραβᾶσιν] Notanda vix excusabilis articuli omissio. Quare pro τῶνδε μετοίκων corrigendum suspicari licet τοῖς ἀγρόταισιν aut τοῖσιν ἀγροίκοις aut simile aliquid.

60. οὕτω δ'] Cf. 390. Ch. 252.

70. Cf. Eur. Fr. 912, 5. *σὺ δέ μοι θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν.*

71. *παραθέλξει*] Sc. Paris. Cf. 365.

72. *σαρκὶ παλαιᾷ*] Cf. Eur. Hipp. 1343. *σάρκας νεαράς.* Tro. 835. *πρόσωπα νεαρά.* Iph. T. 885. *βρέφος — νεαρόν.* Plat. Gorg. 518 D. *τὰς ἀρχαίας σάρκας.*

73. Redde, expeditionis societate exclusi.

75. Cf. *ἰσόσπριος* (Soph. Fr. 334.), *ἰσοθάνατος, ἰσόθεος, ἰσόμοιρος, ἰσόνειρος, ἰσόπρεσβυς, ἰσοδαίμων.*

76. *στέρνων ἐντὸς* —] 'In pectore vigens.' (Haupt)

79. *Ἄρης*] Bellica virtus. Cf. Soph. Tr. 773. *ἔνθα πατρῴῳ Διὶ | βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα.* Eur. Suppl. 32. Herod. VIII. 24. *φυλλάδα τε ἐπιβαλὼν καὶ γῆν ἐπαμησάμενος.*

In nota pro "masculinum. ὅ θ' —" corr. "masculinum ὅ θ' —".

80. *τρίποδας ὁδοὺς στείχει*] Cf. Eur. Tro. 275. *ἁ τριτοβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρου.* Hesiod. Op. 531. *τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι, | οὗτ' ἐπὶ* (l. *οὗ τε τὰ*) *νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται, | τῷ ἴκελοι φοιτῶσι.*

82. *ἀλαίνει*] Vagatur. Cf. Eur. Or. 525. *μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις.*

87. In nota pro "82. 106. 172." corr. "106. Pr. 172."

Nomen *θυοσκόος* (sacerdos qui sacra facit) legitur Hom. Od. 21,145. etc. Eur. Rhes. 68. de Maenadibus Eur. Bacch. 224. Ab *ἱερεὺς* et *μάντις* distinguitur Il. 24, 221.

92. *οὐρανομήκης*] Cf. Arist. Nub. 357. *οὐρανομήκης ῥήξατε — φωνήν.*

96. *πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ*] Cf. Ch. 1059. *ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.*

μυχόθεν] Cf. Ch. 800. *πλουτογαθῆ μυχόν.* Pers. 524. *ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.*

103. *θυμοφθόρον ἄτην*] Cf. Hor. Carm. II. 11. 8. 'curas edaces.' Theogn. 1323. *σκέδασον δὲ μερίμνας | θυμοβόρους.* Hom. Il. 8, 210. *θυμοβόρου ἔριδος.*

104. 'Jure possum celebrare fausti ad iter suscipiendum ominis vim.' (Haupt) Cf. 145. Fr. 95. *ὄρνιθα — ὁδοῦ.* Soph. Oed. R. 52. *ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην | παρέσχες ἡμῖν.*

105. *θεόθεν καταπνείει*] Cf. Adesp. 303. *θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι.*

107. *ἀλκὰν*] Cf. Pind. Ol. I. 179. *ἐμοὶ μὲν ὤν Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει.*

σύμφυτος αἰὼν] Cf. Soph. Oed. C. 7. *χὠ χρόνος ξυνὼν | μακρὸς διδάσκει.* Pind. Isthm. III. 231. *ἀνδρῶν ἀρετὰν σύμφυτον οὐ κατελέγχει.* Lys. p. 222. *οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία.*

109. *κράτος*] Power, ruler. Cf. 619. *τῆσδε γῆς φίλον κράτος.* Sept. 127. *ὦ διογενὲς — κράτος* (Athene). Suppl. 526. *τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ.*

110. Cf. Soph. Ant. 1057. *ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;*

112. Cur *Τευκρὶς* appellata sit regio Trojana docet Apollodorus III. 12. 1.

115. *ὁ κελαινὸς* —] "Fons fictionis Homerus. Cf. etiam Il. 21, 252. cum Aristot. H. A. IX. 22." (Haupt)

116. *ἴκταρ μελάθρων*] Cf. Eum. 1000. Proverbium erat *οὐδ' ἴκταρ βάλλει* (Plat. Resp. IX. 595 C.).

117. *παμπρέπτοις*] Late (valde) conspicuis.

118. Sors funesta leporis ad futuram Trojanorum cladem spectat.

119. *ἐρικύμονα*] Alia forma est *ἀρικύμων* (Hippocr. Galen. Erotian.). *Κῦμα* est fetus (Ch. 126. Eum. 666.). De fecunditate leporis laudant Arist. Probl. 10, 7. H. A. 4, 5. Herod. III. 8. Oppian. Cyr. III. 521. Athen. IX. p. 400. Hor. Sat. II. 4. 44. 'Fecundae leporis.

120. *βλαβέντα λοισθίων δρόμων*] Disabled from running its last course.

121. *αἴλινος* cantilena quaedam est lugubris (*θρῆνος*). Soph. Aj. 627. *αἴλινον αἴλινον — ἥσει δύσμορος*. Eur. Or. 1392. *αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου βάρβαροι λέγουσιν*. Mosch. III. 1. *αἰλινά μοι στοναχεῖτε, νάπαι*.

123. *λαγοδαίτης*] Cf. *χρηματοδαίτης* Sept. 729.

126. *κέλευθος*] Expeditio. Cf. Pers. 758. *τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα*.

130. *Μοῖρ'*] Cf. 1536. Ch. 910. *ἡ Μοῖρα τούτων. ὦ τέκνον, παραιτία*. (Ubi loquitur Clytaemnestra.) 911. Eum. 335. 1046.

132. *στόμιον*] Lupatum, fraenum (servitutis). Cf. Ch. 959. *μέγα τ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἴκων* (?).

133. Qu. *στόμιον κατὰ* (pro *μέγα*) *Τροίας* —.

135. *Ἄρτεμις ἁγνὰ*] Cf. Suppl. 1031. 145. *ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα*. *στρατωθέν* —] *πάροιθεν οἴκων* conj. Weil. *στρατευθὲν* probant Elmsl. Haupt, coll. Pind. P. I. 51. *ἐστρατεύθη* (bellum gessit).

136. *οἴκτῳ* proculdubio vera scriptura est, i. e. prae misericordia.

141. *ἀάπτοις* Haupt.

142. *ἀγρονόμων — θηρῶν*] I. e. agros habitantium. Cf. Soph. Oed. R. 1103. *πλάκες ἀγρονόμοι*. Ant. 786. *ἀγρονόμοις αὐλαῖς*. Hom. Od. 6, 106. *ἀγρονόμοι παίζουσι* (*αἱ νύμφαι*).

146. Cf. Callim. H. Apoll. 94. *ἰηπαιήων*. 272.

150. *ἐχενῇδας*] Naves retardantes. Arist. H. A. II. 10. 3.

153. *παλίνορτος*] 'Resiliens (in caput Agamemnonis)' explicat Blom. Cf. Arist. Ach. 1179. *καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισε*. Eur. El. 1155. *παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα*. Cf. *παλίρρυτος, παλίσσυτος, ἄψορρος*.

156. *ἔκλαγξεν*] Cf. Eur. Phoen. 1160. *ἔκλαγξε Τυδεύς*. Apud Homerum de Thersite *ὀξέα κεκληγώς*.

163 sq. Blomfieldius vertit, 'Non enim alium titulum comparando assequi possum, omnibus perpensis, praeterquam hunc Jovis, si re vera inutile conjecturae onus excutere licet et in hoc nomine acquiescere.'

163. *προσεικάσαι*] I. e. comparando assequi. Cf. 1131. Ch. 12. Sept. 431.

166. Cf. 999. *εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν* —. Suppl. 463.

168 sq. Iidem dii memorantur Pr. 956. *οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ* (*περγάμων*) | *δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;* Ubi schol. *τοὺς περὶ Κρόνον*. Ante eos regnarunt dii etiam antiquiores, Ophion et Eurynome (schol. ibid.).

170. *οὐδὲν — ὤν*] Cf. Eur. Andr. 639. *σὺ δ' οὐδὲν εἶ*. 1078. *οὐδέν εἰμ', ἀπωλόμην*. Iph. A. 968. *νῦν δ' οὐδέν εἰμι*.

174. *ἐπινίκια κλάζων*] Cf. 48. *κλάζοντες ἄρη*. Sept. 386. *κλάζουσι — φόβον*. Pers. 94. *κλάγξω — γόον*.

177. *τὸν πάθει —*] Qu. *καὶ πάθει —*. *μάθος*] Cf. Arist. Fr. 814.

180. Cf. 154. *μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος — μνάμων μῆνις τεκνόποινος*.

183. *σέλμα — ἡμένων*] Cf. 1563. *θάσσοντος ἐν θρόνῳ Διός*. Soph. Aj. 249. *θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον*.

184. *καὶ τόθ'*] Connecte haec cum v. 169.

188. *βαρύνοντ'*] Cf. 836. 1463. Thuc. II. 16. *ἐβαρύνοντο δὲ καὶ χαλεπῶς ἔφερον*. Soph. Oed. R. 781.

189. *βαρύνοντ' Ἀχαιικὸς λεώς*] Sic Pers. 789. *πῶς ἂν — πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς*; Stratt. 47, 1. *ξυνίετ' οὐδὲν πᾶσα Θηβαίων πόλις*. Thuc. IV. 32. *καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον*.

190. *Χαλκίδος πέραν*] Redde, e regione Chalcidis stationem habens. Cf. 1200. *πόντου πέραν*. Soph. Ant. 334. *πολιοῦ πέραν πόντου — χωρεῖ*. Eur. Hipp. 1053. *πέραν Πόντου*. Alc. 588. Suppl. 676. Herod. VIII. 44. 2. *ἐς τὴν περαίην* (*πέρην*?) *τῆς Βοιωτίης χώρης*.

παλιρρόθοις] Cf. Eur. Iph. T. 1397. *κλύδων παλίρρους*.

193. *δύσορμοι*] Importuosi. Cf. Pers. 448.

195. *βροτῶν ἄλαι*] Sensus fortasse est the distraction (vexation, bane) of mortals (by the inaction which they cause). Cf. Eur. Or. 56. *ἄλαισι πλαγχθείς*. et v. *ἀλύειν*.

199. Cum *μῆχαρ* cf. *ἄλκαρ*, (*πεῖραρ*), (*ἄλειφαρ*).

200. *βριθύτερον*] Gravius. I. q. *βαρύτερον*. Sic *βάρος* et *βρῖθος* (Eur. Tro. 1050.). Cf. Fr. 447. *βριθὺς ὁπλιτοπάλας* (ex elegia).

201. *προφέρων*] I. e. *προτείνων*. Cf. 964. *προυνεχθέντος*. Eur. El. 1067. *σκῆψιν προτείνουσα*.

206. *βαρεῖα — κὴρ*] I. q. *βαρεῖα συμφορὰ* Pers. 1044.

211. Cf. Eur. Bacch. 1262. *τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;* Ch. 336. *τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;*

212. Cf. *λιπεσήνωρ* (Stesich.). Sed *λειπόγαμος* et *λειποπάτωρ* (Eur. Or. 1305.).

213. *ξυμμαχίας ἁμαρτών*] Reddas Anglice, having failed in (aut having lost) my alliance (allies). Cf. 535. *τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε*. 1664. *σώφρονος γνώμης θ' ἁμαρτεῖν*. Soph. El. 1320. *οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον*.

214. In nota inserendum "*ξυμμαχίας ἁμαρτών* mss."

216. *περιοργῶς*] Cf. Thuc. IV. 130. *ὁ δῆμος εὐθὺς, ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, περιοργὴς ἐχώρει ἐπὶ — Πελοποννησίους*.

218. Cf. Pr. 108. *ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας*.

219. *τροπαίαν*] Sub. *αὔραν*. Schol. *μεταβολήν*. Cf. Ch. 775. *ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ;* Sept. 706.

224. *παρακοπὰ πρωτοπήμων*] Cf. 1192. *πρώταρχον ἄτην*.

227. Cf. Eur. Iph. A. 718. *προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ*. 433. *Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνιδα*.

228. *κληδόνας πατρῴους*] Sic *θεῶν εὐχαῖσι* Soph. Oed. R. 239.

236. Cf. Pers. 592. *οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν | ἐν φυλακαῖς* (*φυλακᾷ*?).

237. *φθόγγον ἀραῖον οἴκοις*] Cf. Eur. Med. 608. *καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις*. Iph. T. 778.

238. *κρόκου βαφὰς*] Cf. 960. *εἱμάτων βαφάς*. Ch. 1013.

239. Cf. Eur. Phoen. 1504. *στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφῆς*.

240. Cf. Eur. Phoen. 1454. *φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο | προσεῖπε δακρύοισι*. Iph. A. 1245. *ἰδοῦ, σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδ', ὦ πάτερ*. Aristaen. Epist. I. *εὐστόχως ἐπιτοξεύειν ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς*. Meleag. Anth. P. II. 501. *τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα | ὄμματα*. Musae. 95. Senarius proverbialis erat *γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος*.

φιλοίκτῳ] Misericordiae amorem injiciente. Cf. *φιλοικτίρμων* Eur. Iph. T. 345.

241. *ὡς ἐν γραφαῖς*] Respectu silentii potius quam formae secundum Blom. Cf. Chaerem. 14, 5. *γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασι | ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε*. Eubul. III. 226. *ὁ γράψας — Ἔρωθ' ὑπόπτερον*.

244. *ἔμελψεν*] "Cantasse Iphigeniam saepe in conviviis paternis, nisi vox *τριτόσπονδον* nos moneret moris antiqui quo in tertia libatione aliquis paeana canere solebat, nec consentaneum esset nec hoc loco satis dignum commemoratu." (Haupt)

ἁγνᾷ — αὐδᾷ] Cf. Eum. 286. *ἀφ' ἁγνοῦ στόματος*. Schol. *ἄζευκτος, παρθενική*.

246. *τριτόσπονδον παιᾶνα*] I. e. paeanem qui ad tertiam libationem canebatur. Cf. Ch. 327. *ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων | παιὰν μελάθροις βασιλείοις | νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν*. Pherecr. 131, 5. *ἔγχει κἄπι- βόα τρίτον | παιᾶν'*. Cum *τριτόσπονδος* cf. *τριτοβάμων* Eur. Tro. 275.

247. *τὰ δ' ἔνθεν*] Cf. Soph. Oed. C. 476. *τὸ δ' ἔνθεν*.

250. *ἐπιρρέπει*] Transitive. Cf. Eum. 886. *οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει | μῆνίν τιν' —*.

In nota adde '*μαθοῦσιν παθεῖν* Dind.'

253. Cf. Pr. 690. *πρό γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ*. Confer *προκάμνειν* Thuc. II. 39. *περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέροις τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι*.

255. Cf. *ἀπραξία* Eur. Or. 426.

256. *ἄγχιστον*] Schol. *συγγενικόν*. Cf. Soph. Oed. R. 919. *πρὸς σ', ὦ λύκει' Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ, | ἱκέτις ἀφῖγμαι*. Eur. Fr. 867.

257. Cf. Pers. 1—7. *μονόφρουρον*] Cf. epitheta Aeschylea *μονόφρων, μονόψηφος, μονόμματος, μονόρρυθμος, μονόκλαυτος, μονόζυξ, μονόσκηπτρος, μόναρχος, μονόδους, μονομάχος*. et Soph. Oed. R. 1418. *χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ*.

261. *σὺ δ'*] Haec ad Coryphaeum "*εἶτε* semel positum, ut in Ch. 992. Soph. Ant. 40. Hom. Od. 4, 110. Hor. Od. I. 3. 16. Sat. II. 5. 10." (Heusde)

263. *φθόνος*] Qu. *φθονῶ*.

268. *πέφευγε τοὔπος*] Cf. Arist. Pac. 1027. *πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ' ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα;*

270. *χαρά μ' ὑφέρπει*] Cf. 449. *φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει — Ἀτρείδαις*. Ch. 463.

271. *εὖ — φρονοῦντος*] I. e. *χαίροντος*. Cf. Ch. 774. *ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;* Confer *εὐφραίνεσθαι* (ab *εὖ* et *φρήν*?).

273. Cf. Eur. Or. 1580. *εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὕπο*. 1510. *δολώσαντος*] Cf. 1636. *τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς*.

274. Cf. 780. *δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου* —. 1612. Eum. 525. 715. Pers. 166. Ch. 912. *οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;*

275. *δόξαν*] Fancy. I. q. *φαντασίαν*. Cf. 421. Ch. 1053. *οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί*.

276. *ἐπίανεν*] Haupt Homericum usum verbi *ἰαίνειν* confert. *ἄπτερος*] Cf. Lycophr. 627. *ἀπτέρως* (schol. *ὁμοπτέρως, ταχέως*) — *ἵξονται*. Poll. IX. 152. *ὅτι τάχιστα ἀπτέρῳ τάχει*. Nunc mihi *ἄπτερος φάτις* significare videtur fama non alata, i. e. nuntius non ore datus, secundum Homericum illud *ἔπεα πτερόεντα*, sed per facem accensam missus. Proprio sensu *ἄπτερος* occurrit Eum. 51. 250. Fr. 312, 4.

282. *ἀγγέλου πυρὸς*] Cf. 21. 588.

284. Cf. Eur. Fr. 90. *πεύκης πανόν*.

285. Cf. Soph. Fr. 216. *Θρῇσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου* (*Ἄθῳον*?). *Ἄθῳον αἶπος*] Cacumen Athoum. Cf. 310. *Ἀραχναῖον αἶπος*. Soph. Oed. R. 877. *ἀκρότατον — αἶπος*. Trag. adesp. 468. *Βαρκαῖον αἶπος*.

286. *νωτίσαι*] Per tergum transire. Cf. Eur. Iph. T. 1444. *ἤδη Ποσειδῶν — ἀκύμονα πόντου τίθησι νῶτα*. *Νωτίζειν* proprie valet tergum tegere (Angl. to skim.)

287. Cf. Ch. 720. *στομάτων — ἰσχύν*.

288. Cf. Fr. 167 D. *κάμακες πεύκης οἱ* (*αἱ*?) *πυρίφλεκτοι*.

290. Ipsum Macistum montem poetica licentia personatum intelligit Haupt. *ἀφρασμόνως*] Inconsiderately, imprudenter. Angl., thoughtlessly.

291. *παρῆκεν*] Cf. Soph. Oed. R. 345. *καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν — ἅπερ* (*ὧνπερ*?) *ξυνίημ'*. Pr. 819.

299. *ἐκδοχὴν*] Successionem. Cf. Fr. 194. *ἵππων — ὀχεῖα — πόνων ἐκδέκτορα*.

301. (ed. Dind.) *πόμπιμον φλόγα*] Cf. 299. *ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πόμπου πυρός*. 300. *φάος δὲ τηλέπομπον*.

303. Cf. Soph. Fr. 517, 6. *ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθα*.

304. Cf. 8. *καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον*.

305. Cf. Ch. 863. *πῦρ καὶ φῶς — δαίων*.

306. Hinc apud astronomos *πωγωνίας ἀστήρ* (i. q. *κομήτης*).

307. *κάτοπτον*] Cf. Oed. R. 762. *ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως*.

321. *οἶμαι*] Angl. methinks, I can fancy.

322. Confer (*ὄνειραρ*) *ὀνείρατα*, (*πεῖραρ*) *πείρατα*.

323. Cf. Eur. Fr. 173, 2. *ἦν διχοστατῇ πόλις*. Soph. Fr. 783. *διχοστατῶν λόγος*. Qu. *οὐ φίλως συνόρτ' ἴδοις*. Vel *οὐ φίλως ῥέοντ' ἴδοις*.

324. *δίχα*] Seorsim, separatim. Cf. 1340. Pr. 963. *ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα*. Ch. 776. Herod. VI. 109. *τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνῶμαι*.

331. *νήστεις*] Alia forma feminina *νήστιδες* est 194. *πνοαὶ — νήστιδες*.

338. *τοὺς πολισσούχους θεοὺς*] Cf. Sept. 69. 185. 271. Suppl. 493. **Confer** *πολισσονόμος* Ch. 864. Pers. 852.

345. Cf. Ibycum Fr. 24. *δέδοικα μή τι πὰρ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.*

346. *ἐγρηγορὸς*] Cf. Eum. 685.

In nota transferantur ex nota ad 347. verba "*μὴ τύχοι* — Enger."

350. Mendosum videtur *εἰλόμην*, parum enim hic convenit aoristus, sed quid reponendum sit non perspicio.

351. *ἐμφρόνως*] Prudenter. Angl. sensibly.

354. 'Non contemnendum enim laborum praemium partum est.' (Haupt)

356. *κτεάτειρα*] Cf. *κτεατίζειν* et *κτέανον.*

358. *ὡς*] I. q. *ὥστε.* Cf. 546. 665. 1188. 1381. Eum. 36. 427. 799. 895. Suppl. 622. 945. 993.

364. Cf. Soph. Phil. 198. *τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη.* Hor. Od. II. 10. 19. 'neque semper arcum | tendit Apollo.' De articuli alterius omissione cf. Pr. 945. *τὸν ἐξαμαρτόντ' ἐς θεοὺς ἐφημέροις | πορόντα τιμάς.* Ch. 1030. *τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ —.*

365. Cf. Pind. Ol. 1, 111 sq. 13, 90. P. 1, 44.

367. In fine notae adde "Nescio an recte."

368. Cf. Pers. 1049. *μέλειν πάρεστι.*

375. In nota pro "VII." corr. "VIII."

379. *ἀπήμαντον*] I. q. *ἀβλαβῆ*, illaesum. Cf. Suppl. 576. Simonid. 27, 2. *ἀπήμαντον γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐν θνατοῖς.* Eodem sensu *ἀπήμων* Ag. 554.

381. *ἔπαλξις πλούτου*] Cf. Suppl. 84. *ῥῦμα δαιμόνων.* Soph. Oed. C. 447. *γένους ἐπάρκεσιν.* Hom. Il. 4, 137.

383. *πρὸς κόρον*] Insolenter. Ut *πρὸς χάριν, βίαν, ἡδονήν, ὀργήν,* etc. Est autem *κόρος* insolentia ex nimia satietate nata. Pind. Ol. XIII. 12. *ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύμυθον.* Herod. VIII. 77. *κόρον ὕβριος υἱόν.*

391. *τριβᾷ*] Attritu. Mox *προσβολαῖς* allisione.

In nota pro "*τριβᾷ* Blom." corr. "*τριβᾷ τε.*" et pro "*τρίβοισι καὶ*" corr. "*τρίβοισι.*" et pro "*τριβᾷ*" corr. "*τριβᾷ τε.*"

392. Cf. Cic. Tusc. IV. 14. 'Aes Corinthium tardius in aeruginem incidit.' *Δορυπαγὴς* (ᾰ) est Suppl. 743.

394. *ποτανὸν*] Dorica forma pro *ποτηνὸν* secundum Dind., quem adi in Thes. VI. 1531. Cf. Eur. Fr. 271. *πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.*

401. In nota pro 'fulgara' corr. 'fulgura.'

406. *ἀντίφερνον*] Dotis loco. Angl. as a dowry.

407. Dele 'a *ῥίμπτω* — formatum.'

409. *δόμων προφῆται*] Cf. Ch. 34. *κριταὶ δὲ τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔλακον* etc.

411. Adde Propert. II. 29. 35. 'Apparent non ulla toro vestigia presso | Signa voluptatis, nec jacuisse duos.'

412 sq. Cf. 814 sq. 838 sq.

414. *ὑπερποντίας*] Transmarinae. Cf. Suppl. 42. Pind. P. V. 55. *γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένειχεν ὑπερποντίαν.* Ch. 352. *τάφον διαποντίου γᾶς.*

417. *χάρις*] The charm. Cf. 1043.

418. Redde, oculis enim deficientibus omnis perit Venus. Cf. Eur. Cycl. 702. *ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων.*

419. *Ἀφροδίτη*] Venustas, gratia. Cf. Suppl. 1041. Arist. Ran. 1045. *μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.*

420. *ὀνειρόφαντοι* —] "Menelao in somniis inanem voluptatem praebet phasma Helenae." (Haupt)

424. *διὰ χερῶν βέβακεν*] Slips through his hands. Cf. Eur. Hipp. 829. *ὄρνις γὰρ ὥς τις διὰ χερῶν ἄφαντος* (de repente mortua Phaedra).

425. *οὐ μεθύστερον* —] Non amplius alis suis somni vias comitans. Adeo repente evanescit. Cf. Pers. 207. *μεθύστερον δὲ* —. Ch. 516.

429. Cf. Pers. 796. *ἐν Ἑλλάδος τόποις.* 447. *Σαλαμῖνος τόπων.* 790. *ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον.*

439. *ταλαντοῦχος*] Cf. *οὐρανοῦχος, σταθμοῦχος, ἑστιοῦχος, πολισσοῦχος.*

445 sq. Cf. Tyrt. 12, 23. *ὃς δ' αὖτ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν* | — *τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες* | — *καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι* | *καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω·* | *οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,* | *ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,* | *ὅντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε* | *γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.*

457. *τίνει*] Sc. Agamemnon. Cf. 71.

459. *μένει δ' ἀκοῦσαι* —] Cf. Pers. 804. *οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.* Soph. Aj. 641. *οἵαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν.* Eur. Phoen. 230.

464. *παλιντυχεῖ*] Cf. Soph. Fr. 666, 4. *ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν* | *πλάστιγγα ῥέψῃ τοῦ βίου παλίντροπον.*

473. *πτολιπόρθης*] Forma *πτολίπορθος* est apud Homerum et Hesiodum. Cf. 783.

478. Cf. Soph. Oed. R. 970. *εἴ τι μὴ — κατέφθιτο.*

481. *πυρωθέντα καρδίαν*] Cf. Ch. 1004. *τῷδέ τ' ἂν δολώματι — πολλὰ θερμαίνοι φρένα.* Eur. El. 402. *χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν.*

483. *αἰχμᾷ*] Cf. Pr. 421. *ὑπερήφανον θεοῖς — ἐνδείκνυσιν αἰχμήν.* Pers. 239. *τοξουλκὸς αἰχμή.* Infra 592. *ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.*

484. *χάριν*] It's pleasure, satisfaction.

485. *πιθανὸς*] Credulus. Cf. Eur. Iph. T. 621. *αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας.* Cf. v. *ταχυπειθής* Theocr. 7, 38.

488. Cf. Ch. 845. *ἢ πρὸς γυναικῶν δειματουμένων λόγοι* | *πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην;*

510. *ἰάπτων — εἰς ἡμᾶς βέλη*] Cf. Sept. 544. *ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.*

520. Cf. Xen. Anab. VII. 7. 46. *σὺ δὲ ἐδέξω ἡδέως καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξενίοις.*

524. *καὶ γὰρ οὖν*] Sic *οὐ γὰρ οὖν* Soph. Oed. C. 980. Herod. IX. 96.

531. Pro "Sept. 531." corr. "Sept. 544."

532. Cf. Sept. 251. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

534. ἁρπαγῆς] Alexidis fabula fuit. Ἑλένης ἁρπαγή.

538. Cf. Ch. 507. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου. Arist. Av. 1172. τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς | διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' —. In nota pro "ΚΛ.] ΧΟ. praef. mss." corr. "ΧΟ.] ΚΛ. praef. mss."

543. Cf. Soph. Phil. 1048. νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου. Ag. 526.

547. Cf. 558. τὰ δ' αὖτε χέρσου καὶ πλέον στύγος προσῆν.

549. Cf. Ch. 776. καὶ πῶς;

550. κατθανεῖν πολλὴ χάρις] Cf. 1303. κατθανεῖν χάρις. Suppl. 960.

554. ἀπήμων] Incolumis. Cf. Eum. 893. πάσης ἀπήμον' οἰζύος. Sed innoxius significat Suppl. 186.

558. Cf. Pers. 706. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ | γίγνεται θνητοῖς. προσῆν — στύγος] Cf. 547. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' — ἐπῆν στύγος φρενῶν;

561. κατεψάκαζον] Angl. drizzled down.

562. Cf. Soph. Aj. 1208. πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας.

565. πόντος ἀκύμων] Cf. Eur. Iph. T. 1444. ἀκύμονα πόντου τίθησι νῶτα.

576. ποτώμενα] Cf. Ovid. Fast. VI. 527. 'Rumor, ut est velox, agitatis pervolat alis.' Virg. Aen. VII. 104. 'Sed circum late volitans jam fama per urbes | Ausonias tulerat.'

579. γάνος] Decus.

582. Cf. Anacr. 9, 35. ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε.

590. δύσθεος] Impius. Cf. Ch. 46. δύσθεος γυνή. 525. Suppl. 422.

592. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ] Cf. 483.

597. Schol. F. πραΰνοντες ἐπὶ τῷ ὀπτῆσαι ἢ θυμιᾶσαι. Aliter explicat Dind. in Lex. p. 184.

600. Alii denique ὅπως consilii significationem habere putant ut in 847. ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον. Pr. 68. Ch. 625. Suppl. 410. 449. Sed primae personae exemplum post ὅπως sic usurpatum desidero.

602. δρακεῖν] Cf. Eum. 34. δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν. Pr. 903. προσδράκοι. Eum. 166. προσδρακεῖν.

603. Deleatur nota per errorem scripta. In mente habebam v. 538.

604. ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει] Haec nuntia viro meo. Cf. Ch. 266. πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε | πρὸς τοὺς κρατοῦντας.

πύλας ἀνοῖξαι —] Haec exegetica sunt praecedentis τούτου.

606. Cf. Eur. Hec. 1273. εὖ δ' εἰς πάτραν πλεύσαιμεν, εὖ δὲ τὰν δόμοις | ἔχοντ' ἴδοιμεν τῶνδ' ἀφείμενοι πόνων. Quae Agamemnonis verba sunt.

612. χαλκοῦ βαφάς] Cf. Soph. Aj. 650. βαφῇ σίδηρος ὥς.

615. Cf. Ch. 109. φθέγγου χέουσα σεμνὰ (?) τοῖσιν εὔφροσι.

616. εὐπρεπῶς] Speciose. Cf. Eur. Fr, 803, 12. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται, etc.

620 sq. Cf. Eur. Fr. 1079, 5. παραυτίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.

621. Cf. Soph. Fr. 59. ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος ἐς γῆρας χρόνου.

629. ἐφημίσω] Cf. 1162. 1173. Activa forma est Ch. 558.

632. ἀπαγγεῖλαι τορῶς] Cf. Suppl. 931. κῆρυξ' ἀπαγγέλλειν τορῶς | ἕκαστα.

635. Non sollicitandem erat ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε.

636. κακαγγέλῳ] Cf. verbum κακαγγελεῖν Adesp. 122. κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με.

637. Cf. Com. adesp. 317 M. χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.

640. τὸ δήμιον] Rempublicam. Cf. Suppl. 370. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. 699. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει.

643. διπλῇ μάστιγι] Duplicem calamitatem intellige, publicam et privatam.

644. Cf. Plat. com. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος.

645. παιᾶνα — 'Ερινύων] Cf. 991. θρῆνον 'Ερινύος. 1580. πέπλοις 'Ερινύων. Sept. 867. ὕμνον 'Ερινύος. Eum. 831. ὕμνος ἐξ 'Ερινύων.

646. σωτηρίων — πραγμάτων] Cf. ad Ch. 505.

649. Cf. Eum. 313. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ' οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει, etc. Suppl. 975. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει λαῶν. Eum. 472. ὀξυμηνίτους δίκας.

650 sq. Notanda numerorum mutatio ξυνώμοσαν — ἐδειξάτην φθείροντε.

653. ὠρώρει] Cf. Hom. Il. 13, 497. ἔνθα δὲ νεῖκος | ὠρώρει. Soph. Oed. C. 1622. οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή. Apoll. Rhod. IV. 1697.

655. ἤρεικον] Confringebant. Hom. Il. 13, 441. ἐρεικόμενος περὶ δουρί.

κεροτυπούμεναι] Cf. μελοτυπεῖν, γνωμοτυπεῖν.

656. Cf. Suppl. 560. τυφῶ μένος.

ὀμβροκτύπῳ] Cf. 1533. ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ.

657. Cf. Suppl. 767. ναῶν ποιμένες. Dele 'Eum. 803.'

659. Corr. "Lucret. V. 1441. 'Tum mare velivolis florebat propter odores ('proreis florebat opertum' R. Ellis).'"

662. ἐξῃτήσατο] Precibus effecit ut servaremur. Cf. 144.

664. Cf. Soph. Phil. 1343. συγχώρει θέλων.

665. ἐν ὅρμῳ] At her moorings (anchorage).

666. ἐξοκεῖλαι] Run aground, be driven ashore. Cf. Herod. VII. 182. et metaphorice Eur. Tro. 137. ἐμὲ — ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν. Intransitivum est Isocr. 143 C. ἐξοκέλλειν εἰς τραχύτερα πράγματα. 409 C. εἰς λόγου μῆκος. Phylarch. 45. εἰς ὕβριν. Athen. 523 C. εἰς τρυφήν.

κραταίλεων] Cf. κραταίπιλος, κραταίβιος, κραταίβολος (Bacch. 1094.), κραταίπεδον (Hom.), κραταίπους.

671. ἐμπνέων] Cf. Eur. Alc. 205. σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι.

672. λέγουσιν ἡμᾶς —] Cf. 1367. μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος. Soph. El. 1454. Ch. 224. ὡς ὄντ' 'Ορέστην τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω;

676. Cf. Arist. Vesp. 92. ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, etc.

685. Cf. Soph. Oed. R. 468. φυγᾷ πόδα νωμᾶν. Ch. 285. νωμῶντ' ὀφρύν. Pind. N. VI. 15. ἑὸν πόδα νέμων.

688. πρεπόντως] Cf. Soph. Aj. 425. αἰαῖ, τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον | τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;

690. ἁβροπήνων] Cf. Eur. Iph. T. 814. εὐπήνους ὑφάς.

696. Cf. Ch. 474. δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.

697. *Σιμόεντος ἀκτάς*] Cf. Eur. Andr. 1184. *Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν*. 1018. *ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν*. Hel. 258. *παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι*. El. 441. *Τροίας ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς*. Hec. 641. *τᾷ Σιμουντίδι γᾷ*. Or. 807. Iph. A. 767.

ἀεξιφύλλους] Cf. *ἀεξίγυιος* Pind. N. IV. 119.

698. Cf. Ch. 474. *δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν*.

702. Cf. Ch. 435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν — τίσει*.

710. In nota pro "*γεραιὸν*" corr. "*γεραιόν*."

713. Cf. Alcman. Fr. 24. *δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ*.

716. *ἀμφὶ μέλεον αἷμα*] Angl. as regards etc. Cf. Sept. 843. *μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν*. Suppl. 246. *εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον*.

717. Comparatur perfida Helena cum leonis catulo, primum quidem miti et docili, postea vero feroci ac saevo.

721. *εὐφιλόπαιδα*] A pueris amatum (Dind.). 'A favorite with the children and the delight of the old men.' (Pal.) Sensus potius est pueros valde amantem. Cf. Theocr. 12, 29. *Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα*. Sic *φιλόλογος* et *λογοφίλης*.

722. *ἐπίχαρτον*] Verterim activo sensu delighting in, fond of. Cf. ad 721. Soph. Tr. 1262. *ἀνάπαυε βοὴν ὡς ἐπίχαρτον | τελέουσ' ἀεκούσιον* (l. *τελέουσά γ' ἑκούσιον*) *ἔργον* (i. e. laetabile).

725. *ποτὶ χεῖρα σαίνοντα*] I. e. *προσσαίνοντα χεῖρα* (1665. Pr. 835. Eur. Hipp. 863.).

726. *γαστρὸς ἀνάγκαις*] Cf. Theogn. 485. *μή σε βιάσθω | γαστὴρ* etc.

729. *χάριν*] Gratias. Cf. 821. *τούτων θεοῖσι χρὴ — χάριν τίνειν*. Soph. Aj. 175. *νίκας ἀκαρπώτου χάριν*.

In nota pro "*τροφεῦσιν*" corr. "*γὰρ τροφεῦσιν*."

730. Cf. Ch. 268. *ματροφόνου δύας*. 836. *φονίαν ἄταν τιθείς*. 730. Pers. 653. *πολεμοφθόροισιν ἄταις*. 1037. *φίλων ἄταισι ποντίαισιν*. Eum. 981. *ἀντιφόνους ἄτας*. Eur. Hel. 153. *ἐν φοναῖς θηροκτόνοις*.

731. Cf. Pr. 1024. *ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος*.

732. *αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη*] Cf. Sept. 48. *γῆν — φυράσειν φόνῳ*. Eur. Or. 1410. *ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι*. Simonid. 23. *πεφυρμένον ὑγρῷ πρίνου ἄνθει*. Simonid. Amorg. 7, 3. *τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα | ἄκοσμα κεῖται*.

734. Cf. Arist. Lys. 1105. *ναὶ τὼ σιὼ καλῆτε τὰν Λυσιστράταν*.

749. *νυμφόκλαυτος*] Sponsis malum afferens. Cf. *νυμφότιμος* 706. *νυμφοκόμος* Eur. Iph. A. 1087. Alii a sponsis defleta (ut male ominata) explicant.

750. Cf. Eubul. 124, 2. *Λέσβιον γέροντα* (*οἶνον*).

754. Cf. Eum. 533. *δυσσεβίας — ὕβρις τέκος*.

Pro '| *τίνει μύσος* |' corr. '*τίνει μύσος*.'

763 sq. Cf. Pers. 821. *ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν | ἄτης*. Pind. Ol. 12, 10. *ὕβριν κόρου ματέρα θρασύμυθον*. Herod. VIII. 77. *δῖα δίκη σβέσσει κρατερὸν κόρον, ὕβριος υἱόν*. Contra Solon. Fr. 13. *τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται*. *Ὕβριος* proles est *ἄτη*. Pind. Ol. 1, 56. *κόρῳ δ' ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον*.

766. Cf. Suppl. 732. *χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ*.

772. Cf. Ch. 178. *μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.*

781. Sic Soph. Oed. R. 199. *τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται.*

787. Cf. Eur. Fr. 893, 3. *τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.* Prom. 507. *καιροῦ πέρα.*

788. Redde, probitatis speciem prae se ferunt.

794. Cf. Hor. Sat. II. 5. 104. 'gaudia prodentem vultum celare.'

796. *οὐκ ἔστι λαθεῖν*] Sub. *τοῦτον.*

798. Adde Arist. Pol. II. *φιλίαν ὑδαρῆ.* Arist. Poet. v. fin. *μῦθον ὑδαρῆ.*

802. *οἴακα νέμων*] Hinc *οἰακονόμος* Pr. 148.

813. Cf. Cratin. 122, 2. *ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσω σοι.*

815. Sic *οὐκ ἀμφιβόλως* Sept. 863. *οὐδ' ἀμφιλέκτως* 809.

816. *ψήφους ἔθεντο*] I. e. *ἐψηφίσαντο.* Cf. Suppl. 640. *ψῆφον δ' εὔφρον ἔθεντο.* 645. *οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο.* Eum. 735. *ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.* Sic *ὅρκους θέσθαι* Ag. 1570. *χάριν* Pr. 783. *φροντίδα* Pers. 143. Deleatur nota.

828. *ἅδην — αἵματος*] Satis sanguinis. Cf. Eur. Ion. 975. *πημάτων ἅδην ἔχω.* Achae. trag. 4. *ἅδην ἐλαίου.*

829. *φροίμιον*] Exordium. Cf. 31. *φροίμιον χορεύσομαι.*

832. *παύροις*] Cf. Pers. 800. *παῦροί γε πολλῶν.* *συγγενὲς*] Cf. 884. *σύγγονον | βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.*

840. *δοκοῦντας εἶναι*] Sed re vera *οὐκ ὄντας.* Cf. 788.

851. *ἐς μέλαθρα καὶ δόμους*] Cf. ad 957. *ἐς δόμων μέλαθρα* Arist. Av. 1247. *μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους | καταιθαλώσω.*

δόμους ἐφεστίους] Cf. Sept. 73.

852. Qu. *θεοὺς πρώτιστα —.* *Πρώτιστα μὲν* legitur Fr. 195. *πρώτιστον μὲν* Astyd. 3. Cf. Pers. 622. *θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω.*

864. Cf. Eur. Phoen. 199. *σμικράς τ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων, | πλείους ἐπεισφέρουσιν.* Construe *ἐπεσθορεῖν ἐς δόμους.*

869. *ἐπλήθυνον*] Cf. Ch. 1057. *αἵδε πληθύουσι δή.*

870. Cf. Apollod. II. 5. 10. *Γηρυόνης — τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυὲς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.*

880. *δορύξενος*] Cf. Ch. 562. *ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.* 914.

882. Schol. F. *ἤγουν ἤδη περιειλημμένης τῆς δέρης τῇ ἀρτάνῃ.*

884. *σύγγονον*] Suppleas *ἐστί.*

887. *κλαυμάτων — πηγαὶ*] Cf. Ch. 185. *ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι | σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος.* Pr. 401. *παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.*

888. *κατεσβήκασιν*] Passivo sensu, desiccatae sunt.

890. *ἀμφί σοι*] Circa te. Cf. 893. Ch. 220. *δόλον — ἀμφί μοι πλέκεις;* Pr. 182. *δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις.* Pers. 8. *ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ — ὀρσολοπεῖται θυμός.*

λαμπτηρουχίας] Cf. Ch. 537. Soph. Aj. 285. Trag. adesp. 335. *ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτήρων σέλας.* Theocr. XXIV. 46—52. Cum *λαμπτηρουχία* cf. *ἀγκυρουχία* Suppl. 766. *σκηπτουχία* Pers. 297.

891. ἀτημελήτους] Cf. Eur. Fr. 184, 2. ἀργόν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ. Eur. Iph. T. 311. σώματος ἐτημέλει. Cf. ἀβουκόλητος Suppl. 929.

893. ῥιπαῖσι] Cf. Pr. 126. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Soph. Ant. 929. ἀνέμων ῥιπαί. 137. El. 106. παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς. Pind. Fr. 200, 3. πόντου τε ῥιπαί. Callim. H. Del. 25. τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν | Στρυμονίου Βορέαο. Oppian. Hal. IV. 141. ὑπὸ ῥιπῆς Ἀφροδίτης (de amoris impetu). Cognatum forsan est nostrum ripple.

θωύσσοντος] Anglice, humming. Cf. Soph. Aj. 335. οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν. Eur. Or. 168.

907. πορθήτορα] Cf. Ch. 974. δωμάτων πορθήτορας.

915. ἀπουσίᾳ — εἰκότως ἐμῇ] Cf. Ch. 669. ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα (l. ἔστ' εἰκότα).

920. χαμαιπετὲς] Cf. Ch. 964. χαμαιπετεῖς ἔκεισθε δή (δόμοι). Pers. 508. οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες ἄρξονται.

927. ἀϋτεῖ] Proclamat. Cf. 1344. Ch. 311. τοὐφειλόμενον | πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ. 881. Sept. 284. 639. Pers. 1059.

κληδὼν] I. q. κλέος fama. Cf. Ch. 505. 1043.

930. εὐθαρσὴς] Sic Pers. 685. χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.

931. Cf. Suppl. 454. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

932. ἀφθόνητος] Qui invidiae non obnoxius est, cui non invidetur. Sic ἀπαμβλύνεσθαι γνώμην Pr. 866.

935. Redde, Quid putas facturum fuisse Priamum, si has res gessisset?

939. Cf. Eur. Fr. 294, 2. εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ. Dionys. trag. 7, 2. τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ. Adesp. 547, 12. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται. Epich. Fr. 137. τίς δέ κα λώη γενέσθαι μὴ φθονούμενος φίλος (βροτῶν?); | δῆλον ὡς (l. δῆλόν ἐστ'·) ἀνὴρ γὰρ οὐδείς (l. οὐδέν) ἐσθ' ὁ μὴ φθονούμενος. | τυφλὸν ἠλέησ' ἰδών τις, ἐφθόνησε δ' οὐδὲ εἷς.

943. Pro 'persuadere' corr. 'morigerare.'

945. πρόδουλον] Cf. Fr. 194. ταύρων γονὰς (γένη?) | δοὺς ἀντίδουλα.

ἔμβασιν ποδός] Cf. Eur. Phoen. 311. τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν.

948. Cf. θυμοφθορεῖν (Soph. Tr. 142.).

950. τοὐμὸν μὲν οὕτω] Cf. Arist. Eccl. 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει.

953. δουλίῳ χρῆται ζυγῷ] Cf. Soph. Oed. R. 878. ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ (δρασίμῳ aut φυξίμῳ?) χρῆται.

955. ἄνθος] Flos. Cf. Eur. Tro. 810. δθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος. Juv. Sat. v. 56. 'Flos Asiae.' Lucr. III. 2. 'Bacchi quum flos evanuit.' Plaut. Curc. I. 2. 'flos veteris vini.' Cist. I. 2. Casin. III. 5. 16.

957. Pro 'tapetes' corr. 'tapetas.'

959. Cf. ἰσόχρυσος (Archipp. com. 48.).

960. Cf. 238. Ch. 1013. φόνου δὲ κηκὶς — πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.

Dele verba 'Schol. ὥσπερ οὐκ οἶδα — ἀνδρός.'

961. Cf. Pers. 237. *πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις.*

962. *πένεσθαι* —] Cf. Eur. El. 1139. *χωρεῖ πένητας εἰς δόμους.*

967. Cf. Eur. Iph. A. 916. *ἢν δὲ τολμήσῃς σύ μου χεῖρ' ὑπερτεῖναι.* El. 1257. *γοργῶπ' ὑπερτείνουσα σου κάρα* (*κάρᾳ* male vulg.) *κύκλον.* 1022.

Σειρίου κυνός] Cf. Med. 1288. Soph. Fr. 735. *Σειρίου κυνὸς δίκην.*

970. Cf. Theocr. XI. 24. *ὄμφακος ὠμᾶς.*

974. Hic exeunt Agamemnon et Clytaemnestra, relicta sola Cassandra.

977. *καρδίας τερασκόπου*] Cf. Pers. 224. *θυμόμαντις.* 10. *κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται | θυμὸς ἔσωθεν.* *τερασκόπου*] Cf. 1440. Ch. 551. Eum. 62.

982. Cf. Eur. Alc. 604. *πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσται θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.*

986. *ναυβάτας στρατός*] Cf. Thuc. II. 24. *νηΐτῃ στρατῷ.*

987. *ἀπ' ὀμμάτων*] Sic *ἀπὸ φθογγῆς* 1630.

988. *πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων*] Video autem meis oculis. Cf. Soph. Oed. C. 15. Eur. Med. 211.

999. *τέρμα*] Cf. Soph. Oed. C. 725. *τέρμα τῆς σωτηρίας.*

1002 sq. Cf. Plut. Mor. 5 D. *ὑγίεια τίμιον μέν, ἀλλ' εὐμετάστατον.*

1004. *ὁμότοιχος*] Proxime habitans. Proprie communem murum habens.

1005. *εὐθυπορῶν*] Recte cursu pergens (procedens).

1007 sq. Anacoluthon ut in aliis locis, Suppl. 942. *καὶ γλῶσσα τοξεύσασ' ἃ μή 'στι καίρια, — γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.* Sept. 678. *ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος, οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.*

1007. *πρὸ — βαλεῖν*] Per tmesim ut *διὰ — λαχεῖν* Sept. 773.

1012. Cf. Adesp. 486. *χρημάτων δ' ὑπεργέμων.*

1014 sq. Pro 'that none restore' corr. 'that none can restore.'

1015. Cf. Ch. 331. *γόος — ἀμφιλαφής.* Herod. IV. 28. *βρονταὶ — ἀμφιλαφέες.* Pind. Ol. IX. 82. *ἀμφιλαφὴς δύναμις.*

1021. Fort. *ἀγκομίσαιτ'.* Cf. Eum. 262. *αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον.*

1024. In textu pro "*κατέπαυσ*" corr. "*κατέπαυσεν.*"

1025 sq. Pro 'o'er' corr. 'out'.

1027. *εἶργε μὴ πλέω θροεῖν*] Cf. Eur. Or. 1572. *ἅ σ' εἴρξει μὴ δόμων ἔσω περᾶν.* Her. 963. *εἴργει δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;*

1028. *προφθάσασα*] Lingua enim cogitationum celeritatem assequi non potest. Cf. Theocr. 25, 264. *αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφθασα* (*ἔφλασα* aut *ἔθλασα*?) *προφθάς.*

1033. Pro '*τολύπειν*' corr. '*τολυπεύειν.*'

Ibid. pro 'glomer' corr. 'glomus.'

1034. Pro '*γέοις*' corr. '*νέοις.*'

1036. Cf. Achae. trag. 15. *ἀμηνίτως.* Construendum *δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων.* Cf. Xen. Mem. II. 6. 24. *ὠφελίμους ἀλλήλοις κοινωνοὺς εἶναι.*

Dele verba 'Construendum — house?

1038. *κτησίου Διὸς πέλας*] Prope Jovem penuarium, i. e. prope ejus aram.

1041. *οἷα*] Ut. Cf. Demosth. p. 1261, 17. *παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι.* Soph. Oed. R. 751. *οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης.* Anaxandr. 47 M. *ἀλλ' οἷα νύμφη βασιλὶς — τὸ σῶμ' ἀλείφεται.*

1043. Cf. Soph. El. 72. 1316. 1393. Lys. 156, 16. Confer *ἀρχαιοπινής, ἀρχαιοπρεπής, ἀρχαιόνομος.* Prom. 35. *ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.*

πολλὴ χάρις] Multa gratia (jucunditas) est. Angl. great is the charm. Cf. 550. *κατθανεῖν πολλὴ χάρις.* 421. 1058. 1303. Suppl. 960.

1045. Pro 'ipse durus est' corr. 'ipse est durus.'

ὠμοί] Contrarium est *πέπων* (1365. Eum. 66.), et *ἤπιος* (Vesp. 878.).

1052. Pro 'Jusso meo' corr. 'Sermone tuo.'

1056. *ἕστηκεν* —] Cf. Eur. Ion. 462.

1058. *χάριν*] Angl. pleasure. Cf. 421. 550. 1043. 1303. Suppl. 960.

1060. Dele notam '*λογον* — 1052.'

1068. Cf. Herod. I. 153. 4. *ταῦτα ἐς τοὺς πάντας Ἕλληνας ἀπέρριψε* (*ἔρριψε*?) *ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα.*

1070. *τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον*] Cf. 260. *ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.*

1071. Cf. Sept. 363. *δμωΐδες — καινοπήμονες νέαι.*

1072. Cf. Eum. 841. 874. Pr. 569.

1082. *τὸ δεύτερον*] Prior injuria Trojae ei inflicta est quando Apollo in re amoris ab ea decepta causa fuit cur vaticinanti ei nemo fidem haberet ipsaque contumeliis afficeretur.

1084. *τὸ θεῖον*] I. e. divinandi ars sive facultas. Cf. Ch. 958. *κρατεῖταί πως τὸ θεῖον.*

1091. Cf. Sept. 850. *κάκ' αὐτοφόνα.*

Pro '*αὐτόφονα*' corr. '*αὐτοφόνα.*'

In nota pro "*καρατόμον*" corr. "*καρατόμα.*"

1092. Qu. *κἀνδροσφαγεῖον.*

1096. Cf. Ch. 1048. *δειναὶ γυναῖκες αἵδε.*

Dele verba 'Accusativi — pendentes.'

1103. *ἄφερτον φίλοισιν*] Cf. Ch. 353. *τάφον — δώμασιν εὐφόρητον.*

1104. *ἀλκὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ*] Cf. Ch. 826. *ἄτα* (l. *ἀλκὰ*) *δ' ἀποστατεῖ φίλων.*

1106. Cf. Menand. 882. *ἡ πόλις ὅλη γὰρ ᾄδει τὸ κακόν* (*τὸ κακὸν ᾄδει τουτογί*?).

1109. Pro '(lotrix)' corr. '(lavatrix)'.

1110. "Manuum *ὀρέγματα* hostili consilio facta v. ap. Herod. VI. 102 sq. Plat. Menex. p. 264." (Haupt)

Pro '*ἐπασσοτεροτριβῆ*' corr. '*ἐπασσυτ.*'

1111. 'Hand after hand reaches forth a stretch' (i. e. blow on blow comes). (Sidg.).

1113. *ἀμηχανῶ*] Cf. 1176. *τέρμα δ' ἀμηχανῶ.*

1117. *στάσις* hic significat rixa gentilis, Angl. a family feud, qualis Danai et Aegypti fuit, Eteoclis et Polynicis. In Prometheo nota est *στάσεως* descriptio.

1118. Cf. Sept. 953. *τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον.*

θύματος λευσίμου] De caede lapidatione digna intelligunt interpretes. Sed v. annot. crit. Cf. Eur. Ion. 1209. *θανάτου λεύσιμον ἄταν*. Soph. Aj. 254. *λιθόλευστον ἄρη*. Haec Cassandrae verba male ominata ad Agamemnonis interfectionem impendentem spectant.

1119. 'Qualis est ea Erinys quam me jubes familiae occinere?' (Haupt)

1121 sq. "Tota sententia nihil aliud exprimit quam palleo." (Blom.)

Corr. 'the spear-fallen man.'

1122. Corrigendum *ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις* cum Weilio. Cf. Eur. Hec. 699. *ἔκβλητον ἢ πέσημα φοινίου δορός* (*ἐκυρσάς νιν*); Tro. 1003. *δοριπετὴς ἀγωνία*.

1125. Corr. '*ἄπεχε*] Amove.'

1126. *ταῦρον*] Cf. Hom. Od. 11, 410. *ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ* etc.

1127. Cum lectione *μελάγκερων* cf. Columell. VI. 1. 'parandi boves — cornibus — nigricantibus.'

1131. *κακῷ — προσεικάζω*] Cf. Ch. 12. *ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;*

1133. Nunc malim *κακῶν γοῦν ἀεί*. Connecte *κακῶν* cum *φόβον*.

1139. Cf. Pers. 209. *ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας | παρεῖχε*.

1144. Cf. Arist. Ran. 683. *τρύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον*.

1149. Cf. Pers. 807. *οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν*.

1152. *δυσφάτῳ*] I. q. *δυσθρόῳ*. Cf. Pers. 941. *δύσθροον αὐδάν*.

1163. Cf. Ch. 777. *κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε*.

1164. Cf. Eum. 131. *κλαγγάνεις θ' ἅπερ κύων*.

1166. Pro '*κλύειν*' corr. '*κλύειν ἐμοί*.'

1168. Cf. Eum. 835. *θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους*.

1171. In nota pro "Leg. *οἵαπερ* —" corr. "Qu. *οἵαπερ* —."

1174. In nota pro "*καὶ τίς σε*" corr. *καί τίς σε*."

1175. *ὑπερβαρὴς*] Confer *μελαμβαθὴς* Pr. 1029.

1178. *ὁ χρησμὸς* —] Hoc meum vaticinium non amplius e velamine prospiciet sponsae recens nuptae instar.

1180. Cf. Eur. Ion. 1236. *λεύσιμοι καταφθοραί*.

1187. *εὖ λέγει*] I. e. *εὐφημεῖ, εὐστομεῖ*, quod fortasse reponendum.

1192. *πνώταρχον*] Cf. Hom. Il. 5, 63. *ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας | ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο*. Cf. 224. *παρακοπὰ πρωτοπήμων*. Hoc cum *ὑμνοῦσι ὕμνον* construit Haupt, hymnum canunt de principali culpa.

1201. Pro 'Suppl. 596.' corr. 'Suppl. 588.'

1212. Cf. Arist. Nub. 77. *ἣν ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι*.

1220. *κρεῶν πλήθοντες*] Cf. Pers. 420. *θάλασσα — ναυαγίων πλήθουσα*. 272. Simonid. 107, 7. *ναῦς — ἀνδρῶν πληθούσας*. Theocr. 27, 24. *γάμοι πλήθουσιν ἀνίας*. Hesiod. Scut. 478. *ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων*.

1221. *ἐποίκτιστον*] Cf. 1614. *ἔποικτον — φόνον*.

1229. *φαιδρὸν οὖς*] Cf. 520. *φαιδροῖσι — ὄμμασι*.

1234. *ναυτίλων βλάβην*] Cf. Eum. 859. *σπλάγχνων βλάβας νέων*. Fr. 252. *ποδὸς βλάβην*.

1236. Respicitur ad 587. *ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο | ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός.*

1237. *ἐν μάχης τροπῇ*] Anglice in the rout of battle.

1242. Cf. 1593. Similiter Philomela, irata propter sororis suae Procnes erga conjugem suum Tereum amorem, huic filii occisi Ityos membra comedenda apposuisse traditur.

1245. *ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω*] Cf. Ch. 1022. *ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶν δρόμου | ἔξω τρέχω.*

1258. *λέαινα*] Cf. *δράκαινα* (*δράκων*), *ὕαινα, μύραινα, ἀμφίσβαινα, φάλαινα.*

1261. In Aeschyli fragmento dele "*κότῳ — κότου.*"

1264. Cf. Arist. Ach. 1126. *κατάγελως πλατύς.* Plat. Crit. 45 E.

1269. Pro "*ἐκδύει τέ με*" corr. "*ἐκδύει τ' ἐμέ.*"

1283. *ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις*] Redde, familiae calamitatum summam confecturus (ad fastigium summum evecturus). Cf. Eur. Herc. 1280. *δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.* Tro. 489. *θριγκὸς ἀθλίων κακῶν.*

1285. Cum *ὑπτίασμα πατρὸς* cf. 1601. *λάκτισμα δείπνου.*

1287. Cf. Soph. Fr. 561. *ἔγημεν ὡς ἔγημεν.* Pers. 727. Sept. 339. Eur. Iph. T. 692. Tro. 626. Alc. 102.

1290. Cf. Suppl. 240. *μολεῖν | ἔτλητ' ἀτρέστως.*

1292. Cf. 1344. *καιρίως οὐτασμένος.*

1293. *αἱμάτων εὐθνησίμων*] I. q. *εὐθανάτων.* Cf. 1019. *θανάσιμον — αἷμα.* Men. IV. 212. *οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν.* Cratin. II. 210. *εὐθανάτως.* Eur. Rhes. 791. *κρουνὸς — δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.*

1297. "Cf. Tacit. Hist. III. 56. 'Accessit dirum omen, profusus altaribus taurus, disjecto sacrificii apparatu, longe nec ubi feriri hostias mos est confossus.' Ann. XV. 7. Martial. IX. 31. 5." (Pal.)

1308. Cf. 1074. *τί ταῦτ' ἀνωτότυξας —;*

1309. *φόνον — αἱματοσταγῆ*] Cf. Ch. 841. *αἱματοσταγεῖ φόνῳ ἑλκαίνουσι* (*δόμοις*).

1313. Cf. Soph. Tr. 866. *ἠχεῖ τις — δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω.*

1319. *δυσδάμαρτος*] Cf. Sapph. Fr. 27, 2. *ἐκ τᾶς καλλιγύναικος — χώρας.*

1327. Cf. Eur. Fr. 618. *τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, | ἐν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός.*

1332. Construendum *δακτυλοδείκτων* cum *οὔτις* potius quam cum *μελάθρων.*

1344. *σῖγα*] Sub. *ἔχετε.*

1347. *κοινωσώμεθ' — βουλεύματα*] Cf. Pers. 528. *ὑμᾶς δὲ χρὴ — πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα.*

1351. Cf. Pers. 202. *σὺν θυηπόλῳ χερὶ | βωμὸν προσέστην.*

1352. *ξίφει*] Hoc non de Clytaemnestrae recenti caede cruentato ense, sed de stricto (*νεορρύτῳ*) Choreutarum ense intelligit Well. Vereor ut recte, parum enim referebat utrum necne recens strictus esset eorum gladius.

1355. *σημεῖα*] Cf. Pr. 842. Suppl. 218. 506. Eur. Phoen. 1332.

1362. *καὶ βίον τείνοντες*] Vel si ita vitam nostram extendemus. Cf. Pr. 537. *τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι.* Pers. 708. *βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.*

1365. Cf. 1049. ad Ch. 105. Soph. El. 1457. *χαίροις ἂν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι* (sic L. *τυγχάνει* al.) *τάδε.*

1370. *ταύτην*] Sc. *τὴν γνώμην.* Cf. Soph. Phil. 1448. *κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ* (*γνώμην ταύτην* recte Elmsl.) *τίθεμαι.* Herod. VII. 220. 2. *ταύτῃ — τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι.*

1371. *τρανῶς — εἰδέναι*] Cf. Soph. Aj. 23. *ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα.*

1379. Cf. Eur. Fr. 618. *τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, | ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός.*

1382. Cf. Pr. 1078. *ἀπέραντον δίκτυον.* Ibyc. 2, 2. *Ἔρος αὖτέ με — κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδι βάλλει* (*Κύπριδος ἕλκει?*).

1389. Cf. Eum. 248. *φυσιᾷ.* 53. *φυσίαμα.* Pr. 720. *ἐκφυσᾷ.*

1391. Cf. Fr. 44, 6. *νοτίζοντος γάνους.*

1392. *διοσδότῳ γάνει*] In the refreshing shower from above. Cf. Arist. Ran. 1320. *οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου.*

1399. Cf. Suppl. 948. *ἐλευθεροστόμου γλώσσης.*

1404. Hic cadaver obvolutum detegit regina.

1409. Cf. Simonid. Fr. 103. *οὐ διὰ βουλὰς | Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.* *δαμοθρόους τ' ἀράς*] Cf. 458. *δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει μύσος.*

1411. Huc transfer ex nota ad 1413. verba "*ἀστοῖς — στύγος.*"

1426. *μεγαλόμητις*] Cf. *δολόμητις* Pers. 93. *πολύμητις.*

1461. *ἐρίδματος*] Cf. *θεόδμητος, εὔδμητος.*

1477. *τριπάχυντον*] I. e. *ὑπερβαρῆ, ἐμβριθῆ, μέγαν, βαρύν.*

1479. Cum *νείρα* cf. *ὑστέρα* (uterus).

1482. *μέγαν — δαίμονα*] Cf. Pers. 725. *φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.*

1487. *τί γὰρ —;*] Cf. Suppl. 823. *τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;*

1492. *ἀράχνης*] Cf. Soph. Fr. 269. Anth. P. XI. 110. Plat. com. II. 620. Eur. Fr. 369. *κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις.*

1499. Cf. Ch. 862. *Ἀγαμεμνονίων οἴκων.*

1511. *μέλας Ἄρης*] Cf. Hom. Il. 7, 254. *κῆρα μέλαιναν.*

1525. *ἔρνος*] Angl. scion. Cf. Eum. 661. Soph. Oed. C. 1108. Eur. Phoen. 88. Pind. N. 6, 64.

1528. Media vox *μεγαλαυχεῖσθαι* est Plat. Alc. I. 104 C. Resp. 395 D.

1535. *Δίκα —*] Innuitur futura reginae et Aegisthi per Orestem interfectio.

1555. Cf. Pers. 834. *ὑπαντίαζε παιδί.* 850.

1562. Ferentem enim fert alter (suppl. *φέρων*). Notanda brachylogia in locutionibus proverbialibus usitata.

1566. Cf. Ch. 466. *ὦ πόνος ἐγγενής.* Soph. Tr. 768. *προσπτύσσεται | πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὥστε* (*ὡς ἐκ?*) *τέκτονος.*

1596. Pro "*ἀραῖον,*" quod typographi erratum est, repone "*αὐτίκ'.*" Sed verum videtur *κεῖνος.*

1612. Cf. Soph. Aj. 1151. *ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.* 1118. Oed. C. 592. *θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.*

1614. *ἔποικτον*] Miserabilem. Cf. 1321. *ἐποίκτιστον γέμος.*

1618. *δορός*] Navis. Cf. Pers. 411. *ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.*

1620. Cf. Pr. 982. *καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι* Eum. 998. *σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.* 520. Suppl. 1013.

1630. *ἀπὸ φθογγῆς*] By his speech. Cf. 987. *πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων.* Similiter Pers. 459. *ἐκ χερῶν | πέτροισιν ἠράσσοντο.*

1636. *δολῶσαι*] Fallere. Cf. 273. *μὴ δολώσαντος θεοῦ.*

1640. Dativus instrumenti est *βαρείαις* (*ζεύγλαις*), post *ζεύξω* autem subintelligendum *τῷ ζυγῷ.*

1660. Cf. Eur. Alc. 406. *βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα.* 859. Rhes. 731. *ὦ συμφορὰ βαρεῖα.* 728. *τύχη βαρεῖα.* El. 301. Ion. 1375. *τὰ τοῦ δαίμονος βαρέα.*

1662. *ματαίαν γλῶσσαν*] Cf. Pr. 329. *γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.*

1671. *ἀλέκτωρ*] Cf. Eum. 861. *καρδίαν ἀλεκτόρων.*

ἀλέκτωρ ὥστε] Cf. Suppl. 751. *κόρακες ὥστε.*

1672. *ὑλαγμάτων*] Criminationum, objurgationum.

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.

12

3

